

සිංහල දුමාරය

සත්‍ය කලාවක්

මහල් ගෙඹිලක තනි ව්‍යු
මේ තුළකාල ආත්මය
පසක් කරගත් ඒකම දෙය
ප්‍රෝමය තරම් ලුක්මීදා,
එහි පරාපිය තරම් බියකළද,
අුන් කිසින්
මෙලෙම නැතිවා පමණි

විභිනා දුරාධාය

මේක නවකතාවක්ම නෙවේ. ඒන් මේක කතාවක්. කතාවක් විතරමන් නෙවේ. කෙනෙකුගේ සත්‍ය අන්දුකීමක්.

ඡුහක් ඉස්සර ලියපු කතාවක්. මකුල දැල් බැඳිල දුවිලි වැලින් වැහිල තිබුණු කොල ගොඩක්. සත්‍ය සිද්ධිමේක් නිසාම මූල් අන් ජිවපන් තිබුන සමහර සත්‍ය සිද්ධිමි, මෙතෙන්දි සැර බාල කරල ඉදිරිපත් කරන්න සිද්ධ උනා. ඒකට හේතුව මේ වරින තවමන් මේ සමාජයේ අභිට හමු වෙන නිසා.... ඉතින් මේ කතාවේ අඩුපාඩු තිබුනෙනින්, තිනට ලග කතා කරන භාෂාවෙනම් කතාව ලියලා තියෙන එක වැරද්දක් වගේ පෙනුනෙනින් සමාවෙන්න...

ස්තූති...!

දුකෙන්දී සැපේදී මා අසලම උන්, මා රෝ බලා ගත් සුරාග සහ විරාග කොල්ලො දෙන්නට

2002 ද ලිඛිව මේ කනාව 2009 ද ananmanan.com එකේ දාමු කියල අවස්ථාවක් ලබා දුන් මිලින්ද සහ
වරින් ඇතුළු www.ananmanan.com ලෙන්ගත සොයුරු සොයුරියන් සියලුම දෙනාට

දිනපතා උනන්දු කරමින් දිරි දෙමින් අසලම යුතු නිමිතා සොයුරියට

වැඩි බරක් කරට ගෙන වයිජ් කර දුන් තොරිකෝ සොයුරියට

වයිජ් කර දීමට සහයෝගය දුන් විරාග සොයුරාට සහ නිරන්ත්‍ර සොයුරියට

පෙසන සිතුවම් එක් කර හැඩ වැඩ කර දුන් ස්තූති බෝග් ට(වරින්)

ආදිලත්සිග කාලී ..

දැන්නවදී ...

එකා නැතිව පිටත් වේන්න

මිය සුදු මූණ දැකින්නේ නැතිව

මිය කවහකි අහන්තන නැතිව

කල් ගෙවන්න ...

මට මොනතලමට අමාලදු කියලා

මම මොන වරදක් කලාව

මාව මේ විදියට තනි කලාදු කියන්න

අඟන්තමයි ...

මෑ භගමෝටම වැඩියෙන්

ආදිලේ කළා ...

මිය හිත සකුටුවන් කියන්න

හින මැවිචා

කියන්න ...

ඒ ආදිලේ

වරදක් තීබුනදු කියලා ...

මාව මේ විදියට ඩාලා ගන්න

මට මේ විදියට දුක් දෙන්න

මට ප්‍රා වුගේ අයි කියන්න ...

මහ භුගක් බලාපොරෝත්තු වික්කහු කඹලා

පිටතේ මට එහා කලෝ අයි කියන්න... .

ආදර්ಶීය දිලුප ..

කවිදාචන් ගොලැබුන ආදරයක්
මියාගෙන් පෙබේහෙකාට . . .

දුරාගන්න බැජේ තරමට
මිනා මට ආදාළේ කරනෙකාට . . .

මම ඔය ආදරයට,,
මිය හිතට,,

මහ තුළක් ලෝහ ව්‍යුහ
මේ ඇත්තාමසි

මොහ ප්‍රක්ෂා තිබුනක්
මට ඔය උතුනුමට තුරුපෑ වේග
පිටක් වෙන්න ඩින ව්‍යුහ
කියන්න . . . මගේ දෙයියේ

මා ඔය හිත රිද්දුපු තරමට,,
මිය හිතට දුක් දුන්න තරමට,,

මට සමාව දෙන්න ප්‍රස්ථින්ද කියල
කියන්න . . .

ආයෙමත් ඔය හිත පිය
ඉඩක් මට දෙනවද කියල . . .

මම ඔය ආදාළේ ගණී වෙනවට
මහ තුළක් ලෝහයි . . .

1

మం నల్ల దెశినేతె మోడ్ వెల్లా తిఖునా ధుబియ లిన్డ్ డెక తునా లెంట్స్సువెనుం మాత్రమై కరలు అరలోస్సువి డిఖా బ్ల్రూవా.వెల్లావ 10.33 సి. ధనీనెమం నైట్సువ వెల్లావతుం గిత్ల్లా. లిక కవ్వువకుం గదియెనుం స్వినువు విగె తియాత ఇతిం కువు డెక తికనుం ఇతిం తినువు విగె స్వినువెనుం. ఇవీవతుం లినీనుం లినీనుం ధ్వనువు వెనువు.

"తియాత కామిట్లి నేడ్?"

మం మణోషాగెనుం ఇచ్చువు.శియా ఉంగేవిమ బలాగెనా యనువు. న్నువర వ్యువ విపె ర్వుమ గహనుం క్రూమతి క్రునెనుం శియాగె క్రుమనువువిమడి.పొవిచి పొవిచి తెంర జ్యు, తెంర ధు క్రును.

"ఇతి ఇత్తుర్ విక బస్ లికెం యమ్ముడు మణోషా?"

మొ శిఖప లివ ఇవుషనుం క్రురి తిస్సుమడి మం లిషెమ కివివె. ల్రై కరనువు కియలు మెహెమ హెర్సీయలు కనుం ప్రల్లువున్న. మొ వ్యువ హడ్డు బాసువతుం మెక విపె పడినుం తియా ప్రత్తుం సడికలు లికకవతుం యనుం నైట్సువ ఇతి.

"తియా క్రుమదేవుమ ఉంగుమ తమడి. ఇల్లెమ క్రు కివివు నామి ఇవరడినెను., కామిట్లియా." మణోషా కివివె వేండ్నువుమక స్వర్పయకినుం.

"ఇపూడి ఓవి మం తమా కామిట్లియా. క్రువ్వు ధనీనెను న్నె లితకొప ఇర క్రుడే పూత్రుర హయద తిపకొవువిప లినువు కియలు హరియమ హత వితర వెడ్డి ఆపె. పస్స ప్రత్తుం తిప ఇవీవ వ్యువెనాకలు అపే గెదర ఇవీల్లు నామి నీడియగునుం వెనీనెను న్నె. ఇపే అమీమా లికుక నామి తివు హరియనుంనెను న్నె."

"ఖా . . . మం మోనాప్ప కూగెవతుం గెదర లినీనె? తినా కెనెకుం ఇనుం నామి ఇతినుం ఇపే గెదర ఇవీల్లు వినీను లికడి ఇతింతె.".

"ఇవి ఓవి . . లితకొప నమ్మిషగె ఇర పణేచిత అపియలు చిల్లనుం లికుక పపునుం గత్తుకి మం తునువెని లోక ప్రథమె."

మోనువు క్రునుం పలి అతింషక కెకల్లు. నూస్సెప్పు డెకవ పల్లెలుహినుం ధుబియ లిన్డ్ . హరియప రోస్ మలక పిని లిన్డ్ విగె. లేవికనీను తితెనువు. మాప పొర విగె తియాత ధునీనుం ధుణిస్ డెకతుం రిడెనువు. మణోషాత కొవివర మెనిష ఇతిండ్? మోను కరనీను ఆవీధ్ పయ ధుణిస్ విరీలునె.

ఆది గంచిన గైనా కల్పనా కర కర తిరిగి లిషక్ రేయే రీ హరిషకాల నిన్డ తియెవత న్న. మంచోంగా రేయే రీ నిధిగణ న్న విగె. ఆస్ దెకత రా వెలు. ఉదే ఖనం హరి పితామార్పిల ఆప్ర లిక లోక దెయక్. మం వ్యాచి వెలు బలన్ ర్థన్ నా ఉనెన్ న్ననెన్. ప్రయక్ కియన్ నెన్ ఆపే రావె గైవియం లే గైవి దెయక్ నెనెమెడిగెన్. ఓినామ నామి వెలుల ప్రయక్ పసంచి హరి ర్థసంరహం హరి గన్ నా ఐరి కమిక్ న్ననెన్ లంకావె.

అపి దెన్నన్ ఆది మెంగె ల్రీ గైహనా లిక వెన్నువెన్ ఉన్నత గెదరం కియన్ నెన్ జింది వ్రున్ అతే ప్రాలోవెనా బొర్కమనె. కమిక్ న్న, బ్ర్యా స్ట్రీ అపి దెన్ననాల అభ్యకమిప్పా కరనా జేస్కాల్స్! కవ్విర్ ఉన్నత అపి విగె ల్రీ కరనా ఉపాయక ఉపాజికాలన్ గైన్నత తీం వబా తితలు దీంయ దేంగన్ కరన్ నా తిభిన్నా. కమిక్ న్న ఆపే వెంతనాల హోడిగెన్. ద్రుల్లా వ్యేల్లా, పేర్చుడెంటెన్ ల్లక్ కమాగెనా, మహిల్లియం గల్క్ పెరల్లా పశన్ సంవెగయ ద్రుగెనా ఓన్ ర్థతిన్ వ్యు రవ్వెమె జక్స్మన్ కరన్వా.

అరెహి మెయాగె అధియల దెన్నన్ మంచోంగె కమిపిఫ్యాల్ క్లుస్ లిక పిర పిరు లియాల హోయనవద్ ధన్ననెన్ న్న. వెనాద్వి వబా ఉదెన్నం మంచోంగా ఆప్ర నిస్సా స్క్రీ తితల్డ ధన్ననెన్ న్న. ఉన్ దెన్నతివు తింగె న్నతి ల్రు జెబియక్ న్ననెన్. అధియల్ ఉన్నామ గైన్లు ఆమిడి విగె ప్రాతీకం వెలు ర్థన్నెనా న్నతివ లినవ హ్యం ఆస్సెసం హోల ధన్నన్. మం కోస్ట్ దెన్నవా వ్యాచి తిన్స్ట్రీ ఉన్లు తెరీల్లా. ఎమ్మువు తమడి. మం మో కోల్ కరన్ నెన్ మోనా వెంతనాలకిన్డ కియలు మస్సిన్నాల్ తేనా కియన్ న్న ప్ర్ల్రువన్న. మం మో కన్ఱా కరన్ నెన్ మోనా వెంతనాలకిన్డ కియలు మిస్సు ధ్నాగతినెన్. ఆన్ మన్ఱ మస్సిన్నాల్ తే క్షుచ్ఛియక్ గె పసం ప్రాతీ తరమివు తేన్ మోల్యక్ తియెన్నవా నామి మంచోంగు ధ్యి వ్యేల్ ధ్యా హరి గెం కరలు తియా గన్ నా తిభిల్స.

అతీవం అపి దెన్నన్ మెంగె గెదరం బొర్కి కియలు రవ్వుం గటన పాపకర్మమెంగె లిక్స్మి గేల్ వెన్నెన్ ఐరి న్న. కోహోమెతు మం నామి పాచమి కరన్విల వబా కరన్ నెన్ మంచోంగా గైనా మంచోంగా గైనా మంచోంగా పూర్వకున్నానెన్. మం మో కోల్ కరన్ నెన్ మోనా వెంతల్ గేల్ తింగె న్నతి వింగెత్త ధ్యాల్ దోల్ వెలు, దోల్ గట వెలు తిన్డ పశ్యన్ తెవం తిభిల్లా. తివి పోవిబెచ్చన్ ఆండ్రువు వ్యేల్ ధ్యా హరి తునకం అతిమి కరగన్ నెన్. మంచోంగు హినెన్ ధ్యా ధ్యా ధ్యా తిభిల్లా తమడి మాల వీమం వ్యువెన్.

"ఇయావ మహన్సిద్ ద్ర్యుత్? లన్ నా.... అపి ఆర లిస్ హోల్లో లిక గాల తియెనా బెన్వి లికెన్ విక్కస్ విషిమోమ్ర్డ?"

మంచోంగు జంపా పశల ఉన్న.

అతీవం మో హ్యండెం తిన్యాక్ విగె. మం మో కెల్లుల ధ్యా గన్ నా కోవిల వ్రుది కర్యా? కోవిల ప్రశ్న తిభిన్ అన్తిమెడి బింగె కోన్కీల గల.... న్న న్న సోరి వ్యేల్ గోబెత మంగె ప్రాతీవం క్షుచ్ఛియన్నానెన్. మం మంచోంగె వెంత బోల్లో గేల్ తిభిల్లా. తివి పోవిబెచ్చన్ ఆండ్రువు వ్యేల్ ధ్యా హరి తునకం అతిమి కరగన్ నెన్.

బిస్ హోల్లో లిక హరియే కవ్విర్ తిం న్న. పారే వాటన నామి యన్నవా. ఉన్ ఉన్గె పాప్మువె తియావె. ఓన్ ఓన్ బింగె ఓన్ దెయక్ వెండేన్ కియలు మం మంచోంగు త్యూల్ కర గన్ న్.

"ద్ర్యుత్.... ఇయ మోకద్?..... మె పారే ధ్యా ధ్యా మెనిస్స్ట్రీ ధ్యా తియెన్."

"అహ్... మెనిస్స్ట్రీ ధ్యా కోత తమడి ఇయావ తియెనా ప్రశ్న నెన్డ? మెనిస్స్ట్రీ నోడ్కోత ఇయావ ఓినా దెయక్ కమిక్ న్న నెన్డ?"

"పిస్స్మిద్ ఇయావ?"

ලැංජාවට රතු වෙලා කිඩි කම්මුල් දෙක අතොරක් නැතුව ඉඩගෙන යදි මේ මූණට මං කොච්චර ආදරේද කියලා හිතුනා. යටි තොල ගාව තියෙන ලපේ නිසා මේ මූණ තවත් සාරවත්. අනේ මං වගේ කළු එකෙකට මේ වගේ සුදු මූණක් ඉසින්න ලැබෙන එකමත් කොච්චර පිනක්ද?

"මය.... ඔයා මගේ මූණේ කෙලගානවතේ"

මතොන්හා කිවිවේ තොක්කඩුවෙන් උනත් ඒ කටහඳි හරිම ලෙන්ගතු ගතියක් තිබුනා.

"එශ්කනම් මට ඉස්සරත් කිඩි ප්‍රශ්නයක් තමා මතොන්හා. . . "

හාදු කුණාවුවට විරාමයක් දෙමින් මම කිවිවා.

"ඇ... දැක්කද?.... ඒ කියන්නේ ඔයා මිට කලිනුත් මේ වගේ වැඩ කරල තියෙනවා කියන එකද?"

මතොන්හා ඇහුවේ බොරු තරහකින්.

"අපෝ... නැ රත්තරන්මොන පිස්සුද? මං විභිඵ්වට කිවිවේ. ඔයා දන්නේ නැ... මං කොච්චර පරම පවතු උත්කාශේද වරිතවත් කොල්ලෙක්ද කියලා."

මං මගේ නහය පොඩිඩක් අත ගැවා. පිනොකියෙළුගේ තම් බොරු කියදි නහය දික් වෙනවැලු. එත් ව්‍යාසනාවට මගේ නහය තම් එහෙමමයි.

මං ආයෙමත් මතොන්හගේ මූණ ඉඩලා ඉඩලා එයාගේ කොණ්ඩේ අස්සේ මූණ හංගගත්තා. හරියට පැස්සරා වැල්ලේ ඔහුව හංගගත්තා වගේ. එතකාට උං හිතන්නේ උංව කාවච්චම පේන්නේ නැ කියලන්. මටත් කාවච්චම පේන්නේ නැත්තම් කොච්චර දේවල් කරන්න කිඩිද?

"මතොන්හා... අපි කාත් කවුරුවත් නැති අපේම ලෙවිකට පියඟා යමුකොළු..... "

එයාගේ කොණ්ඩේ මැම්පු සුවදට මත් වෙලා මම බෙඛදීදෙක් වගේ ඇහුවා.

"එක තොටෙයි... දෙයක් කියන්නම් කළබල වෙන්නේ නැත්තව ඉන්නවද? කවුද මත්දා අපි දෙන්නා දිහාවෙම බලුන ඉන්නවතේ...."

මම ඉකම්නට සිහිය පියවි ලෝකයට ගත්තා. බස් ගොල්ට් එකට අඩි විස්සක් විතර එහායින් වැන් එකක් නවත්තලා. එකේ ලියිටර්කාරයද කොහොද එලියට අත දාගෙන සයිධි කණ්ණාඩිය එහෙට හරවනවා, මෙහෙට හරවනවා, එක විකාරයයි.

එකත් එකටම මූ මෙක හරව හරවා අපි දෙන්නා දිහා බලනවා වගේ. මූ අපි දෙන්නා දිහා බලන එකෙන් අභිසක වින්ද්නයක් හරි වෙන මොකක් හරි වින්ද්නයක් හරි ලබනවද දන්නේ නැ. ඇයි යකෝ මුට නොමේලේ අහඹාස ව්‍යුහවියක් නැ නැ... අසහා ව්‍යුහවියක් බලනවා වගේ ඇති. බලප්ලේකෝ මුගේ ආතල් එක.

තව විකකින් පාරේ යන ඔක්කොම වාහන නවත්තල සයිධි කණ්ණාඩ හරව හරව බලන්න පටන් ගනියි. අන්නසිකාරයෙක් ඒ අයට අන්නස විකුණුයි. අයිස් පලම් කට්ටිය ඒ අයගේ සේවය පටන් ගනියි. පලුත සංවර්ධනය වෙයි. කාටද අප්පේ ආඩම්බර.

මාත් කාර් එක නතර කරල තියෙන කොට සයිධි කණ්ණාඩ හරව හරව බලන එක වෙනමම කතාවක්. එත් මේ අනෙක් උන් කරහමනේ වරිදී. ඇරත් මේ මටම උනහම.

"ඔයා ඔතත ඉත්තා මතොළා. මං පොඩිඩක් ලගට ගිහින් හීජනයක් ණලා එන්නම්."

කකුලේ සුලුගිල්ලේද කොහොද තිබුන පුරුෂ ගක්තිය පෙන්නත් එකක මම හිටපු තැනින් නැගිටිවා.

"අනේ එපා එපා ඩින නැ යන්න. අපි අපේ පාඩුවේ ඉමු...."

මම වැන් එක දිහාවට වික දුරක් ගිහින් ආපහු ගැරිලා බැලුවා. මතොළා ව්‍යුත්‍යාචාරුවෙන් කුව් කුව් හෝං වෙලා බලාන ඉත්තවා.

මං වැන් එකේ ඉස්සරහා දොර ගාවට ගියා. ස්න්ග්ලැස් ණලා එහි රුවුලක් වටපු බයල් එකක් ඇතුළු ඉත්තවා. මං ආපහු ගැරිලා යනවා කියලා පිටපස්ස බැලුවා විතරයි..... අධියෝ.... මතොළා නැගිටිලා මං ගාවට ඇුවිත්. මතොළාගේ ඇස් දෙක තැලලේ.

"මල්ලේ මොනවද බලන්නේ?"

එෂ්චර දූඩලු උනා. විනාසං සාගරං. මාත් නැගිටිලා ආවේ ගේමක් දෙන්න වගේනේ. තුත්තිරි ඇුවයක් තරම්වත් ගටක් තියෙන කොල්ලෙක් කියලුවත් පෙන්නත්තා එහැයි.

"අයියා කාත්තන්කුවියේ තේද්ද?"

මිකේ මාත් මොනවද මේ අහන බුල් ප්‍රශ්න. පොර යන්නේ නැ. හට යන්නේ නැ. ඉත්තකොළා.... මතොළාත් එස්සේ මගේ ගාවටම ඇුවිත්.

"කවුද දිශ්‍රුත .., ඔයා ඇදුරන කෙනෙකද්?"

"මව් උඩ මෙවටර වෙලා වාහනේ නතර කරගෙන අපි දෙන්නව මොනිටර කර තේද්ද?"

මාත් ඇශ්ව පතට නොදුනී කිවුවා. මතොළාත් තමන්ගේ පුරුෂයගේ අප්‍රතිඵ්‍යා ගක්තියෙන් උදම් වෙලා දැන් වැන් එක අස්සට ඔවුන් ඔබන්න හදනවා.

"මං මෙතන හිටියා කියලා තමුසේට තියෙන අමාරුව මොකද්ද? තොගේ අප්පුව්වද බස් හෝල්ට් එක හැඳුවේ?"

එ් කතාවට තම් මට එකසිය ගානට තද වෙලා තවත් වුටටක් තද උනා. දෙන්න හිතයි පැණි එත්වට දෙකක්. මු පොඩිඩක් හිතන්න එපැයි කෙල්ලේ එකක් ඉත්තා වෙලාවට මම වගේ අහිංසක බොය පෙන්ඩ් කෙනෙකට ඔහාම සුරෙන් කතා කරන්න හොඳ නැ කියලා. කෙසේ වෙතත් පොඩිඩක් සරෙන්ඩර් වෙන එක යහපත් වගේ.

"එහෙම කියන්න එපා. අපි දැක්කනේ අයියා සයිඩ් කණ්ඩායිය හරව හරව අපි දිහා බලපු ගැවී."

මතොළාත් මුව අයාගෙන කන් දෙක පළල් කරගෙන බලන් ඉත්තවා. කොපුව මට දිලා කඩුව දෙයිද දන්නේ නැ මේ අපතයට.

"මේ තමුසේලාගේ සමය බල බල ඉත්තවට වඩා මට වෙන වැඩ තියෙනවා කරන්න. අඛ්... උඩ දැන ගනින් මල්ලියා... මේක නුවර....."

මෙහෙම කියාගෙන පොර ඇරියෙ තැතැ වැන් එකේ දොර.

"මල්ලී මෙතන බඩුව ඉස්සරහා නොහැඳි වෙන්නේ නැතුව යන අතක් බලාගෙන මාරු වෙනවා හොඳයි."

මොකද මේ මූර වෙලා තියෙන්තේ?.... මෙව්වර කේත්ත් යන්තේ මොකෝ... අර්සස් කාරයෙක්ද කොහොද.

දැන් පොර එලියටත් බැහැලා. මතොෂා බය වෙලා මගේ අත අල්ලා ගත්තා. අත ලාවට ගැහෙනවා වගේ. මතොෂාටත් දැනුනාද මන්දා. බැහැර කිරීමේ අවශ්‍යතාවයකුත් දැන් විකකට කලින් තිබුනා. දැන් නම් බැහැර උනා උනා වගේත් දැනෙනවා.

අනේ... උද්විතටත් දන්න කියන කෙනෙක් නැනේ ලගපාතකවත් . ඒවිත රක්ෂණයක් වත් නැහැ, ඒ තියා රේඛියෝ ලයිසන් එකක්වත් තියන එකක්යැයි අපිට ඉතින්. ඒත් මාත් අත ඇරියේ නැ.

"තමුසේගේ කට ගානත වැඩිය. වැරද්ද කරා මදිට තට කට ගහන්තත් එනවා.... හාල්පාරුවා...."

"මොකද්ද යකෝ කිවිවේ?"

"මේ ප්‍රගත එන්න එපා ගෙම්බා ගැහුවා වගේ උස්සලා ගහනවා පොලොවේ."

උං මගේ අනැතුරු ඇශ්වීම තැබීකටත් මායිම් කරන්නේ නැතුව කොලු එකෙක් අල්ලා මාව තල්ලු කලා. ඒ පාරට මගේ ඇගේ එල්ලා හිටිය මතොෂා පොලොස් ගේඩියක් වගේ බිමට වැටෙනවා පෙනුනා. මූ අයෙමත් මගේදිභාවට පනින්න ගදනවා. ඊට කලින් මේ අල්ලන්න ඕන මුගේ බොටුවෙන්ම.

හරි ඔය අහු උතේ. මිරිකනවා උගුරු දණ්ඩ මැරෙනකම්ම.

"අතුරපන් මල්ලී...."

මූ කෙදිරි ගානවා. මටත් මාර තිල් එකක් දැනුනා.

"තොශ දැන ගනින් මේක තොගේ එරියා එක උනාට මම බය නැහැ බොශ්.... මාත් කටුගස්තොට කොල්ලෙක්. දැනගනින් මටත් ඔනේනම් දෙයියන්නෙවෙල පැත්තේන් ගැනස් දායක් උනත් බස්සන්න පුළුවන්."

මම හෙත කෙප්පයක්, ආප්පයක් වගේ ඇද බැවා. අපේ ගම නම් කටුගස්තොට තමයි. ඒත් මරණෙකට, බානෙකට, ජම්බු සිද්ධියකට ඒ පැත්තේ යැවෙනවා මසක් ගැනසියක් තියා මගේ යාථිවෙක් කියන්න වින්පන්සියෙක්වත් අදුරන්නේ නැ.

මේ අස්සේ අර කාලකණීයා උගේ නිදාගෙන තිබුන අපරගානු යුගලයෙන් එකක් අංගක අනුවක් ඇල කරලා දුන්නේ නැද්ද මගේ යටි බඩ හරහා ද්‍රුගනිය හයේ පහරක්. ඒ පාරට නම් තරු, මල්, ගුහලෝක නෙමේ... උල්කාපාතත් කඩා වැටෙනවා වගේ දැනුනා.

මගේ පෘෂ්ඨ භාගය නිකන් කාර වෙලා වෙළා වගේ. මතොෂා බිම ඉදෙනෙම අපරීමිත මානව දායාවෙන් ගැහෙන සියෙළුගින් යුතුව බලාන ඉත්තාවා. පාර වාහන වල යන අයන් බල බලා යනව්.

කෙසේ වෙතත් මූල්‍ය පාර නම් විකක් විතර රිදෙන්න වැදුනා. මං උගේ බෙල්ල අතැරලා පැත්තකට ගිහින් තැවෙන්නය පාත්වෙන්තයි ගත්තා. අර ක්‍රිකට් ගහදි කට්ටිය යට කළුපයේ බෝලයක් වැදුනාම කරනවා වගේ. උන් නම් ආරක්ෂක උපකරණයක් හරි පැළදගෙන ඉන්නවානේ. මං එහෙමවත් තැනේ. මතොෂාට සමාජ රෝග වගේ එවා නැතේ. තියෙන්නෙම මනසික රෝග විතරමයි.

මතොෂාට් නැගිටලා ඇවිත් මාව අල්ලගෙන පිට අත ගාන්න පටන් ගත්තා. අමාරුව නම් තියෙන්නේ පිටෙ තෙමේ කියලා මං කියන්න ගෙය තැ.

"තමුසේ සෙව්වනදිලගේ මල්ල කෙනෙක් තේදී?"

එඩවා එකපාරටම හෙණ ගෙනවා වගේ අහමි. සෙව්වනදි අක්කා කියන්නේ මගේ මාමගේ දුව. මූගේ එටි එකක්ද දන්නේ නැ.

"මොකක්ද ඇහුවේ?" මගේ කන්දෙක ප්‍රවර්ත නැ වගේ.

"ඔයා සෙව්වනදිලාගේ කොළඹ ඉන්න මල්ල තේදී?"

"තමුසේ කොඥාමද සෙව්වනදි අක්කට දන්නේ?"

මෙ වගේ පොලොස්කොටෝරුවෝ සෙව්වනදි අක්කත් මොකට යාථ කරගන්නවද මන්දා. දැන් මූලින් මොනා කියයිද දන්නේ නැ. මගේ කාඩ් බොක් බික්කොම කුඩා. ඉස්සර නම් මං සෙව්වනදි අක්කට තොකියා තුවර පැත්ත පලාතෙ එන්නේ නැ. එවා පැත්තකින් තියමුකෝ. එතකොට කවුද මේ ගම්බටා.

"මාව ඇදුරගන්න බැ තේදී?"

උ පැත්තක් පොඩි වෙලා නැවිලා ඇඟිලා තිබිල සන්ග්ලස් දෙක ගැලෙවා.

ඡේවන වකුයේ කිසියම් අවස්ථාවක කෙලෙසක ගෝ දැක පුරුදු මුණක්. මට පුදුමාකාර තොසන්සුන් කමක් දැනුනා. මේ වගේ දෙයක් වෙන්න පුලුවන්ද? මෙව්වර වෙලා මාත් එක්ක මරා ගන්න ගහපැ එකා දැන් මගේ ඔලුවට ප්‍රෙහලිකාවක් වෙලා. හරියට මම අමතක කරපු අනීතෙන් කවුරුහරි ඇවිල්ලා කතා කරනවා වගේ.

"ඔයා දන්නේ නැතේ...අසාරගේ කොණ්ඩ නම් කරල් කරලා තියෙන්නේ, ඔවුවට තොටී එකක් දැගෙනැලු එය නිදාගන්නෙන්. මාසෙකට බර ගානක් වියදම් කරනව කොණ්ඩටම. ඔන්න ලගිදී ද්‍රව්‍යක කොණ්ඩේ තද තිල් පාටට විනව කරලා තිබුනා අව්වට ගියාම විතරක් ජේන්න."

දෙයියෙන්.... මට දැනෙන් ගාලි ආයෙමත් කතා කරනවා වගේ. ඒ ද්‍රව්‍ය වල අහන් හිටපු දෙබස් මට ආපහු සිහිපත් උනා.

සනු ඇහිබුම් දෙක,...,භාරපාට ඇස් දෙක,...,සණව වවා ගත් මුස්ලිම් යටි රවුල,...,බළහත්කාරයෙන් කුරලි ගසන ලද කොණ්ඩයල් කටහඩ ආයෙමත් මගේ හිත ඇතුළේ දෙශීකාර දෙනවා..... ගාලි මට අප්පීරිය වෙනකළම් කතා කරේ මොහු ගැනම තොවේද? එකල තදබල ර්ව්‍යනාවක්, කොඩියක් මෙන්ම මා ගැනම අවතක්ස්රුවක් මා තුළම දනවන්නට තරම ඉවහල් වූ අභිජක තරුණාය තොවේද මේ?

මානව විත්ත සන්තානයේ ජනිත වන්න වු සියලුම අවරගණයේ හැඟම් වලින් කිසියම් අවධියකදී පෙනෙනු ලැබූ, ඒ හැඟම් වලින් මා නිබුදවම ගරහන්නා වුද , යම් දිනෙකදී පලිගතයුත්තන්ගේ මනාකල්පිත තම උදිස්තුවේ ඉහලන්ම නම සඳහන්ව තැබුවා වුද මොහු, එකම එක වතාවක් පමණක් මින් පෙර හමු වූ හැටි..... මා කවුදයි කුමක් කරන්නේදැයි , කුමකට පැමිණියේදැයි නොදැන වික්මිපද්තව සිටි ඔහු ඒ අවසාන දිනයේ ගාලිගේ මුණ බලා බිම බලගත් හැටි සඳහටම ඔවුන් සමුගෙන එන කළේ ආයාසයෙන් තගන ලද ඔහුගේ කුලුටි සිනහව..... ඔවුන් මේ ඔහුම බව මට පසක් උනා.

"උඩ අසාර් තේදී?"

මේ මූස්ලිම් තරුණයාගේ සිනහව තව තවත් ප්‍රාණවත් වුණා.

"කොහොමද මාව ඇදුරගත්තේ?" මම ඇහුවා.

"මං මල්ලිව ඇදුරගෙන තමයි මුල ඉදලම හිටියේ."

"එහෙනම් ඇය මට ගැහුවේ?"

කොල්ලා ප්‍රශ්නෙට උත්තරයක් දුන්නේ නැහැ. සමහරවිට මිනිහටත් මාව දැක්කම පලිගැනීමේ වෙතනාවක් පහළ වෙන්නැති.

"දැන් එව්දින් වැඩක් නැ.., මං යනවා." පොර කිවිවේ වැන් එක් දෙර අරින ගමන්.

"එපා... පොඩිඩක් ඉන්නනා.."

කවදහරි මේ මනුස්සයට හම්බවෙලා සිද්ධ වෙවිව හැමදෙයක් ගැනම කතා කරලා විසඳගත්ත තිබුණානම් කියලා හිතුණ වාර අනාත්තයි.

"කො දැන් ගාලි.....?" පොර ඉස්සරහට තිබිබ අඩිය ආපහු පස්සට ගත්තා.

"දැන් ඒ හැමදෙයක්ම ඉවරය මල්ලි."

"එ කිවිවේ?"

"ගාලි දැන් මා එක්ක නැහැ."

"මට ඒ බව ආරංඩි උනා. ඉතින් දැන් කොහොද ඉන්නේ?"

විමසා දැන ගැනීමට, තෙරුම් බේරුම් කර ගැනීමට දහසකුත් දේවල් හිත ඇතුළේ තෙරපෙදි අසාර් වැන් එකට නැගලා දෙර වහගත්තා.

"ප්ලිස් අයියේ යන්න එපා. මට කතා කරන්න පුගක් දේවල් තියෙනවා."

අසාර් මං දිගා අනුකම්පාවෙන් බැලුවා.

"මට සමාවෙයන් මල්ලියා... උඩ එක්ක රණ්ඩු උනාට. ගාලි මට උඩ ගැන පුගක් දේවල් කියලා තියනවා."

අසාර් වින්ඩිස්ක්වීන් එකෙන් ඉදිරිය දිගා හිස් බැලුමක් හෙළවා.

ගාලී මං ගැන කියපු දෙවල් වලට වඩා තොකියපු දෙවල් වැඩි ඇති. ලාවට සරිපොද වැවෙනවා. වින්ඩස්ත්‍රිත් එක තෙත් වෙලා. එකපාරටම අසාර මං දිහා බැලුවා. උගේ ඇස් දෙක තෙත් වෙලා දිලිසෙනවා.

"ඉසි විදෙව්වා වගේ මාත් විද්‍යාත්වා මල්ලි."

අසාර දිග සුසුකක් ගෙලන ගමන් වයිපර් එක පණුගැන්තුවා.

"මං යනවා මල්ලි... ආයේ අපි හමුබ වෙන එකක් නැ. භැමදේම අමතක කරලා අපන්."

වැන් එක ගියා.. අසාර ගියා... යන්නම ගියා... අතිතෙ එක ද්‍රව්‍යක අසාරට පලමු සහ අවසාන වතාවට හමුවුණු අවස්ථාව මට අයෙමත් මතක් උනා. අසාර සහ ගාලිගෙන් වෙන් වූ එදා දැනුන දුකම මේ දැනුත් හදවත පුරා පුපුරු ගහන්න පටන් ගත්තා. වැන් එක ඇත තොපෙනී යනකළම් මං ඒ දිහාවම බලන ගිරියා.

"කො... . මේ මතොංා.....!"

මතොංා එයාගේ රුහුපාට මල් වැවුතු කුබේන් ඉහලන් වැව දිහා බලන් ඉත්තාවා. වැස්ස විකාක් සැර වෙන පාටයි. මං ගිහින් මතොංාගේ කුබේ අස්සට රිංගන්න හැඳුවා. එයා එකපාරටම කුබේ අකුලලා අල බිම බලාගෙන ගිහින් බෙනව් එකෙන් ඉද ගත්තා.

"මතොංා මොකද මේ?" එයා මං දිහා බලන්නෙවත් නැ.

මෙව්වර වෙලා කරපු කියපු දෙවල් ඔක්කොම අහගෙන බලාගෙන වෙන්නැතිනේ ඉත්තා ඇත්තේ. ජංජාලයයි. ඒ වෙලාවේ අඩු තරමෙන් මතොංා ලුගපාතක හිටියද කියලවත් මට වගකවත් තිබුනේ නැත්තේ. බස් හෝල්ට් එක ලුග පංති යන නංගි කෙනෙක්ද කොහොද හොරෙන් අපි දිහා බලනවා.

"මතොංා එන්න අපි යා.."

පුදුමෙකට වගේ එයා නැගිට්වා. හැඩැයි සද්ධ නැ. මං කුබේ අරගෙන දෙන්නටම එකක් ඉහළගත්තා. දැන් ඉතින් අපි දෙන්තම යනවා. හැඩැයි කවුරුවත්ම කතා බහක් නැ. මාත් මගේ කළුපතා ලෙල්කෙක. මෙහෙම ගිහිල්ලා හරියන්නේ නැ. මං මතොංාගේ මුණට එබුනා. එයා යන්නේ මොකක්ද් ඇත තියෙන වස්තුවක්දිහා බලාගෙන වගේ. උදේ වගේ නොමේ. එයාගේ මුණත් කළ වෙලා.

"එයාට බඩිනිද මතොංා?"

කිසි උත්තරයක් නැ. පව් මතොංා... ලොකු අඛුකම්පාවක්..., හිත පුරා ලැවිගින්නක් වෙලා පැතිරිලා ගිය.

"ඇයි වස්තුව ඔයා කතා කරන්නේ නැත්තේ?"

මං මතොංා කරට අත ආගෙන වැව බැමුම දිහාවට ඇදගෙන ගියා. මතොංා මං දිහා බැලුවෙ ඇස් දෙකෙක් කදුලු පුරවගෙන. මට ඒ මුණ දිහා බලන්නත් ලැංජයි. වැරදද මගේ අතේ කියන හැඹිම දැනෙනවා. උතුරා ගළායන්න ප්‍රං වෙලා තිබිබ කදුලු බින්දුවක් මම පිහැඳුම්මා.

"සොරි මතොංා"

මතොංා මගේ අත අරගෙන එයාගේ ප්‍රවිට තද කරගත්තා.

"කියත්ත.....ඇය දිලුම.. මට මේ කිසි දෙයක් කිවිවේ නැත්තේ?..... මං ඔයාට කොයි තරම විශ්වාස කරනවද? නැත්තම් මං ඔයන් එකක් මෙහෙම එනවද? මොනවද මේ කතා,... කවුද.. ගාලී කියත්තේ?... ඔය මොනවද මට හංගත්ත හදන්නේ? මේවා මෙහෙම දැනගත්තම මට දුක හිතෙයි කියල නිකමටවත් හිතෙන් නැදු දිලුම? "

එක පාරටම මතොළා ඉකිගහා අඩන්න පටන් ගත්තා.

වෙන කෙල්ලෙක් නම් මගේ ඔවුන් කත්ත භදි මේ සිද්ධ උන දේවලට. ඒත් මතොළා ඒ කිවිව විකත් කිවිවේ බොහෝම සුර බාල කරලා. ඇහෙන නැහෙන ගානට.

මං මතොළාට තුරුළු කරගත්තා. මං දන්නවා මතොළා කොට්ටර හොඳ, අවංක කෙල්ලෙක්ද කියලා. මගේ වාසනාවට හමුබවුන මේ කෙල්ලට මේ දේවල් කොහොමද තේරුම් කරලා දෙන්නේ. ඒ කියත්තේ මට මේ රත්තරන් කෙල්ලට නැති වෙනවා කියන එකද? මතොළා මගේ පාසල් ප්‍රෝමය. එක පාර්ශවික ප්‍රෝමයක් විතරක් වෙලා තිබුන මගේ ආදරය මම දිනා ගත්තේ ඉස්කොලෙන් අවුරුදු කියකට පස්සේද? .. මතොළා හමුබ වෙනකාට මගේ ජිවිතේ භුම හැලුහුප්පේමක්ම වෙලා ඉවරයි. එක සුරයක් මග වරද්දගත හිටිය මම අන්තිමේදී ජය ගත්තා. දැන් මතොළා මගේ.

"දිලුම... දන්නවා තේද මං ඔයාට කොයිතරම් ආදරයිද කියලා. බනිනවා තෙමේ. මට ඔය බොරු කරනවා කියලා හිතනකාට ඉවසන්න බැහැ.... "

මතොළා ආයෙමත් අඩන්න පටන් ගත්තා.

"මට සමාවෙන්න මතොළා. ඔයාට කිසිම දෙයක් හංගත්ත හිතුවේ නැ. මට හරි බයය ඔයාට නැති උනොත් කියලා. ඔයා මට පොරොන්ද වෙන්න.. වෙනස් වෙන්නේ නැ කියලා. මං භුමදෙයක්ම ඔයාට කියත්තම්. ආයෙන් නම් ඒ වගේ දුකක් විදින්න තරම මගේ හිතේ හයියක් නැ. මතොළා... අතේ ප්ලස්..... කවඩාවත් මාව දාලා යන්නෙපා. මං මැරේය මතොළා ..."

මතොළා මූකුත් කියත්තේ නැ. ඔයාගේ දකුණු අතේ ඇගිලි මගේ කෙහෙරලි අතර ගැහුර මතින්න පටන් ගත්තා.

"ඔය එහෙතුම් මට හංපු භුම දේවල්ම කියනවා තේද දිලුම? කමක් නැ. මං මේ වතාවේදී විතරක් මොනාත් හිතන්නේ නැතිව ඉන්නම්. භැබැයි මට පුංචිම දෙයකටත් මගාරන්නේ නැතිව භුමදේම කියත්ත ඕනා. එහෙම නැතුව අයෙමත් කිසිම ද්වසකදී මට එහෙන් මෙහෙන් මේ ගැන විස්තර ආරංඩි වෙන්න ඉඩක් කියත්තේ නම් එපා තේරුණාද? "

"තේරුණා..... ඒ කියත්තේ ඔය මාව තේරුම ගත්තවා, මාව දාලා යන්නේ නැ කියන එක තේද?"

"එව්ව කියත්තා බැ....."

"බොරු කියත්තා එවා....."

"මං බොහොමද දැන් ඔයාට අත අරිත්තේ?..."

"හොර ප්‍රසා..... හරිම කපටියෙක් තමයි."

මතොළා පුරුතල් විදියට කියල මගේ කමමුලට තොත්තුවක් දුන්නා.

මං පාරට අත දාලා ත්‍රිවිල් එකක් තතර කළා.

చిఠినా ఆలాస్య

"అతివ మాతలే బస్త పటను గనును తైనాద గెనియనును."

"అతి మాతలే యనుహడునునో?" మెనోంగు బయ వెల్లు ఆర్థులు.

"బయ వెనును లీపు.... కతు కరును శోధ తైనాకు తియెనాలు. మమ ఓయాద లంగే ఉత్సిహ కతుల కియనునమి ఉనుపుజిలి లక్క యమ్మి. వెల్లు యనునున్నా. మెంగే ఇస్కరునా ఇయతు ఉనును ప్రశ్నలునునే."

అతితయే టియ గమనాకు ఆపణ్ణ యనును పటను గతునూ. వెనాసకల తియెనునే ఇదు మం గూలి వెన్నాలి లంగోంగు ఉనును లీక వితరడి. ఉష్ణసర టియ గమను..... గెవునా అతితయ....కొవిలర జునుఁడు.... లేతు లే తికయ ఇదు పలు తిత రిఁడునాకొద కొడితరమి నీయకర్కడ?

లడే పూన్చిర గతశబ్దారి. కూత ఆగపత తలల ధులు విగె. రెయ్య పూనయ కరప్ప లీవగె పాపర లిక కూత వ్యాచి కరనిపు. ఉల్లంఘించి కూత ముఖం వెనిపు. విగె. అపే అనెకఁ ల్యాన్ నామి రెయ్య సమితి పిర్మలే మోహామ సహాతోసయెను. ఆవ్యాచ తునికు తిస్సెస్ ర్య నీడిమిరలు పూబిం కరలు విష్ణువును పనుతి విల ల్యాలి బింకు ఉచి పస్స రిడెనాకల్ త్యాజలు భిన్న ర్యతిను ఉస్సె పెల అత లగంల ఆవిల్లు. అపే మికుకొమ ల్యాన్ తపు దుష్ట తునికిను పతనుగును విషాగెం ల్యాస్తి వెనిపు. మెవివర కల్ పూబిం కరలు అనుతిమ మోహామె రిల్కెస్ లెన్నె విన కియలు తమిడి రెయ్య ఇన్నిం ల్యాన్ నామి లీవి లికప బైసెస్.

లీం లగె జినిప నామి కిషిమ సహనయకు న్న. కిషిమ బల్లాపొర్యాత్మవికు ర్యతిరి వెల్లు న్న. పొతకు ఇన్నిం ఆల్లనిపు. తియా కావ్లుకిను పూగ్లు కూల్యయకు తిపక న్న. కోహామ ఉనాత మిత ర్యతిను ఇనుతిమ మోహామె విషాగెం వాబి వెనును సిద్ధి ఉనానె. ఆచ్యతమ ర్యతిను వాబి వెని లికత లీ గ్యార్ కాప్పెక్కుడు? దుష్టు డెకెను త్యావిలు పస్స ప్రవ్వుల ఉచి తియెనా లికనె. ఆ... లీక నామి కరగనును ప్రల్యావును. లీం లియన లికనె షెల్లమె.

"ప్రతు..... న్నగివినును న్నాండ్డు? ఇన్న భూపర కావియి లగ లినవికు ఆచ్యతి."

అంతు ఉడే పూన్చిరమ క్యాటానిపు. లిహెను ఆద తపి విధయకు. విషాగె బెల్లే గువంత తిరపెలు తియెనా ఆసెస్ భూపర సెవివన్డి ఆకుకలుగె గెడర కావియి వ్రీపకు సెవి కరగెనా. ఆలి మిథిప కాపువెనిర కివివల్ల. ఆవ్యాచ తునిక విషయ నిర్దేశయ కోహామ గరీ ఉత్సర్గ దుష్ట తుని బెట్టగెనా పూబిం కరనును కియలనె జితానా జివియె. సెవివన్డి ఆకుకిప నామి మోకాడ లియాలు ర్యతిను డెవని స్టోపెనె విషాగె లియనునెను.

ఇరుత ఇతి విగె రస్సియ్య గఱన లికక్కు. ఇనుతిమ మోహామ వెనికల్ పస్స రిడెనాకల్ పూబిం కరలు మస్తిత్తుకయ ల్యాలి వెనును ప్రరవగెనా ఆచ్యతి. లిక అతకప ర్యతిను మిత నామి ఆవ్యాచ తునికమ తిస్సె నొకరప్ప పూబిం మె దుష్ట తుని కరడిడు? తిపార లికత కార్ ల్యాలు ఇనుతిను మె దుష్ట తుని గెవిలు యనును ఉపి తిల్లా.

"అయి వ్రీపు లిక యనును వినాడ అమిమె?"

పెరోధు భూపరిను కోప్పు కరలు అపాత లినును కివిప పస్సెస్ మిత అమిమెను ఆచ్యతు.

"కలీతరవనె ప్రతు యనునె. విషాగెం కల్ని ఖారయకు వెని లిక హోడినె."

"అయగొల్లేలు జిన్నిను లినును. మిత గెడర నావతినునుమి."

"పిస్స్యుడు? ఓయి మె స్టోరె విషాగె కరన తిసునె సెవివన్డిలు ఓయివను లికకగెనా యతుం గధనునె. అనీక న్నాంధు ఓయివను లికకమ కోబివ్వుల్ మెల్లువల్ల."

"కోబివ్వుల్? లీ మోకాప బెల్లేలు లిల్లు గెనుడు?"

"లీక ర్యతిను జిన్నిమ బల్లాగనునుకోయి."

కోహామగరి ర్యతిను మిత యనునుమ ఉన్న. అనుధరే కానివిల్ తియా విగె యిల్లేకో ర్యతిను.

මගේ පැමිණීමේ ප්‍රතිශතය අඩු නිසා මේ සැරේ විහාගේ කරන්න දෙන්නේ නැ කියලයි මුද්‍රි නම කිවිටේ. මාත් හිත ගඟගෙන හිටියේ රේග සැරේ සියට සියක්ම කුපවෙලා කරනවා කියලා. ඒත් අන්තිමේදී කිවිවනේ ඔක්කාමල්ලා විහාගේ යවනවා පැමිණීම බලන්නේ නැ කියලා. ගෙද්‍රින්න කියනවා ඕන දෙයක් වෙන්න කියලා විහාගේ ලියන්නාලු. ඕන් ඉතින් මාත් ලියනවා. මං වගේ තිරිසිත ප්‍රත්තු තව හත් අට දෙනෙක් හිටියානම් අපේ අම්මට! අම්මෝ කියනකාටත් දැනෙන ආකික් එක. . . කියලා වැඩක් නැ. පටසලා පළක් නැ.

පැයක් විතර ඇදේ පෙරලි පෙරලි ඉදලා තැංකිලා ගිහින් මූණ එහෙම සෞදෙන ආවා.

"මල්ලී.... අර මං ගෙනත් දිපු විෂ්රට එක අදිනවා හරිද. . . වෙන ජරාවල් ඇදගෙන නා එන්න එපා අපිත් එක්ක. රේය දැක්කනේ ඉස්සෙකාලේ පාටි එකට ඇදගෙන ගිහින් තිබිල හැටි. රස්තියාදුකාරයා වගේ.."

අපේ අක්කා පොඩි ද්‍රුගතයක් දැමීමා.

"එහෙම තමයි ඕයි කළාකාරයෝ අදින්නේ. තමුසේ දත්ත එකක්යැ. තමුසේ ගෙනත් දිපු වි ඡරට එක අයන් කරන්න ගිල්ලා පිවිවිලා."

"මෙක සංගිත සන්දර්ජනයක් තෙමේ වන්දනා ගමනක්නේ" අපේ අම්මත් සෙටි උනා.

මේ වගේ ගොරකා ව්‍යුත් යනවට විඛා ආතල් අපේ ගේ පල්ලෙහා ඉන්න ආවිවිගේ ඔලුවෙන් ටුසි කරලා කළු කෙසේ ගස් ගොයන එක. මට ඉස්සර අපේ කොල්ලෙ එක්ක ව්‍යුත් ගිය හැටි මතක් උනා. අනේ.. ඒ අතිතය.... ගිවාර එකත් උස්සන් බිවි බැස්ස හැටි , තටපු හැටි , බිපු හැටි , සින්දු කියපු හැටි කිවියට අපිව තාම මතක ඇති. එක සැරයක් අපිව ආම එකෙන් අල්ලන් ගිය හැටි. ගල්කිස්සේ ගිහින් උදෙශීකට වුවටක් වැඩිවෙලා මුහුදට පනින්න ගිය හැටි. ආගෙන ගිය සපත්තු කුඩාබෝ උස්සලා රබර සෙරප්පු ආගෙන ගෙදර ආපු හැටි. පෝල්මට මතක් වෙනවා.

ඉස්සර ක්ලාස් ඇරිලා ඉර බැහැලා යනකල් කැඩි ආගෙන හිටිය යාලු මූරු කැල..... අනේ උන් කොහොද? ඒ ද්‍රව්‍ය වල කිසිවෙකුට බැඳිය තොහැකි මෙව ස්තේහෙයේ බැමීමෙන් බැඳිලා හිටපු උන් අද සිසි කඩි. සියලුම ආතල් සැලියේදීය නටන තොක් පමණි. විහාගේ ලං ලං උනා විතරයි. සෙටි එක එහෙට මෙහෙට වාෂ්ප වෙලා.

අනේ ඉතින් අපි කෙල්ලෙම කියකට කියලා විය කළාද? කි දෙනෙකට තම බයෝධිවා දුන්තාද? ඇප්ප්ලිකේෂන් කියක් තම රිජේක්ට් වෙන්න ඇත්ද? සයන්ස් ඩේ , කොමර්ස් ඩේ , කිය කියා කෙල්ලන්ගේ ඉස්සෙකාල් අස්සේ කොවිට තම බලෙන් රිංගන්න ඇත්ද? කෙල්ලෙ පස්සේ යන්න ගිහින් කි සැරයක් තම පාර වරද්ද ගන්න ඇත්ද?

මේ සියලු සොදුරු අතිතය තුළ අප ජීවත් උනාත් හිතාගන්නවත් බැරි වැඩියට කාලය ගෙවිලා ගියේ. හැම දෙයක්ම හරියට අද රේයේ උනා වෙගේ. මතකය ඒ තරම් හද්වතට සම්පියි.

කාලය ගෙවී ගියත් අපි තවමත් අපිමයි. මේ සැම සියලු දෙනාම මේ මහපාලෙලාවේ කොහො හරි ඉන්නවතේ. ඇත්තටම තව අවුරුද්දක් දෙකක් ගත වෙදි මොන මොන වෙනස්කම් වෙලා තියෙයිද? එක අතකට මෙවා කළුපනා කරලත් වැඩක් නැ. තිකන් පිස්සු හැදෙනවා විතරයි. උදෙම් කාල එහෙම ඇදගෙන ඔන්න ඉතින් බලන් ඉන්නවා. තුවර ඉදනාම එන නිසාද කොහොද කිවිය පුළාක් පරක්කුයි.

අයන් එකට පිළිස්සුණ වේෂරට එකයි මරණෙට , මගුලට දානෙට කොයිකටත් තෙලය වගේ තියෙන කළු කලිසමයි ඇදන් මාත් ගේ ඉස්සරහට වෙලා බලන් ඉන්නවා. අද මං දිඟා බලත්ත ඉතින් කවුරුවත් නැතේ. වේප් එක් කාන්තා තියෝජනය හරිම අඩුයි. මගේ වයසට හරියන කවුරුහරි සිවියා නම් තමයි කොල්ලා කිට මරලා බෙක්ෂුස් බාල ඇට බෛස්ලට පටලවගෙන අර කවුඩ් වගේ වේප් බහින්නේ.

සෙව්වනදී තම ඉන්නවා. ඒ උනාට එයා ඉතින් අක්කිනේ. අවුරුද්දක් වැඩිමෝල්නේ. දවස්ම තුනසිය පනස් ගානකදී කොහොද. අතේ ගෙනියන තරම් පුරුම් නංගලා තුන්දෙනෙක් එනවලු. උන් පොඩි ... වැඩකම් නැ...

වැන් එකක් එන සද්ධේදී ඇහුන නිසා මං ඉකම්නට කුස්සියට ගිහින් අම්මලාව දැනුවත් කළා. කට්ටය බක්කොම ඉස්සරහට ගිහින් දාර ගාව පෝලෝම හිට ගත්තා පිළිගන්න. වැන් එක පල්ලේහා නතර කළා. මට හිසරදේ වගේ දැනෙනවා. මොනා කරන්නාද. බොරු හිනාවකුත් අනෙන පල්ලේහාට ගිහින් ගෙවුව ඇරියා. වැන් එක ඇතුළේ බැවැලියන් එක පිරිලා. එක්කෙනා එක්කෙනා බහිනාවා.

නැත්දලා... මාමලා... නංගලා... මල්ලා...සෙව්වනදී අක්කිත් හිනාවේගන බැස්සා. අවුරුදු ගානකට ජ්ස්සේ මේ කට්ටය දකින්නේ. විභාග, ඉස්කොල් අතාමනා හින්දා දෙගාල්ලාම හම්බවෙනවා අඩුයින්නේ. මල්ලා නංගලා එහෙම ලොකුවෙලා.

"දිලු මල්ල උස ගිහිලා."

සෙව්වනදී අක්කි භාල් ගොනියකදී කොහොද බාන්න හදන ගමන් කිවිවා.

මාත් ගිහින් ගොනියට අත ගැහුවා. අපිට සහනාධාර ගෙනල්ලද කොහොද. වැන් එක ඇතුළේ තව කවුද මන්දා ලෙනාවක් ඉන්නවා වගේ..... බහින්න තාම ලැස්ත් වෙනවා. කවුද මේ.....

පැය ගානක් කොණේබ පිරිලා අන්තමට වැන් එකෙන් බැස්සේ එයා තමයි. මං එයා දිඟා කත්ත වගේ බලන් හිටපු නිසාද කොහොද යාන්තමට මාත් එක්ක හිනා වුනා. මාත් හරි අමරුවෙන් අත් දෙකක් විතරක් පෙන්න ගත්තා. මේ වගේ එලකිරි භාණ්ඩයක් එනවා කියලා එක්කො කිහින් දැනුම් දෙන්න කිඩුනෙන්. එහෙමත් විකක් පිළිවෙළකට රුවුල පිරිලා කොණේබි කපලා එහෙම ඉන්නවන්නේ. දැන් හොද කිවෙකට මාරු වෙන්නාත් වෙලාවක් නැ. වේෂරට එකේ පැත්තක් අයන් එකට පිවිවා. මං එක පේන්නේ නැති වෙන්න පැත්තට හිටගත්තා.

"මල්ලී ඉතින් සැප සනීප කොහොමදී?"

"සැප නම් සනීපයි අක්කි... ඔයාලට කොහොමදී?"

"අපිටත් එහෙමම තමයි." මේ නවක නිළිය අදුන්නලා දෙන පාටක් නැතේ.

"අපි එන්න පරක්කු උනා මල්ලී. දිගම ගුරික් එක."

සෙව්වනදී අක්කිගේ කකාවට වැඩිය මගේ මිටරේ වැඩ කරන්නේ වෙන පැත්තකට. මගේ ඇස් දෙක වෙන පැත්තක තියෙන බව සෙව්වනදී අක්කිටත් තේරුනා.

"කො ඔයාගේ කළුප්නාව තියෙන්නේ වෙන කොහොදුන්නේ."

මං ආපහු මියට ලෝකයට ආවා.

"ආ... නැ.. අක්කා..."

"බව කියන්නකෝ ඉතින්.. " මගේ වචනත් පැවෙලනවා.

"මල්ලට අදුන්නලා දෙන්නත් බැරි උනානේ. මේ මගේ යුලුවෙක් ගාලී. මේ සැරේ අපි එක්ක එකසුම් කරනවා. ඉතින් එයත් එක්ක ආවා."

එයා බොහෝම ලෙන්ගතුව හිනා වුනා. මට ලැංඡ්ප හිතුනා. මොනවද මේ මට වෙන්න යන්නේ. මොකද තුහුරු තුපුරුදු භැංශිමක්. මහා සතුවකින් හිත පිරිලා යනවා වගේ දැනුනා. ආයේ මොකටද ලාවෙන්නේ. මාත් දත් තිස් දෙකම බූලා ලොඛ නැතුව හිනා වුනා.

ර්ට පස්සේ කටවියම ගිහින් සාලෙන් වාඩි උනා. භැමෝම ගමන් විඩාව නිවා ගන්න ගමන් ආයිය තොරතුරු කතා කරනවා. අරයා පැන්තකට වෙලා වාඩිවෙලා අහගෙන ඉන්නවා. මාත් පැන්තකට වෙලා ගොරෙන් ගොරෙන් බලාන හිරියා .මගේ ගිවාර එක දිහාත් එය භුගාක් උවමනාවෙන් බලන් ඉන්න බව මට තේරුනා. එත් වැදිලාවත් මං දිහා නම් බැලුවේ නැ. වික වෙලාවකින් අම්මලයි තැන්දැලයි එක්කාම කුස්සිය පැන්තට ගියා. ගමනා යන්න කලින් තේ බොන්න ලැස්ති කරන්න කියලා. තාත්ත්ව මාමලත් එක්ක මිදුලට බැස්සා භූලා විදින්නත් එක්ක. මාත් ගේ වචේ රුමක් ගිහින් ආයේ සාලෙට ආවා. වුටි නාගි මාව දැකළා හිනා වුනා.

"මයාට ගිවාර ගහන්නත් පුළුවන්ද? අපි අහලා තියෙනවා."

ශාලිකා අක්කා එක පාරටම කතා කලා.

ආහ් එහෙනම් මං ගැන්නත් යමක් කමක් දන්නවා.

"ගිවාර පොලොවේ ගහන්නත් දන්නවා." එයාට හිනා ගියා.

"අපිටත් එක නම් පුළුවන්"

"ඉතින් දැන් පාඩම් කරලා ඉවරද මල්ලි"

මට මල්ලි කියලා කතා කරනවා. හත් ඉල්ලිවයි.මේ පොඩිකෙල්ල අක්කා කෙනෙකදී? එක අතකට එහෙම වෙන්නත් එපැයි. එකන් සෙව්වනදී අක්කා එක්ක විභාගේ ලියන්නේ. සෙව්වනදී නම් මට වඩා මාස ගානය වැඩිමල්. මෙයත් එළුවේ ඇති.

"තව පාඩම් කරන්න භුගාක් තියෙනවා. මේ සැරේ එව්වර බලාපොරොත්තුවක් නැ අක්කි.. ඊලග සැරේ භාද්‍ර කරන්න හිතින් ඉන්නේ."

එයත් එක්ක කතා කරනකාට හිතට ලෙඛ සතුවක් දැනෙනේ ඇයි කියලා හිතාගන්න බැ. එයා කතා කරන භැරි අමුතුයි. කටහඩ විකක් ගැහුරුයි. භුගක් ඇදලා කතා කරන්නේ. හිනෙවනකාට වවනෙන් කියන්න බැරි තරම් සුජදන්වයක් එ හිනාව තුළ ගැඩි වෙලා තිබුණා. එ හිනාව එක්කම මේ ප්‍රං්ඥා කෙල්ලව වඩා ගන්න තියෙනවා නම්. කොහොමහරි කටවිය තේ බිලා ගමනා යන්න පිටත් උනා.

වාහනේ ඇතුළු පිර වෙලා සෙනග. මායි , සෙව්වනදී අක්කයි එකගාව වාඩි උනේ. අපිට පස්සේ සිටි එක්ක ගාලිකා අක්කය වුටි නාගිලයි ඉන්නවා.

මං පිට් පස්ස බලා හිනා වුනා.

සෙව්වනදී අක්කිත් එක්ක කයිය ගහ ගහ කළුතරටම ඇවිත්.

"මල්ලේ දැන් මෙයිසික් අඩු කළාද?"

"විකක් අඩු කරා අක්කි. විහාගෙත් ගැඹිනේ."

ගාලිකා අක්කින් මගේ සංගිත දීවිය ගැන යමක් කමක් දන්නවා. ඇති. කෙල්ලෝ සංගිතකාරයන්ට කැමති වෙන ගතියක් තමයි ඔය සමහර හිනදී නිල්ලම් වලනම් දකින්න ලැබෙන්නේ. ඒත් මට නම් මෙව්වර කාලයකට සංගිතය තිසා එව්ගේ වාසියක් තම් අත් වෙලා නැ.

ඇත්තටම සංගිතය හින්දා කොට්ටම දේවල් නම් නැති කරගෙන තියෙනවද. පාඩම් කරන්න තිබිවා කාලය කොයි තරම් නම් බැංක් පුක්කෝස්ස් වලටම වැය වෙන්න ඇත්ද. ගෙදර හිටියන් ඉතින් පොතට වඩා ගිවාර් එකනේ අත් තියෙන්නේ. අද වූප් එකටත් ගිවාර් එක ගෙනියන්න තිබිබා. කොහොද කුවුරුත්ම ආරාධනාවක් කරේ නැත්තේ. මිහ්... බලෙන් හරි ගෙනවා නම් වැඩ කිඩ පොඩිඛක් පෙන්නාන්න තිබුණා. මම ජේප් එක් පොඩිඛක් පිටි පස්ස තැරිලා බැඳුවා.

අරයා වුටි නාගියෙක්වත් තුරුළු කරගෙන ඉන්නවා. නාගිට නම් නිනද ගිහිල්ලා. ගාලිකා අක්කින් ඇස් දෙක පියාගෙන ඉන්නවා. මං ඒ මූණ දිහා කාටවත් නොදුනෙන්න විකක් වෙලා බලන් ගිටියා. පව්..... උදේ පාන්දරම ගෙදින් ඇවිත් මහන්සියටද කොහොද තිනද ගිහිල්ලා. ඒත් සුන්දර සිනාවක් ඒ මූණේ ඇදිලා තිබුණා.

ල් ප්‍රංශී තොල් දෙක සිපගන්න තියෙනවනම..... අයියෝ....! මොනවද මං මේ හිතන්නේ. මං භෞද්වම බය වෙලා ඉක්මනට ඉස්සරහ බලාගත්තා. ආය නම් එයා දිහා බලන්නේ නැ කියලා හිතාගත්තා. බොරු වැඩික්නේ. කොහොමටවත් හරියන වැඩික් නොමේ. ඔහොම හිතුවට මගේ හිත කියාගන්න බැරි තරමට සලින වෙලා තිබිබේ.

ව්‍යාහනේ පාර්ක් කරලා කළුතර වෙත්ත්වට යන්න කලින් කට්ටිය ආයිමත් සුරයක් තේ බිවා. මම තේ බොන ගමන් අභවලාගේ අග පසු භැං රුව භොරිහින් තිරික්ෂාය කරමෙන් පසු උනා. එයා වැඩිය කාත් එක්කටත් කතා බහක් නැ. ඒ උනාට භැමෙන්ගෙම කොප්ප වික එකතු කරගෙන වැජ් එක ගාටට අරන් හින්න් සේදුවටත් එයා තමයි.

"දෙන්න මල්ලේ මං සේදන්නම්"

ලැබම ඇවිල්ලා හිනාවෙලා මගේ කොප්පෙත් අරන් ගියා.

එන්න ඉතින් වන්දනා තබය කළුතර විදින්න පටන් ගත්තා. අපේ නම් මහලා තිබුන කොට්ටුල් බොඩියේ එල්ලුවා. උස අතුවල එල්ලන්න ගාලිකා අක්කටය සෙව්වනදී අක්කටය මාත් උද්ව කළා.

වෙත්තය ඇතුළට හින්න මල්පහන් ප්‍රජා කරලා කට්ටිය තැන තැන දැස් පියාගෙන හාවනා කරන්න පටන් ගත්තා. මටත් ඉතින් තිකා හිවන් ඉන්න බැරි හින්දා අයිනක් අල්ලන් වාඩි උනා. අත් දෙක කියාගත්තා උකුල උඩින්.....

සියලු සත්වයෝ.... නිදුක් වෙත්වා.....

කොහො හාවනා කරන්නද... බිඳුණු වතුර කළයක් වගේ මගේ හිතන් එහේ මෙහේ විසරිලා ගිහින්. කො... මේ ගාලිකා අක්කා පේන්න නැත්තේ. අනින් කට්ටිය ඔක්කොම තැන තැන වාඩි වෙලා ප්‍රාථමික කරනවා. මං නැගිටලා වෙත්තය ඇතුළේ අනින් පැත්තට ඇවිදන් ගියා. අරයා ඇත වූල්ලක දන ගහගෙන ඉන්නවා. මාත් එයාට පේන හරියකට ගිහිල්ලා බිම වාඩි වෙලා බලා ගිටියා.

මොනවාද්‍යු ප්‍රාර්ථනා කරනවා. මූණේ මහ විශාල අධ්‍යාපක සභාන් වෙලා . අත්.... ඇය ගාලිකා අක්කේ. මට ලගට ගිහින් අහන්තා හිතුනා. පව්... ඇස් දෙක දිලිසේන්නේ මොකද? එයා අඩනවා වගේ. පව් මොකද දන්නේ නැ. තනිවෙලා ප්‍රාර්ථනා කරන අභිසක කෙල්ලට දැක්කම ලොකු අනුකම්පාවක් හිතට දැනෙන්න පටන් ගත්තා.

එයා එක පාරටම මං දිහා බැඳුවා. මටත් ඇස් දෙක ඒ මූණේන් අහකට ගන්න තරම වෙලාවක් තිබුනේ නැ. මේ සැරේ නම් හිනා උනේ නැ. අහක බලා ගත්තා. වස ලැඤ්තාව. මං හිනවට වැඩිය බලනවා කියලා තේරුනාද දන්නේ නැ. විකක් විතර තැතිගත් සිතින් යුතුව තමයි කට්ටියන් එක්ක මං එලියට ආවේ.

හරි අමරුවෙන් භුලගට තිවෙන්නේ නැති වෙන්න පෙනෙනක් පත්තු කරගත්තා. ගග පැත්තේ ඉදෑන් හමා ආවේ තද භුලගක්.

ගාලිකා අක්කා හුදුන්කුරු මිටියකුත් අරන් මං දිගාවට ආවා.

"මෙක ඔයාගේ පෙනෙන්න පත්තු කරාට කමක් නැදීද?"

මං පෙන අල්ලන් හිටියා. එයා හුදුන්කුරු පත්තු කරනවා. මගේ ගාවටම ලං වෙලා... භුසම් ගන්න සඳ්දෙන් ඇහෙනවා වගේ. මගේ බෙල්ල ගාවට විතර ඇති උස. අක්කියෙක් උනාට තංගියෙක් වගේන් පෙන්නේ. මෙවිට ලං වෙලත් මං දිහා බලන්නේවත් නැ. හුදුන්කුරු දිහාවම බලන් තමයි පත්තු කරන්නේ. මාත් ගොඥවෙක් වගේ බලන් හිටියා මිසක් මොනාවත් කියාගත්ත හමබි වුනේ නැ. අපි රේට පස්සේ පාරට ඇවිල්ලා ගොටෝ ගත්තා. ගාලිකා අක්කා තමයි කොල්ලා වගේ ගොටෝග්‍රැන්. මම විකක් ලස්සනට හිනාවෙලා කොල්ලා වගේ හිටියා. මොකද ඉතින් කට්ඨරි ගාලිකා අක්කා ඔය ගොටෝ බලන ද්‍රව්‍යකුත් එනවනේ.

අපි කළුතර වැදාලා ඉවර වෙලා ආපහු ගමන පිටත් උනා. ඒ ගමන්ම රිවිමනක් කාස්ටල් එක බලන්නත් ගියා. ඒක මහා විශාල ව්‍යුත්වක්. භුගක් ලොකු විතතක් මැද්දේ තමයි තියෙන්නේ.

"මෙයත් කට්ඨරි බොක්ටර් කෙනෙක් වෙලා මේ වගේ මාලිගාවක් හදන්නා."

සෙව්වනදී අක්ක කිවිවා.

"දෙළුස්තර කෙසේ වෙතත් කොන්දෙළුස්තර කෙනෙක් නම් වෙය ඔය යන විදියට"

අපේ අක්කා කැපිල්ලක් දැමීමා.

ඔන්න අපි දැන් ව්‍යුත්ව ඇතුළේ. ඒකේ ගාහනිල්මාණ ගිල්ප කුම වලට විසි වෙලා කට්ටිය හොල්මන් වෙලා. මේ වගේ විශාල ගෙදරක ජීවත් වෙවිව මිනිස්සුනට පිස්සු හැඳුන්නේ නැදීද දන්නේ නැ. රෝ එහෙම කොහොම මේකේ ඉන්නවද නේද? වර්තමානයේ නම් සික්කා විතරලු රට ඉන්නේ. පොර සමහරවිට වෙශේ ඉත්ත අදාළනා භූත බලවෙග යාච කරගෙන ඇති. ඔන්න දැන් කට්ටියම ඉන්නේ උඩ තටුවෙ.

"කැමරාව ගෙනාවේ නැදීද?" ගාලිකාගෙන් මාමා ඇඟුවා.

"සිකුරුවී ගෙනියන්ත දෙන්න බැ කිවිවනේ. වැන් එක් තියලා ආවා."

"මගේ කැමරා එකත් වැන් එකේ." මාත් දුෂ්කිඛි ගාලා උත්තර දුන්නා.

"සිකුරුවී උඩට එන්නේ නැනේ. ගිහින් හෙමිට අරන් එන්න. මෙන්න වැන් එකේ යතුර." ගාලිකා අක්කා විකක් අදිමදි කරන්න ගත්තා. තනියම පල්ලෙහාට යන්න බයේද කොහොද.

"ආ... පුත්‍රාගේ කුමරාවත් වැන් එකේ නොද? අනේ පුත්‍ර මේ අක්කිත් එක්ක පල්ලෝව ගිහින් කුමරා දෙකම අරගෙන එන්ත."

මට මාමට වදින ගාරාව මතක තිබා නම් ඒ වෙළාවේ එක තුන්පාරක් විතර කියලා දැක්ගත් විදින්න තරම් මාමා ගැන ආදරයක් පහල උනා. අනේ බොහෝම පින්. මේ වගේ ස්වර්ණමය අවස්ථාවක් උඩ කරලා දැන්තට.

මාමගේ කටින් අර වික පිට උනා විතරයි.

"යා අක්කි පහලට." මං යන්න පිටත් උනා.

"මයාට බය නැදීද?" මං ඇඟුවා.

"මයත් එක්ක යන නිසා තමය වැඩියෙන්ම බය." .

ශාලිකා අක්කා නාක්කලයක් දාලා හිනා උනා.

"නැ මං කිවිවේ සික්කා දැක්කොත් එහෙම මොකද කරන්නේ?"

"එක් එතකොට බලමුකො...."

මෙයා හරි නිර්හිතයි වගේ. කොහොමත් පපුව ඉස්සරහට දාගෙන කොන්ද කෙලින් තියාගෙන තමය ඇවිධින්නේත්. මාත් එක්ක හරි හරියට එයත් ඇවිධිනවා. මගේ පස්සෙන් ආචාර්‍යම් තෙන්ද වැඩිය හොද.

කොහොම කොහොමහරි වවන දෙක තුනක් කතා කරගත්තා. දැන් ඉතින් හිත හිටි. අඩු දහය දෙළඟා උස ආරුක්කු , ලි කැටයම් වලින් පොළුණු වෙවිව දාර ජනෙල් පහු කරන් එලියට ආපු අපි දෙන්නා වැන් එකේ දාර ඇරුලා කුමරා දෙක ගත්තා.

"සික්කා දකිද මල්ලි?"

ශාලිකා අක්කා මගෙන් ඇඟුවේ හරියට හොර කල්ලයක් ගෙයක් බිඳින්න යදි වගේ. ඒ පුම් ඇස් දෙක මගෙන් උත්තරයක් බ්ලාපොරාත්තුවෙන් මගේ මූණ කන්න වගේ බලන් ඉන්නවා. මගේ ඇස් දෙක මොහොතකට ගල් ගැහුනා. ඔව්... තව පොඩිබෙන් මං ඒ වැරුද්ද කරනව තමය. ඔව් මගේ කොලු හිත තව පොඩිබෙක් විතර ඉස්සර උනා තම් ඒ වෙළාවේ කිසිම කෙනෙක් ලග පාතක හිටියේ නැ. ගාලිකා අක්කගේ අතින් අල්ලන්න ඕන වගේ කියලා මගේ හිත බල කරන්න පටන් ගත්තා. තව පොඩිබෙක් ඉක්මන් උනා තම්..... ඒ දේ වෙනවා. ඒත් ගාලිකා අක්කට මගේ වෙනස තේරිලාද කොහොද ආපහු වලට පැත්තට යන්න පටන් ගත්තා.

"මහොම ඉන්න අක්කි."

මං ආසාව මැඩපටත්වගෙන කිවිවා.

"කො දෙන්න කුමරාව මං සාක්තුවට දාගත්තා."

කුමරා දෙකම මම කලිසම් සාක්තු දෙකට දාගත්තා. කලිසම දෙපැත්ත පිමිබිලා. ගාලිකා අක්කට හොඳවම හිනා.

"දැන් මයාව අල්ලගන්නේ බොම්බ බැඳන් ආචා කියලා තමයි." අපි දෙන්නම හිනා උනා.

ඉස්සල්ලා පන්සලේ ඉත්ත වෙලවේ ඇඩුවේ මොකද කියලා අහන්නත් හිතුනා. එත් දැන් මේ කෙල්ල හිනාවෙලා ඉත්තවනේ. අතික ආයේ සිවා අහන්න ගිහින් ආයෙමත් මුඩි එක අපසට ගියෙන්. ගැබැයි මොකක් යරි ලොකු කළකිරීමක්, පසුතුවිල්ලක් යරි ප්‍රශ්නයක් වගේ දෙයක් යරි ඔලුවේ තියන් ඉත්ත බව නම් මේ වෙනකාට මට භාද්‍රම තෙරිලය තිබුනේ.

අපි කුම කාලා එහෙම ආපහු එන්න පිටත් උනා. එතකාටත් හටස් වෙලා. මේ සැරේ මායි සෙව්වනදී අක්කය ගාලිකා අක්කය පිටි පස්සේ සිටි එකේ වාඩි උනා. එහෙම කරන්න තිදහසට හේතුව වශයෙන් කිවවේ

"මේ සැරේ විහාගේ කරන්න ඉත්ත ප්‍රමාද තුන් දෙනාගේ" කියලයි.

ඉතින් අපිට කතා කරන්න කොවිච නම දේවල් තියෙනවද?... මොනවද?...., විහාගේ ගැනද? මොන පිස්සුද? පිටි පස්සට වෙලා විකාර කියව කියවා යනවා මසක් විහාගේ ගැන නම් මගේ මතකයකටත් තිබුනේ තැ. මුන් දෙනානා නම් භාද්‍ර දරුණුවට පාඨම් කරලා ඇති. මට ඉරිසියාවකුත් ඇති උනා.

උදේ පිටි පස්සේ සිටි එක පැන්තට බෙල්ල යරව ගන්නවත් ලැජ්පාවේ හිටපු මම දැන් ගාලිකා අක්කත් එක්කම වාඩි වෙලත් යනවා. ඔන්න එකපාරටම කට්ටියට සින්දු කියන්න මතක් වෙලා. ඔව් ඉතින් ව්‍යුහ යනවානම් සින්දුත් කියන්න එපැයු.

"කොළ පටන් ගත්තකෝ... තරුණ පරම්පරාව! අපි දෙන්නම් සපොට් එකක්."

අපේ තාත්ත්ව ඉස්සරහා ඉදත් කැඟැහුවා.

"මයාම පටන් ගත්ත. භාද්‍ර සින්දු කියන්න පුලුවන්නේ."

සෙව්වනදී අක්කා මාව අමාරුවේ දැමීමා.

ගාලිකා අක්කත් ඔන්න ඉතින් දහසක් බලාපොරොත්තු දළැවන් බලාන ඉත්තනවා මගේ කටහඩ අවදි කරන බුරු.

"ඉපුරුදු ඔබ දුටු පලමු දිනේ....

සුපුරුදු ලෙස පෙනුනා....."

ලැජ්පාව සබකොලය , සමාජීතිකාව, පිටැස්ම සියල්ල අමතක කරලා මම ගායනා කරන්න පටන් ගත්තා. අතේ... කවුරුවත්ම අත්ප්‍ර්‍යායකටත් ගහන්නේ තැ. තව විකක් නොත්ති වෙන්න කලින් මේ සිදුවේ වොලියුම් එක බිංදුවට බැස්සුවා.

"කොළ ඉතින් මයාලත් කියන්න." මේ අක්කලා දෙන්නට කිවවා.

එයාලත් සිදු කියන්න පටන් ගත්ත විතරය. ලැජ්පාවේ ඇඩිරෙනවා.

"මයා සංගින සංදේශන වලත් ඔහොම ඇඩිරෙනවද?" ගාලිකා අක්කා පල් පාටි එකක් දැමීමා.

"අපෝ මොනවද ඔය කියන සිදු.....? ඉත්ත අපි දෙන්නම් ඒ කාලේ නම්බර එකක්.."

අපේ තාත්ත්ව කැඟැහුවා.

"මිල නෙලුම් නෙරිය රාලා.....

කිකිණී ගඩන වලා තාලා....."

බන්න ඒ පාර තම් තැන්දලා, මාමලා , තංගලා, අක්කලා සේරම අත්ප්‍රඩියට සේටි උනා. අපිත් තරුණ පරම්පරාව වශයෙන් නිහතමානිව පරාජය භාර අරන් වැඩිගිරී පරම්පරාවට ජ්ලේ උනා.

අතිත් කටටිය සිංදු කියන අතරේ අපි එක එක දේවල් කතා කරු. අක්කලා දෙන්නා මාත් එක්ක කතා කරේ හරිම ආසාවෙන්. ගාලිකා අක්කා මගේ මුණ දිහා කෙලින් බලන් කතා කරාට ලොකු ගොරවයක් වගේ දෙයක් තිබුණා. කොළඹ කෙල්ලෝ වගේ කුගහන්නේ තැ. එකට එක කියන්නේ තැ. මනා සංයෝගින් යුතුව විනිශච්‍ය තමයි සිත , කය , ව්‍යවහාර හසුරුවන්නේ. වවනයේ පරිසමාප්‍රාථමිකයෙන්ම කියනවා තම් මේ වෙනකාට මං අක්කලා දෙන්නට තුළාක් ලෙන්ගතු වෙළඳ තිබුණේ. මට මේ වගේ යාලවෝ දෙන්නෙකටත් හිටියානම්.....

ඇත්තටම සෙවවනදී අක්කා තුළාක් ඉස්සර ඉදන්ම මට හිතවත්. අපේ තැදුෂියන්ගෙන් මගේ වයස් කෙනෙකට ඉන්නේ එව්වරය. ඉතිත් අද තුළ කාලේකට පස්සේ හම්බවෙලා ඒ බැඳීම අයෙමත් අලුත් වෙලා.

"මයා ඉතිත් අද කොළඹ ඉන්න කටටියට කියලද ආවේ අද ගමන ගැන? දැන් එනකන් මග බලන් ඉන්නට ඇති."

සෙවවනදී අක්කා කියපු දේ ගැන මට එව්වර තේරුනේ තැ.

"මොන කටටිය ගැනද මයා කියන්නේ?" මං ඇහුවා.

"තැ ඉතිත් අපි ඇහුවේ..... ඔය විශේෂ කෙනෙක් එහෙම ඇතිනේ නේද?"

ගාලිකා අක්කා හිනා වෙවි ඇහුවා. මට දැනුයිනේ විෂය තේරුනේ.

"අපේ තැ අක්කි . අපි ගැන ඉතිත් කවුරු බලන්නද?"

මුන් දෙන්නා තුවර එනකල් මොක්කු හරි බලන් ඉන්නවද දන්නේ තැ. මං පොඩිඛක් විතර මානසිකට වැටුණා. එක අතකට මොකටද මේවා. ඇත්තටම මේ දෙන්නටම කොළ්ලෝ ඉන්නවද දන්නේ තැ. අපි කොළඹ ඉදන් මේ වයසට කොවිට පිස්සු කෙලිනවද. මොලන් එහෙමම ඇති.

කාලාන්තරයක් තිස්සේ විවිධ මට්ටම්වල යාලවෝ යෙහෙලියෝ ආග්‍රය කරලා එක එක ජාතියේ පිස්සු වැඩ කරලා අද දක්වා ආප්‍ර ජීවන ගමනේ මේවිට කාලයකට ගාලිකා අක්කා කියලා කෙනෙක් මට වැශ්‍යත් වෙලා තිබුනේ තැනේ. ඉතිත් ගාලිකා අක්කට එහේ වෙනමම ආග්‍රය කරන යාලවෝ සේටි එකකුද පොදුගලික ජීවිතයකුද ඇති. මාත් එක්ක වගේම එයාල එක්කත් සතුවෙන් හිනාවෙලා විනිශ්ච්‍ය කරලා ඉන්නට ඇති. එක අතකට මගේ ගැන කිසිම විශේෂව්‍යක් තැතුව ඇති.

දෙන්නගම බොඩුන්ඩිස්ලා දැන් මග බලාගෙන ඇති ව්‍යුහ් එක ගිහින් එනකල්. මේ දෙන්නත් හිතින් එයාලගේ බොඩුන්ඩිස්ලා ආපහු හේට ද්‍රව්‍යේ හම්බවෙන ගැටු කළපනා කරනවා ඇති කියලා මගේ හිතේ මනාකල්පිත රුපයක් මවා ගන්න උත්ස්හා කරා.

ගාලිකා අක්කා ඒ රුපය එක්ක හිනාවෙන ගැටු ඒ රුපය වෙනුවෙන් කුප වෙන ගැටු, ජීවත් වෙන ගැටු මගේ හිතේ සිත්තම් වෙන්න පටන් ගත්තා. එක අතකට ඉස්සේල්ලා මගෙන් අහපු වෙලාවේ මට කෙල්ලෙක් ඉන්නට කියලා බොරුවට හරි අගවන්න තිබුනේ.

ඇත්තටම ඇය මගේ හිත මෙව්වර වද වෙන්නේ. මටම හිතාගන්න බැඳු. එක අතකට මේ අක්කලා දෙන්නා මං හිතන විදියේ නොවේ වෙන්නැති. මාමා තුළක් තදින් තමයි එයාලු පාලනය කරන්නේ. වලුවෙන් එලියට බැහැලා තනියෙන් කොහොත් යන්න දෙන්නෙවත් නැතුව ඇති. අනිත් එක කතාබහෙනුත් ඒ ගොල්ලෝ වෙනස්. හරි තැන්පත්. තාම කොල්ලෝ එක්ක පැටලිලා නැතුව ඇති. මං එහෙම හිතලා හිත භඟාගත්තා. මොකද්දේ අහේතුවකට මගේ හිත ගාලිකා අක්කා වෙතට බොහෝ දුරක් ඇදිලා ගිහින්. කොච්චර උවමනාව තිබුනාත් මෙක හරියන්නේම නැති වැඩක් කියලය මගේ හිත නම් කියන්නේ. ඒ උනාට ඒ වෙළාවට මෙ මගේ හිතම රවටට ගන්න උත්සාහ කරමින් හිටියේ.

ගාලිකාට තිබුනේ මගේ හිතේ කොහොත් හරි තියෙන රුපෙකට නැකම් කියන රුපයක් තමයි. මං හොඳව මතක් කරලා බැඳුවා..... ඇත්තමයි..... මේ එයාම නොදී?..... එහෙම පිටින්ම මතොෂගේ භැඩැව, ගමන බිමන, භැසිරිම, කතාබහ. මං අවුරදු ගානක් තිස්සේස් චුදි කරලත් එකම වවත්‍යකටත් කතා කරගන්න බැඳු වෙවා මතොෂම නොදී මේ..... මං ඒ ද්වස්වල මතොෂා කතා කරන විදිය මෙන්න මේ වගේ කියලා හිතාගෙන හිටිය නම් ඒ විදියටම ගාලිකා අක්කත් කතා කළේ.

එ් වගේම දිග හිනි ඇස්, දිග තහය , එත් කොණ්ඩී වෙනස් . ගාලිකා අක්කා කොණ්ඩී හරි මැදින් බෙදලා අලවලා තමයි පිරිලා හිටියේ. එත් මතොෂා ඉස්සරහින් පුම්බලා වගේ මොකද්ද කරලා තමයි කොන්ඩී පිරින්නේ. ඉතින් මේ රුප දෙක සංසන්දනය කරමින් ගොල්ලෝස් එක ගාවටත් ඇවිල්ලා. ඉර බැහැගෙන යනවා..... සු ගාලා සෙනාග.

"මත්න බලාගන්න හෝ ගාන පොකුණ"

අක්කිලා මිද දැකලා නැති කියලය මං හිතුවේ.

"අපි එව්වර ගොඩයෝ නොවේයි.අපි දැකලා තියෙනවා."

"වී.වී. එකේදී?"

කට්ටියම වැන් එකෙන් බැහැලා ඇවිදන් ගියා. අක්කිලා තාම බැස්සේ නැතු. මොකද කරගන්නේ කියලා බලන්න මං වැන් එක පැහැන්ව ගියා. මෙන්න මූන් දෙන්නා ඇදුම් මාරු කරනවා. ජංජුලයයි. මං අහක බලාගත්තා. වික වෙළාවකින් කටුස්සේ වගේ පාට මාරු කරගෙන දෙන්නා එලියට බැස්සා.

දෙන්නම කොට සායවල් දෙකක් ඇදාලා. අපේ වැඩිහිටියේ ඒ ගොල්ලන්ගේ ඇදුම් දිජා තුරුස්නා බැල්මක් හෙළන්න පටන් ගත්තා. මාමට නම් එව්වර ගානක් නැතු. මට නම් කොහොත්ම ගානක් නැතු. රබර ඇහැ තිරාවරණය වෙළා තිබිව දෙපා දෙසට තව තව ව්‍යාප්ත කරමින් මම සැදු සුව විදිනවා. කටදා දැකපු මූල් බල්ලෝද ඉතින්...

වැල්ල පාගන්න ගිහින් කට්ටිය රැල්ල පාගනවට වඩා හොඳව නා ගත්තා. ඇදුම් එහෙම ඇගටම ඇලිලා. මගේ කුමරා කාවයේ ඒ නොකළ ද්රාගනය සටහන් කරගන්න මමත් පසුබට උතේ නැතු.

දැන් නම් ඉර බැහැලා කළුවරත් වැටිලා. අක්කිලාට නංගිලාට ගෙවල්ල යන්න උවමනාවක් නැවගේ. තුවර ඉතින් රැල්ල පාගන්න මූදක් නැත්තේ. කට්ටියම හිතේ භැඩැව ගොල්ලෝස් වැඳුනු ගන්නවා.

"අද රු අක්කිලා අපේ ගෙදර ඉන්නවා නොදී?"

මං හිතුවේ එයාල අද රුදලා හෙට උදේ තුවර යනවා කියලයි.

"අනේ... නැ මල්ලී... තව විකක් පාඩම බලාගන්නත් එපැයි. අද ඔයාලට ගෙදර බස්සලා ආපහු රෝ තුවර යන කතාවක් තමයි අප්පවිටි කිවිවේ."

මගේ බලාපොරොත්තුව සුත් උනා. අනේ අද ර අපේ ගෙදර හිටියානම් කොට්ඨර හොඳයිදි එහෙනම් සින්දු කියල කතා කියලා පිස්සුවක් කෙලින්න තිබුනා. කමක් නැ. ලද දෙධින් සතුව වෙන්න එපැයි. එක අතකට අද රෝට ඩිංගක් හරි පාඩම කරන්න ඕනෑ. මොළ හිටියාත් මාත් ඇලෙන්න යයි. පස්සේ විහාගෙට ගිහින් ලියන්න වෙන්නේ ගාලිකා අක්කයි සෙව්වනදී අක්කයි එකක් මල් කඩ කඩ හිටියා කියලා තමයි.

අපි ආපහු ගෙදර එනකාට ර අටට විතර ඇති. ගේ ගාවට එනකල් කට්ටිය වැඩිය කතාභාක් තැතුව තමයි ආවේ. මමත් ජන්ලෙන් එලිය බලාගෙන කළුපනා ලෙළුකායක කිමිදිලා හිටියා. අක්කිලා දෙන්නම මහන්සියටද කොහොද නින්ද ගිහින් තිබුනා. මාම හැඳුවේ අපිව ගේ ගාව බස්සලා එහෙමම ගරවගෙන ආපහු තුවර පිටත් වෙන්න. එත් අපේ අම්මාගේ බලවත් පෙරෙන්තය හින්දම එයාලා තේ විකක් බිලා යන්න ගෙට ගොඩ උනා.

කට්ටියම කැම කාමරයට ගිහින් තේ බොන්න පටන් ගත්තා. ගාලිකා අක්කා වැඩිය මා දිඟා බලන්නේ නැ. මාත් ප්‍රාථමික්තරම් එයාගේ ද්රුණන පථයට බලෙන්ම රිංගන්න උත්සාහ කළා.

"මල්ලී ඔයා ගාව බයෝ වල ආදරු ප්‍රශ්න පත්තර වැඩිපුර තියෙනවදී?"

සෙව්වනදී අක්කා ඇහුවා.

"පේපර්ස් වගයක් නම් තියෙනවා. එත් ඔයාලට මොකටද කොමරස් තේද කරන්නේ?"

"නැ... මේ ගාලිකා අක්කා අහන්න කිවිවේ. එයාගේ යාථවෙක්ට ඕනෑම්. ඔයාගේ ඉස්කේක්ලෙන් ගදන අනුමාන ප්‍රශ්න පත්‍ර හොඳයිනේ."

ඉතින් ගාලිකාට ඕනෑ නම මගෙන් කෙලින්ම ඉල්ලන්න තිබුනනේ. කමක් නැ. ලැංඡ හය ඇතුව හැඳුනු ලමයි වෙන්නැති. එත් මෙව්වර පේපර්ස් ගිහින් දෙන්න තරම වැදගත් යාථවා කවුද? ඇරත් බයෝ කරන යාථවෙක්.... මගේ හිතේ ගැටුව රසක් පැන නැගුනා. මේ නම් කොල්ලටම තමයි ඉල්ලන්න ඇත්තේ. මගේ හිත අයිමත් සැරයක් ගැස්සුනා. කමක් නැ. කාට උනාත් ඉගෙනගන්ත දේකටනේ. ඕනෑක් නේ. මේ මගේ මෙසේ උඩ දුවිලි, මකුලුදුල් වලින් මනා ලෙස ආවරණය වී තිබුනු පොත් ගොඩ අව්‍යාසලා පේපර්ස් වගයක් හොයලා දුන්නා. කොහොමත් ඉතින් මට නම් ඕවා වැඩික් උනේම නැදු කොහොද... කවුරුහරි වැඩික් ගන්නේ නැතු.

තවත් හොරා දෙකක් විතර අපේ ගෙදර ගත කරලා ඔන්න තුවර කට්ටිය යන්න ලැස්ති වෙනවා. අක්කාලාත් මූණ හොදුන් ඇවිත් යන්න ලැස්ති වෙලා අපේ අම්මයි තාත්ත්වයි දණ ගහලා වැන්දා.

අනේ ඉතින් අපේ විනෙද සවාරිය ඉවර වෙන්නයි යන්නේ.

අද ද්වස කොට්ඨර සන්නොසේන් ගත උනාද? අද උදේ ඉදන්ම කොට්ඨර පුදුමාකාර දේවලදී උනේ. උදේ ප්‍රාන්තර මේ ගමන කොට්ඨර එපා වෙලාද මම ඕයෙයේ. වැඩිලාවත් මම ඕයේ නැත්තම් එහෙම.

එහෙනම් මම කරගත්තු ලොකුම ගොන්කම වෙන්න තිබුනා. එක අතකට විශේෂ දෙයක් කියලා කියන්න දේකුත් නැ. මගේ හිත බොරුවට සලින වෙලාද මන්දා.

ඒ කොහොම උත්ත මේ වෙලාවේ දරාගත්ත බැරි විදිහේ දුකක් මගේ පපුතුර මෝදු වෙනවා වගේ.අනේ ගාලිකා අක්කත් තව විකකින් යත්තා නේද? අනේ ඔයට තවතින්ත බැරිද..... ඔය ප්‍රංශ් බෝනික්ක මගේ දැසට පසුවත වපසරියෙ රැදෙන්නේ තව පුළුවි කාලයක්ද?

අයියෝ ඔක්කොම ඉවරයි. මං කොහොමද ඔයාල ගියාම හිත හදාන්නේ,, මෙවර වෙළා භාරෙන් භාරෙන් ආසාවෙන් බලන් හිටපු ලස්සන රුපය ... අනේ ඉතින් මැකිලා යන්න නේද ගන්නේ මග නොතු අද්දින්..

හැමෝම සිඡ වැළදගෙන සමුගන්නවා.මගේ හිත යටත් ගින්දක් ඇවිලෙන්ත පටන් ගත්තා. ගාලිකා අක්කා මට යත්තා කියන්නේ නැදුදී?

එයා මගේ ගාවට ආවේ.....

" අපි එහෙනම යන්න ඕන මල්ල. ඔය භාද්‍ර විභාගේ කරන්න ඕන." කියලා කියාගෙනයි.

මං අවසාන වතාවට ඒ ඇස් දෙක දිහා බලන් හිටියා. මගේ ඇස් වෙළල නිකං කදුලු උනනවා වගේ. අනේ ගාලිකා අක්කේ ඔය අද මෙහෙන් ගියාට කමක් නැ. ආයේ මට ඔයට දකින්න ඕන.මට ඔයට ඩුගක් මතක් වෙයි.

මෙහෙම හිතුවට මට ඔය වික කියාගත්ත බැරිව ගියා. ගාලිකා අක්කා පුදුමෙන් වගේ මගේ ඇස් දෙක දිහා බලාන හිටියා. වට පිට ඉත්ත අයත් දැක්කොත් හරි නැ කියලා හිතුන තිසා මං හිත හදාගෙන ගරීම අමාරුවෙන් වවන ගලපෙන්තා.

" ඔයාලටත් කියන්න තියෙන්නේ විභාගේ භාද්‍ර කරන්න කියලා තමයි."

තව ඩුගක් දේවල් කියන්න තියෙනවා අක්කි... ඒත් මගේ හිතට ඒ දේවල් මේ වෙලාවේ කියාගත්ත ගක්තියක් නැ. සෙවිතනිදී අක්කාලා, නාගිලා හැමෝම වාහනේට නැග්ගා. උදේ අන්තිමට වාහනේට බැස්සේත් ගාලිකා අක්කා, දැන් අන්තිමටම වාහනේට නගින්නේත් ගාලිකා අක්කමයි. එයා මං ලුගට ඇවිත් කතා කළ වෙළාවේ ඉදන් මම දුක වාවගන්න බැරිව එයා දිහාවම බලන් හිටියේ.තව විකකින් ඒ ද්‍රුගනය අහිම වෙනවනේ. අන්තිම වතාවට භාද හැවි බලාගන්න ඕන.

අන්තිමේදී වාහනේ පිටත් උතා. ඇත නොපෙනී යනකළම එයාල අත වැනුවා. මාත් දැවෙන හිත හදාගෙන අත වැනුවා.මට කැගහලා අඩන්න ඇත්තම..... මට එක වෙළාවකට විස්සුද දන්නේත් නැ කියලා හිතෙනවා.මටම තේරෙන්නේ නැති කියාගත්ත බැරි හැඟම් සම්දයක් මගේ හිත අද්දර තොරපෙනවා.

මලක් වගේ නුඩ් බකින්න
කදුන් සුසුව් තවත්වන්න
දිව් ඇතිගෙක් නුඩ් බකින්න
කැවනිදී නුඩ් වගේ බෙන්න ...

කටිය ගියාට පස්සේ ගේ ඇතුලේ සද්ධයක් නැ. පාඨ්චට හිහින්. මගේ හිතටත් මහා පාඨ්චක් තනිකමක් දැනෙන්න පටන් ගත්තා. තවදුරත් මේ හැඟම් ඉවසගෙන මේ දුක දරාගෙන ඉත්ත බැරි තරමට දැනෙදි මං ජනකයට කොළු එකක් අරන් සේරම විස්තර කිවා. ගෙදර අයට තේරෙන්නේ නැති වෙන්න සද්දේ අඩු කරලා තමයි කිවිවේ.

ජනක මගේ ප්‍රංශ් කාලේ ඉදලම ඉස්කොලේ යාථ්‍යා. මේ වගේ දේවල් උංට කියන්නේ නැතිව මං වෙන කාට කියන්නද? උංටය මටය කියලා කිසිම පොදුගලිකත්වයක් ඉතිරි වෙළා තිබේ නැ.

දෙන්නම හැම දෙයකටම වමාරනවා. එක සරම ඇදලා එක ඇදේ නිදියගෙන ,කාල බිලා වල බැඟැලා හිටපු එකා තරම් මගේ හිත හදන්න මට උපදෙස් දෙන්න වෙන බහුජාතයෙක් කොහොද ඉත්තේ ඉතින්.

"උඩිට සිරාවට වැදිලා වගේ මට නම් ජේත්තේ. ඔව්වර සිරාවට ගන්න එපා මටට"

"උඩිට තේරෙන්නේ තැබ එහෙම හිත්ත් මතොළාමය. ආයේ නම් ජීවිතේට මෙහෙම කෙල්ලෙක් හමුව වෙන එකක් තැ... මට පිස්සු වගේ බං. මොකද කරන්නේ?"

ඇත්තටම මගේ ප්‍රථම ප්‍රෝමය... ප්‍රථම එක පාර්ශවික ප්‍රෝමය උනේ මතොළා.... මගේ හිතට ඇති උන මතොළාගේ අඩුව පුරවන්න ගාලිකා අක්කට වඩා තවත් සුදුසු කෙනෙක් ඉත්තවද?

ඇත්තටම මේ මතොළාම නේද.... මං බලාපොරොත්තු වෙවා මගේ හිතේ ඇදිලා තිබිබ රුපයම නේද.... මිට වැඩිය මං මොනවා බලාපොරොත්තු වෙන්නද?

"උඩි ඔහොම හිතුවට උන් මොනවගේ කෙල්ලෙද කියලා කවුද බං දන්නේ?"

"අඛ්‍යා උඩි එහෙම හිතන්න එපා. උඩි දන්නේ තැනේ අපේ මාමලාගේ හැටි. නීතිය අකුරටම. අනික මෙහෙ වගේ නොමේ බං එහේ. ඒ ගම්වල මිනිස්සු. හරි හොඳයි. තවම නරක් වෙලා තැ." "

"හැබයි එකක් තේරුම් ගතින්. උඩි කොව්වර වද උනත් ඔය වස්තුව උඩිට අත පොවන්න පුලුවන් මානෙක නම් නොවෙයි."

"එක් තමයි බං. මාත් මුලුදී පොඩිඩක් පස්ස ගහලා හිටියේ. මට තේරනවා. ගාලිකා අක්කයි මාය හරියට අහසයි පොළුවයි වගේ."

"නිකං මිරිගුවක් පස්සේ යනවා කියලා උඩිට හිතෙන්නේ තැද්ද්?"

"මගේ ඔවුන් අවුල් කරන්න එපා බං. මට දැනෙනවා මේක පුළුක් දුරින් තියෙන දෙයක් බව. උඩි දන්තවනේ. මං මතොළාව කොව්වර සිස්සු වැවුලද හිටියේ කියලා. මං කොහොමද ඉතින් මේ දෙවැනි මතොළාව මගේ හිතින් අපින් කරන්නේ. ඒ කෙල්ලට මං ආදරයි."

ඡනකයා අහන් හිටියා. උත් විකක් වෙලා සද්ද තැතිව හිටියා. මගේ ප්‍රශ්නයක්, මගේ දුකක් කියන්නේ තව දුරටත් පොද්ගලික දෙයක් නොමේ. ඒ දුක ඒ වැඳියට ඡනකයටත් දැනෙනවා. එකට තමයි කොල්ලන්ගේ හිටි එක කියලා කියන්නේ."

"දිගු උඩි මෙහෙම කරපන්... උඩි මෙව්වර කළු තුවර මහ ගෙදර වැඩිය අවේ ගියේ තැනේ. එක තමයි උඩි කරපු ලොකුම ගොන්කම්. දැන් ඉදලා හිටලා එහේ යන්න එන්න පටන් ගතින්. එයා කවුද කිත්ද මන්ද කියලා ගොයා ගතින්. අනික මේක ගොදට මතක තියාගතින්. මේක අද හෙටම ප්‍රතිඵල තියෙන දෙයක් නොමේ. කාලුන්තරයක් තිස්සේ බලන් ඉදලා ඉවස්මෙන් කරන්න ඕන දෙයක්. හැබැයි ඉස්සෙල්ලා විහගේ ඉවර කරලා ඉදාන්. ඊට ප්‍රස්සේ අපින් බොක්ක උනත් දෙන්නා හැබැයි ආයේ පරෙස්සම් කරලා ගෙතන් දෙනවානම..."

ඡනකයාගේ උපදෙස් වලින් මගේ හිතට විශාල සහනයක් ගක්තියක් දැනුනා. ඒත් මං මේ කෙල්ල ගැන මොනවද දන්නේ. ආයේ කොහොමද හමුව වෙන්නේ.

ඇය මේ මගේ හිතට මේ වගේ දෙයක් හිතෙන්න පටන් ගත්තේ. එත් හැඳුදි තාම හිතිලා තියෙන්නේ මට විතරද කොහොද.. අනෙක මේ කෙල්ල කාගේ කවුරුද? රෝ කන වෙළාවේ මං තිකත් අම්මාගෙන් එයා ගැන විස්තර ඇහුවා.

"ඇය අම්මේ අර සෙව්වනාදී අක්ක යාථවෙක්වත් ඒක්ක ඇවිල්ලා තිබෙනි? කවුද එ?"

අම්මා මට එයා ගැන පුළාක් විස්තර කිවාවා. ඒ විස්තර ඇහුවට ජ්‍යෙෂ්ඨ කැමත් උගුරෙත් පල්ලෙහාට යන්නේ නැ වගේ.

ශාලිකා අක්කා කියන්නේ සෙව්වනාදී අක්කගේ ගොදම යාථවලු. ගාලිකාගේ අම්මය තාත්තාය ප්‍රශ්න ඇති කරගෙන වෙන්වෙළාලු ඉන්නේ. පුළාක් ප්‍රශ්න වලට මැදි වෙළා හිටපු මේ කෙල්ල ඉගෙන ගන්න දක්ෂ නිසා මාමලා ගෙදර නවත්ත ගත්තාලු. දන් අවුරුදු ගානක ඉදන් එයා එහෙළු ඉන්නේ. මත් අවුරුදු ගානකම එහේ ශින්නැති නිසා මේ විස්තර කිසි දෙයක් දන්නේ නැතේ.

ශාලිකා අක්කා ගෙදර හැම වැඩපලක්ම කරගෙන ගෙදර කෙනෙක් වගේ හැමෝශේම ආදරය දිනාගෙනාලු ඉන්නේ. එයාගේ අම්මත් ලගකදී ඉදන් එහේ නවත්ත ගෙනාලු ඉන්නේ. අපේ අම්මත් ගාලිකා අක්කා ගැන ලොකු ආදරයකින් කතා කලේ. පවා.... කාටවත් වරදක් කරලා නැති අවාසනාවන්ත කෙල්ල....

මට විකක් වෙළා යනකළු මුකුත් හිතාගන්න බැරුවයි හිටියේ. ඒ කියන්නේ මං මෙව්වර වෙළා සිංහ මවා තියෙන්නේ කාත් කවුරුවත් නැතිව ප්‍රශ්න වැළැකට හිරවෙළා ඉත්ත අනාථ කෙල්ලකටද? මට ගාලිකා අක්කගේ පුංචි ඇස් දෙක මතක් උනා. කඹතර වෙතත්‍ය අතුලදී ඒ පුංචි ඇස් දෙක කදුලු පුරවගෙන එයා ප්‍රාර්ථනා කලේ මොනවද.... ඒ ප්‍රිංස්ප හිත කොට්ටුව මොළකුවිද.... ගාලිකා අක්කා කොට්ටුව අසරණද. අම්ත් එක්ක හිනාවෙළා ඉත්සා කළාට එයාගේ හිත කොට්ටුව ගින්නෙනා ඇවිලෙන්න ඇත්ද. පවා අසරණ කෙල්ල.

මගේ හිතේ පුදුමාකාර අනුකම්පාවක් ගාලිකා අක්කා වෙනුවෙන් දැනෙන්න පටන් ගත්තා. එක ආදරයකට වඩා වැඩි හැඟිමෙක්. මගේ ඇස් දෙකටත් උණු උණුවේ කදුලු උනා. මේ කදුලු ඔය වෙනුවෙන්මයි ගාලිකා අක්කේ. කවුරුවත් ගැන මිට කළින් මේ විදිහේ හැඟිමක් ඇති වෙළා තිබුන්නැ.

මට රෝ නින්ද ගියෙන් නැති තරමයි. ඇදේ එහෙට පෙරලෙනවා. මෙහෙට පෙරලෙනවා. වවනයෙන් විස්තර කරන්න බැරි තරම් පුදුම හැඟිමකින් මගේ මුලු හිතම පිරිලා. මෙකට වෙන්නැති ආදරය කියන්නේ. ආයෙමත් මං ආදරය කරන්න පටන් අරන්. හරියට ඉස්කොලේ ද්‍රව්‍යවල මත්තා ගැන නිඛ නොනිඛ කළුපනා කරපු කාලේ වගේමයි. ආයෙමත් ඇස් දෙකෙන් කදුලු ගෙනාවා. අනෝ... ගාලිකා අක්කේ..... , ඔයාවමයි මතක් වෙන්නේ. මට ඔයාට මුළු ජීවිත කාලයම ලැඹින් තියාගන්න ඇත්තම්... ඔයාට දැනෙනවද මං ඔයාට කොස්තරම් ආදරයිද කියලා.

ශාලිකා අක්කා වැන් එකට තැගෙලා අත වනන හැටි මට හිනෙන් වගේ පේන්න පටන් ගත්තා. එයත් එක්ක කතා කරපු දේවල් එයා ආසාවෙන් රල්ල පාගපු හැටි තාමත් එයා පෙනා කැරියක් අරන් මගේ දිහාවට විසි කරනවා වගේ.

ඔහ සූජේ බුලු වත්තන්
 එන්න හිනයි නුඩි තුදැලුව
 ඇද සාවිජ සිසිල එක්ක
 ඉන්න හිනයි නුඩි එක්කම

මේ විකට ගාලිකා අක්කා මගේ හිත ඩුඟක් දුර අරන් ගිහින්. එයාටනම් අඩු තරමින් මාව මතක් වෙනවටත්ද දන්නේ නැ. එහෙම හිතෙන කොට මගේ පුද්‍රව හෝස් ගාලා පත්තු වෙනවා. එයාලට තුවර අධිතිකාරයෝ ඉන්තවද දන්නේත් නැ. මගේ හිත ආයෙමත් මට වද දෙන්න පටන් ගත්තා. වැන් එකට නගින වෙලාවේ මට මොනවාහරි කියාගන්න සින උනත් මගේ හිත ගොඥවෙලයි තිබුනේ. එයා තාම මට අත වනත්තා. ඔව්..., ඒත් ඒක හිතයක් විතරයි? දැන් හෝ අතිද්දා වෙනකාට මට මේ කෙල්ලට මතක් නොවී තියෙයිද? මං කොහොමද මේ කෙල්ලට ඇයෙමත් දැක ගත්තේ.

අැත්තටම අපි දෙන්නා හරියට කිසිදාක ලං වෙන්න බැරි රේල් පිළි දෙකක්ද? රේල්පිළි අතර පරතරයට වඩා අපි දෙන්නා පතර වයස් පරතරය බරපතලද. එක අතකට අවුරුද්දයිනේ. බික මහ දෙයක්ද. ඒත් අපේ සමාජ සම්මතයට ඒක විරුද්ධයිනේ. අපේ ගෙදින් උනත් මොනවා නොකියයිද? ඇයි මේ අක්කා කෙනෙක් මගේ හිතට ඇවිත් මේ හිත මේවර පිස්සු වැටුනේ. එහෙම බලදී සේවනයින් මගේ අක්කනේ. අනෙක ඒ දෙන්නගෙන් වැඩියෙන්ම ලස්සනත් සේවනයි අක්කා. ඔක්කාමටත් වැඩියෙන් එයා මගේ ඇවුස්ස නැතා. මට සේවනයි අක්ක ගැන එහෙම කිසිම දෙයක් කටයුවත් නොහිතුන එක මගේ වාසනාවද මත්දා. ගාලිකා අක්කා ගැන එතකාට හිතුනේ.... එයා මතොළා වගේ හිත්මතද? මං එකින් එක තොර බෙර ගත්තා උත්සහ ගත්තා.

එය විදියට පහුවුවට එලි උනා. දවස් දෙකක්ම බොහෝම සාංකාවෙන් ගත උනා. ගෙදරම හරිම පාලයි. විහාගෙත් කට ලැගටම ඇවිත්.

කොහොමත් කොහොම හරි කිසිම බලාපොරොත්තුවක් තියාගන්නේම නැතිව මං විහාගෙත් ලියලා දැමීමා. ඉතින් දන්නේම නැතිව විකෙන් වික දවස් ගනන් අතිතයට එක්කහු උනා.

මගේ හිත ඉල්ලන්නේම ගාලිකා අක්කව ආයෙම බලන්න සින කියලමයි. ඒ උනත් මගේ හිතේ සහිවුහන් වෙලා තිබුන රුපයෙන් වික වික සායම් බොද වෙලී යම්බුද තිබුනේ. ගාලිකා අක්කා මොනවගේද කියලා මතක් කරගන්න මං උත්සහ කරාට ඒ රුපය අපැහැදිලි විශ්‍යක් බවට පත් වෙන්න වැඩි දවසක් ගත උන්නා. තමන් ඩුඟක් ආදරේ කරන , නිතරම මතක් කරන කෙනෙකුගේ රුපය ඉක්මනට හිතෙන් මැකිලා යන බවක් මම මිට කළින් අහලා තිබුනා. ඉතින් ගාලිකාගේ මුණ එකටර මතකයට නගා ගන්න බැරුව මම ඩුඟක් දුක් විත්දා.

හොද වෙලාවට අපේ අක්කා විප් එකේදී ගත්ත ගොටෝ ගෙනාවා. මගේ ප්‍රමා කෙල්ල.... ලස්සනට හිනාවෙලා ඉන්නවා. හරියට මලක් වගේ. මම ඇතිතරම සුරයක් ගාලිකා අක්කව බලාගන්තා. ඒ ඇස් දෙක මට මොනවදු කියනවා. වගේ කියලා මට හිතුනා.

ආයෙමත් ඇස් පනාපිට ගාලිකා අක්කව දැක ගත්ත නම් තුවර යා යුතුමයි. මං අපේ අම්මලාව පෙළඹෙවා තුවර යන්න. ඒත් ඒ ගොල්ලන් මගේ වැඩ අස්සේ තුවර යැවුන්නා.... ඇත්තටම මගේ කොලු හිතටත් වික දවසක් ගියාම ගාලිකා අක්කා ගැන මතකය තුනි වෙලා ගියා. මට තනියම තුවර හිහින් එන්නත් බැනේ. එකට සාධාරණ හේතුවක් කොහොමවත් හොයාගත්ත තිබුනේ නැ. එයාල දෙන්නට තුවර අධිතිකාරයෝ ඇති. නැත්තම් මාත් එක්ක උනත් ඔවුර තුරුපුරුදු විදිහට ගැසිරෙන්නේ නැත්. මට එයාලගේ මුණ දිඟා කෙලින් බලන්න ලැංඡ්‍යවකදු වගේ මොනාද තිබුනත් ඒ දෙන්නට නම් ගානක්වත් තිබුවා නැත්. භැඩා මාමල නැත්දැල හොරන් තමයි එයාලට ඒ වගේ දේවල් කරන්න බැරි බවත් ප්‍රත්‍යාමයි. එක්කා මේ මනස්ගාත ඔවුන් අධින් කරලා ඉන්න ඔන කියල හිතලයි මං හිටියේ.

ඉතින් වික ද්‍රව්‍යක් ගියහම මේ වගේ දෙවල් ගැන ඔහාවට වඩා හිතන එක අඩු කරලා ඉත්තා ගත්තා. මං නිතර නිතර ගොටෝ බලන එක අපේ අක්කටත් තෙරිලාද කොහොද ... එයා ඔක්කොම ගොටෝ වික එයාගේ ඇළුබම් එකට දාගෙන. ඒ මධ්‍යට ඇළුබම් එකත් අරන් කියලා. මම දැන් කොහොමද යාච්චෙකට උනත් සැකකාරිය පෙන්නන්නේ. මාත් අතුරියේ නෑ. අපේ අක්කත් එක්ක වලියක් ඇදලා මමත් ඉත්තා ගොටෝ එකක් ඉල්ලගත්තා. එකේ ඔක්කොම කට්ටිය ඉත්තනවා. වගේ යාච්චෙවා ඔක්කොම ඉතින් මේ ගොටෝ එක දැක්කා. මාත් ඉතින් හරි ලොකුටට ගැමෝටම කියලා තිබෙනි. මං නුවර කෙල්ලෙකට වුයි කියාලා.

ඇත්තටම ඒ කාලේ අපේ හිත් කොවිර බොලදද? ඕනෑම කොල්ලෙක් කැමතිය තමනට කෙල්ලෙක් ඉත්තනව කියලා හරි වුයි එකක් තියෙනවා කියලා හරි අනින් උන් දැනගන්නවට. කොල්ලෙල් කොවිර තම පව කෙළිනවද අනින් උන් ඉස්සරහ විරයෝ වෙන්න. මාත් ඉතින් අනෙක් උනට සිද්ධිය කිවිවා. ඒත් ප්‍රතිපත්තියක් හැරියට මම බොරු කිවෙම් නෑ. ඒත් මගේ හිතෙන් තිබා මේක කට්ටුවත් ඉට වෙන්නේ නැති බොරුවක් කියලා. කට්ටුවත් ඉට තොටෙන පැතුමක් වෙනුවෙන් නිශ්ච්‍ල ඒ වගේම උදාසීන වූයම්, මතකය පමණක් ජීවිතය කරගනිමින් අරමුණක් නැතුව තව බොහෝ කාලයක් ගත උනා. මග තොටකදී කාලයකට පස්සේ හමුවෙන යාච්චෙවා අහනවා..

" කොහොමද බං උණී වුයි එක? " කියලා.

"තාම වුයි බං"

එහෙම උත්තර දුන්ට මගේ හිතේ ගාලිකා අක්කට වෙන්වෙලා තිබුන ඉඩ ක්‍රමයෙන් ක්‍රේය වෙලා යමින් තිබුනේ. කොවිර දුක උනත් මොනවා කරන්නද? යථාර්ථය හරි වේදියට තෙරුම ගත්තා එපැයි. මං මෙහේ තනියෙන් විදෙවුට මොනවා කරන්නද. එයාට මෙහෙම දෙයක් ගැන භාංකටිසියකටත් හිතිලා නැතිව ඇති. අනේ මගේ ප්‍රේමය එක පාර්ශවික අසාධාරණ , අසම්මත එකක් නේද? රිච්මන්ස් කාස්ටල් එකේ උඩ තටුවට යන සොල්දරේ ගාව අපි හිටන් ඉත්තනවා. ප්‍රංශි මුව පැවියෙක් වගේ. ඒ අහිජක කෙල්ලෙගේ බොදුවා රුපය මං දිහා බලන් ඉත්තනවා. ඒ රුපය වගේ තමයි මගේ හිතේ පැතුමක් බොද වෙලා ගිනින්.

මරලෝසුව කුරකුණා. කාලය ගෙවී ගියා. අපේ කරදුව තවත් උස්මහත් උනා. තව තව අලුත් අත්දැකීම් ජීවිතයට එක්කහු උනා. ඇත්තටම සිද්ධවෙච්ච දේවල් ගැන එව්වර පසුතැවිල්ලක් නෑ. ජය පරාජය දෙකම සතුවෙන් ඉවස්තා පුරුෂ වෙලා තිබුනේ. එකට මගේ පැන්තෙන් සාධරණ හේතු ගොඩක් තිබුණා. මතෙන්ම ගැන වගේම ගාලිකා අක්කා ගැන තිබා දහසක් බලාපොරොත්තු බිඳී වැටුනට පස්සේ මම ජීවත් උනේ පරාජීයක් විදිහට. ඇත්තටම ඒ ප්‍රේමය කොට්ඨර පූන්දරද? එය කෙතරම් සඳහනිකද? අදට උනත් මතෙන්ම අමතක කරන්න පුළුවන්ද?

ගාලිකා අක්කාලට මේ මාස ගණනක කාලය පුරාවටම හම්බවුනේ එකම එක වතාවයි. එකත් හරිම පොඩ වෙලාවකට විතරයි. එයාලා කොහොද වුෂ් එකක් ගිහින් එන ගමන් හමස්වරුවක අපේ ගෙදරටත් ගොඩ වෙලා ගියා. ඒ වෙනකොට මං පුරාක් දුරට බලාපොරොත්තු අත ඇරුලයි තිබුනේ. කොට්ඨම් කියනවා නම් එදා ගාලිකා අක්කා එක්ක වවන දෙක තුනකට වඩා කතා කලෙන් නෑ. එහෙම කලේ මගේ උවමානවෙන්මයි. නැත්තම් එහෙම එයාලා ගෙදර ගියාට පස්සේ ගිය සැරේ වගේ පිස්සු ගැදයි. ඉතින් දුක්ක සත්‍යය තේරුම් අරන් දුක්කට හේතුව නැති කරා. ගාලිකා අක්කා හැඳුයි ගිය සැරේ වගේ ආඩම්බරය වගේ හිටියේ නෑ. මාත් එක්ක භෞදට හිනා උනා. සමහරවිට මම ආඩම්බරකාරයෙක් කියලා එයාට හිතෙන්න ඇති.

මේ සැරෙත් එයාලා ගියහම මගේ පරණ තුවාලේ අලුත් නොවුනම නොමෙයි. ඒත් දැන් මගේ හිත ඉස්සරට වඩා හයියයි. ගාලිකා අක්කයි සෙවින්දී අක්කයි දෙන්නම විභාගේ ඉහලින්ම සමත් උනා මට වලිගෙවත් අල්ලන්න බැරි වෙන්න. දැන් ඉතින් භාද භාද තැන්වා රෝඩ හම්බ වෙයි. එවායේ ඉත්ත කොල්ලෝ ඇම අයි. මට ඉතින් උන් එක්ක හැජ්පෙන්න පුළුවනෑ. තව තවත් නොපෙනෙන ඇත ලෝකයකට ගාලිකා අක්කා ගිහින් වගේ තේරුනා.

මේ කාලය තුළ ඉදහිටලා අපේ අම්මලා තාත්තලා තුවර ගිහින් ආප් අවස්ථා තිබුනා. මට සංගිත කටයුතු හරි කම්පියුටර් ක්ලාස් හරි තිසා ඒ ගමන් වලට සහභාගි වෙන්න අවස්ථාව ලැබුන් නෑ. එක අතිකින් මගේ හිත එහේ යන්න බය වෙලා හිටියා කියලත් මට හිතෙනවා. ආයේ ගාලිකා අක්කා දැක ගන්න කතා කරන්න ආසාවක් වගේම ලුප්පාවක් තිබුනා. ගාලිකා අක්කට හැමෝම ආදරයි. අපේ අම්මලත් ගිහින් ආප්පහම කියවන්නේම එයාගැන භාදම තමයි. ගෙදර වැඩිපළ ඕක්කොම කරගෙන තමන්ගේ ගෙදරක් වගේ ලුස්සනට අස් කරලා තියාගන්නවා. සෙවින්දිවත් තනි තැලු ඉතින්.

ඉදළා සිවලා හරි තුවරින් මාමලා එහෙම කොළු කරපුවහම මට ශාලිකා අක්කව මතක් වෙනවා. එත් එයාලා ගොන් එකට එන්නේ නැහැ. මාත් එහෙට කොළු දෙන්නේ නැහැ. මොනවත් හිතුවොත් එහෙම. එත් මම තාමත් අර ගොටෝ එක දිගා බලාගෙන ශාලිකා අක්කව හිතෙන් මටා ගන්න නිශ්චල උත්සහයක යෙදෙනවා.

කවදහරි ආයේ හම්බවෙසිනේ. එක්කොය් සමහරවිට හම්බවෙන එකක් නැ. මූවර් එකටම දැන්නම් කොල්ලක් ඇති. මේ වික කාලය තුළ මගේ හිතත් එහේ මෙහේ අලුත් හින මාලිගාවල් වල පැවලිලයි තිබුණේ. භැංශයි ඒ එකකටත් සාර්ථක උතේ නැ. ඉතින් ඒ වගේම ශාලිකා අක්කලත් ඒ වගේම හින විමාන ගොඩනගන්න ඇති. තුවරත් කොල්ලොගෙ ඉන්නේ. නැතුව ඉතින්...

භැංශයි එක ද්‍රව්‍යක් තුවර ඉන්න අනෙක් ලොකු අම්මා තම අපේ අම්මට තරක ආරංජයක් දිලා තිබුනා. සෙව්වනදී අක්කා කොල්ලක් එකක් රවුම ගහනවලු. ද්‍රව්‍යක් ලොකු අම්මගේ ප්‍රතාට පෙරුදෙනියේදී හම්බවෙලා දැනීන් වැවෙන්න භැංශවල කාවතම කියන්න එපා කියලා. අපේ අම්මා තම කියන්නේ ලොකු අම්මා බොරු කතා ගදනවා කියලයි. එත් ඉතින් ගින්නක් නැතිව දුමක් නැගින්නේ නැත්තේ. සෙව්වනදී අක්කට ඉන්නවා තම එයාගේ පාවතරටත් නැතිවෙන්න බැවෙන්. එහෙම හිතනාකාටත් මගේ හිත කඩන් වැවෙනවා වගේ. සෙව්වනදී අක්කටනම් සින දෙයක්. එක ඇතකට එකේ වැරද්දකුත් නැත්තේ. අපිට කෙල්ලො නැ කියලා ඒ කෙල්ලනට කොල්ලො ඉන්න බැ කියලා නීතියක් නැත්තේ. එයාලා ඒ ගොල්නගේ තරුණ වයස බිඳකටත් අපනේ යවන්න අකමැති ඇති. අනේ මට අඩුගානේ ශාලිකා අක්කට හොඳම යාලුවෙක් විදියටත් හිටි කරගන්න අවස්ථාවක් නැතිව ගියානේ, කොහොම කොහොම හරි දින, සති ගණන්, මාස ගණන් ගෙවිලා ගියා.

ල් අපුරු ද්‍රව්‍ය මට තාම අද වගේ මතකයි. වෙලිගොන් එක උදේ පාන්දර වද දෙනවා. ඒ සදුදේට උඩ හිත්ත් නැතිවා නිසා මමම ගොන් එක ගත්තා. බැලින්නම් තුවර මාමා. අම්මට කතා කරන්න දිලා මම තේ බොන්න ගියා.

"ඇය අම්මේ මාමා කතා කලේ?"

අම්ම ගොන් එක තියලා ආපු ගමන් මම ඇහුවා.

"සෙව්වනදී කොළඹ එන්න ගදනවා කියන්නේ."

" ඒ මොකටදී?"

"වාර්තා ද මොකද්ද කොස් එකක් කරන්නලු."

"ඉතින් කොළඹ එන්න බිනයැ. තුවර කරන්න පුළුවන්නේ."

" තුවර ක්ලාසස් හරි නැලු. හොඳම ඒවා කොළඹලු තියෙන්නේ."

" ඉතින් කොහද තාතරවෙන්න යන්නේ?"

සෙව්වනදී අක්කා අපේ ගෙදර තාතරවෙන්න එනවා තම් කොට්ටර හොඳයිද. මගේ හිතේ පොඩි සතුවක් එකක් බලාපුරුත්තුවක් ඇති උනා.

" තැනක් හොයාගන්නකම් අපේ ගෙදර ඉදන් ක්ලාස් යයි."

"ඉතින් වෙන තැන් මොකටදී? අපේ ගෙදර හොඳයිනේ. ඇය අම්ම කැමති නැදීද?"

"මං අකමුති වෙන්නේ මොකටද? ඔය දන්නේ නැ. ඔය මාමලා බාප්පලා ඔක්කොම තරුණ කාලේ කොළඳ ඇවිල්ලා ඉගෙන ගත්තේ අපේ ගෙදර ඉදලා තමයි. මං එගාල්ලන්ටත් සැලකුවා. ඒ ගොල්ලන්ගේ ප්‍රමයන්ටත් ගොදට සලකනවා."

"එහෙනම් කමක් නැ."

"තව කවුද යාච්චෙක් එනවා කිවිවා."

"එළ කවුද? ගාලිකා අක්කද?"

"හරියට විස්තර කිවිවේ නැ. කවුරුහරි යාච්චෙක් එකක තමයි එනවා කිවිවේ."

මෙහේ හිතේ මල් දහසක් එකටර පිපුණා. වෙන කවුද එතින් ජුවර් එකටම ගාලිකා අක්කා තමයි.

මේ මොන පුදුමයක්ද. ගාලිකා අක්කාලා අපේ ගෙදර එනවැළු තතර වෙන්න... දෙයෙන්... මේක වෙන්න පුලුවන්ද? මෙහෙම දෙයක් හිතෙක්න්ටත් හිතුනාද. මෙහේ ගොද කාලේ ලබලද කොහොද.

දහසක් බලාපොරෝත්තු හිතේ තියාගෙන මම ජනකයට කෝල් කරලා විස්තරේ කිවිවා. උවත් අදහන්නා බැවැයේ. මේ වෙශ් වාන්ස් එකක් නම් මෙහේ ජීවිතේ තියෙන තුරුවට එන්නේ නැ. ජනකයානම් කිවිවේ මට සිකුරුදී මොකාද මන්දා කියන එකා කොට්ඨාගෙන කොට්ඨාගෙන යන කාලයක්ද මේක.

එළ උතාට අපි පොල් ගහකට නැග්ගොත් එකේ තියෙන්නේ කළවිනේ. ඒ කියන්නේ මේකයි. සෙව්වන්දී අක්කා ඔත්ත ඉතින් කොළඳ ආවා. භැබැයි ගාලිකා අක්කා එකක තෙමේ. තයනා කියලා අක්කා කෙනෙක් එකක්. මෙහේ හින මාලිගා සූංභු විසූංභු කරමින් ගාලිකා අක්කාගේ තැන තයනා අක්කා අරගෙන තිබුනා. මං මේකෙන් එක දෙයක් තේරුම් ගත්තා. ජීවිතේ තියෙන තුරුවට ගාලිකා අක්කාව නම් මට හිමි වෙන්නේ නැ. කියලා. මම මේ වෙළාවේ කොට්ඨාගෙන බලාපොරෝත්තු තියන්ද ණවියේ. ඇය මෙහේ දෙවය මට මේ තරමට සරදුම් කරන්නේ.

එළ කොහොම උතාට තයනා අක්කත් හරි ගොදයි. ගාලිකාගයි, සෙව්වන්දීගයි යාලුවෙක්දු. භැබැයි එයාගේ නම් අම්මලා තාත්ත්වා එකට ඉන්නවා. කොට්ඨාම එය නම් අනාථ දරුවෙක් තෙමේ.

මේ කාලේ වෙනකාට මෙහේ ජීවිතයත් විවිධ අනාකුල ව්‍යාකුල ප්‍රවාහයන්ට ගොදුරු වෙලා තිබුනේ. එත් සෙව්වන්දී අක්කාලා ආවා පස්සේ අපේ ගෙදර පරිසරයත් සැහෙන්න වෙනස් උතා.

එයාල භැම සතියෙම ද්‍රව්‍ය කීපයක් අපේ ගෙදර ඉන්නව. මං තමයි ඉතින් ස්වේෂන් එකට එහෙම එකකන් යන්නේ එන්නේ. පිට කවුරුහරි ගෙදරක නවතින්න ගත්තම මටත් විකක් ගෙදරින් සැලකිලි වැඩි උතා. ඒ කියන්නේ වෙනදට රණ්ඩු වෙන අක්කාය මාය රණ්ඩු අඩු කරා. අම්මය තාත්ත්වියත් සෙව්වන්දී අක්කාලා ඉස්සරහ මට බනින්නේ එහෙම නැ.

ඉතින් කොහොමහරි සෙව්වන්දී අක්කාලට දිගටම අපේ ගෙදර නවත්තගන්න පාලක මණ්ඩලය තිරණය කරා. ඒ කියන්නේ එයාලට බොඩිමක් ගොයාගන්න ඕන නැ. අපේ ගෙදර ඕන තරම කාලයක් ඉන්න කියලා කිවිවා.

සෙව්වන්දී අක්කා මට හරිම ආදරයි. භැමදාම එනකාට මට මොනවහරි අරගෙන එනවා. කන දෙයක්, කියවන දෙයක්, අහන දෙයක්, ඒ කිවිවේ සින්දු වෙශ් දෙයක්. සෙව්වන්දී අක්කාට මහ පුදුම ගතිගුණ තියෙන්නේ. එයා කවදාවත් කාගෙවත් හිත රිද්දන්නේ නැ.

ఏనమి ప్రణాయకు క్రియనీనా ప్రార్థన. లియాల షినమి ప్రణాయకు దీఖు సాదారణ వీడియాల బల్లు లేక విషధనీనా ప్రార్థన గతియకు తియెనలు క్రియలు విషపూస కరనీనా మమ పెల్లుతునా. కవిధివత్ మావి అందెరుణమంత్ కటల్ న్న. సంగీతయ , అధిష్యాత్మకయ , హృమ దెయకదీమ షివిషన్డి అకుకు మగే షితాత షదియకు ఉన్న. హోమ యాశలెక్కాల్ విబు షినెమ ప్రణాయకద్ది , గెదర ప్రణాయ వల్లి పలు మమ తొన్నాద కరనీనా షినా క్రియలు తెర్వుమి కారలు ధ్యనీనే షివిషన్డి అకుకు తమడి. లియా మెవివర మమ ఆధరే , షితాత మోకాద్? మమ మీల ధ్వజ్ వల్ షిభులే లియా అపే గెదర న్నావితిలు ఉనీనా లకాల షరియనీనా మమ సలకానలు క్రియలు. లేత్ వ్యాచ్ కాలయకు హోగిషినీమ మమ తెర్వుతూ లే హృమ ఉత్తమి గ్రంథాంగయక్కమ అధిష్యాత్మకి క్రియలు. లేవు నీరుషయెనీమ షివిషన్డి అకుకుగె షితే ఉపాధినా అవింక నీరుషాశ షితాతమకు వీతరమడి.

షివిషన్డి అకుకులు అపే గెదర ధ్వజ్ తునా బహరకు ఉద్దలు ఆపభ్ర గెదర యనలు. లితాకాల షరి ధ్యకది. మమ తమడి లియాలు జెపోతు లికాల జెనిత కొస్తీలియాల నాగఁగనీటే. లియాల లేకాల షరియనీనా , గాచ్చులు విషయెను మమ పెపర్మినాల లికకు అరను దెనలు. ఉతిన్ ఆపభ్ర లీనాకల్ మాత్ మగ బలాగెనా ఉనీనే. లే లినాకాలు తమడి పెపర్మినాల లిక నమి ఉర్ధునీనే న్న. అపే జహోదీరథుయే సంకేతయ ఉనే పెపర్మినాల లిక తమడి.

లియాలు కుల్మాస్ యనకాల తియే అపే అకుకుత్ లికుకు. షివస కుల్మాస్ ఉవిర లెనా లెల్లావిల తమడి అపే అకుకు లిషి లికెన్ లినీనెనే. ఉతిన్ లితాకాల లియా లికుకుమ తమడి గెదర లినీనే. హృమాల షివసాల తెనే లిషిమ వీల్లు అపి షిన్ట్ క్రియలు. లే అకుకులు దెనీతమ సంగీతయాల భూగఁ లైడి కిలకు తిభుతునా. లే విగేమ ఉఱల రస వీడిమే హ్యకియాలిక్కుత్ తిభుతునా. లియాలు కాలయకు ఆప్రయ కల తిస్స మగే రసాంధ్యాలియత్ చ్చిషెనా ఉఱల తలయకపి ఆల్మా క్రియలు క్రియనీనా ప్రార్థన. షివిషన్డి అకుకుల హోది ల్యాల ల్యాల ఉనీను ప్రార్థన. లియాల షరియాల పోత్ లిషిమ కియివినలు. లీవితయ గైన హోద ధ్యులికు విగేమ మన్మతిషాపుయెను పీరి సంలేది షధవతకు లియాల తిభుతునా. లియా మమ తన్న ధునీనా క్రియలు షింట్ ల్యాలు గెనత్ ధునీనా. లేవుయే అనీతరంగయ లియాగే షధవత వీనిలేది పెనువునా క్షుభిపతకు విగే.

లే వితరకు నెమో అపిత ఐషెనా భూగఁ షింట్ వల తియెనా గైభ్రు అర్పయత్ , లేవు రసవీదినా హృమి తితరమ తెర్వుమ కారలు దెనా లికత్ షివిషన్డి అకుకుకిగే హృమి . మమ మెవివర కల్ షిన్ట్ ఐభులే లేవుగే తిబిల రిధింయడి , సంగీతయడి వితరడి. లేత్ లే జెత వల పడమాలువ అహనీనా , తెర్వులిగనీనా , లే త్తుల గైబి లెల్లా తియెనా అర్వత లీవితయాల వీడిగనీనా భూర్ కటల్ షివిషన్డి అకుకు తమడి.

ఐతీమమ మె లెనాకాల నమి మమ తెరీలు తిభుతునా వీడియాల మె అకుకులు దెనీనా భూగఁ వినీత , వీడిగత్ , సంవర హ్యుద్యాలికిన్ ఉఱల గైశ్రు ఆమది దెనీనెనుకు. ఉతిన్ మాత్ కొల్లాచి కెల్లులిగు షలకాన ఆకారయాల విబు లెనాస్ ఆకారయకిన్ , వింగే గొరవయకిన్ , ఆధ్యయకిన్ న్నాల కెల్లులే దెనీనా షలకానీనా పాపునీ గతును. లిక అతకాల లియాలు లీవివరమ హోద మోకాద్? బొర్వుల లిషిమ అఖవనాలిద్? మమ లిషిమ షిభుతునా లుర అనానీతడి. లేత్ లేవు వ్యాచ్ న్నానెను. బొర్వుల ఉనత్ లే తరమ షితాతమకు ఐదిలికు తియెనాలునామి లేక లెల్కు దెయకెనెనే.

షివిషన్డి అకుకు సంఖర లెల్లావిల మగే కైమ కథ తియాన కొప్పేపే శపు హెంద్లు దెనలు. హృమాల షివసాల లెల్లావిల తెనే షధలు దెనలు. లియా తమడి ధునీనే మమ షివి లెనా తానాల తెకు షధనీన. షతి దెయకకు వితర లినీనా ఐరి ఉనొత్ ఆపభ్ర ఆప్ర గమనీమ కారనీనెను మగే తియానడి , కొప్పేపేడి హెంద్న లిక. మెవివర అపే అకుకుల నమి వికకు వితర శేల్స్ ద్వా కొశెడ.

షివిషన్డి అకుకు గెదర వ్యాచ్పలవత్ ఉద్దల్ ఉన్న. అమిత్ ఉతిన్ షివిషన్డి అకుకుల షరిమ ఆధరేడి. అపేమ గెదర కెనెక్కాల విగే. లెల్లావికాల లియాల షతి దెక తునా గెదర యవనీనే న్నాతిల తియా గనీనలు.

තයනා අක්කත් වැඩි දැගලිල්ක් එහෙම නැ. ගරීම තැන්පත්. තමන්ගේ පාඩුවේ ගැණු ප්‍රමාද වගේ ඉන්නවා. අපේ අම්මත් ඉතින් ඔය හේතු නිසා අක්කලා දෙන්නව අපේ ගෙදර තටත්තගෙන සංග්‍රහ කලේ ගරීම කැමැත්තෙන්.

එහොම කාලයක් ගත උනා. අක්කලා ක්ලාස් යනවා. මාත් මගේ කම්පියුටර් ක්ලාස් යනවා. එක ද්‍රිස්ජක් හොද වැඩික් උනා. එදා අපේ අක්කට විකක් රෝ වෙනකල් ඕඩිස් එකේ ඉන්න වෙලා. ඉතින් සෙව්වනදී අක්කවයි තයනා අක්කවයි ක්ලාස් ඉවර වෙලා එක්කන් එන්න කුවරුවත් නැ. එයාලට තාම තනියම කොළඹ ඉදාන් කොට්ටිවල එන්න පුරුදු නැ. ඉතින් එදා අක්කලා දෙන්නම එක්කන් එන්න පැවරුනේ මට. මාත් ඉතින් දැඩි කැපවීමෙන් යුතුව ගියා එයාලගේ ක්ලාස් ඇරෙන වෙලාව කිවිටු කරලා.

ල් ද්‍රිස් වල බම්බලපිටියේ අපේ කම්පියුටර් ක්ලාස් එක ගාව තියෙන ගොටෝකාපි සෙන්ටර් එකක මම අදුරන කෙල්ලෙක් හිටියා අනුෂා කියලා. ඇත්තම කියනවා නම් ලාවට වගේ චුයි එකක් තමයි තිබුනේ. හැමදාම මොනවට ගරී කොළඹ ආවොත් එයාවත් බලලා කතා කර ඉදා තමයි යන්නේ. ඉතින් එදත් සෙව්වනදී අක්කලාගේ ක්ලාස් එක ඇරෙන්න වෙලා තිබුන නිසා අනුෂාන් එකක කඩයක් දාගෙන ගිටියා. ඔය අස්සේ අපේ ජනකයයි ජීවන්තයයි ඔතෙන්ට කඩාපාත් උනා.

"ආ... අනුෂා තාගි..... දැන් මුවත් කබේ පදිංචි කරගෙන වගේ.... පරෙස්සමින්.... මේක බඩු තැති වෙන්න පටන් ගනී."

"අපේ..... ඉස්සර ඔයගොල්ලේ කටිය ඇවිල්ලා මේක පදිංචි වෙන්නේ. දැන් මොකද යාථවා විතරක් තනියම එන්නේ....." අනුෂා හොර හිනාවක් දාලා ඇහුවා.

"ල්වා කියන්න බැ. මොකට එනාවද කියලා. කොකටත් පරිස්සමින්."

ඩිකනේ කියන්නේ හොරට කළින් කෙහෙලේකුන වැට පනිනවා කියලා. මුන්ගේ කටවල් වලටත් බෙක් නැති ගැටි. චුයි කරලා කරගන්න එකාට නිවාඩු පාඩුවේ එක කරගන්න දෙන්නේ නැතිව.

"එක තෙවෙයි අද මොකද දියුලු අවෙලාවේ මේ පැත්තේ?" ජනකයා ඇහුවා.

"අනුෂාන් එකක කොටුවක් පනින්න ආවා. ඇයි උඩටත් ඕනද?"

මම රවනා ගමන් ඇශේන තැහෙන ගානට කිවිවා.

මම මල පැනලා හින්දා ජනකයටත් ලුල් ආතල්.

"උඩට බැරි කොටසක් තියෙනවා නම් අවිවත් කියපත්" අනුෂාවත් ගිනා. තෝරුණාද කොහොද?

"උඩලට ඉතින් මූ කරනවා ඇරෙන්න වෙන දෙයක් ඕකෙන් කරන්න බැඟැනේ."

මම ජනකයට කපලා දැමීමා.

"අඛ්‍යා උඩ එහෙමද අපේ ජනකයා ගැන හිතන්නේ? ගිනින් බලපත්කෝ උත්ගේ වෙවල් පැත්තේ."

ජීවන්තයත් හොට දැමීමා.

"ආ... එක තමයි උඩ හවසට හවසට ජනකයාගේ ගෙදර රිංගනවා කියන්නේ"

අනුෂා ලැයිජාවෙන් බිම බලාගෙන අහන් ඉත්තවා. අපේ කතාබහ කුම කුමයෙන් සඳාවාරය සංස්කෘතිය ඉක්මවා යනවා. මගේ කාඩ් එක ගැලීවලා යන්න කළින් මොරු උනා නම් ගරී.

"මෙම එක නොමේ මට... මට උඩ් උනා. 5.30 ට අතන හනදියේ ඉත්තා ඕනෑම."

"එම් මොකද? උඩ් හම්බවෙන්න ආව්වී එනවා කිවිවද?"

"හැ බං. අර අක්කලා දෙන්නව ක්ලාස් ඉවර වෙන වෙළාවට ගන්න ඕනෑම. අද අපේ අක්කට වැඩ. එනිසා මං තමයි එක්ක යන්නේ."

"ආඑක තමයි මූ කිට මරලා ඇවිත් තියෙන්නේ. කටයු ගිය කානිවලද ඉතින්... උඩ් පුලුවන්ද ඉතින් තනියම ඔය බැලුව එක්ක යන්නා."

"එක මං කරගන්නම්"

" එහෙම නොමේ බං. අපිටත් ඉත්ත්ලාඩියුස් කරලා දීපන්කො උඩ්ගේ හොඳම යාවෝ අදුරන් ඉත්තා එක ගොදුයින් මට..."

ඡීවන්තයා තහළර මර කියනවා. කමින් කලර් නො ගුඩ්. මුන් දෙන්නව වැදගත් කෙනෙකට අදුන්නලා දෙන්න පුලුවනු. කටවල්වලට බොක් නැ. කක්කස්ස කටවල්වගේ.

"අන් උඩ්ලව කොහොමඟ ගෙදරට හරි එක්කන් ගිහිල්ලා අදුන්නලා දෙන්න විදියක් ගැන තමයි මාත් කළුපනා කර කර හිටියේ. මාත් අක්කලා දෙන්නව කියලා තියෙන්නේ උඩ්ලා වගේ යාවෝ හම්බවෙන්න මං ගිය ආත්මේ කොට්ටර පින් කරලා තියෙනවද කියලා."

පුරුරු එකටම ගිය ආත්මේ මදුරුවෝ කොට ගාණක් මරන්න ඇති. එම පාපකර්මය හින්දා තමයි මේ වගේ මදුරු කොයිල් මේ ආත්මේදී සෙට වෙළා තියෙන්නේ. මෙහෙම කියනවත් එක්කම තව මදුරුකොයිල් එකක් ඇත එනවා ජේනවා.

මලා..... "කොලුවින් ගයාත්"

" ඕයි ... අත්ත කොලුවින් එනවා. උඩ්ලා උග් එක්ක ඉදපල්ලා මං යනවා. "

" උග් එක්ක අපිට තනියම ඉත්තා බයයි බං." මු මාගාවටම ඇවිත්.

"අද මොකද මොයා ලස්සනට බුළුස් කරලා. බලන්නකො ජනක මොයාගේ ලස්සන."

ගයාන් ලතාවකට තලවලා කිවවා. එක අතකට මුව තම් බය තැකිව සෙවිවනදිලට නොමේ ඕනෑම කෙල්ලේකට අදුන්නලා දෙන්න තිබා. මොකද මුගෙන් කරදර වෙන්නේ කෙල්ලන්ට නොමේ අපි වගේ එවුනටනේ.

"මු කෙල්ලේ දෙන්නක හම්බවෙන්න ඔය සැරසිලා ඇවිල්ලා තියෙන්නේ." ඡීවන්තයා කිවවා.

"ආ... ඔයා හරි තරකයි දිලුම. දැන් මට කිසිම දෙයක් කියන්නේ නැ. උඩ්ලා මාව දැන් ගනන් ගනන්නේ නැ."

කොලුවින් ගයාන් අඛන්න වගේ.

"අන් නැ බං. මේ අක්කලා දෙන්නෙක්, අපේ තැදුළුයේ."

"බොරු බොරු... මු උඩ් බොරු කියන්නේ. බොරු තම් පස්සෙන් ගිහිල්ලා බලපත්." ජනකයා උඩ්ව ඇවිස්සුවා.

"උඩ බොරු තේද් දිගුප කියන්නේ. ඇත්තටම අපි එනවා ඔයා එක්ක. කෙල්ලෝ හින්දා අපිට බොරු කියන්න... හහ්... හිතුවා මදි."

කොලුවීන් අඩි පොලුවේ හප්පලා කිවිවා. අම්මෝ මූං තුන් දෙනා එක්ක ගියෙත්නම් මගේ කාබි කුබි කුබු. ඔය අස්සේ මගේ විකිරි මොලෝට් එලක්කිරි අයිඩියා එකක් ආවා.

"අතන භත්දියට එහා බස් භොල්ට් එකක් ඉපල්ලා. මං අක්කලා දෙන්නත් එක්කන් එන්නම්. හැඳුදි පිස්සු කෙලින්න නම් එපා. මරාගෙනේ මැරෙනවා එහෙම උතොත්."

මෙහෙම කියලා මං යන්තම් වාශ්ප උතා. ඒත් මගේ නරි මොලෝ උත්තේ ලපටි මොලවලට වඩා දුරුණුයි. සෙවවනුදී අක්කලගේ ක්ලාස් එක ගාවින් ගිහින් කෙලින්ම රේල්පාරට යන්න පුලුවන් ඒ පැත්තෙන්. මූද අයිනෙන් රේල්පාර දිගේ ගියාම භොරෙන්ම ස්වේෂන් එකට ගොඩවෙතැකි. එතකොට බස් භොල්ට් එකට යන්න ඕන තැ. මෙහෙම හිතාගෙන මම සෙවවනුදී අක්කලගේ ක්ලාස් එකට ගියා.

අනේ පවි... ඔක්කොමලා ගිහින්. අක්කලා දෙන්න විතරක් ඉතිරි වෙලා ඉන්නවා. මං පරක්කු වෙලාද කොහොද.

"මං පරක්කු උතා අක්කි."

"ආ ... එකට කමක් තැ මල්ලි. අද විකක් කලින් ක්ලාස් එක ඇරුතා. ඔයාට කරදෙර තේද් අපි හින්දා."

"අයියෝ ඕක සිම්පල්නේ.. අතෙක මම ආවේ නැත්තම් ඔයාලට තනියම භොයාගෙන එන්න පුලුවන් එකක්යැ."

"අනේ ඔව් මල්ලි.. තනියෙන් ආවා නම් ගැ ගෙළඟ විතරවත් වෙයි භොයාගෙන එන්නාට."

"එහෙම හරි ආවොත් හැඳුදි ලොකු දෙයක්."

"එකත් ප්‍රවිත් තැ මල්ලි. සෙවවනුදී කොට්ඨා වලට බයයිනේ. පයින්ම තමයි යන්න වෙන්නේ." නයනා අක්කා කිවිවා.

ඇත්තටම අපිට නම් කොට්ඨා කියන්නේ ගරියට නිකන් ගෙදරට ගියා වගේම තමයි. ජෙයාඩ් කාලේ ඉදන්ම ගිහින් පුරුදු වෙලා. එක අතකට පුරුදු තැති කෙනෙකට අපිට වගේ කොට්ඨා වල යන්න ලේසි තැ තමයි. වෙලාවකට පරක්කු වෙනවා, වේදිකාව මාරු වෙනවා, වෙලාවකට කුඩැනවා. අපිට නම් කොට්ඨායේ පාට, එන්මේ, ගොන් එකකන් පාට කොහො යන කොට්ඨායකද කියලා හිතාගත්ත පුලුවන්. ඒත් සෙවවනුදීලාට නම් ඉතින් තුවරින් මාමා තැග්ගනවා කොළඹින් යන්තම් බැහැ ගන්නවා. ආපහු යනකාට මං කොට්ඨායට තැග්ගනවා, තුවරින් යන්තම් බැහැගන්නවා. ඔයිට වැඩිය දෙයක් නම් තාම බැ.

"ඇය මල්ලි අපි මේ රේල් පාර පැත්තෙන් යන්නේ. වෙනාදට ඔයාගේ අක්කිනම් අපිට අරහෙන් තමයි එකක් යන්නේ."

"ආ... ඒ ඉතින් එය මොඩ නිසාගෙන්. අනික මෙහෙන් ලැගයි. ලස්සනට මුදන් පේනවා. බලන්න අර ... ඉර බහින ලස්සන...අර තැව් ඔයාලට හිතෙන්නේ අපි දිහාවට එනවද? එහෙමත් නැත්තම් ඇතට යනවද?"

මං අක්කලා දෙන්නගේ වැනල් පොඩිඩක් වෙන පැත්තකට මාරු කරු.

"మం నామి జితనానేనే లీనవా."

"మం నామి జితనానేనే యనవా."

"డెకమ నెమె."

" లిఖెనాలు?"

" లీవు ఓయ నావస్తలు తియెనవా లిక టైన."

"ఇనే యనీనా లొర్క"

" లొర్క నెలెచి ఓయ విరుడే ర్షాబ హమిబలెనాకల్ ర్షనేనే."

కతులెను కతులెను సుమేతును లికపట ల్యాం బ్రైను. సుమేతును లిక గాల గల్ఫర ర్షబ కోవీల్యి లీనకలు జితను ర్షనీనా పోరవల్ అపి ద్శు. కనీనా వంగ బలునవా. ల్సెసనా కెల్లెలు డెనేనెకు లికుక యనా మె తర్వాతుయా కుల్విదు? ఉన్నా ర్షరిష్యు ఆచి. లీతు ఉన్న ఇనీనవా నామి మున్న డెనీనామ అకుకులు డెనేనెకు కియలు.

కోవీల్యికు లీనవలున్డు?.... పసుసెను ఆచిల్లు అపిల గ్లోబ్స్మెలూతు. మం లిప్పుడి వగ కియనీనా. అడ బలుగునీ ద్శు తియెనేనా మానెను. గరీపం పేనావినామి ర్షతిను బలుగునీ బ్రైచ్చు. కోవీల్యి లీనకు మె పసుసె గ్లోబ్లు బ్రైలు. కిరి అప్పతపి ల్సెల్లెష్యులే యవనీనా.... లిక కోవీల్యికు నెమె. కోవీల్యి తునకు పసుసెను లీనవా. బలుగెనా తియిమి మున్న జితప్ప తరమమ బ్రైలులు నెమె. మెవిల వెలు అపి పసుసెను ఆచితు. గ్లోబ్స్ తపి భూగుకు ఆచి. యహపతు పరతరయకు తియెనవా. ముది ప్పునీనా నామి గ్లోగెనీనవా తిఖ్యను. లీతు మె ద్శు కిడ్రురియో డెనీనామ మాల్రునీగెను కరదరయకుల్ ఉనోతు.

"ఆచి మల్లె బయ వెలు వంగే?"

"న్నె... మం బయ వెలు న్నె. మం మె బ్రైలులు మంగ యాలీలు తును డెనెకు ఆచి లీనవా పేనవా. న్నె లికుకో వెనీనా బ్రై."

"ఇమిలోం... బయాగే యాలీలోం ద్శుకుకోతు బయా అపి లికుక యనవా."

"మంగ కూబి క్యూబి లిఖెమ ఉనోతునీమి."

"ఆచి అపిల లివిలరమ అప్పిష్టిడు" నయనా తినువెలు ఆచ్చులు.

"న్నె న్నె... ల్సెచియమ అప్పెసపి లికకు న్నె. పూరే లికుకనీ యనీనా ప్రల్వను మానుమకట ర్షనీనవా."

ర్షకుమానా లికపట గట్టు నామి సెనగ అప్పెసే కోషెగరి గ్లోగెనీనా తిఖ్యలు. మున్ తునీడెను లీనీనా కలిను లికపట గట్టు జితను లికకు ర్షకుమానా తియా. మ్ముడి. పోల్లిమె ద్శు గ్లోబ్స్ ముకు లికపట. ఇమిలో న్నె న్నె.. మోకపట లివిల లొర్క కియనీనె. గ్లోబ్స్ విసుసుకట కిప్పులునామి పోల్లిమె తిఖ్యి. అకుకులు డెనీనాడి మాడి పోల్లిమె యనవా ద్శునీ. మం పిలి పసుసెమ.

ద్శునీ అర్ధనీ లిడి. ద్శునీ లిడి. మె ద్శునీ లిడి. మంగ గధులత జిబి జిబి గానవా.

"అచ్చు వెల్లు మాలువా."

ఒనీనా లీసుల్రంకుమయ అవిజ్ఞాన ఉధా ఉన్నా. లీతు మం ఆచ్చుతెను న్నె వంగే... మానెమె వంగే తిఖ్యి.

"අධ්‍යාපක වෙළුම් මාංසයේ වැඩි කැනයි ආ..."

මගේ කන ගාව පිටපස්සෙන් ඒවන්තයාගේ කටහඩ බෙරිහත් දෙනවා. මේ වගේ ප්‍රසිද්ධ තැනක මේ වගේ වැදගත් විදියට ගැසිරෙනවද.. මහු.. අනෙක මගේ උප්පූන්න සහතිකේ තියෙන තම කියලන් මූ කැශගන්නේ.

"භා... මේ උඩිලනේ. උඩිලා අපේ පස්සෙන් තෙද් ආවේ. මේ ඒත් මේ අක්කිලා දෙන්තටත් කිවාව මගේ යාථලෝ තුන් දෙනෙක්ද කොහොද එනව පේනවා කියලා. කොට්ඨියට වෙලාව ලැග හින්දා තතර වෙන්න වෙලාවක් තිබුණේ නැ. සෞරි මව් "

මෙ අභිජනක වුටි ගේ වුටි ටොට් එක වගේ කිවාව. ඒත් මේ අංගුලිමාලලා දමනය වෙන පාටක් නැ.

"අක්කිලා?... ගහ් ... අක්කිලා උඩි හිතනවද අපි ඔවුවෝ කියලා. අපිට කොලේ වහලා කෙල්ලේ එකක් රවුම ගහනවා මදිට තව බොරුත් කියාගෙන එනවා."

කොලුවින් ගයාත් රා කල සතක් පෙවී ඇතා වගේ කුපිත වී ඇත. ජනකයට තම් ගොදටම හිනා. මූ තමයි ප්‍රවිරු එකටම අනිත් බලුන් ඇදන් පස්සෙන් එත්ත ඇත්තේ. දේවදත්තයා.... ජනකයා ගොදටම දන්නවා, මේ මගේ අක්කිලා දෙන්නෙක් කියලා. අනිත් බලුන් සිදිය දන්නේ නැත්තේ.

"මේ දැන් එතකොට අනුෂ්ට බලාගන්න වෙත්තේ අපිද?"

මුං මාව නිරුවත් කරලා දුෂ්චරිය කරලා වරිතය සාතනය කරලා තවත් මොනවහරි කරයි වගේ. මෙනිස්සු ඔක්කොම බලනවා. අක්කිලා දෙන්නා බිම බලාගෙන පොලීමේ යනවා. මෙ එහෙන් මෙහෙන් දාඩිය පිහිදාගෙන ජනකයා දිඟා අනුකම්පාව ඉල්ලන බැල්මක් දුම්මා. අනේ උගෙන් මොන අනුකම්පාවක්ද?

"මොකද බං උඩි මේ කෙල්ලේ දෙන්නගේ පිටි පස්සේ හිටගෙන කරන්නේ. බස්වල ජැක් ගහලා පුරුද්ද නේද?"

"ඇස් පේන්නේ නැද්ද පොටියෝ විකට ගන්න ඉන්නවා."

මට මුත්ත් මරන්න ඇත්තම්!

"මට .. අපි පොටියෝ. උඩි ඉතින් වෙළුම්වානේ."

මුන් තුන්දෙනාගේ බෝක්කු කටවල් තුලින් දාහක් නින්දා , අපහාස , උපහාස, අවලාද, මෙකි නොකී භුම දෙයක්ම පිටවෙන්නට පටන් ගත්තා. ඒ ලේවල් කරදි ගිසික්ස් පේපර් එක ලියදි ගත කරපු කාලය වගේම කටුක කාලයක් තමයි ගත කරන්න සිද්ධ උගේ.

"අනේ බුරුවෝ උඩිලට උඩිජ් නැද්ද ඔය කෙල්ලේ දෙන්නව පොලීමේ හිටවලා තියන්නේ. උඩි විතරක් පොලීමේ ඉදලා තුන්දෙනාටම විකට ගනින්කො. අනේ ගොන් ගරකා."

ඇත්ත නොන්නම්. මාත් ගොද සහියෙන් නොමෙන් හිටියෙ. අක්කිලා දෙන්නට එහායින් බලන් ඉන්න කියලා මට පොලීමේ ඉදලා විකට ගන්න තිබුනත් ඒ වෙළාවේ එක කළුපනා උගේ නැත්තේ.

"අක්කිලා දෙන්තා අයිත් වෙන්න. මෙ විකට අරගෙන එත්තම්" මම සේවනදී අක්කිලා කනට කරලා කිවාවා.

"ఉగమ నెమె లల్లి అతి దెనొను వికారి ఆరగెన లనొనామి. ఉయి యాటలోవాతు ఆడగెన ఉఖాచ యనొన." సెవివనది అక్కు మం గైన ఉపనొన జైబై అన్నకమిహావెను ఘృతుల ప్రవిష్టులు.

మం పోలోలెన అదిన వెలూ ఆరైన తునొదెనూ గావిల డియ. లెనిషిష్టున తోనొబియిల వగే లెనులు.

"మోనావడ బం. ఉభిలూ కరన బల్లు వైచి. తెగి... తెం వైచియ హోద నైండ్ మావ మరాగెన కైవానామి. ఇకొకొమ వైచి వన కరుతో."

"ఖరి ఖరి బం. తీవు గనన గనొన లిపు. ఆడి ఉభిల తెక నైండ్ ఉభిత లిక పూరక మావ ఆర ఔల్లోరైయిల కెల్లె రుస్సరు తోనొబి కరో." శనాకయ కివిలు.

"ఆడి లీతకొమ మావ బిజి లికిల గతొ కూలె... లీవు పిన అతో వైచిద?"

శీలనొటయత పరణ తెక ఆల్విష్టులు.

"మోనా మగ్గులక్కుడు మం. ఉయ పరణ కెసు తెక తియన రునొనో. ఉభిలూ గైన్నునపు అనొనిడితో."

"లీక నెమె శ్రీలుతు... ఆతోతమ ఉభి కొహోమద బం ఉయ వగే లిలకిరి కైలి దెకక సెవి కరగుతో." కోల్విన గయాన ఆభ్రులు.

"ఆడి పోలు బ్రూలు. తోతిల షిఱల తోరెనునో నైండ్? లీ ఆపే అకొకల దెనునోక. లొర్ నామి శనాకయాగెనో అభపనో."

"హాబైడ ఉభిల లికిల కియనొన తినా. మర్ కైలి దెక బం. మర్ పసుస. ఉడి లికిక్కులూ బలుపను. ఆర జ్యు లిక నామి లిలకిరి."

శీలనొటయా రహస్యిన వగే మం కివిలు.

"యకో మె... లీ ఆపే అకొకలూ. మగే ఉలుల విషాంత ధునొనో నైచుల ఉధపల్లు."

"ఉభిల లిపు నామ రుతినో అతివత మోనాహరి కరగునొన బలునొనామి."

శనాకయా మావ ఆల్విష్టునొన షానులు.

కోవీయ ఆలు. అకొకలూ దెనొనత వికారి ఆరనొస్తులుగెన ఆలు.

"అతి జినిన లనొనామి లల్లి."

సెవివనది అక్కు ఆరైన తునొదెనూ తినావెలూ అతవనలూ కివిలు.

"శా....."

ఉనొ తునొదెనూ అన్డునొ కున్డునొ వెలూ. మం నామి ఉనొపు యనలు కియలుత కివిలెన్న. హాల్పొరైలో వునొదెనూ. సెవివనది అక్కుకత ప్ర్యుమ వైచి తమా కరనునో. ఉనొ తునొదెనుత బలుపొయొత్తు వెనున నైచుల ఆచి. సెవివనది అక్కు ఉగమ కరడి కియలు.

కోవీయా అతిల లికగాల లాబి లెనొన షమల వ్రునో న్న. ఆప్మ కోవీయెన లజిండ్ లావల షరిపొద వైష్ణవక వైవెనలు. మం గావ క్యబెచ్చుత న్న. అకొకలూ దెనొను గావ క్యబి దెకక తిఖులు. మం క్వియక్కులూ అనోక అకొకలూ దెనొను ఉహల గనిడి కియలడి మం జిన్వెలో. లీత....

"මල්ලී එන්න මගේ කුඩා යටත්."

සෙව්වනදී අක්කා කිව්වා. මං පනින්න පෙර දෙවරක් හිතා බැඳුවා.

"ඇය මොකෝ ලැංජද? ගැණු ප්‍රමාද එක්ක කුඩා යටත් ගිහින් පුරුදු නැතැ."

"එහෙම ලැංජාවක් නම් නැ."

මං කොකටත් කියලා කුඩා යටත් රිංගුවා.

වුයි එකක් දිලා බලපත්. මට අරුත් කියපුවා මතක් උනා. පොඩී ආසාවක් හිතට ඇති උනා. ඒ උනාට එහෙමත් පුළුවන්ද... සෙව්වනදී අක්කි මට කොට්ටර ආදරෙයිද... ඒ ආදරය කොට්ටර උතුමිද... මේ තියෙන තත්ත්ව නැති කරගන්න එක මොඩකමක් තෙදා? ඒ උනාට මේ ඉතින් මගේ ඇවුස්ස නැනා තෙදා? මට වැඩිය කාටද ඉතින් අයිතියක් තියෙන්නේ. මේ වගේ සුදු ලස්සන කෙල්ලෙක් මේ සම්මාතියෙ මං වගේ උගුඩුවකට සෙවී වෙයිද. එක්කො ඕනෑම හිතන එකත් පවි. වෙලාවකට අම්මෙක් වගේ. වෙලාවකට යාම්වෙක් වගේ. මොනවා උනාත් අක්කෙක්නේ. මං මගේ හිත පාලනය කර ගත්තා.

සෙව්වනදී අක්කි මාව කුඩා යටත් එකකරන් යදි මට පුළුවී සැකයක් නම් මතු උනා. එයා තුවරින් මේ වගේ කොල්ලෝ එකක් යනවා ඇති කියලා. සෙව්වනදී අක්කි ඒ සඳහා පලපුරුදු ස්වභාවයක් තමයි පෙන්නම් කරේ. වෙත්ත බැං. මොන පිස්සද? සෙව්වනදී අක්කිට මට කොට්ටර විශ්වාසද? එයා එහෙම කෙනෙක්නම් ඉර බස්නාහිරෙන් පායන්න ඕනෑ. එව්වට මට බඩු ප්‍රවර්ධනය යුතු යුතු.

එයාලා ඒ සතියෙන් ක්ලාස් ඉවර වෙලා ගෙදර ගිය. එත් මගේ හිතේ කොනක පුදුමාකර අමුණු හැඟීමක් උපත ලබා තිබුණ. මේ හැමදෙයකටම වග කියන්න ඕනෑ ජනකයා තමයි. උං මට කොල් කරලා ඔව්වට එක එක ඉන්ජක්න් බස්සනවා.

"වුයි එකක් දිලා බලපත් බං. සමහරවිට හරි යයි."

" පිස්සද බං අපිට වඩා වැඩිමල්නේ. ඇරත් මං ගැන කොහොම හිතන් ඉන්නවද කියල කැවුද බං දන්නේ."

මම නිතරම හිතන දෙයක් තමයි සෙව්වනදී අක්කි මට උඩින් හිතවත්කම පෙන්නුවට යටත් මං ගැන තරඟක් වගේ හැඟීමක් ඇති බව. අම්මලා , අක්කලා තිතරම එයා ඉස්සරහා මාව ගොන්සි කරනවා. මට බනිනවා. එයා එහෙම වෙළාවට මගේ හිත හදනවා. ඒ උනාට එයාට හිතෙනවද දන්නේ නැ මං මහ පිස්සක් කියලා. ඇත්තට සෙව්වනදී අක්කි මං ගැන හිතන විදිය හරියටම දැනගන්න තියෙනවානම්. මිනිස්ස හිතන පතන විදිහ තෙරුමිගන්න තුමයක් හොයාගත්තොත් එඩුට තමයි ලෙළා යුද්ධේ ආයෙම් පටන් ගන්නේ. ඇය ඉතින් හැමෝගේ හිතවල තියෙන රේඛියාව , කොඩය , වෙළරය , මොඩකම එලිවෙනවනේ. හිතේ තියෙන්නේ එකක් කියන්නේ තව එකක් කරන්නේ තවත් එකක්. අනෙක් මන්දා...

ර්ලග සතියෙ සෙව්වනදී අක්කා අපේ ගෙදර ආවම සනීප නැති උනා. බඩා අමාරුවක්ද කොහොද. ඉතින් එදා තයනා අක්කා විතරක් අපේ අක්කා එකක් ක්ලාස් ගිය. සෙව්වනදී ගෙදර හිටියා.

"කැවුද මල්ලී අනුෂා කියන්නේ?"

ඡවස මට තේක ගෙනල්ලා දිලා සෙව්වනදී අක්ක ඇඟුවා.

"එයා කොහොමද දන්නේ?"

"අැයි එදා ඔයාගේ යාච්‍යවෝ කිය නම කියලා ඔයාට විභින් කළේ."

මලකෙලියයි. ඇත්ත තෙත්තම් සිද්ධිය. දැන් ඉතින් වමාරනවද කෙසේ එක තැත්තම් ගිලලා දානවද? කමක් නැ සිද්ධිය ගෙවීම ඇත්ත් ස්වේච්ඡ කියලා දානවා. එතකොට මොලා ගැනත් විස්තර දැනගතැකිනේ.

"එහෙම කෙනෙක් තම ඉත්තවා අක්කි. ඒත් තාම මෙම වෙලා නැ."

"එම කියන්නේ තාම වුයිද?"

"මට අක්කි.... මං කිය හැමදාම එක එක බොරු කිය කොළඹ යන්නේ එයාට බලන්න තමයි."

"මාර කොල්ලේක්නේ. කවුද අප්පේ ඔයාගේ ප්‍රියම්හිකාව? එයා ලේස්සනයිද?"

"ලේස්සනයි කියන්නේ මෙහෙයු අක්කි. මෙගේ හිතේ ඇදිවිව එක රුපයක් තියෙනවා පුළු කාලයක් තිස්සේ. ඒ මම ඉස්සෙක්ලේ යන කාලේ වුයි කළ මෙන්ඩා කියලා කෙනෙකට. මෙගේ හිතේ ආදරයක් ඇති වෙනත් ඒ වෙශ් රුපෙකට තමයි. රට පිටින් කොට්ඨර ලේස්සන කෙනෙකට උනත් මෙගේ හිත ඇදෙනවා හොරයි. අභ්‍යා අහිංසකයි. මෙන්ඩා වෙශ් විකක්. බොරු සේවන මොනවත් නැ. කෙටුවයි හැඳුයි මෙගේ ගානට උසයි. අනික දැකින හැමෝම කියන්නේ හරිම අහිංසක පායය කියලා."

"ඉතින් තාම අනුමැතිය ලැබුනේ නැදීද?"

"දැන් අවුරුද්දක් විතර වෙනවා අදුනගෙන. ගොනා හැරෙන්නේ තණකොල කත්තද , පූන්තක්කු බොන්තද කියල එයාටත් තෙරිලයි තියෙන්නේ."

"ඉතින් කල්දම දමා ඉන්නේ නැතිව අහන්නකො."

මං නම් හිතුවේ සේවනදී අක්කිට පොඩිඩක් හරි රේඛාසාවක් හරි දුකක් හරි ඇති කියලා. ඒත් එහෙම කිවිවම නම් මට හිතුනා එයාට මං ගැන එහෙම කිසිම හැඟීමක් නැ කියලා.

"උගේදීම අහන්න කියලා තමයි අක්කි හිතන් ඉන්නේ."

"ඔයාට රට කළින් ගර්ල් ලේනක් කෙනෙක් ඉදා තැද්ද මල්ලි?"

අැත්තටම සේවනදී අක්ක විශ්වාස කරයි මට කෙල්ලේක් හිටියේ නැ කිවිවාත්. එයාලා මං ගැන හිතන් ඉන්නේ කෙල්ලේ පිරිවරාගෙන පිස්සු කෙලින සංඝිතකාරයෙක් කියලද කොහොද. මං මෙන්ඩා ගැන , කම්පියුවර් ක්ලාස් එකේ හිටපු නදි ගැන හැමදෙයක්ම කිවිවා. ඇත්තටම ඒවායේ කියන්න තරම් දෙයක් තිබුනෙන් නැ.

"හැඳුයි අක්කි තව කෙනෙක් ගැන මෙගේ හිත විස්සු වැටිලා හිටියා. ඒත් ඒ ගැන ඔයාට මුකුත් කියන්න බැ. එක කවදාවත් ඉට වෙන හිනයක් නොමේ කියලා මම දැන් තේරුම අරන් ඉන්නේ."

සේවනදී අක්කිගේ මූණ විකක් අමුවුවෙලා ගියා. එයා හිතනවද දත්තේ නැ මං වහෙන් ඔරෝ කිවිවේ එයා ගැනමය කියලා. අනේ මං දත්තේ නැ. මං විස්සු වැටිලා හිටියේ ඔයාගේ යාච්‍යවා ගාලිකා අක්කට. දෙයිනේ මං කොහොමද මොවා කටක් ඇරුලා කියන්නේ. විස්සෙක් කියලා හිතයිද?

"මල්ලි ... එක තෙමෙයි. මං ඔයාගෙන් කාරණයක් අහන්න කියලා හිටියේ. ඔයා මට ඇත්ත කියනවද?"

ଶିଖିନୀ ଦୁଇବ୍ସ

"ମୋହତ୍ତବ କେନ୍ଦ୍ର ଅକ୍ଷ୍ୟ ଅବହିତେ?"

"නැ මල්ල මං මේ ඇහුවේ ... ඔය තුවර ලෙසු අම්මලා එහෙම මං ගැන තරක කේලී කියනවා කියලා ආරංඩි. ඔයාලගේ අම්මලටත් කේලී කියලද දන්නේ නැ. එකසි මං මේ ඇහුවේ."

සේවන්දී අක්කා ඇඟරි ඇඟරි කියන්නේ මොනවා ගැනැද කියලා මට වාර් ගාලා මිටර් උතා. වික කාලෙකට ඉස්සර තුවර ලෙළුකු අම්මා අපේ අම්මට එහෙම කතාවක් කියලා තිබුනා තමයි.

"ଓଲି ଅକ୍ଷମ ମୋହାରି ମନ୍ଦୀର କିଯଳା ତିବିଲା ତମଣି. ଶେଷ ଶେଷ ଦୂର ଗାନ୍ଧାର ହୁଏ କୁଠାରି ଶେଷ ଦୂର ଗାନ୍ଧାର ହୁଏ."

ල් උතාට සේවනදීගේ මූණ එකපාරට සුදුමැලි වෙලා ගිය.

"ଅଣେବୁ ମଲ୍ଲି... ତୀ କିଯନ୍ତେନ୍ ବିଦ୍ୟାଲୟେ ଆମିମଳା ଲିଖେମ ଦେବଲ୍ କିମେତେ ତିଥାରେନାହା ମାତ୍ର ମେଲିଲା
କାହିଁ ମେହେବୁ ତିଥାରେନା ରୂପରେ ତିଥାରେନା?"

"අක්කේ... ඔයා කළබල වෙනත් එපා.අපේ අම්මල ඒවා මුක්ත් ගනත් ගත්තේ තැ. අනික අපේ අම්ම ඔයාට හරි ආදරේය. ඒ නිසා හරිම කැමැත්තෙන් තමයි ඔයාට අපි මෙහේ තියාගත්තේ."

මං එහෙම කිවිට මොකද සේවන්දීලා අපේ ගෙදර එනවා කියලා තිබු ද්‍රුස්ටල නම් මගේ හිතවත් නා නා ප්‍රකාර සැකියන් ගලාගෙන ආවා. එහේ කොල්ලන්ගෙන් බේරගන්න බැරුව කොළඹ ක්ලාස් එවනවටත්ද? තැන්නම් කොල්ලෝ කොළඹ ඉත්ත තිසා උව හමුවෙන්න ලේස් වෙන්න සේවන්දීව සිය කැමූත්තෙන් කොළඹ ආවද කියලා.

"ඉතින් මල්ල.. මොනවද ලෙසා අම්මලා කියලා තිබුනේ?"

"ମେ ହରିଯାତମ ତେବେ ନେ ଅକ୍ଷମ."

"අනේ මල්ලි කියන්නකෝ..."

සේවනයි අක්කි ඇස්දෙකට එහිලා අභ්‍ය විදියට මට කියලත් බැං , තොකියත් බැං .

"ලෙකු අම්මාගේ පුත්‍ර ඔයාට කොලෝනේක් එක්ක යදි ජේරාදණීය මල්වත්ත ගාවදී හමබ උත්තාලු. ඔයා කාවත්ත කියන්න එපා කියලා වැඩිහිට්ත හුදුවලු. ඔයාට වැඩිය දෙයක් නම් කියලා තිබේ නැ."*

සෙව්වන්දී අක්කාගේ අත තිකම්ම කම්මුලට ගියා. මූණ්ග් එක්ක රඩු වෙලා. මට බයන් හිතුනා. මට එවා නොකියා ඉත්තායි තිබුනේ.

"අනේ මල්ලි...බලන්නකෝ මුන් හදන කතා. අනේ ඇය මෙහෙම අභියුත්‍ය මතිස්සුන්ට කතන්දර හදන්නේ?"

"ඉතින් එහෙම දෙයක් තැත්තම් වැඩිය කළබලේ වෙන්න ඕන තැනේ."

"අනෙකු මල්ල ඔයා උනත් මං ගැන මොනවා හිතනවද දහත්තේ නෑ. මං ඕනම දෙයක් කියලා ද්‍රීවරන්නම් මල්ල එහෙම කිසිම දෙයක් නෑ. මගෙන් ඕන තරම් අය යාලවෙන්න අහලා තියෙනවා. දැනටත් අහනවා. ඒත් මං ඉන්න පරිසරයේ භාවියට එහෙම දෙයක් පටන් ගන්න තියා හිතන්නවත් බැං."

"ରୁତିନ୍ ଆଇ ଲୋକ ଅମିଲା ଓଯ ଵଗେ କତା ହଣ୍ଡନ୍ତେ?"

"අන් මත්දා මල්ලි. ලොකු අම්මා අපේ ගෙදරටත් මං නැති වෙළාවක කොල් කරලා කියලා තියෙනවා දුව තටනවා වැඩියි ගාගන්න කියලා."

"ඉතින් මොනවද කියලා තියෙන්නේ?"

"මං කොල්ලෙක් එක්ක හෝටල් ගාන් යනවලු. රස්බියාදුකාරයෙක් එක්කලු යාමවෙලා ඉන්නේ. අයියා භෞද්‍යම දුන්නවලු ඒ කොල්ලා ගැන. මාව පරෙස්සම් කරගන්න කියලත් කියලා තියෙනවා."

ල් කතා අහප්‍රවිත්තම් මාත් විකක් ඩීම් උතා. එහෙම කතා අපිට තම් කියලා තිබුණේ නැ. හෝටල් කතාවත් සෙවිතන්දී අක්කා කිසිම පැකැලීමක් නැතිව කියපු හැටි. ඉතින් ඇයි මට මොවා මෙව්වර කියන්නේ? මගේ හිතකවත් තිබුණේ නැ සෙවිතන්දී අක්කා කොල්ලෙක් එක්ක හෝටලයකට යන හැටි. තුවර තාම එව්වර දියුණු නැ මම හිතපු විදියට.

"ඉතින් මාමලා මොකද රේට පස්සේ කරේ.. බැන්නාද?"

"මං ගෙදර නැති ද්‍රව්‍යක මගේ අල්මාරි , ඇයුම් , පෙත්, සේරම අව්‍යුස්සලා තිබුණා. ඉතින් මල්ලි මං නිර්දේශයින්. එයාලට මොනවා කියලා අහවෙන්නාද? අප්පවිට් රේට පස්සේ ඒ ගැන කතාවක් නැ. මගෙන් වවනයකටත් අහන්නේන් නැ. එයාලට මාව විශ්වාසය එව්වරටම."

"සමහරවිට අක්කි ඔය යාම්වෙක් එක්ක ගරී යනවා දැකළා කතාවක් ගැනුනා දුන්නේ නැතේ."

"පිස්සුද මල්ලි.. ඔය දුන්නේ නැ. තුවර අපිට හැරෙන්නවත් විදියක් නැ. හැමතැනකම ඇයුරන අය. අප්පවිට් යාම්වේ, නැදුමෝ, ගම් මින්ස්සු. මෙහේ කොළඹ වගේ තොමේ මල්ලි. තුවර ගියාත් ඉන්නේ ඔක්කොම ඇයුරන අය. කොල්ලෙක් එක්ක හෝටලයකට යනවා තියා කතා කර හිටියා උතාත් ගෙදරට විනාඩියෙන් ආරංඩි වෙනවා.

අනිත් එක මල්ලි ඔය දුන්නේ නැ. මගේ කරපිට ලොකු වගකීමක් තියෙනවා. මොකද අපේ අම්මලාගේ පැත්තේ පරම්පරාවෙන් වැඩිමල්ම දැඩා මම. ඉතින් ඒ හැමෝම මං ගැන බලාගෙන ඉන්නේ. නැගිලා මල්ලිලා ඔක්කොටම ආදර්ශයක් වෙන විදියට තමයි මට ජීවත් වෙන්න වෙළා තියෙන්නේ."

"ඉතින් ඇයි අක්කා, අයියා ඔය වගේ කතාවක් ගොන්න ඇත්තේ."

"අන් මත්දා මල්ලි. එයාලා සමහරවිට මගේ ගැන බලාපොරොත්තුවක් තියන් ඉන්න ඇති. මාව ඒ අයියට බන්දාලා දුන්න තම් අපේ ඉඩම් සේරම වික එයාලටනේ."

අක්කි කියනවා වගේ දෙයක් වෙන්න පුළුවන්ද? ඔය කියන අයියා සෙවිතන්දීට වැඩිය අව්‍යුත් දැහැයක් විතර වැඩිමල්. අනික එය සෙවිතන්දී ගැන බලාපොරොත්තුවෙන් ඉන්න තරම් මොඳද? දැන් නම් එයා බැදිලා. සෙවිතන්දාලා වගේම ඒ අයියන් පොඩි කාලේ ඉදන්ම අපේ පවුලත් එක්ක පුළාක් හිතවත්. එයාලට ඒ වගේ බොරු කතා ගොත්ලා කියන්න තරම් අමාරුවක් මට දැනෙන විදියට තම් නැ.

අක්කි පැය ගානක් මේ විස්තර කියලා දිවිරා දිවිරා කිවිවා. එයා ඒ වගේ කොනෙක් නොමේ කියලා. මගේ හිතේ පොඩිබක් ගරී සැකයක් තියනවා නම් ඒක එහෙම පිවින්ම අඩුගාලා දැන්න අක්කි නොගත්තු උත්සාහයක් නැ. වෙළාවකට අඩන්න වගේත් ගදනවා. ඇත්තටම ඒ වෙළාවට අක්කිව මං විශ්වාස කරා. පොඩි සැකයක් හිතේ තිබුණා නම් ඒකත් හිතේන් අයින් කරලා දැන්න මං පෙළුණිනා.

సెవించి అక్కి ఉపశ్ర కరలు పెన్నువు అయియా లే విగే కతు కతు గధనేనా ఆటంటే ఆడి కియలు. రూతిను మం లే డ్యూల్ శిలిగనును కిషిమ ప్రశ్నాయకు తిఖునేను నై. మం అక్కి హోద గైచ్చు లుమయెకు కియలు జితనును తవ్విరితు పెల్చిను. కవిభువను నొనిద్యే శోరవయకు అక్కిలు కెరెచి ఆటి ఉను. లే లీకుకమ లెక్క విషింపుషయకు విగేం లెక్క బ్లైమ్స్కును ఆటి ఉను. మం తిఖును గైమెడ్యుకుమ లూ మం కియనువు కియలు. మాప తినామ ద్యుకు కియనును ప్రాలువును యాపులుకు గైమ్స్ గైమ్ ఉను. మాట సెవించి వైపు కియను కియలు. గైమెడ్యుకు కియను కియలు. గైమ్ బ్లైమ్ లీక ద్యుకు ఆర.

సెవించి అక్కి లూగే వరితపు లు ఉపశ్ర కరనును గైమెను మం తపు విషాల స్థువకప హేచ్చువుకు ఉను. మోకాద గాలికు అక్కిను సెవించి అక్కి విగేం హోద వెనును లిప్పిడి. హోదమ యాలులో దెనునునే.

లూగుత కూమ కొల్లెకు నైతివి ఆటి నేడ్? మం అలిస్టరువుకు నైతి లు ద్విన ద్విన గాలికు అక్కిలి కొల్లెకు నైతినామ హోడి కియలు లెగే ఆటమార్పుకుమ జితప ద్వినును. ఆటంటమ మె లుమిడి కొవిర హోదమి లెగే గైచ్చివి కొల్లెలు ఆద సమాలే హోయాగును ల్యాబెచువిడ? మం సెవించి అక్కిలు గైన తిఖులే లిహెమడి. రూతిను తిఖుమ తధిల హక్కుయెను ఘ్యువి కూలుయకు గత ఉను.

లెగే యాపులో ఖుగ దెనెకు మం అక్కిలు లికుకను యనువు ద్వికలు మం విజిల కరప అలిస్టరు అనానుండి. అపే గెడర లీన యాపులును రూతిను అక్కిలు ద్వినువు. ఖుగకు లువును మాప పోలుచివునువు వ్రుది కరపన్నాల్చు. లీటే లెగే తియెన మోకాంధు హోదమకపద మనుధు లిహెమ కరన లికెను మం వ్యూలుకిలు జివియా. లే లెగే డ్యూల్ తిఖు తియెన లిక గెడర తీవున వెనును బ్లైనే. మం లే నిస్సా అక్కిలు గైన లే వీడిహే డ్యూల్ తిఖు లిక వరధకు కియలు జితలు లే వరధ నొకర హవియే.

లిక ద్విషకు అక్కిలు దెనునువ స్టేపెను లికప ఆర్లనును జితిను కోవీలియ లినాకల్ వ్యాపి వెలు రూతినువు జినును.

"అం... మాల్లిల గైమెడ్యుమ కియనును అమితక వెనువనే..."

"మోకాండ్డ?"

"అయివ గైమెడ్యుమ యాపులుకు మతక కరనును కియలు కియనువు. మం అమితక వెనువు."

"కవ్వుడ లే?"

"గాలికు అక్కికు. అయివ ఆదరయెన మతక కలు కియనును కియలు."

లెగే లే గమనయ లిక పూరుమ లెగెవున వెలు ఆపఖు యాప తపువయ పత ఉను. లే కియనునై గాలికు అక్కిలి మాప మతక వెలు. లీటే రూతిను వ్యూచైకుయై.

"మాట మతక కలు కియనునైకుమ."

గాలికు అక్కికు మె ద్విష వల నికమి గెడర వెలు రూతినువ్వు. హోద విషాగే పూసు ఉనును కూమ పొని లికకు గమిల వెలు నై. మం నామ లే ద్విష వల లిగుగే రిషూల్ ద్విన గధనునుమ జితను జివియే ఆయే వ్యూగెవున అల్లుగెనున గమిలునై లికకు నై కియలునై. లీటే కియనును తరమి ద్విషులుకు వెలు నై లెగే నై.

సెవించిగెన గాలికు అక్కికు గైన వ్యాపి విషస్తర అహలు ద్విన గధనును ఆస ఉనువ లియా గైన కతు బహ కరధ్యి లెగే మ్రుణై రూరియవి వెనసు వెన లు మం ద్విన నొను నిస్సా వ్యాపి డ్యూల్ అహనున జియే నై.

සෙව්වනදී අක්කා පුළාක් වෙලාවට ගෙදරදී එයාලා කරන පිස්සු වැඩ ගැන අපි එක්ක කියනවා. ගාලිකා අක්කා කරන හිතා යන වැඩ. ගෙදර ගැමෝම් සතුවෙත් තියාගෙන ඉන්න කෙනෙක් කියලා තමයි සෙව්වනදී අක්කා කියන විස්තර වලින් තේරුනේ. ගැමදාම සෙව්වනදී අපේ ගෙදර එනාකාට මොනවහරි කුමක් භදාගෙන එනවා. අලුවා, උදුවැල්, නාරෂ කැවුම්, පොලොස්.... එවා පුළාක් වෙලාවට ගදා තියෙන්නේ ගාලිකා අක්කා තමයි.

මාත් ඉතින් ඒ නිසාම එවා ආසාවෙන් කනවා. එයාට හොඳට වම්බව මොළු හදන්නත් පුළුවන්ලු. පුළාක් ද්‍රව්‍ය වලට තයනා අක්කයි සෙව්වනදී අක්කයි අපේ ගෙදර ආපුවහම ගාලිකා අක්කා කොළු එකක් දිලා බලනවා එයාලා පරෙස්සමින් ආවද කියලා එහෙම. එහෙම වෙලාවට මම කොළු එකට ආන්සර් කරපු වෙලාවල් තිබුනා. අවශ්‍ය දෙයක් කතා කරලා තියෙනවා මිසක් වැඩි කතාබහක් ඇති උත් නැ. කොහොමත් මගේ හිතත් මත්ස්යස්සි වෙලා තිබුනේ. ගාලිකා අක්කට ජොබි එකක් හොයලා දිලා හොඳ තැනකින් කසායකුත් කරලා දෙන්නාලු අපේ මාමා හිතාගෙන ඉන්නේ. පිට කෙනෙක් උතාට මාමලා ගාලිකා අක්කට සලකන්නේ තමන්ගෙම කෙනෙකට වගේ. එයාගේ අනාගතය සාර්ථක වෙනකළම් මාමලා එයාට හෙවනැල්ලක් වගේ ඉන්නවා. ඉතින් ගාලිකා අක්කා මට කොට්ඨර දුරද කියලා හොඳම තෙරිලයි තිබුනේ.

එම් නිසාම අනුමා ගැන තිබිබ අදහස කියාගන්න කාලය හරි කියලා අපේ මුළුත්ව සංසදය තීරණය කළා. එකක්ම පතාගෙන තැහෙන්නේ තැතුව අත් දුරින් තියෙන ගෙඩිය කඩාගන්නවා කියලා මාත් ඉතින් තීරණය කළා.

මන්න ඉතින් හිත භදාගෙන ද්‍රව්‍යක් ගියා අනුමා මුණුගැහෙන්න. සෙව්වනදී අක්කටත් කියලා ආයිවාදේ අරගෙන තමයි ගියේ. එදා විකක් වැස්සකුත් තිබිබ ද්‍රව්‍යක්. අනුමා වැඩ ඇරෝන වෙලාට බලලා තමයි මං ගියේ. දැන් ඉතින්

මම අනුමා එනකල් බස් හොඳව එකේ ඉන්නවා. පහසු කාලයි, තිහයි, හතලිස් පහසු... තාම තැනේ.. එහෙන් ගෞරවනවා. කුඩේකුත් ගෙනාවේ නැ. මොකද අනුමාගේ කුඩේ යටට සෙට වෙන්න හිතාගෙන උවමනාවෙන්මයි කුඩාත් දාලා ආවේ. ඉතින් පැයක්ම බලලත් අනුමා ආවේ නැ. බැලින්නම අද එයාගේ ඩිල් ඩේ එක. අන් ඉතින් අභිංසකයා තෙමවිව කුකුලා වගේ එදා ගෙදර ගියේ. ඇත්තටම ඉතින් කුකුලා වගේමත් නෙමෙයි. කොහොමත් කුකුලනේ.

මන්න ඉතින් ර්ලැග ද්‍රව්‍ය. එදා තම අනුමා වැඩ ද්‍රව්‍යක් කියලා සැක හැර දැනගෙන තමයි ගියේ. කැඩිත් වැඩිය කවුරුවිතම නැ. එහා පැන්නේ කැගේ එකේ කොල්ලේ කොල්ලේ කනවා. උත්ගෙන් තම බාධාවක් නැ.

"කොහොමද මං දිපු තවල් එක කියෙවිවද?"

මං ගේමට එන්ටර් උතා.

"මං භාගයක් කියෙවනවා. ලස්සනයි. මොක්. මං ලබන සතියේ එක දෙන්නම්. ඔයා අගහරුවාදට එනවනෝ?"

"එතකොට අර කැසට් එකේ මං දිපු සිදු දෙක කියන්න පුළුවන්ද"

"ආ... එවා තම ලස්සනයි. ඉතින් ඒ පැක්වසස් වලදී කියලා තියෙන ග්‍රල් හොඳට කියලා තියෙනවනේ."

"එම් උතාට ඒ ග්‍රල් දැන් ගම්බ වෙන්නේ නැනේ."

"మా లీవింగ్ లెస్సనాల కియనును ప్రార్థించి వెడిది ధనుహేస్తు."

"లీక కియలు బలమైకుండా."

షిండ్ కియనును ఐరి ఉన్నాల మోకాడ కత్తావక్ లీ లియలు గాయను కరవనును ఐరియి మంగ వైచెచి గరియనాలునామ.

"లీక నెమెం... గియ సతియే సిక్కరుధు ఖండ ఇయా వైచి ఆరీలు గెఫర గియే కియల విభరదు?"

"అం... లిధు మంగే ఓిల్ చెచి లీకనే. ఆడి?"

"న్నె లిధు మం ఇయాల ఖంబలెవెనును కియలు తినును బలను తిపియా. ఇయా తిపియే న్నెనే.అన్నాత తినాగియా.

"మాల ఖంబలెవెనును.. లీ మోకావదు?"

"పొదిబిక్ కత్తా కరనును."

"మోనలు కత్తా కరనునుడు?"

"కియనును నామి భ్రూగుకు డెవల్ తియెనలు."

అన్నాగే మ్రుణై తిపిల తినాల లీకపూరుటమ అత్తర్జును వెల్లా రమ్మ వెల్లా , తిల్లివెల్లా, ఇంపూల వెల్లా గియా. రెం పసండే లిమ బల్లాగెనా ఉన్నాలు.

"ఆడి మోకాడ ఉన్నె?"

"న్నె మోకాడి ద్రీల్మత. మెనన ఆడితి ఆడియా క్రైమతి న్నె.... నరక డెవల్ వెనవాల."

లీ కియనునే అన్నాత మంగ తిచెం తియెన దేం తెర్జునా. లీ కియనునే మం మంగ తిచెం తియెన దేం లీయాల కియ గతును కియల్డి?

"ఆడి... లీ ఆడియా ఇయాల బల్లాగెనునే?"

"న్నె.... లిహెమ డెయకు నెమె. లీతు మం లీయాగె యాతెనెం వైచి కరనునే. ఉతిను కీకర్చి ఉన్నా లిప్పాడి."

లిహెమ కియనాకొటమ కోహెడ తితిల్లా తిప్పు కబె ఆడితికార ఆడియా బడికు లికక ఆవిల్లా లిల్లియె నాతర కరన సందేం ఆభ్రునా.

"మం ల్రోన సతియే లీనునుమైకుండా."

లిహెమ కియలు మం సరుస్ గాలు మార్కు ఉన్నా. ఆతుతమ అన్నా మా అకమైనునుకు న్నె నెండి... న్నెనుమి లిషిల వైచెచి ద్వాచి విరోదియకు దుకువనును లిప్పాడి.ఆడి దుషసకు ఆభ్రులూతు త్తుపర లికవమ వైచెచి గరియడి.

మం దెనా పొత్తును గనునాలు. మంగ షిండ్ ను అహనాలు. మంగ అల్రును షిండ్ దెకు కియనునుత లీయా క్రైమిడి. అనెక మం లితన తామిలర్ లికత శోయాగెనాడి తియెనునే. దుషసకు ఆర దుషసకు విగె కోండై లికకు దెనవమడి. లీతు న్నెనే కిసి విరోదియకు.

ඉතින් කොහොමද අතාරින්නේ. ජනප්‍රිය තුනටතා ව්‍යායමයටත් එලුමුනා. එහු ජනකයයි , සේවන්තයයි සෙටි උනා. අපි තුන්දෙනාම ලනව් වයිම් එකේ සේවන්දී අක්කලාගේ ක්ලාස් එකට ගිහින් පොඩිඩක් කතාකලා. එහු සේවන්දී අක්කලට ක්ලාස් දටසක්. අරුන් දෙන්නා එහු වගේ පිස්සු කෙලියේ තැ. වැදගත් විදියට හැසිරුනා.

"අද දිලුම අර තිල ආමිස්ලෝන්ග් වගේ යෝඛ පිම්මක් තියන්න යන්නේ."

ජනකයා සේවන්දී අක්කටට කිවිවා.

"ඒ මොකදදී? මොකද ගැණු ලමයෙක්ගෙන් යාමලෙන්න අහන්නවත්ද?"

සේවන්දී අක්කටත් තේරිලාද කොහොද මං කිට මරලා ඉන්නකාට.

ඉතින් එයාලෙගන් ආරිරවාදත් අරන් අපි අනුහා ඉන්න ගරිය පේත් නොපෙනෙන තරම් දුරක් ආවා. ඒත් කබේ අධියා ඉන්නවද දන්නෙන් තැනේ. අපි තුන්දෙනාවම ඇයුරනවා. ගිහිල්ලා බලන්නවත් විදියක් තැනේ.

"මවම පොඩිඩක් වරෙන්."

අපි දැකළා පුරුදු වැඩිය ඇදුරන්නේ තැති එකෙකට ඇප්පුඩි ගහලා කතාකරු.

එතනනේ අපේ කම්පියුටර් ක්ලාස් එක තියෙන්නේ. ඉතින් ඕන වෙළාවක ඇදුරන එකෙක් දෙන්නෙක් ඉන්නවමයි.

"අර ගොටෝකාපි පොටි එකේ කවුද මේ වෙළාවේ ඉන්නේ කියලා බලාගෙන එන්න පුදුවන්ද?
ලොකු උදුවක්"

කොල්ලා වික වෙළාවකින් ආවා.

"වැඩිය කවුරුන් තැ මවම. වැඩ කරන කෙල්ල විතරය ඉන්නේ."

"තැන්ක්ස් මවම"

උං ගිය. දැන් මොකද කරන්නේ. අපි විනාඩි දහයක් විතර ලට් වෝක දෙන හැටි ජේලැන්කරු. මට නිකං බයයි ආසයි වගේ. කොහොමගරි අරුන් දෙන්නා මාව දිරිමත් කරලා ඡර්ට එක ගරිගස්සලා කොශේඩී එහෙම හදාලා කියන්න ඕන ඒවා කටපාඩම් කරවලා පිටත් කරු. උන් දෙන්නා ඇත ඉදන් ඉන්නවා.

මගෙත් හිත ගොඩ්වෙලා , අත වෙවිලනවා , හදවත ගැස්සෙනවා, අසනීප කොට්ඨාසයි. කමක් තැ. වෙත දෙයක් වෙද්දෙන්. අර පුරුදු ගක්කියද මොකදදී එක කකුල් දෙකට පටරලා මං ගිය කබේ ඇතුළට අනුහා හිනාවෙලා වෙනදා වගේ මාව පිළිගනී කියලා හිතාගෙන.

"කොහොමද අනුහා?"

අයියෝ මට අද එහෙම කියන්න ගම්බ වුනේ තැ. ගරි වැඩිනේ. කෙල්ලෙක් නම් ඉන්නවා. ඒත් අනුහා තම් නොවෙයි. අපි තැග්ගොත් ඉතින් ප්‍රවක් ගහෙත් දෙබලක්නේ.

"කො අනුහා තැදේද?"

"అన్నతు నామి ఇద్ద ఆలోచి న్నానెం. ఇడి మోకఢ్డ దృవమనావ?"

మం ఇప్పటి గియ పూర తెన లొర్ వగయకు దెఱు బైలు. అన్నతు మంగు జింధు వగయకు కియనునడి ఉనునెం. లభన సతియే లీయాల రెకోచిను లీకప లీకు యనునా ఇన. శ్రుతిను అర కెల్లును తితినును ఇతి మం మహ లోకు మియుషికు చిరోకపు కెనెకు కియలు.

ఇనుతిమెడి ర్మగ దుష్టు లీనునమి కియలు మం లీలుప ఆవమి తొపు ఇషిబియ లీకుకు ఆలు. మం పకు గాలు కొల క్రైలుకు అరను మంగు లెలింణును నామిలు లీకప కోల్ కరనునా ఖిషియకు కియలు పణెవిబయకును ల్రిలు. లీతకూప అన్నతుగెను కోల్ లీకుకు ఆవమి కియనును తియెనా ద్యేల్ లోను లీకునమి కియలు ధుత్తుకినెం. ఆడి నామి తికప రసుత్తియ్యు లెనునా బై. ద్యునామతు ఇషిషునాకినెం.

"అయాప పోచి బాషువుకు ధ్యనునొంగ లీక హెచ అన్నతుప దెనునా ప్రాలువనుడు?"

మం ఆయెమతు కబెచి ఇత్తులు ఇత్తులు ఇత్తులు.

"అం... తినా నామి ఇద్ద గపుప దెనునా ప్రాలువనుడు."

"ఇత్తుత్తు? లీ కియనునెం ఇద్ద గపుప అన్నతు లీనువడు?"

"న్నా... న్నా... మం ఇద్ద గపుప గెద్దర తియామ దెత్తుకినెం."

మం లీ ఇప్పుత్తునిష నామి తెర్తునెం న్నా.

"లీ కొహొమద్ బియ అన్నతుగు గెద్దర్ ఉనునెం?"

"ఉలు మం లీయగె అకుకినెం." పతు పల్యయను లభన పెంచు కివివల్ల.

మంగు తొల కప లెలిలు తినిను నలుల్ దృచ తెన లెనునా పాను గతుకు. మంగు కుముకు విపర్యాయ దుకలు అర కెల్లును ముంచే తయగ్రాచి తినావుకును మతు ఉను.

"మం ద్యునాను తివియే న్నానెం ఇప్పుత్తునాంగి గాడికావుకు లెనునా యనువు కియలు."

లీ అకుకు మం పోచి నాకుకలుయకును ద్యుమితు. లీ కెల్లు అన్నతు వగు నెమె. కాలీచి... అన్నతుగు వగు ద్యిగ తిని ఇషి దెకుకపు న్నా. లీకుకో లోచి లీకుకు లెల్లుల్ లీలును శ్రుతినునడి తిమునెం ఇహవలు కియలు. ద్యును శ్రుతిను అర తుంబు క్రైలు లోయామద్? ఉరుకు పోలికారయెకుల వింగునోంగ యాకు వగు తియెడి.

"మం హెచ ఇత్తులు అన్నతుప గమిలువెనునునామికుము."

"ఇడి మోకఢ్డ బాషువుకు దెనునా తియెనువు కివివు నేడు?"

"అం... చివి... లీ బాషువు అమతక వెలూనెం."

"అం... ఇత్తుత్తుద ర్మగ దుష్టు లీపుప దుష్టు లీనునుకుము."

ధునునా తితడి లెల్లులు గ్రుపయకు. లీనువు మెతన మాల కినచి కరనునా. కమకు న్నా. ద్యును గెద్దర తినిను అన్నతుప మోనువు కియడిద ధునునెం న్నా. ఆడి అన్నతుగె ముం బలునునెం కొహొమద్?

లీక అతకప శ్రుతిను పోచిచికు నోనుచి లెనునెం న్నాతులు మె వగు ద్యేల్ కరగునునాను బైనెం. మం తిత హధుగెనా గెద్దర ఆలు. సెవివున్డి అకుకు కుల్చివులును న్నాతి లెనకల్ ఉదులు మాల తని కరగుతుకు.

"మోకద ఇద తియ వైచెచ్ ఉనో?"

మం షడ్డ వెవిల దే కివిలు.

"పీలగ ఇవస్సే అక్కిత లనొనుకో.. మం లియాల పెనొనానొనామి."

మం తిఱువె సెవిలన్డి అక్కా క్రమతి వెడి కియలు

"అనే మం బై మల్లి. ఓయా ఓయాగె తతులెవ గైలపెన హోద కెల్లెలకుప హోయాగనొన. ఓయా లియాల ఇపంకుప ఆదరే కరనులు నామి లే కెల్లెల బలనొన అనొన లభుత మం లనొనామి."

"అన్నుతు మం గైలపెనొనో న్నాడ్డు?"

"లియాగె వూసగమ మోకద్డు?"

"షమరషింహద కోఖెడు."

"లే ఉనూత మల్లె కూగె కల్లిద కియలు ఒరియలు ఇనొనో న్నాతి కెనెకప ఆదర్య కరనొన ఒదనొనే ఆయి? ఓయా ఇనొనువనో అపే ప్రుల్లుల వైద్యగతుకమ. అతి కవభువతు అపే తతుపుయ పహలు వైపెనొన హోద న్నా."

మం ఓయ వైద్యగతుకమ గైన నామి లివిర తినవివకు న్నా. లే ఉనూత మం అన్నుతు ఆదరే కంట ఆయితులమదు? ఇవినో... మం లియాల ఆసడి. లియా లస్సెనడి.

" మం ఆయితులమ అన్నుతు ఆదరెడి అక్కికో."

"మం ఓయాల యాలులుకు ఒరి అక్కా కెనెకు ఒరి వియెనో లిక అవివాదుకు డెనొనామి. ఓయా ఓయ ఇనొన వయస హోదడి. లే నీసూ అమిలులు తూతులు క్రమతి లెనా వెడిహె, తమునొగె తతులెవ గైలపెన , ఇపంక కెల్లెలకు హోయాగెన ఆదరే కరనొన ఆపనొగనొన. ఇం గమనకు ఆపను గనొన. అతరంగ నాతర నొలెనా వెడిహె లికకు. అనవణు డెవల్ విలు శ్శపలెనొన ఒదనొన లిపు."

సెవిలన్డి అక్కికగె అవివాదు లిగె తినుల వధిను. ఆయితులమ మం ఇనొనో కోవివిర ష్టనొర వయసకద. మం ఒక్క అతినామ గైలపెన ష్టనొర కెల్లెలకు లైబిలు గెవల్ లైబిల్ ఆగిరువుడే లైబిలు... అనే... లిఖెమ లెనులునామి కోవివిర వూసనూవుక్కడ. తూమ లిఖెమ కెనెకు ఉను గ్గునో న్నానో. మొ లెలులు లుహపొలులె కోఖె ఒరి లియా ఒంగిలు లీవతు లెనులు ఆయి. కవభుఒరి లిగె అతిలమ అభువెడినో. ఇపంకలు ఇమ్.

ඛෙළ තව වික කාලයක් ගෙවුණු). මම ආපහු ඒ ලෙවල් කරනව කියල හිතාගෙන පාඩුම් කරන්න පටන් ගන්නා. සංගින වැඩ කටයුතුයි කම්පිසුවර් වැඩ කටයුතුයි සමගම්ව පටන්වගෙන ගිය). වික කාලයක් යනකෝට නයනා අක්ක කොළඹ ක්ලාස් එන්න අද්මද කරන්න ගන්නා. වියාට කේස්ස් වික අමාරයි. මැන්ස් විහෙම භූගක් නියෙනවා. වියාල කොමස් කරපු කටිචියන් ඉතින් අන්තිමේ විභාගේ අභ්‍යන්තරවට වඩා දැමීමත කේස්ස් වික නතර කරල බාල කරන්න ප්‍රූවන් වැඩිස් පටන් ගන්න කියල තමයි විය හිතන් හිටියේ. අන්තිමේදා විය නතර උනා.

දැන් සෙවිවන්දී අක්කා කොහොමද තතියෙන් කොළඹ වන්නේ. ප්‍රූවර් විකටම ගාලිකාව තතියට එවයි. මගේ හිතේ දූහසක් බලාපොරොත්තු දැල් උනා. ඒන් මං හිතන දේවල් වෙන්නේ බොහෝම කළුතුරකින්.

සෙවිවන්දී අක්ක රුලග සතිය පොර වගේ තතියම ආව). වියාට දැන් ප්‍රරුදුයින්. අපේ අම්මලන් වියාට තව තවත් බෙරේසමන් කළ). කොවිචියට බයවෙන්න විපාළු. තතියම වන්නාට. ඒ උනාට මගේ හිතවත් පොඩි බයක් තිබුණු. මමවත් ඕවිචර දුර කොවිචියෙන් තතියම ගිහින් නෑ. සෙවිවන්දී අක්කා තතියම කොහොම වනවද මන්ද). කොහොමන් වියාලා අපට වැඩිය භූගක් දූස්සයින් මට තෙරිලා තිබුණු විහෙම තමයි. අනේ ඒ උනාට තතියට ගාලිකා අක්කට වික්කන් ආව නම් කොවිචර සෙක්දා? ඒන් මගේ හිත මාලිගා සුතු විසුතු වුතු හැටි කියල වැඩිස් නෑ.

ඒන් ඒ තිරණාත්මක ද්‍රවක මට නාම මතකයි. මට මගේ කන් දෙක අදාළගන්න ගන්න බැරෑව ගිය හැටි. එදා උදේ මාම කේල් කරල අපුරු ආරංචියක් දිලා. සෙවිවන්දී අක්කට සනිප නැතිලු.

ඒක නෙමේ අපුරු ආරංචිය. මෙන්න මේකයි සුහම සුහ ආරංචිය. නාම සෙවිවන්දී අක්කට සනිප මදා නිසා මේ සැරේ කොළඹ ව්‍යවදී තතියට ගාලිකා අක්කන් ව්‍යවනවලු. අපේ අම්මාගෙන් මේ විස්තරේ අනු ගෙන් මගේ සිලුව සැයුකෙලියක් බවට පත් උනා.

මම පිස්සුවන් වගේ ජනකයට කේල් කරල කිවිවා. උටත් හිතා ගන්න බැ මොනවද මේ වෙන්න යන්නේ කියලා. වික අනකට මම පෙඩිඩි හටි පිනක් දහමක් කරල ඇති. මේ වගේ අවස්ථාවක් ලැබෙනකන් අවුරුදු කියක් නම් පෙරම් පිරිවද?

මේ ද්‍රවක් වල අපේ ගෙදුර විලියෙ බාස් උන්නැහේලා වගයක් වැඩා. ගේ ඔක්කොම හැඩි කරලා. මං ඔක්කොම ගේ අය්කරල මගේ කාමරෙන් පිළිවෙළකට අස් කර).

දැන් ඉතින් රුලග ද්‍රවක සෙවිවන්දී අක්ක ක්ලාස් ගියාට පස්ස ගෙදුර ඉතිරි වෙන්නේ මාලි ගාලිකා අක්කයි විතරයි. මගේ සිලුව නිකන් පිස්සු වගේ. මම කොහොමද දෙකියන් මෙවිචර ආදරයක් හිතේ හාගන් මේ කෙල්ල වික්ක තතියම ඉන්නේ.

එදා හවක හය විතර උනා. මාත් නොදුට නාලා කොන්ඩ් විහෙම පිරලා අමුන් වී ඡරවී විකකුන් අදෙලා ඉස්සරහට වෙලා මග බලන් ඉන්නවා. හිත නොසැහෙන්න නොසන්සුන් වෙලා. ඉස්සරහ මිදුලෙ ඉරි ඇද ඇද භූගක් වෙලා නොඉවකිල්ලෙන් බලාන හිටිය. දන්නෙම නැතුව භූගක් රු උනා.

ଶିଖିନୀ ଦୁଇବ୍ସ

අම්මි නුවරට කොළු විකක් දිලා අහුවා දුවල දෙනීන ආවද කියලු. අන්තමේද ති විල් විකක් අවින් පල්ලෙන නතර කළ). සෙවිච්ඡා අක්කය ගාලිකා අක්කය බැංස. මම ගල් ගෙඹුලා වගේ .

చినో సమాప్తి లూట్ కులది

බබලන වහ යළි දැක්වෙන්

କାଳୀ ଚର୍ଚି ପ୍ରଥମ କଲେଜ

අක්කල දෙන්න ගෙට ගෙබ උනු.

"මල්ල කෙටිවු වෙලු." ගාලිකා අක්කා ම්. දිනා බලු එහි වෙළු කිවිව.

මම රැකියාක් වගේ ඔහෝ බලා ගෙන හිටිය. ගාලිකා අක්කත් මූලින්ම දැක්ක කාලෝට වඩා විකක් උස මහත වෙලා. ඉස්සරට වයිඟ ලස්සනය වගේ. අත් නැති සුදු බිලවුස් විකකුය දිග පින්ස් විකකුය තමයි ඇදුලා හිටියේ.

එයාල එක්ක වයිඩ කනා බහ කරන්න තරම් මගේ හිත හයියක් තිබිවෙ නැහැ. රටේ කන වෙලාවෙත් මම පුහක් ලැප්පාවෙන් මුණු හංගන් තමයි හිටියෙන්. ඒ උනාට මගේ හිත ලෙස සතුවකින් උතුරුල ගිනින්. මට කෑ ගහල සින්දුවක් යියත්න හිතුනත් විදු රු ගිවාර් වික ඇද්දුවෙට වත් නෑ. විදු රු වන දෙක තුනක් වත් කනා කරගන්න ලැබුණෙ නෑ. අක්කල දෙන්න ගමන් මහන්සිය නිකා ඉක්මනට නිදු ගත්තා. මාත් හෙට ද්‍රව්‍ය ගැන සූහ සිජින මවමින් නිත්දට වැටුණු. හෙට ද්‍රව්‍යම දැන් ඉතින් කැමැත්තෙන් උනත් අකමැත්තෙන් උනත් වියත් එක්ක ඉන්න වෙනවතේ.

පහුවදුට එම උන්. මම නැගිටල කත්තාඩියෙන් බලා කබ එහෙම පිහිදගෙන ව්‍යුහය ඇත. අපේ අක්කය සෙව්වන්ද අක්කය උදේශ ගිහිල්ල. අම්මය තාත්ත්වය වැඩා යන්න ලැස්ති වෙනවා. මං දකින්න ආය කරන කෙනා නම් පේන්න නි.

" කේ අමිලේ ගාලිකා පක්කා "

" ଲିଙ୍ଗ ମିଳିଲ ଅନ୍ତି ଗାନ୍ଧି "

" පවිත්‍ර ඇයි වියාට මිදුල අත් ගාන්න දන්නේ "

" එය නමිය ඉදල පාරන් ඇතු ගාන්න ගත්තේ නැතුව මේ කියල නොවේ "

මාත් තේක අරන් හෙමින් හෙමින් මිදුල පැත්තට විස්ත්‍රාපනය වුනු. ගාලිකා අක්ක මිදුල අනුගානව). කිසි කළබලයක් නැ. තමන්ගේ පාඩුවෙ වැඩ. හිතේ හැටියට එයාගේ හැඩ රුව බලා ගත්තා. දැන් මත්තාට වැඩිය විකක් වෙනස්. හිතට දෙධර්යය පුරන් ම් එයා උග්‍රට ගිය.

"අයි පක්කේ ඕය එනු ගාන්න පටන් ගත්තේ ඕය පවිත්‍ර..... කො සිං දෙන්න මට"

" අයිය් කමක් නෑ මල්ල මං කොහොමත් ගෙදර හිටියන් හැමදාම උදේශ කරන්නේ මිශ්‍ර අතු ගාන එක එහේ ඉතින් මෙහේ වගේ නොවෙයිනේ. පොඩි මිශ්‍රලක් නොවෙයිනේ අතු ගාන්න තියෙන්නේ උදේශ අතු ගැටම ආය අමුතුවෙන් වන්‍යාමයක් ඕනෑම නෑ. "

ගාලිකා අක්කා පොඩිඩක් වත් ආධිම්බර නෑ නොදුට කතා කරනවා එය කතා කරන ගමන් හිනා වෙනවා. විශිෂ්ට කරනවා. කම්මුල් දෙක ප්‍රමිඛෙනවා. මට මිටිකන්න හිතුණා. ඒ ගමනුත් මේක හිනයක්ද ගැබැවක්ද කියල පසක් කරගන්න බැරුවය හිටියේ.

පස්ස අපි උදේශ එකට වැඩි වෙලා කැම කැවූ. එය මට නොදු බෙදුවා. පිහානත් නොදු දෙන්න හදුවා. සොච්ඡන්දු අක්කා වගේම තමයි. හරි කරණාවන්තයි. අන්තටම සොච්ඡන්දු අක්කාගේ ගතිගුණ එයාගේ යාලුවත් ඒ විද්‍යාවම පිහිටුව තියෙනව වගේ.

අම්මි වැඩා ගියාට පස්ස අපි ගෙදර තනි උනු. මොකද ව්‍යුහය බාස්ල වැඩා. වුක්ටරයකින් බඩු ගෙනැල්ල ඒක අපේ ගේ ගාටට ගේන්න තල්ල කරන්න මටත් යන්න උනු. මං ඒක තල්ල කරලා දුඩිය දාගෙන වනකොට ගාලිකා අක්කාට හිනා.

" දැන් ඔය තවත් කෙටුව වෙලා"

මම ඇශා නොදුන් ආවා. ගාලිකා අක්කා බෙඩි හිටි වගයක් මහනවා. කාමරේට ගිහින් ඇඳේ වැඩි වෙලා එය මහන හැටි බලාන හිටිය. ඒ උනාට මට වියන් විස්ක කතා කරන්න දෙයක් නැතුව ගිය. මේ හැමදෙයක්ම තවමත් දැනෙන්නේ හිනයක් වගේ.

" මල්ල තේ එකක් හදා දෙන්නාද?"

" විපා අක්කි මේ වෙලාවට මම තේ බොන්නේ නෑ."

ගාලිකා අක්කිගේ අතින් හදුපු තේ එකක රස බලන්න ආය හිතුණාන් අක්කිට කරදර කරන එක පවි කියලය මට හිතුණා.

එය දිනා බලාගෙන ඉන්නත් බැහේ. මොනව හරි හිතුවාත්. මං මගේ කාමරේට ගිහින් පොනක් පාඩිමි කරන්න ගත්තා. මොන පාඩිමිද? මගේ හින වහේ මෙහේ විසිරිලා ගිහින්. මගේ හිනේ මොනව තිබුණාන් එයාට මගේ කිඹු විශේෂත්වයක් නැදුද මත්දා.....

අක්කි මහන සද්ධේද වික වෙළාවකින් නතර උනු. එය කාලෝට අවිල්ල වැඩි වෙනවා දොර රේද්ද අසයෙන් පෙනුවනා. බැටිම තැන මාත් කාලෝට ගිහින් එයන් විස්ක කතාවට වැටුණා. එය කතාවට හරි දක්ෂයි. මට තියෙන්නේ අහන් ඉන්නයි. නු මටි තියන්නයි විතරයි. පැය ගානක් කතා කර කර හිටිය. මාත් ඉතින් හිනෙන් අවිදුනව වගේ අහන් හිටිය.

එයාගේ පවුලෙ විස්තරන් වික වික කිවිවා. ලොකු කළකිරීමකින් තමයි කතා කලේ. මූණෙ ඉරියට් වලුන් එයාගේ හිනේ ලොකු කතාගැවුවක් තියෙන බව ගේරණා. අක්කිට කට්ඨාවත් කට්ඨාවත් ඉගෙන ගත්ත කියල කිවිවෙ නැතු. එයාගේ ස්වේච්ඡාහැයෙන් තමයිලු ඉගෙන ගත්තේ. නොදු නතරක පෙන්නල දෙන්න කට්ඨාවත් හිටියෙ නැතිලු. තාත්ත වෙනමලු ඉන්නේ අම්ම නම් දැන් සොච්ඡන්දිලෙගේ ගෙදර නවත්තගෙනලු ඉන්නේ. වහෙ ඔත්පළ වෙලා ඉන්න අන්තම්මගේ වැඩුපළත් සේරම කරන්නේ වියයි අම්මයිලු. අක්කාල දෙන්නෙක් ඉන්නවලු ඒ දෙන්නම බැඳුලු.

ගාලිකා අක්කි මට පුහක් උපදෙස් දුන්න). කොට්ඨාසි අක්කි වගේම මගේ හිත හැදෙන විදියට තමයි කතා කළේ. ගෙදර ප්‍රශ්න මොනවත් ගණන් ගන්න විපාලු. මේ සැරේ නොදුට විනාගේ කරගන්නායු. මට නොදු අනාගතයක් තියෙනවලු.

කවදහරි තමන්ගෙම කියල ගෙයක් හදාගෙන කොට්ඨාසිලගේ ගෙදරින් පිටවෙන්න අදහසක් තියෙනවලු. තමන්ට කියල මොනව හරි තියෙන එක අනාගතෝට නොදුයිලු නැත්තම් කවදහරි බඳින මනුස්සයට දෙන්න දෙයක් නැතිවෙයිලු. මට පුදුම හිතුණ මේ ප්‍රං්ඩි කෙල්ල හිතාල තියෙන දුර ගැන.

"මූතිං දැන් බඳින්න කෙහෙක් එහෙම ඉන්නවද?" මම නොර පුක වගේ අශේට නොදැනී ඇතුළු.

"අනේ නෑ මල්ල කවද ඉතින් මම වගේ අනාට කෙල්ලෙක්ට සැමති වෙන්නේ."

ඇයි රත්තරත් ඔය දැනෙන්නේ නයුද්ද මම ඔයට කොට්ඨාස ආදරේද කියලු. මට එහෙම කිය ගන්න බරි උනු. ඒන් ගාලිකා අක්කාට කුවුරුවන් නෑ කියල කිවිම මගේ ආත්මාර්ථකාම් තිතට අලුත් පන්තරයක් ලබුණු.

දවල් වෙළා ගාලිකා අක්කා නාන්ත ගිය ඒ වෙළාව අද්ශාන කේල් එකක් ආව. පිරිමි කෙහෙක් කේල් කරල ගාලිකාට ඇතුළු. මං විය බාත්රැමි එකේ තව විකකින් කතා කරන්න කියලු ගොන් එක තිබිබා. ඒ උනාට ඔහුව එහෙම පිටින්ම අප්සටි ගිය. ප්‍රවර්ධ එකටම මේ නම් කොල්ල තමයි. වනකොට මෙව්චර වෙළා මට බොරදු කිවිවේ. මිරිඹුවක් පස්ස නේද මං දුවන්නේ.

ගාලිකා අක්කා නාලා විලියට ආව. දුමුරු පාට අත් නැති කොට ගවුමක් ඇදුල. කොත්තේ බයෙදුල තිබිඟ බැන්ඩි එක ගලවලා කොත්තේ කඩා හැලෙනවා. සඩන් සුවදේ බැරැවා. මට විය දින නොබල ඉන්න බරි උනු. පුදුම ලක්ෂනයක්. මේ ලක්ෂන කෙල්ල මගේම වෙනව නම්.

අනුෂගේ රුපෙදි ගාලිකා අක්කාගේ රුපෙදි සන්සන්දනය කරාම ගාලිකා අක්කා කොට්ඨාස ඉදිරියෙන්ද ඉන්නේ අනික ගාලිකා අක්කා ගැන මම කොට්ඨාස කාලෙක ඉදන්ද පිස්ස වැටිල ඉන්නේ. ඒන් අර කේල් එක.

එ කේල් එක ආපහු ආව. ගාලිකා කතා කරල ආප්‍රවහම මම ඒ කවද කියල ඇතුළු. ඒ වියාගේ අක්කාගේ මහන්තයු. එයාගේ අක්කාල රිකුණාමලේ ඉදාලා තියෙන්නේ. ඒගොල්ල ව්‍යාපෘති විකක් හදාගෙන කොළඳ එනවලු. ඒ බව කියන්න තමයි කේල් කරල තියෙන්නේ. තුවරින් තමයි අපේ ගෙදර තම්බර එක දිල තියෙන්නේ. ගාලිකා අක්කා කිඩිම පැකිල්මකින් නොටව ඒ විස්තරේ කිවිවේ. මාත් ඒ කතාව විශ්වාස කළ. මම හිත ආයිමන් හදාගන්නා. බය වෙන්න දෙයක් නෑ.

ගාලිකා අක්කාගේ කතා කරන ඇයේ දෙක දින බලාගෙන මම හවක් වරුධම පුදුම අමාරවකින් තමයි ගත කළේ. එය මගේ දින කෙලින්ම බලාදය කතා කරන්නේ. මම සැහෙන උත්සහයක් ගත්තා ඒ ඇයේ දෙක දින කෙලින් බලාගෙන කතා කරන්න. ඒන් දෙයියන් මේ කෙල්ල දන්නවන්ම මම මේ කෙල්ලට මෙව්චර ආදරේද කියලු.

හවස් වරුවම ගාලිකා අක්කා මම දිපු නව කතාවක් කියවන්න පටන් ගන්න). එය ආකාවෙන් පොන කියවනව). මං ගිවාර් එකේ තත් පිරිමැද පිරිමැද හොරේන් හොරේන් එයාගේ ලක්ෂණ බලනව).

අනේ ගාලිකා අක්කා කොට්ඨාර අභිජනකයි, ලක්ෂණයිද, මේ ආදාරේ මට හිමි වෙනවනම් මම කොට්ඨාර වාසනාවන්නා. ඒක හිනයක්ම විතරද? අක්කා පොනට සමවැඩිලා. මං බලන ඉන්නවද කියල ගානක්වන් නෑ. එය මාව ගනත් ගනත් නෑ කියලා ප්‍රංශි දුකකුන් හිතුණු).

හවස අමිමිලා ආවත පස්සේ අපි දෙන්නා යාලෝ පුටු දෙකකට වෙලා කතා කර කර හිටපු හැටි මට කවදුවන් අමතක වෙන්නේ නෑ. පොන ලක්ෂණයිදු. එය කතා කරන්නේ හරිම ලෙංගතු විදියට. හරියට මගේ ලැගම යාච්චෙක් කතා කරනවා වගෙයි.

කොළඹ කොල්ලෝ වගේ නෙමෙයි. පොඩිඩක්වන් ආඩම්බර නෑ. අක්කා ඇදලා පැද්‍රලා පුරුතලේට කතා කරනකොට අල්ලා ඉසින්න හිතෙනවා. ඒ කතා කරන ගෙලය තදින්ම මගේ හිත හොරාගන්නා. සෙව්වන්දී අක්කිය අප්පේ අක්කිය එදි මුළුක් හවස් වුනා.

"මොකද නංගි අද කලේ? කම්මූලි හිතුනද? දිලුමගේ පොත් එහෙම තැද්ද කියවන්න?" අපේ අක්කා ඇහුවා.

"මෙයාට මාත් එක්ක තනියම ඉත්තා බයයි කියලා කාමරේට වෙලා බෙඩිඡට වගයක් මහ මහ හිටියේ."

"අපේ... ඔවුන් මෙය වෙන්න වැඩිමෙයි. කවුද දන්නේ නෑ උදේ ඉදන්ම පස්සෙන් කැරකුණේ පාඩම කරන්නෙන් නැතිව." ගාලිකා මාව හිනියට කපලා දුම්මා.

එත් ඒ කැපිල්ල ඇතුළෙන් සුත්දරකට්යක් ගැඩි වෙලා තිබුනා. ඒ කියන්නේ ගාලිකා අක්කට තේරිලා කියන එකෙනේ මම පස්සෙන් එන බව. අනේ.... සාදු....

කට්ටිය තේ බොන වෙලාවෙන් අපි දෙන්නා තේ බොන්න කුස්සියට ගියෙ නෑ. ගාලිකා අක්කන් තේ එපා කියලා ඉස්සරහට වෙලා මාත් එක්ක කියව කියවා හිටියා.

ර්ට පස්සේ අපි සින්දු කිවාවා. මං ගිවාර් එක ගහන හැටි ගාලිකා අක්කා බලන් ඉන්න හැටි දැක්කම මට ලැජ්ජන් හිතුනා. ඒත් ඉතින් වැඩ පෙන්නන්න තියෙන අවස්ථාවේ මම පසුබට වුන්නෑ.

මගේ කටහඩ ලස්සනයිලු. කවුරුත්නම් මේ කැලින් කියලා තිබිබේ නෑ. ගාලිකා අක්කට තියෙන්න්නේ ගැමුරු කටහඩක්. එහෙම තියෙන එක වාසනාවන්තය කියලයි අපි තම් අහලා තිබිබේ..

"මගේ නම් වාසනාව බේරෙනවා දෙපැත්තෙන්."

ගාලිකා අක්කා එයාවම උපහාසයට ලක් කරගන්නවා. මට පව කියලා හිතුනා. මේ ලස්සන අඩිසක කොල්ල කොට්ඨාර අවාසනාවන්තද? ඒත් එක අතකට සෙව්වන්දී අක්කා වගේ යාච්චෙක් හමිබ වුන් වාසනාවට නේද? අනෙක ඉතින් තමුන්ගේ වගේ පවුලක් ගාලිකා අක්කට තියෙනවනේ. හොඳට ඉගෙන ගන්නත් හමිබ වුනා. එයාලා තමුන්ගේ එක්කෙනෙකට වගේ ගාලිකාට සලකනවානේ. ඉතින් මොකටද දැක් වෙන්නේ.

පහුවදා උදේ අක්කිලා දෙන්නා කුවර යන්ත ලැස්ත වුනා. ඒ අස්සේ අපේ කැලැණියේ බැනඩ් එකෙන් කොල් කර. මට ආයේ පුෂ්කරීස් එන්ත එපාලු. මාව අධින් කරලදී. පොඩි පොඩි පුෂ්ත වගයක් මත. මම ගොන් එකෙන් උන් එක්ක බැනාගත්තා. ඒ වෙළාවේ ගාලිකා අක්කත් එතන හිටියා. මෙහේ මුඩි එක අප්සට කියලා තෙරිලා ගාලිකා අක්කා එතනින් ඇතට හිටියා. පවි... බය වුනාද දන්නේ නෑ.

ඒ මදිවට එලියේ වැඩ කරන බාස් කොල්ලේ අමුතු අමුතු සින්දු කැලී කියන්ත පටන් ගත්තා.

"මලේ මටත් හිතය කරන්න ආදරේ."

මුන්ට දෙනව මම ආදරේ.....

මම ශින් කුසසියේ දෙර වහලා දැම්මා. අක්කිලා දෙන්නා උනව ගොම් කරනවාවතදී? මෙව්වර කල් සෙවවනදී අක්කි විතරක් හිටියා බාස්ලා කිසි සද්දයක් නෑතේ. මුන් දෙන්නම එකතු වුනා විතරයි. දැගලිල්ල වැඩි වෙනවා. මට එහෙමත් හිතුනා. උදේ වරුවම ගත වුනේ පිස්සුවෙන් වගේ.

එහෙන් මාව බැනඩ් එකෙන් කපලා. මෙහෙන් මෙහේ සින් කුමාරිය හිත පත්‍රලටම කිමිදිලා. මේ ඔක්කොමත් තියාගෙන මම අක්කිලාව ඇරලන්ත ස්වේජන් එකට හිටියා.

ගාලිකා අක්කට බැනක් එහෙක ජෝනි එකක් හරියන තත්ත්‍යක් තියෙනවලු. මෙගත් බයෝ බේටා එකක් දෙන්න කියලා කිවිවා. මටහේ මොනවහරි භෞයලා දෙන්න. එයාට මං ගැන අනුකම්පා හිතිලද කොහොද.

"ගාලිකා අක්කි ලබන සමියෙන් එනවා තේදී?" එතකොට එයා

"ආයේ සෙවවනදී ලෙඩ වුනොත් තමයි." කියලා හිනා වුනා.

අනේ ඒ කියන්නේ ආයේ අල්ලත්ත ලේසි වෙන්නේ නැදීද?

"මල්ල අර ඔයා මට දිපු නවල් එකෙදී වගේ ඔයාගේ අක්කත් ඔයාට හෙල්ප් කරයිද?"

ගාලිකා අක්කා මෙගන් එහෙම ඇඟුවේ මොකද මත්දා. මොනවත් තෙරිලාද දන්නේත් නෑ. ස්වේජන් එකේ කොවිචිය එනකල් වාඩි වෙළා ඉන්ත කොට මම මෙහේ සමහරක් පුෂ්න අක්කිලා දෙන්නට කිවිවා. එයාලා මාව සැනුසුවා.

"මල්ල ඔයාට ගර්ලස්ලා යාලවේ නැදීද?" ගාලිකා ඇගුවා.

"නැතේ අක්කි..." මං බොරුවට කිවිවා.

"අපිට නම ඉන්නවා." මෙහේ හිත ආයෙමත් වැළුනා.

මුන් දෙන්නටම කොල්ලේ ඉන්නවා ඇුති. ඒකනේ නොකියා කිවිවේ. ඒ එකකම කොවිචිය ආවා. ගාලිකා අක්කා කොවිචියට නැග්ගේ හරි බයෙන්. මං සෙවවනදී අක්කිට නොපෙනෙන්න ගාලිකා අක්කගේ අශින් ලාවට ඇල්ලුවා. එයාට ඒක දැනුනත් කිසිම විරෝධයක් දැක්කුවේ නෑ. කොවිචිය නොපෙනී යනකම්ම මට අත වැළුවා. ඒ වෙළාවේ නම මට වැඩිය දුක දැනුනේ නෑ. ඒත් ගෙදර අවට පස්සේ නම් ලෙඛ දුකක් හිතට දැනෙන්ත පටන් ගත්තා. ඒත් මොකටද මම මෙහෙම දුක් වෙන්නේ. මම හිනෙකිනවත් නොහිත විදියට ආයෙමත් ගාලිකා අක්කට ලහට ගෙනල්ල. ඇත්තටම ගාලිකා අක්කට මට හිමිවෙනවත්ම.....

పీఠిన ఆరోగ్య

మగే తిత ఆచ్చాలే ఉన్న కుల్చిభూ కియనాల వగే. మగే తితె శధబల విషపుసయక్ వగెం బలాపొరోనీన్నివక్ ఆర్తి వ్రునా.

ఉషించర మమ మె కెల్లల గైన కొవిలర కల్పను కరుదు? నినీడ నొనినీడ అతర కొవిలర దేహిలు నమి తిఱువద్ద? మమ తిఱువు మమ కొవిలర అవుసనువనీత్తద కియలు. లేత దైన్ నమి మమ తితెనవు మగే డెడ్వియే కొతాక గరి కొఱేగరి వుసనువ లీండ్విక్ గరి శ్వరిలు తియనాలు కియలు.

ఆర్తితమ లేక లిఖెమే?

పేరుగ జనియే సెవివన్డి అక్కు తనియం ఆవా.

“మయాద గాలికు అక్కువత్ లిక్కుం లిన్నన తిప్పినో.”

లిహెమ ఆభ్యువమ సెవివన్డి అమ్రిత వీడియం మం దిఖా బైలివా

“అంది ఒలిం లిక్కువత్ గియోత్ లిక్కున్ లిన్ననాంకో”

సెవివన్డి అక్కుగఱ చేవరయనమి మం లివిలర ఆల్ట్రోవెచ న్నా. కోకువత్ పరిషేషమి వెన లిక్ హొడియ. వైచీయ గాలికు అక్కు గైన అఖనీనో న్నా కియలు మం తిరణుయకు గమ్ముకా. మొ వెనాట్ర్యూర్ నమి సెవివన్డి అక్కుకం సైక హితెన దెయకు న్నా. లేత్ గాలి మెహె ఆప్రు ధుసె మంత్ నోడ్నీమ కోవిలర నమి లే ర్జపె దిఖా బలన్ ఉనీన ఆట్టిద్? సెవివన్డిం తేర్నాడ ధునీనెత్ న్నానె.

లిక్ ధుసుకు సెవివన్డి అక్కు గాలి గైన ఖుగాకు విషేటర కియనీన గమ్ముకా. మం అఖలన్ నెమె కిచివెచి. మం లివిలర లన్నన్ధువుకు న్నా వగె అఖగెన హిచియా. లీయాగె ప్రవులె విషేటర, సెవివన్డిలాగె గెదుర నవతేక గమ్ముక హైరి తమజి కిచివెచి. గాలికు అక్కుకం హౌమామ వ్రునత్ సెవివన్డిలాగె గెదుర ఉనీన ప్రుపువన్లు. లే తరంమ లీయాల తమనీగెమ కెనెనుకు వగె తనీవయకం పన్ వెల్లా. లే లన్నాద గాలికు అక్కు వెల్లావకం, డెమల్చియెయ్ తేవత్ ఉండెడ్డైత్ పిఎ గెదురక అనాపయెకు వగె ఉనీన లన్నె ఆట్టి కియలు అచినవాల్రు. పొచికాలెల నమి హరియం తరణ యనువ్వు. మామా లిక్ పారకు లీయాగె డెమల్చియెనీం అపువాద కయ్లు అమయ గైనవత్ హితలు లిక్కు వెనీన కియలు. లేత్ లేక లిహెమ షింద వెల్లా న్నా. మొ విషేటర అఖప్రువామ పాపి కియలు హిచుణు. లేత్ సెవివన్డి రేప పస్సుసె కిచివ దేవల్ అఖప్రువామ ప్రుపుమాకార పరార్థత హైమికు ఆట్టి లన్నె.

మొ దేవల్ మం కిచివె మోనవగె అధుషతిన్డ కియల లే వెల్లావెనమి మం హిచునె న్నా. గాలి అక్కుకం ప్రేమ జమిలనీదుకా కీపయకుమ తిప్పిన్లు. లీయా లేవుల పెల్లచెనీన ఆట్టితె గెదురిన్ ఆధురయకు నోలైష్ట్రు నిసు వెనీన ఆట్టిల. గెదుర గౌరవయకు ఆరసుకు కరగత ప్రుత్తు నిసు కువిర్చున ధునగనీనె న్నాని వెనీన లేవా హారెన్లు తిప్పినో.

మొ అఖప్రువామ మగె మ్రుజె మోన మోన విపర్యాస జింద్ లన్నాడ ధునీనె న్నా. లేతన తల ధ్వరంత్ వుచివెల్లా ఉనీన అపహస్త గతియకు ఆప్రు నిసు మం న్నాట్ర్యూలు గియా. గాలి అక్కుగఱ హౌమ విషేటరయకుమ హార అప్రుషేషలు ధునగనీనె మగె హిత ఉండ్లువత్ లే వెల్లావెచ కిచిమ దెయకు ఆభ్యువె న్నా.

మం హితన హిచియె గాలి కోవిలర హోద లమయెకు కియల్డ. లీయా సెవివన్డి అక్కు వగె నెమెద? సెవివన్డి అక్కుకిత్ లే వగెమ్ద ధునీనెత్ న్నా. గాలికు అక్కుకం ఆధరే కరప్ర తవత్ అయ ఉఢల లిహెనమి. ధునాటమి లిహెమ అయ ఉనీనవాద. అనే లే కియనీనె మం అపుచేపావకు న్నాండ్?

ර්ජග දවසේ උදේ මායි සෙව්වන්දී අක්කයි කැම කන වෙලාවේ ගාලිකා එයාට කෝල් එකක් දිලා පැය ගානක් මොනවදෝ කියෙවිවා. මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක් වගේ.

“අයි සෙව්වන්දී අක්කේ.” අක්කි ගොත් එක තිබුණ මම ඇතුළා.

“නැ මල්ලි ගාලි පොඩි ලෙඩික් ණාගෙන.”

“ඒ මොකක්ද?”

ගාලිකාගේ අක්කා කෙනෙක් මාමට කෝල් කරලා කේළමක් කියලා. ගාලි කොල්ලෙක් එකක් රුම් ගහනව දැක්කළු. ගෙදරට බොරු කියල එහෙ මෙහෙ යනව ඇති. විකක් හොයන්න කියලා. අඩු අඩු විස්තරේ කියලා. බොරු කෙළමක් වෙන්න ඇති .

“ඉතින් දුනටමත් ගාලිකා අක්කා එහෙම දෙයකට පැටවිලාද ඉන්නේ.” මං එව්වර දවසක් පැසුව පැසුව තිබුණ ප්‍රශ්නය එළයට දුම්මා. සෙව්වන්දී අක්කා වික වෙලාවක් මං දිහා බලන් හිටියා.

“මල්ලි ඔයා කාවත් කියන්න එපා. මං මෙහෙම කිවිව කියලා ගාලිවත් තියන්න එපා.”

“මොකක්ද අක්කි.”

“කාලෙක ඉදන් සම්බන්ධයක් තියෙනවා. ඒත් වැඩිය සද්දයක් බද්දයක් නැතිව තමයි තියෙන්නේ. මොකද අපේ අඡ්පවිලාට එහෙම ඇතු වුනොත් විනාසයිනේ.”

මට මෙක අහපු ගමන් ඇහැට කළුළු උනන්න හදනවා වගේ. මේ දේ දත් ගන්නනේ මෙව්වර කල් දුගැඹුවේ.

“තාම ගාලිට ජොඩි එකකුත් නැතේ මල්ලි. ඉතින් දෙන්නම ස්ථාවරයකට ආපු ගමන් ගෙවල්වලට කියල කරල දෙන්න කියල තමයි හිතන් ඉන්නේ.”

“ඉතින් අක්කි ඒ බෝයි කැමතිද ගාලිකා අක්ක වගේ කෙනෙකුට.”

“මව මල්ලි. එයා ගාලිකා ගැන හැමදෙයක්ම දුනගෙන තමයි ඒක පටන්ගත්තේ. ඒ බෝයි ඇත්තටම හොඳයි. අපි හොඳවම දන්නවා. ඒක තමයි ඒ වගේ දේකට මාත් ඉඩ දිලා තියෙන්නේ. එයා ගාලිට පූගාක් ආදරයි.

මට ඒ වික තැවත තැවතන් ඇහෙනවා වගේ. මං ගාලිකා අක්කට ආදරේ කරන තරමටම ඒ කොල්ලන් ආදරේ ඇතිද? එතකොට ඒ තරුකට වගේ ඇස්සේදක අයිති මට නෙවේද?

එදා ගාලිකා අක්කා නාන්න ගිය වෙලාවේ කෝල් කරන්න ඇත්තේ උං තමයි. මට බොරු නේද කියලා තියෙන්නේ. මගේ හිත සැහෙන්න කැළම්මකට පත් උනා. සැහෙන්න කළ්පනා කරා. ඇත්තටම ගාලිකා අක්කට මං ගැන කිසිම හැඟීමක් නැතිව ඇති. මං එයා ගැන මහමෙරකට කළ්පනා කරදී ප්‍රං්ඩි තිතත් තරමටවත් එයාට මාව මතක් වෙන්න නැතිව ඇතිද?

ගාලිකා අක්ක ගැන අපේ ගෙදර අයගේ හිත් වලන් ඉස්සර තිබුවිව පැහදීම අඩු වෙමිනුයි තිබුබේ. එයා අදින හැරී, වාරයක් නැහැ. එහෙම කියන්නේ එයා කොටට අදින නිසයි, අත් නැති බිලවුස් අදින නිසයි. අපේ අක්කා කවදාවත් එහෙම අදිනන් නැහැ.

ඉතින් අපේ ගෙදර අයට ඒක අමුතුවට ජේත්තා පටන් ගත්තා. සෙව්වන්දී අක්කත් අත් නැති බලවුස් තමයි මුලදී ක්ලාස් ඇත්තේදේ. පස්සේ අපේ අක්කයි, අම්මයි අවවාද කරලා, හිමින් සැරේ ඒවා වෙනස් කරා. දැන්තම හොඳට ඇග වැහෙන්න ඇදිනවා.

ඇත්තටම කොටට ඇදින අය කොට්ටි වලනම් යනව අඩුයි. එහෙම ගියත් ඒ වැදගත් අය තෙමේ. ඉතින් සෙව්වන්දී අක්කව උදෙට ක්ලාස් එක්ක යන්නේ අපේ අක්කනේ. එයාගේ යාථලෝත් ප්‍රාගාක් කොට්ටියේ යනවනේ. ඒ ගොල්ලන් සෙව්න්දී දිහා සව්‍යත්තුවට වගේ බලනවාලු. අපේ උතාත් කොටට ඇදින කොල්ලෙක් දිහා රබර ඇහැ දාලා බලන එක සාමාන්‍ය දෙයක්නේ. ඉතිං සෙව්වන්දී අක්කා පස්සෙ පස්සේ දිගට ඇදින්න පටන් ගත්තාම මටත් තේරුණා එහෙම ඇදින එක් ලොකු වැදගත් කමක් තියෙනවා කියලා.

අපේ අක්කනාම් කියනවා ගාලිකා අක්කව මාමලට යවා ගත්තා බැරුවලු තියන් ඉන්නවා ඇත්තේ. සමහර විට එයා එදා කොළඹ එන්න ඇත්තේ කොල්ලෙක්ව හම්බ වෙන්න වෙන්න ඇතිලු. එයාට හරියට වියදම් ඇතිලු.

අපේ අක්කා ඔහොම කියන කොට මං සද්ධ නැතිව අහං හිටියා. ඇත්තටම එහෙම දෙයක් වෙන්න පුළුවන්ද? පළමු වතාටට අක්කලා දෙන්න ගැන පොඩි පැකැයක් පහළ උනා.

සෙව්වන්දී අක්කා එක ද්‍රව්‍යක් ගාලිකාගේ කේත්දරේ ගැන කියන්න පටන් ගත්තා. එක් තියෙන විදියට එයාගේ ඉදිරි ජ්විතය මහා අවුල් ජාලයක් වෙනවලු. බාධක හරියට තියෙනවා. අවුරුදු 30 විතර වෙදිදී ඒ දේවල් ඔක්කොම හරි යනවලු. ජ්විතේ විවාහ දෙකක් සිද්ධ වෙන්න ඉඩ තියෙනවාලු. අවුරුදු තිහ වෙදිදී එයාගේ ස්වාමියා ප්‍රාගාක් ප්‍රසිද්ධ සාර්ථක පුද්ගලයෙක් බවට පත් පෙනවලු.

මෙවා අහපුවාම ගාලිකා ගැන ලොකු කළ කිරීමක් ඇති උණා. ඇත්තටම එයා එයාගේ ජ්විතේ අවුල් ජාලයක් කරගනිද. සෙව්වන්දී නම් කියන්නේ එයාල ඉන්නකං කවදාවත් එහෙම වෙන්න දෙන්නේ නැලු. අනික ඔය කේත්දර වල තියෙන දේවල් කාටද විශ්වාස කරන්න පුළුවන්.

කොහොම හරි කාලයක් යනකං ගාලි අපේ ගෙදර අවේ නැ. සෙව්වන්දී අක්කා තමයි අවේ. මාත් එයාගැනු විකක් කළකිරිලා හිටිය තිසා ආයි එක්ක එන්න කියලා බල කෙරේ නැ. ද්‍රව්‍යක් එයා කෝල් එකක් දුන්නා. ඉස්සර නම් කොල් කරපු ගමන්ම මම සෙව්වන්දී අක්කට ගෝන් එක දෙනවා. ඒත් දැන් ඉතින් මාවත් හොඳට අදුරනවානේ. ඒ හින්ද මාත් එක්කත් කතා කරන්න පටන් ගත්තා.

“මල්ලි සෙව්වන්දී ඉන්නවාද?”

“ආ ඔව් අක්කි. එයාට දෙන්නද?”

“පොඩිඩික් ඉන්න ඉතින් ඔයා මොනවද කර කර හිටියේ.”

“මුකුත් නැ අක්කි ඔහේ ඉන්නවා.”

“මාත් කම්මැලිකමේ ඉන්නව මල්ලි. සෙව්වන්දීත් නැතේ. ලබන සතියෙ මොකද කරන්නේ.”

“ලබන සතියෙ ම... ම.... මෙකක්ද විශේෂත්වය”

“ඇයි අන්..... වැළන්ටයින්.....” මට එතකොටයි මතක් උනේ. පෙබරවාරි 14 ලබන සුමානෙ කියලා.

“එදාට මුකුත් කෙරෙන්නේ නැ අක්කි.”

"అడియే ఆడి లే. కోఱే హరి యనునొ నాడ్డు?"

"మం ఉతిను కవిరైను న్నానే. కోఱేవట యనును"

"అడియే పలి.... మం లినును లిహెనమ...."

గాలికు ఆకుకు మోనవింద మొ లినును హదునునొ. లికుకు విషిలివిల వెనున ఆచి.

"హా లినుబికే... మాను విషిలివిల వగే కివిలా."

వైచియ ఆలెనుబి యనును నరకాడి.

"అం మెనున సెవిలన్డై ఆకుకుల డెనలు."

"లిపు లిపు పోబిబికు ఉనున.... ఆడి మం లినవిల కైమతి నాడ్డు?"

"మియా తియ ఆచునుమండ అఖునునొ."

మం అధి గనునత ఐ. లింకుఅ లియాగే న్నాల ఉనున అడితి కారయా.

"ఆచునుమ తమడి. ప్రలువను వ్రుతొను లినున బలనునమికే"

మం రీత పశుసె సెవిలన్డైల లోను లిక ద్వాను. ఆచునుమ గాలికు కోల్చి లిడిది? మాను లికుకు వైలెనుబిను జమరనును. మొన పిచ్చు వికారయక్కుడి? కవిందువట వెనున ప్రలువను దెయక్కుడి? మం విషిలి కరనవిల మన్డు. జమహర వీట మం లింలి కెనెనకు తిచు లే వగే ఆధరెకిను కివిల్డ దునునొ న్నా. లియాలు న్నాల మిల్లిలు లికుకును ఉనునొ హరియి యాలిపో వగే. లిక దుషసకు అపే డెర ఆచీల్లు తియ వికుల గాలికు ఆకుకు మెవిల దురైణు విషిలివికు కరనున తరం దైప్పుత్తున్డి? హబైడి తియా మం భుగాకు కైమతి కియలనమి మం తెరీలడి తిమ్మునొ. అపే గెదర తిచె దుషస మాను లికుకు కతూ కరె విషిలి తఱల కరె లిహెమ హరి ఆసావెను. లే లునాఅ లే తితువట కుమ తిన్డు వెనున ఆచి. వెనా మ్రుకునుమ వెనున ఐ. మం మ్రుకు తితూ గనున ఐరైల దుషసకు డెకకు తఱ వ్రుతొ.

లేదు అపే గెదర కవిరెయ సెవిలన్డైవట లికుగెనొ కైలైని పనిచలే గియా. మం తియె న్నా. బోరై లెబికు అరను గెదర తిచెయే. మం లిహెమ తిచెయే మగె యిరి తితు నరి లేలైనకు వైచి కరప్ప తిన్డిడి. మం భుగాకు పోబి కూలే కరప్ప వీర త్తియావను తిమ్ముతొ. వెలిలోను లికు రిషిలర లిక గలవలు లికెను వియర డెకకు ఆచీలు కైచుపి రెకోబిరె లిడికు లిక గఱన తునుత శుకు లికుకిను జమినుండ కరనలు. రీత పశుసె కెంట్లిస్ రెకోబి కరనలు. కతూ కరప్ప అయితమ ఆపహు ధులు పెనుననలు. ఉతిను లే దుషసుల తొలియి కరప్ప మొ వైచి తలవట బోఱే కూరయయను లుల్డి లుపయోగి కరగనున ప్రలువను కియల తెరైతొ.

ఉతిం మం తియ వీడియి వెలిలోను లికుల వియర సెవి కరలు రెకోబి కరనున లైసెటి కరు. గాలి ఆకుకుల కతూ కరనవాడ నాడ్డు. మగే తిత లత వెనున పథను గఱుతూ. వెనా కవిరై హరి ఆపుసర కరూతు అనిక గాలి బయ వెచిది దునునొ న్నా. ఆడి మం కతూ కరనునొ కియలు. లిక అతకుల లియామనెను లేదు ఆచ్చులే మాను లికుకు కోల్చి యన్డ కియలు. తినున తిహె దెయకు వెనుడెను కియలు కతూ కరనలు. గెదరతు కవిరైను న్నానొ.

"ఖలోఁ గాలిడ్?

"అవి."

విషణువం శే గాలికా

"అయిననేన ప్రార్థితవన్డి?"

"ప్రార్థితవన్స"

గాలికా అక్కా హినా లెవి కివివా.

"బలనేనికో కపిరియ మావ ధాలా కైలుని పనుసల్ తియానే."

"అనే తియాద తనిడ ఉతిన్."

"అవి... లికనో కతా కరే.."

"ఉతిన్ తియాట పనుసల్ తిచిన్ పిం అంతే వైచిక్ కర గనేన తిప్పునానే."

"మె కరనేనోత పిం అంతే వైచిక్ తమిడి."

గాలికా అక్కాకం హినా తియా.

"గోఁన్ లికో లోక్ లిక ఆర్లడ్ తియే."

తాతోకు అపే గోఁన్ లిక మాస గానక ఉడలా లోక్ కరలడి తియెనేనే. లిల అచ్చ కరనేన కియలూ. లేకు ఉతిన్ మం. వఁగె కెనెకుం చికతు కపేతకుండ? లోక్ లికో యావుర లెన్నువం పేపర కులిపే లికక యోద్దా గనేనా ఆకూరయ గైన ఆలారయ ల్పాదియకుం తియెనువ లం. ఆచేతుమ మం. వఁగె లివున్ తమిడి లోక్ వ్రునామ, లోక్ లోక్ లంకొల్లు కారయే లెనేన ఆచేతుమే.

"మె నీతుఱ్చుకుల కుమెకిన్ నెమె కతా కరనేనే. కావుత కియనేన లిపా శే నిషా."

"హా హా మం కావుత కియనేనే నై."

మం శే వివన అహప్రవామ హితం లోక్ పశుషువుకు ద్వన్నుణూ. శే కియనేనే గాలికా అక్కా చిన దేంకం లివి కియలడ్?

"అనే మల్లియే మె.... మం 14 లినేన లెనేనె నైనే. అంతమితి చనిప నైనే. బలాగనేన ద్వల్లుం మం వితరనే ఉనేనే...."

"ఆ కమకు నై. మాను లీద్దాద గెడర ఉనేనువా."

"అచే శే ధాగను లిపోచిమనుం కైనుసల్ కరనువాడ?"

"మోన లిపోచిమనుంవేడ? మం ఉతిన్ కవిర్కుం నైనే."

భుగాకు ఉచేసర ద్విషక అక్కిల దేనేనువ జేవెతను లికం ఆర్లనేన తియామ, మం గైణ్ణ అమిడి యాలుపోఁ ఉనేనువాడ కియల గాలికా అక్కా అహప్ర ల్పారె లికకు లునా.

"మం గైణ్ణ అమిడి యాలుపోఁ నైనే అక్కి. మం లీద్దా జేవెతను లికోడై తియాలు కివిలు."

"అనే యనేన బొర్క తోకియా. అపివుమ ఉనేనువా. లేకనో అపి లీద్దా ఆచ్చువే."

"మం నమి నై."

"అపిమ నమి ఉనేనువా."

ගාලී එක දෙපාරක්ම කිවිවම, මට කතාව එපා උණා. මුන්ට කොල්ලො ඉන්නවා කියලා තේදී මේ වතුකාරයෙන් කියන්නේ.

“මං තියන්නම් ගාලී අක්කේක්.”

“අනේ ඇයි එ්...”

“නැ දැන් කට්ටිය එනවත් ඇති. මං කෝල් කළා කියලා කාටවත් කියන්න එපා. සෙවිවන්දී අක්කටවත්.”

“හරි හරි... මං කාටවත් කියන්නෙ නැ.”

“බායි...”

ගෝන් එක තිබිට පස්සේ මගේ හද ගැස්ම මොහොතකට නතර උණා. අනේ දැන් මාමලට නොකියා ඉදියිද. සෙවිවන්දී තුවර ගිය ගමන්ම කියයි. දිලුෂ මල්ලි කෝල් එකක් දුන්නා කියලා. ඉදල ඉවරයි. කාටවත් කියන්නෙ නැ කිවිට රේය පෙරේදා අදුන ගත්ත මට වැඩිය පොඩිකාලේ ඉදන්ම අදුනන සෙවිවන්දීට නොකියන දෙයක් තියෙයිද?

එත් මය තරමින් හරි මාත් එක්ක කතා කරන එක ලොකු දෙයක් තෙමේද? කවදා හිතපු දේවල්ද මේ. දැන් දැන් යාලිකා මං ගැන මොනව හිතනවද දන්නෙ නැ. මේ තරමට මට ලෙන්ගතුව කතා කරන්නේ මොකද? අපේ පවුලට තියෙන ගොරවය හින්ද වෙන්න ඇතිද?

මං කෝල් එක රෙකෝඩ් කරපු කැසටි එක පුළාක් සැරයක් ඇහුවා. එයා එව්වර ලෙන්ගතු විදියට, පුරතල් විදියට කතා කරන්නෙ කොහොමද? කොච්චර ආදරේ හිතනවද එයා කතා කරන කොට. එක අතකට 14 එනව කියලා කළින් කිවිටෙ බොරුවට වෙන්න ඇති. සමහර විට මාව බයිචි කරනවද දන්නෙ නැ. මගේ හිතට අඟිත් සැකයක් ආවා. පූවර එකටම සෙවිවන්දීන් එක්ක කතා වෙලා තමයි මේ දේවල් වෙනවා ඇත්තේ. මුන් දෙන්නා තිකන් ඉන්න එක් පොඩිඩ් ජොලියට වගේ මාව බයිචි එකට ගන්නවා ඇති. බලමුකෝ මොකාටද එන්නෙ කියලා.

මේ කෝල් එකෙන් පස්සේ මම පුළාක් බයවෙලා හිටියේ. අනින් මිනිස්සු දාන ගත්තොත් කියලා. කෝකටත් කාලයක් යනකං ආයි කෝල් කරන්නෙ නැ කියලා හිතාගෙන හිටියේ. පෙබරවාරි 14 උදේ මං අනුෂට කෝල් එකක් අරන් කතා කරා. අනුෂගේ ගයිල් එකත් යාලිකා අක්ක හින්දා විකක් යට හිහිල්ලයි තිබිබේ. එත් දෙකෙන් එකක් හරියනකං දෙකම සමබරව ඇදුගෙන යන එක පුවුණට පුරුයි වගේ. අනුෂත් එක්ක කතා කරල රෙකොඩ් කරා. වැඩි දෙයක් කතා කරේ නැ. එයාට බිසි හින්දා තිබිලා. එහෙම්මම මට ලාවට තින්ද හිහිල්ලයි තිබිබේ.

එකපාරටම අත දිගේ විදුලි සරයක් වදිනවා දැනිලා උඩ ගිහින් ඇහැරුණා. මහ හයියෙන් ගෝන් එක වදිනවා. එක් වයර දෙකත් මූටුව කරලා තිබුණු තැනක් මගේ අතේ ඇම්මීලා. එකෙනුයි කරන්ට එක වැදුණේ. මං බයවෙලා තොලකට වෙවිල වෙවිල ගෝන් එක ගත්තා.

“හලෝ.”

“හලෝ මල්ලි. මං යාලිකා ”

මං ආයිපාරක් හොඳවම බය වුනා. වක් ගාලා රෙකොඩ් බටින් එක එබුවා.

"అం కొహోమడ్ గాలి అక్కేకే."

మం గొత గగఱ కివిలా.

"అనెను లల్లలి లబనునకుఁ. మెహె వెలిగెంఁను లికే చీవెల్ల లిల ఆవిల్లు. ఆడ్డరకు వగే. లీకట కరనున మ్రుషుతు నాద్దు లల్లలి."

"మం దునున తరమిను నామి నా. గతున కోల్సే వల ఆటమ విషేటర తమడి లినును."

శియాలగెతు అపే వగేమ వెలిగెంఁను లిల వైచిడి కియలు మామ ఐను ఐను కిపియా తమడి. లీతు మును కావడు మెవిలర కోల్సే గతుతె.

"అనెను లల్లలి మాడి సెవివన్డిపి గెదురిను యనున తమడి వెనును."

"ఉతిను హోడిను. లీతకొప మెహె లినున."

అక్కుకిప తినా తియా.

"అదు యనునాద్దు లల్లలి కొహేవతు."

"కొహే యనునాదు. తియా అపె త్వానె ఉతిను."

"అనెను సెవివన్డి మామ లికుక లినునానెను లల్లలి. శియా ద్వను మామ గణును గనునె నా అనె."

"తియావ గణును గనున అయ ఉనునవను ఉతిను నేడు?"

"అనెను తియా లీదు లీహెమడ్ హితువె. అపి ఆఘ్రువె గజ్ఞు అమడి యాలుపో ఉనునవడ్ కియల వితరను. అపితును యాలుపో నామి ఉనునవు. కియల తమడి మం కివివె. తియా మోనవ హితువడ్ దనునె నా."

"నా నా మం మ్రుషుతు హితువె నా." మం తినావెలు కివిలా.

లీ కియనును కోల్లెలుకు నా వగే నేడు?

"తియా మోకదు అక్కుకి అదు గెదురు? యనునాద్దు కొహేవతు."

"తియా కియలు కొహే యనునాదు లల్లలి."

"సెవివన్డి అక్కుకవతు హిరియనమి, ఉనున యనున తివివ నేడు?"

"అపో పిచ్చుడ్ మామ నామి ద్వను సెవివన్డివ లిపా వెలు తియెనును. ఉస్సచర వగే నెమో. ఖరియి వెనాసు వెలు."

"లీ మోకదు? తియావ లీయా ఖరి ఆధురెను."

మామ ప్ర్యుమ హితునా. గాలికు అక్కుకు భుగాకు సెవివన్డివ దోష కివిలా. లీకట ఉనున యాలుపో దెనును నేడు? ఆడి మో.

మం ప్ర్యులును తరమి సెవివన్డి అక్కుకు హోడి కియలు గెపే కలు.

"తియతు లబన సతియ లినునకుఁ?"

కతావ వెన ప్రాపునకట ఖరవనున హితను మం కివిలా.

"లికుకం ఆవోతు లినునామి... బలెను లిల్లులు లినున ఐను."

තව ගොඩාක් බහු බුත කතා කරලා ගෝන් එක තිබිලා. සෙව්වන්දීය ගාලිකාසි අතර මොකක් හරි ගැටුමක් තියෙනවා වගේ. දෙන්නා එකතු වෙලා මාව බයිචි එකට ගන්නවාද, කියන සිතුවිල්ල හිතින් අයින් වූණා. ඇත්තටම ගාලිකා මේ මට කතා කරේ බොරු හේතුවක් හඳුගෙන නේද? කොහොම හරි පූවරු එකටම ගාලිකා එක්ක ඡින විකාර වැඩික් කරන්න පුළුවන් වගේ විශ්වාස ඇතිව. එයත් මාව විශ්වාස කරලනේ. මාත් එක්ක සෙව්වන්දීට බැන්නේ.

ගාලි කියන විදියටනම් එයාට හිමි කාරයෙක් නැ වගේ. එතකොට සෙව්වන්දී කිවිව කෙනා. මං ඒ ගැන අහන්නත් හදල සෙව්වන්දීට පාවා දීමක් වෙන නිසා ඇහුවේ නැ. සෙව්වන්දී අක්කා ගැන විරද්ධව ව්‍යවහාරක්වන් කතා කළේ නැ. තාමත් මට වූට්ටක් සැකයි අක්කිලා දෙන්නා එකතු වෙලා මාව බයිචි කරනවාද කියලා.

මෙතනින් පස්සේ මහ පුදුම දේවල් වෙන්න පටන් ගත්තා. එයා මට නිතරම වගේ කොළු කරන්න පටන් ගත්තා. මමත් ඉඩා දියට දානකොට ඇන්නැවේ කිවිවා වාගේ තමයි. නිතරම තුවරට කොළු කරා. කිසිම අරමුණක් නැතිව ප්‍රාගාක් දේවල් කතා කළා. ගාලිකා අක්කට කොළු එකක් දීම දින වර්යාවේ අංගයක් බවට පත් උණා. සමහර වෙලාවට මට බිල යන හින්දා මට තියන්න කියලා එයා ආපහු ගන්නවා. එයා මට කතා කළේ හොරෙන්. මාත් කතා කරේ හොරෙන්. අපි කාටවත් කියන්නේ නැ කියලා ගිවිසගෙනයි කතා කරේ. මම හොදාකාරවම දැනගෙන හිටියා ගාලිකා අක්කට කෙනෙක් ඉන්නවා කියලා. එහෙම තියෙදින් මාත් එක්ක මෙහෙම කතා කරන්නේ ඇයි කියල හිතාගන්නත් බැරුවයි හිටියේ. ඒ වූණාට එයත් එක්ක කතා නොකර ඉන්න බැරි තත්ත්වයක් උදා උණා. එයත් එහෙම කොළු එකක් එනතුරු බලන් ඉන්න තත්ත්ත්වයක් උදා වූණා. ඒ කොළුස් වැඩි හරියක් මම රෙකෝඩ් කරලා, ආපහු ආපහු ඇහුවා. එතකොට ගාලිකා අක්කා හැම තිස්සේම මගේ ලග ඉදන් කතා කරනවා වගේ.

එයා සැහෙන්න එකාකාරී ජ්වන රටාවකට කොටු වෙළයි මේ ද්වස්වල හිටියේ. එයා එයාට තියෙන ප්‍රය්‍යන් සේරම මට කියනවා. මාත් එහෙමයි. පස්සේ පස්සේ අපේ කතා බහ වලට සීමා මායිම තිබුනේ නැ. පටන් ගත්ත මාතාකාවෙන් නෙමේ ඉවර වෙන්නේ. අක්කිටත් මාව නැතිවම බැරි තත්ත්ත්වයක් තමයි උදා වූන්.

එ උනාට මගේ හිතේ සැකයක් තාමත් තිබුණා. අක්කිලා දෙන්න දැනුවත්ව විහිඹවට කරන වැඩික් වෙන්න බැරිද මේක. සෙව්වන්දීට හොරෙන් මෙවිවර ගාලිකා සම්ප වෙලා. සෙව්වන්දී දන්නවනම් එහෙම වස ලැඕජාව. මං ගාලිකා අක්කගෙන් අන්තීමේදී ඇහුවා මේ ගැන. එයා දිවුරලාම කිවිවා සෙව්වන්දීට මුකුත් නොකියන බව. මටත් කියන්න එපා කිවිවා.

අපි දෙන්නටම තේරිලා තිබුනේ අපි කරන්නේ හොර වැඩික්. හයාතක වැඩික්. ඒත් අපේ අරමුණ මෙන්න මේකයි කියලා අරථකථනයක් දිලා තිබුනේ නෑ. දෙන්නම මොකක්දේ අරමුණක් යටි හින්සා තියාගෙන ඒක හැයා තමයි කතා කරේ.

මං නිතර ගාලිකා අක්කට කියනවා ආපහු සැරයක් සෙව්වන්දීත් එක්ක අපේ ගෙදර එන්න කියලා. හැමදාම ලෙන සතිය කිය කිය කල් දානවා. මට ඒ නිසන් හිතුනා මාව තැවතනවා කියලා. ඒ උනාට ගෝන් එකෙන් මාත් එක්ක කොට්ඨර සම්පද? එයත් හොරෙන් කතා කරනවා මාත් හොරෙන් කතා කරනවා. මේක කෙළවර මොකක් වෙයිද?

මං මේ ද්‍රව්‍යවල ගෙදර හිටිය හොර බලු වගේ. සෙව්වන්දී අක්කා වෙනද වගේ මාත් එක්ක කතා කරන්න එනකොට මං එයාට මග ඇරුල ඉන්න උත්සාහ කරා. මට ලැංශ්ඡයි. කොහොමද මං මේ වගේ වැරදි වැඩික් කරදී සෙව්වන්දී අක්කගේ මූණ බලන්නේ. අපේ වෙළිගෝන් එකෙක ලොක් එක ම. අරිනව කියල කාත්තටත් තේරිලා. ඉඩකොක් දාන ලොක් එකක් ගෙනන් දුම්මා. ඒ උනාට එකෙනුත් මාව මරුධනය කරන්න හම්බ උනේ නෑ. ලොක් එකෙක එකෙක පියන අස්සේත් පැනක් රිංගවල, එකෙන් බොත්තම් ඔබන කුමයක් හොයා ගත්තා. වැඩි විකක් අමාරුයි. හැබැයි ප්‍රතිඵලය සාර්ථකයි. විකක් කල් යනකොට ඇස් දෙක පියාගෙන උත්ත් නම්බර එක ගහන්න තරම නිපුණතාවයක් මට ලැබුණා.

එක ද්‍රව්‍යක්.... එදා තමයි ඒ තීරණාත්මක කතා බහ ඇති උතේ. එදා මම පළමුවතාවට එයාගේ එගෙයාරස් ගැන ඇපුවා. ඉස්කේර්ලේ යන ද්‍රව්‍යවල තම් එක්කෙනෙක් වුයි කරුණ. බස් වල එහෙම විහිලු කර කර ගියාලු. ර්ට වැඩි දෙයක් උනේ නැතිලු. පස්ස කාලෙක මුස්ලිම් එක්කෙනෙක් ඇපුවුලු. එක ගාලිකාලගේ අක්කලට කිව්වම එයාලා විරුද්ධ උනාලු. ඉතින් දැන් මුක්ත එහෙම දෙයක් නැලු. මං හරිම අමාරුවෙන් හිත එකග කරගෙන එදා සෙව්වන්දී අක්ක කියපු පොර ගැන ඇපුවා.

එයා ඒ කතාව අහපුවාම පුදුමෙනුත් පුදුමෙට පත් වුණා. අක්කිල දෙන්නගෙම තම් එහෙම යාච්චෙක් ඉන්නවුලු. ඒත් එහෙම දෙයක් හිනෙකින්වත් නැතිලු. මතක ඇති කාලෙක හම්බ වෙළන් නෑ කියන්නේ.

ගාලිකා අක්කට ජොක් එකක් වගේ. අවුරුදු 9ක් එකට හිටිය හොඳම යාච්චා සෙව්වන්දී . එයා ගැන එහෙම බොරුවක් ගොතළ කිව්ව ඇයි කියල මගෙන් අහන්න එපා කියල පොරාන්දු කරගෙනයි. ඒ හින්දම මට හිතුනා සෙව්වන්දී අක්කා බොරුවක් කියල තියෙන බව. ඒත් එකට හේතුවක් තියෙනන්න එපායි.

එදා සෙව්වන්දී අක්ක ඔය කතාව මට කිව්ව කවදාවත් ගාලිගෙන් අහන්න එපා කියල පොරාන්දු කරගෙනයි. ඒ හින්දම මට හිතුනා සෙව්වන්දී අක්කා බොරුවක් කියල තියෙන බව. ඒත් එකට හේතුවක් තියෙනන්න එපායි.

ගාලිකා අක්කා අඩුන්න පටන් ගත්තා. මට තේරුනා එයා බොරු කරන්නේ නැති බව. ර්ට පස්ස එයා අඩු අඩු එයාගේ දුක්ඛර ජීවිත කතාව කෙරියෙන් කියල දුම්මා. මට ඒ අසරණ කෙල්ල ගැන ලොකු දුක්ක ඇති උණා.

“ඒත් ඇයි අක්කෙ සෙව්වන්දී අක්ක අර වගේ බොරුවක් කියන්න ඇත්තේ.”

“අනේ මල්ල මටනම හිතෙන්නේ සෙව්වන්දීට අපි ගැන සැක හිතිලද කොහොද?”

“ඒ කිවවේ.”

“නැ මං කිවවේ මයයි මායි අතර මොකක් හරි.....”

ගාලිකා අක්කා ගොත් ගෙහු කියන්න හදුපු ව්‍යකු සම්පූර්ණ කලේ නැ. වික මොහොත්කට නිහැයියාව රජ කරා.

“ඉතින් එහෙම දෙයක් ඇති වෙනවනම් කොච්චර හොඳ අක්කි.”

එහෙම ඇහුවේ මමද කියලා මටම හිතා ගන්න බැරි ව්‍යුණා. මම නම් හිතුවේ ගාලිකා අක්කට තරහ යයි කියලා. ඒත් එහෙම උන් නැ.

“අනේ මල්ල ඔයාට මාව එපා වෙයි.”

මට ඊට වඩා දෙයක් අහන්න ඒ වෙලාවේ දෙරෝය තිබිබේ නැ. කොච්චර හිතින් දුක් විදුපු කෙල්ලෙක්ද? මං එයාගේ අහිංසක හිත හැදෙන්න කතා කළා.

“මයාව සෙව්වන්දීලා හැමදාම බලා ගන්නවානේ අක්කි.”

“මව එකනම් එහෙම තමයි. මට කරන්න තියෙන එකම දෙය මෙව්වර කළේ මට කරපුවට හොඳට ඉදාලා කළගුණ සලකන එක තමයි. තව පොඩි පොඩි ප්ලැන් වගයකුත් තියෙනවා.”

“ඒ මොනවදා?”

“ගෙයක් හදන්න ඕනෑම පොඩි එකක් තරත ගමන්ම. අපේ තාත්තිත් සල්ලි දෙයි. මං මේ ද්වස්වල එයාව හම්බෙන්නත් යනවා.”

“ඇයි අක්කි මයා ඒ වගේ දෙයක් හිතුවේ.”

“නැත්ත් හිතන්න මල්ලි කවදහරි බදින්න ගිය ද්වසක ඒ මිනිස්සුන්ටත් ප්‍රස්නනේ. මගේ පවුල් පසුබිම දාන ගත්තාම. ඒ නිසා මටම කියලා මොකක් හරි තියෙන්න එපැයි.”

මට මේ ප්‍රං්ඡි කෙල්ලගේ දෙරෝය ගැන පුදුම හිතුණා. ඒත් එයාට ගෙයක් හදන්න ඕනෑයැ. මට තියෙන්නේ ගෙයක්.

ගාලිකාගේ අක්ක කෙනෙක් එදා ගෙදරට කේලමක් කියලනේ. එයා ගෙදරට බොරු කියල කොල්ලෙක් එක්ක රවුම් ගහනවා කියලා. එක බොරු කතාවක්ල. ගාලිකා තාත්ත්ව හම්බෙන්න ගිය වෙලාවක එයාලගේ බාජ්පා කෙනෙක් දැකළ ත්‍රිවිල් එකක තාත්තා ඉන්න තැනට එක්කන් ගියාලු. එක්ල ගිය දැකළ වරදදල කියල තියෙන්නේ.

මේ විදියට අභ්‍යන්තරාත්මක එක්කම, ගාලිකා අක්ක මගේ ජීවිතයට නොදුනුවත්වම ඇතුළු වෙලා තිබිලා. මගේ යාලවොන්ටත් ඉතින් මේ ද්වස්වල මිට වඩා කතාබහට මාතාකාවක් තිබුනේ නැ. අපේ ගෙවල් ගාව ඉන්න සුරංගයාට එහෙම මං කොල්ස් රෙකෝඩ් කරපු කැසට් දාලා පෙන්නනවා. උන් හැමදාම එනවා අප්‍රත්ම තත්ත්වය දැනගෙන යන්න.

මගේ යාපුවෝත්ම කියන්නේ ජොයට වගේ වුයි එකක් දිලා බලපන්ලු. ඒත් කෙල්ලගේ තත්ත්වය දන්න නිසා සිරාවට නම් කරන්න යන්න එපාලු. ඒත් එහෙම කොහොමද? මං මෙව්වර කාලයක් සිහිනයෙන් විතරක් වින්ද ආදරය සැබැ ලොවේදී මේ තරමට ලං ව්‍යුණාම ඒකෙන් ඇත් වෙන්නේ කොහොමද? ඇත්තටම මං හිතන් හිටියටත් වඩා දහස් ගුණයක් ගාලිකා අක්කා අහිංසකයි. කරුණාවන්තයි. මට ආදරයි. මිට වඩා තව කෙල්ලෙක් ගැන හිතන්නත් ප්‍රාථමන්ද?

ඒ කොහොම වුනත් සෙව්වනදීගේ යාභවෝක්ට මං කොහොමද ආදරේ ප්‍රකාශ කරන්නේ. පැහැදිලිවම ඒක වරදක්නේ. ඒත් ඒක ද්වසක් මම පුරුෂ වෙන්න හිතාගෙන මෙහෙම වැඩක් කරා.

“අක්කි ඔයාට පොඩි බඩුවක් කියන්න තියෙනවා.”

“ඒ මොකක්ද?”

“මං පුගාක් ද්වස්වල ඉඳල කියන්න හිතන් හිටියේ. කමක් නැදුදු?”

“කියන්නකෝ.”

“හැබැයි සෙව්වනදීට කියන්න එපා. එක්කෝ ඕනෑම නැ....”

“අනේ කියන්නකෝ.”

ශාලිකාගේ කුතුහලය හොඳට ඇවේස්සිලා.

“මෙන්න මේකයි අක්කි ලංකාවට නිදහස හමිබ උනේ 1948 පෙබරවාරි 4 ලු. බලන්ඩකෝ නේද එකත් හැරී.”

අක්කිට හොඳවම හිනා.

“මං හිතුව ඔය වගේ එකක් වෙන්ඩ ඇති කියලා.”

“අත්තටම වෙන මුකත් නැදුදු මල්ලි කියන්න.”

ශාලිකා අක්කා මගෙන් මොකක්ද බලාපොරොත්තු වෙනව වගේ, එත් මං කොහොමද කටක් ඇරලා ඒ වගේ දෙයක් කියන්නේ.

“සිනි පැණි රසයිලු අක්කි”

එදා රේට වැඩි දෙයක් අහන්න ලැබුනෙන නැ. කාලයක් යනකොට මම කෝල්ස් රෙකොඩ් කරන එක ගාලිකා අක්කට කිවිවා. එයාට පුදුමයි. කැසට වික කාවචත් අභුවෙන්න කියන එපා කියලා විතරක් මට අවවාද කරා.

ශාලිකා අක්ක සෙව්වනදී මට කේළම් කියපු එකට තාමත් හිතේ අමාරුවෙන් තමයි ඉන්නේ. අපේ මාමලාගේ ගෙදරට අල්ලපු ගෙදර ඉන්න රුවන් මල්ලි තමයි ගාලිකා අක්කගේ හොඳම යාභවා. ගාලිකා සෙව්වනදී කියපු කේළම ගැන ඒ පොඩි එකාටත් කියලා. මල්ලිටත් පුදුමයිලු සෙව්වනදී එහෙම දෙයක් කියපු එක ගැන.

සමහර වෙළාවට ගාලිකා අක්කා මට පොත් එවනවා සෙව්වනදී අතේ. ඒත් සෙව්වනදී ඒවා දෙන්නේ එයා ගෙනාපුවා විදියට. ඉතින් මාත් දන්න බව අගවන්නෙන නැ. පොත් හැටියට නං සෙව්වනදී හිතන් ඉන්නව ඇත්තේ එදා ගාලිකා අපේ ගෙදර ඇවේල්ල ගියාට පස්සේ මාත් එක්ක වචනයක්වත් කතා කරලා නැ කියලයි. මාත් ඒ විදියටම හිතෙන්න ඇරියා.

එක ද්වසක් රෝ ගාලිකා අක්කා කෝල් කරාම අපේ අම්ම ගත්තේ. එයා සෙව්වනදීට ඉල්ලන්නේ නැතිව කෙළින්ම මාව ඉල්ලලා. අම්මා විකක් අමුතු විදියට ගොන් එක දුන්නේ.

බැලින්නම් එයා කෝල් කරල තියෙන්නේ මගේ ඇප්පේලිකේෂන් එක සෙව්වනදී අතේ එවන්න කියලා කියන්න. මොකද ගාලිකා අක්කට බැංකුවකට පැනගන්න වාන්ස් එකක් තියෙනවා. මටත් පුළුවන් වෙයිලු සමහරවිට.

ගොන් එක තියල ආප්‍රවහම සෙව්වන්දී අක්කා හින්ටි එකක් ගැහුවා.

“දැන් ගාලිකාලට අපිට මතක නැ වගේ.”

මං හිනාවෙලා බිම බලාගෙන වෙන කොළඹද ගියා. ගාලිකා අක්කා මට ජෝඩ් එකක් හොයලා දෙන්න සැහෙන්න උත්සාහයක් ගත්තා. අපේ ගෙදර අය ඒ අහිංසක උත්සාහය දෙස බැඳෙවී උපහාසයෙන් වගේ. ඒත් ඒ කෙල්ල මං වෙනුවෙන් ඒ වගේ දෙයක් හරි කළා.

ගාලිකාගෙයි සෙව්වන්දීගෙයි දෙන්නගෙම යාථ්‍යා තමයි තයනා අක්කා. ද්වසක් ගාලි තයනාගේ ඉස්සර තිබුවා ලැබූ එකක් ගැන කිවිවා. ඒක පස්සේ නැති වෙලා ගිහින්. මට පුදුමත් හිතුණා. තයනා අක්කා අපේ ගෙදරනම් ඇවිල්ලා හිටියේ කොල්ලෙක් දිහා ඇහැක් ඇරලා බලන්නැති ගානවයි.

“සෙව්වන්දී අක්කට නම් ඉතින් ඉන්නවනේ නේදී?”

මං බොරුවට දැන්නවා වගේ ඇහුවා.

“එයාගෙන් එක්කෙනෙක් අහනවා ඒත් එයා බයයිනේ.”

මය අහුවෙන්නේ. සෙව්වන්දී අක්ක විහිඥවටත් ඔහොම කතාවක් කියල තිබුබේ නැතේ.

“මයා සෙව්වන්දීට එන කෝල් එකක් රෙකාඩි කරලා බලන්නකෝ එතකොට අල්ල ගත්තැකි.”

වොපේ අධිචියා එක. එත් සෙව්වන්දී ගෝන් එකෙන් කතා කරන කොට රෙකාඩි කරන්න විදිහක් නැතේ. එහොම කරන්න නම් ගෝන් එක ගලවලා වයර සෙටි කරලා ලැස්කි කරල කියන්න එපැයි. මගේ තාක්ෂණය අර වගේ වැඩිකට තාම දියුණු මදිනේ. කමක් නැ. බලමුකෝ.

කොහොම හරි ගාලිකාගේ කටින් අල්ල ගත්ත සමහර දේවල් තිසා මට හිතුණා මුත් දෙන්නා මහ බොරුවක් ගෙනියන්නේ කියලා.

“මට වෙලාවකට හිතෙනව අක්කි මයාල මක්කොම කියන්නේ බොරු කියලා.”

“අනේ ඇයි ඒ.”

“නැ මෙකයි. මයාලා දෙන්නා කියන දේවල් වෙලාවකට පරජපර විරෝධියිනේ.”

“ඉතින් සෙව්වන්දී මයාට බොරු කියනවා ඇති. මං ඇත්ත කියන්නේ. සෙව්වන්දී කියන බොරු හින්දා මාත් පැටලෙනවා. ඊළග සැරේ එයාගේ පාට ගලවලා තමයි එවන්නේ.”

“අවශ්‍යම පාට වික ඉතුරු කරලා එවන්නකෝ.”

ගාලිකාට හිනා ගියා.

සෙව්වන්දී අක්කා ගෙදර ගියාම ගෙදර හැමෝටම බනිනවලු. ගේ අස්කරලා නැ කියල එහොම. දැන් දැන් ගාලිකාට ගනන් ගන්නෙම නැතිලු. එයා එකක නිදා ගන්නවත් එන්නෙ නැතිලු. පුදුම විදියටලු වෙනස් වෙලා තියෙන්නේ. මටනම් හිතා ගන්නවත් බැ සෙව්වන්දී එහොම වෙනස් වෙලා කියලා. මොකද අපේ ගෙදර කොට්ටුවර ජේක් එකට ඉන්නවාද?

“සෙව්වන්දී අක්කි මටත් බනිනවද?”

“අපේ නැ. එයා මයාට හරි ආදරෙයිනේ.”

“බොරු කියන්න එපා.”

“නැ ඇත්තටම ආදරෙයි. ගෙදර ආප්‍ර වෙලාවේ ඉදන් කට්ටේ තියෙන්නේ මයාවම තමයි.”

“මං නං හිතුවේ මාව එපා වෙලා ඇති කියලා.”

ඇත්තටම මේ හොර වැඩි නිසා සෙව්වන්දී අක්කිට මූණ දෙන්න බැරිවයි හිටියේ.

“හැම තිස්සේම ඔයා ගැනමයි කියවන්නේ. වෙලාවකට ඔයාට හට්ටිං යනව වගේත් ඇති.”

ඇත්තටම සෙව්වන්දී අක්කා මට පුළාක් ආදරේද? එයාට ඇත්තටම මම දේශීහි වෙලාද? මං කොච්චර කාලයක් හිතේ තියන් හිටපු අරමුණක් වෙනුවෙන්ද මේ ගමන යන්නේ. ඉතින් මං කොහොමද ඔය හැම පැත්තක් ගැනම හිතන්නේ.

මිට කාලෙකට ඉස්සර ගාලිකා අක්කට මුලින්ම දුක්ක ද්‍රව්‍ය ඉඳල මේ වෙනතුරු කොච්චර පුදුමාකාර දේවල් උනාද. විභිජ්‍යාලකටත් මගේ කියල හිතන්න බැරි වස්තුවක් අත පොවන මානයට ගහගෙන ඇව්ල්ලා. බලාපොරාත්තුවේ පහන් සිල් අපේ තුරුණු සිත් වල දුවටිලා. නොසිතු විදියට නොපැතු දේවල් සිදුවෙන කාලයක් උදාවෙලා. ජනක නම් කියන්නේ,

“උඩිට සිතුරා කොටාගෙන කොටාගෙන යනවා.”

ජනකල, සුරංගල එක්කත් මේ ද්‍රව්‍ය වල මාත්‍රකාව වුනෙ ගාලිකා අක්කා ගැනම තමයි. හැමෝම පුදුම වෙලයි තිබෙන ගාලිකා අක්කා මේ තරම ගිටි උන බව අහලා. මම වෙනදට වැඩිය සෙව්වන්දී අක්කා ගාලිකා ගැන විස්තර කියන කොට අහන් හිටියා. එයාගේ පවුලේ විස්තර එහෙම. ගාලිකාගේ තාත්ත්ව වලට කටිරියක්. අම්මලා මාතලේ පැත්තෙන හොඳ පවුලකු. පවුල් දෙක තරහයි. ඒ ගොල්ලේ අඩු වයසෙන් යාථවෙලා බැඳු තියෙන්නේ. ඒ නිසා පවුල් වලින් අයින් කරලා පස්සේ තමයි පවුල් අවුල් වෙලා තියෙන්නේ.

මට මේ විස්තර අහප්පාම නම් හිතට ලොකු දෙධරයක් ඇති උනා. ඒ ගාලිකා අක්කත් අපේ පවුල් වලට ගැලපෙන බව තේරුම් ගත්ත නිසා. සමහරවිට අපේ ගෙදරිනුත් අකමැති වෙන්න හේතුවක් නැත්තේ. මං මගේ යාථවෙක් එක්කත් කිවිවේ එහෙමයි. හොඳ පවුලක කෙනෙක් නිසා ගෙවල් වලිනුත් අකමැති වෙන එකක් නැශ කියලයි. ගාලිකා අක්කගේ අම්මත් දුන් සෙව්වන්දිලාගේ ගෙදර නවත්ත ගෙනයි ඉන්නේ. එයාගේ යන එන තැනක් නැහැ. අම්මයි දුයි හැම තිස්සේම රණ්ඩුලු. දුක්කනෙ ඉතින්. ඒ ප්‍රමායට දෙමවිපියෝ ගැන ගොරවයක් කියල දෙයක් ඉතිරි වෙලා නැ. වෙලාවකට මම ගොන් කරන කොට එයාලා රණ්ඩු වෙලා. අඩ අඩ තමයි කතා කරන්නේ. තාත්ත්වත් එයාගේ දුක අහන්න ලැගින් ඉන්නවනා කියලා වෙලාවකට කියනවා. තාත්ත්වනම් පුදුම ආදරයක් තියෙන්නේ.

ශ්‍රී ලංකා දැනුම

මුලින්ම කළතර ගිය ද්‍රවස් දැක්ක කෙල්ල නෙමේ දැන් ඉන්නේ. එයාගේ ජ්‍රීතේ අදුරු කාලපරිච්ඡේදයක් තමා මේ ගෙවෙන්නේ. මම කතා කරන පුළාක් වෙලාවට එකකෝ බඩ ගින්නේ තිදුගෙන, එකකෝ තතියම අඛලා. ගෙදර කවිරුත් දැන් එයාට ගණන් ගන්නේ නැතිලු. ගෙදර අයටත් එයාට බරක් වෙලා වගේ. ඒත් ගාලිකා අක්කා පිට තැනකට ගියාම එහෙමද හැසිරෙන්නේ.

ඒ හැම දෙයක්ම යටපත් කරගෙන ඒ හිත හරිම සංවේදීය. ඒ වගේම හයියයි. මං පුළුවන් තරම් එයාගේ හිත වැටෙන අවස්ථාවල හදන්න උත්සාහ කරා.

ଶ୍ରୀମତୀ କୁଳାବ୍ୟ

6

ගාලිකාගේ හැම දුකක්ම මං මගෙන් දුකක් කරගත්තා. මගේ ජීවිතයටත් ගාලිකා අක්කගෙන් ලැබෙන සහයෝගය ලොකු පිටුවහලක්. ඇත්තටම මේ වගේ යාච්චෙකවත් මට මෙව්ටර කල් හිටියේ තැනේ. දැන්නම් ඉන්නවා. ඒත් ඒක යාච්චෙකමටකට වඩා දුරදිග යන එකක් තැද්ද?

නොදුනුවතටම අපි දෙන්නා ආදරය කරන බවය මට නම් තේරුණේ. මම කොළු කරන එක එයාට විශාල අස්වැසිල්ලක් උනා. එයා හැමදාම මාව බලාපූරුත්තුවෙන් හිටියා. පුදුමාකාර ගතිගුණ එයාට තිබුණේ. කතා කරන හැම වටනයකම මිහිරියාවක්, සෙනෙහසක්, ගැබ වෙලා තිබුනා. ඒ කටහඩ අභන්න මං කොට්ටර ආසා කළද. කොට්ටම කියනවා නම් මං එයා කතා කරන එවා රෙකෝඩ් කරගෙන ගෙ තියාගෙන ඇඟුවා.

තවදුරටත් මෙක කල් දම දමා ඉදලා හරියන්නේ තැ කියලා තමයි අපේ මුතුතට් සංසදය තීරණය කලේ. මම තාම එයාට ආදරේ ප්‍රකාශ කරලා තිබුණේ තැ. අපේ ගෙදර එනකම්ම තමයි මම බලාගෙන හිටියේ. ඒත් භුග කාලයක් ගත වෙළත් තාම අපේ ගෙදර ආවේ තැ. මට උවමනාව තිබුණේ ඒ තාරකා ඇස් දෙක දිඟා බලාගෙනම මගේ හිතේ තියෙන හැම දෙයක්ම කියන්නයි. දැන්නම් මේ හිතේ වෙන කාටවත්ම ඉඩක් තැති තරමයි.

එත් බැරි වෙළාවත් ගාලිකා අක්කාට මං ගැන එහෙම හිතිලා නොතිබුනොත්? මට බැන්නොත්? සෙව්වනදීට කිවවාත් එහෙම... ආය කොළු කරන එකකවත් තැ. සෙව්වනදී අක්කත් මාත් එක්ක තරඟා වෙයි. මේවා හිතනකාට ඇගේ මේල් කෙලින් වෙනවා.

කොළු එකක්දීම මෙක කියන එක ලේස් කියලා තමා යාච්චෙන්ගෙන් නම් උපදෙස් ලැබුණේ. ඒත් දිස් දෙක තුනකම් වුයි කළත් බැරි උනා.

ඒත් අන්තිමේදී මම හිත දැඩිකරගත්තා. මෙව්ටර රත්තරන් හදවතක් තියෙන කෙල්ල මගේ හිත රිධෙන මුක්කත් කියන එකක් තැ කියලා ලොකු විශ්වාසයක් තිබුනා. සමහරවිට හොඳ අක්කියෙක් වගේ අහිසක මැල්ලියෙකට කරුණු පහදලා දෙයි.

කොහොමඟරි අන්තිමේදී මම ඒ දේ කළා.

"මට ඔයාට කියන්න දෙයක් තියෙනවා අක්කි. මං බැලුවේ ඔයා එනකල් ඉදලා කියනවද තැත්තම් දැන් කියනවද කියලා."

"මොකද්ද අන්තිමේදී කියන්තා."

"මෙක කියන එක වරදක්ද දන්නේත් තැ."

"අප්පේ.... මොනවද කියන්න හදන්නේ?"

"ඔයා බයවෙයිද දන්නේත් තැ."

"තැ... තැ... කියන්නකෝ"

"මං ඔයාට ආදරේය ."

ගිරෝප්‍රමාවට පරමාණු බොම්බය ගැහුවා වගේ මේ සකච්ල හැම දෙයක්ම තත්පරයකට නතර උනා.

"අක්කි..... ම... මං ඔයාට ආදරේය ඇත්තමයි..."

මට එකපාරටම වෙළිගොන් එක ණල දුවත්ත හිඹුනා. මොනවද මම මේ කරගත්තේ. තොලකට වේලිලා යනවා වගේ මට දැනුනා. ගාලිකා අක්කිගෙන් සද්ධයකටත් තැ.

"අක්කි...."

ගාලිකා අක්කා එකපාරටම එහෙම ඇශ්වා.

"වෙළිගොන් එක පපුවට තියන්නාද?"

"එපා... මට ජේන්නේ නැනේ." මම මොඩ උත්තරයක් දුන්නා.

"පපුව නතර උනා වගේ මල්ල. අර ඔවුල්ලා වල උඩටම යදි දැනෙන්නේ. අන්ත ඒවගේ උනා." ගාලිකා අක්කිගේ හඩ බාල වෙලා. මං අහගෙන හිටියා. අක්කි කතා කරා.

"අපිට හෙක් නැ බා."

මගේ හදවත් මොහොතුකට නතර උනා.

"කොහොමත් ඔයාලගේ ගෙදින් මට කුමති වෙන එකක් නැ."

"අපිට තවම වයස විස්සයිනේ.දැන්ම නෙවේ අක්කි. අවුරුදු විසි පහක් විසි හයක් වෙලා දෙන්නම ස්ථාවරයකට ආපුවහමන්."

"ඒත් මම බාල වෙනවද ඔයාට වැඩිය?" මම විකක් කළුපනා කලා.

"ඒක නම් ප්‍රශ්නයක්ද අක්කි?"

"අපිට ප්‍රශන් තොවුනට අනිත් අයට ඕවා ප්‍රශ්නනේ. අනික ඔය හිතන විදියට ඔය ප්‍රශ්න දිඟා කවුරුවත් බලන්නේ නැ. ඔයාට තනි වෙන්න වෙයි මල්ල. ඔයාට පවුලෙනුත් ඇත් කරයි. හැමදෙයක්ම තැති කරගන්නද හදන්නේ? ඔයාගේ ගෙදර කට්ටිය ඔයාට කොට්ටර ආදරේයද?"

"ඔය හිතන තරම් තත්ත්වය සංකීර්ණ වෙන එකක් නැ අක්කි."

"ඔය හිතන තරම් සරලත් නැ. සෙවිවතදිලාගේ අම්මලා මං ගැන හැමදෙයක්ම ඔයාලගේ අම්මලාට කියයි. ගැමෝම ඔයාට බලපැමි කරයි. ඔය කොහොමද ඒවට මුණ දෙන්නේ?"

අක්කිගේ ස්වරය බාලවෙලා.එයා භූගක් සංකීර්ණ බරපතල ප්‍රශ්න මතු කරනවා. ඒත් මගේ හිත රිදුන්නාතුව මගේ පැත්තමයි හිතත්තේ.

"මට දුක ඔය ගැන මල්ල"

"මට නම් දුක කියන එකේ ඉගෙන ගන්න දෙයක් නැ. ඒත් ඔයාලා එහෙම දුක් විදුලු ප්‍රමය නෙමෙනේ." අක්කි කියනවා.

"అనే రత్నశరన్ అక్కమి మోనా ప్రశ్న ఆలిత్ మం ధనేనే నై. మం ఆదరే ఉయావది. లేక వెనాస్ కరన్నా దైన్ మం బై. ఉయాగే ఆదరే లబన్నా మం విన ద్వాకపా ఓవ్వుడి."

మంగే యి తిత క్షామోర దెనలు. లే ఉన్నావ అక్కమి మం లీకిన్ లీక లొహామ ఆదరేన్ జీర్వెన్ కరైశ్శు పశ్చాలూ ద్వాన్నా.

"అతిరంగి ఉయావ నాతరవెన్నా వెడి లోలై"

"లీహెమ వెన్ నై అక్కమి, ఉయా గ్యామధామ ద్వాన్నాలు నామి మంత ద్వాన్నాలు."

"ద్వాతిన్ అపి కొహెడ ద్వాన్నానే?"

"ఐడి మం గెయక్ తియెన్నే."

"లీవిడిన్ యన్నా ఉన్నామ హరి. సెపెతన్ లీకేవీత్ ద్వాన్నా బైరియి."

అపి దెన్నామ మోహాతకప తిన్మా ఉన్నా.

"సెవివిన్నాడిత్ ఉధావి కరడి అక్కమి."

"అనే పిష్ట్టుడ, ఉయావ కియన్నాలిత్ లిపు. మం రెడి విక లైష్టి కరన్ పూర్వ లిభిన్నాడి వెన్నేనే."

"ఐడి లోలై ఉయావ మం గ్యాన లీహెమ తిత్తునే?"

మం ఉయావ సెరమ విష్టర కిలువా. కలీశర తియ ద్విషే ద్వాలూ మె ద్వాక్ పతూగెనా ఆప్ర గైరి. ఉయావ హరి ప్ర్యూమడి.

తల భ్రాగుక్ దెవల్ కుతూ కరు. ఉయా మంగే గ్యానాడి తితన్నే. ఉయా తిన్నా మంగే తీలితెత్ నైతి వెన్నేన్లు యన్నేనే. అనే మంగే తీలితయి పతు పెవిలె ఉయడి గ్యాలికు. మం తేర్చు కరలు ద్వాన్నా. అన్తిమం గ్యాలికు అక్కు కియప్ర దెవల్ మం కవధువత్ అమితక వెన్నేనై.

"ఐడి దెయిదనే, మం అక్కు కెనెకెనే. ఉయాగే అమిలూ అహడి, ప్రతు ఉయావ లీక ద్విషక్ బాల కెల్లోక్ హోయాగెన్నా బైరి ఉన్నాడ కియల."

"ద్వాతిన్ అక్కమి తిత తియ తైననే మాలిగావ."

"మాలిగావ హధనేనై! లే కరలు వెన తైనక నీధుగెన్నా వెడిద దైన్నేనై."

సెవివిన్నాడి గ్యాలికువ కియలు తియెన్నే ద్విల్ప లోలైగె తిత తియ కెనెకుక్ కొల్చి ద్వాన్నాలు. ద్విల్ప గ్యామధామ ఉయావ బలన్నేత్ యనలు కియలు.

"ఉయా మం గ్యాన బలాపొరెయత్తు తియన్ ద్వాన్నాలు కియలు తినెకినుప్తు తిత్తులై నై లోలై."

లీధు ద్విష మం గత కారే లొహామ స్వావెనై. లే కోల్ లీక రెకోడి కరప్ర కైసామి లీక డి షైరయకప విమి మం అగన్నా ఆక్తి. మం ఆదరేడి కియలు కియన హరియ ఐహెతుకొవమ హధువ నాతర వెలు మోనవధు మన్నా వెనలు. లే హరియ మం ష్టరంగయవత్ థలు పెన్నైన్నువు. ఉత్త లీయ వెలు. మం ఉలివర హరియక్ కరడి కియలు ఉత్త తితలు నై.

පස්සේ පස්සේ ලොකු පවක් මං කරගන්තා කියලා නොහිතුනා නෙමේ. ගාලිකා අක්කා ඉස්සර කියපු සමඟ දේවල් මතක් වෙදි මට ලොකු ලුප්පාවක් ඇති උනා. එයා එයාගේ හීටිත කාලෝම දුක් විදාලා තියෙන්නේ. ඉතින් ඉදිරි කාලයටත් සැප විදින්නනේ හිතන් හිටියේ. එයාට මට වඩා සාර්ථක කෙනෙක් එකක් ගියානම් ඒ දේ කරගන්න තිබුනා. ගාලිකා අක්කගේ හිතන් ආසාවක් තියෙන්න ඇති කටඳරි ඒ වගේ කෙනෙක් කසාද බදින්න. ඒත් මේ මෙ...!

ප්‍රශ්න ගොඩක මැදිදේ ඉත්ත මේ කෙල්ලගේ ඔවුනට නැති ප්‍රශනයක් ඇති කරා. මගේ ආදරය, මගේ ආයාවනය එයාට මහ වධයක් වුනාද දන්නෙන් නැ. ඒත් කොහොමඟරි හිතේ තිබිල දේ කියා ගත්තනේ. මොනවගේ උත්තරයක් ලැබේයිද?

අනිවාර්යයෙන්ම අපි යාම්ලෝව් වගේ ආග්‍රාය කරමු තරඟා වෙන්න එපා කියලා කියයි. මං ර්ලග ද්වස වෙනකළ් බලාගෙන හිටියා. ඒ උනාට එදා රු හරියකට හින්ද ගියෙන් නැ. දහසකුත් ප්‍රශ්න. මෙක් කෙලවිර මොකක් වේයිද? ඇත්තටම මට මෙක කරගන්න ප්‍රශ්නවන්ද? බැරි වෙළාවත් එයා මට කැමති උන්න මට කිසිම ස්ථාවරයක් නැති ප්‍රද්‍යාලයෙක්නේ. කප්පරකට දුක් විදාලා තියෙන මේ කෙල්ලට මට දෙන්න ප්‍රශ්නවන් දෙයක් තියෙයිද? මට මං ගැනම හිනමානයක් ඇති උනා.

මේ පිස්සු විකාර හිතින් අයිත් කරලා විකක් සුහවාදී විදියට හිතන්න බැරි ඇයි? ඇත්තටම මෙක කොවිර ලොකු ජයග්‍රහණයක්ද? කොහොමඟරි අත්තිමේදී හිතිවිව දේ කරානේ. මේ අවුරුදු දෙක තුනකට කලින් හිතෙකිත්ත් හිතපු ගුහයේද මේ ඇවිත් තියෙන්නේ.

මං ර්ලග ද්වසේ තුවරට කොළ කරේ නැ. හිතේ තිබිල තිශ්සම හින්දමත් නෙමේ. ගාලිකා අක්කට හිතන්න කළුපනා කරන්න කාලයක් දෙන්න ඕනෑම තිසියි. එයන් එදා කොළ් කරේ නැ.

ර්වත් පස්සේ ද්වසේ මෙම කොළ් එකක් දුන්නා. එදා සෙව්වන්දී අක්කය ගාලිකා අක්කය දෙන්නම හිටියා. දෙන්නත් එක්කම කතා කරා. පස්සේ සෙව්වන්දී ගාලිට ගොන් එක දිලා කුස්සීයට ගියා.

ගාලිකා අක්කය මායි කිසිම දෙයක් නොවේව ගානට තමයි කතා කරේ. බොහෝම සාමාන්‍ය දේවල් තමයි කතා කලේ. සෙව්වන්දී අක්ක මං ගැනත් ගාලිට බොරු කියලා. මං එයාලෝ මල්ලිලා වගේ නෙමේ. බැන්ඩ් වලට ගියහම අරක්කු සිගරට බොනවා ඇතිලු. යන යන තැන කෙල්ලෝ ඇතිලු.

"ඉතින් වෙන මොනවද මං ගැන කිවෙටි?"

"මතොන්මා කියල එක්කනෙක් ගැනත් කිවිවා."

මළා. ඒ මගේ පරණ වුයි එකනේ. මං ඒවා සෙව්වන්දී අක්කට කිවෙටි කාටවත් කියන්න එපා කියලෙන්.

"මතොන්මා කියලා එක්කනෙක් නම් හිටියා. ඒත් ඒ මගේ කුවුරුවත් නෙමේ. සෙව්වන්දී කියන බොරු වලට අහු වෙන්න එපා. මතකන් ඔයා ගැනත් මට බොරු කියලා තිබිල ගැටි."

"පිස්සුද.. මං ඔව්වා ගනන් ගන්නේ නැ." ගාලිකා අක්කා හිනාවේ කිවිවා. ඇති යන්තන්...

සෙව්වන්දී සාලෝට එනකොට ගාලිකා අක්කා ගොන් එකෙන් මගේ එක්ක කතා කරන ස්වරය වෙනස් වෙනවා. එයා සෙව්වන්දීව ගොනාට අන්දන ගැටි. පුදුමත් හිතෙනවා. සෙව්වන්දී මටය ගාලිකාවය දෙපැන්තටම බොරු කියලා. අපි දෙන්නටම අපිව එපා කරවන්නද කොහොද. එයා කියන කිසිම දෙයක් ගනන් ගන්නේ නැ කියලා අපි දෙන්නම සම්මුතියකට එලුමුනා.

කතාවෙන් කතාව තියන්නත් ලං වුනා. වැඩි වෙලාවක් ගාලිකා එක්ක කතා කර කර හිටියොත් සේවනදී බලය මේ මොකද කියලා. ඉවසලා ඉවසලා බැරිම තැන මට තාම උත්තරයක් දුන්නේ නැතේ කියලා මතක් කලා.

"අපුවහම දෙන්නාගෝ." එයා අදිමදි කලා.

ලබන සතියේ සේවනදී අක්ක ගාලිකාවත් එක්කන් එන්න කුමති වෙලා. තවත් ජයක්. මං නිකමම වගේ කැලුන්බරය බැලුවා. රේග සතියේ රේග සතියේ එන සේවනදී අක්කලා එන ද්වස් තුනම පිට පිට නිවාඩු ද්වස්. ඒ කියන්නේ අපේ අම්මලා තාත්තලා කට්ටලම ගෙදර. ගාලිකා අක්කා ආවත් වැඩිය කතා කරන්න වෙන එකක් නැ. අයියො.... ඒ කියන්නේ ගාලිකා අක්කා මේ බව දැන දැනම මාව ගොනාට අන්දන්නේ, භෞද්‍ය පාඨමක් උගන්නාත්ත මේ සතියම තෝරගත්තද දුන්නේ නැ.

මං රේග සතියේ කොළු කරාම ඒ හැඟිම වෙනස් උනා. එයත් පස්සේය නිවාඩු කියලා දැනගෙන තියෙන්නේ. එයා මටත් කළුන්ම ඒකට ප්ලූන් එකක් ගහලා. මේ සතියේ එයා වෙනුවට එයාගේ අම්මව සේවනදී අක්කත් එක්ක එවන්නමිලු. රේග සතියේ කොහොමඟරි එන්නමිලු.

මේ කෙල්ල කොට්ටර දුරට හිතලද? එයාටත් මං වගේම හිතිලා මාත් එක්ක තනිවෙන්නම එන්න ගදන්නේ මොනවටද දුන්නේ නැ.

රේග සතියේ ගාලිකාගේ අම්මත් එක්ක සේවනදී ආවා. ඒ ඇත්ත්වීම ගොදි. අපේ ගෙදර හැමෝශේම හිත දිනාගෙන තමයි ආපහු ගියේ. මටත් හරි ආදරේය. ගාලිකා අක්කත් කවදහරි වයසට ගියාම මේ වගේ ඉදිවි කියලා මට හිතුණා. ඇත්තටම ගාලිකාගේ අම්මා උනත් කොට්ටර දුකක් විදුෂ කෙනෙක්ද? මට ගාලිකාගේ අම්මා ගැනත් ලොකු අනුකම්පාවක් ඇති උනා.

එත් ගාලිකා අක්කනම් අම්මා ගැන කතා කරන්නේ හරිම අකමැත්තෙන්. එයා අම්මා වගේමයි. ඒ නිසා එයාට එයාටම අප්පිරියයිලු. අම්මාව පෙන්නන්න බැරිලු. ඒ තරම දැඩි අප්පාදයක් ඇති උනේ ඇයි කියලා අහපුවහම ආපු ද්වසක විස්තර කියන්නම කියලා කිව්වා.

රට පස්සේ දිගටම මම කොළු අරගෙන කතා කරා. සහජරක් ද්වස් වල පැය ගණන් කතා කලේ. එක ද්වසක් එයා මහ අමුතු කතා වගයක් කියන්න පටන් ගත්තා. මට දිග කතාවක් එයා ගැන කියන්න තියෙනවාලු. එයා ගැන ගොඩක් දේවල් මම දැනගත යුතුමයිලු. ඒ දේවල් මට කිව යුතුමයිලු. මම නොදන්න දේවල් නැ කියලයි මම හිතුවේ. ඕන දෙයක් කියන්න කියලා ඒ වෙලාවේ මම බල කරා. හැඟි මගේ බලවත් පෙරත්තය නිසාම ගාලිකා අක්කා ප්‍රාගක් නොසන්සුත් උනා.

"අනේ එවා මෙහෙම කියන්න පුලුවන් දේවල් නොමේ."

"මින දෙයක් කියන්න අක්කි."

"අනේ මං ඔයාගේ ඔවුනට බරක්ද දුන්නේන් නැ. එහෙම මොනවත් නැ. මං ඇවිල්ලම කියන්නමිකො. ඕනටට වඩා හිතන්න එපා."

"මොනවගේ දෙයක්ද කියන්න තියෙන්නේ?"

"සහජර දේවල් අහපුගමන්ම ඔයා අදහස වෙනස්කරගත්ත ඉඩ තියෙනවා."

"පිස්සුද... මං වෙනස් වෙන්නේ නැ." "

හුග වෙලාවක් තිස්සේ මේ අපහුන්සය විවාධයට ලක් උතා. ගාලිකා අක්කා කිසීම දෙයක් කිවවේ නැ. ඇවිල්ලම කියන්නම්ල. අන්තිමේදී මං මෙහෙම ඇහුවා.

"කෙරෙන පැත්තටද? නොකෙරෙන පැත්තටද?"

"එක ඉතින් තිරණය කරන්න ඕන කෙනා ඔයාම තමයි."

එ කියන්නේ තිරණය මගේ අතේ. එ කියන්නේ ගාලිකා අක්කා ගැන මට කැමතිනම් ඕන තිරණයක් ගන්න පූරුවන්.

"එහෙතම් ඉතින් දැන්ම තිරණය කරන්නමිකෝ."

මං බොහෝම සැහැල්ලෙන් කතා කරා. මේ වෙලාවේ සෙව්වනදී අක්කාග් එහේ ගෙදර ඉත්තවා. ගාලිකා අක්කා මාත් එක්කා කතා කරන්නේ වෙන යාල්වෙක්ගේ එක්ක කතා කරන විදියට. සෙව්වනදීට නොතේරෙන්න තමයි කතා කරන්නේ. බැරි වෙලාවත් සෙව්වනදී අක්ක ලෝන් එක උදුරුලා බැලුවෙත් එහෙම විනාසය. මට එක අතකට පුදුමත් හිතුනා. සෙව්වනදී අක්කි මුකුත් නොකියන එකට මෙව්වර වෙලාවක් කතා කරන්න. ගාලිකා අක්කා මෙව්වර වෙලාවක කතා කරන යාල්වෙක් අනිවාර්යෙන්ම සෙව්වනදී අක්කාගේ යාල්වෙක් වෙන්නත් එපැයි. එත් සෙව්වනදී අහන්නේවත් නැ. අනේ මත්දා දැනට නම් මට ඕවා වැඩක් නැ.

මං මගේ හිනේ තිබුව දේ ආයෝමත් ඇහුවා. ගාලිකා අක්කා ඇඟිරෙනවා.

"මේ සෙව්වනදීලත් යනවා. කාටවත් ඇහුනොත් එහෙම?"

"එක පාරක් ආදරේය කියන්නාකෝ...."

"ඔයා දන්නවනේ ඉතින්."

"මොනවද?"

"කොව්වරක්ද කියලා." ලොකු සතුවකින් හිත පිරිලා ගියා.

"මය ඇත්තමද? ඉතින් එක ඇහෙන්න කියන්නාකෝ."

"බැඳී මෙතන ආත්තම්මත් ඉත්තවා."

"එ කියන්නේ ඔයා මට මුට්ටක් වත් ආදරේ නැ."

"ආදරේය." අක්කි රහස්‍ය කෙදිරුවා.

මට හිනා ගියා. අර කාවුන්වල වෙනවා වගේ ගේ ඇතුළේ වටයක් දුවලා ආවා.

"මාත් ආදරේය."

"ආය පාරක් කියන්නාකෝ.."

"මං ආදරේය දෙයියා ආදරේය.. අය ලැබූ යු..... දැන් මම තියන්නම් සෙවවන්දී මොනාවත් හිතුවොත්."

"අය ලැබූ .."

"අය ලැබූ යු වූ."

මම රටක රාජ්‍යයක් ලැබුනා වගේ. මගේ ප්‍රථම ප්‍රේමය.... මට මං දිනා ගත්තා. පෙරුම් පුරුලා පෙරුම් පුරුලා අන්තිමේදී මං කොහොමුහරි එතෙන්ට ලැබූ උනා. ජීවිතේ ප්‍රථම වතාවට කෙල්ලෙක් මට ආදරේය. අත්තේ මෙක හිනයක්ද? අත්තේ එහෙමනම් කවුරුවත් මාව ඇහුරවන්න නම් එපා. මේ හිනේ මට එළරමටම හොඳයි. මෙහෙමමම ඉන්න දෙන්න.

අත්තේ මේ සෙල්ලම කොට්ටර ජෙලිද? සෙවවන්දී අක්කිට, අපේ ගෙදර කට්ටියට , තුවර මාමාලට , ගැම දෙනෙක්ම හොරෙන් මම ඒ ගොල්ලන්ගේ ගෙදර කුඩා කරලා ඉන්න කිරිල්ලට දැන් එලලා. එය මගේ දැලට අහුවෙලා. මං එයාගේ දැලටත් අහු වෙලාද කොහොද අත්තේ එහෙම වෙන්න මම කොට්ටර පින් කරන්න ඇත්ද? පොඩිඩක හරි වාසනාවක් මේ කොල්ලගේ දෙවයේ ලියවිලා ඇති.

එළුනාට මේ කෙල්ලට මොනවද මෙව්ටර කියන්නේ? මං අහු අත්තේ කළුපනා කරා. ගෙදර ප්‍රශ්න, වැඩිහිටියන්ගේ අකමැත්ත, වයස ප්‍රශ්නය , ඇත්තටම වයස නම් ප්‍රශ්නයක් විදියට මට නම් කොස වෙලාවකත් පෙනුනේ නෑ. මාස ගානයන්. කොහොමත් මං වැඩිය ගනන් ගත්තේ නෑ.

අක්කිලා එන ඉවස ලාං උනා. එත් අපිට කොල් තොකර ඉන්නත් බැඩි උනා. කතා බහ වෙනද්වත් වඩා සිමා මාසිම ඉක්මවලා ගියා. අපේ ගෙදර ආවිම බ්‍රහස්පතින්දට සෙවවන්දී ක්ලාස් ගියාම මාස ගාලිකා අක්කයි තනි වෙනවතේ. එතකොට වෙන දේවල් ගැන අපි දෙන්න විහිලු කරගත්තා. ඇත්තටම මොනවා වෙයිද?

ඕනෑන ඉතින් එළ ද්‍රව්‍ය උදා උනා. අක්කිලා එනකළ් මම මග බ්‍රාගෙන ඉන්නවා. ඔය අතරේ ගෙදර කට්ටිය ගාලිකා අක්කා එක්කන් එනවට කුමති නැති බව මට කතාවෙන් බෝරුනා.

"ගාලිකා එක්ක එන්න ඕන නෑනේ. මහ වදයක්. අපි සෙවවන්දීව බ්‍රාගන්නේ නැතුවයැ. ඔය ගාලිකා බලෙන්ම එල්ලිලා එනවා ඇත්තේ."

අපේ අම්මා පුදුම විදියට වෙනස් වෙලා. ඇය මේ ඉස්සර ගාලිකාට කොට්ටර ආදරේයද? අපේ අක්කත් ඉදන් ඇවිලෙන ගින්නට පියුරු දාන්න ගත්තා.

"මම නම් ගාලිකාව පේන්න බැඩි. අදින භැඩි එහෙම. දැන් භැඩාම එන්න ගනිධිද දන්නේ නෑ."

මේ මිනිස්සුන්ට මොනවා වෙලාද මන්දා. මුකුත් තෙරිලාවත්ද? වෙන්න බැඩි. සමහරවිට මුකුත් වෙන්න කලිනම වලකවගන්න භද්‍රනවද දන්නේ නෑ. භැඩි එයාට සැක මාය සෙවවන්දීය ගැන.

"තමුසේගේ වැඩි සෙවවන්දීග ඇගේ ඇලිලා කයිය ගහගෙන ඉන්න එක නේද? වෙන වැඩික් නැදුද්? මෙතත ගෙදර ගැම එකක්ම සෙවවන්දීත් එක්ක කිය කිය. දැන් වැඩිය දෙන්නම ගානට වැඩිය. හිතුනොත් සෙවවන්දීව යවනවා ගෙදර."

සෙවවන්දී අක්කා මගේත් එක්ක ප්‍රාග්‍යක් සම්ප බව ඇත්තා. මං එයාට ආග්‍රය කරන්නේ හොඳම යාලුවෙක් වගේ. ගැමදේම එයාට කියන්නේ එකයි. අපේ අක්කා ගැමිස්සේම මාත් එක්කා වලි නිසාමද කොහොද එයාට වඩා මම සෙවවන්දීව ආදරෙන් හිටියේ.

සෙව්වනදින් ගැමුදාම ක්ලාස් ඇරිලා ආප්‍ර ගමනම් මාත් එක්ක තමයි ඉන්නේ. අපි සින්දු කියනවා. හිනාවෙනවා. සහ්තෝසෙන් ඉන්නවා. එකට අපේ අක්කට විකක් අප්සේට් කොහොද. කොහොමත් කාලෙක ඉදන් සෙව්වනදිටය මටය සවුත්තුම කතා තමයි ගැදෙන්නේ.

එත් සෙව්වනදි අක්කා මෝ මුකුත් දන්නේ නැතුව වෙනදා වගේම ඉන්නවා. මෙ එයාට නොදුනෙන්න ලාවට ලාවට එයාට ගෙහිරිමින්ද හිටියේ. ඒ අපේ ගෙදර තත්ත්‍ය රික ගත යුතු නිසාත් මෙ කරන හාර වයි හින්දා මෙ ගැනම තිබූණ ලැජ්ජාට හින්දමත්.

අන්තිමේදී රු භතට විතර අක්කිලා දෙන්නා ආවා. මෙ පිළිගන්න ඉස්සරහට ගියා. අරයා හොරෙන් මෙ දිහා බලනවා. මට කෙළින් බලන්නාත් මොකද්ද වගේ. එයා ඊට පස්සේ වැඩිය මගේ දිහා බලන්නේ නැතිව හිටියා. මාත් එහෙම ඉන්න උත්ස්හ කරා. කට්ටිය කුස්සියට තේ බොන්න ගියා. මට එතනට යන්න ලැජ්ජාටක් සබඳුලයක් වගේ එකක් දැනුණා. අන්තිමේදී හිත දැඩි කරගෙන මාත් එතනට ගියා.

ලොන් එකෙන් වණ්ඩියෝ වගේ කැ ගැහුවට දැන් දෙන්නම ගොඩ වෙලා. තුළ කාලෙකට පස්සේ ගම්බ වෙවා ගාලිකා අක්කිට ගැලපෙන විදිහේ ප්‍රශ්න මෙ එයාගෙන් ඇහුවා. එයන් එවටම ගැලපෙන්න උත්තර දුන්නා. ඇය ඉතින් අනෙක් කට්ටියගේ පොතේ ගැවියට මෙ මෙ මාස කීපයකට පස්සේ ගාලිකා කියන අක්කට දැක්කමයිනේ. උඩ ඉන්න දෙයියෙයි ගාලිකාය මාය විතරයි දන්නේ. අපි එවරස්ට කන්දත් තරණය කරලා ආව විත්තිය.

රු වෙලා ඇග සොදන් ආප්‍ර ගාලිකා අක්කා ඇදලා හිටියේ නිල් පාට අත් නැති කොට ගුවමක්. අඩ ඇදුර මුවාවෙන් අපි අනිත් අයට නොපෙනෙන්න ඇස් දිහා බලාගෙන හිටියා. පුදුම ලස්සනක්. ඒ ඇස් දෙක මගෙන් මොනවද ඉල්ලනවා. මගේ හිත හිනවටත් වඩා ඒ රුපය ගැන සැහිමකට පත් උනා. මෙ කොට්ටර වාසනාවන්තද? අනුමතයි, මොන්ඡයි, නැදියි ඉතින් බායි...!

ගාලිකා අක්කය මාය අපේ ගෙදර අයටය සෙව්වනදිටය ජේත්ත දක්ෂ වගේම අසිරි රංගනයක යෙදිලා එදා රු නින්ද ගියා. ලිල්ලෙයාර සම්මානයකටත් ලැබේයි මන්දා. ඇත්තටම කියනවානම් එදා රු නිඛුගන්නාවට වඩා ඇහරගෙන ඉන්න එක තමයි මෙ නම් කෙරුවේ. හිත වෘලා වෙලා. භද්‍රවත නිඹුව්ල වෙලා. හෙට අපි මොනවා කරයිද? මොනවා නොකරයිද? අපිට මොනවා වෙයිද?

අලුත් ද්විසක උදිසන මල් සුවද විදගෙන මෙ ඇහැරුණා. සෙව්වනදි ක්ලාස් ගිනින්. අම්මය කාත්තය වැඩට යන්න ලැස්ති වෙනවා. මිට කළින් ගාලිකා අක්කා ආප්‍ර ද්වස් වගේම තමයි. එයා මිදුල අතුරානවා. මෙ තේකත් අරන් එයා අතුරාන තැනට විස්ත්‍රාපනය උනා. එයා මෙ දිහාව බලා හිනාවෙලා බිම බලාගෙන අතුරාන්න පටන් ගත්තා. එයා බලනකාවත් මොනවද් වෙනවා වගේ.

"වෙලිලොන් එකෙන් කතා කරපු කෙල්ල නොමේ. ඔය දැන් හරි වෙනස්." එයාට හිනා ගියා.

"ඔයා ඇතුළට යන්න. අම්මලා මොනවත් හිතුවොත්." එයා බයවෙලා වගේ. හරි හෙමත් කතා කරේ.

"මෙ දැන් පොඩ ගමනක් යනවා අක්කේ."

"අන් කොහො යන්නද? මෙ තනියමනේ." ගාලිකා අක්කා බයවෙලා වගේ ඇහුවා.

"අද උදේ ඉන්ග්ලේෂ ක්ලාස් එකකට යනවා. මේ කට්ටුව. නොගිහිනුත් බැනේ. අම්මලත් බලය ගෙදර හිටියාත් මොකද කියලා."

"ආ කමක් නැ දිලුම. ඉගෙන ගත්ත දේවල් පාඩු කරගත්ත එපා. මට තනියම ඉදතුකි." අක්කි දුකෙන් වගේ කිවිවා.

"මං ගිහිල්ලා ඉක්මනට එන්නම්කො."

ක්ලාස් එකට ගිහිල්ලන් පොත ගාව නම් නොමේ මගේ හිත තිබේ. එක මට විතරක් තනියම කරන ක්ලාස් එකක්. ස්වත්ත මගේ වෙනස තේරුනා.

"sir , I'm not well today. Can I go little bit earlier?"

"හා භා... යන්නතේ ඕනෑම් දැන්ම ඕන නම් යන්න. ආපු වෙලාවේ ඉදන් ඔරලෝසුව බලන එක වැඩි."

සර්කාරයා සුද්ධ සිංහලෙන් කියලා මාව තිදෙස් කර ගමන් මම කුරුල්ලා වගේ පියාඹලා ආවා. ගේ ගාවට එනකල් ඉවසිල්ලක් තිබේ නැ. ගේවුව වහලා. අම්මයි කාත්තයි වැඩි ගිහිල්ලද කොහොද. මං ගේවුව ඇරුලා ඇතුවට ගියා. ගේ ඉස්සරහම බලාගෙන ගියත් කොළඹ පෙන්න නැතේ. එක පාරටම අනෙක් පැත්තෙන් කිවී බිඛි ගාලා හිනාවෙන සද්ධයක් ඇහිලා මං ඒ පැත්ත බැලුවා.

මගේ ලස්සන රත්තරන් බොතික්කි වත්තේ පිටපස්සේ කොණ්ඩේ පිහ පිහ බලන් ඉන්නවා. මං එයා ගාවට ගියා. ගියා නොමේ මාව යැවුනා.

"I feel crazy about you"

මම ඇස් දෙක අඩවින් කරලා රහසින් කිවිවා. ඇයි ඉතින් English ක්ලාස් ගිහිල්ලා එන ගමන්නේ.

එයාගේ ලස්සන ඇස් දෙක කතා කරා. එයා කතා කරේ නැ. හිනාවුනා විතරයි. රේ පස්සේ ලැජ්ජාවෙන් බිම බලාගත්තා. මගේ හිත මොනවටදේ මන්දා ඉස්සර වෙන්න හදනවා. ඒ උනත් මට තේරුන් නැ මොනවා කරන්නද කියලා. මගේ අත අක්කිගේ හිස මතින් තියලා එයාගේ තෙත කොණ්ඩේ පිටිමිදින්න පටන් ගත්තා. අක්කි ආදරන් මං දිහා බැලුවා. දෙයින් මං කොහොමද මේ ඇස් දෙක දිහා බලන් ඉන්නේ. මගේ හිත නො ඉවහිල්ලෙන් කැමොර දෙන්න පටන් ගත්තා. එත් අක්කි කලබල උනොත්.

"මං ඔයාට තේකක් හදා දෙන්නද මල්ල."

"එපා අක්කි. මං වොම් එකක් බාගෙන එන්නම්. අවවේ ඇවිල්ලා බාඩිය දැමීමා."

මං ඉක්මනට ඇග භෝද්‍යත්තා. බාත් රුම් එකෙන් එනකොට ගාලිකා අක්කා සාලේ පත්තරයක් බල බල ගිවියා.

"ආ... දිලුම.... මං ඔයාට ර්යෙ බඩුවක් ගෙනාවා."

"මොනවද ඔයි?"

අක්කි පෙටටියක බාලා තිබිල අග්ගලා වගයක් මං දිහාට දික් කරා.

"මමමය භැඳුවෙමා."

" ඕකත් අරන් එන්න මගේ කාමරෝට."

"අනේ මට බැ මල්ල."

"පස්සු තැතිව එන්නකෝ."

පුදුමෙකට වගේ ගාලිකා අක්කා මගේ කාමරේට ආවා.

"හා ... මේකෙන් වාඩි වෙන්න."

ගාලිකා අක්කාට බොහෝම ගරු සරු ඇතිව පුවුවක් දුන්නා. රීට පස්සේ මං කාමරේ කොල්ලෙක් ඉන්න වෙලුවක වගේ කිසිම ගානක් නතිව සරමට යටින් ගොටුක් දාගෙන සාරම ගලවලා දැම්මා. අලුත් වි ජ්‍රේටි එකකුත් ඇදගත්තා. ගාලිකා අක්කා මගේ කාමරේ මගේ පුවුවේ ඉදගෙන රේගට මොනවද වෙන්නේ කියලා බලාගෙන ඉන්නවා.

"මටත් එයාට පෙන්නන්න බඩුවක් තියෙනවා."

"ඉතින් පෙන්නන්න."

මං එයාට කොල්ස් රෙකාඩ් කරපු එවා දාලා පෙන්තුවා. එයා හිනාවේවී අහන් ඉත්තවා. එක තැනකදී ගාලිකා අක්ක මට ආදරය කියලා කියනවා. ඒ වික ඇහෙනවත් එක්කම හිනාවේවී මූණ වහගෙන කාමරෙන් එලියට දිව්වා. පවි ලැඹ්හා හිතෙන්න ඇති.

මාත් කැසට් එක වහලා සාලෙට ගියා.

"එයා නම් මාර කොල්ලෙක් තමයි. ඔය කැසට් එක එහෙම කාවචත් අඩුවෙන්න්න තියන්න එපා. මාව මරයි."

"විස්සුදු.. මං එවා ගංගලයි තියෙන්නේ."

"අනේ ඕවා මකලා දාන්න දිලුම. මං බයයි."

"හා මං මකලා දාන්නමිකෝ."

එහෙම කිවිට එවා කවදාවත් මෙන්නෙන නැ. එවා සඳහනික සිභුවනා.

"එයා මගේ අග්ගලා කන්නේ නැ නේද?"

"හා... කොළ මට අමතක උතා."

මං අග්ගලා එකක් අරන් එකෙන් කැල්ලක් ගාලිකා අක්කටත් කැවිවා. එයා එක කාලා මාගේ මාඟ එංකිය ගාටට ගිනින් මාඟ දිහා බලන්න පටන් ගත්තා. මෙහෙම ඉදලා නම් හරියන්නේ නැ.

"අක්කට මොනවද එදා අර කියන්න තියෙනවා කිවිවේ?"

"මුකුත් නැ." එයා හිනාවේනවා. බයවේවිව මූව පැවියෙක් වගේ.

"බොරු කියන්න එපා. කියන්න තියෙන හැම දෙයක්ම මට කියන්න."

මං අක්කිගේ අතින් අල්ලා ඇදලා අරන් මං ගාටම තියෙන පුවුවකින් වාඩිකරගත්තා.

"ඉතින් කියන්න..."

එයා බොහෝම අමාරුවෙන් කතාව පටන් ගත්තා. ඇත්තම මේ කෙලුල කොච්චර දුක් විදාලා තියෙනවද? හිත කොච්චර මෙලෙක්ද? සංවේදිද? ජේත් වඩා මට කොච්චර ආදරයිද කියලා තේරුනේ එම පස්සයි.

මෙම කතාව අහන් ඉන්න ගමන් මගේ දැකුණු කකුලේ මහපට ඇගිල්ලෙන් එයාගේ කකුල පිරිමදින්න පටන් ගත්තා. එයා කිසිම විරෝධයක් දැක්කුවේ නැ. අතේ මේ කෙලුවේ තුරුල් කරගන්න තියෙනවා නම්. එත් අක්කි ඒ වෙළාවේ හිටියේ ගැහීම්බරව. ඒවෙත් ගැඹුම්බරව.

එයා එයාලගේ පවුල සූජුවිසූණු වෙවිව ගැටිය එයා ඒ නිසා විදුෂ දුක් කන්දරාවයි මට කියලා හිත සැඟැල්ලු කරගත්තා. මාත් දැඩි අවධානයකින් යුතුව එයාගේ දැකට සවන් දුන්නා. අම්මගේ වැරදි නිසා තමයි පවුල කැඩිලා තියෙන්නේ. අම්මා ඒ කාලේ ගොඩක් වැරදි විදියට තමයි ඉදාලා තියෙන්නේ. දැන් රෝත් වඩා පහත් තත්ත්‍යකට වැට්ලු. ගාලිකා ඒ ඔක්කොම හිතේ තද කරගෙන ඉන්නේ. අම්මව කොච්චර හඳන්න ගැදුවත් ගැනෙන්නේ නැතිලු. මට මේ කතා අදහගන්න බැරි උනා. එතකොට ඒ ඇන්ටි අපේ ගෙදර ඇවිල්ලා පෙන්නන් හිටියේ වෙස් මුණක්ද?

අම්මා එයාට ආදරේ නැතිලු. පොයිකාලේ ඉදත්ම ගහනවලු, බනිනවලු, කවදුවත් ආදරෙන් කතා කරලා නැතිලු. ඒ උනාට සෙවන්දීගේ ගෙදර අය නම් පුළක් ආදරෙන් සලකනවලු. එත් දැන් ඒ අයටත් බරක් වගේ වෙළාලු. ලෛඩක් දැකක් ගැනුනාත් කියලා කෙනෙක් නැතිලු. කවුරුවත් දැන් ගනන් ගනන්නේ නැතිලු.

ගාලිකා අක්කට මීට අවුරුදු තුනකට විතර කළින් විකුණු වල් ගල් ගැඩිලා භෞද්‍යම අමාරු වෙළා. තවමත් බෙහෙත් බොනවලු. හරියට පරෙස්සම වෙන්න කියලු තියෙන්නේ.

ගාලිකා ඇස් දෙක් කුදාලු පුරවගෙන මේ කියන විස්තර මාත් හිතෙන් විගේ අහන් හිටියා.

එයාගේ අම්මා එහේ ගෙදර ගැමෝගේම හිත දිනාගෙනැලු ඉන්නේ. අත්තම්මග වැඩ, උයන පිහා වැඩ සේරමත් කරලා දෙනවලු. ඒ උනාට එයාට ඕන ගාලිකා අක්කට අනිත් අයට එපා කරවන්නාලු. ගෙදර අයත් එකක් එකතු වෙළා ගාලිකාට බනිනවලු. කේම්මේ කියනවලු. ගෙදර අයත් පුළක් වෙළාවට ගනන්නේ අම්මගේ පැත්තලු. වැඩිහිටියෙක්නේ ඉතින්. එත් ඉතින් අම්මගේ වැඩ දන්නේ ගාලිකා අක්කයි සෙවන්දී අක්කයි විතරයිලු.

අම්මගේ වැඩ නිසා එයාගේ හිත තදින්ම පැරිලයි තියෙන්නේ. එක සැරයක් එයා භාවනා මධ්‍යස්ථානයකටත් ශිෂ්ටීන් හිත ගාවාගන්න.

මෙම කතා අහපුවහම ගාලිකාගේ අම්මා ගැන දැඩි පිළිකුලක්, අප්පේරියාවක් මගේ හිතේ ඇති උනා.

එයා ඔහොම ගැෂීයක් කියලා ඇත්තම දන්නවා නම් එදා අපේ ගෙදර පැත්ත පලාතෙවත් වැද්ද ගනන්න එකක් නැ. ඉතින් මේ විස්තර දැනගනන්න කිසිම කෙනෙක් එයාට බදින්න කැමති වෙන එකක් නැති වෙයි. ගැමදාම මෙහෙම ඉන්නවලු.

"එතකොට ඔයා අර කිවිවේ ගෙයක් ගාවනා කියලා."

"ඒ මල්ල මෙහෙමයි. දෙම්විපියෝ මට සැලකුවේ නැති උතාට කවදහරි ඒ මත්තිස්සු වයසට ගියාම බලාගත්තා එපැයි. කවදහරි අපිටම කියලා ගෙයක් හඳුගෙන ආයෙමත් අම්මයි තාත්ත්ව එක්ක එක වහලක් යටත එන්න පුලුවන් උතොත්. අත් මට රට වඩා දෙයක් නැ. මගේ හිතේ එයාලා ගැන කිසිම වෛරයක් නැ. කවදහරි මැරෙනකළම් මට පුලුවන් විසියට එගාල්ලන්ට සලකනවා. දැන් නම් අපි කටුවුරුහරි මැරුණොත් මත්තිය තියන්නවත් තැනක් තියනවයැ. ඕවා හිතනකාට වහ බොත්තා තමයි වෙන්නේ."

ගය ආත්මේ කොට්ටුවර පවිත්‍ර කරලා ඇත්ද කියලා හිතෙනවලු. මේ ආත්මේ ඒ හිත්ද පුලුවන් තරම් පිං කරනවලු. අක්කිගේ ඇස් දෙකේ පිරිලා තිබා කුදාල කම්මුල් දිගේ බිරෙනවා. මාත් භාවනාවකට සම වැදිලා වගේ. ඉස්සල්ලා ගාලිකා අක්කගේ කකුලේ ගැවෙන්න තියන් හිටිය මගේ කකුල නොදැනුවත්ම මේ අයින් කරගෙන. ඒ විතරක් නෙමේ. දන්නෙම නැතුව මගේ ඇස් වලත් කුදාල.

අක්කි කොට්ටුවරකනම් සූසුම් ගෙලන්න ඇත්ද? කතා කරන්නෙත් හේම හෙමිහිට. වෙළාවකට බිම බලාගත්තාවා ආයේ මගේ මුණ දිඟා බලනවා. පවි.

"අක්කි. මාත් අයියෙක් හරි මල්ලයෙක් හරි වෙළා ඔයත් එක්කම ඉපදිලා හටියානම් ඔයාගේ දුක බෙදාගන්න." මේ කිවවා. වචන පිටවෙන්නෙත් නැ. උගුර හිර වෙනවා වගේ.

ගාලිකා අක්කා මේ දිඟා ආදරන් බැඳුවා.

"මේ කැමති නැ මල්ල. මේ විදුෂ දුක තව කටුවුවන් විදිනවට.

වාන්... වාන්... සුරංගයා ඇවිල්ලා ගේවුවට ගහනවා. මේ තමයි ර්යෙ උපට අද මේ වගේ වෙළාවට එන්න කියලා කිවේ. උප ඔය ඇවිල්ලා ඉන්නේ මගේ ගිවාර් එක ඉල්ලන් යන මුවාවෙන්. මට ඕන වෙළා තිබේ කොහොමහරි ගාලිකා අක්කව පෙන්න ගන්නයි. මට මගේ ඇස් දෙක පුවර් නැතේ. ගාලිකා අක්කා ලස්සනයිද කියලා බලන්න සුරංගයට ජැවරුවේ ඒ නිසයි.

"කො ඇවිල්ලද ඉන්නේ?"

" ඔව් ඔව්... සාලෙ පුවුව උඩ වාඩි වෙළා ඉන්නේ. ශේෂේ එක් මාත් එක්ක වරෝ"

සුරංගයා සාලෙ දොර ගාවට වෙළා බලන් හිටියා. ගාලිකා අක්කා උපට මද සිනහවකින් සංගහ කළා. මේ ගිවාර් එක උස්සන් ගිහින් දුන්නා.

"අක්කි මේ මෙයත් එක්ක පොඩිඩක් පල්ලෙහාට ගිහින් එන්නම්." මේ සුරංගයන් එක්ක පාරට ආවා.

"මොකද තත්ව භාදුදී වගේදා?" මේ ඇහුවා.

"අම්ම ! කොර ඇත්තික් භාණ්ඩයක්නේ ඕයි. විස්සු ගැදෙනවා. මාර සිරා බං. ඇත්තමයි කියන්නේ."

"උඩ විහිලු කරනවද?"

"නැ නැ බං ඇත්තමයි. මේ හිතුවේ නැ උඩ ඉස්සර විස්තර කියදී ඔව්වර සිරා කැල්ලක් කියලා. උඩේ ලක් එක තමයි. අත අරින්න නම් එපා. සිරාවටම කරපන්."

සාමාන්‍යෙන් මට ලස්සනට පෙනා දේවල් සුරංගයට පෙන්නේ කැතට. මට මෙක පුදුමයක් උතා.

"గరి ఉచి కియపనీ అన్నాడు లస్సెన మె కెల్లోడు?"

"అన్నాడు కైలేదు. మె కెల్లోగే శోదు ఆదరే కరనీనా ప్రార్థన గ్రంతి లక్షకు తియెనీనే. ఉచిత విచా వైబిటల్ కియలు పెంచేనే నై. మం ధనీనే నై లే ఉన్నాది ఉచిత తిక కరనీనా ప్రార్థన వెదిది కియలు."

"ఇది లిఖమ కియనీనే?"

"నై ర్చితినీ ఉచిలుగే గెదర తనీవె లిఖమనే."

"పిస్సెడ్ బం. అపే గెడరినీ అక్కమితి వెనీనే మోకపద్? మెకి శోదు వైధిత పావులక వైధిత కెల్లోకు. అనితి లిక గతిగృహ అనినీ మార శోద్ది. లే ఉగే గతిగృహ తియెనా కెల్లోకు నమి తీవితోప గమిలవెనీనే నై. అనిక నొధనీనా కెనెకు కస్యాద బెడితపా విచా అపే అమిలూ తూటులూ శోదు ధనీనా కెనెకు కస్యాద బెడితపా అక్కమితి వెనీనే మోకపద్? అపే అమిలూ తూటులూ బుధుమితి బం. ఓయ ఉగే దేవులులు వైబియ అత భూత లికకు నై."

"లేపు మం ధనీనే నై. నమ అనియోగయకు ఖార ఆరనీ తిక జిరువిపా కరపనీ. కెల్లు లస్సెనది. ఆయి లేకే కతు దెడకు నై. ర్చిత్తు గరియ ఉచ్చే అంతే. మం ద్వానీ యతువు. కెల్లునీ లికుకు గెదరప వెలా ప్రయోగులవత్త వైబికు కరగనినీ."

"ఖవిజి వరెనీ విషేశర ద్వానగనీనా."

స్వరంగ తియా. ఉప గాలికు అక్కమా లస్సెనది. లే కియనీనే మం పెనిలు తియెనా దేవులు ఇతిత. అంతే మంగే వీసనువు. కో.....మె స్ఫురికి కైల్లు.

గాలికు అక్కమా సులేదు. మం క్షయిస్య ప్రాతితప తియా. గాలికు అక్కమా లే గొల్లునీప నిధుగనీనా దీలు తివిల కూమరే మోనావు కరనువు విగే.

"గాలికు అక్కమే...." మం లిలియే ర్చిత్తు కతు కలు.

"ఓ.... యాశీలు తియాదు?"

"ఇవి.. మం లినీన్డ ఇత్తులు?"

"లినీత"

గాలికు అక్కమా ఇదే వీచి వెలా లియాగే బైగు లిక అవ్విస్సెనువు. మంగే తిత ఇత్తులెనీ మోకఢ్డెబు ఆశావకు నలియనువు నలియనువు విగే. ఇది బయలెనీనే గెదర కుల్చిర్వత్త ఇతితెఱు నై. మం తిని లియా గాలినీ ర్చిదెగెనా లే వ్విరి అత్త డెడ అల్లుగెనీతూ. గాలికు అక్కమా మోనుత కిలివె నై. లియా మంగే గొరహ్మి అత్త డెడ దిఖా బల్గాగెనా తిరియా. గాలికు అక్కమే అత్త డెడ గ్రహెనువు విగే.

"మం తియాత బ్లూవకు పెనీనీనీడు?"

లియా ఒన్నాచి బైగు లికే తివిలు గొయో లికకు ఆరనీ పెనీన్నువు. లికే తివియె మం. ఒబైది లీక మం కవిలువత్త ద్వాకలు తివిల లికకు నొమో. అపి బ్లూగుకు ర్చిస్యర దుషపక కల్పితర వ్రీపే లిక తియ దుషపక గాలికు అక్కమే కైలు లికెనీ షపహనీ వెవువ గొయో లికకు.

"మం మోవిర కల్లు లియాత ద్వాకుకే లికెనీ తమడి."

లేకే పెరిపసుసెం మోనావిధేం లియలు తియెనాలు విగెడి. మం బలనొన హైవ్రిమ లీయా ట్రైరగెన గౌంగ్రెలు. లేక పసుసెం పెనొనొమిల్రు.

మం ఆయమతే గొలికు అక్కిగె అతక్క అల్లెగెనొను. గొలికు అక్కికు మం ద్శు బైల్రులు. లే ఆసె దెక మగెను మోనావిద ఉల్లెనాలు. కవిథువతు మం ద్శు నొబల్ప్రె విడిషె బైల్మికు లే ప్రాంలీ తరు ఆసె దెకెను సంఖను లెలు తివిలు. లీయా మగె అతక్క అరను లీయాగె పప్పువిం తదు కారగెనొను. మం లీయాగె పప్పువి గైహెన గైవి అతిం ద్శనొనొన గటొను. మం పోవిబి పోవిబి లీయాపి లంప్రులు.

శ్రుహర్ శ్రుహర్ ఆప్సర్ గైగిమకు. కిషిధుక సంసిద్ధెనొనే న్నాతి ఆయావకు. గొలికు అక్కికు ఆసె దెక పియాగెనొను. మం ద్శను లీయా భ్రసుమి గటొను జింజెదెకు ఆహార్దీల్రులు ఆశెనాలు. ఉహలు పశులు లెలున గైమ స్ఫ్రసుమికు గానెమ అపి తపి తపి లో లును. మం లే తొల్పెతి ద్శు తపి నమి బలు ఉనొన బైహి. మగె తొల్పెదెక లే ఉశ్చ్రసుమి దెతొల్పె పతిత కలు. గొలికు అక్కికు ఆదరెను ఆసె దెక పియాగెన తివియా. మం తపి తపి లే ప్రులి కెల్లం త్యర్లై లును. మగె ప్రాంలు హ్యావ...! తితపి ద్శను సంఖర హైగిమ వివుల విల్ప పెరలనొన బై. లీపు లియనొన గెవిధుకొఱయె వివుల న్నా. మగె మ్రుల్ గెరియమ కిలిపెపాలు తిజిను తిప్పునే. మం కొవిపర జూరయకు గొలికు అక్కివ జిప గటొదు కియానొన హరియమ లతక న్నా. లే లెవాకొప మగె తొల్పెదెక గొలికు అక్కిగె మ్రుల్ జియోలుగమ గ్రహణయిత అరగెన ఉవరచి.

కియాగెనొన బైరి తపి భ్రమ గలన ఆసువ తపి కెలువర లునే న్నా. కిషిదేకుప బయలెనొన ఉపిమనావకు ఉనే న్నా. మాడ గొలికు అక్కికు వితరచి. ప్ర్యుమ నిధసకు. అపి దెనొనొమ కియాగెనొన బైరి ఆసువల్ గొనొనక అపేమ లెవెకెక తనివెలు తివిప్ప గైవి. లే హైమదెయకుమ వివుల విల్ప గరవనొన బై.

మం అక్కివ విభిల్రు కచు. లీయాగె ఆసె రఘువెనాకల్ విభిల్రు కచు. లేతే అక్కికి మగె కొల్కమం ఉససిర వెనొన ద్శనొనే న్నా.

"పోవిబికు ఉనొన ద్శిల్ప." మగె నామ కియల కాపా కారనాలు.

గొలికు అక్కికు మగె ద్శిల్ప గ్రహణయెను తపిపరయకప మ్మును. లీయాగె ద్శిల్ప కొణొబి మగె మ్రుణప్పురు వ్యాల్లు. లీయా లీయాగె కొణొబిను నిరావరణ లెలు తివిల సంఖర ద్శిల్ప ఆవరణ కారగొనొన గైమ్ములు. మం లేకుప ఉపి ద్శనొనే న్నా. మె కెల్లుగె ఆసె దెకెను సం సం గొలు క్షమ్ము వ్యాలెనాలు.

"ద్శిల్ప చియా మం నరక క్రమయెకు కియలు తితనొనే న్నా తేడే?" మాప లీకపూరమం గైసిప్పులు తియా. మోకధ మె.

"న్నా. తియా నరక న్నా. తియా మగె రతోరను గొలికు అక్కిగెను."

మగె క్వాహలు ఆపిసిప్పులు. మె కెల్లు మోనావిద మె కియానొన యనొనే?

లీయా కివిలు. గైమదెయకుమ కివిలు. తితే తియెనెన తిరకరగెన తివిప్ప కావలతమ తెల కలిన నొకియిప్ప లే ద్శిల్ప మె కివిలు. గ్యారోక్కువతు హకిపుతిను స్ట్రె నొబియ డ్యూ కూరు క్వాహ్లువక్కువతు వరధకు న్నాతి మిగె అటింపుక కెల్లుల వెలు తియెన ద్శిల్ప కివిలు.

లీయాప వయస అవుర్క్కు నమయెది వితర వెలివ జిధ్యుయకు జిఖ్యుయకు ప్ర్యుల్లులు. లీయాగె అమిగె క్వాహ్లు అటిన తమిడి లే కారధర వెలు తియెనొనే. లే కొల్లే తుతొన రంల్.

"උඩ කරගත්තා නම් උඩම බලාගනින්." අන්තිමේදී අම්මා කිව්වලු. පුදුම අම්මෙක්. වැඳු දුව ගැන උනත් දුවෙකට මොනවා හිතෙනවා ඇත්ද? ඇත්තටම තාත්ත්වත් මේ පාපයෙන් ගැලවෙන්න පුහුවන්ද? ඒ මත්ස්සයත් දැන් පවුල් වෙලාදු. ඒ පවුලටත් ලමයෙක් හම්බවෙන්න ඉන්නව කියලා ආරංචියලු. ඒක ඇත්තනම් එහෙම වහ මොනවලු.

"පට කතා කියන්න එපා අක්කේ. එතකොට මං"

ගාලිකා අක්කා මං දිහා ආදරෙන් බල්ලා මගේ ඔව්ව අරගෙන එයාගේ උකුල උයින් කියාගත්තා. පොඩි කාලේ අම්මගේ උකුලේ ඔව්ව තියන් හිටියට පස්සේ ඒ වගේ උණුසුමක් දැනුනේන් අද තමයි. ඇත්තටම මගේ ප්‍රාමක හිතට ගාලිකා අක්කාගේ පාර්ශ්වයේ ගැන එව්වර තැකිමක් තිබුණේ නැ. එයාගේ පොඩිකාලේ වෙවිට සිද්ධිය. ඒ ගදන්න බැරි අඩුව. ආ..... ඒකනම් සුලුදෙයක්. ඔය වගේ දේවල් වෙන්නේ ඕන තරම්. ගාලිකා අක්කට තිබිබ ආදරෙ කොට්ඨරද කියනවා නම් මට ඒ ඕනම දෙයක් අමතක කරලා දාන්න තරම් ධරෝයක් තිබුණා.

"මට ඒක ප්‍රශනයක් නොමේ අක්කයි. මං ඒ ගැන හිතන්නේ නැ. ඔයත් ඒ සිද්ධිය අමතක කරලා දාන්න."

වෙන මිනිස්සූ පවුල් අවුල් කරගන්න , ගැණුන්ව දික්කසාද කරලා දාන , ආදර සම්බන්ධතා කඩාකප්පල් කරගන්න සංකීරණ ගැටුව මගේ හිත සරලව විසුවේ ඔන්න ඔහොම. ඇත්තටම මට ගාලිකා අක්කට ලැබෙනවා නම් ඕවා එව්වර බරපතල දේවල් නොමේ කියලයි මට හිතුනේ.

ගාලිකා අක්කා පුදුම වෙලා මංදිහා බලන් හිටියා.

" ඔය ඇත්තමද දෙයියෝ? " එයගේ වෙවිලන අත් දෙක මගේ කම්මුල් දෙක උඩ තාතර උනා.

"ඔව් අක්කි... මං ඔයාට එව්වරටම ආදරයි. "

"අන් ඒ උනාට මගේ දෙයියෝ. "

ගාලිකා අක්කට විතරය මාව දෙවියෙක් වගේ පේන්නේ. මට ජීවිතේටම වෙන කුවුරුවන්ම නම් දෙයියා කියලා නැ. යොක් කියලා නම් ඕන තරම් කියලා තියෙනවා.

ඇත්තටම ගාලිකා අක්කා මට දෙයියා කියලා කියනකොට කොට්ඨර ආදරයක් දැනෙනවද?

"හරි අක්කි. අපි දැන් ඕක අමතක කරලා දාමුකොයා."

මගේ හිතට ඒ දේ දුරාගත්ත පුහුවන් උනා කියමුකොයා. ඒත් අක්කි තාමත් අඩනවා. තව මොනවහරි තියෙනවා වගේ.

"ඔයා ඇය තවමත් අඩන්නේ?"

ගාලිකා අක්කාට මගේ දිහා බලන් ඉත්ත බැරිව බිම බලා ගත්තා. මට ඒ අසරණ මූණ දිහා බලන් තවදුරටත් ඉන්න බැරි වුනා. එයා අන්තිමේදී ඒ දේත් කිවාවා. ඒ දේ අහලා ඉවර උනාම මට පුස්ම ගන්නත් මොහොත්ත අමතක උනා වගෙයි. මං කොට්ඨර අසරණ උනාද කියනවානම් එයාගේ ඇස් දෙක දිහා මුකත් කියාගන්න බැරිව ගල් ගැහිල බලන් හිටියා.

අනේ දෙයනේ... ඇය එයටම මේ ඔක්කොම උතේ? අක්කිගේ ඇස් දෙකෙන් කදුල ගලනවා. මම අක්කිගේ ඇස් දෙකෙන් එන කදුල පිශිදුම්මා. ඒත් පිහිත්ත පිහින්න ආයම කදුල අලත් වෙනවා. මට ඒදිහා බලන ඉන්න බැරිව ගිය.

"මග් සුදු ගාලිකා. එය කොහොමද මෙව්වර දේවල් හිතේ හිරකරගෙන මෙව්වර කාලයක් ජීවත් උතේ?"

"මට තියෙන්නේ හිතක් නොමේ දිලුප ගලක්."

එයාගේ වකුග්‍බූධුවල ගල් ගැන ස්කූන් කරපු වෙලාවේ තමයි ඒක අභුවෙලා තියෙන්නේ. එයට කවඩාවත්ම අම්මා කෙනෙක් වෙන්න බැරි විදිහේ දුර්වලතාවයක් තියෙනවලු. කසාද බැදැලත් නැති නිසා ඔපරේෂන් කරන්නත් බැරිලු. ඔපරේෂන් කරන් කවඩාවත් ලමයි හඳන්න බැරිලු. මට මේ දේවල් මුදි අදහන්නත් බැරි උතා. ඇය මේ කෙල්ලට මෙහෙම උතේ? කරදර පිට කරදර. මේ කෙල්ලගේ දෙවය කොට්ඨර නපුරුද? අව්‍යාපනාවක මහත.

එයාගෙන් ගොඩක් අය යාච්වෙන්න අහලා තියෙනවාලු. ඒත් මේ ප්‍රශ්න හින්දා කවඩහරි ඒ අයට බලාපාරෝත්තු වෙන දේවල් දෙන්න බැරි බව දන්න හින්දා කුමති වෙලා නේ.

ගාලිකා අක්කා එයාගේ බැග් එකෙන් තව ගොටෝ වගයක් ගත්තා. එවගේ හිටියෙ යාලුවේ වගයක්. සෙවන්දී අක්කත් ඉන්නවා. ගාලිකා අක්කා එක පුද්ගලයෙකට ඇඟිල්ල දික් කර. පොඩි කොල්ලෙක්.

"මේ තමයි අසාර්. මගෙන් යාලුවෙන්න ඇහුවා. ඒ උතාට මම එයට තෙරුම කරලා දුන්තා. මං ඉන්න තත්වය ගැන. එය මට ගොඩක් ආදරේ කර. ඒ උතාට මට එයට මොනවද දෙන්න පුලුවන්. මං කොහොමද මේ තත්වේ ඉදන් කාටවත් ආදරේ කරන්නේ. මං කොහොමද ඒ මතුස්සයගේ ජීවිතේ කාලකුණී කරන්නේ. එයාටත් මං මේ විස්තරය කියපු දවසේ එයාගේ වගෙම ඒ ඇස් දෙකෙත් කදුල පිරුනා. ඒත් එය ගැහිම් වලට වඩා බුද්ධියට ඉඩ දිලා හිත හඳුගෙනයි ඉන්නේ."

මම මේ කතාට අහපුවගම පුදුම විදියට මානසිකව වැටුනා. මං ඒ ගොටෝ එකේ හිටුපු කොල්ලවය මාවයි සංස්ක්‍රිතය කරලා බැලුවා. උප මට වඩා ලස්සනයිද? උප මටත් කලින් ගාලිකා අක්කා ගැන කදුලක් හෙලපු කොල්ලෙක්. පැහැදිලිවම උප මට වඩා අයිතියක් තියෙනවා නේද? මම නොසන්සුන් උතා. උත් එකක තියෙන්න ඇත්තේ මොනවගේ සම්බන්ධයක්ද? උප මේ හේතු උඩ සඳහටම සමු දිලද? එතකාට මේ හේතු උඩ මම සම්බන්ධයෙන් ගාලිකා අක්කිගේ තිරණය මොකක් වෙයිද?

"සමහර විට හොඳ කරන්න පුලුවන් අක්කි."

"පිස්සුද.. එහෙතුම් අසාර් ඒ වෙනුවෙන්ම මැරිලා. එය කොට්ඨර නම මුද කළාද? එයට පුලුවන් නම් වෙන රටකට හරි අරන් ගිහින් ඒ දේ කරලා."

මට ඒ කොල්ලා ගැන පුදුමාකාර තරම් අත්‍යුක්ම්පාවකුත් මං ගැන පරාජීත ගැහිමකුත් ඇති උතා. මෙව්වර කල් ගාලිකා අක්කා මෙහෙම කෙනෙක් ගැන තොකිවෙමි ඇයි? භැබැයි එක දවසක් නම් එයට වුයි කරපු මුස්ලිම් පොරක් ගැන කිවිවා තමයි. එයට අක්කුලාගේ කැමුත්ත නැති නිසා අත ඇරලා දැම්මයි කියලයි කිවිවේ.

ගාලිකා අක්කා මට අප්පේරිය වෙනකළම් අසාර් ගැන පුළුගක් විස්තර කිවිවා. මට මං ගැනයි අසාර් ගැනයි ගාලිකා අක්කා ගැනයි පුළුගක් දැක හිතෙනකන්ම.

"මයාට ඔයාගේ ජීවිතේන් අසාර් එක්ක ගොඩ තගාගන්න පුලුවන් අක්කි. ඒ කොල්ලා ඔයාට කොවිටර ආදර් ඇතිද? ඔයා මාව අමතක කරලා දැන්න. තැත්තම් ඒ කොල්ලා පවතෙන්. මට කොවිටර පවි සිද්ධ වෙයිද?" මෝ අඩුම්බරව කිවා.

ගාලිකා අක්කා එකපාරටම මාව තුරුලු කරගත්තා.

"මොනවද ඔයා ඔය කියන්නේ? විස්සුදු? මෝ ඔයාට කොවිටර ආදරේයි. අසාර් කියත්තෙන හොඳම හොඳ යාලුවෙක් විතරයි. සෙව්වනදින් දැන්නවා. ඒක එව්වරයි. ඊට වැඩිය දෙයක් නැ. ඒ වගේ හොඳ යාල්වා ඉන්න එක ගැන සතුවූ වෙන්න. අතික එයාට ඕස්ට්‍රොලියා වල ඉන්න එයාගේ කසින් කෙනෙකට මේ අවුරුද්දේ බිත්දාලා දෙන්නායි ඉන්නේ. ඔයාටත් ඇදහ්නාලා දෙන්නවිකො."

ගාලිකා අක්කා මොනවා කියනවද මත්දා.

"අසාර් මෝ ගැනත් දැන්නවද?"

"තාම ඔයා ගැන මේ විදියට තම් කියලා නැ. ඉක්මනට කියන්න ඕනෑ."

ගාලිකා අක්කාට දිගටම් ක්ලිනික් එන්න කියලා තිබුණේ. ජීවිතේ ගැන කළකිරිලා හිටපු මේ කෙල්ල ශිඹුන් නැ. දැන් මාස කීපයක ඉදන් තව තව පුළුගක් වෙනස්වීම් දැනෙනවලු. සෙව්වනදිලාට කිව්ව ගනන් ගන්නේ නැතිලු. බොක්ටර් කෙනෙක් ගාට යන්නවත් කෙනෙක් නැතිලු. අම්මට කිව්වට වැඩක්ම නැතිලු. මෝ මෙවිටර කළු හිතන් හිටියේ සෙව්වනදිලා ගාලිකාට ආදරෙන් සලකනවා කියලයි.

එත් සෙව්වනදිලා ගැන ගොඩක් විස්තර ගාලිකා කිවා. මෝ නිතාගෙන හිටපු පරිසරය තෙමේ එහේ තියෙන්නේ. සෙව්වනදී එව්වර නපුරු කෙනෙක් කියලා මට විභිඛුවටත් හිතිලා තිබේ නැ.

"දිලුම , ඔයාට මුලු ජීවිත කාලය පුරාවටම ඔයා ඉල්ලන හැම දෙයක්ම දෙන්නම්. ඔයාව සන්නේසන් තියන්නම්. එත් කටුඩාවත්ම මාව කසාද බිඳින්න නම් එපා."

එයා අයෙමත් මට කරුණු පහදලා දෙන්න පටත් ගත්තා. මෝ එයා ගාටට ආවා වගේම ඕනම වෙළාවක මට එයාව දාලා යන්නත් ඉඩ දෙන්නම්ලා.

"පුලුවන් තරම් කාලයක් මට පුලුවන් හැමදෙයක්ම ඔයාට දෙන්නම්. මෝ වෙන අය වගේ ඉරිසියා කරන්නේ නැ. ඔයා හොඳ ගැණු ලමයෙකට හොයාගන්න."

කටුඩාවත් කසාද බිඳින්නේ නැතුව වෙන කෙනෙක් හොයාගන්නකළු විතරක් තාවකාලිකව ගොඩනාගා ගන්නේ කොහොම සම්බන්ධතාවයක්ද කියලා මගේ මතසට ගෝටර උනේ නැ. ඒ කියන්නේ ආසාට විතරක් වහල් වෙවිට වපල ආදරයක්. කටුඩාහරි දාලා යනකළු විතරක්. ගාලිකා අක්කා කොහොම මේ වගේ කතාවක් කිව්වද. එයාට මෝ දාලා ගියත් කමක් නැ කියන එකද මේ කියන්නේ!"

"ඔයා මහොෂගෙන් , අනුෂගෙන් බලාපොරොත්තු වෙවිට දෙවල් කිසිම දෙයක් මට දෙන්න බැ මල්ලී. ආදරය විතරමයි."

මට මුකුත් කියාගන්න බැරි උනා. විශාල කම්පනයක් මගේ මස්තිෂ්කයේ ඉදන් සූමුෂ්‍රිතාව පුරාම පැතිරි ගිහින් තිබුනේ. කටුඩාකටම් මගේ හිත මෙවිටර සසල උන බවක් නම් මට මතක නැ. මේ කෙල්ලට මෙවිටර අඩු පාඩු ගොඩක්!

මෝ බිම දැනුගෙනෙන අක්කිගේ උකුලේ ඔවුන් තියාගෙන විකක් වෙළා හිටියා.

"ඇය දෙයියා ඔයා බිම ඉන්නේ. මට දුකයි. එන්න ඇද උබට."

මං එයාගේ ගාවින් ඉදගෙන එයාගේ කුදුල පිහැදුම්මා. එයා රත්තරන් පාටයි. බෝනික්කෙක් වගේ. අනේ මේ ලයිස්නෙන් ඇති වැඩි මොකදේ? මං කොට්ටර ප්‍රව්‍යාරයෙකදේ? මේවිට ආදරය කරලත් මං ලගවම වෙලා ඉන්න මේ කෙල්ලට මට දෙන්න පුදුවන් දෙයක් තියෙනවද? මගේ හිතටත් දැන් දැන ලොකු බයක් දැනෙන්න ගත්තා. කොට්ටර ආදරේ කළත් මේ වගේ ප්‍රශ්න ගොඩක් කරගහන්නේ කොහොමද? ගාලිකා අක්ක හිස් බැලුම්කින් මගේදිහා බලාගෙන ඉන්නවා.

පවි. අසරණ කෙල්ල. මගේ හිතේ ලොකු අනුකම්පාවක් පැතිරිලා යන්න පටන් ගත්තා. එකපාරටම නැගිටලා මගේ අත් දෙකින් ගාලිකා අක්කට වඩා ගත්තා. මගේ අත්දෙක් හරහට ඉදගෙන ගාලී මාව බඳා ගත්තා.

"අනේ මට සමාවෙන්න දිලුප මල්ලි.... මං මොනවද ඉතින් කරන්න ඕන දෙයක් කියන්න."

මගේ අත් දෙක රිදෙන්න ගත්තම තමයි ගාලිකා අක්කට බිමින් තිබිබේ. එයා මගේ දැනීස් පාමුල වැටිලා මගේ කකුල් දෙක බඳාගෙන හිටියා. මං උදේ ඉදන් කරන්න හිතාගෙන හිටපු හැම දෙයක්ම හිතෙන් අයින් කරගතා. මේ අසරණ කෙල්ලගෙන් එහෙම දේවල් ගන්න එක කොට්ටර පටද?

කිසිම ද්‍රව්‍යක කිසිම කොල්ලෙක් මම ඒ වෙලාවේ කරපු දේ කරන එකක් නෑ. මං ඉවසුවා. ඒ වෙලාවේ එහෙම කරන්න කම්පනය වෙලා තිබිබ මගේ අධ්‍යාත්මය මට බල කරා.

මං අක්කිව වඩාගෙන හිතින් ඇදෙන් තිබිබා. ගාලිකා අක්කා කොට්ටෙන් මූණ වහගත්තා. එයා නිනත්ත ඇත්තේ වෙන දෙයක්. මං එයාගේ නිල්පාට කොටගුවම හරිගැස්සුවා. අක්කි මං දිහා බැලුවෙටත් නෑ. කොට්ටෙන් මූණ වහගෙනම හිටියා.

මං කාමරෙන් එලියට ඇවිත් සාලෙන් ඉදගත්තා. මගේ ඔවුන් අවුල් වෙලා. මොනවා කරන්නද කියලා හිතාගන්න බැ. මං කොහොමද මේවිට අවුල් ගොඩකට මූණ දෙන්නේ? ඔක්කාම අමතක කරන්න හිතාගෙන කන්න අඩ ගැහුවා. අක්කි තාමත් ඇදේ. පස්සේ කන්නමලු.

මං අසිහියෙන් වගේ බත් එකක් බෙදාගෙන ඇවිත් සාලෙන් ඉදගත්තා. ගාලිකා අක්කා කැවත් නැතත් මට ඒ වෙලාවේ ඒ ගැන කළුපනාවක් තිබිබේ නෑ. වික වෙලාවකින් එයන් ඇවිත් සාලෙන් ඉදගත්තා. වාඩිවෙලා මං දිහා අසරණට බලාන හිටියා. පරාඹීත හිස් බැලුම්ක් මූණ පුරා ඇදිලා. කොහොඩි අවුල් වෙලා. ඇස් දෙක ලොවි ගෙඩි දෙකක් වගේ රතුවෙලා. ඉදිමිලා. උදේ මේ මූණ කොට්ටර සිරියාවට තිබුනද?

"අක්කි ඔයාගේ කාමරේ අස්කරලා දාන්තා. රේට පස්සේ මොනවහරි බෙදාගෙන කන්න."

මට ගාලිකා අක්කා එක්ක කතා කරන්නවත් හිතුනේ නැ. එයාට මග ඇරලා ඉන්න ඕන වුනා. ඒ ඇය කියලා කියන්න මට තේරුනේ නැ. කොහොමද මට ඕන උනා තනි වෙන්න. මං මගේ කාමරේට ගියා. එයා එයාලගේ කාමරේට ගියා.

රේඛියෝ එකේ සියුවක් දැමීමා.

" නොපෙනෙන ඇතක ඇ ගෙන යනවා

සියුමැලි කැකුලක් මැලවේදි..... "

ල්දුක්බර තාලය ලැද්දේ මං කල්පනා ලෝකයක තිමග්නව හිටියා. එයා උදේ ඉදන් කියපුවා එකින් එක විශ්ලේෂණය කරලා බැලුවා. ඇයි මට මේ තරම් දුක හිතෙන්නේ? මට හයියෙන් අඩන්න තියෙනවා තම.

ගාලිකා අක්කා මගේ කාමරේ දොරගාට එලියේ කුරකෙනෙවා. එයා මට සාලෙට අඩගනවා. මං බිම බලාගෙන ගිහින් පුවවක ඉගෙන්තා. එයා උදේ මට නොපෙනවා හංගපු මගේම ගොටෝ එක දුන්නා. එකේ අනිත් පැත්තේ කටියක් ලියලා. මං එක එක සැරයක් කියෙවිවා. දෙසුරයක් කියෙවිවා. තව සැරයක්.

කදුලක් චෙලා ගොන් දැකේ
ඡුවක් චෙලා ජීවිතේ
වොන් චොන් චොදි ගෙට දැන්
ඇයි ඇහි ඇහි ගමුවූන්

මා පාලිලේ ණනි වි තිදි චෙලේ
තුඩ කිවුද සඳවනට ඇයුලේ
භාඥ දුව් අභ්‍යන් කෙළවිල්
ප්‍රාගාත්‍යට ඇයි ලං වුයා

හමුවන්නන් ගේ ඇඟ ඉත්තාලේ
වොන්චේලි උත්ත්වයා මියුවූන්
වොන්චේලි දුක වැපුද ජීවිතේ
පෙම් බැඳුන් ඇයි වට්ට ලංවූන්

එශේක් ගැඹවෙලා තිබු අර්ථය දැනුනම මගේ හිත පුපුරුෂහන්න පටන් ගත්තා. ගාලිකා අක්කා දිහා බැඳුවා. මෙවවර වෙලා හිතේ තද කරන් හිටපු වේදනාව තවත් හිරකරන් ඉන්න බැරි උනා. ඇත්තමයි මට ඇඩුනා. ගොදවම ඇඩුනා. ගාලිකා අක්කා බයවෙලා මං දිහා බලන් ඉන්නවා. මෝ ඔවුන් දැනීස් ඔබාගත්තා. මට නතර කර ගන්න බැහැ ඇඛෙනවා. ගාලි වික වෙලාවක් බලන් ඉදාලා පිටිපස්සේන් ඇවිත් මගේ කර වටේ එයාගේ අත් දෙක දාගෙන මට තුරුණ වුනා. අපි දෙන්නා කොට්ටර වෙලාවක් අඩන්න ඇත්ද? ආයි අඩන්න කදුලු නැති වෙනකල්.... අපේ කදුලු මුහුද තරමි.... අක්කි මගේ කදුලු පිහිදුම්මා.

"මෝ ඔයාට කොට්ටර ආදරෙයිද? අනේ මෝ දැන් මොකද කරන්නේ?"

"හැමදේම වෙන්නේ මිනිස්සුන්ටනේ දෙයියේ"

"එත් අක්කි... ඔයාටම ඇයි මේ හැමදේම උනේ?"

අපි දෙන්න මහමෙරකට සුසුම් හෙලන්න ඇති.

මෝ මෙවවර ආදරේ කරපු කෙල්ල , එව්වර බලාපොරොත්තු පොදි බැඳගෙන හිටිය කෙල්ල අන්තිමේදි මට ලැබුණා. අනේ දෙයනේ අපේ දෙවය මේ වඩා වෙනස් විදියකට ලියවුනේ නැත්තේ ඇයි? එච්ස්තුව මට ලැබුනේ කොට්ටර අඩුපාඩු ගොඩක් මැද්දෙද? එත් එයාගේ ආදරය තම් කිසීම අඩුවක් නැ.

මම හැමදෙයකින්ම පරාජය වුනා වගේ දැනුනා. අනාගතය ගැන අවිනිශ්චිත හැඟිලක් . මේ ප්‍රශ්නත් එකක මෙක කරන්න බැහෙන්. දැමීම අත ඇරලා දැමීමා නම් හරි . එත් මට එහෙම හිතන්න පුළුවන් කමක් තිබුනේ නැ. ඉස්සරහා ගැන කොට්ටර බයක් තිබුනත් මගේ මුළු හදවතම දැන් එයාගේ, වෙන කෙනෙක් ගැන හිතන්නත් සමහරවිට මුළු ජීවිත කාලය පුරාම බැරි වේ.

"ගාලි... මම මගේ ජීවිතේට වැඩියෙන් ඔයාට ආදරෙයි. මට ඔයා නැතිව ඉන්න මොහාතක් ගැනවත් හිතන්න බැ. මෝ ආදරෙයි වස්තුව. මෝ පුළුගක් ආදරෙයි. "

මෝ කටයුවත් තොඩිදෙන බැමීමක් වගේ ගක්තියකින් ගාලිකා අක්කාගේ සුරත දැඩිව අල්ලගත්තා. ගාලිකා අක්කා කටයුවත්ම තොවෙනස්වෙන සෙනෙහසකින් මාව භාදරන් සිප ගත්තා.

මම එයාට තෙරුමිකරන්න උත්සා ගත්තා එයාටත් ජීවිතයක් තියෙන බව. හැමදේම නැතිවෙලා නැ කියන එක. සමහරවිට ඔය ලෙසේ භාද කරන්න පුළුවන් වෙයි. මෝ වෙනුවෙන් ඊල සතියේ ඉදන් ක්ලින්ක් එකට යන්න එයාට කැමති කරගත්තා.

"මට ඇත්තම උවමනාවක් තිබුවේ නැ දිලුප. අන්තර්යටම කළකිරිලා හිටියේ, එත් ඔයා වෙනුවෙන් මගේ පැත්තෙන් මොනවහරි කරන්න තියෙනවා නම් මම ඒ දේ කරනවා. කටුරුවත් මාව ක්ලිනික් එක්කන් යන්නේ නැ මල්ල. මෝ ඔයා වෙනුවෙන් තනියම හරි යන්නමිකො."

අක්කි එ වෙලාවේ මොකද්දේ කොලයක ලියන්න පටන් ගත්තා. එක මට දිලා කියවන්න කිවවා.

එහැ ගෙජිලක තනි එනු
මේ යුදකළා ආත්වය
ඡසක් තැංගත් එකට රෙය
පුළුය තැං පුක්වුයු,
ඒනි ප්‍රාජය තැං එයකට,
අත් කියිත්
වෙළුව නැතිවා තමන්

මං අක්කි දිහා බැලුවා. පුදුමයි මෙව කොහොම ලියනවද මන්ද..

"මයාට බබලා සිනමද?"

"බැරීම උතොත් ප්‍රස් පැටව හඳා ගනිමු." මං විහිලුවක් කරන්න උත්සා කරු.

අසාර්ට උතාත් මේ ප්‍රශ්න නිසා එයාගේ පවුලත් නැතිකරගන්නා වෙන්නේ තව පොඩිබෙන්. අසාර් ගැන හිතපු විදියට මටත් කටයුතු පවුලෙන් අයින් වෙන්න වෙයි කියලා හිතෙනවලු.

ඒත් මට ආදරේ හිත්දා..... මාව අතාරින්න බැරිලු.

ගාලිකාට මං ගැන පොඩිබක් හරි ලෝං සිතක් තියෙනවා කියලා දැනගත්ත එක ලොකු දෙයක්.

එධා හටස අම්මලා ගෙදර එනකාට අපි දෙන්නා මොනවත්ම නොවේව විදියට හිටියා. එධා මුලු රෝම අපිට කරනට තිබුණේන්තැ. අපි දෙන්නා පුරුදු විදියටම රෙපුම කරු. ඒත්...!

එක වැරද්දක් වෙලා. ඒක දැනගත්තේ පුගක් කලක් ගියාට පස්සයි. ගාලිකා අක්කා දවල්ට කාලන්තැ. රෝ කරනට නැති වෙලාවේ කට්ටියම කුස්සියේ කනවා. මම හිටියා කාමරේ. ගාලිකා අක්කා අනිත් අයට කළින් කැම කාල ඉවර වෙලා සාලේට එනවා මට ඇඟුනා. රෝ කළිනුත් මේලුව වෙලා අපි අදුර මුවාවෙන් ලං වෙලා හිටියා. ඒත් හිත් වල කිසිම සතුවක් තිබුණේන්තැ. මාත් සාලේට ගියා. තාත්තා සාලේ ඇත් කෙලවරේ ලාම්පු එලියෙන් පත්තරයක් බලනවා. මම ගිවාර් එකත් අරන් සාලේ අනිත් කෙලවරේ දාරගාව බිම ඉදෙන්නා.

හෙට සෙවවනදීට ක්ලාස් නැතිලු. මොනවා කරන්නද? ලද දෙයින් සතුව වෙන්න එපැයි. හෙට උදේ අක්කිලා තුවර යනවා. ඉතින් කියාගන්නත් ගොඩක් දේවල් තියෙනවා. එ් නිසා අපි එකිනෙකා දිහා බලන හිටියා. ඇහෙන් ඉඟ කරු. ගාලිකා අක්කා මං දිහාවම බලන් හිටියා. මං හිතුවේ තාත්තාට අපිව ජේන්නේන්තැ කියලයි.

ඒත්...!

පහුවදා උදේ මං නැගිටිනා කොට අක්කිලා නිදි. අම්ම මාත් එකක් කටයුවත්තැති විදියට අක්කිලා දෙන්නට බනින්න පටන්ගත්තා රහස්‍යන්. විශේෂයෙන්ම ගාලිකා අක්කාට. එයා කොටට අදිනා එකයි, එයාගේ ගත් පැවතුම් වලදි තමයි බැන්නේ. මට මොකක් හරි අනාතුරක සේයාවක් ඉව වැටුනා. රෝයේ උදේ පාන්දරම නැගිටා ගාලිකා අක්කා අම්මට උයන්න උදව් කරු, මුළු මේලුමෙත් අතුශ්‍යවා.

ඒත් රෝයේ හටස අනිත් අයත් එකක් වැඩිය කතබහක් නැතුව සාලේට වෙලා ඉදෙනා හිටියේ. එ් ඉතින් රෝයේ දෙවල් වරුවේ ඇතිවේව මානසික කැළඹීම තිසයි.

අපේ අම්මා හිතන් ඉන්නේන් තියෙන ආබම්බරකම , උද්දවිචම , ලොකුකම කියලයි. එයා එයාගේ පාඨුවේ පැන්තකට වෙලා ඉන්න ලුමයෙක්. හිතෙන් තියෙන ප්‍රශ්නවල ගැවියට එහෙමහරි ඉන්න එකත් පුදුමයි. ඇරත් ඇදුම් පැලදුම් වලින් මෙනිස්සු මෙනින්න පුදුවන්ද?

"යන්නේ එහෙම නැ අද ඇරලන්න ස්වේච්ඡන් එකට. දෙන්නෙක් ඉන්නේ. යන්නේ නැතු තනියම. ඔයා එහෙම ගිහින් තිබිලොත් බලාගෙනයි."

අමුමා මට තහනම් තියෙන පූජෙවිවා.

මට බැඳුම් අභන් ඉන්න බැරුව සාලේ දෘර ගාට හේත්තු වෙලා කළුපනා කරා. මේ කෙල්ල මොන වැරුද්දක් කරවද මේ බහින්නේ. වරදක් තාම අහුවෙන්න කරලා නැත්තේ.

ක්‍රුඩ් එකපාරටම පිටිපස්සෙන් ඇවිත් මගේ ඇස් දෙක වැළුවා.

අනේ පවි... ගාලිකා අක්කා දන්නවනම් එයාට බැන්නා කියලා. සෙව්වනදී එක්ක ඕනාවට වැඩිය කියලා කොහොමත් කාලේක් ඉදන් මට ගෙදර කටිවිය බැන බැන හිටියේ. ඒ ගැන සෙව්වනදී අක්කට දැනුවත් කරලා තියෙන එක මේ වෙන්කොට අවශ්‍ය වෙලයි තිබිබේ. එත් මම කොහොමද සෙව්වනදී අක්කට ඒ වගේ දේවල් කියලා එයාගේ හිත රිද්දන්නේ. මම ගාලිකාට මේ විස්තර කිවිවා. අද ඇරලන්න යන්න එහා කිවිවා කියලන් කිවිවා. සෙව්වනදීට පස්සේ විස්තර කියන්න කියලන් කිවිවා. හැඳුයි ගාලිකා අක්කට බැනපුව නම් කෙලවිද්‍යක් ගෙවීමෙන් නැ. එවා දන්නවනම් ආය මෙහේ එන එකක් නැ.

ගාලි අක්කට මාර අප්සට. ඔය අස්සේ සෙව්වනදී නැගිටලා ආවා. වික වෙලාවක් ඉදලා එයා තේ හඳන්න කුසැසියට ගියා. එය ගියාට පස්සෙන් අපි දෙන්නා සාලේ බර කතාව.

සෙව්වනදී අක්කට මොනවහරි හිතුනද දන්නෙන් නැ.

අපේ අම්මලත් වැඩට ගියා. ගාලිකා අක්කා උදේශ කැවෙත් නැ. මහ පුදුම කෙල්ලෙක්. සෙව්වනදී අක්කා බලෙන්ම බත් කටවල් දෙක තුනක් කිවිවා.

"මොකද ඔය දෙන්නට වෙලා තියෙන්නේ?" සෙව්වනදී අක්කට අපේ වෙනස තෙරිලා.

"මොනවහරි තියෙනවා. ඇය මල්ලේ මුණුත් ප්‍රශ්නයක්ද?"

"හවස කියන්නම්කො." ගාලිකා අක්කා කිවිවා.

සෙව්වනදී යන්න කළින් බාත් රුම් එකට ගියා නාන්නා. ඒ අතරේ ගාලිකා මගේ කාමරයට ආවා. එයාගේ ඇස්සේක් තෙත් වෙලා. අපි දෙන්න වික වෙලාවක් එකිනෙකා වැළදගෙන හිටියා.

"කිසිම දෙයක් ගැන ඕනාවට වඩා හිතන්න එහා දිශුලු. දුක පෙන්නන්නේ නැතිව හඳුනෙන ඉන්න. තැන්නම් අටිට අපි දෙන්නට නැති වෙයි."

මං අන්තිම වතාවට ගාලිකා අක්කට සිප ගත්තා. ගාලිකා එකපාරටම මාට දාලා දිවිවා. සෙව්වනදී අක්කා බාත් රුම් එකෙන් එලියට එන සද්ධේ ඇහිලා.

අක්කිලා දෙන්නා යන්න ලැස්ති උනා. මම දාරගාට බිම වාඩි වෙලා කළුපනා කර කර හිටියා. සෙව්වනදී අක්කා ඇවිත් මං ගාවින් වාඩි උනා.

"ඇය දිශුලු මල්ලේ... මොකක්ද උනේ?"

"මං අද ඔයාල ඇරලන්න එන්නේ නැ අක්කි."

"ඇ... කමක් නෑ මල්ල. අපිට තනියම යන්න පුළුවන්." සෙව්වනදී අක්කා මොනාත් නොදැන මේ ගැන කණ්ඩාවුවකින් පැවසුවා.

"අනේ තරහා වෙන්න එපා අක්කේ. අපිට පොඩි ප්‍රශ්නයක් ඇති වෙලා."

"ඒ මොකද?" සෙව්වනදී බයවෙලා වගේ ඇහුවා. එතකාට ගාලිකාත් යන්න ලැස්ති වෙලා බැං එකත් අරත් ආවා.

"ගාලිකා අක්කා ඔයාට කියයි."

"අනේ බඳා.... ඔයාට ඕනම ප්‍රශ්නයක් තියෙනවනම අපිට කොල් කරලා කියන්න. වැඩිය ප්‍රශ්න හිතට ගන්න එපා."

සෙව්වනදී අක්කා ප්‍රශ්නය හරි භැවි නොදැන උත්ත මගේ හිත හඳුන්න එහෙම කිවිවා.

අක්කිලා දෙන්නා නොපෙනී යනතුරුම මම ගෝවුව ගාවට වෙලා බලන් හිටියා. ආයෝ උඩිට ගාලිකාව දකින්න ලැබෙන්නේතු... මගේ යටි හිත බයෙන් කු මොර දෙනවා. මොකක් හරි අසුබ දෙයක් අනාගතයේ වෙන බවට පෙරහිමිති පහලවෙලයි තිබුණේ.

ර්යේ ගාලිකා මට දිපු මගේ ගොටෝ එක අරත් ආයෝත් අර තිසුළුස කියෙවිවා. මගේ මූල හිතම කඩා වැවෙනවා. අක්ක මේක කොහොම ලිවිවද මන්දා. ඇත්තටම හමුවීමත් පෙරම ඉරණම විසින් අපේ වෙනවීම තීන්දු කරලා ඉවරද?

ගාලිකා ගෙදර ගිහින් සෙව්වනදීට භෞරෙන් මට කොල් එකක් දුන්නා. එයා කොට්ටියේ යන ගමන් සෙව්වනදීට කියන්න කියපුවා කියලා. සෙව්වනදී අක්කා භෞද්වම අප්සට් හිහිල්ලා. කොට්ටියෙම අඩන්න පටන් අරන්. පට... සෙව්වනදී අක්කිත්. ඇත්තටම අපි කොට්ටර සන්නොසේන්ද හිටියේ. අපේ සන්නොස්ය අපිටත් භෞරෙන් පොඩිඩ පැළු දෙළඟෙන් පිටමිං වෙලා.

හවස ඉනදික ආවා. ඒ කියන්නේ මගේ විකක්දුර ඉන්න තැදුළෙක්. මගේ ඔවුන් අවුල් වෙලා තිබා හැටියට උත් එකක වෙනදා වගේ සතුවෙන් කතා බහ කරන්න බැරි උතා. ඒත් මූල හවසටරුවම මම හරි අමාරුවෙන් උත් එකක ගත කරා. හවස අම්මලා ආවට පස්සේ මං පොඩිඩකට ගැල්ලා ගිහින් සෙව්වනදීලට දිලා තිබා කාමරේ ඇද උඩ ඇල උතා. උදේ ඉදන් කළුපනා කරලා කළුපනා කරලා අවුල් වෙලා හිටිය මහනසියට මට දන්නෙම නැතුව නින්ද ගියා.

එක පාරටම අපේ අක්කගේ සද්ධදේ ඇතිලා තමය මාව උඩ ගිගිල්ලා ඇගුරුණේ.

"උඩිට ගැනු අස්සේ නම් රිංගන් වරු ගනන් ඉන්න පුළුවන්". ගිහින් අර කොල්ලත් එකක් කතා කරනවකො."

අක්කා මට බැනගෙන බැනගෙන ගියා. මං සෙව්වනදී ආග්‍රය කරන්නේ භෞදම යාලුවෙක් වගේ. එයත් මට ඒ වගේම ආදරෙයි. රියෙන් එයාලා එකක ප්‍රශ්නක් වෙලා හිටියා. ඒ හින්දි දත්තේන් නෑ මොයාලා ඇවිස්සිලා තියෙන්නේ. අපේ අක්කා උතාත් අර විදියට කිවිම මගේ හෞද්වම රිදුනා. රට පස්සේ මම තැගිටා ගියා. බැලින්නම් ඉනදික තිදි. පවි වැඩි උගාට කම්මුලි ඇති. මොනවා කරන්නද? මෙන් දන්නේ මගේ පපුවෙ පත්ත්වෙන ගින්ද.

රේට පස්සේ කුස්සියට ගියාම අම්මයි අක්කයි එකතු වෙලා මට ඇහෙන්න තුවර අක්කිලා දෙන්නට බනින්න පටන් ගත්තා. වැඩියෙන්ම ගාලිකා අක්කට. එය හොඳ නැතිලු, අසික්කිතයිලු, එහේ හොඳට තටතවා ඇතිලු, මාමලාට අක්කිලා දෙන්නට පාලනය කරන්නත් බැව වගේලු, එගාල්ලනවත් ගාලිකාව යටු ගත්ත බැරුවුලු ඇත්තේ. සෙව්වනදින් ගාලිකා හිත්දා තාස්ති වෙලා ඇතිලු. මට මේ වෙන්න යන්නේ මොනවද කියලා හිතාගන්න බැරි උතා.

ගාලිකාගේ අම්මලා තාත්ත්වාටත් බැත්තා. මං අක්කිලා දෙන්නා ගැනම හොඳට දෙන්නට. එයාලා අම්මලා හිතා විදිහේ තරක අය නෙමෙයි. මේ බනින එච් අපහාස, වෝදනා, මං අහන් හිටියේ හරිම වෛද්‍යාවෙන්. එතන ඉන්න බැරිව මං නැගිටලා ගිය. මෙව්වර කල් නැති විදිහට මේ මෙනිස්සු මොකද මේ වෙනස් වෙලා. මම කොව්වර අප්සට ගියත් ඒවා පෙන්නුවේ නැ.

අන්තිමේදී අපේ අම්මලා බොහෝම දරුණු තීරණයක් ගත්තා.

ආයිනම් ගාලිකාව එවන්න එපා කියලා තුවරට කොළු කරන්නයි හැඳුවේ. මම හොඳම බය උතා. මගේ ආදරය සම්බන්ධයෙන් අනාගත සෞඛ්‍යාන් ලකුණු ජේන්න පටන් ගත්තා. මම පුලුවන් විදියට කියාත්මක උතා.

මං අම්මලට පැහැදිලි කරන්න උත්සහ කරා. එහෙම කොළු කරෝත් එහේ ප්‍රශ්න ඇතිවෙයි කියලා. අනෙක මං ගාලිකාට උදේ මේ විස්තර කිවෙලි නැගෙන්. එහෙම කිවා නම් එය ආයේ ජීවිතේට මෙහේ එන එකක් නැ. ඇරත් අපි දෙන්න අතර මෙව්ව කිසිම දෙයක් කිසිම කෙනෙක් දෙන්නේ නැතුවත් මේ වගේ විරෝධයක් ඇති වෙලානම් ඉස්සරහට කොහොම වෙයිද කියලා හිතාගන්නවත් බැ.

එදා මුළු රුම ගාලිකාගේ වැරදි කිය කිය තමයි කට්ටිය හිටියේ. මට එවා ඇහෙනකාට මේ ගෙඹුන් යන්න පවා හිතුනා. ගාලිකාට මම කොව්වර ආදරෙයිද? එයාට කට්ටාවත් සැරෙන් වවනයකට් කියන්නේ නැ කියලා මම හිතාගෙන හිටියේ. ඒත් එයාට මෙහෙම අපහාස කරනකාට මං කොහොමද වාවගන්නේ.

ඇත්තටම තමන්ගේ පාඩුවේ ආයිනක් අල්ලගෙන කළපනා කර කර ඉන්න මේ කෙල්ල ගැන කොහොමද එහෙම හිතන්නේ. වැඩි කතාබහකුත් නැ. කතා කරන හැටිත් කොව්වර අහිංසකයිද? අපේ අම්මලාට ඒ ගතිගුණ ජේන්නේ ආබම්බර විදියට.

"ඔයා ඉන්න දිලුම පැත්තකට වෙලා. ඔයාට තේරෙන්නේ නැ. අපිට තේරෙනවා ඒකි දිඟා බලපුගමන්ම මොන වගේ නැවිටිවියෙක්ද කියලා. ජේන්නැදී ඇස් දෙක කරකටලා බලන හැටි. කාව හරි දැල් අගන්නමද කොහොද බලාගෙන ඉන්නේ."

එත් තුවර මාමලයි එගාල්ලන්ගේ අනෙක් නැදුයෙයි ඔක්කාම එයාට සුලකන්නේ හරියට තමන්ගේම කෙනෙක් විදියට. ගාලිකා හැමෝගෙම හිත දිනාගෙන ඉන්නේ. හැමෝම එයාට ආදරෙයි.

එශ් සැරේ අම්මලා කතාව වෙන අතකට හරවන්න ගත්තා. දවල්ව ගාලිකාව විතරක් මාත් එක්ක තනියෙන් ගෙදර තියලා යන එක සඳවාරසම්පන්න නැතිලු.

"එතකාට මෙව්වර දවස් සෙව්වනදි අක්කා මාත් එක්ක තනියෙන් ගෙදර හිටියේ. එතකාට ඇස් කන් වැඩිලද තිබේ?"

"සෙව්වනදි අපේ ලුමයෙක්. එය ඔයාගෙම අක්කා කෙනෙක් වගේ. ඒත් අරයා එහෙම නැ."

"නිකං බහුභ්‍රත කතා කියන්න එපා අමේ. ගාලිකාගෙයි සෙව්වනදිගේ මටනම කිසීම වෙනසක් තැ. ඔය ගොන් අදහස් කොහොමද ඔවුවලට ආවේ?"

මම පුලුවන් තරම් උත්සුහ කර. අක්කිලා වෙනුවෙන් කතා කරන්න. අන්තිමේදී මේක බොහෝම අමිහිර විවායක් බවට පත් වුනා. මම ගෙදර කට්ටියත් එක්ක කිසීම ද්‍රව්‍යක ඇති නොවෙච්ච පුදුම වෙරයක් ඇති උනා. ඉන්දික කාමරේට වෙල හිටිය මම රන්ඩු කරද්දී. කට්ටුවත් එව්වර අම්මෙය තාත්ත්වය බැහුලා තැතිව ඇති. මං කොට්ටිවර එශාල්ලන්ගේ හිත් රිද්දන්න ඇත්ද. ඒත් මගේ ආදරේ වෙනුවෙන් ඕනම කැපකිරීමක් කරන්න සූදානමෙන් මම හිටියේ. ඉතින් රණ්ඩු වෙන එකේ වැරද්දක් මට කොහොමටටත් පෙනුනේ තැ.

එත් නොදුනුවත්වම එහෙම රණ්ඩු වෙනකොට එකෙන් ගෙදර අයට සැකයක් තියෙනවා නම් එක තව තහවුරු වෙන එක තමයි වෙන්නේ කියල තේරුනාම මම නිහඹ වුනා. එත් එ භාද හිතින් නම් නොමේ. එත් කළබල වෙලා ගාලිකා අක්කිව මේවර ඉක්මනට තැති කරගන්න පුලුවන්ද?

අන්තිමේදී මම අපේ අම්මට පොරොන්දු කරගත්තා තුවරට කොළු කරන්නේ තැ කියලා. බැරි වෙලාවත් එහේ අවුල් කරෙන් අර කෙල්ල තවත් කළකිරිලා වහවත් බොය කියලා මගේ හිතට බයක් තිබුනා. ගාලිකා එන එකට ඔව්වරටම බය නම් හෙමින් සැරේ සෙව්වනදිට විතරක් එක කියන්න කියලා කිවිවා.

එත් මේ සිද්ධිය නිසා ගැමෙට්ම මගේ හිතේ තිබුන දේ නොතේරුනා නොමේ. එත් එ ගැන මගෙන් කෙලින්ම අහන්න හරි මට බනින්න හරි කාවටත් ගක්තියක් තිබුනේ තැ.

"මෙයට ඕන ඕන පරටියෙන් එක්ක තවන්න හම්බවෙයි කියලා විතරක් හිතන්න එපා." අම්මා අන්තිමට එක කිවිවේ පුදුම තරගකින්.

ගෙදර අයත් එක්ක කැඟගෙන ඉවර වුනාට පස්සේ සුරංගයා අවා. උට වෙලා තියෙන දේවල් සේරම අඩ අඩා වගේ කිවිවා. උටත් හිතාගන්න බැ තත්වය මේ තරම් ඉක්මනට මේ තරම් දැනුම් වෙලා කියලා.

"අම්මෙ... මේ... තව කළයන්න කළින් ඕක අතඇරලා දාහන්. උඩට ලුමය තැති ගැහීයෙක් බැඳුගන්න පිස්සේද? උඩින් පස්සේ පරමපරාව ගෙනියන්නේ කුවුද? මොඩකම් කරන්න එපා. උඩිලගේ ගෙදින් දැන්ම ඔහාම නම් ඉස්සරහට කොහොම වෙයිද? අපිටත් බැහුම් අහන්න වෙන්නේ."

මට සුරංගයා එක්ක මල පැන්නා.

"නො... එතකොට රියේ ද්විල් ඇවින් මොනවද මෙතන කියලා ගියේ? "

"රියේ ඔහාම තත්වයක් දැනගෙන හිටියේ තැනේ. දන්නවා නම් කියටවත් උඩට අහුබල දෙන්නේ තැ. නිකං අමාරුවේ වැවෙන්න එපා බං."

"ඇය ගොනෝ එ කෙල්ලට මං කොට්ටිවර ආදරේයිද? එව්වර ආදරේ කරන කෙල්ල අමාරුවේ වැවිලා ප්‍රාන්න ගොඩකට මැදිවෙලා ඉන්නකොට අතඇරලා දාලා පැනලා යන එක පිරිමිකමක්ද? හරි උඩිම කියපන් මට හිතට එකට එහෙම කරන්න පුලුවන්ද?"

"෋ඩි ගොනෝ එ කෙල්ලට මං කොට්ටිවර ආදරේයිද? එව්වර ආදරේ කරන කෙල්ල අමාරුවේ වැවිලා ප්‍රාන්න ගොඩකට මැදිවෙලා ඉන්නකොට අතඇරලා දාලා පැනලා යන එක පිරිමිකමක්ද? හරි උඩිම කියපන් මට හිතට එකට එහෙම කරන්න පුලුවන්ද?"

"෋ඩි අවංකකමයි, හරි වැරද්දය ඔක්කොම මට තේරෙනවා. උඩට තේරෙන්නේ තැද්ද වෙන කෙල්ලේ තැතිවටද? නිකං අමාරුවේ වැවෙන්න එපා. අනෙක ඔය කෙල්ලගේ පිරිසිදු බව ගැන කියපු කතාවනම් මට විශ්වාස තැ."

උව තේරෙන්නේ නැ. මමනේ ගාලිකා ආගුය කරන්නේ. ඒ නිසා මට ඉරහද වගේ විශ්වාසය. තිකං විස්තර අහන කෙනෙකුට හිතෙන්න පුලුවන් මේක ගොනපු කතාවක් කියලා. ඒත් මමනේ ඒ කතාව අහගෙන හිටපු කෙනා. මටනේ ඒ අත්දැකීම තියෙන්නේ. ඒ ඇස් දෙකෙන් කොට්ටර කදුලු හෙලන්න ඇත්ද? ඒ කදුලු වලට වඩා තවත් සාක්ෂි මොකටද? මෙහෙම කිව්වාම සුරංගයන් ඇත්ත තේරුම් ගන්තා.

"මටත් හරිම දුකය බං කෙල්ල ගැන. කෙල්ල ඇත්ත වෙන්න පුළුවන් කියන්නේ. මොකද ඉතින් අපිට ඒ ගැන කියන්න බැනේ. උඩිනේ කෙල්ලට ආගුය කරලා බලලා තේරුම් ගන්තේ. භෞද කල්පනා කරලා බලලා තීරණයක් ගනින්. බයවෙන්න එපා ගන්න ඕනම තීරණයකට අපිත් ඉන්නවා."

එදා රෝ මගේ තව යාච්චෙක් කෝල් කරා. ඒ අසංක. උඩිත් මම විස්තරේ කිව්වාම මට භෞදටම බනින්න ගන්තා.

"උඩ අඛුවෙන්න බං ගදන්නේ. මොඩ වෙන්න එපා. ඔය කෝල්ල උඩට අන්දන්න ගදන්නේ. සත පහකට විශ්වාස කරන්න එපා."

"නැගැ බං මට කෝල්ලට විශ්වාසය."

"අනේ පලයන් බං. උඩ මොනටද කෝල්ලේ ගැන දන්නේ. මහ ජරා ජාතියක් බං. බොරුව තමයි තියෙන්නේ. අනාථ වෙවිට කෝල්කට් දාගන්න උඩට මැන්දලද? මෙවිට රටේ කෝල්ලා ඉත්තකොට. මට දුක අපේ එකා ගැන."

උ මාත් එකක් පුළු දේවල් වලට තරක කරා. ගාලිකා අක්කට ඕක වෙලා තියෙන්නේ මැත කාලෙකදී වෙන්න පුළුවන්ලු. තව ගාලිකා අක්කගේ ලේඛ ගැනත් උ සැක කරා. ලමයි හම්බවෙන්න බැරි වෙන්න උපත් පාලනය කරනවා ඇතිලු.

මට මේ කතා අහලා යකා නැග්ගා. යාච්චෙක් වුනාත් මෙහෙම කතා කියනාකොට . මම මලපැනලා ගොන් එක තිබා. අනේ මුට පිස්සුද කොහොද? උ හිතාගෙන ඇති උ දාගෙන හිටපු වල් කෝල්ලේ වගේ කියලා මගේ කෝල්ලන්. මේ දාන්තටහේ තුවර මාමාලාගේ ගේර තත්ත්වය. ගාලිකාලා සේවනයිලා කොට්ටර වැශය්ද? උ ඔය කියන දේවල් හිතාකොටත් හිතට මහ ලැංජ්ජාවක් ආවා. උත් ගදන්නේ මගේ හිතට විසඩිජ දාලා මාව මෙකෙන් අයින් කරන්න. කාටත් වැඩිය මමනේ ගාලිකා අක්කා කවුද කියලා දන්නේ. මට කොට්ටර එය ආදරෙයිද කියලා එශාල්ලන් දන්නේ නැනේ. අතුන්ගේ කතාවල්ට සැලෙන්න භෞද තැ.

එ උනාට මගේ ඔවුනට සැකයේ විසඩිජය නොවුවනා නොමෙයි. ඒත් නිරපරාදේ සැක කරන එක වැරදියෙන්. ඇත්තටම මෙහෙම දේවල් මේ ලොකේ වෙන්නත් බැරි කමක් නැනේ.

මං අවල්ව ගිය මනසින් යුතුව නින්දට වැටුනා.

අපේ පුතා ගාලිකාට භෞදටම දාස් කියලා දාස් කියලා ගාලිකාට ඇත්තෙවා. මං පුතාට ලැගට කතා කරා.

"ඇය පුතෙන් අම්මට බනින්නේ?"

"මට අම්මට ජේන්න බැ ."

මං පුතාට අඩංගුගෙන පැත්තකට ගියා.

"අනේ පැවියෙය් අම්මට කටයුවත් බනින්න එපා. අර අම්මා අඩනවා , පවි නේද?"

"నై.... లీయా పాలి నై."

"మొకద నైతంతే... అమిమా పొబికాలెన్ తిఱటరమి ద్రక్ విడలు అచిలు తియెనాలువానే... శ్రవిన్ మమ ఆయే కవిధులిత్ అమిలె లినిన్తెనే నై. ప్రతత కవిధులిత్ లిషెమ కరణ్నెనా లిషా. యన్నె రిహిన్ అమిలె కతు కారణ్నెనా..."

ప్రతు లిమ బలాగెనా గాలికు ఉపఁత్త డిఖాప రియా.

మం లికపూరంతమ ఆచ్చర్చునా. భుగక్ లడే వెల్లు. అట ప్రమ్మిత జినయక్. అపే ప్రతు... గాలికుగెడి మంగడి ప్రతు... ఆతుతంతమ ఆపిత ప్రతెకవీత్ ద్రువెకవీత్ లిన్నెన వుసునువక్ నైఢ్డి... లడే ఆచ్చర్చునా గమన్ తిస్సు లిగెడి. ఆర కెల్లగె ద్రక్ కనఁదువడి. అపే గెడర లినిస్సు లియాలు కియన కతనుదురడి. అపే అకుకు మావ లేగొల్లనుప్ సమిలనువ కరలు బినిన లేవడి... అనే లిన్ను.. మం కోహామదు మె తిపుయ లిపి ఉషఃపరఖం గాలికు అకుకువ ఫిన్నెనెనెవత్. మం ఆందెన్ నైగిలు రియా. ఉన్నిక లడేమ పివత్ వెల్లు రిహిన్. అపే అకుకు మావ ద్వికుక గమన్ లుప ఖరియం షైల్కులెవీ నై కియలు ఖోదుమ లినినువ పాలన్ గఁతు. బైచ్చుమి అహన్ ఉన్నెనా బైరువ మం క్షయిషయం రిహిన్ బంకులెవీ ఉడఁతు. అమిలెత్ మావ విహక్కుర్ లిగె. ఆడిమంస్ గాలికు అకుకువ దెల్లికపన్నునా గఁతు.

ఖోదుమ మోల్లే కూరపాల వెల్లు తిరియ మం లీపు ఆచ్చునమ మోనాలు వున్నాడ ధనుంతే నై. లిక పూరంతమ ఆచ్చును. ఆతుతంతమ మంవత్ జిన్నులేవీ నై మం మె కెల్ల వెన్నులెవేన్ లిషెమ ఆచ్చుబిడి కియలు. మం మావ పూలును కరణ్నెనా బైరివ రియా.

మం కవిధులిత్ గెడరడి లిషెమ అచిలు నై. అమిత పొల్గాన లికత్ ప్రతుతికిన్ తియలు మం గాలి ద్రువెనెనా ఆపు. మం అచిన బైరి ద్వికలు అమిలెత్ ఆచ్చుబినును పాలన్ గఁతు. గెడర బైమోమ వివలెలు. అహనాలు ఆడి అచినునునే కియలు.

తుతుకు బైనును కోల్లెలు వున్నామ అచినునే మొకద లైట్ నైఢ్డి కియలు. రీప పజ్జెస్ అపే అకుకువ అపుల్లా కరు ఆయే మంగ జిత రిడెనునే వివిధయక్ లిత్ కియనునె నై కియలు. అమిత్ పొర్చుత్స్ వున్ త్తువరం కెంల్ కరణునే నై కియలు. ఆయెత్ మె ప్రణునే లియం ఆడినునే నై కియల్సి.

అన్నునుగె ప్రణునే ఉలువ ధిగనునే నైతివ ఉన్నెనా కియలు మం అపుల్లా కరు. మంగ ఆచ్చిల్లెన్ పజ్జెస్ గెడర తినులే లిషెమ పిరినుమ లెనస్ వున్నా. ద్విబి నిఖిలునువయక్. మె నిషిలునువయ కెలువర మొకక్ బరి ఖూబిక దెయక్ తియెనాలు కియల్సి మం ద్వినునే. లీత్ ద్విన్ లియలెవనునే దెయక్ నై. త్తువరం కెంల్ కరణ లికక్ నైనే. బైబై గెడర అయం నామి ప్రణునువక్ ఆడి మం ఆచ్చులెవీ కియలు. లీగైన ఆపఖు మొక్కునే ఆచ్చులెవేనమి నై.

మం లిధు రీ లిన్నువనుగొప లెచిన్ లికక్. లీ ఆతుతే ఆచ్చిదన్ గఁతన బైనుచ్ లికక వైబిక్. కొలువర ఉలులెవీ ప్రణునే తిప్పునాప నొగిల్లెల్తున్ బై. బైనుచ్ లికె లైన్ లైన్ అనాపడినే. లిషె యన గమన్ మం సెంతెను లికెన్ గాలికు అకుకువ కెంల్ లికక్ ద్విమో.

లియాల అపే గెడర తిపుయ గైన లులు విగె కివిలు. గాలికు అకుకువ ఆచ్చుబినును విగె. అద లెబిన్ లికవ రియాల బొనునే నై కియలు మావ పొర్చుత్స్ కరణు. లిలు ప్రణు విస్మయనునే బైరిల్. లియా చితన్ ఉనునే మం లెబిదుడుక్ విగె బొనాలు కియలుద కొగెడ. సెల్విన్నిడి తమడి లిషెమ కతు కియలు తియెనునే. మం పొర్చుత్స్ వున్నా బొనునే నై కియలు.

සෙව්වනදී අක්කා මං ගැන එක එක බොරු කියලා තියෙනවා. මටත් එච්චේම ගාලිකා අක්කා ගැන කියල තියෙනවාතේ. සමහරවිට ඉස්සරහට වෙත්ත තියෙන දේවල් ගැන ඉවෙන් වගේ දැනුත් දැන්නේත් නැ. එත් ගාලිකා අක්කයි මායි මෙව්වර දුර ඇවිත් තියෙනවා කියලා එය හිතෙනව්ත් හිතෙන්ත් නැතිව ඇති.

"මං ඔයා වෙනුවෙන් අද ක්ලින්ක් එකට ගියා දිලුපු." මට ලොකු සතුවක් දැනුනා.

"කා එක්කද ගියේ? අපරාදේ කිවිවා නම් මම තුවර එනවතේ."

"නැ මල්ලි අසාර් වැන් එකේ තුවර යන වෙළාවක මාවත් එක්කගෙන ගියා."

මාව එකජාරටම ප්‍රජාතයකින් තල්ලු කරලා දුම්මා වගේ උනා. ඒ කොහොමද උත් එක්ක එවිටර දේවල් වලට යන්නේ. මං අප්සට ගිය බව පෙන්නුවේ නැ.

"කටුරුවත් දකින්නේ නැත්ද අක්කි?"

"දැක්කත් කමක් නැ මල්ලි. හැමෝම දන්නවතේ ඉතින් යාම්වෙක් කියලා. අනික ගෙදර කාටවත් නම් ආයම කියන්නේ නැ. කට කැබෙනකල් කියලා ඇති එක්කන් යන්න කියලා. ආයෙනම් තනියම හාරෙන්ම තමයි යන්නේ."

ගෙදර කටුරුවත් භායන්නේ නැදා යන්නේ එන්නේ කොහොද කියලා. මට ගාලිකා අක්කා ගැන ලොකු බයක් වගේම සැකයකුත් ඇති වුනා. මං ඒ හැමදෙයක්ම යටපත් කරගෙන ලෙසේ ගැන විස්තර ඇඟ්චාවා. ආයම ලබන සතියේ එන්න කිවිවලු. මට මොනවහරි හංගනවා වගේ. වැඩිය බලාපොරොත්තු තියාගන්න එපා කියලන් කිවිවා.

හිතට දහසකුත් දේවල් ගොඩැඟැදි මම බැන්ඩ් එකේ වැඩිට සේට වුනා. බැන්ඩ් එකේ උත්ත් මාර අප්සට මගේ කතාව අහලා. උන් මාර රෝක් එකක් දුන්නේ.

"උඩ කිසි දේකට බය වෙන්න එපා දිලුපු. ඕන වෙළාවක කෙල්ල උස්සන් වරෙන්. අපේ ගමේ ඕන තරම් කාලයක් උඩ හැමිලා ඉත්තන් පුළුවන්. කවදහරි ගෙදිත් සමාව ලැබෙනකල් උඩ කන්න අදින්ත අපි දෙන්නම්."

උන් එක එකා අපි දෙන්නව නවත්ත ගන්න පොරකනවා. මට පුදුමත් ඕතුනා. මේ වගේ කොල්ලා කොට්ටර මම භම්බකරන්න ඇත්ද. කොට්ටර මේ වගේ උදව් කරපු එවුන් ඉන්නවද. ඉතින් මොකටද බය වෙන්නේ. දැන් මට උදව් ඕන වෙළාවට කොට්ටරක් නම් ඉදිසිද මේ වගේ. මගේ හිතට ලොකු ගක්කියක් දැනුනා. මං තනි වෙළා නැ කියලා තෙරුනා. කොල්ලේ වික එකතු වෙළා මාව ධෙර්සයමත් කරා. මාත් ඔක්කොම ප්‍රශ්න අමතක කරලා බෙස් ගිවාර එක ගහලා ආතල් එකක් ගත්තා. හැබැයි බිඛ්‍යා නම් නැ.

උන් එඟා වැඩි ඉවරවෙළා මාව ගෙවල් ගාවින් බස්සවන්න කියලා ත්‍රිවිල් එකක දුම්මා. ගේ ගාවට ගැඹුප්ම දෙක තුනක් විතර තියෙදි එකේ පෙවුල් ඉවර වුනානේ. රෝ සේඩ් එහෙමත් වහලනේ. නයට කැබෙක් හම්බ වෙනකල් පැය දෙකක් විතර ත්‍රිවිල් එක තල්ලු කරන්න වුනා. සංගිලේ කියන්නේ ඉතින් මේ වගේ කටුක ජීවිතයක් තමයි. ගෙදර එදි උදේ පහත් පහුවෙළා.

එ තිදුගත්ත පාර මට ආයම ඇහැරුන් දවල් දෙළාහට විතර. එත් ගොත් එක වදිනවා ඇහිලා. බැලින්නම් සෙව්වනදී අක්කි. මං ර්යෙය රෝ ගෙදර හිටියේ නැති විකට අපේ ගෙදර අය හරි හපන්කමක් කරලා. මං එපා කිවිව දේම ඒ විදියටම කරලා.

අමම තුවර නැත්ත කොලේ කරලා ගාලිකා අක්කා ගැන ඔක්කාම කියලා. අසික්කිතයිලු. සෙව්වන්දින් තරක් වෙයිලු. ඉස්සර ආප්ප තයනා අක්කා වගේ නෙමෙයිලු. ආයේ තම් එවන්න එපා කිවිවූ. පුහුවන්තම ගෙදරින් යවන්න කියලත් කිවිවූ.

නැත්දා මූණ කළ කරගෙන ඉන්නවූ. මාමා කිවිවූ සිවා ගනන් ගනන් එපා විසුමක් නැති ප්‍රශ්න තැනේ කියලා. මාමා තම් කියන්නේ කොළඹ කට්ටිය බොරුවට කළබල වෙලා කියලා. ඒ ගෙල්ලන්ට ගාලිකා කියන්නේ පිට කෙනෙක් නෙමෙනේ. තමන්ගේම කෙනෙක්.

අපේ අක්කත් බය අස්සේ අද උදේ ගොරෙන්ම සෙව්වන්දි අක්කට කතා කරලා. ගාලිකා ඇවිත් මට මොනවද් දුක හිතෙන දේවල් වගයක් කියලා ගිහින්ලු. මම භැමෙවෙලෙම් කළුපනා කර කර ඉන්නවූ. හීටෙවත් අඩන්නේ නැති කොල්ලා ඇබවිවූ. ගෙදර ඇවුල් වෙලාලු. ආයේ තම් කවදාවත් ගාලිකා එක්ක එන්න එපා කියලා.

සෙව්වන්දි අක්කිත් ගොදුම බයවෙලා වගේ කතා කලේ. එයාට හිතාගනන්නවත් බැරුව ඇති මේ විපර්යාසය ගැන. එයා ආයේ අපේ ගෙදර එන්නත් අදිමදී කරනවා. මං එයාට පැහැදිලි කරා සිවා අමතක කරලා ඇලා කොළඹ ඇවිත් එයාගේ අධ්‍යාපන කටයුතු හරියට කරගන්න කියලා.

"අපි වරදක් කරලා නැතේ මල්ලි, කිසිදේකට බය වෙන්න එපා." පවි සෙව්වන්දි අක්කි . එත් එයා දන්නවතම..!

"ඇය මල්ල ඔයා ඇඟුවේ?" මට එකට දෙන්න උත්තරයක් තිබුණේ නැ.

"අපරාදේ ඔයාට අඩන්නේ නැතිව ඉන්න තිබේ."

ඇත්තටම මම අඩපු නිසාද මෙවිවර ප්‍රශ්න දුර දිග ගියේ. ශිහ්... මට මාව පාලනය කරගන්න බැරි වුනානේ.

"කො දැන් ගාලිකා අක්කා?"

"එයාට ගොදුම අපසට මල්ලි. මට නම් හිතාගනන්නවත් බැ. ඔයාලෝ අම්මලට මෙහෙම දේවල් හිතෙන්නේ ඇය කියලා. ගාලිකා උදේ ඉදන්ම කාමරේට වෙලා අඩ අඩා ඉන්නවා. ඉන්න මං කතා කරන්නම්"

සෙව්වන්දි ගාලිකාට ගොන් එක දුන්නා. ගාලිකා ආප්ප එක ද්‍රිසට ඔව්වර ප්‍රශ්න ඇති වුනා කියලා එයාට දුකයි. එයා අඩනවා. ආයේ කවදාවත් මෙහේ එන්න බැරිලු. එත් මාව බලු යන්න කොහොමරි එන්නම්ලු.

"ඔයාට සන්කොසන් තියන්න මං ඕනම පරිත්‍යාගයක් කරනවා දිළුම."

එයාගේ කොට ඇදුම් ඔක්කාම ගෙදර වැඩා ඉන්න කෙනෙක්ග ප්‍රමායකට යැවිවූ. කන්නෙත් නැතිව කළුපනා කර කර ඉන්නවූ. එයා හිත්දා මට ඇඟුනා කියලා අක්කට දුකයි. එත් ඇඟුවෙ ඇය කියලා හේතුව විදියට ගෙදරට කියන්න මොකක් හරි බොරුවක් ගොතන්න ඕන කියලා අපි දෙන්නම කතා වුනා. එයා බොරුවක් කළුපනා කරලා කියන්නම් කියලා කිවිවා.

మిటిన ఆరోగ్య

"అట గ్రామ దెయకంట పర్యాద వైను కియలు తిఱెనవా అణ్ణి. లే గొల్లేలో ఐయావ అట కవధ్యావతం డెనునేన్నా దెబియే..." అక్కి లిహెమ కియలు ఆచ్చివి.

మగె గాలిలో లక్షుకోమ మొ విస్తర అన్నా గమనం కివిలే, తపు ధూర్దిగ యనున కలిన చిక నవతనల ద్వానున కియలడి. పాపుల్ వల ఖామోపమ నైతి కరగెన లోపి వెనున లిప్పాల్. లేతు మెవిలర ఆదరె కరన కెల్ల ప్రశ్న గొబికప హిరవెలూ ఉనును కియల ద్వానగతుమ ప్రశ్నల యన లీక మం కరనున ప్రశ్నలును లునే నై. లీన విద్యయకప మ్లున దెనువా కియలూ తితూ గతును.

లే అవచ్ వల తినూ వెనును అమతక వెలడి తిప్పునే. ఖామ తిచ్చెసుమ యకూ వైతీలూ వగే గెడర అయ లీకుక మరు గనున లీకుమడి వైబే. గెడర అయ బయ వెలూ తిరియే మగె వెనజ గైన. కవిర్జున లీకుక కతూ నొకర కూమంచే వెలూ కల్పనూ కర కర ఉనున లీక తమడి వైబే.

అపే వెలిగోను లీకుత మం తహనమి కలూ. కేయల్ అనుసర కరనున దెనునెను నై. ఇవల్లే అలేమారియే దూల లొకు కరల యనున పాపను గతును. మం లీకుపు పేల్చునకు గభువా. జ్ఞరంగయాగే మోబడిల్ గోను లీక. గాలికూప లీకు నమిపర లీక ధృనునూ. అపి మెహను రిం కరలూ కపి కరనవా. లీతకొప లీయా గనునవా. మాసే అనుతీమం జ్ఞరంగగే విలెను కొపసకు మాప దురనున పొరోన్చు వ్రుణూ. అపే గెడర అయ తినెనువున తితనునెన నైశ్శుల ఆచై మం మెవిలర ద్వాకుడి కియలూ.

ఖాముమ గాలికూ ప్రాయకు వితర కతూ కరనవా. లీహే విల ఆప్రువుమ లీక హంగను తియను ఉధలూ లీయాగే తాపుగెన చల్లల్ ఉల్లెన వెలవుల్. మం లీత కివివా లే చల్లల్ లీయాప వెన ప్రయోపనవు వైబికప గనున ప్రశ్నలును కియలూ. లీత మం వెన్నవెను లీయా ఉడిప వచ్చి ఆరీతుయాగుకు లునత కరనున జ్ఞానమిల్.

అపే గెడర అయప పేపునైతి వెనున బ్రుగాకు ఆచైత తితిన తమడి లే గోను లీకెన కతూ కరె. జ్ఞరంగయత ఉతిన ప్రాయ గాణకు అపే కతూప ఉపర వెనకం బలూగెన ఉనునవా. లే ఇవచ్చుల్ అపే ప్రాపుతె కొల్పుల్ ఉకుమాత దునునవా. మం గోను లీక తియను ఉనున కొప. లే హరియే పూరె యన లున దుకినవునే ఉతిన. లున వితిల కరల యనవా.

లీధు అనుతీమం గాలికూ అకుకూ ఆప్రు ఇవచ్చే ర మం తిలార గపన కొప లీయా మాప లీకుక తనియెన సాలెప వెలూ తిప్పు ఖారె తాపుత దుకుల తియెనవా. లీకెన తమా సీన లీక పాపర వెలూ తియెనునె. తాపుతూ లీక పశ్చ వెలడి కివివే. మం ప్రశ్నలును లీక సాదారణైకరణయ కరనున ప్రాయి కరూ. పచ్చెస అనుతీమం గెడర కపిరెయ మాప విషువుస కరూ. న్నవర మామలు మొ సిద్ధియ వైబియ బరపతలెప గణన ఆరను నై. అపే గెడర అయ లొర్వుప కలబల వెలూ కియల్లు తితనునే. జ్ఞరంగనమ తియనునే అపే గెడర తెనిష్టును వికుకు హరి మోలయకు ఉవకు తియెనవుల్. న్నవర కివిరెయ నమి మోలె కలాడుకులును నై.

గాలికూ అకుకూ మొ వెనకొప మం ప్రమ్మాకూర సెనెహసకు ఆధరయకు దుకులును పాపన ఆరన తివిబె. మంత కొవిలర ప్రశ్న తిప్పుణున కొవిలర తినె సైక సంకూ తిప్పుణున లే ఆధరబర లుణ్ణుసమ ఆచితుల వీడ గతును.

అపే గెడర గోను లీకుప వచ్చి హోది జ్ఞరంగగే గోను లీకు ప్రాహద్దిలిప ఆచైనవా. గాలికూ లీక ఇవచ్చుకు లే లు కివివా.

“මේ ගෝන් එකේ සංවේදීතාවය පුගාක් වැඩියි . මේක හොඳ ගෝන් එකක්.”

“එම වුනාට ඔයා තරම් නම් සංවේදී නැතුව ඇති දිලුපු.”

“එකන් ඔයා එදා ඇඟුවේ.”

අක්කි මාව සංවේදී පුද්ගලයෙක් වශයෙන් හැඳින්නවේ. ඒ වුනාට කවඩාවත් අපේ ගෙදර එන්නේ නෑ කිවිවා. නුවර කට්ටිය වූපේ එකක් හරි යන වෙලාවක අපේ වෙවල් පැත්තෙන් එනවනම් එයා ඒ වූපේ එකට එන්නේ නෑ කිවිවා. අපේ ගෙදර කට්ටිය එහේ යනවනා එදාට එයා වෙන කොහො හරි යනවලු. ඒ උනාට මාව බලන්න පුළුවන් හැම අවස්ථාවකම එන්නමිලු.

ශාලිකා අක්කගේ හිනේ අපේ ගෙදර කට්ටිය ගැන කිසිම වෙරයක් තිබුණේ නෑ. එයා පැහැදිලිවම ඒ බව කිවිවා. කවදහරි මගේ අම්මවය තාත්ත්වයි තමන්ගෙම වගේ සලකනවා කියලත් කිවිවා. කොවිචර උතුම ගතිගුණ තියෙන කේල්ලෙක්ද? මං එහෙම හිතුවා. කිසිම දෙයක් ගැන ඕනෑට වඩා හිතන්න එපාලු.

“මිනම දෙයක් දිහා ප්‍රශ්නයක් කියලා හිතාගෙන බැඳුවොත් තමයි එක ප්‍රශ්නයක් වෙන්නේ.”

මට ගාලිකා අක්කගේ වවන සැහෙන්න හයියක් වුණා. කොහොම හරි අපේ අම්මලට ඔහා වුනේ ගාලිකායි මායි අතර තියෙන අංශු මාත්‍රායක්වත් ඉඩකඩ අභුරන්නයි. එයාලා ඒ දේ කළා කියලා හිතන්න ඇති. ඇත්තටම ඉතින් ගින්දරයි පුළුනුයි ලග තිබුම වෙන දේ තේරේන්නේ නැතුවයැ. කොහොම වුනත් ගාලිකා අක්කයි මායි මෙව්වර දුර ගමනක් ගිහින් කියලනා කියටවත් හිතන්නේ නෑ.

පුගාක් කාලයක් ගත වුණා. ගාලිකා අක්කව ඇස් දෙකෙන් දකින්නේ නැතිව. දින, සති, මාස ගණන් ගෙවිලා ගියා. අමි දෙන්නට තේරුම ගිහින් තිබුනේ හඳුස්සි වෙලා කොරොස් කට්ටිවත් අත දා ගන්න බැරි බව. කාලයත් එක්ක මේ උණුසුම් තත්ත්වය පහව යනකං වැඩිය දගෙන්නේ නැතිව ඉන්න තීරණය කරා.

අභ්‍යන්තර අවුරුද්දත් කිවිටු වුණා. සෙවිවනදීට ක්ලාසස්. සෙවිවනදී අක්කි වික ද්වසක් ක්ලාස් එන්නේ නැතිව ඉදාලා ආපහු කොළඹ ආවා. එයා මාත් එක්ක සැහෙන්න ප්‍රශ්න සාකච්ඡා කරා. මාත් මුකුත් නොතේරෙන විදියටමයි කතා කරේ. කැපුවත් මැරුවත් මගේ ආදරය වෙනුවෙන් මේ බොරුව දිගටම කරන්න තීරණය කරලයි තිබුන්. සෙවිවනදී ගාලිකා ගැන වැරදි ප්‍රතිරුපයක් ඇති වෙන දේවල් මාත් එක්කවත් කියන එකෙන් වැළකිලා හිටියා. මාත් අපේ අම්මලා වගේ හිතයි කියලා වෙන්න ඇති. එත් මම ගාලි ගැන හිතන්න ඔහා දේවල් හිතල ඉවරයි කියලා සෙවිවනදී දන්නවානම් එයා ගාලිකාත් එක්ක යම්කිසි ගැටුමක් තියන බවත් යන්තමටවත් මට ඇගෙවිවෙ නෑ.

සේවිච්ඡැටත් ක්ලාස් තිවාඩු දුන්න . අවුරුද්දට ගෙදර කට්ටිය නුවර යන්න ජ්‍යෙන් කරා. මම ඒ අස්සේ වෙන ජ්‍යෙන්ක් ගැහැවා. නුවර යන ගමන මම බොරු හේතුවක් කියල මග අරිතවා. ගාලිකා එයාගේ අක්කලගේ ගෙදර යනව කියලා මාමලාට බොරුවක් කියලා කොළඹ එනවා. එදා රේ අපේ ගෙදර ඉදළ පහුවදා උදේම අහල පහල අය දකින්න කළින් නුවර පිටත් වෙනවා.

අපි කුකටි ගහන්න ගියෝත් ඉතින් එදාට වහිනවනේ. ඔය විදියට සූක්ෂමව ජ්‍යෙන් කරාට පස්සේ අම්මල නුවර ගමන කැන්සල් කරා. වදින්න ගිය දේවාලේට යකා ගැහුවා. ඒත් අන්තීමේදී මට එයාට නොදුක ඉන්න බැරි වුණා. එයත් එක තේරුම් අරන්. මේ කෙල්ල අප්ප්ල 16 මාව බලන්න කොළඹ එන්න කැමති වුණා. මං නුවර එන්න අහපුවාම එපා කිවිවා. එහේ අදුනන අය වැඩි හින්දා. ජ්විතේට තනියෙන් කොළඹ ඇවිත් නැති කෙල්ල මං වෙනුවෙන්ම මාව බලන්න කොළඹ එනවලු.

මං එයාට කෝවිච් විස්තර භෞයල දුන්නා. එයාට ගෙදින් පාන්දර 5.00 ට වත් එන්න වෙනවා. උදේ 6.30 ට නුවරින් කෝවිච්. තාත්ත්ව හම්බ වෙන්න යනව කියල බොරුවක් කියලු එන්නේ. මං අක්කිව ගන්න 9.30 ට කොටුවට ඇවිත් ඉන්නම් කිවිවා.

එ උනාට මගේ හිනේ වකිනයක් තිබුණා. භෞරෙන් කරන මේ වැඩි කොතනක හරි වැරදුනොත්, මේ කෙල්ලට කොළඹදී මොනව හරි වුනොත් මං එපැයි වග කියන්න. මමවත් තාම කොළඹ ඉද්න් නුවරට තිනියම හින්න නැ.

16 වෙනිදා උදේම සුරංගය මාව හම්බෙන්න දුවගෙන ආවා. ගාලිකා උදේම කෝල් කරලා. අවුරුදු ද්‍රව්‍ය නිසා කෝවිච් අප්සට්ලු. ඒ නිසා බස් එකේ එනවත් කඩවත බැහැලා ඉන්නම්ල. මං රිකක් බය වුණා. මේ කෙල්ල බස් එකේ කොහො යයිද දන්නේ නැ. කඩවත කොතනක බැහැලා ඉදිද දන්නේ නැ. රටත් වඩා මට රේ ඉදළම භෞද්වම උණ. උදේ නැගිට්ටම ඔවුන් උස්සන්න බැ. ඒත් මං කොහොමද මගේ රත්තරන් කැල්ල නොදුක ඉන්නේ. එයා මං වෙනුවෙන් උදේ පාන්දර ඇහැරගෙන බොරු කියාගෙන එනවනා මට බැරිද?

මම සුරංගයත් එක්ක 9.20 වෙනකොට කඩවතට ගියා. ඒ පුංචි කෙල්ල ඇවිත් ඉන්නවා. අත් දිග විෂටි එකක් ඇදාලා, භෞද්ව ඇග වැහෙන්න. හා පැටියෙක් වගේ. කොට්ටුව කාලෙකට පස්සේද දැක්කේ. මට ආදර් වාවගන්න බැරිව ගිහින් සෙනග මැද්දේදී ගාලිකා අක්කිව තුරුල් කර ගත්තා. ඒ වෙළාවේ අපි දෙන්නා දිහා මුළු කඩවතම බලන් හිටපු බව පස්සේ ද්වසක සුරංගය කියනකම දැනා හිටියෙ නැ.

අපි කොටුවට බස් එකේ ඇවිත් හොටලේකින් කැවා. ගාලිව මහන්සි පාටයි. එයා වැඩිය කැවෙනැ. කොහොමත් ඒ හැරිණේ. මට මේ වෙනකාට හොඳවම උණ වගේ. ඒත් ගාලිකා ලග ඉන්න නිසා හිත පිරිලයි තිබිණේ. අපි පයින්ම ගෝල්ගේස් එකට ඇවිදන් ආවා. ගාලිකා අක්කා කුඩායක්වත් ගෙනල්ලා නැ. බලහත්කාරයෙන් පැල කරපු, බාගෙට මැරිච්ච තල්ගහක් යටත වෙලා ඉද ගත්තා. මම ගාලිව තරුල් කරන් ඒ තොල් දෙක සිපගත්තා.

“ආ... ඉදපල්ලා.... ගෙදරට කියන්නම්.... ඩු.....”

වැන් එකක ගිය කොල්ලා වගයක් කැ ගහගෙන ගියා.

“කමක් නැ දිලුළ අපිටත් කියා ගන්න බැරුවනේ ඉන්නේ.”

එයාලවත් කියනවනම් ලොකු දෙයක්.

මේ අස්සය කවුද එකක් ඇත් ඉදන් අපි දෙන්නව නරඹනවා. අපි නැගිටලා වෙන තැනකට ගියා. එතනත් වැඩි වෙලාවක් නිදහසේ ඉන්න හමිබ උතේන් නැ. සාස්තර කියන බුවෙක් ඇවිල්ලා වද දෙනවා. වදෙන් බේරෙන්න බැරුව අපි අත් දික් කරා. උං මහ පුදුම දේවල් ඩුගාක් කිවිවා. උං අන්තීමට කිවිව දේ මං ඒ වෙලාවනම් එව්වර ගණන් ගත්තේ නැ.

“මහත්තයා. මහත්තයට තව කාලයකින් ජීවීතේ බොහෝම තීරණාත්මක වෙනසක් වෙනවා. මහත්තයට රට ඉදළ හරි කොහොන් හරි ජීවීතේ වෙනස් කරන ලියුමක් හමිබ වෙනවා. අන්ත එදාට මේ සාස්තරේ ඇත්ත කියල තෙරුණාම සරමක්, ජර්වී එකක් එහෙම ගෙනල්ල දුන්නට කමක් නැ.”

උං ඒ ලියුම එන දින වකවානු සේරම කිවිවා. පිස්සක්ද කොහේද? මටනම් බල්ලෙක්වත් ලියුම් එවන්නේ නැ. උං සාස්තරේ කියල ඉවර වෙලා පඩුරු ඔප්පු කරන්න කියල හෙන ගහනව වගේ රු 300 ක් ඉල්ලුවා.

“දෙන්නැ තමුසේට සත පහක්වත්. රු. 300 ක් දෙන්නැ ඇයි ඕයි තමුසේගේ තාත්තග ආණ්ඩුව කියල හිතුවද?”

මට යකා නැග්ගා. උංත් මාත් එකක් ඇරශන්ච එනවා. මිනිස්සුත් බල බලා යනවා. මට එකසිය ගානට මල පැනල. මූල උස්සල පොලවේ ගහනවා කියලා හිතලා නැගිටිවා. ගාලිකා අක්කා බයවෙලා මාව අල්ල ගත්තා. එයා හැන්ඩ් බැග් එකෙන් රු 100 ක් අරන් සාස්තර කාරයාට දුන්නා.

“අරන් යන්න අපිට වද තොදී.”

සාස්තර කාරයා එකත් අරන් කුණුහරප වගයක්ද කොහේද තොල් මතුර මතුර ගියා. මේවා හොඳ පාඩම් අපි වගේ ඔවුවන්ට. තව වික වෙලාවක් යනකාට තව සාස්තර කියන කෙනෙක්. ඒ පාර ගැනියක්. අපි දිහාට ඇවිදන් එනවා. මං ඇත් තීයාම කැ ගැහුවා.

“අම්මෝ මේ සාස්තර නම් එපා. අපි දුන් සාස්තර අහල ඇති වෙලා තියෙන්නේ. අපි දෙන්නට සාස්තර කිය කියා ඇවිදින්න වෙන්නේ තව ඩිජෙන් වෙන කාට හරි කියන්න.”

මෙම ගැනී රවාගෙන ඇවිත් ඉණට අත්දෙක තියාගෙන අපි ගාව හිටගත්තා. ගාලිකාත් රවල බැඳවා.

“මාත්තයන් හොඳ පි. පාටයි. ඒත් මේ ගැනී නම් ඇත්තට සිද්ධී. පූජා ආචම කාලී යකින්න වගේ.”

ගැනී තව මොනවද කියවන්න පටන් ගත්තා. මං ගාලිකාවත් ඇදුගෙන එතනින් මාරු වුණා. තව තැනකට ගිහින් සිප ගැනීමේ ව්‍යාපාරය ආරම්භ කරා විතරයි.

“කරුණාවෙන් සටන් දෙන්න මෙය පොදු ජනතාව ගැවසෙන ස්ථානයකි. අසංවර ලෙස ගැවසෙන පෙම්වතුන් මෙම ස්ථානයෙන් ඉවත් කිරීමට කටයුතු කරන බව කරුණාවෙන් සලකන්න.”

ලුවුඩ්ස්පිකරයෙන් පොලිස් පැනිවිඩයක් දුම්මා. මං ඉක්මනට ගාලිව අතැරලා අහකට වුණා. ඒ නිවේදනය අපි දෙන්නටමද මත්දා. ඊට පස්සේ විකක් විනිතව හැසිරුණා. ගාලිකා මට නිසැදුස් වගයක් ලියල ගෙනල්ලා. ඒවා තමයි එයා මට දෙන වටිනාම තැං. ඒවා කියවන කොට වවනයෙන් කියනවාට වඩා මගේ හදවතටම දැනෙනවා.

එයාට කළින් බෙහෙත් ගත්ත රිපොටස් වගයකුයි එක්ස් රේ වගයකුයි ගෙනත් තිබුණ මට පෙන්නන්න. ඒවා ගෙනල්ලා තිබුණේ මට එයාගේ කතාව ඔප්පු කරන්න සාක්ෂි වශයෙන්. මට ගාලිව විශ්වාස හින්දා වැඩිපුර බලන්න ගියේ නෑ. අපි දවල් වෙනකං හිටියා. වටේ පිටෙ කවිරු හිටියන් අපිට අපෙම ලෝකයක තනි වෙන්න බාධාවක් උන් නෑ. එයාට බඩිනින් නැතිලු. මං ලග ඉන්නවනා කන්න ඕනෑන් නැතිලු. මටත් බඩින්නක් දැනුණෙන නෑ.

දවල් වේද්දී මට හොඳවම උණ. මාව සිතල වෙලා. මට කවදාවත් නැති විදියේ අමාරුවක් දැනුණා. ඇස්දෙක නිලංකාර වුණා වගේ. ඇගට පන නැතිව ගිහින්. මං ගාලී අක්කට හේත්තු වෙලා හිටියා. එයා හොඳවම බය වෙලා. ඒත් එයා ලග ඉන්න නිසා මට ඒ මොනවත් දැනුනෙන නෑ. උණ හින්ද වෙන්න ඇති. බය වෙන්න දෙයක් නෑ. මං හිතුවෙ එහෙමයි. වික වෙලාවකින් ඒ ගතිය ඇරිලා ගියා.

ගාලිකාට දවල්ට කන්න දෙයක් අරන් දෙන්න හැයුවත් එයා එපා කිවිවා. ඒත් එයාට හොඳවම මහන්සියි. අව්වට කළවෙලා. අපරාදේ මට වික්ටෝරියා පාක් එකට යන්න තිබිබේ. දන්නෙම නැතුව වෙලා ගිහින්. අපි හවස තුනට පිට කොටුවෙන් තුවර බස් එකක නැග්ගා. මට උණ හින්දා කෙලින් ඉන්නත් අමාරුයි. ඒත් මේ කෙල්ල පවිතෙන්. කොළඹ ආවා කියලා හරියට සලකන්නවත් කො මට සල්ලි.

වෙඩින් එකක බැන්ඩ සෙල්ලං කරලා හම්බ වෙවිව සල්ලි වික ගිල්ම් එකක් බලන්නත් මදිද කොහොද. ගාලී අක්කට මාව එපා වෙයිද මත්දා. පාන්දරම නැගිටලා කරදර වෙලා මාව බලන්න ඇවිල්ලත් මං මොනවද දුන්නේ. කළ වෙලා මහන්සි වෙලා ආපහු යන හක විතරයි. ඒත් එයා එහෙම හිතුවෙ නෑ. මට පුදුම ආදරයක් තියෙන්නේ. බස් එක්දී ගාලිකාගේ උරහිසට ඔවුන් තියාගෙන ආවා. එයා ඔවුන් අත්ගාන කොට උණ හොඳ වුණා වගේ.

කඩවතින් මම බැහැ ගත්තා. ඒත් මගේ හිතට හරි බයයි. මේ කෙල්ලට යේ වෙන්න කලින් යා ගන්න පූජ්‍යවත් වෙයිද. තනියම.

කඩවත ඉදන් අපේ ගෙවල් තියෙන හරියට කව බස් එකක එන්න ඕනෑ. මම බුදිවර ගාවම වාචිවෙලා කළේපනා ලෝකෙක ගිලිලා අවේ.

“මොකද මල්ලි ප්‍රශ්නයකද? බහින්න අදහසක් නැදීද?”

බුදිවර මගේ උරහිසට අත කියල අහපුවාමයි ම. පියවි ලෝකෙට ආවේ. මාර වැඩි. බස් එක අන්තිම හෝල්ට එකටම ඇවිත්. මිනිස්සු ඔක්කෝම බැහැලා. ම. ලැජ්පාවෙන් ඉක්මනට බැහැගත්තා.

ගෙදර ගිහින් කණ්නාචිය ඉස්සරහට ගියාම මාවම අදුන ගන්න බැරි තරමට කළ වෙලා අව්වට. පවි අර කෙල්ල. මට තිබුණේ වෙන කොහො හරි එකක යන්න. එයා මගේ හිත රිදෙන්න මුක්ත් නොකිවෙට මූණෙන් පෙනුණා මහන්සි ගතිය.

ම. එදා ගෙදරට කියල ගියේ වෙඩින් එකක් ඒලේ කරන්න යනව කියල. ඉතින් මට ද්වල් කැම කියලත් නැ. අර කෙල්ලට නොකා ඉන්න පූජ්‍යවත්නම් මට බැරිද? මමත් ද්වල්ට කැවෙ නැ. රටත් කැවෙ නැ. හැබැයි මදි නොකියන්න උණ ගත්තා.

පහුවදා මම ගාලිකාට කෝල් කරා. රැයේ යදිදී ර 7.00 ත් පහුවෙලා. ඔක්කොමල්ල අහනවාලු මොකද කළ වෙලා කියලා. ඒත් සැක හිතිලා නැ. කොහොමත් එයා ගැන වැඩිය හොයන්නේ නැතේ. ර්ලග ද්වස වෙදිදී ගාලිකාටත් උණ ගැනිලා. කොහොමත් මාත් එක්කත් හිටපු විදියට එහෙම වෙන්න එපැයි.

අපේ ගොන් එක අල්මාරයේ හින්දා මේ විස්තර දූන ගත්තේ හරිම අමාරුවෙන්. මේ ද්වස්වල අම්මලත් එක්ක එහෙම ටවුමට හරි පොලේ හරි යනකාට මාරුකාසි වලින් සාක්ෂි පුරෝගෙන තමයි යන්නේ. හැමෝගෙම ඇස් වහල ගොන් බොක්ස් එකකට ගිහින් තමයි ගාලිකාට කතා කරේ. වෙලාවකට ගාලිකා වෙනුවට මාම හරි සෙව්වන්දී හරි උස්සනවා.

එතකාට මම ඉක්මනින් තියනවා. අපරාදේ ඉතින් රුපියල් පහ. මේ වෙන කොට මට මගේම ගොන් එකක් තිබේමේ වැදගත්තම තේරිලා තිබිබේ. අත්කි ගෙදර ගියාද කියල හරි දූනගන්න කුමයක් තියෙන්න එපැයි.

සුරංගයා මට තියෙන හිතවත් කමට උගේ ගොන් එක මට විකුණන්න කැමති උනා. ඒ ගබාල් බාගේ රුපියල් 1500 කට. මට සල්ලි නැති නිසා මගේ ගිවාර් එක රුපියල් 3500 කට උෂට වික්කා. උෂ 1500 ක් අඩු කරගෙන ගොන් එකයි, රුපියල් 2000 කුදී දුන්තා. ඒ සල්ලි වලින් මම බාල ගිවාර් එකක් ගත්තා. ගිවාර් එකට වඩා මට ගාලිකාට වටිනවා.

සුරංගගේ ගෝන් කනෙක්ෂන් එක මගේ නමට හරව ගන්න උපය මායි ද්‍රව්‍යක් කොළඹ ගියා. ස්වේච්ඡන් එකක්දී මාර ගැනු ලමය අංශයක් පොඩි නාගියෙකුත් එක්ක කෝවිචිය එනකං ඉත්තවා. ඉස්සරනම් අපි කෝවිචියක හරි බස් එකක හරි ගමනක් ගියෙන් කාව හරි බයිචි කරල ආතල් එකක් ගන්තවාමයි. ප්‍රශ්න ඔක්කොම අමතක කරල දාලා ආයිත් පරණ ආතල් එකට බහිමූ කියල සුරංගයා යෝජනා කරා. ඉතින් අපි මේ කෙල්ලට ගෝම් කරන්න ගත්තා. නාගි පැටියට නම් හිනා යනවා. ඒත් මෙයා හිනා වෙන්තෙන නැ.

කරුමෙට කෝවිචියට නැග්ගට පස්සෙන් මේ බිබල හිරවෙලා හිරවෙලා අපි ගාවටම සේවී උනා. ඉතින් මේ වඩා සැප මොනවද කුවුද මන්ද බහින්න හදදී අර කෙල්ලට තල්ලුවෙලා ඇවිත් මට හේත්තු වුනා.

“අම්මයි දුවයිද? අක්කයි නාගියිද? මයා නේද අර රෙක්සෝනා ඇඩි එක් හිටිය ආන්ටි. මං කණට කරල අහපුවාම එයාට හිනා ගියා. රට පස්සේ කොටුවට එනකම්ම මට හිර වෙලා. සුරංගයි මායි කියන ඒවට හිනා වෙවි ගියා.

කොටුවෙන් බැහැලත් ගලෝ එක අත ඇරියෙ නැ. බස් එක එනකං හිටන් ඉන්දේදී හිහින් ටෝක් කරා. දැන් ඔය යන්නේ තුන්දෙනා බිබල් දාලා. හොඳට අදුනන කෙනෙක් වගේ ගිටි එක් කතා කරා. එයා එකපාරට මහරගම බස් එකක නැග්ගා. මායි සුරංගයත් යන්න හිටපු ගමන අමතක කරලා මහරගම බස් එක් එල්පුනා.

අපි එයාටත් එක්ක විකටි ගත්තා. කතාවෙන් කතාව හොඳවම ගිටි වුනා. එයා නරස් කෙනෙක්ලු. ඒ කෙල්ලන්ගේ පවුලම ඉන්නේ බුබායි වලලු. මෙහේ මාමලාගේ ගෙදර ඉදල තියෙන්නේ. එයත් ලබන සතියේ රට යන්නලු ඉන්නේ. ඒ වැඩ වගයකට හෙටත් බමිබලපිටියේ එනවා කියලා අපිටත් එන්න කිවිවා. සුරංගයා ඒ කෙල්ලටත් කිවිවා මම කෙල්ලක් හින්දා අප්සටි එක් ඉන්නේ කියලා. එයා හිනාවෙනවා. ප්‍රශ්න අමතක කරල දාන්නලු. මෙවිට වෙලා හිටිය වගේ ඉන්නලු.

“හිනාවට වඩා හිනාවෙන මිනිස්සු තමයි ඇතුළෙන් අඩන්නේ.” මම උත්තර දුන්නා.

“සමහර විට මෙයා නරස් කෙනෙක් හින්දා අර දේවල් දැන්නවාද දැන්නේ නැ.” සුරංගයා කිවිවා. එයා මොනව ගැනැද කියලා ඇපුවා.

“මොකද ඇබෝෂන් එකක්වත් කරන්න සිද්ධ වෙලාද?”

“නැ නැ එහෙම දෙයක් නං තව කමක් නැ.”

මම ඒ කෙල්ලට ගාලිකාගේ ලෙසේ විස්තරයි, මගේ ඔවුන් තියෙන අදහසයි කිවිවා. ඒ කෙල්ල එව්‍යවර වෙලා තිබු ජෝලි මූඩි එක යටපත් කරගෙන සාවධානව අහන් හිටියා. එයාටත් දුකයි අපි ගැන. එයා මට එයාලුව පුහුනු කරපු බොක්ටර කෙනෙක්ගේ නම්බර එකක් දුන්නා. එයාගේ නම කියල කතා කරන්න කියලා කිවිවා. එයා රට යන නිසා පොදුගැලිකව උද්‍යුත් කරන්න අවස්ථාවක් නැති එක ගැන කණ්ගාටු වෙන බවත් කිවිවා. අපි තැන්ක් කරලා තුළුගෙවී හරියෙන් බැහැ ගත්තා. අර නංගියාගේ කම්මුලත් මිරිකුවා. අක්කගෙනම් මොනවත් මිරිකන්න ගියේ නැ.

පහුව්දාම මම අර බොක්ටරට කේංල් කරා. විස්තරේ කිවිවා. ඒ මත්‍යස්සයා හොඳ මත්‍යස්සයෙක්. මට ඉස්සර වෙලාම කළබල වෙන්න එපා කියලා අවවාද කරා. එහෙම ලෙඛික් තියෙනවාලු. ඒත් අමයි හදන්න බැරිද කියලා පරීක්ෂා කරන්නේ නැතිව කියන්න බැරිඹ. ගාලිකාව පානදුරේ එක්කන් එන්න කියලත් කිවිවා.

පස්සේ මම තිතේ පැසුව පැසුව තිබු තව කාරනයක් ඇහුවා. ඒ ගාලිකාගේ පාරිගුද්ධාවය ගැන. බොක්ටනම් කියන්නේ වැඩිවිය පත් වෙන්න කලින් වුනත් කරදරයක් වුනොත් පිරිසුදු කම අනිවාර්යයෙන්ම අහිමි වෙන්න පුළුවන්දු. එත් බොක්ටර අන්තිමේදී මෙහෙමත් කිවිවා.

“ප්‍රතා මයා බදින්න ඉන්න කෙනානේ. මයා ආදරේ කරන කෙනානේ. ඉතින් එහෙම කෙනෙක් ගැන සැක කරන්න එපා.”

කොහොම හරි මේ නරස් කෙල්ල හම්බවේව එකෙන් තව යහපතක් උනා. එයාගේ විස්තරේ සම්බන්ධ කරගෙන මම බොරු කතාවක් ගොඩ නැගුවා. ඒ කතාව මෙහෙමයි. මම කාලෙක ඉදන් හැමොටම හොරෙන් කෙල්ලෙක් එක්ක යාම් වෙලයි හිටියේ. ඒ කෙල්ල හදිස්සියේම මාව දාලා වුබායි ගියා. ආයි එන්නේ නැ. ඔන්න මය දුකට තමයි මම ඇඟුවේ. වැළපුනේ ඔක්කොම්. ගාලිකා අක්කත් මේ බොරුව ගැන පැහැදුනා. මම ඉස්සරම වෙලා සෙවිවන්දී අක්කට මේ බොරුව කියලා බැලුවා. එදා ඇඟුවේ ඇයි කියලා එයත් අහ අහනා හිටියේ. එයත් මගේ බොරුවට අහුවුණා.

ර්ලයට අපේ ගෙදර අයවත් මේ බොරුව කියලා ලස්සනට ගොනාට ඇත්තේවා. ගාලිකා ගැන එයාලුට තිබු සැකය පුගාක් ඇතට අරන් යන්න මම සමත් උනා.

මගේ ආදරය වෙනුවෙන් මගේ වරිතය බාල්ද කරේ ඔන්න ඔහොමයි. ගෙදර හැමොම් හිතුවේ මම මෙව්වර කල් කෙල්ලෙක් එක්ක දාගලලයි මේ ඉන්නේ කියලා. කමක් නැ මට ගාලිකාව ඉතිරි වෙනවනා අනික් ඕන දෙයක් කමක් නැ.

ර්ලග අහියෝගය උනේ ගාලිකාව පානදුරේ ක්ලිනික් එක්ක යන එක. එයා එකට අකමැති උනා. දැන් යන ක්ලිනික් එකට දිගටම යනවැළු. මාස් පස්සේ එහෙම කරන්න කැමති උනා. එයාව ක්ලිනික් එක්ක යන්නේ අසාර්ද කොහොද. මට ඕන උනේ මම විසින් ගාලිකාව ක්ලිනික් එක්ක යන්න. ඒත් දුප්පත් මං කොහොමද ඒ දේ කරන්නේ.

අන්තිම ද්වසේ ක්ලිනික් ගියාම බය හිතෙන කතාවක් කියලා. සමහර විට පිළිකාවක් වෙන්න පුළුවන්ල. බර කිලෝ 7 ක් වැඩි කර ගන්න කියලා. ඒ ඔපරේෂන් කරන්න. ගාලිකා මේ හැම දෙයක්ම ගෙදරට නොරෙන් කරන්නේ කොහොමද කියල මට පුදුම හිතිල තිබේ. එයානා කියන්නේ ගෙදර අයට කිවිවට සත පහකට ගණන් ගන්නේ නැතිලු.

ලගදී ගාලිය අම්මයි රන්ඩු වෙලා. එකට සෙවිචන්දී ගාලිකාව බැනලා. දැන් ඒ දෙන්නා තරහ වෙලා. එයාට හැම දේම එපා වෙලා. කොහොහරි යන්න හදනවා. මං හරි අමාරුවෙන් තේරුම් කරා. එක්කෙනොක් තරහ වුනාට ලෝකෙම නැති වෙලා තැ කියලා.

එක සති අන්තයක අපේ ගෙදර කට්ටිය තුවර යන්න ලැස්ති වුනා ආත්තම්මව බලා එන්න. ගාලිකා හරි සන්තොසන් හිටියෙ මම එනවා කියලා. එයාගේ අතින් උයපු කැම කවන්න. ඒත් අන්තිමේදී අපේ අක්කවයි මාවයි ගෙදර තියලා, අම්මයි තාත්තයි විතරක් ගිහින් ආවා. සමහර විට මං එහෙ ශියානම් අපි දෙන්න අපිව පාලනය කර ගන්න බැරිව මොනව හරි ගෙවල් වලට තේරෙන්නත් ඉඩ තිබා.

තුවර ගිහින් ආවට පස්සේ අපේ අම්මා ආපහු වෙනස් වෙලා ගාලිකාගේ හොඳමයි කියවන්නේ. රසට උයල තිබිලු. ගෙදර මක්කෝම වැඩි කරනවාලු. දිග ගවුමක්පු ඇදෙල හිටියේ. අපේ අක්කට මේවා ඇහෙදී හරි තරහයි. එයා තමයි එදා තුවරට කේල් කරන්න අපේ අම්මව පොලුඩුවලා තියෙන්නේ. එයාගේ බලකිරීමටපු එහෙම කරේ. ඒත් අම්මා එහෙම පටු විදියට හිතන්නේ නැතිලු. මට ලොකු සැනසීමක් ඇති වුණා. ඒ වගේම අපේ අක්කා ගැන ලොකු වෙරයක්.

රට පස්සේ සතියෙ ගාලිකා අක්කා ආපහු මාව බලන්න ආවා. එදා මම කරේ බොහෝම අවධානම් වැඩික්. අපේ ගෙදර ද්වල්ට කට්ටුත් තැනේ. ඒ නිසා මම එයාව ගෙදර එක්කන් ආවා. අදුනන්නැති තීවිල් එකක. අපේ ගෙවුවෙනුත් ඇතුලට හරවලා තමයි තීවිල් එක නතර කරන්න කිවිවේ. තීවිල් එක් එනකං අපි කතා බහ කරේ අයියයි නෘතියි විදියට. තීවිල් කාරයෙක් තොමග යවලා අහල පහල කට්ටියගෙන් ඇස් වලට වැළි ගහල ඔන්න මං. මගේ පුංචි කුමාරිව එක්කන් ආවා.

ආයි කවදාවත් අපේ ගෙදර එන්නැයි කියපු කෙල්ල මං නිසාම මාව බලන්න ඇවිල්ලා. එයා මං ආස කරන තීල්පාට කොට ගවුම ගෙනත් තිබා. එයා එක අන්දාම බෝතික්කෙක් වගේ.

ශාලිකා අක්කා නිතරම අසාර ගැන කියවන්න පටන් ගත්තා. මං හිතන විදියට කිසිම කොල්ලෙක් කැමති තැ තමන්ග කෙල්ල මේ තරම සම්පව ඉන්න වෙලාවක එයාගේ පරණ කොල්ලො ගැන කතා කරනවාට. ගාලිකා අක්කා සීමාව ඉක්මවා උ ගැනම කියන්න පටන් ගත්තා. උ අදුරගත්ත හැටියි. ආදරේ කිවිව හැටියි. උ උද්වී කරන හැටියි. උගේ වත්පොහොසත්කම ගැනයි. මට මොකටද ඔව්වා. කොච්චර අප්පිරිය උනත් කොච්චර දුත උනත් ගාලිකාගේ හිත රිද්දන්න බැරි හින්දා මං වෙනසක් නොපෙන්වා අහන් හිටියා.

අැත්තම මං මෙව්වර කල් තැබුව විශ්වාසය පූස්සක්ද?

“අක්කි මං ඔයාගෙන් කාරණයක් අහන්න ඔයා මට අැත්තම කියනවාද?”

මං අහන්න හැදුවේ මට ඔයා ගැන සැකයි. ඔයා අසාර එක්කත් මේ විදිහට ඉදල තියෙනවාද කියලයි. ඒත් මං ඒ ප්‍රශ්නය අහන එකෙන් වැලකිලා හිටියා. මගේ හිතේ බොරු සැකයක්ද කොහොද. මේ කෙල්ල මෙව්වර දේවල් කරන්නේ මං වෙනුවෙන්නේ. අනික එයා බොරුවක් කළත් ඒ බොරුවට අහුවෙලා ජ්වත්වෙන එක සුන්දරයි කියලා මට හිතුනා. ඇත්තම කියනවාන් මගේ හිත ආසාවට වහල් උනා. ඒත් ගාලිකා අක්කගෙන බෙරෙන්න බැ අහන්න හදුනු දේ අහන්න කියලා. මං අහුවෙම තැ. එයාට පූදුම උවමනාවක් ඇති ව්‍යුණා. ඒක දැන ගන්න. මට සැක හිතුනා කියලා දැනිලද කොහොද.

ගාලිකා කවදාවත් හිතල තැ මං එයාට ආදරේ කරයි කියලා. එයා හිතන් ඉඳලා තියෙන්නේ මම හරිම හොද මල්ලියෙක් කියලා. සෙව්වන්දීන් මං ගැන හරියට හොද කියලා තියෙනවාදු. සෙව්වන්දී කියලා තියෙනවාදු මං අනුෂා ගැන හෝප්ස් තියා හිටපු හැටි.

ඒත් දැන් එයාට මුළු ලේඛෙන්ම තියෙන එකම වස්තුව මමුලු.

“සමහර විට මං ඔයාගේ අම්මටත් වචා ඔයාට ආදරේ ඇති දිලුණු”

මාත් එහෙම්මමයි. ඇත්තම මාව හොයාගෙන මං ගාවට ඇවිල්ලා හැමදෙයක්ම දිලා යන්ත තරං කොච්චර ආදරයක්ද.

හිය සැරේ වගේ එයාට බඩින්නේ ඉන්න මේ සැරේ මං ඉඩ දුන්නේ තැ. බත් එකක් බෙදාගෙන ඇතිත් එයාට කැවිවා. එයන් මට කැවිවා. දන්නෙම තැතුව වෙලාව දෙකඟාමාරත් පහු වෙලා. හිය සැරේ වගේ එ වෙන්න කළින් අක්කිව තුවර යවන්නයි හිතන් හිටියේ. කොහොද සීමාවක් තැනෙන ඉතින්. එයා මේ සැරෙත් කියල ඇවිල්ලා තියෙන්න එයා තාත්ත්ව හම්බෙන්න යනව කියලා.

අනේ මන්දා කොහොම මේ විදියට බොරු කරනවද කියලා. කමක් තැ මං වෙනුවෙන්නේ. ගාලිකා යන්න කළින් බඩි රිදෙනවා කියලත් කිවිවා. එව්වර අමාරුවක් තැ කියලා කිවිවේ.

මං එයාට රත්තරන් ගාලිකා කිවිවම, එයා මට කියන්නේ ජ්‍යෙෂ්ඨ සියලා. ජ්‍යෙෂ්ඨම් කියන්නේ රත්තරන් වලට වඩා වටින ලෝහයක්නේ. ගාලිකාට මාව එච්චරටම වටිනවා එහෙනම්.

ඉතින් ඔන්න තුනට විතර අපි දෙන්නා පස් මහ බැඳුම් බලල හොරු දෙන්නෙක් වගේ පිට උනා. වාසනාවට වට්ටි පිටේ ගෙවල්වල කවිරැත් දැක්කේ නැ. අපි වික දුරක් යනකං වෙන වෙනම ගියේ. ඒ උනාට පස්සේ පස්සේ පුගාක් අදුරන කොල්ලො එහෙම දැක්කා. උන් කන්න වගේ බලනවා. මට නරි ආච්මිලරයක් දැනුනා.

අක්කි දිගටම මගෙන් අර අහන්න හැඳුවේ මොනව ගැනද කියලා වද දෙන්න ගත්තා. ඒත් මං එක කිවිවෙම නැ. කඩවත්ද ගාලිකා අක්කට හොඳවම තරහ ගියා.

“මට කියන්න බැරි ඒව එහෙනා වෙන කොහොරී ඉන්න ගැණීයෙක්ට කියා ගති.”

මාව එකපාරටම කරකවල ඇරියා වගේ. මං කවදාවත් ගාලිකා අක්කට සැරෙන් වවනයක්වත් කියල නැ. එයත් මෙව්වර කල් එහෙමයි. එත් දැන් තියෙන තපුරු කම. මං වවනයක්වත් නොකියා එයාගෙන් පොඩිඩික් ඇත්වෙලා ගිහින් බස්හෝල්ටි එක් අනිත් කෙළවරේ හිට ගත්තා.

මෙන්න රික වෙලාවකින් කෙල්ල මං ගාව කුරකෙවෙනවා.

“අනේ සෞරි. මට තරහ ගියා. ඔය කියන්න කැමති නැත්තම් මට සිනො නැ. මට සමාවෙන්න.”

මං ලාවට හිනා උනා විතරයි. ඒ එක්කම තුවර බස් එකක් ආවා.

එතකොටත් වෙලාව 4.00 ට විතර ඇති. දත් යදිදි කිය වෙයිද දන්නේ නැ. මට හොඳවම බය හිතුනා. ආයෙනම් වෙලාවට ඇරුලනවා කියලා හිතා ගත්තා.

හවස්වෙලා සුරංගයා අපේ ගෙදර ආවා. උනා කියන්නේ අනවශ්‍ය විදියට සැක හිතන්න එපාලු. මගේ අතින් පසින් යන එකක්යැ. තිකං ලැබෙන අස්ථ්‍යාගේ දත් බලන්න එපාලු.

ඒත් මං අවංක හිතින් ආදරය කරන කෙල්ල ගැන එහෙම හිතන්න ප්‍රාථ්‍යන්ද? සැකයේ විෂ්විජය දුනටමත් හිතට වැටිල ඉවරයි. ඒත් මං මගේ හිත රවටට ගත්තා.

පහුවදා ගාලිකා අක්කට කොල් කළා. එයා ගෙදර යදීදී 9.00 සි ලු. ලයිටි ගිහිල්ලෙ. හෙතු ගහන මහ වැස්සලු.තනියම බයේම ගිහින්. ගෙදර අය එහෙන් මෙහෙන් කසු කසු ගානවාලු. ඒත් මූණට මුකුත් කියන්නේ නැතිපු. වික ද්‍රව්‍යක් යනකං සද්ද බද්ද නැතුව ඉමු කියලා තිරණය කරා.

රෝ පස්සේ ක්ලිනික් ගිය ද්‍රව්‍යක කියලා පොඩි ඔපරේෂන් එකක් කරන්න ඕන කියලා. කොහොම හරි ඒක කරලා. මේ හැම දෙයක්ම කරන්නේ ගෙදරට හොරේන්. අසාර් තමයි උදව් කරන්නේ. හිතන් ඉදුල තියෙන්නේ අමාරුවෙන එකක් නැ කියලා. පස්සේ සැහෙන්න අමාරු වෙලා. ර වෙනකම්ම ඉන්න වෙලා. සාමාන්‍යයෙන් එව්වර වෙලා යන්නේ නැන්න ගෙදර යන්න. රෝ පස්සේ කරන්න දෙයක් නැති තැන තාත්ත්ව කෝල් කරල ගෙන්නලා. තාත්තා ඇඩුවලු මෙව්වර කල් ඇයි නොකිවෙ කියලා. පස්සේ එයා ගාලිකාව නුවර ගෙදෙට් එක්කන් ගිහින් බැස්සුවා.

ගාලිකා පුගාක් සන්තේසේන් හිටියේ ලෙබේ හොඳයි කියලා.

“අපිට බලාපොරොත්තු පිරිවිව අනාගතයක් ඉස්සරහට උදා වෙයි දිලුජ.”

මාත් පුගාක් සන්තේස උනා. අනේ ගාලිකාට හොඳ උනානේ. එත් සතුට වැඩි ද්‍රව්‍යක් රුදුනේ නැ. ර්‍යාල ද්‍රව්‍යේ ක්ලිනික් ගියාම තමයි දුන ගෙන තියෙන්නේ ඔපරේෂන් එක අසාර්පකයි කියලා. සති 2 ක් ඇතුළත ආයි ඔපරේෂන් කරන්න ඕනෑම කිවිවලු. බොහෝදුරට ඒක කොළඹිලු කරන්න වෙන්නේ. පිළිකාවක් කියලු සැක කරන්නේ.

ගාලිකා අක්කා හොඳවම අඩ අඩා මේ විස්තරේ කිවිවා. මේ කෙල්ල පසුගිය ද්‍රව්‍ය විකේ කොට්ඨර සන්තේසේන් හිටියද. ර්‍යාල ඔපරේෂන් එකේදී සමහර අභයන්තර අවයව අයින් කරයිලු. එහෙම උනොත් එයාට මාතාත්වය ගැන තියෙන අවසාන බලාපොරොත්තුවත් සුන් වෙනවා.

“අනේ මල්ලි එහෙම උනොත්තන්. ම්‍යා නිවේදන නැ. හැමදාම මෙහෙම ඉන්නවා.”

මට දෙන්න උත්තරයක් තිබිලේ නැ.

“අනේ මල්ලි මාව අමතක කරලා දාන්න. මට බැ මයාගේ ජ්‍යෙෂ්ඨ දුකක් දෙන්න. ඔයා වෙන කාට හරි ආදරේ කරන්න මල්ලි. ඔයාට කිසි අඩුවක් නැති හොඳ කෙල්ලෙක් හොයා ගන්න පුළුවන්.”

“මට ඔයා නැතිව ඉන්න බැ ගාලිකා.”

“අනේ මං මුළු ජ්‍යෙෂ්ඨ කාලේම ඔයා වෙනුවෙන් ඕනම දෙයක් කරන්නා. ඒත් අපිට එකතු වෙන්න බැං බඩා. ඔයා වෙන කාවහරි කසාද බදින්න.”

මම උපදෙස් දුන්නා. මික හිතේ තියන් තිටිය ඇති. ඔපරේෂන් කරන්න තියෙන හින්දා ගෙදර කාට හරි කියන්න කියලා. අන්තිමෙදි එයා අම්මට කියලා. අම්මා හොඳවම බය වෙලා. කෝල් කරලා තාත්ත්ව ගෙන්නලා. ලමයගේ ප්‍රශ්නය වෙනුවෙන් බිඳී ගිය දෙම්විඡියන් ආපහු තාචකාලිකව සමඟ වෙලා. සේවන්දිලාගේ ගෙදර කට්ටිය ඒත් වැඩිය ගණන් අරන් නැ.

ශාලිකා අක්කා නැවත නැවතත් මට එයාව අමතක කරන්න කිවිවා තව දුරදිග යන්න කළින්. ආදරේ නැතිව නෙවෙයිල්. මට කවදාවත් දුකක් දෙන්න බැරිල්. ගොඩාක් ප්‍රශ්න කතා කරා. ගාලිකා වැඩි විස්තරයක් තියන්නේ නැ. මොනව හරි හංගනවා වගේ. කිසිම ප්‍රශ්නයකට විසුමක් ලැබුණේ නැ.

පස්සේ අපි තිරණය කෙරුවා ඔය ප්‍රශ්න සාකච්ඡා නොකරන්න. නිකං හිත රිදෙන එක විතරයි. එන විදියකට එන බාධකයකට ජ්‍යෙන් තියෙන තුරාවට නොසැලී මූහුණ දෙනවා කියලා දෙන්නම පොරොන්දු උතා.

මං ගාලිකා අක්කගෙන් තව පොරොන්දුවක් ගත්තා.

“අක්කි යම්හෙයකින් අපි දෙන්නට වෙන් වෙන්න වුණා කියමුකෝ, ඔයා මට පොරොන්දු වෙන්න ඕනෑ මාව නැති උත්ත් ඔයාගේ හොඳ නම වැදගත් කම තියාගෙන ජ්‍යෙන් වෙනවා කියලා. මං නැති උත්ති කියලා නාස්ථි වෙන්න එපා අක්කි. වරිතෙ ආරක්ෂා කරන් දිගටම හොඳ කෙල්ලෙක් විදිහට ඉන්න පොරොන්දු වෙනවා නොදා?”

“මං පොරොන්දු වෙනවා මල්ලි” අක්කි ඇඛුම බරව කිවිවා..

අැත්තටම ගාලිකාගේ මේ විස්තර දැනගත්තොත් හොඳ අපතයෙක්ට අපුරනොත් විනාසයි. ප්‍රමාද නම්බවෙන්නෙත් නැ. වටිනාම දේවලුත් නැති කරන් ඉන්නේ. ඉතින් ස්විජ් එකක් ඇදුනා වගේ තියෙයි. මං දන්නවනේ අපිත් එක්කම ඉන්න සමහරක් කොල්ලන්ගේ හැරී. මේ නිසා මට ගාලිකාගේ අනාගතය ගැන බය හිතුනා.

එය පස්සේ ද්‍රව්‍යක් ජනකයි ජ්‍යෙෂ්ඨ තකහනියක්ම මට කෝල් කරා. උන්ට මණ්ඩාව හමුව වෙලා ගිවි කරගෙන. මටත් එන්නඩ් ගිවි කරලා දෙන්නමිත. ඒත් දැන් ප්‍රමාද වැඩියෙන්. මම ඉස්සර මණ්ඩාට කොට්ඨර ආදරේ කළත් දැන් මගේ හිත ගාලිකා වෙනුවෙන්ම කැප වෙලා ඉවරයි. ඉතින් ම. බැං කියලා කිවිවා.

පස්සේ කාලෙක තමයි මම දැනගත්තේ ජ්‍යෙෂ්ඨ ජනකයි බොරුවක් ගොතලා කියලා තියෙන්නේ. මං අමාරුවේ වැටෙන්න යන බව පෙනිවා නිසා මගේ හිත කඩලා වෙන පැත්තකට යොමු කරන්නඩ් එහෙම කරේ.

ගාලිකාව කොට්ඨර පෙරුම් පුරුලද මගේම කරගත්තේ. මං කොහොමද මගේ වස්තුව නැති කර ගන්නේ. ඇයි දෙයියෙන් මට මේ හැම දෙයක්ම වෙන්නේ. ඔපුව දාහක් ප්‍රශ්න. මෙහෙම ලැවි කරනවට වඩා මැරිලා යන එක හොඳයි කියලත් වෙලාවකට හිතුණා.

ර් ලග සතියේ තුවර ගෙදර හිටපු අත්තම්මා මැරුණා. අපේ ගෙදර ඔක්කොමල්ලා ගියා. මං ඔය කාලෙකට පස්සේ එහෙ ගියාමයි. සෙනග මැද්දේ අපිට කතා කරන්න ඉඩ කඩ ලැබුණා. ර 12.00 ඉදන් උදේ 5.30 වෙනකම් අපි කාඩ් ගැහුවා. එයාට දුකයි මට නිදිමත හැදෙනවාට. එහෙ කවිරුත් අපි ගැන වැරදියට හිතන්නේ නැ. ඒත් අපේ ගෙදර අය විතරක් එහෙන් මෙහෙන් රවල ගියා.

මළ ගෙදර පුළාක් කොල්ලා ඇවිත් ගියා. අක්කලගේ යාචවා. අක්කිල මෙවිවර කොල්ලා ඇසුරු කරනවාද? මට ඒ ගැනනම් එවිටර ප්‍රසාදයක් තිබුබේ නැ. ර වෙලා එයාලගේ යාචවා වෙන ගැණු ප්‍රමාදය වශයෙන් ආවා. මහ සක්කර වට්ටම් වගයක්. දැගලිල්ල. කොහොමත් සෙව්වන්දිලාට ගැණු ප්‍රමාද යාචවානම් ඇත්තේම නැති තරම්. කොල්ලාම තමයි හිටියේ. මං මෙවිවර කළේ හිතන් හිටපු විදිය වැරදිද මත්දා.

ගාලිකාටයි මටයි අං වෙලා ඉන්න තැනක් නැති උනාට අපිට අපිටම බලා ගන්න හරි පුළුවන් උනා. මම මලගෙදර උනත් එයාට දැකින නිසා සතුවෙන් හිටියේ. එදා එයාගේ අක්කල දෙන්නත් හස්බන්චිලයි ප්‍රමාදය එක්ක ඇවිල්ලා හිටියා. එයාට හරි සතුවුයි. ද්වල් වෙලා තාත්තත් එනවයි කියලා උදේ ඉඳන්ම පාර බලාගෙන හිටියා. තාත්තා අවේ මරණෙ අන්තිම වැඩ අං වුනාට පස්සේ. ගාලිකා පොඩි එකෙක් වගේ තාත්තා එක්ක පුරුතල් වෙවි හිටියා. එයා තාත්තට ආදරයි. අම්මට වගේ නෙවයි. එයාලාගේ පැවුලෙල කට්ටිය සුළු මොහොතකට හරි එකතු වෙලා. ගාලිකාට කොට්ඨර සන්තෝස ඇතිද? ඒත් එයාගේ අම්මයි තාත්තයි නම් කතා නැ. ගාලිකාගේ ඔපුව අත්තදී තාත්තගේ ඇස් වලින් කදුලු එනවා මම බලාගෙන.

හටප මරනේ උස්සන වෙලාවේ හයියෙන්ම කැගහල ඇතුළුවේ ගාලිකා. එයානේ තතියම ආත්තම්මව බලා ගන්නේ. මරනේ වැඩ ඉවර වෙලා එයාගේ තාත්ත්ත්වය අක්කලයි යන්න ලැස්ති වූණා. අම්මා එළියවත් ආවේ නැ. ගාලිකා කුස්සියේ වැඩ වලට හිර වෙලා ඉදාලා පොඩිඩකට සාලෙට ආවම මම කිවිවා තාත්ත්ව මේ දැන් ගියා කියලා.

ඒ වෙලාවේ එළියෙ වහිනවා. ගාලිකා අක්කා එකපාරටම වැස්සෙම එළියට බැහැල දිවිව වාහන නවත්තල තිබිල වත්තට. හොඳ වෙලාවට ඒ වෙනකොටත් තාත්ත්ව හිටපු වැන් එක ගිහින් තිබිලේ නැ.

පස්ස ගාලිකා අක්කා තෙම්ගෙනම කදුල් පිහිටිනා එන හැටි දක්කම මගේ ඇස් දෙකෙත් කදුල් පිරුණා.

එයාට තාත්ත්ව හැමදාම නවත්ත ගන්න හිතෙන්න ඇති. පොඩිකාලේ තාත්ත්ත්ව එක්ක සෙල්ලම් කරපු හැටි එක ද්වසක් කියපු හැටි මං මතක් උනා. එදා අක්කිගේ මූලෙ තිබිව්ව ලස්සන හිනාව අදත් තාත්ත්ව එක්ක පුරතල් වෙද්ද ඒ විදිනවම තිබුණා.

එදා රු ගාලිකා මූණ එල්ලන් පැත්තකට වෙලා හිටියා. පිට ගෙදරක ආගත්තුක පිරිසක් මැද්දේ තති වෙලා. කුවුරුත් එයාට ගණන් ගන්නේ නැ. පස්ස ර වෙලා එයා මට ගොටෝ ඇල්බම් පෙන්නුවා. අපි දෙන්නා ඇල්බම් බලන මුවාවෙන් පුගාක් ලංවෙලා කතා කර කර හිටියා. එයා ලස්සන වෙලා. ඒත් අතකින්වත් අල්ලන්න විදියක් නැ. අපේ අම්මයි අක්කයි එහෙන් මෙහෙන් රව රව යනවා. මං අව්‍යුස්සන්නත් එක්ක තව තවත් ලං වෙලා හිටියා.

පහුවදා ආපහු ගෙදර එන ගමන් එයාට මතක් වෙන්න අරන් ඇස් දෙකට කදුල් පිරෙන්න ගත්තා. වාහනය එළවන්නවත් හිත එකලස්කර ගන්න බැ. මං ඔවුව කැක්කුමයි කියලා තාත්ත්ව සුක්කානම දිලා කළේපනා කර කර ආවා. ගාලිකාගේ පවුලේ අය එකතු උනාම එයාට කොට්ටර සන්නේස්ද. ඒත් ඒ කොට්ටර වික කාලෙකටද? මොන තරම් ද්වසකටද?

ගාලිකා පහුවදා උදේ කොල් කරා. අපි ගියාට පස්ස එහේ පාඨිසුදු.

“මයාගේ ජර්වී එකකුත් දාලා ඇවිල්ලා දෙසියෝ. මට ඒක දකින කොට හරි දුකයි. ඔයාට මතක් වෙනවා. ඔයාගේ ප්‍රාග්ධන වෙලා හැමතිස්සෙම ඉන්න තියෙනවානා.”

ගාලිකා තව සුහ ආරංචියක් කිවිවා. එයාට යාම්වෙක් මාර්ගයෙන් අවස්ථාවක් ලැබෙයිපු නැවුම් ඉගෙන ගන්න ඉන්දියාවට යන්න. මං කිවිවා යන්න කියලා. එහෙමවත් වෙනවනම් එයාගේ ජ්වන රටාව වෙනස් වෙයි. රටත් වැඩිය සුහ ආරංචියක් තියෙනවා. හැඳුනී එක සුහ වෙන්නේ මට විතරයි.

අසාර් ර්‍යුග සතියේ ඇමරිකා යනවලු. ආයි සමහර විට එන එකක් නැතිලු. මට සියලුම ප්‍රශ්න නිමා උනා වගේ දැනුනා. ඒත් අර ඔපරේෂන් එක තාම කරෙන් තැ. දත් මට තමයි වගකීම කරට ගන්න වෙන්නේ. ගාලිකාටනම හරිම දුකයි. එයාට හිටිය හොඳම හිතවතානේ ඉතින්.

මය අස්සේ අපේ ගෙදර අය ආයෝමන් ඇවිස්සිලා. මළගෙදරදී අපි දෙන්නා ලංවලා හිටිය නැව් තාත්තා ආයිමත් දැකලා.

“එකිට මොකක්ද මයා එක්ක ඔවුන් තියෙන කතාව. ඉදිකටුව වගේ කොයිවලාවේ බැඳුවත් ඔයාගේ පස්සෙමයි.”

සුපුරුදු පරිදි මම එයාලට කිවිවා එහෙම දෙයක් තැ කියලා. එදා මළගෙදර තයන අක්කත් ඇවිත් හිටියා. මායි ගාලිකායි පිස්සු කෙළිනවා දැකලා එයාටත් පුදුමයි.

“මොනවහරි තියෙනවා ඔය දෙන්නගෙනම්.”

එයා එහෙම කිවිවේ විහිඳුවට. ඇත්තම්මනම් මූකුත් තෝරුණෙ තැ.

බදාදා දානෙට මාව එක්ක නොයන්න කට්ටිය තිරණය කරා. මාත් බලෙන් එල්ලිලා යන්න දැගලුවේනැ. ගාලිකා මග බලාගෙන ඉදලා. මං එයාට පැහැදිලි කරා අද හෙටම ඔයාට අහිමි කර ගන්න බැ කියලා.

දානෙට කෙළින් ද්‍රව්‍යේ හරි වැඩක් වෙලා. සෙවිවන්දිගේ මල්ලිට සනීප නැතිව බෙහෙත් ගෙන්න වෙලා. යන්න වෙලා තියෙන්නේ අපේ අක්කටයි ගාලිකාටයි. බෙහෙත් අරන් එනකාට ත්‍රිවිල් එක බස් එකක හැඳුවිලා. ගාලිකාට එළියට විසි වෙලා ගිහින් සිහි නැති වෙලා. අපේ අක්කා ඒ වෙලාවේ කැ ගහගෙන දුවල ගිහින් ගාලිකාට වඩාගෙන තියෙනවා. කොහොමහරි මේ සිද්ධියෙන් පස්සේ අපේ අක්කයි ගාලිකායි ආපහු ගිවි වෙලා.

පහුවදා මට ගාලිකා කොළේ කරා. දානේ ඉවර වෙලා අපේ අම්මයි අක්කයි එනකාට එයාට හොඳවම ඇතුළුනා. ඒ විස්තර කියල ඉවර වෙනවත් එක්කම එයාට හොඳවම ඇතුළුනා. එයා හොරෙන් කතා කරේ. අඩිනවා ඇහිලා ගෙදර කට්ටිය ඇහුව මොකද කියලා.

ඊට පස්සේ ගාලිකා උඩ ගෙදරට ගිහින් කොළේ කරා. එයාගේ ලොකු අක්කා එයාට එහෙ එක්කන් යන්න හදනවලු. ගාලිකා කැමති තැ සෙවිවන්දිලාගේ ගේ දාලා යන්න. අක්කා හොඳවම බැනෙලා. බලෙන්ම ගෙනියන්න හදනවලු. මේ අතරේ ගාලිකා අක්කා හාත්කාණ්ඩේ නැවුම් ඉගෙන ගන්න යන්නයි හදන්නේ.

එදා අපේ අම්මල ඇවිත් ගිය ද්‍රව්‍යේ එයාට තෝරුනාට මාව එයාට කොට්ටුවර ඇත්ද කියලා. අපේ අම්මල මං ගැන කොට්ටුවර බලාපොරාත්තු තියන්ද ඉන්නේ කියලා. අපිට කටදාවත් එකතු වෙන්න ලැබෙන එකක් නැහැලු.

අක්කි හිතුවේ ඉන්දියාවේ ගිහින් නැවුම් ඉගෙනගෙන ආවෝත් එයාගේ අඩුපාඩු සහිත ආත්මයට තිසි වටිනාකමක් ලැබේයි කියලයි. එතකොට එයාට පිළිගැනීමක් ඇතිවෙයිනේ. ඒ ඔක්කෝම ම. වෙනුවෙන්.

අක්කි ගියෝත් මාස කේ වත් මුලදී එහේ ඉන්න වෙසිලු. කාටවත්ම අන්තිම මොහොත දක්වා කියන්නේ නැතිඳී. මගේ කැමැත්ත ඇහුවා. ඇත්තටම මට අකමැති වෙන්න බැරි වුණා. එයාට නොදුක ඉන්න බැං තමයි. ඒත් මට එයාට පාලනය කරන්න, හිරකරලා තියාගන්න උච්චනාවක් තිබෙබ නැ. අක්කිගේ ජ්‍රීතෙන්ට යහපතක් වෙන දෙයක් මං වලක්වන්නේ කොහොමද?

මහොම කාලයක් ගත වුණා.අපි දෙන්න තිතරම නැතත් ඉද හමු උනා සාමාන්‍යයෙන් වෙන්නේ ගාලිකා මාව බලන්න කොළඹ එන එක.

අන්තිමේදී එක ද්වසක් මං එයාට බලන්න තුවර යන්න පොරොන්දු උනා. ඉතින් එක ද්වසක් උදේ පාන්දරම මං තනියම තුවර ගියා. ඒ තමයි මම ඉස්සලේලම එයාට බලන්න තුවර ගිය ද්වස ගාලිකා ස්වේච්ඡන් එකට ඇවේත් හිරියා.

“තුවර අදුරන අය වැඩියි දිශුළු. දැන් මාතලේ පාක් එකක් තියෙනවා. එහේ යමුද. ඉස්සර අපි අක්කලත් එක්ක එහෙම යනවා ජෝක්.”

අපි මාතලේ යන්න ඉන්ටරසිටි බස් එකක නැග්ගා. උදේ ඉදන් මගේ ඇගට පණ නැති ගතියක් දැනුනා. මං එව්වර ගණන් ගත්තේ නැ. ගාලිකාගේ උරහිසට ඔවුන් තියාගෙනම ගියා. බහින හොල්ටි එක කිවිටු වෙද්දී මගේ ඇස්දෙක නිලංකාර වෙලා මූක්ත් ජේන්නේ නැතිව ගියා. බස් එකෙන් බැස්සන් හරි අමාරුවෙන්. මිනිස්සුන් බලනවා. මේ කළින් ගෝල්ලෝස් ගිය ද්වසෙන් මෙහෙම වුණා මතකයි. මොකද මේ. ගාලිකාටත් අප්සට්. වතුර රිකක් බිවිවාම තත්ත්වය මග ඇරුණා.

අපි පාක් එකේ 10.30 ඉදන් 3.30 වෙනකම් හිරියා. තිස්කලංක තැනක්.

මං එක ද්වසක් විහිඟවට කියලා තිබිලා පේස්ට්‍රී 10 ක් තනියම කන්න දොල දුකක් තියෙනවා කියලා. මෙයා ඉතින් මට පේස්ට්‍රී 10 ක්ම ගෙනල්ලා. ද්වස පුරාම ඒවා වික රික කැවා. ඔය අස්සෙ පාක් එකේ සික්කා ඇවිල්ලා එතන හිටපු සමහර ජෝඩු වලට කැ ගහන්න පටන ගත්තා.

“මෙක පොඩි ලමයි එන තැනක්. මහොම ඉන්න ඕනෑම හොටල් වලට යන්න.”

අැත්ත තමයි. අපි දෙන්නට එහා පැත්තේ බංකුවේ වාචිවෙලා හිටපු කපල් එක හිටිය හැරී දැක්කන් ලියලා වැඩක් නැ. හැබැයි අපි දෙන්නටනම් ඔසිට වඩා හිතන්න, කළුපනාකරන්න ප්‍රශ්න තිබා. වෙන අය වගේ සතුව වෙන්න ප්‍රථමත් තත්ත්වයක තොමේ හිටියේ. ගාලිකා අදත් කියනවා එයාට අමතක කරන්න කියලා. අපිට එකතු වෙන්න බැරි වෙයිපූ.

"මල්ල ඔයා ආයි කවදාවත් අම්මලාගේ හිත රිද්දන්න එපා. කිසිම ද්‍රව්‍යක මං ගැන කියලා බල කරන්න එපා."

අසාර් ගිය සතියේ රට ගිහින්. ගාලිකාට හැමදේම එපා වෙලා. එයා ඉන්දියා යන්නෙන් නැඳී. එයා පසු තැවෙනව මට කැමති විමෙන් මට කරේ ලොකු වැරැද්දක්පූ. සුපුරුණ පරිදි විසඳුම් තැනි ප්‍රශ්න එහෙමම ඉතිරි උනා. ආපහු බස් එකේ එනකොටත් මං බයේ අවේ. උදේ ඇත්තටම මට මොකද උනේ කවදාවත් මෙහෙම කළන්නේ හැඳිලා නැතෙන්.

ගාලිකා එනගමන් මට තුවර එක එක තැන් පෙන්නනවා. ඒවගේ විස්තර කියනවා. මං කොහොමද මේ අහිංසක කෙල්ලව මගේ එකම වස්තුව අමතක කරන්නේ. දැන් එහෙම දෙයකට හිත හදා ගන්න බැරි තරම්. එයා ගාට ගෙවන හැම තත්ත්පරයක්ම මට ඒ ආදරය උපරිමයෙන් දැනෙනවා. වෙන්වෙද්ද හරි දුකයි.

මේ වෙනකොට මං නිතාගෙන හිටියේ මෙහෙම නිකං ඉදළා හරියන්නේ නැ කොමිශ්‍යුටර් ඩිජ්ට්‍රී එක පටන් ගන්න ඕනෑම තින කියලා. ගාලිකා මාව දිරි ගැන්තුවා. එයාටත් තේරීලා සංගිනේ විතරක් කරලා පැවැත්මක් නැ කියලා. අම්මලාගේ එක පුරුහාවක් හරි ඉෂේය කරන්නල්. එයාට මට ලබා ගන්න තව දුරටත් ඉලක්කයකට ලං වෙන්න නම් මං ස්පාවරයකට ඇවිත් ඉන්න ඕනෑම්. එතකොට කාටවත් යටත් විය යුතු නැතෙන්. ගාලිකාගේ වවතේ මට ලොකු හසියක්. මං දක්ෂ ප්‍රමාදක්පූ. මගේ ඉගෙනීම ඔක්කොම ඉවර වෙලා මං ස්පාවරයකට එනකං ඕනෑතරං කාලයක් මං වෙනුවෙන් ඉන්නම්පූ.

මම ආපහු තුවරින් පොචිලැණිකට නගිනකොට වෙලාට හවස 5.30 යි. ර ගෙදර එද්දී 10.30 යි. භෞද්‍යටම බැණුම්. මං ගෙදරට කියල ගියේ වෙඩින් එකක් කියලයි. ගෙදරට සැකයි. ආයේ කොහොවත් යන්න එපා කිවිවා.

අසාර් ගියා. මං ඇරෙන්න ගාලිකාට ආදරේ කරල ඒ ආදරය දිනාගෙන ඊටපස්සේ පැරදිවිව පුද්ගලයා. මං සමහර වෙලාවට අසාර් ගැන ගාලිකාත් එකක් වාද කරපු අවස්ථා තිබුනා. එයා දිව්‍රලාම කිවිවා අසාර්ට වඩා මට පුගාක් ආදරේ බව.

මගේ හිතේ තියෙන බොරු ප්‍රශ්න වලින් මාව මුදවන්න අසාරට අපුත්තලා දෙන්නයි හිටියේ. ඒත් ඒක අසාර රට යනකම්ම සිද්ධ උණේ නෑ.

හැම තිස්සෙම අපි දෙන්නා හම්බවුනාම ගාලිකා කියවන්නෙම අසාර ගැන. මට ඩේ වඩා අහන් ඉන්න අමිහිරි දෙයක් තිබිබේ නෑ.

“මයා අසාර එක්කනා. ඔය විදියට මං ගැන කියවන්නෙ නැතුව ඇති තේදි?”

ගාලිකා මං දිනා අමුතු විදියට බැඳීවා.

“ පිස්සුද එයාටත් ඔයා ගැනම තමයි කියන්නේ. බොරුනම හම්බ උතාම අහන්නකෝ. එයා දැන්නවා කොළඹ දිළු කියලා හොඳ මල්ලි කෙනෙක් ඉන්නවා කියලා. ඔයාට ගිවාර ප්ලේ කරන්න පූජ්‍යන් කියලත් දන්නවා.”

එක ද්‍රව්‍යක් ද්‍රව්‍ය ගාලිකා බොහෝම කළබලෙන් මට කේඛ්ලේ එකක් දුන්නා. එයාට බොක්ටර් කෙනෙක් කේඛ්ලේ කරලා. ඒ අසාරගේ යාපුවෙක්දු. අසාර රට යන්න කළින් හැමොටම හොරෙන් මහ පූජ්‍යම වැඩික් කරලා. ඔපරේෂන් එක කරන්න සල්ලි බැදාලා දිනයක් වෙන් කරල තමයි ගිහින් තියෙන්නේ. ගාලිකා එපා කියයි කියල යනකම්ම කියලා නෑ. බොක්ටර්ට පස්සේ හෙමින් සැරේ කියන්න කියලා. මට හිතා ගන්න බැරුව ගියා. ඇත්තටම යාලි ගිටි එකට මෙව්වර උද්විතක් කරයිද. උගේ හිතේත් බලාපොරාත්තුවක් තියෙනවාද දන්නෙ නෑ කවද හරි ගාලිකාව හොඳ කරලා උගේ කර ගන්න. ඒත් අසාර ලගැඳීම එයාගේ ඕස්ට්‍රේලියාවල ඉන්න කසින් කෙනෙක් බදින්නලුනේ ඉන්නේ.

ගාලිකාට මේ සිද්ධිය ආශ්වර්යක් වගේ.

“අනේ බලන්න දිළු අසාර පවි අනේ. කවදහරි මට හොඳවෙලා දරුවා හම්බ උතොත් මං කොට්ඨාස වාසනා වන්තද? එතකොට මායි මගේ දරුවායි, ඔයයි අපි හැමෝම අසාරට සඳා ගියගැනීයි. නේද දිළු”

අත්ත තමයි. ගාලිකා මාව අසාරට ගිය කාරයෙක් කෙරෙවිවා. මට මං ගැන මහ අසරණ කමක් දැනුණා. ඇත්තටම මට ගාලිකා වෙනුවෙන් කිසීම දෙයක් කර ගන්න පූජ්‍යන් කමක් නැනේ. එක අතකට හිතෙනවා මොන බාධකය ආවත් ඒ දෙන්නට එකතු වෙන්න පූජ්‍යන්න. හොඳයි කියලා. ඒ කොල්ලත් මං කරමටම ගාලිකාට ආදරේ කරන්න ඇති.

මේ අස්සේ අපේ ගෙදර රුමියල් හයදහස් ගණනක වෙළිගොන් බිලක් ඇවිල්ලා. මං ඔහු ගිහි අරන් හැම තැනම දුවන්න ගන්තා. මේ බිල දැක්කොත් නා මාව ගෙදරිනුත් පන්තයි. කොකටත් කියලා රික ද්‍රව්‍යක් යනකං කියලා බිල හැංගුවා. දන්න දන්න හැමෝටම කියල බැඳුවත් එව්වර මුදලක් හොයා ගන්න හම්බුනේ නෑ. බැරිම තැන කාත්තට කියන්න එපා කියලා අම්මට මම බිල දුන්නා.

අම්මා හොඳවම බනිනවා. කාටද මෙව්වර කෝල්ස් ගත්තේ කියලා අහනවා. අම්මා මාව විශ්වාස කරලයි ගොන් එක ආපහු අල්මාරියෙන් එපිය තියලා ගියේ. මම සදා නොකර කට වහගෙන හිටියා. අන්තිමේදී අම්මා මාලයක් උගේ කරලා ඒ සඳුලි වලින් හොරෙන්ම බිල ගෙව්වා. නුවරත් වෙලිගොන් බිල මීට සමගම්ව වැඩි වෙලා. එහෙ ගොන් එකත් දවල්ට ගලවලා අරන් තියලා යන්න පටන් ගත්තා. මේ නිසා අපේ සන්නිවේදනය හොඳවම අඩ්පණ වුණා. සෙව්වන්දී අක්කත් පුදුම වෙනවා වෙලිගොන් බිල වැඩි වුනේ කොහොමද කියලා. එයා මගෙන් අහනවා කාටද ඔව්වර කතා කරන්නේ කියලා. මං ඉතින් මොනවද කියන්නේ.

“කමක් නැ මල්ලි. ගිය දේ ගියාවේ. ආයේ ඔහොම නොකර ඉන්න.”

අම්මත් වැඩිය මට බනින්න ගියේ නැ. මගේ හිත වෙනදට වඩා සුවුත්තුයි කියලා හැමෝටම තේරිලයි තිබුනේ.

සෙව්වන්දී අක්කා එක දවසක් අමුතු කතාවක් කිවිවා.

“මල්ලි ඔයා හරියට මිනිස්සුන්ට අනුකම්පා කරන්න යනවා නේද? විශේෂයෙන්ම ගැනු ලමසින්ට එහෙම.”

“එහෙමත් නැ අක්කි.”

“කවදාවත් කෙල්ලෙක්ට නම් අනුකම්පා කරන්න යන්න එපා මල්ලි. කෙල්ලෙල් කවදාවත් කොල්ලන්ට තේරුම් ගන්න බැ. කෙල්ලෙලා වපලයි. ආත්මාරාජකාමී. මං ඔයාට තියෙන හිතවත් කමටයි කියන්නේ.” මම විකක් අප්සට ගියා. මේ වගේ දේවල් කියන්නේ මොනවත් තේරිලද දන්නේ නැ.

“අදි අක්කි ඔයා ඔහොම දේවල් කියන්නේ.”

“නැ මෙහෙමයි. මට ඔයාට මගේ මල්ලි කෙනෙක් වගේම තමයි. ඒ නිසා මං කැමති නැ ඔයා අමාරුවක වැශෙනවට. සමහර විට ඔයා අනුකම්පා කරන පුද්ගලයෝ ඒ තරමටම අනුකම්පාවක් ලැබීමට සුදුසු පුද්ගලයෝ නොවෙන්න පුළුවන්. මං ඔයාට පොදුවේ මේ දේවල් කිවිවේ. වරදවා හිතන්න එපා.”

අක්කි කියපු දේවල් මට එව්වර තේරුනේ නැ. ඒත් මොකක්හරි රතු එලියක සේයාවක් පෙනුනා. කොහොම හරි ගාලිකාට කෝල් කරන්න බැරුව පුදුම දුකක් වින්දේ. හරියට එයාට අහිමි වුනා වගේ. කටහඩවත් අහන්නේ නැතිව කොහොම ඉන්නද. ඉස්සරනම් දවසක්වත් ඉන්න බැ. ඒත් අපි දෙන්නම මේ තත්ත්වයට පුරුදු වුණා. ඔය වගේ බාධක වලට මූණ දෙන්න එපැයි.

ගාලිකා එක දවසක් අමාරුවෙන් මට කෝල් එකක් දුන්නා. එයා සෙව්වන්දීට ඔපරේෂන් එක කරන්න වෙන බව විස්තර කියලා. සෙව්වන්දී කිවිවලු හැම දෙයක්ම මෙව්වර කල් හොරෙන් කරේ කොහොමද කියලා ගෙදරින් සැක හිතන නිසා මේකත් හොරෙන්ම කරමු කියලා.

ශාලිකා පුගාක් බලාපොරොත්තු තියන් තමයි කතා කළේ. එයා මට ස්තූති කරනවා එයාගේ ජීවිතේට අභිතින් බලාපොරොත්තු ගොඩාක් දුන්නට. තුවර ගෙදර වැඩි කාලයක් ඉන්නේ නැතිල්. ඉක්මනට රෝඩි එකක් භෞයන් කොළඹට එනවලු.

“අනේ මල්ලි ඔයා කොහොම හරි ඒ වෙනකම්ම මේක රහසක් විදියට තියාගෙන ඉන්න. සෙව්වන්දිවත් ඉව වැවෙන්න දෙන්න එපා. මෙහෙන් ගියාට පස්සෙනම් අභුවුනත් කමක් නැ. ඉන්න කාලෙම අභුවුණෙන් අපවාද ගොඩයි. මාව මරයි.”

“ශාලිකා. අපි කොච්චද දේවල් කරාද. කෝ කාටවත් අභිමල් රේඛුවකවත් දෙයක් අභුවුණාද. බයවෙන්න එපා අපිව කවදාවත් අභුවෙන්නේ නැ.”

මය අතරේ ද්‍රව්‍යක් මාර සිද්ධියක් උණා. මගේ පණ ගැලුවෙන් අනු නවයෙන්. ඒත් ගාලිකා අක්කට පින් සිද්ධ වෙන්න තමයි. මං පල්ලෙහා පාරට වෙලා බල්ලව නාවලා උග්‍ර වේලෙන්න දෙන්නම අවශ්‍ය හිටන් හිටියා. මය අතරේ ලියු කාරයා ආවා. ගාලිකා අක්ක මට ලියුමක් එව්ව කියල කියලයි තිබේ. ඒ හින්ද ලියු කාරයා අපේ ගේ ගාවට එන්න කළින් ගෙදර අයට භෞරෙන් ලියුම ඉල්ල ගන්න හිතන් බල්ලත් ඇදගෙන පෙර මගට ගියා.

තත්ත්වනේ නිමේෂයයි. බර බරාස් ගාලා සද්ධියක් අභුණා. පස්ස හැරිලා බැලින්නම් අපි හිටන් හිටිය තැනට මහ විශාල පොල් ගහක් ඉදිරිලා වැටිල. ලයිට කනුවකුත් වැටිලා. වයර ජෝට් වෙලා වට පටාස් ගාලා ගිණී ගන්න පටන් ගත්තා. ඉතින් ඔන්න ඔහොමයි ගාලිකාගේ ලියුම හින්දා භාස්කමකින් වගේ මගේ දිවි ගැලුවනේ. එයාගේ ලියුමන් එක්ක කවී ගොඩකුත් එවලා. මං කාමරේට ගිහින් දොර වහගෙන එවා කියෙවිවා. එයාට මාව කවදාවත් නොලැබෙන බවමයි ලියලා තියෙන්නේ. එයාට මැරෙන්න හිතුනත් මාව නැතිවෙන නිසා ඒ දේ කරන්න බැරිලු. මට මේවා කියවලා ඇඟුනා.

පිපුනු මලක සෞදුරු සිරිය

හිලිපුන පෙන්තක තියයිද

නවුවේ රදි මලක සිරිය නෙලා ගත්තු මලක වේද

මලක මෙලෙක රදි ඔය සිත

අවතැන් එදුර ඇදෙයිද

පුදුවේ ඇවිලන හින්දර

එබ කෙලෙසින් නිවාලයිද

కడ్డలై సిన్ లీ విజా

తింలలు తిమ రథు కిపిరయక

చిన్న చరకు శే పూయా ఆ

ఎం తిర్ లిలె బ్రాజి.....

కల్వక తిమినాయర

ఓరి టౌలై తియ లహద

చిపిలిచిన్ నిమి ట్రై

పోద వైటి కోవియడి బ్రాజి.....

చరకు కల భూర్ తిషణి లహద

టికిన్ లిక తిలిహెనూ భూర్పణి...

సెనొహిచిన్ వ్యాల్డ గన్

విషల్ తీశి లిలిడి బ్రాజి....

టీవిత నిమినాయర చిన్ ప్రరుత్తా విషన్సెన్క

ప్ర్యూ విన లిల్కి లా

ట్రై చిన్ని ప్ర్యుల్ లిద

సెనొహిచిన్ ఆస ద్విలెవెన

చిపిల్ పవిన్సాల్సెడి బ్రాజి....

ధక ఆలీన్ కూర గా

చిత యావ దులెన లీప

ఓబ నోడీ లీనో లమ

లెన కుమకో కరనొనాడ....

బహమాలో లోన లీ

నోకుక్కబ్బ కియన లీప

చినినో లీపమనో నోకర

ఱె తపు యన్న కుమర....

ప్రరపశేషద నౌగెన

డినక బ్బా నౌతి లీలెక

ధక పత్తుల నౌగెన ల్రీ

కౌడులోకో లమ లోకప...

మంయకప బ్బా ఆలీనో

ధలెన కొప చియోలులె

మంగె లితకయప లీనిలెన లీకో లర్డ కిమ...

එය කාලේ වෙද්දී සෙවිච්ඡාගේ ගෝන් එකත් අල්මාරියේ දාලා අරන් තියනවා. අපේ අම්මල තමයි ඒ දේ කරන්න උපදෙස් දිලා තියෙන්නේ. මං බැරිම තැන අප්‍රත් ජ්ලැනක් ගැහුවා. විකක් අවදානම වැඩක් ඒ මෙකයි. මං අනුෂ්ට කේර්ල් කරලා උද්විතක් ඉල්ලුවා. අනුෂා බොහෝම කැමැත්තෙන් ඒ උද්විත කරන්න ඉදිරිපත් වුණා. ගාලිකාලාගේ අල්ලපු ගෙදරට අනුෂා කේර්ල් එකක් දෙනවා. දිලා කියනවා එයා ගාලිකාගේ යාලිවෙක්. තව රිකකින් ගාලිකාට එහෙට ඇවිල්ලා ඉන්න කියන්න. ආයි කේර්ල් එකක් දෙන්න. කියලා. ඊට පස්සේ අනුෂා මට කේර්ල් කරල කියනවා වැඩිහිටි හරි දැන් එයි කියලා. ඊට පස්සේ අල්ලපු ගෙදරට කොල් කරන්නෙ මම. එතකොට ගෝන් එක ආන්සර කරන්නෙ ගාලිකා. ක්විරුත් සැක හිතන්නෙ නැ. ඒ ගෙදර අය හිතන්නෙ ගාලිකාට කේර්ල් කරන්නෙ ගැණු පමණෙක් කියලා.

අපි මෙතනින් පස්සේ කතා කරේ මේ විදියට තමයි. අනුෂ්ටගේ ටෙලිගෝන් බිලට මම සල්ලි දෙන්න උත්සාහ කරන් එයා සත පහක්වත් ගත්තෙ නැ. හැඳුයි ඉතින් අනුෂා දැන ගත්තා ගාලිකා ගැන. කමක් නැ දැන් ඉතින් පාඩු වෙනවයැ.

අනුෂා වෙළාවකට අහනවා ඔය දෙන්නට මොකක්ද තියෙන ප්‍රශ්නය කියලා. මං ඉතින් හිනාවෙලා ජේප් වෙනවා. ඉතින් ඔන්න ඔය විදියට අනුෂා හරහා අපේ ප්‍රේම සම්බන්ධය දිගටම සිද්ධ වුණා.

“අපි බදිමුද” මං ගාලිගෙන් එහෙම ඇහුවෙ විහිජවට නෙමේ.

“දැන්ම? මයාට පිස්සුද්?”

“එහෙම නෙමේ අපි රෙජ්ස්ටර් කරමු. කාවචත් නොකියා ඉමු. ඒක පරිස්සමටත් හොඳයිනේ.”

ගාලිකාත් මෙකට කැමති උනා. මට ඕන උනේ ගාලිකාට මගේ කරලා තියා ගත්තා. මං කසාද බදින විදිහ ගැන ඊට පස්සේ පොඩිඩි පොඩිඩි විස්තර හොයන්න පටන් ගත්තා.

එක අතකට ගාලිකා කියන දේවල් ගැන සැක හිතන්නත් අමාරුයි. ඔනම දෙයක් වෙන්නත් පුළුවන්. නොවෙන්නත් පුළුවන්. හැම දෙයකම දෙපැත්තක් තියෙනවානේ. ඉතින් ගාලිකා අක්කා කියන දේවලුත් ඇත්තටම වෙන්න පුළුවන්නේ. අතිත් එක එයාගේ වැරදැළුක් කියලා කියන්න තාම කිසිම දෙයක් නැනේ. කොහොමද එහෙම දෙයක් ඔප්පු කරන්නේ.

එ වූනාට මේ වකවානුව වෙනකොට මම බොහෝම කැළඹීමකට පත් වෙළයි හිටියේ. ඇත්තටම අසාර් එක්ක ගාලිකාගේ සම්බන්ධය දුරදිග තිය එකක්ද? කවදහරි අසාර් ආයිමත් බලපැමි කරයිද? ගාලිකා තනියම හොරෙන් හැම දෙයක්ම කරන්නේ. මාව බලන්න එදිදි ගෙදරට බොරු කරන්නේ. සෙවිච්ඡා උනත් ගොනාට අන්දලා ඉන්නෙ කොහොමද? මටත් ඒ වගේම කරන්නෙ බොරුවක්ද?

මේ හැම දෙයක් නිසාම මගේ හිතේ සැනසීම අහිමි වෙලා ගියා. අන්තිමෙහි මම තීරණයක් ගත්තා. මං ගාලිකාට කිවිවා. අක්කි මයා කියන දේවල් වලින් 50% කවත් විශ්වාස නෑ. මයා නිසා මගේ හිතට සැනසීමක් නෑ කියලා.

මේ සිද්ධියෙන් පස්සේ අක්කි මට හිනා වෙන්න පටන් ගත්තා. මම හිතෙන් ප්‍රාග්‍රීත මට්ටගෙන ජ්‍යෙෂ්ඨ උත්තරත් මට්ටගෙන් තනියම විද්‍යාවනවලු. මටත් හිනා. එයා දුඩී තීරණයක් අරන් වගේ කතා කරේ. දැන්ම කසාද බඳින අදහස අත ඇර ගත්තලු.

“අපි තාම පොඩි වැඩියි. දිශ්‍රුත කසාද බැඳුල ජ්‍යෙෂ්ඨ වෙන විදිහ කරන්න ඕන දේවල් අපිට තාම තේරෙන්නේ නෑ. මං කැමති නෑ අපි දෙනනවත් මගේ අම්මටයි තාත්ත්වයි වගේ වෙනවට.”

“මං තීරණය කරලා ඉවරයි මල්ලි කවදාවත් කාවචත් කසාද බඳින්නේ නෑ කියලා. අපි දෙන්න කසාද බැන්දාත් ඔයාගේ හිතේ තියෙන සැක හින්ද අපේ පවුල අවුල් වෙයි. අතික මාත් එක්ක එනවනා. ඔයාට හැමෝම හැමදෙයක්ම නැති කරගෙන එන්න වෙන්නේ. ඉතිං අපේ පවුලත් අවුල් වුනෙන් ඔයාට කාත් කවුරුත් නැතිව යයි.”

අක්කිගේ මේ අම්හිරි වදන් මගේ හිත පසාරු කරගෙන ගියා.

“මට ඔයාට බදින්න බැරි උනොත් වෙන කිසිම කෙනෙක් බදින්න බැ මල්ලි. ඔයා එක්ක හිටපු විදිහ මතක් වෙදිදී මං කොහොමද තව කෙනෙක් එක්ක ඉන්නේ.”

කවදාවත් අපේ ගෙවල් වලින් කැමැත්ත දෙන්නෑ. දාන ගත්තොත් ගහල පන්නයි. සෙවිවන්දී උනත් කොහොම වෙයිද දන්නේ නැතිලු. එයානා දැන් හිත හදාගෙනවා ඉන්නේ. මටත් එයාගෙන් ඇත් වෙලා වෙන කෙනෙක්ට ආදර් කරන්නලු. එයාගේ එකම කැමැත්ත මං සන්තේසෙන් ඉන්න එකලු. පස්සයි මට තේරුණේ මං අනවශ්‍ය දේවල් ගැන අනවශ්‍ය විදියට කළබල වෙලා කියලා. ඒ විදියට ගාලිකාට කයුළු එක ගැන පස්ස මං තුළාක් දුක් උනා. ගාලිකා අක්කා තුළාක් ඇඩුවා. එයා මට කිසිම බොරුවක් කියලා නෑ ඕන තරං නටන්න තීදහස තිබුලු. එත් එහෙම කරේ නැතිලු. එයා අනිත් හැමෝගෙම හිත් සන්තේස වෙන විදියට තියාගෙන ඔක්කොම දුක තනියම හිතේ තද කරන්ලු ඉන්නේ.

“අපේ අම්මල තාත්තලා හරියට හිටියනම් අපිත් අද හොඳට ඉදි. පොඩිකාලේ වෛව සමහර දේවල් වලක්ව ගන්න බැරි උනා. ඒක ඇත්ත තමයි.”

මට ජ්විතේම වරදක් කරන්නේ නැතිලු. ඕනම වරදක් කියන්නලු හදා ගන්න.

“ඔයාට ඒ ගොල්ලෝ කවදාවත් මට දෙන්නේ නෑ මල්ලි.”

මං ගාලිකාගෙන් සමාව ඉල්ලුවා. ආයි එහෙම දේවල් කියන්නේ නෑ කියලා. ඔක්කොම දේවල් හිතෙන් අයිත් කරගන්න පොරෝන්දු උනා.

ඇත්තම මුළු ඉදලම මම ගාලිකාට ආදරේ කළේ කොවිච ප්‍රශ්න තිබුනත් අසාර කියන්නේ ප්‍රශ්නයක් තරමට වැදගත් සාධකයක් කියලා හිතන්නේ තැතුවයි. ඒත් දැන් බලන් යනෙකාට ඒක එහෙම නොවෙයි? මොන තරම බරපතල ප්‍රශ්න ආවත් ගාලිකා වෙනුවෙන් රැදෙත්තයි හිතන් තිබුයේ. ඒත් ඒ එක ප්‍රශ්නයක් බවට අසාර පත් වුනොත්. ගාලිකාගේ හිතේ අසාර ගැනත් මං ගැන වගේම ගැනීමක් නම් තියෙන්නේ? ඒ කියන්නේ මේක අර්බුදයක්. දෙපාරක් හිතන්න වෙනවා.

ගාලිකා අක්කා මට අවංකව ආදරේ නම්, ඒ වගේම එයා මට විතරක්ම ආදරේ නම්, වෙන ඕනම ප්‍රශ්නයක් ඉදිරියේ නොසැලි ඉන්න තරම බෙරුයක් මට තිබා. ඒත් ගාලිකා අසාරට් ආදරේ නම්?

මය ප්‍රශ්න අතරේ සෙව්වනදීගේ ක්ලාස් ඉටර වුනා. විභාගේ තව මාස දෙකක්ද කොහොද තියෙදි තිවාඩු දිලා. සෙව්වනදී ගමේ යන්න ලැස්ති වුනා. අක්කි ඉස්සර ඉදින්ම මට අඛගහනවා එයත් එකක තුවර හිගින් වික ද්‍රුසක් ඉදලා එන්න. මෙව්වර කාලෙකට මට යන්න ලැබුවෙන් නැ. ඒත් මේ සැරේ සෙව්වනදී අක්කාගේ පොත් සෙට් එක උස්සන් යන්නත් එපැයි. ගමකට පොත් නම් තියෙනවා. ගාලිකා අක්කත් සතියක් විතර තිස්සේ මග බලන් ඉන්නවා අපි එනතුරු. මාත් ඉතින් පොත් මල්ල්ත් අරන් සෙව්වනදී අක්කගේ තතියට ගිය.

මෙ කාලේ වෙනෙකාට මට ඕන වෙලා තිබා සෙව්වනදීට ගැම දෙයක්ම කියලා එයාගේ ආක්ර්වාදය ලබාගන්නයි. මගේ හිතේ තියෙන සැක සංකා ගැටුලු වලට උත්තරයක් ලබාගන්නයි. ඒත් ගාලිකා අක්කා සෙව්වනදී ගැන මවලා තිබා ඇමුණුම ප්‍රතිරුපයක්. සෙව්වනදී අපේ ආදරයට විරුද්ධව හඳු යන මහා වණ්ඩ මාරුතයක්ද? ඒත් මෙත් පොදුගලිකට දන්නවෙන් සෙව්වනදී මොනවගේද කියලා. ඒ වගේ හොඳ කෙනෙක් ඔය තරමට අපිට අහියෝගයක් කරයිද?

සෙව්වනදී අක්කා කොව්වියෙ යන ගමන් මට ගාලිකායි අසාර ගැනයි කියන්න පටන් ගත්තා. මං ගැම දෙයක්ම පිළිගන්නවා වගේ බොරුවට අහන් හිය. ඒත් මම දන්නවෙන් සෙව්වනදී ගාලිකා ගැන කියන්නේ බොරු කියලා. එයා ඉස්සර අසාර ගාලිකාට සම්බන්ධ කරලා කියලා තියෙන්නේ බොරුවට. ඒ මාව ගාලිකාගෙන් බිඳුවන්න. ඔන්න ඔහොමයි මම මෙව්වර කළේ හිතුවේ. මට එහෙම හිතන්න පුරු කෙරුවේ ගාලිකාම තමයි.

ඒත් වෙලාවකට හිතාගන්න බැං කවුද ඇත්ත කියන්නේ කවුද බොරු කියන්නේ කියලා. සෙව්වනදී අක්කා මගේ බුබාය ගිය ගර්ල්පූනයි ගැන විස්තර අහනවා. මොනවා කියන්නනාද. මාත් බොරුවක් දෙකක් කියලා අමාරුවෙන් කතාව මාරු කලා.

"අක්කි ඉස්සර මට උපදෙස් දිලා තියෙනවා නොදු මේ වයසට ආදරය කරනවා නම් දුරිග ගෙනියන්න පුලුවන් ගැලපෙන කෙනෙකට විතරක් ආදරේ කරන්න කියලා."

"ඔව ඉතින්..."

"එහෙනම් ඇයි ඔයාගේ හොඳම යාථ්‍යාට මුස්ලිම් එක්කනෙක් එක්ක යාථ්‍යාවෙන්න දුන්නේ?"

සෙව්වනදී විකක් කළුපතා කරලා උත්තර දුන්නා.

"එයා මුස්ලිම් තමයි. ඒ උනාට ඒ මනුස්සයාගේ පුගක් හොඳ ගතිගුණ තියෙන්නේ. අපි හොඳටම අදුනනවා. අසාර ගාලිකාට පුගක් ආදරයි. ගාලිකාත් එහෙමයි. ඒ තිසා තමා මම උද්වි කරේ."

සෙව්වනදී මට තව පුගක් දේවල් කිවිවා. එයා කියන විදියට නම් ගාලිකාගෙයි අසාර්ගයි තියෙන්නේ කටඳාවත් බිඳෙන සම්බන්ධයක් නෙමෙයි. කටඳාරී විවාහයකින්ම කෙළවර වෙයි. යාථටෝත් ඔක්කාම දෙන්නා ගැන ගොදවම දන්නවෙ. ඉතින් මේ විස්තර මම අහන් ඉන්නේ මොන හිතකින්ද. ගාලිකා වෙත කෙනෙකට ආදරේ කරන හැටි එයාට තුදුරු අනාගතයේදීම කසාද බදින හැටි අන් සෙව්වනදීගේ කට වහන්න පුලුවන්නම....

"මට නම් ගාලිකා අක්කා කියලා තියෙන්නේ එයාගේ ඉස්සර එහෙම සම්බන්ධයක් තිබිලා දැන් එක තතර කරලා කියලනො."

සෙව්වනදී අක්කා තොන්ඩ් හිනාවක් දැමීමා.

"ල් ඉතින් අහිසක බොරුවක් වෙන්තැති මල්ලි."

ඇය එයා මට බොරු කියන්නේ. එයා කිවිවේ අසාර් ගොද යාථටෝක් කියලා විතරනො."

"අනේ මල්ලි ඔයාට ඔය භැංධායකම් කියන්න විනාද? ඔයාට සුරයක් දෙසුරයක් මුණ ගැහිලා ඇති. ඉතින් එහෙමය කියලා ඔය භැංධ දෙයකම් ඔයාට කියන්න තරම් ලිව එකක් තැනේ. ඔයා කවුද එයාගේ... "

ල් ඉතින් සෙව්වනදී දන්න තරම තමයි. කෙසේ වෙතන් මේ කතාබහෙන් පස්සේ මගේ ඔවුන් වෙලා වගේ තිබුබේ. අනේ දෙයියන්... මේ සෙව්වනදී අක්කා කියන දේවල් ඇත්ත වෙතන් බැරිද? මම රටවිලාවත්ද?

වෙන්න බැ... මමනේ ගාලිකාව දන්නේ. මගේ රත්තරන්... මගේ එකම සතුව... ප්‍රාර්ථනය.... මට කටඳාවත්ම එහෙම කරන්නේ නැ. මට ඉරහද වගේ විශ්වාසය.

මම තුවරින් බැහැලා ඉතිරි වික බස් එකේ යනාකාවත් කතාබහ කරේ නැ. සෙව්වනදී අක්කා හිතුවේ ගමන් මහන්සිය කියලයි. කොට්ඨර අනවශ්‍ය ප්‍රශ්න හිතෙන් අධින් කරන්න භුදුවත් මගේ හිත ගොදවම කළබල වෙළඳ තිබුනේ. එත් ගාලිකා අක්කා අර තිල්පාට ග්‍රුමත් ඇදගෙන අපිව පිළිගන්න ගේ ඉස්සරහට ඇවිත් ඉන්නකාට භැංධායකම් අමතක වෙලා ගිහින් මුළු හිතම ආදරන් පිරුණා.

ගාලිකා අක්කා විකක් පිරිලා. තවත් ලස්සන වෙලා. දැන් ලෙඛ ගොදයි වගේ. තේ බොන වෙලාවේ අනින් කටවිය කුස්සියට යනකල් ඉදාලා මම ගාලිකා අක්කාගේ අතින් අල්ලගන්තා.

"මොකද මේ බඩ ඇවිල්ලා... මාව තාත්තා කෙනෙක් වෙන්නද යන්නේ?"

ගාලිකා ලැජ්ජාවෙන් වගේ අත ගසලා දාලා කුස්සියට ගියා.

එදා මට රජ සැලකිලි. මෙව්වර කල් සෙව්වනදීව බලාගත්ත එකට හරියන්න එහේ කටවිය මට පුදුම ආදරන් සලකනවා. තැන්දා, මාමා, අක්කලා, මල්ලිලා භැමෝම මට ලොකු ආදරයක් දැක්වුවා.

"අප්පේ... ප්‍රතාට මෙහේ ගෙන්න ගන්න තියෙන අමාරුව. ඔන්න ඔහේ සතියක් දෙකක් ඉදලම යන්න. ප්‍රතාට මෙහේ පාම්ත් තැනේ. අක්කිලා දෙන්නත් ඔය ඉන්නේ."

මාමලා තාම හිතන්නේ අපි පොඩි උන් කියල. තවත් කැමද... බේමද... අරවද... මේවද..... සැලකිලි කොට්ඨයි. සේල්ලම් බඩු විතරය අඩු. සේල්ලම් එවා මොකටද. මේ ඉන්නේ රියල්. ඒ උනාට මගේ හිත සලින වෙළඳ තිබුබේ. ගාලිකා එකක වැඩිය මුණ දීලා කතා කරන්න ගියේ නැ.

තුවර ගෙදර තිබු පරණ වයලින් එකක් අරන් මම මිදුලේ තිබු බංකුවේ වාඩි වෙලා තනියම හිටියේ. වික වෙලාවකින් අක්කිලා දෙන්නත් බංකුවේ වාඩිවෙලා තුන්දෙනාම විහිත කතා කිය කිය හිටියා. ඒ අතරේ සෙව්වන්දී කෝල් එකක් ඇවිත් තැගිටලා ගියා.

ගාලිකා කවුරුවත් තැති හින්දා මගේ අත අරන් එයාගේ උකුල උඩින් තියාගත්තා.

"කොහොමද මල්ලි පැවියේ?"

"හොඳයි.." මං අහක බලන් උත්තර දුන්තා.

"මොකද දිලුම ඔයාට වෙලා තියෙන්නේ?"

"මට මුකුත් වෙලා තැ."

"මොකද තැත්තේ. මාව සත්‍යාචාර ගනත් ගන්නේ තැ. කොට්ඨර ආසාවන්ද ඔයා එනකල් බලාගෙන හිටියේ. මගේ අතින් වැරද්දකටත් වුනාද? කියන්න ..."

මං ගාලිකාගේ මුණ දිගා බැලුවා. අඩන්න වගේ මුණක්. ඒත් මගේ හිත උණු වුනේ තැ. මං වයලින් එකත් අරන් හිටගත්තා. වයලින් එකෙන් ගිතයක් වාද්‍යය කරන්න උත්ස්හා කරා. ගාලිකා ඔහේ බලන් ඉන්නවා. මූණේ මහා දේශීල්නස්සයක්. මට පවා කියලා හිතිලා ආයෙමත් එයා ගාවන් වාඩි වුනා.

"මාව දාලා යන්නේ තැ නේදී?"

මං ගාලිකාගේ ඇස් දෙකට එකිලා ඇඟුවා.

"මොනවද ඔය අහන්නේ? ඇයි මං කටුඩාහරි කියලා තියෙනවද ඔයාට දාලා යනවා කියලා?"

ගාලිකා මගේ තහය මෙරිකුවා.

"තැ අක්කි, සෙව්වන්දී අද කියපු සමහර දේවල් හින්දා මට හිතුනා ඔයාට මට පුගක් ඇතිය කියලා."

"ආ...මෙකය මේ... සෙව්වන්දී මොනවද කිවිලේ?"

"ඔයා ආසාව බදිය කියලා කිවිවා."

"මේ සෙව්වන්දී තමයි බොරුකතා කියල ඔයාට අව්‍යාසන්නේ. ඔයා මොකටද ඔය මොඩ කතා අහන් ඉන්නේ? අපුවෙන්න නම් එහා ඕවට. ඇත්තමයි මේ සෙව්වන්දීට නම් මොනවා වෙලාද මන්දා. කමක් තැ. තව වැඩි ද්‍රව්‍යක් මට ඕවා අහන් ඉන්න වෙන්නේ තැනේ."

"එම් මොකද?"

ගාලිකා උත්තර දෙන්නේ තැතිව එහෙමම ගිලුගත්තා සෙව්වන්දී අක්කා අපි ලැගට එනවා දැකලා.

"බලන්න සෙව්වන්දී.. මේ මල්ලිට එයාගේ ග්‍රල් පොනක් ව සැකයි කියන්නේ."

"මොන ග්‍රල්පොනක් ද? අනුමද?"

සෙව්වන්දී කුතුහලය පිරුනු දෙනෙකින් මා දෙස බැලුවා. මේ පිස්සු ගාලිකාත් පිස්සුමය කෙළින්නේ.

"මා, ඔබෙයි ඔබම කියයි..."

බල මගේද මටම බයයි.... " මෝ අහක බලාගෙන මෙමණුවා.

"අපෝ මල්ලී. සැක හිතේ තියාගෙන තම් තව දුර දිග ගෙනියන එක තේරුමක් නැ. සැකය තියෙන තුන ඔය වගේ දේක පැවැත්මක් නැ." "

සෙව්වනදී අක්කා ප්‍රශ්නය තොදුන වුනත් පොදුවේ උපදේශයක් දුන්නා.

"එක තමයි මාත් මල්ලට කිවිලේ. සැක තම් තතර කරලා ආන එකතේ තියෙන්නේ."

ගාලිකා මහ සවුත්තු විදියට මගේ හිත රිදුවා. ඒ කතාවෙන් පස්සේ මට ගාලිකා අක්කා දිහා බලන්නවත් එයා එකක කතා කරන්නවත් හිත දුන්නේ නැ.

රෝවලා ඉස්තොප්පුවට වෙලා ඉන්න කොටත් ගාලිකා මාව අව්‍යස්සන්න හඳුනවා. විස්සුද මන්දා මේ ගෙදර මෙනිස්සු දැක්කොත්.

"මෙහේ කට්ටිය ඔයාගේ අම්මලා වගේ තපුරු නැ මල්ල.." ගාලිකා මගේ අතින් අල්ලනවා.

"විස්සුද අක්කි... අතගන්න... මාමා දැක්කොත් මාව එලවයි. මේ රෝ බසුත් නැ ආපහු යන්න."

රෝ කැම කාලා සාලේ ඉන්න වෙලාවේ ගාලිකා එයා ඇදුපු විතුයක් ගෙනල්ලා පෙන්නලා මට එකේ විස්තර කියන්න ගත්තා. අර පොඩි එවුන් විත් ඇන්දම බලන් ගෙනත් පෙන්නනවා වගේ. මොන තරම් ගනන් ගන්නේන් නැතිව ඉන්න උත්ස්හා කරන් මේ අභිජක කෙල්ල පවි කියලා හිතලා ආයෙමත් කතා කලා. හැම ප්‍රශ්නයක්ම බාවකාලිකව අමතක කරලා දුම්මා.

එදා රෝ දෙක වෙනකොටත් මායි අක්කිලා දෙන්නය නිදි නැ. ගෙදර හැමොම් නිදි. අපි තුන්දෙනා සාලේට වෙලා ඔහේ කියව කියවා ඉන්නවා. ගාලිකාත් විස්සු වැඩමයි කරන්නේ. මගේ ඇස් දෙක වහනවා , මගේ කන් මිරිකතාවා , මාව කිතිකවනවා, මට පිටි පස්සෙන් ඇවිත් මාව බඩාගන්නවා....

සෙව්වනදී බය බිරුන්ත වෙලා බලා ඉන්නවා. මේ මොනවද වෙන්න යන්නේ කියලා හිතාගන්න බැරිව යන්න ඇති. සෙව්වනදී මෙවට කල් අපේ ගෙදර ඉදෙන් මෙවට මෙවට මෙවට මෙවට කරලා නැ. අක්කි බලනවා ඇති අවුරුදු ගානකට පස්සේ හම්බවෙලත් මුන් දෙන්නගේ තියෙන්නේ පුදුම සහාදර ප්‍රෝමයක්නේ කියලා.

අපේ හිනාව උච්ච ස්වරයකට ගිය වෙලාවක මාමට ඇගැරුනා.

"වුම් ද්! දැන වෙලාව කියද? තිඛාගන්න අදහසක් නැදීද? ඔය මල්ලට නිදිමත ඇති."

ඊට පස්සේ තමයි ඔන්න අපි නිදියගන්න ගියේ.

ගාලිකා අක්කා ඇවිත් මාව භූස්ම ගන්න බැරි වෙන්න ඉඩලා ඉඩලා අතැරියා. මටත් තැන තොතුන හිතාගන්න වෙලාවක් නෑ. මේ ගාලිකාව තුරුළු කරන් ඒ තොල් දෙක කැදර ලෙස සිපගත්තා. එත් එක පාරටම පියවි සිහිය ඇවිත් ගාලිකාව අත ඇරියා.

"අක්කි උදේ වෙලා තේදී? මාමා එය. ඔයා දුවන්න එලියට."

"උදේ තෙමෙයි වස්තුව දැන් දවල් වෙලා. බයවෙන්න එපා. මාමලා තැන්දා මල්ලිලා ඔක්කොම උදේම ගියා."

ගාලිකා මගේ ප්‍රාථමික ප්‍රාග්ධන ගැනීමෙන් මේ දැඟලිල්ලට තව පොඩිබෙන් මගේ සරමත් ගැලවෙනවා.

"මේ අක්කා... සෙව්වන්දී එහෙම ආවෝත් විනාසයයි."

"එයා අපි දෙන්නට වී ගදනවා."

ගාලිකා පුරුණු විදියට කියලා මට තව තව තුරුළු වුනා. මේ ගැලවිලා තිබිල සරම තද කරගෙන ගාලිකාව උස්සලා බිමින් තිබිවා.

"ඔයා යන්න කුස්සියට. මම රට පස්සේ එන්නම්"

උදේ සෙව්වන්දී දත් මදිනා වෙලාවේ ගාලිකායි මාය විතරය සාලේ හිටියේ. එයා අර නිල්පාට කොට ගුවමත් ඇදන් ඇවිත් මගේ ඔබාක්කවෙන් වාඩි වුනා.

"දිලුම ... ඔයාට කියන්න වැදගත් දෙයක් තියෙනවා."

"කියන්න.."

"මේ ඉක්මණට ඉනදියා යනවා මල්ලි. තැනම් මේ ජීවිතෙන් වැඩක් නෑ. අපි දෙන්නගේ අනාගතේ වෙනුවෙන් මට කරන්න පුලුවන් එව්වරය මල්ලි. මට හැමදාම මෙහේ ඉන්නත් බැරි තත්ත්වයක් තියෙන්නේ. සෙව්වන්දීලට උනත් බරක්නේ. තනියම ස්ථාවරයකට එන්න හදන්නේ ඒ හින්දියි. ඔයා විරුද්ධ නෑ ගේදී?"

මට මුකුත් කියාගන්න බැරිව ගියා.

"ඇයි ඔයා කැමති තැද්ද?"

ගාලිකා ඉනදියා යනවා කියන්නේ මගේ ලෝකෙන් යන්නම යනවා කියන එකයි කියලා මගේ යටි හිත කෙකිරි ගන්න පටන් ගත්තා.

"මොකද කළුපනා කරන්නේ... අයියෝ... දෙයියා කැමති තැද්ද? අනේ ඔයා කැමති තැත්තම් මම යන්නේ නෑ මල්ලි. මට හැමදේටම වඩා ඔයාට ලොකුයි. ඔයාගේ කැමැත්ත තැතුව මට කිසිම දෙයක් ඕන නෑ. අනේ මට සමාවෙන්න ඔයාගේ හිත රිදුවට."

"නෑ... නෑ.... අක්කි ඔයා යන්න.."

ගාලිකා පුදුමෙන් වගේ බැලුවා.

"මය ඇත්තමද?"

"මට... ගිහින් පරෙස්සමෙන් එන්න. මට ඉදතැකි."

මගේ උගුර හිරවෙන්න පටන් ගත්තා.

"ඇය දිලුම ඔය දුකෙන් නේද ඉන්නේ?"

"මට තාම සැක හිතෙනවා අක්කි."

"මොනවා ගැනද?"

"නැ ඉතින් සෙවන්දී කියන දේවල්, ඔය අසාර ගැන කියන දේවල් හැමදෙයක්ම මගේ හිතට වද දෙනවා. මේ කාවචත් මේවා කියලා වැඩක් නැත් ගාලිකා. ඒකය මේ ඔයටම කිවිවේ. අනේ මේ මොනවද කරන්නේ ඉතින්."

ගාලිකා මගේ උකුලෙන් නැගිටිවා. එය වික වෙළාවක් බිම බලාගෙන හිටියා. මාත් නිහඹව හිටියා. රේ පස්සේ නිහඹ බව බිජ්‍යා එයාමයි.

"මට හිතාගන්න බැ දෙයියා ඔයට ඇයි ඔහොම හිතෙන්නේ කියලා. ඔයට හිතලා බලන්න වැශයේදාක් නොකරම අනිත් මිනිස්සූ තමුනට වැරදිකාරයෙක් කියලා ඇගිලි දික්කරනකාට ඒ මත්තුස්සෝගේ හිතේ ඇතිවෙන හැඟීම මොකද්ද කියලා. නිකරුනේ මොද්නා කරන අයට කවදහරි පසුතැවිලි වෙන්න සිද්ධ වෙනවා මල්ලේ. ඔය ඇය තත්වට වැශෙන්නේ? මාව ඔයට ඔව්වරම විශ්වාස නැත්තම් මට ඕන තරම් බහින්න. සින දෙයක් කරන්න. හැඟියි කවදහරි ඔයට පසුතැවිලි වෙත්ත වෙයි. මගේ හැද සාක්ෂිය දන්නවා මම තිර්ඛ්‍යා කියලා. ඉතින් මේ මොනවද ඕවට උත්තර දෙන්න යන්නේ? මේ හැමඳුම හැමෝගේම හිත් හොඳින් තියාගෙන මගේ හැම දුකෙක්ම හංගන් ඉන්නේ. මට කාවචත්ම රවවන්ත උවමනාවක් නැ. මේ මේ හැමදෙයක්ම කරන්නේ ඔය හින්දා. ඔය මගේ ඒවිතයට කොයිතරම් බලාපොරුත්තු දුන්නාද? මේ ඔයට ගියගැනීයි. ඔයට සින දෙයක් මේ ගැන හිතන්න. කවදහරි සත්‍යය ජයගනියිනේ. ඔයට ප්‍රශ්න මවාගෙන තිකා බොරුවට විද්‍යාත්ත එපා දිලුම්."

ගාලිකා මේ වික කිවිවේ කෙලින්ම මගේ ඇස් දෙක දිහා බලාගෙන. හරියට නඩුවක් කතා කරනවා වගේ. මේ ප්‍රස්ම ගන්නේ නැතුව අහගෙන හිටියා. අනේ මන්දා... බොරු කියනවාතම් මේ වගේ කතා කරන්න පුළුවනැ.

රේ පස්සේ මේ තර්ක විතර්ක වලට පැවැලෙන්නේ නැතුව හිටියා. දවල් වෙළා සෙවන්දී අක්ක කබේ ගියා. අපි දෙන්තවත් එක්ක යන්න හැඳුවත් ඒක සුක්මල ලෙස මග ඇරියා. සෙවන්දී අක්කා ගියගමන්ම මේ අතොරක් නැතිව ගාලිකාව සිපගත්තා. මැරිවිව ආත්මමගේ ගොටෝ එකකුත් අපි දිහා බලන් ඉන්නවා.

"ගාලිකා අපි දෙන්නා මිදුලේ බංකුව උඩ වාඩිවෙමු. නැත්තම් සෙවන්දී සැක හිතයි. කබේ ගියෙන් නැ. ගේ ඇතුලේ මොකද කරන්නේ කියලා."

අපි මිදුලේ බංකුවේ වාඩි උනා. තිදහසේ ආදර සුවය විදින්න තරම් අවකාශයක් නැ. දැන් සෙවන්දී එනවත් ඇති.

"මේ ඉන්දියා යන ගමන ඉක්මණටම යන්න වෙය මල්ලේ. ඔය මේ එනකල් බලාගෙන ඉන්න. වෙනස් වෙන්න එපා."

මේ ගාලිකාගේ අත් දෙක අල්ලා දිවුරුවා. එය එක පාරටම විදුලි සැරයක් වැදිලා වගේ අත්දෙක අහකට ගත්තා. හත්වලාමයි...! සෙවන්දී කබේ ගිඹින් එනවා.

අනිවාර්යෙනම් අපි හිටපු ගැටී දකින්න ඇති. එන් එය කිසි වෙනසක් පෙන්නන්නැතුව ඇතුළට ගියා. දැන් මොකද කරන්නේ. ඔන්න ඔහෝ ඕනෑම දෙයක් වෙද්දෙන්. කවධාරී කොහොමොත් දැන ගන්නවනේ. අතෙක තේරුනා කියලා එයා මොනවා කරන්නද?

ගාලිකා අසාරගේ ගොටෝ පෙන්නුවා. ඒ ගොටෝ එයා පරෙස්සමෙන් හඳුලා තියන් ඉත්තේ. මට එවා දැක්කම හිතට අප්සට්. එන් සෙව්වන්දී ඉන්න හිත්ද වාද විවාද වලට පැවැලෙන්නත් බැඳෙන්. හටස මල්ලිලත් ඉස්සෙක්ල ඇරිලා ආවට පස්සේ අපි කට්ටිය එකතුවෙලා ගාලිකාව බයිබි කරන්න පටන් ගත්තා. මාත් මගේ හිතේ තිබිල වෙදනාවට හරියන්නද කොහොද ගාලිකාව ගෙන්ස්චීම කරලා දැම්මා. පස්සේ එයාට ඇඟිලන්තා වගේ. කට්ටිය එහෙට මෙහෙට වෙනකල් ඉදාලා ගාලිකා මාව ඉක්මනට අඩංගුගත්තා.

"ඇය මට විහිලු කරන්නේ? වෙන අයනම් මොනවා කිව්වන් මට කමක් නෑ. එන් එයා එක එක එවා කියනකාට මට ඇඟිලන්තා එනවා. ඔයා තවත් මං ගැන වැරදියට හිතන් ඉන්නේ. අසාරුත් ඔහොමම තමයි. සෙව්වන්දීන් එක්ක එකතු වෙලා මාව අඩවන එකම තමයි කරන්නේ."

මං ඊට පස්සේ විභිඵ කරන එක නතර කලා. සෙව්වන්දීටත් එපා කිව්වා.

"එයට ගානක් නෑ මල්ලා. ඔය බොරුවට අප්සට් ගහලා ඉන්නේ."

"කමක් නෑ සෙව්වන්දී අක්කේ. ආයේ විභිඵ ඕන නෑ."

රෝවෙලා අපේ අම්මලා කේඛ්ල කරලා මගේ සූවුදුක් ඇහුවා. මම නැතුව ගෙදර පාලිලිල. සද්ධියක්වත් නැතිලි. හෙට ආපහු එන්න කියලා කිව්වා. සෙව්වන්දීට විහාගෙට පාඩම් කරන්නත් තියෙනවනේ.

මං ගොන් එක තියලා එනකාට ගාලිකා අක්කා ඉස්තොප්පුවට වෙලා මූණ එල්ලගෙන ඉන්නවා.

"මොකද එළු පාර?"

"නෑ දිලු. ඔයාලගේ අම්මලා ඔයාට කොවිවර ආදරෙයිද? මං ගැන ඔහොම හොයලා බලන්න කිසි කෙනෙක් නෑනේ."

"ඇය ඔහොම කියන්නේ? සෙව්වන්දීලා ඔයා ගැන ගැම දෙයක්ම හොයලා බලනවා නොදී?"

ඇත්තටම මේ ගෙදර මින්ස්සු කොවිවර උතුම් ගතිගුණ තියෙන අයදී? පිටකෙනෙක් තමුන්ගේ කෙනෙක් වගේ බලා කියා ගන්න එක කොවිවර පිනක්ද? කැම බීම , ඇයුම් පැලුදුම් ගැමදෙයක්ම දිලා. සෙව්වන්දීට මොනවහරී අලුතෙන් අරන් දෙනවා නම් ගාලිවත් අනිවාර්යෙනම් අරන් දෙනවා. ඉල්ලන ඕන දෙයක් මාම්ලා වියදම් කරලා අරන් දෙනවා. ගාලිකාට තියෙන්නේ සන්තොසේන් ඉන්න එකනේ ඉතින්.

"ඔයා ගැන බලන්න කවුරුවත් නෑ කියලා හිතන්න එපා. මං කොවිවර ඔයාට ආදරෙයිද? ඔයා වෙනුවෙන් ඕන දෙයක්ම මම කරනවනේ."

ගාලිකා ඉන්න තුනින් නැගිටලා ඇවිත් අදුරට මූවාවෙලා මගේ තැලු සිප ගත්තා.

"ඔයා විතරය දිලු මට තියෙන එකම සැනසීම."

එදා රු නිදාගත්ත ලැස්ති වෙනකාටත් ගාලිකා මං හිටපු කාමරයට ආවා. එයා රෝ අදින ඇයුම් පිටින් මේ වගේ වෙලාවක කාමරයට ආවම මට මොනවද හිතෙන්නේ.

"ඔයා යන්න ගාලිකා කටුවැවත් ආවෙත් එහෙම."

"ඔයා හාන්සේ වෙන්නකෝ. මං ඔයාට බෙඩි ජීවිත එක පොරවත්තම්."

ගාලිකා මට බෙඩිඡිව එක පොරවලා කාමරේ ලිඛිත එක බිඟ් කරා. මං හිතුවේ දැන් එලියට යයි කියලා. ඒන් එයා ඇුවිල්ලා මගේ ඇදේම් වාසි වුනා. මටත් තව නම් ඉවසත්ත බැරි වුනා. මං ගාලිකා අක්කව ඇදලා ගන්නා. තව වික වෙළාවක් සිටියා නම් මොනවා වෙයි කියලා හිතාගන්න බැ.

"මං රු වෙළා ගැමෝම නිදාගත්තම එන්නද"

"අපු... එපා.... මට නිදාගත්ත තියෙනවා."

"ගාලිකා... ඔයා දත් මදින්නේ තැදෑද?" සෙවිවනදී අක්කා එලියේ ඉදන් කැ ගහනවා. ගාලිකා මාව අත ඇරලා දාලා එලියට දිවිවා. ඇති යන්තම් ඔහින් බෙරුනා.

එළුනාට එදා රු මට අසනීප උනා. ඉවසත්ත බැරි බෙඩි අමාරුවක්. තුත් පාරකම මහ රු නැගිටලා එලියට යන්න වුනා. ආත්තම්මා මැරුනට පස්සේ රෝ එක එවා වෙනවා කියල ආරලි තිබුනා. ඒත් මං කාවච් ඇරෙවත්ත ගියෙන් තැ. එදේ තැන්දා ඇහැරෙන සද්දේ ඇහිලා මම නැගිටලා ගිහින් තැන්දට කිවිවා. ගෙදර ගැමෝම් හරි දුකයි. මට ඇගට අමාරු උනත් අමාරුවක් තැති බව තමයි පෙන්නුවේ.

"ප්‍රතා... අද ආපහු කොළඹ යන්න එපා. අක්කිලන් එක්ක කටුගස්තොට ගිහින් බෙහෙත් අරන් ඇවි උල්ලා භෞද වෙනකල් වික ද්වසක් ඉදලා යන්න."

"තැ තැන්දා... මට එව්වර අමාරුවක් තැ. අද කොළඹ යන්තම ඕන. මොකද හෝ අර කම්පියුටර් සියේ එක් පලවෙනි අවුරුද්දේ ක්ලාසස් පටන් ගන්නව."

"එහෙනම් අක්කිලා දෙන්නත් එක්ක ගිහින් බෙහෙත් අරගන්න. අමාරුය වගේ දැනුනෙන් ආපහු එන්න."

අපි ත්‍රිවිල් එකක කටුගස්තොටට ඇවිත් බෙහෙත් ගන්නා. බොක්ටර් විකක් බරපතල වැඳියට ප්‍රශන් කරා. මෙක පොඩි බෙඩි අමාරුවක් විතරනේ. මං හිතුවේ එහෙමයි. ඒත් අර ඉස්සර වගේ කළන්ත ගතියක් තිබුනා. එළු රේයේ තින්ද නොගිය තිසා වෙන්න ඇති. ඒත් බොක්ටර් නම් තව වෙස්ව වගයක් කරන්න කියලා ලියලා දුන්නා. මං එවා එලියට ඇවිත් විසි කළා. වැඩක් තැනේ. දැන් කොළඹ යනවතේ. රේ පස්සේ අපි තුවරට ආවා. ඒත් ත්‍රිවිල් එකක. සෙවිවනදී තමයි වියදම් කරේ. මං කොට්ඨර එපා කිවිවත් ඇහුවෙම තැ. අපි බෙවෙළ්න් එකට ආවා. මට නම් කිසි දෙයක් කන්න පිරියක් තැ. ඒත් සෙවිවනදී අක්කගේ බලකිමීමට මම රෝස්සේ එකක් කන්න කැමති වුනා. අපි කන වෙළාවේ සෙවිවනදී පොඩිඩකට එලියට ගියා.

"ගාලිකා ඔයා මල්ලින් එක්ක ඉත්ත. මං විනාඩියෙන් එන්තම්. දිලුෂ මල්ලි ඕන දෙයක් අරන් කන්න. බෙහෙත් බොන්න තියෙනවතේ."

සෙවිවනදී කොහොද මේ හදිසියේ යන්නේ මාව ඇරලවත්ත එන මුවාවෙන් කොල්ලව හම්බවෙන්නත් එක්කද කොහොද ඇවිත් තියෙන්නේ. කමක් තැ. ඕන දෙයක් කරගන්නේදේ."

මං ගාලිකාගේ අත අල්ලගත්තා.

"මට හරි බයයි ගාලිකා. මට මොනවදු දැනෙනවා වගේ. මගේ හිත කියනවා ඔයාට මට තැතිවෙන්න යන්නේ කියලා."

"මයා සිවා සිනවට වඩා කළුපනා කරන්න එපා."

මෙහිතුව ගාලිකා ඔයිට වැඩිය සංවේදී පිළිතුරක් දෙයි කියලා.

"මයා දැන් ඉස්සර වගේ නෙමෙ ගාලිකා. මයාට මාව එපා වෙලාද තියෙන්නේ?"

"පිස්සුද දිශුලු. ඔව්වර දුර්වල වෙන්න හදන්න එපා."

ගාලිකා විකක් වෙලා බිම බලාගෙන හිටියා.

"පේස්ට්‍රී එකක් කන්න මල්ලි."

එයා මට එකපාරක් පේස්ට්‍රී දහයකම ගෙනල්ලා තිබු හැටි මතක් වුනා. එත් අද මට එක පේස්ට්‍රී එකකටත් කන්න සිරියක් තැ. මෙ ගාලිකාගේ අත් දක අල්ල ගන්තා. අයේ කවඩුවත් මේ අත්දක අල්ලත්තා ලැබෙන්නේ තැ කියලා හිතට දැඩි ලෙස ලෙඛකමක් ඇති වුනා.

"ඇ.... මේ මොකද මේ.... මෙ ඔය දෙන්නට බාධා කරාවත්ද දන්නේ තැ."

දෙයියනේ ... සෙව්වනදී අක්කා. දැන් මොකද කරන්නේ? අපි දෙන්නටම දෙන්න උත්තර තැ. දෙන්න බිම බලාගත්තා. සෙව්වනදී අක්කා අපි දෙන්න ගාවින් වාඩි වුනා.

"මොකද ගාලි... මට උබු තැනා කරගන්න වෙන එකක් තැ නේද? කොළඹ ඉන්න තැන්දට මට නම් වග කියන්න බැ දිශුලු..."

සෙව්වනදී අක්කා මේ වික කිවිවේ හිනාවේවේ. ඇති යන්තම එයා වැඩිය දැරුණුවට සිද්ධිය දිහා බලා තැ වගේ.

"කොහොද සෙව්වනදී අක්කා ගියේ. එම්මියේ විජිතවත් එකක් නේද?"

"මල්ලි අද වහින හන්ම මෙ ඔයාට පොඩි බඩුවක් අරන් ආවා." එයා මට බුවුන් පේපර් පාර්සලයක් දික් කරා.

එශේ ඇතුළේ ලේස්සන නිල් පාට අලුත්ම අලුත් පොඩි කුඩායක්.

"අන් ... මේවා මොනවද?" මම සෙව්වනදී අක්කා දිහා විශමයෙන් බැලුවා.

"මෙව්වර කල් ඔයාලා මාව හොඳට බලා ගත්තෙන්. ඔයා මාව කොව්වර ආදරෙන් බලාගත්තද. හැමඳාම මාව එකකන් ගිහින්. ඉතින් ඒ හැමදෙයකටම මෙ ඔයාලට ගියගැනීමි. ඉතින් ඔය මගෙන් ප්‍රංශිම ප්‍රංශි තැග්ගක්."

අයියෝ... මෙ සෙව්වනදී අක්කා ගැන කොව්වර වැරදියටද හිතුවේ. එයා මේ වැස්සේ එම්මියට ගිහින් තියෙන්නේ මට තැග්ගක් ගේන්නද? මම සෙව්වනදී දිහා සමාව ඉල්ලන බැලුමක් හෙලුවා. පවි සෙව්වනදී අක්කා.

"මයා බෙහෙත් බිවිවද මල්ලි"

මම බෙහෙත් බිවිවට පස්සේ අපි බෙවෙන් එකෙන් එම්මියට ආවා. තාම ලාවට විජිතවා. මම අලුත් කුඩා ඉහළ ගත්තා. අර දෙන්නා තව කුඩායක් ඉහළගත්තා.

"මල්ල ඔයා ඉනටසිට එකේ තේදී යන්නො? තව වෙලාව තියෙන තිසා අපි දැඟා මාලිගාවට යමු."

අපි මාලිගාවට ගියා. ගාලිකා මුණ එල්ලගෙන. එයාට අප්සටි සෙව්වනදී මෙ තැග්ගක් අරන් දුන්නට. ගාලිකා පැත්තකට ගිහින් බිම වාචි වුනා.

"ඇය සෙව්වනදී අක්කේ අර?"

"අන් මන්දා එයාගේ කෝල්මේ තේ."

මම ගාලිකා ගාවට ගිහින් වදින්න කතා කරා.

"මට බැඳුම්. ඔය දෙන්න වැදාලා එන්න. මට ඔය කිසි දෙයක හක්තියක් නැ දැන්. මේ ලෝකේ ධර්මයක් කියලා දෙයක් තියෙන්වානම් අපිට මෙහෙම වෙයිද?"

මං තව බල කරේ නැ. එහෙමම ඉන්න දිලා මායි සෙව්වනදීය පෝල්මේ ගිහින් දන්ත බාජුන් වහන්සේ වැදු පුදා ගත්තා.

ඊට පස්සේ අපි වැව ගාවට ගිහින් බංකුවක වාචි වුනා. දැන් නම් වැස්ස පායලා. එත් වෙවිලන තරමට සිනලයි. ගාලිකාට සින්දු කියන්න කියලා මම බල කරා. එයා කවදාවත් සින්දුවක් කියනවා අහලා නැ. මෙ මගේ අන්තිම කැමුත්ත කියලා එයාට බල කර සින්දුවක් කියන්න කියලා. එයා හටිම අමාරුවෙන් සින්දුවක පේල් දෙකක් විතර කිවිවා.

"බඩ අසා සිටිය නම්මම මෙසේ කියන්නම්...."

මගේ නිතේ බැබට තිබෙන ආදරේ තරම්...."

අදව වුනක් ඔය සින්දුව රේඛියෝ එහෙකවත් ඇහෙනකොට මට අහන් ඉන්න බැඳු. වහලා අනවා. එදා ගාලිකා සින්දුව කියපු ගැටි මතක් වෙනවා.

"ඉස්සර රජවරු බිසේවරු නාල තියෙන්නේ අර අතන ජේන ගොඩනැගිල්ලේ තමයි. ඒ කාලේ බස්වල යන අය හොඳව බල බල යන්න ඇති."

මගේ විශිෂ්ටවට ගාලිකා යන්තම් දත් දෙකක් එලියට දැම්මා.

"දිලුම.. සින්දුවක් කියන්නකෝ.." සෙව්වනදීගේ ඇවිචිල්ල ගින්දා මං සින්දුවක් කියන්න පටන් ගත්තා. ඇගට පණ නැති සින්දා මං හොඳව ප්‍රස්ථම අරගෙන වෙලා අරන් තමයි සින්දුව කිවිවේ.

"කො මා පැතු ඔබේ ආදරේ....."

"ඔයා ප්‍රමාද වැඩිය මල්ල." ගාලිකා එහෙම කිවිවා. මම ගල් කැටයක් අරන් වේගයෙන් වැව දිභාට විස කරා. ගාලිකා එහෙම කිවිවේ ඇයි? අන් මන්දා.

"අක්ක අපි වැව වට්ටී ඇවිදිමුද?"

"අපෝ.. ඔයාට ගති වැටෙයි."

"කමක් නැ අක්ක.. කොවිය තියෙන්නේ තුනගමාරවෙනේ."

అతి జిరిపొద వ్యసేసే వ్యవ వలె యనీ పవన్ గతు. జితలద తునీడనూ లెవిలనవా. అక్కమ తెలు ఆగబం ఆల్లా. ఆచ వ్యవ ద్వియ కపాగెన బోవులుకు ర్షిర్యయ ఆధ్యనూ. అనిత ప్రతితెన్ కనీఁకు ఉచ్చ ఖుండ ర్షయకు అతి ద్యుమి కర్మణువర నెన్ యోమాగెన ర్షనీను. ర్షసేసల్లమె అతి లాచి లెలు తింపు గరియ ద్వన్ వ్యవ అనెక ప్రతితె పేశనవా. లే కియనీనే అతి వ్యవ ర్షమె బాగయకు ఆవిల్లా.

ఆవిధినికొవత మాడి గాలికాది వికక పభ్రమెనవా. సెవివన్డి లెనమమ యనవా. గాలికావ ఓటెన మాత లక్కిక లెనమ యనీన. లేత మం సెవివన్డి అక్కిక పవ కియలు తిఱునూ. ద్వన్ ద్వన్ లియాల మోనవా తితెనవద్ మన్ధు. మం మె ద్వస్ వికె కొవివర ఆధరెన్ ష్లక్వువ్డ? మం ర్షమ పసేసే సెవివన్డి అక్కికగే కుదె యపప రింగలు గాలికావ లగె కుదె ద్యునీనూ. ఓహోమ వ్యవ ర్షమ వలె యనీ అతిప ప్రయకువ వచ్చ గత వ్యను. ర్షమ పసేసే సెవెతెన్ లకువ యనీ పివత ఉన్న. గాలికా అక్కికు లెలువకు లగ ఆరెనవా. లీయ గెలిన్ హెలిన్ కల్పను కర కర లినవా.

మం అక్కికిలు దెత్తత కిలువ ద్వన్ గెదర యనీ కియలు. లేత లియాలు మావ ఆర్లవనీన సెవెతెన్ లక ఆచ్చులమ ఆవా. హోద లెలువప ర్షనీషి లుకె వికవిష్ ర్షమ్ లెలు తిపిలూ. కొవిల్యియ పివత లెనీ తప ప్రయకుమ తియెనవా.

గాలికాది మాడి సెవివన్డి వికవ ఆరన్ లినకల్ లిలియవ లెలు తిరియ.

"డైల్రు., ఓయావ సెవివన్డి గోవక ఆధరెడి తెండ?"

"తివ మాత ఆధరెడినె. ఆచి ఓయా లియావ ఆధరే న్యుండ?"

"మాత ఆధరెడి. లెలువకు అమిం కెనెక లగె."

గాలికా వికక లెలు కల్పను కలు.

"ఓయావ గ్యాలెపనీనే సెవివన్డి తమడి."

మావ గ్యాస్పులు తియ.

"లే మోకద్? లిహెనమి మం ఓయావ అమతక కరలు సెవివన్డివ త్రిడి కరనీన్డా?"

"అనీన లేక తమడి మాత కియనీన ఖ్యులెవి. ఓయా మం ఓయావ అమిం లకు అనిక ఓయాగె ఆవ్యస్స న్యును తెం." ఓయా లియావ బలు గతిడి. అనిక ఓయాగె ఆవ్యస్స న్యును తెం."

"కొవివర గోక్కుడ్? సెవివన్డి అక్కికు మం క్యుమతి వెడిద గాలికా అకుకుకు?"

మం లిహెమ ఆచ్చులెవి గాలికా అకుకువ ఆవ్యస్సన్తా తికాగెత.

"తివ అనిలూరయెనీమ. ఓయా ఓయావ గోవక ఆధరెడినె."

గాలికా మం సెవివన్డిల్లి యాల కరగనీన అమణు డెల్లు లకిన్ లక విస్తర కరనీన గతు. మం గాలికాగె మ్రుకు ద్యుమా బ్లైరువా. మెయా మె ఆచ్చుతమద మోవా కియనీనే లోర్కువండ? బ్లైర త్వన మె క్యు గ్యాలువా.

"నవతితగనీన గాలి మె వికారే. మం సెవివన్డిల్లి తిన నమి మం లే దే కరనవానె. మం ఓయావడి ఆధరే. ఓయావ ప్రలిపన్డ తిత ఖధాగెన మావ లెన కెనెకప పవరనీన? ఓయ పవ కతువ ఆయ కియనీనె లిపా."

"මට ඔයා ගැන දුකයි දිලුම්."

සෙව්වනදී එතකාටම විකට් අරගෙන ආවා

මගේ විකට් එක "ඩි" පන්තියට අයත් එකක්. නැරඹුම මැදිරියේ ගහලා තිබෙන් "ඩි" කියලා. කොට්ටියේ තාම කවුරුත් නැ. මෝ අක්කිලා දෙන්නත් එක්කරගෙන හිස් මැදිරියට නැග්ගා. නැරඹුම මැදිරියේ තියෙන්නේ භාද සැප ආසන. මෝ ජන්ලේ අධිනොන් ඉදගත්තා. මෝ හිතුවේ සෙව්වනදී මෝ ගාව සිටි එකෙන් වාඩි වෙයි කියලා. එත් ව්‍යෙන් වෙනම දෙයක්. ගාලිකා සෙව්වනදිවත් පෙරලුගෙන මාත් එක්කම තියෙන සිටි එකක ඉදගත්තා. සෙව්වනදී අක්කා ර්ට එහායින් තියෙන සිටි එකක ඉදගත්තා. එය මොනවදේ කළුපනා කරනවා. අනෝ මන්දා දැන් නම් වක්කෙටම සෙව්වනදීට මොනවහරි ඉව වැටිලා. මේ භාණ්ඩට තිබෙන් සෙව්වනදිව මා ගාව වාඩි කරලා එහායින් වාඩි වෙන්න. සෙව්වනදී අක්කා හිතනවද දැන්න් නැ අපරාදේ මේ කුකුලුව ඇරලුවන්න ආවේ කියලා.

" සෙව්වනදී අක්කි., ඔයාලා දැන් යන්න. මෝ මෙහෙම ඇලවෙලා ඉන්නම්. බෙහෙත් වලට තිබුමතයි."

සෙව්වනදී අක්කාගේ හිත භාද්‍යරන්න මෝ කතා කරා.

"අයියෝ කමක් නැ මල්ලි. දැන් ගෙදර ගියෙන් අපිත් නිදා ගනියි. ඔයා යනකම්ම ඉදලා එන්න කියලා තමයි අප්පවිටි කිවලේ."

ගාලිකාට සෙව්වනදී ඉන්නවද නැද්ද කියලාවත් ගානක් නැ. එයා ගැන්ත් බැග් එකෙක් තිබිලා ගොටෝ එකක් බාගෙට පෙන්නලා ආය ඇතුළට දැමීමා.

"කවුද ඒ?" මෝ ගොටෝ එක උදුරුලා ගත්තා.

එශ්ක හිටියෙ ගාලිකායි අසාරුයි. ව්‍යුහ එකක් යදි ගත්ත එකක්. මට එක දිගා වැඩි වෙලා බලන් ඉන්න උවමෙනා කරේ නැ. ආයෙමත් බැග් එක අස්සට ඔබලා ජන්ලේන් එලිය බලාගෙන හිටියා.

"දිලුම ඔයාගේ හිත රිදෙනවද මෝ මේ වගේ දේවල් පෙන්නන කොට"

"මාව, මගේ හිත රිද්දන එක ඔයාට සෙල්ලමෙක්නේ."

සෙව්වනදිවත් ඇහෙනවද මන්දා.

"පිස්සුද දෙයියෝ. මෝ ආයේ කවඳාවත් ඔය වගේ වැඩ කරන්නේ නැ. මෝ ගෙදර ගිය ගමන්ම මේ ගැමදෙයක්ම පුවිවලා දානවා."

"එම් මොකටද? ඔයාගේ සිභුවන ඔයා තියාගන්න."

"බැ මල්ලි..හැම දෙයක්ම විනාග කරන්න හිත. නැත්තම් මෝ ගියාට පස්සේ සෙව්වනදිලෙග් ගෙදර අයට අහුවුනාත්."

"මතක ඇතුව මෝ දිපු ලිපුම පුවිවලා දානවා."

"එව්‍ය මෝ අරන් යනවා."

ඡය අතරේ බඩා තබා මෙහෙක් ඇවිත් අපි සිටපු සිට එක ගාව කුරකෙනවා.

"මයගාල්ලන්ගේ සිට තම්බරස් මොනවද? මගේ සිට වලනේ මයගාල්ලන් වාඩී වෙලා ඉන්නේ."

"අපේ විකට් එකේ තම් තම්බරස් එකක් නැ." "ඩි" කියලා විතරය තියෙන්නේ."

"ආ ... එහෙනම් ඔයාට මෙකේ යන්න බැනේ." "ඩි" කියලා නෝමල් කම්පාට්මන්ට එකක් තියෙනවා ඉස්සරහා. මෙක ඩි වුනාට කලින් සිට බුක් කරන්න ඕනෑම."

"ආ ඇත්තද? අයිම රියලි සෞරි."

මං අක්කිලා දෙත්තත් ඇදගෙන ඉස්සරහට ගියා. ඇත්ත තෙත්තම්. ඉස්සරහම තියෙනවා ඩි කියලා ගහපු සාමාන්‍ය පෙට්ටියකුත්. ඒ පෙට්ටි වල සේනග වූඩි වෙලා. එකතැනක විතරක් ජනේලේ අයිනේ සිට එකක් තිබුනා. මං ඉකමණට ගිහින් එතනින් ඉදගත්තා. අක්කිලා දෙන්නා එලියෙන් මං ගාවට ආවා. තව මොහොත්තින් වෙනවිය යුතුයි. සේවන්දී අක්කා ඇවිත් මගේ අත අල්ලා ගත්තා.

"මල්ල මං විහාගේ වැඩ ඉවර වුනා ගමනම් ඔයාල බලලා යත්ත එන්නම්. ඕනෙම වෙලාවක , ඕනෙම ප්‍රශ්නයකදී මට කොළු කරන්න. මං ඔයාට පුලුවන් ගැම උදව්වකම් කරනවා. මට තේරනවා ඔයාට මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක් තියෙනවා කියලා. කියන්තාපුලුවන් ඕනෙම දෙයක් තියෙනවා තම මට කියන්න. මං ඕනෙම උදව්වක් කරනවා මල්ලේ."

මට සේවන්දී අක්කගේ මූණ තවදුරටත් බලන් ඉන්න බැරි වුනා. පහුගිය ද්‍රව්‍ය දෙක තුනේ මට සලකපු හැටි . අද උදේ මට ගෙහෙත් අරන් දිලා මෙව්වර වෙලා මං වෙනුවෙන් මහන්සි වෙව්ව හැටි. මේ ද්‍රව්‍ය විකේ මාව කොට්ටර ආදරන් බලා ගත්තද. මට අක්කිලාව දාලා යන්න දුක හිතුනා. ඔය අස්සේ මගේ සිට එකේ අනිත් කැල්ලේ තව කොල්ලක් වාඩී වුනා. උප මොනවහරි කියන්න විගේ හදාලා ආයෙ අහක බලා ගත්තා.

"මල්ල ඔයා පුලුවන් ඕනෙ වෙලාවක අපේ ගෙදර එන්න. එහේ ඔයාගේ ගෙදරම කියලා හිතාගනෙ එන්න.

"මට හරි දුකය මල්ල ඔයා අසනීප වුනාට."

"ආ... ඒක කමක් නැ සේවන්දී අක්කි."

"මයාගේ සංඛිත වැඩ අත අරින්න එපා මල්ල. ඔයාට ඕනා තම තව සින්දු ලියලා දෙන්නම්. හොද සින්දු හදන්න. ගෙදර අය මොනවා ක්විවත් ගණන් ගත්ත එපා. ක්වුරු නැතත් මං හරි ඔයාගේ සින්දු අභනවා."

සේවන්දී අක්කා මෙහෙම කියනකාට මගේ ඇස් දෙකට කදුලු පිරෙන්න ගත්තා.

මං වික වෙලාවක් බිම බලාගෙන ඉදාලා ගාලිකා දිහා බැලුවා. ඔයා කදුලු පුරෝගෙන සේවන්දීගේ අත් එල්ලිලා ඉත්තවා. මං බලපු ගමන් එයා සේවන්දීට නොපෙනෙන්න පස්සට වෙලා " I LOVE YOU " කියලා කට හදාලා රහස්‍යන් ක්විවා. එකට මං ගාව හිටපු කොල්ලට වුරුස් ගාලා හිනාවක් ගියා. සේවන්දී අක්කට හිතාගන්න බැරුව ගියා මොකද වුනේ කියලා.

කොහොමහරි කොට්ටිය අදිත්ත ලෝවුනා. හැමෝම ගොජවෙලා. අනෙන් දිගටම එකට ඉන්න තියෙනවා තම. ගාලිකාත් මං ලුගට ආවා.

"මයා රට යනවද අක්කේ?"

"කියත්ත බැංල්ල. මට සින නැ කියලත් හිතෙනවා. මං පස්සේ කොළේ කරන්නමකෝ. ලෙඩ වෙන්තේ නැතිව ඉත්ත."

කොට්ටිය ඇදුෂ්‍යවා. අර ගැණු ප්‍රමාද දෙන්නා අද්දන කොට්ටියත් එකක පියවරක් දෙකක් ඉදිරියට ආවා. ඇස් රතු වෙලා. මං යන දුනකට. මං ඔව්ව එලියට ආගෙන බලන් හිටියා. කෙල්ලෝ දෙන්නා අත වනනවා. මගේ ජීවිතේ මට වඩාත්ම සම්ප වෙවා ගැණු ප්‍රමාද දෙන්නා. තව විකකින් නොපෙනි යනවා.

කොට්ටිය තුවර වේදිකාව පහු කළා. තාම කෙල්ලෝ දෙන්නා ජේත්තාවා. පූස් පැටව් දෙන්නෙක් වගේ. මේ මං ගාලිකා අක්කව දකින අන්තිම වතාව කියලා ඒ වෙලාවේ මං දැනගෙන හිටියා තම්.

මං ඇස් පියාගෙන බිම බලාගත්තා. නොදුනුවත්ම කදුෂ බිඳුවක් ඇස් කෙවෙනි අද්දින් මෝදු වෙලා.

"එක්ස්ක්‍යුස් මේ මව්..."

මං ගාව හිටපු කොල්ලා මං දිහා අතුකම්පාවෙන් වගේ බලන් ඉත්තනවා. මං කදුෂ පිහාගත්තා.

"ඇයි මව්?"

"මව් මම ගර්ල් එකක උදේ තුවර ඇවිත් දැන් මේ කොළඹ යන ගමන්. බලපත් මව් අපි දෙන්නට එක ලග සිටි දෙකක් හම්බ වුනේ නැතේ. එයා අර කෙලවරේ වාඩි වෙලා ඉත්තන්. උමට කරදරයක් නැත්ත්ම සිටි දෙක එක්ස්වේන්ස් කරගන්න පූභ්‍යමන්ද?"

මං මේ අයිත අල්ලගත්තේ කදු බල බල යන්න හිතාගෙන. එත් දැන් මගේ හිතේ කිසිම ආසාවක් නැ.හැමදෙයක්ම එපා වුනා වගේ.

"ඏා... හින් කෙල්ලව එක්කන් වරෙන්. මං එතෙන්ට යන්නම්."

උන් දෙන්නා මට ස්තූති කරලා වාඩි වුනා. එත් වැඩි දුරක් වාඩි වෙලා ගියේ නැ. කඩුගන්නාව හරියෙදී මං නැගිටා හින් පුට්ටෙක් එකට බැස්සා. එතන කටුරුවත් නැ. තනියම කදු පල්ලම් දිහා බල බල පහුගිය ද්වස් තුනේ සිද්ධවුන දේවල් ගැන හිත හිත ආවා. ගාලිකාව මට නැති වුනා කියන හැරිමද මට හිතට එන්නේ. ඇයි මේ බොරු ප්‍රශ්නයක් හිතේ වද දෙන්නේ. ගාලිකා මේ හැමදෙයක්ම කරන්නේ මං වෙනුවෙන්නේ. ඇයි මට බැරි එයාගේ සතුව මගේත් සතුව කරගන්න.

වැඩි වෙලා පුට්ටෙක් එක් ඉන්න හමබ වුනේ නැ. අත් දෙක වෙවිලන්න පටන් අරන් ඇස් දෙක නිලංකාර වෙලා හියා. ගෙල්ලෝස් ගිය ද්වස් , මාතලේ ගිය ද්වස් වගේ. මට දැන්තම මොනවා වුනත් එකයි. ඔන්න ඔහෝ වැවුනෙන් වැව්දේන් කියලා මං ඕම වාඩි වෙලා ඔව්ව ද්‍රාභිස් දෙක් තියාගත්තා. දත්තෙම නැතුව මට නින්ද හින්න. ඇහැරෙදි පොල්ගහවෙලත් පහු වෙලා.

පහුගිය ද්වස් දෙක් කොට්ටිර සතුවෙන් ආදරෙන් හිටියද. හැමෝටම ගොරෙන් අපි දෙන්නගේ ඇස් කොට්ටිර නම් කතා කරන්න ඇත්ද. කාටවත් නොපෙනෙන්න ගාලිකාගේ අතින් අල්ලපු හැටි , අපි තුරුල වෙලා හිටිය හැටි විතරක් හෙමේ ගාලිකා මට අසාර්ග ගොටෝ පෙන්නපු හැටි , අසාර ගැන වර්ණනා කරපු හැටි ,..... කටවදහරි ද්වසක අසාර ගාලිකාව මගෙන් පැහැර ගනිස් කියලා මට තදින්ම හිතෙන්න පටන් ගත්තා. ඒ ගොල්ලන්ගේ මට තේරෙන්නේ නැති , මම දන්නේ නැති , සැගවිව් අතිතයක් තියෙන බව තේරිලය තිබුනේ. කළුපනා ලෝකයෙන් මිදිලා ගම්පහදි කොට්ටියෙන් බැහැගත්තා. බැහැලා තව කොට්ටියක නැග්ගා ගෙදර එන්න.

ගෙදර ආවත් මගේ හිතට කිසි සැනසිමක් තිබුන්නැ. සුරංගයා හටස අපේ ගෙදර ආවා.

"පුරාග මට මෙහෙම ලැබූ කරන්න බැං. එම කෙල්ලගේ ඇති වැශයේදෙකුත් නැ. එම උතාට මගේ හිතේ සතුවෙකුත් නැ. වෙළාවකට ජීවිතේ එපා වෙනවා බං."

"උඩට අපි මීට පුළුක් කාලෙකට ඉස්සර ඕවා කිවවා. උඩ ඇහුවේ නැ. දැන් ඉතින් අපිට කරන්න දෙයක් ඉතිරි වෙලා නැ. උඩට කවඩාවත් ඔය කෙල්ලගෙන් මිදෙන්න බැං. අනික් පැත්තෙන් එම කෙල්ලට උඩ වගේ එකෙක් අගහරු ලෝකෙනවත් හොයා ගන්න වෙන්නේ නැ. ඉතින් එකි උඩේ කරේ එල්ලිලාම ඉඩිය. කරන්න තියෙන හොඳම දේ කෙල්ලට හදාගන්න එක තමයි."

"මං කොහොමද බං අනුෂ්‍රව් හදන්නේ?"

"මතන තමයි උඩට වැරදුතේ. උඩ ඕනාටට වඩා නිධ්‍යස දෙන්න යන්න එපා. උඩ වැඩ කරන්නේ කෙල්ලට ඕන විදියට තේ. කෙල්ලට ව්‍යනයකිනවත් බතින්නේ නැ. ඔහොම උපාසක වෙලා බැං ඉස්සෙල්ලේම මේ වික කරපං. අසාර්ථ ඉක්මණාව හමබ වෙන්න ඕන කියපං.

"උව ගැමදෙයක්ම කියපං. උව හම්බවුනාට පස්සේ එළුළුන් ඉවරයිනේ."

"උව දැන් රටතේ."

"උඩ ඕවා විශ්වාස කරන්න එපා බං. එහෙනම මෙහෙම කරපං. උඩේ හිතේ තියෙන ගැම ප්‍රශ්නයක්ම හොඳව හිතට වදින විදියට ලියුමක් ලියපන්. එට පස්සේ කෙල්ලට දිපන්. දෙයක් කටින් කියනවට වැඩිය අතින් ලියලා දිපුවහම හිතට වදිනවා වැඩිය. අනින් එක තමයි ඔය ඉන්දියා යන ගමන කොහොමහරි වැඩුවන්. අපි බලම් උඩ කියන දේ අහයිද කියලා. මට තම් ප්‍රවර්... උඩ ඉන්න කිවිත් එකි අහන එකක් නැ."

"හරි හරි බලමුකො... මොකද වෙන්නේ කියලා."

එට පස්සේ අපි ගිවාර ගැන අංකල්ගේ ගෙදර ගියා. මං ජොස් විලින් ඉතුරු කරපු සල්ලි වගයක් තිබා. එවා දිලා අලුත් ගිවාර එකක් ගැන කියලා කිවා. එක මගේ සිහින ගිවාර එකක්. පුළුක් කළු තිස්සේ හිතේ තිබා ආසාවක්. නිල් පාටට පොලිෂ් කරලා අමුණු ගැඹුවකට තමයි ගැන්න කිවිලේ. කලින් තිබා ගිවාර එකක් සුරාග ගාවනේ. මේ අලුත් ගිවාර එක හැඳුවට පස්සේ ගාලිකාවත් පෙන්නන්න ඕන. එයාටත් ආසා හිතෙයි.

එට පස්සේ ගෙදර ඇවිත් ලියුමක් ලිවා. අසාර ගැන මතක් කරලා හිත රිද්දන්න එපා කියලා. රු තිස්සේත් උදේ ඇහැරුනමත් එයා අසාර ගැන කියන එවා මතක් වෙලා ඇස් දෙකට කුදා පිරෙනවා.

එම උතාට ලියුම තැපැල් කරන්න ලැබූතේ නැ. හදියෙම ගාලිකා කේල්ල කරා. තව ද්වස් දෙකකින් ඉන්දියා යන ගමන සෙට් වෙලාලු. මට පුරාගයා කියපුවා මතක් වුනා.

"ගාලිකා ඔයාට ඔය ගමන නොගිහින් ඉන්න බැරිද?"

"අනේ දෙයියා දැන් ගැමෝවම කියල ඉවරයිනේ. අනික ර්යේ කොළඹ ඇවිත් පාස්පොට් , විසා සේරමත් අරන් ආවේ."

"මයා ර්යේ කොළඹ ආවද? ඇය මට කිවිලේ නැත්තේ?"

"ර්යේ ඔයාගේ කම්පියුටර් ක්ලාස් පටන් ගන්නවා කිවිවනේ. එකයි කරදර කරේ නැත්තේ."

මට තදබල සැකයක් ආවා. එත් මොනවා කරන්නයා? ගාලිකා අක්කා යන්නේ මාසයකටලු. මෙහේ ප්‍රසිද්ධ නැවුම් ගුරුවරයෙක්ගේ නැවුම් කණ්ඩායමක අක්කිලා දෙන්නගෙම යාභවෙක් ඉන්නවා. ගයානි කියලා. ඒ ගොල්ලේ සංදර්ජන වගයකට ඉන්දියා යනවලු. ඒ එක්කම තමයි ගාලිකාවත් එක්කන් යන්නේ.

ර්ට පස්සේ වික ද්‍රිසක් පුරුදු වුනාට පස්සේ ගාලිකාට ස්ථීර සාමාජිකයෙක් ගුවියට නැවුම් කණ්ඩායමට බදාශන්නවලු.

අනේ මත්දා මං කොහොමද ගාලිකා අක්කගේ සතුවට ඉති කපන්නේ. ගැමදෙයක් ගැනම කළකිරිලා ජීවිතෙන් එපා වෙලා නිවුපු කෙල්ල. කොවිචර ආසාවෙන්ද මට මේ විස්තර කිවිවේ. ගාලිකා අක්කගේ හිත මේ වෙලාවේ කළබල කරන්න හොඳ නැ කියල මට හිතුනා. ඉතින් මේ ගමනට විරුද්ධව එක වචනයකටත් නොකියන්න මම වගබලාගත්තා.

සෙවිචන්දිලිගේ අප්පවිචිත් ඒ යාභවට මුණ ගැස්සුවලු. මාමත් ගයනිට කිවිවලු දුවේ මේ කරන වැඩිහිටි පින් කියලා.

එත් ඊට පහුවදා පත්තරයේ තිරණාත්මක ප්‍රවාතියක් පලවෙලා තිබා. ඒ අර නැවුම් ගුරුවරයා ගැන. එය ලංකාවේ ප්‍රමුඛ වතාවට වෙබි පිටුවක් ආරම්භ කරන්න යනවාලු. එක විවෘත කරන ද්‍රව්‍යේ විශාල සංදර්ජනයකුත් තියෙනවලු. ගැබැයි ඉන්දියා යන කතාවක් නම් තිබා නැ.

මං තක්හනියක්ම ගාලිකාට කොළේ කරා."

"මොකක්ද එතකොට අර පත්තරේ තියෙන්නේ."

"අනේ මල්ල ඔයා එක දැක්කද? මං මොනවද ඔයාට කියන්නේ!"

ගාලිකා අක්කා සිස්සුවෙන් වගේ තනියම මුළුණනවා.

"මං හරියටම දන්නේ නැ මල්ල ඔය ගැන. ගයනිගෙන් අහලා පස්සේ විස්තර කියන්නමිකෝ. මාව සැක කරන්න එපා මල්ල."

මං ඊට පස්සේ මෙහෙම හිතුවා. සමහරවිට නිතරම ඒ ගුරුවරයාගේ පොඩි පොඩි නැවුම් කණ්ඩායම් එක්ක පිටරට යනවා ඇති. එවා ගැන විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්නේ නැතිව ඇති.

ගාලිකත් මට පස්සේ කොළේ කරලා ඒ විදියට කිවිවා. දැන් සෙවිචන්දිලිගේ අම්මලගේ ගමේ අයටත් කියන්න යන්න ඕනෑම. මාව බලන්න හොරෙන් අපේ ගෙදර එන්න ඕනෑම. එත් ගැමදෙට්ම ඉතිරි වෙලා තියෙන්නේ ද්‍රව්‍ය දෙකයි. මාව බලන්න එයාට එන්න විදියක් නැති වග මට තේරුනා. අන්තමේදී මම එයාට බලන්න තුවර යන්න තිරණය කරා. ගාලිකා අක්කා රුවෙලා අපේ අම්මටත් කොළේ කරලා තිබානා. එයා අම්මටත් කියලා ඉන්දියා යනවා කියලා. අපේ අම්මා නම් අක්කා එක්ක කියනවා ඇගුනා විකි ඉන්දියාවෙම තවතිනවා නම් හරි කැමතිය කියලා.

බඳඳා රු තමයි ල්ලයිට් එක තිබා. මට එයාපොර්ට් එහෙම එන්න එපා කිවිවා. අනිත් කට්ටිය දැක්කාත් හරි නැඹු. ඒ තිසිය මම තුවර යන්න තිරණය කළේ. එත් එක අත්තමේදී ප්‍රශ්නයක් වුනා. අගහරුවාදා සෙවිචන්දිය , ගාලිකය නැත්ත්ලාගේ ගමේ ගෙදර ගිහින් රු තවතිනවා කිවිවා. එහේ ගැමෝට්මත් ගමන ගැන කියලා සමුගන්නය යන්නේ. පහුවදා උදේ දෙන්නම ආපහු එනවලු.

සෙව්වනදිට ගෙදර යවලා එය විතරක් තනියම තුවරට එන්නම්ල. රේ පස්සේ අපි දෙන්නා හම්බවෙලා එය ආයමත් සෙව්වනදිලගේ ගෙදර ගිහින් ගමන් මූලත් අරගෙන ආපහු තුවරට එන්න ඕනෑම හටස කුතා වෙදි. ඒ අර කට්ටියට එකතු වෙන්න. රේ පස්සේ කෙළින්ම යන්නේ කුටුනායකලු.

මට තේරුනා මං තුවර යන එක ප්‍රාග්ධනම් කියලා. බැරි වෙළාවත් සෙව්වනදි ගෙදර නොගිහින් ගාලිකා එක්ක එල්ලිලා ආවොත්. අනික ගාලිකාට කොට්ඨර මහන්සේයක්ද මං වෙනුවෙන් තුවර ඇවිත් ආපහු ගෙදර ගිහින් එන එක. මං අන්තිමේදී ගාලිකාට කිවිවා කොකටත් බ්‍රෘඩා උදේ පාන්දරම මට කොල් එකක්දිලා බලා තුවර එන්න කියලා. මං කොහොමඟරි යන්න හිතාගෙන තමයි රු නිඛුගත්තේ. ඒත් රේ කෙළින් ද්‍රව්‍යේ මාව කොට්ඨර ගිහින් වැට්ලයි හිටියේ. දණජිස හොඳම කුවාල වෙලා තිබේ.

ඇවිදින්නත් අමාරුද විශේ.. හිත කරදරෙන් හිටපු නිසා බෙහෙතක් දාගන්නවත් කළුපනා වුනේ නෑ. අනේ මං කොට්ඨර අව්‍යාසනාවන්තද කියලා කියතවා තම පහුව්‍යා උදේ තැංකිත්ත හදදී කකුල හොල්ලත්තවත් බැවි.

තාත්ත් වින්ටලිනෝ ගාලා කකුල බැන්චේර් කළා. හටස වැඩ ඇරිලා ඇවිල්ලා බොක්ටර් ගාවට එක්ක යන්නම්ල. දැන් මොකද කරන්නේ. නොගිහිල්ලත් බැවි. ගාලිකාට පැක්වීවේ දෙන්න විදියකවත් නෑ. ඇයි ර්‍යෝ රු ගම්මෙන් ඉන්නවා කිවිවේ. කමක් නෑ මං ර්‍යෝ කිවිවෙන් එයාට එන්න කෙළි එකක් දෙන්න කියලා. ඒත් මං කොහොමද ගාලිකාට නොදැක එයාට යන්න දෙන්නේ.

කමක් නෑ. තව මාසයයිනේ. එක ඉක්මණට ගෙවිලා යාවි. අනික අපි දෙන්න හම්බවුනොත් තවත් දුක වැඩියි. සෙව්වනදිට මාට්ටු වෙන්නත් ඉඩ තියෙනවා. ගාලිකාට මහන්සේයත් වැඩියි. අපේ ගෙදර අයටත් සැක හිතෙයි හරියට ගාලිකා යනවා කිවිව ද්‍රව්‍යේ උදේ පාන්දර මම කොහොද යන්න දශලන්නේ කියලා. ඉතින් මම කොහොමඟරි හිත ග්‍රැන්ත්තා. එයා කොල්ල කරයින් මං එනවද තැදුද කියලා හරියටම දැනගන්න.

එත් මගේ අව්‍යාසනාවන්ත ගාලිකා කොල් එක දුන්නේන් උදේ එකොලජත් පහු වෙලා.

"අන්දිලුම.... ඔයා තාමත් ගෙදරද?"

" ඔව ගාලා... ඔයා ඇයි උදේ කොල් කරේ තැත්තේ? මගේ කකුල පෙරලිලා ඇවිදගන්නත් බැවි. තැත්තාම මම එනවා."

"අන් ඔයා මාර ලුමයෙක් තමයි. මං උදේ නමයේ ඉදන් පැය දෙකක් හිටගෙන මෙතන. මට උදේ බස් එකේදී කැරකිල්ලත් හැඳුනා. අනේ එහෙනම් මං දැන් ඔයාලගේ ගෙදර එන්නද?"

"පිස්සුද ඔයාට මෙහේ එන්න පැය තුනකවත් යයි. ඔයා හටස තුවර ඉන්නත් ඕන තේදා?"

"මං කොහොමද මල්ල ඔයාට ඔයාට නොදැක යන්නේ.... අයියෝ...දැන් තම් මට හිතෙනවා තතර වෙන්නත්."

ගාලිකා හොඳම අඩන්න ගත්තා. මං දහස් වාරයක් සමාව ගත්තා. එයාගේ හිත භැඳුවා. මං වෙනුවෙන් අපේ අනාගතය වෙනුවෙන්, යන්න හදන ගමන හිත සන්නොස්යෙන් යන්න කිවිවා. මෙවිව කියලා ඉවර වෙදි මටත් ඇඩුනා.

"මං ආප්‍ර නෑති එක ගැන ආය හිතන්න එපා අක්කි. අද යන ගමන ගැන හිතලා හිත ග්‍රැන්ත්තා."

"කමක් නැ මල්ල. මං තරහා නැ ඔයත් එකක්. ඔයා අධින්න එපා. මට තවත් දුකයි එතකොට. මං ගියාට මගේ හිත ඔයා ලගවම වෙලා ඉදිවි මල්ල. ඔයාට තනිය කියලා හිතන්න එපා. සේරම වැඩ හොඳට කරගෙන ඉත්තා. මම නැ කියලා යාව්චනට කොළු කරලා ගෙදර බිල වැඩි වෙන්න දෙන්න එපා. ගෙදර අම්මලා තාත්ත්ව කියන දේවල් අහලා කිරුව ඉත්තා. මං එනකල් කිසිම ප්‍රශ්නයක් ඇති කරගන්න එපා.

අනවගන ප්‍රශ්න ගැන කළුපනා කරලා බොන්න එහෙම පටන්ගන්නේ නැ. දිශුළු මට පොරොන්දු වෙනවා නේද හොඳින් ඉත්තාවා කියලා."

"මං පොරොන්දු වෙනවා ගාලිකා."

"ඔයා දුකයින් ඉත්තා එපා මල්ල. මං ඉක්මණා එනවනේ. ඔයා එතකල් සන්නේසන් ඉත්තා. එහේ ගිය ගමන්ම කොළු එකක් දෙන්නම්."

මං වික වෙලාවක් නිභඩව ඉදාලා මෙහෙම කිවිවා.

"ඔයාට දුකයි නේද මාව අළා යන්න."

"මට දිශුළු භූගක් දුකයි."

"එහෙනම් ගියා වගේම මගේම වෙලා ඉක්මණා එනවා නේද?"

"මට රත්තරන් එනවමයි."

"මට පොරොන්දු වෙන්න."

"සත්තමයි දිශුළු.. මං ඔයාගේ විතරක්මයි. මගේ අම්ම පල්ලා කියලා මං දිවුරන්න කුමති නැ. මට අම්මව පෙන්තාත්තා බැනේ. වෙන විනම කෙනෙක් පල්ලා මං දිවුරන්නම්. ඒ විතරක් නොමේ දිශුළු. මට මතකයි ඔයා ඉස්සර කියපුවා. කොහො ගියත් හොඳ තම් තියාගෙන වරිතේ ආරක්ෂා කරන් ඉත්තා කියලා. ඉතින් මං ඔයාට පොරොන්දු වෙනවා. මේ ගිය විදියටම ආපහු එන්න. මං එනකල් සතුවෙන් ඉත්තා. තෙරුවන් සරණයි මල්ල."

ගාලිකා අක්කා ඉකිලින්න පටන්ගන්තේ හරියට ආත්මමාගේ මලගෙදර ද්‍රව්‍යයේ ඇඩුවා වගෙමයි. මට එයා එහෙම අඩඩි ඉවසන් ඉත්තා බැ. වෙනවීම දුකක් තමයි. ඒත් මේ සදාටම වෙනත්මක් වගේ තමයි ගාලිකාට ඇඩුවනේ. ගොන් එක තිබුනට පස්සේත් එයා කියපු දේවල් මගේ සවනේ දොංකාර දෙන්න පටන් ගත්තා. දැන් ඉතින් තනියම ජීවත් වෙන්න පුරුදු වෙන්න මින මාසයක්ම.

ර්ලග ද්‍රව්‍ය උදා වුනා. ගාලිකා දැන් ඉතිශ්‍යාවට ගිහින් ඇති. කාන් කවුරුවත් අදානන්නේ නැති දේශයක තමුන්ගේ කියලා කිසි කෙනෙක් නැති රටක ගාලිකාට කිසිම අතුරු අන්තරාවක් සිද්ධ වෙන්න එහා කියලා උදේම බුදු පහන පත්තු කරා. ඔය විදියට පාඨව විද දරා ගනිමන් ද්‍රව්‍යක් දෙකක් ගත වුනා. ගාලිකා තවම කොළු එකක්දැන්නේ නැතේ.

මෙගේ මොබයිල් එකට පිටරෝන් එන කොළුස් එන්නේ නැතිවචන්ද? මං ගොන් එක වාර් කරලා කලීසම් සාක්ෂුවෙම තියා ගත්තා. නිදාගතිදින් ගොන් එක නම් ඕන් කරේ නැ. එත් ගාලිකා අක්කා දරුණු විදියට මාව අමතක කරලා තිබුනා. සමහරවිට සල්ලි ඉතුරු කරගන්න ඕනා නිසා වැඩිය කොළු කරන එකක් නැ. තව වික ද්‍රව්‍යක් ගිහින්ම කතා කරයි. මං හිත හඳුගන්න උත්ස්‍යා කරා.

ර්ට පස්සේ ද්‍රව්‍යෙක් උදේ තමයි ඒ අහඹු සිදුවීම වුනේ. උදේම කරන්න දෙයක් නැති කමට වි.වි. එක දැමීමා. යොග ව්‍යායාම කරන හැටි පෙන්නතාවා. මම කම්මූලි කමේ බලන්න දෙයක් නැති කමට බලාගෙන හිටියා. ඒ ව්‍යායාම කියලා දෙන පොර භෞද්‍ය දැකලා පුරුදුයි. දෙයියන් මේ අර නැවුම් සර් නොදා? මාව උඩ ගියා. වී. වී . එක ලැගමම දුවල ගිහින් සද්ධේ වැඩි කරා. අනේ මේ ගාලිකාට එක්කගෙන යනවා කිවිව නැවුම් සර් නොදා? එතකොට පොර රට ගිහින් නැදාදා? විසඳන්න බැරි ප්‍රෙහෙලිකාවක්ද මේ?

පොර ව්‍යායාම කියලා දිලා ඉවර වුනාට පස්සේ නිවේදිකාව ඉස්සරහට කරන්න ඉන්න දෙව්ල් ගැන විශේෂවා. ඒ සර්ගේ වෙබි අඩවිය ලබන සතියේ විවාත කරනවලු. එදාට එයාලා නැවුම් සන්දර්ජනයක් තියනවලු. ගැබැයි ඉතිශ්‍යාවෙම යන ගමනක් ගැන කිසිම දෙයක් කිවිවේ නැ. සමහරවිට අදාල සන්දර්ජනයන් පස්සේ රට යනවා ඇති. නැවුම් කණ්ඩායමක් විතරක් කළන්ම ඉතිශ්‍යාවට යවන්න ඇති කියලා මට හිතුනා. වැඩසටහන අන්තිමට සර්ගේ වෙළිගොන් නම්බර් එකත් කිවිවා. මම එක ලියාගත්තා. කොළඹත් කියල ඒ නම්බර් එකට කතා කළා. අනේ අවාසනාවක තරම. එයාගේ කිසිම නැවුම් කණ්ඩායමක් ඉතිශ්‍යා ගිහින් නැතිලු. ඉදිරි අනාගතයේදී ඉතිශ්‍යාවටත් ගිහින් සන්දර්ජන පවත්වන්න ආසාවක් තියෙනවලු. මට මේක අහපුවහම දෙලෝ රත් වුනා. එතකොට ගාලිකා ගියේ කොහොද? කා එකකිද?

මෙතනින් පස්සේ දිග්‍රීම පත්තර වල , රුපවාහිනී සේවා වල අර සරගේ සන්දර්ජනය ගැන විස්තර පලවෙත්ත පටන් ගත්තා. මම ගොදවම බය වුනා. කොතනක හරි වැරද්දක් වෙලා තියෙන බව ප්‍රත්‍යක්ෂ වුනා. මෝ අන්තිමට නැවුම කණ්ඩායමේ ගයනිව හමබවෙන්න තීරණය කරු. ඒ වුනාට මොන සේතුවක්ද මන්දා කවධාවත් මට ඒ තීරණයක් ක්‍රියාතමක කරන්න ලැබුණේ නෑ. සමහරවිට එයාව හමබවෙලා මම ගැමදෙයක්ම ඇප්පාවා නම් සිද්ධ උත්ත් මොනවද කියලා දැන ගත්ත තිබා. ඒත් තව පැත්තකින් සේවනාදිගයි , ගාලිකාගයි ගොරවය නැති වෙලා යත්වා. ර්වත් වඩා සේවනාදී දැනගත්තවා එතකොට මම ගයනිව හමබවුනා කියලා. භැම දේම ලික් වෙනව්.

අනෝ මෝ එදා ඉදාලා ගොන් එක ලගම කරන් බලන් හිටියා කොළු එකක් එය කියලා. කිසිම වැඩකට හිත යොදවන්න තරම හිතේ නිධාසක් තිබුණේ නෑ. ඔවුන් යකාගේ කම්මල වගේ වෙළයි තිබුණේ. ඔය අතර ජනකයගේ ගෙදරට ලියුමක් ඇවිල්ලා මගේ නමට. ගොළුගේ ශිය ද්‍රව්‍ය කියපු සාස්තරම කියපු කතාව මට මතක් වුනා. මම ඒ වෙලාවේ හිටියේ බැන්ත් එකේ පුහුනු වීම අතරතුර. ඒ වෙලාවේ බැන්ත් පැක්ටස් එක ඔක්කොම ආලා දිව්‍ය ජනකයගේ ගෙදර. අපේ බැන්ත් එකේ උත් ගොද නිසාම ගොදයි. උත් තේරුම් අරන් හිටියේ මෝ ඉන්න මානසික තත්ත්වය.

දැඩි තිනිවයි !

ආදාශීය දූෂ්‍ය වළුව,

බයාට මේ මුශුම හමබවෙනකාට මම බයාගෙන් වික යුතුකළ ගිහිල්ලා. ඒත් ඒ මම විනෑසි. වගේ නින් බයන් එක්ක බයාගෙ ප්‍රාග්ධන වෙලා ඉදියි. ඉතින් වළුල් මම දැන්නාව බයා දුකින් ඉන්නා කියලා. මම ස්ථාවෙන්න. ගැමදාව මම කෘෂි බයාගෙ නින් එදැන්නා එක. මේ ලොඟාන වෙනකුටුන් ඒ දේව සිද්ධ වෙන්නා කියලා මම නොදැන්නාවා හෙබයි. මම ගැමවෙළුව උත්ස්‍ය කළා බයාව සහුවින් තියන්න.

ඒත් මම දැන්නා නෑ ඒ තුන්ස්‍යය කොයින්වී යුතුව සාත්‍රික උතාද කියලා. ඒත් වළුල් මම බයාට කියන්ම ඩින් නිසා ගොඩික් වෙලාවට සහුවින් තිටියා. මාව සවිප්‍රේමයෙන් වෙනස් වුන්ස්සයෙක් කළාට බයාට බයාට ඒයි.

වළුල් බයා නින්නාවා ඇති මම බයාට තාව තේරුවී ඇත්ත් නෑ කියලා. ඒත් වළුල් මම බයාට තේරුනාවා. බයාගේ නින් තියෙන දේ කොට්ඨාස සාධාරණය කියලා මම දැන්නාවා. වළුල් බයා හෙබයි ගැමදාව ආත්මාවිකාවී උත්ත්. පහුදිය දේවල් ගැන කළුජනා ක්‍රියාකාට වටු තේරුනාවා මම කොට්ඨාස ආත්මාවිකාවී කියලා. මං ගැන විනෑසුයි නින්නා තියන්නේ.

බයා ඉස්සා ගොළු ක්‍රියාකාට මම ගැම දැයක් කියන්න තිබුණා. ඒත් බයා මං ගැන වැඩුදුයා නිනයි කියලා මම ඒත් තියි දැයක් කිවිල්වී නෑ. මම වගේ න්‍යුතුව ගැන නිනුවා විනෑසි. ඒත් මම එවිච්ච ගැඹා තිබුයි නම් බයාගේ ඇතාගෙන් ගැන නින්නා තිබුණා. ඒත් මම එහෙම කෘෂි නැත්ත් වළුල් ඉතින් මම කොඟාවද සාධාරණ යුතුග්‍රැහුයෙක් වෙන්නේ. ඒ අතින් බලනාකාට බයා කොට්ඨාස ගැඹාදා. මං ගැන ගැම දැයක් දැන්ගැනීන් බයා මම භැව්‍යන්ල් වෙලා ඉන්නාවා. ඒ තේරු කැප කිරීමක් ක්‍රියා බයාට මම ලොඟාවද ඉන්නා වළුල්. මම වගේ නින් ගැඹාගෙන් යුගක් ඇතාව යන්නාවා. ඒ තේරු කැප කිරීමක් ගැඹා බයාට මම ලොඟාවද නින්නාව්. මම මං ගැන කළකිරීලා ඉන්නා වළුල් බයාට මේ තේරු ලොකු ඇභාරණයක් කළාට. මං දැන්නා බයා මම ආදාශීය නිසා ස්ථාව දැයි කියලා.

ଶିଖିନୀ କୁଳାବ୍ୟ

වගේ මල්ලි බයා දැන්තේ නැතිව ඇති බයා මට, වගේ හිතට කොයි ත්‍රේම් ලොකු සැහැසීමක් උදා කළබා දුන්නාද කියලා. බයාට එවා ගතා හිතා යින්ලා ඩින තදාගත්තා ප්‍රමුඛත් මල්ලි ජ්‍යෙන් මට එහෙම කාන්තන විදිහාන් නා. මට බයාගේ හිතේ තියෙන සැහැසීමත් උදාගත්තා. දැන් මල්ලි මට කොඥාම ඩින තදාගත්තාද වන්දා. මට ගතා අභිතක් යින්තන එයා මල්ලි මට දැන්තේ නා මට ලොඩවද උගේ කියලා. ඇත්තෙම මට ගරුවයෙක්ම කාල්‍ර බයා ගතා හිතා යින්ලා. බයාගේ ඩින තදාගත්තා. ජ්‍යෙන් එකේත් බයාට එහෙම තින්ම එක්කා මල්ලි.

ଓৱ লেলাৰিকাৰ হিনেনহাৰা অৰ্পে শৈলীত অভিৰ শিলি কাঠনথড ক্ষিয়লা. অনাগৱেন্দ্ৰ বেণি বেণি অভি অৰ্পে হিৰ খেলিৰো
গৱননথড ক্ষিয়লা. তথিৰ লেলাৰিকাৰ হিনেনহাৰা দেৱক বেণিৰ হিয়েনহাৰা নালি তৈ দেৱ শিদ্ধি লেনোৱাদি ক্ষিয়লা. উনিঃ
অভি দেৱনৰা অনাগৱেন্দ্ৰ অভিৰ বিশব্দনথড দৱনৰালি কালুয়ে খাবদেৱনথড ক্ষিয়লা কীৰ্ত্ত্য কাঠনৰ মো বিয়াৰ
লোৰ দেৱনহাৰা. লোকড মো তৈ কীৰ্ত্ত্য গৱন নালি সুস্মৃত কেনেক নেৱেদি ক্ষিয়লা মো দৱনৰাহা. ক্ষিমি পৰ্যোগকুপ
লোৱ লৱিনৰেন নৈ মুলি. বিয়াৰ মো লৱা খোদ কেনেক লৱেৱনৰ নিবুজা হৱে অভিৰ অংগ সুপ্ৰিমুণ্ঠ. বিয়াৰুণে
অলিলুৱা. কাৰ্ত্তনুৱা কাৰ্ত্তনী লৈখা বিদ্বিজা. অনেক মুলি বিয়াৰ চৰ্পেজ হিনেনহেন নৈনৰিলেড শৈলী লৈখন আছোল
বিনৰক নিবুজেন অনৈ ক্ষিয়লা মো লেলাৰিকাৰ শিলেৰ হিনেনহাৰা. উনিঃ শিলেৰ দৱনৰ নালি লৱে লৱ নিয়েনেৰ
আছোল বিনৰডি মুলি. অনেক মুলি মুলি লৱে নিনৰ লৈখা হৱেৱদ্যকুল লুয়েনহাৰা. জৱাৰ বিয়াৰ নিন কৰ্ত্তনুৱা নালি.
মুলিৰ্যা বিয়া হৱেৱদ্যকুল অলিনকা কাঠলু দৱন উচ্চস্থৰুৱ কাঠনৰ নিন দেৱৱলি হৱে নিনৰ নৈ. প্ৰলৈপন নালি
অলিলুৱাৰ বিন শিদ্ধি দৱন লৱেনৰ. বিয়াৰ অনাগৱেন্দ্ৰ লুস্তন লৈখন লৈখন দৱনৰিল ক্ষিয়লা
বিয়া দৱনহাৰা নেন্দ শৈক নিজা হৱেৱদ্যকুল রিকা লৈকা গোবিন্দগৱেন দৱনৰ কাঠনৰ. হৱেৱদ্যকুল শৈক হৱেৰ
অভিৰ খোয়াগৱেন নিনৰেন নাকেন. উনিঃ অভি শৈকা খোয়াগৱেন যন নিন মুলি. বিয়া মো লৱেৱন হৱেৱদ্যকুল
৭৪৫লু খোদ

මෙරු අතින් බයාගා හින් ජැණු දේවල් උනා නම් වට සංඛෝත්තා මල්ල. යුතුවින් තෙව් සංඛෝත්තා ඉන්න. වට ඩින් එච්චිච්චලයි. ඉනින් බ්බා බයාව එදා දැක්කෙ ගැනී නිසා වට දුකයි. ඒකයි කොහොඳවර් ලේක ලියන්න ගත්ත්. ගයාති බලනා ඇති කාටද කියුලා. වට අතිවාස්ථායෙන්ව බයාට ලියුලක් එවනවා. වට දැන් තවතින්නම් සංඛෝත්තා ඉන්න.

ଓ ଆଜି
ଯାଇକା ଅକ୍ଷତି.

එ් ලියුම රටයන්න කලන් දවසේ තැපැල් කරපු එකක්. එක පුරාම මගෙන් සමාච ඉල්ලා. මට නම කිසිම දෙයක් තෝරෙන්නේ නැ. මේ ලියුමෙන් එය ගියේ කොහොද ඇය ගියේ කියලා කිසිදෙයක් ගෙලවෙන්නේ නැ. එත් මට කොට්ටර ආදරේද කියලා නම් තෝරෙන්වා. එත් ආදරේ නම ඇය මට දුකක් දෙන්නේ?

මය විදියට සතියක් විතර ගත වුනා. කිසිම ආරංචියක් නැ. ඉස්සර නම් එකටහඩ අහන්නේ නැතිව ද්‍රව්‍යක්වත් ඉත්ත බැ. මේ සතිය කොහොම ජීවත් වුනාද කියලා මටනම් හිතාගන්නවත් බැ. මං මගේ හිතේ වේදනාව තද කරගෙන හිටියා. කාටවත් කියන්න බැනේ. වෙලා තියෙන දේ මටවත් පැහැදිලි නැනේ.

මය දවස් වෙදිදි අපේ බැන්ඩ් එකේ කිබේක් වාදනය කරපු විරෝන් අයියට ලොකු ප්‍රශ්නයක් ඇති වුනා. අවුරුදු අයක් ආදරය කරපු කෙල්ල විරෝන්ට බූලා වෙන කොනෙක් එකක් පැනලා ගිහින් තිබිලා. විරෝන් ඔහොම දෙයක් වෙයි කියලා හිතාගෙන පහුදිය දවස් විකේ විද්‍රවපු ගැටී අපි ගැමෝම සියුසින්ම දැක්කා. විරෝන් අයිය ඇස් දෙකේ කුළුප් ප්‍රශ්නගෙන ඉන්නකොට අපි ගැමෝම එය වටේ හිටියා. මං කළුපනා කරලා බැලුවා අවුරුදු අයක් එකට හිටපු කෙල්ලෙක් ඔහොම කරයි නම් මට කොහොම දෙයක් වෙන්න බැරිද කියලා. රෝග අපේ කොල්ලෙන්ට මය වගේ සනසන්න වෙන්නේ මාවද කියලා මට සැක හිතුනා. විරෝන් අයියගේ බෙදවාවකය හින්දා අපේ බැන්ඩ් එකේ වැඩකටයුතු එහෙම පිටතම වැටුනා. ආදරයේ වේදනාව තිසා කොල්ලෙක් දුක් විදිනා ගැටී මං විරෝන්ගෙන් හොඳුකාරවම දැක්කා.

විරෝන් අයිය ඉස්සර වෙවිව ගැමෝදෙයක්ම අකුරක් නැර ගැමෝ එකක්ම කියලා දුක තුනි කර ගන්න උත්සා කරනවා. රවුල වවාගෙන , කොණ්ඩිත් කපන්නැතුව ඇදුමක්වත් හරියකට අදින්නේ නැතුව උත්තක් දුක පෙන්නන්නැතිව ඉන්න උත්සා කරා. මටනම් කවඳාහරි මේ වගේ දුකක් උහුලුගන්න පුරුවන් වෙයිද?

මට තාම මතකය බැන්ඩ් එකේ එවුන් විරහා හිත ප්‍රැකටස් කරන්න ගැඹුවෙත් විරෝන් නැගිටලා යන ගැටී. දුක හිතෙන සින්දු යනකොට රේඛියෝ එකත් වහලා අනවා.

විරෝන් අයිය පුගක් තිහඩ ප්‍රද්‍රේශයෙක්.

"පුතේ.. මය තිශ්කෙද අය තමයි එක පාරටම දුරාගන්න බැරුව මොනවහරි කරගන්න හදන්නේ. ප්‍රතාල විරෝන් ගැන හොඳට ඇහැ ගහගෙන ඉන්න."

බැන්ඩ් එක කරන ඇත්තේ අපිට කියලා තියෙනවා.

"මල්ල මං තීරණය කරා මල්ල නැති වෙවිව දේවල් ගැන ආයෙමත් අඩන්නේ නැ කියලා. මං ආයේ කවඳාවත් බොන්නේ නැ මල්ල. අපි මොඩයෝ නොමෙන්. අපේ අම්මලා තාත්තලා ඉන්නවා. අපිටත ජීවිතයක් තියෙනවනේ. මම හිත ගඩ ගන්තා මල්ල."

විරෝන් අයිය මෙහෙම කියලා බීම, සිගරට ගැමෝදෙයක්ම මේලා බුද්ධිමත්ව වැඩ කරන්න උත්සා කළා. එත් එයට ඒ ප්‍රතිපත්ති දිගෙම ක්‍රියාත්මක කරන්න පුලුවන් වුන් නැ. විරෝන් ඒ කෙල්ලට ආය හමබවන්න හිජිල්ලත් පුගක් ප්‍රශ්න ඇති කරලා හිතුනා.

මය දවස් වල සුරංගත් මගේ ඔවුනට එක එක විසඟිත බූන්ත පටන් අරන් තිබුනේ. ගැබැයි ඒ ගැමෝදෙයක්ම මගේ හොඳට. මං ගැන උපන් ගැබැ අනුකම්පාවකින් යුතුව.

"මය ගිය කෙල්ල ගැන අමතක කරලා අපා බා. උසේ අපල කාලේ ගෙවිලා ගියා කියලා හිත ගඩගනින්. ඉස්සර උඩි මාය කොට්ටර පිස්ස කෙලිනවද? ආතල් ගන්නවද? ඒ කාලේ වගේ හිනාවෙලා විභිජිතක් කරලා ඉන්න බලපෑයේ."

සුරංගයාට ශින වෙලා තිබුණි මට වෙන කෙල්ලෙක්ව සේට කරලා දෙන්න. සුරංගයා ඒ ද්‍රව්‍යවල වුයි කරපු කෙල්ලෙක් හිටියා. පස්සේ පස්සේ මූ මාවත් ඒ කෙල්ලට අදුන්නලා දුන්නා. බලාගෙන යනකොට මුට එන වෙලා තිබුලා තියෙන්නේ මට ඒ කෙල්ලට සේට කරලා දෙන්න.

"උය උඩ ඔව්වර එලාගෙන වුයි කරන කෙල්ලට මට ආලා දෙන්න හදන්නේ."

"නැ බං. උඩ අපසට එකේ ඉන්න වෙලාවහෝ. උඩට වෙන කෙල්ලෙක් ආලා දුන්නාත් ඔය හැම ප්‍රශ්නයක්ම අමතක වුයි. මට ඒ කෙල්ල ගැන ඔව්වර හැඟීමක් නැ බං. උඩට කොහොමඟරි ආලා දෙන්නම්."

මුළුත්වය වෙනුවෙන් කෙල්ලක්නම් මේ තරම් කැපකිරීමක් කරයිද? කොල්ලෙක් වෙලා ඉපදෙන එක කොට්ඨාස පිනක්ද . ඒ ද්‍රව්‍යවල අපේ බැන්ඩ් එකේ එවුන්ට සුරංගයට ජේත්තා බැ. හැමදාම පැකැස් අතරම් උ ඇවිත් මාව ඇදගෙන යනවා. ඒ ඇර කෙල්ල භම්බවෙන වෙලාවට. මං පස්සේ බැන්ඩ් එකේ එවුන්ට තේරුම් කරලා දුන්නා ප්‍රශ්නේ ගැන. උන් ඊට පස්සේ උව ආදරෙන් සලකන්නා පටන් ගත්තා. ඒ උනාට ගාලිකා වෙනුවෙන් ගෙ බලාගෙන හිටපු මගේ හිත් මෙවැටි වෙන මෙකට ඉඩක් හැඳුන්නැ.

හම වෙන හැම කොල්ලම කෙල්ලෙනට බනිනා , ගරහන තත්ත්වයක් තමයි තිබුන්. ගැණු කියන්නේ මහ ජරා භාතියක්. තඩ සත්‍යකට විශ්වාස කරන්න බැරි භාතියක්. එතකොට මං ගාලිකාලා සෙව්වනදිලා ගැන හිතන් හිටපු විදිය වැරදිද? ඇත්තටම මං මේ සමාජයේ අතරම් වෙලාද? කෙල්ලෙළු කියන්නේ එක්තරා අවශ්‍යතාවයක් සපුරාගත්ත පමණක් සිමා කළයුතු භාතියක්ද? ඔවුන් වෙනුවෙන් කැප කිරීම් නොකළ යුතුදී? ආදරයෙන් මුසපත් නොවිය යුතුදී? මෙයද ධර්මතාවය?

මං හිතන විදියට වෙන ක්වුරුවත්ම හිතන්නේ නැති බව තේරුනා. මට අනිත් උත් හිතන දේවල් මහ ජුගුප්සානක පිළිකුල් දේවල් බවට පත් වුනා. මං හැම වෙලෙම හිතුවේ උන් ඔය විදියට හිතන්න පුරුදු වෙලා තියෙන්නේ උන්ට ආග්‍ය කරන්න ලැබිලා තියෙන ජරා කෙල්ලෙළු හිත්දා කියලමය. ගාලිකාලා සෙව්වනදිලාත් ඒ වගේමද? නැ නැ වෙන්න බැ. ඒ ගොල්ලා කොට්ඨාස භාදාද?

"උය අපරාදේ දිලුම. ඔය කෙල්ල ගියත් උඩට දුකක් නැතිව ඉත්ත තිබුනා ඒ කාලේ කරන්න ශින දේවල් කරගත්තා නම්."

උන් හිතන කැත විදිය නිසා මට උන්ට අප්පිරිය වුනා.

මං ගාලිකා මාත් එක්ක හිටිය භැවි ගැන වැඩි විස්තර කාටවත්ම කියන්න ගියන් නැ. ගාලිකා දිහා ක්වුරුවත් වපර ඇඹින් බලනවට මම කැමති වුන් නැ. ඒ වුනාට ගාලිකා අක්කා මගේ හිතේ ගින්දර පත්තු කරලා ගිහින් ඩුග ද්‍රව්‍යක් ගත වුනා. හැමෝටම මගේ වෙනස තේරිලයි තිබුණි. කමක් නැ මාසයයින්. ඔහාම අල්ලන් යමු.

මට ගෙදර ඉන්නකොට පිස්සු භැදෙන්න ඉඩ තියෙන නිසා හැමදාම බැන්ඩ් පැකැස් ආගෙන එගෙ යන්න පටන් ගත්තා. අපේ ඔක්ක්පැඩුඩ් ගහන සුදේග් එක්ක තමයි හටසට කඩවත ඉදෑන් බස් එකේ ගෙදර එන්නේ. සුදේග් මට වඩා වයසින් බාලයි. ඒ උනාට අමි දෙන්නගේ යාම නිට එකට බාධාවක් වුන් නැ. කිසිම කෙනෙක් කිසිම ද්‍රව්‍යක භාදාක් නොකියන කොල්ලෙක්. වැදගත් තැනාකට වැදගත් විදියකට එක්කන් යන්න බැරි කොල්ලෙක්. ඒත් මට උන් එක්ක ඉන්න කිසිම අපහසුවක් තිබුණි නැ. මං තමයි උව භාදායි කියලා මේ බැන්ඩ් එකටත් සේට කළේ. අන්තිමේදී උ බැන්ඩ් එකේ ගෙදර ඉන්න පුරතල් වුම් නෘතිව මුදු වුයි කරලා මාවත් එක්ක වාටර් කලා. ඒ ගෙදර අංකල්ව මම ගේප් කරේ හරි අමාරුවෙන්.

"අතේ අංකල්. සුදේශ් එහෙම කෙනෙක් නෙමේ අංකල්. උව වෙළාවකට පොඩි එකා වගේ. කිසිම දෙයක බරක් පතලක් තැවැසිය හිතලා බලලා වැඩ කරන්නේ තැවැ. මං වෙනුවෙන් සුදේශ්ට සමාච දෙන්න. ආයේ ඔහොම දේවල් වෙන්න දෙන්නේ තැවැ කියලා මම පොරාන්දු වෙන්නම්."

"ප්‍රතේ දිගුප්, ඔයා මහ පුදුම කතාවක්නේ කියන්නේ. ඉස්කොලෝ ඉවරකරපු ඉලත්දාරියෙක් පොඩි එකෙක් වගේ භැංසිරෙනවා නම් එක මානසික රෝගයක්නේ. ඔය මිනිහා ඔහොම මන්දුඩුධිකයෙක් වගේ වැඩ කරන්න ගත්තොත් හිරගේදරකට තමයි කවඳාහරි තතර වෙන්නේ. ඔය ඔයගේ යාථවා සුද්ද කරන්න එන්න එපා. මං අන්තිම වතාවට සමාච දෙන්නම්. ගැබැයි ආයේ එහෙම නාගී එක්ක කතා කරන්න තහනම්."

මං සුදේශ් එක්ක යනව එනවා දකින භැමෙම් මට අවවාද කරනවා ඔය ආග්‍රය තතර කරන්න කියලා. උගෙන් මට භොද්ක් නම් වෙන්නේ තැවැ කියලා. එත් මට එ කිසි දෙයක් වැඩක් වුතෙන් තැවැ. උව අනිත් උත්ට කෙසේ වෙතත් මට නම් යාථවෙක් වගේ සලකනවා. ඊට වැඩිය මොනවද?

එක ද්‍රව්‍යක් අපි අලුතෙන් හිත්දී සිත්දුවක් පැකැව්ස් කරු. එක හරියට එනකල් ප්‍රාගක් වෙළා පැකැව්ස් කරන්න වුතා. ඉතින් මායි සුදේශ්ගිය කඩවත බස් භෝල්ට් එකට එනකාට හටස හයට විතර ඇති. කවඳාවත් මේ වෙළාවට බස් එකේ ඇවිල්ලා තිබිබේ තැවැ භැම්දාම පැකැව්ස් කළින් ඉවරවෙන නිසා. වැඩ ඇරිලා යන සෙනගයි, වියුණ් ඇරිලා යන කට්ටියයි කඩවත පුරුම පුදුම සෙනගක්.

"දිගුප්.... අදවත් බස් එකේ කැල්ලකට වුයි එකක් දෙමුද? උඩ තිකං ගැණී මැරිලා වගේනේ ඉත්නේ. ඕවා අමතක කරලා කෙල්ලෙක්ව බයට කරලා බලමුද?"

මුට තියෙන අමාරුවෙ භැට්ටයට කෙල්ලෝ දායක් බාලා දුන්තත් දේ. මේක බස් එකේ විස්සු කෙලින්න ගත්තොත් මගේ කාඩි එකත් කුඩා. ඔන්න ඔහේ භැම්දෙයක්ම අමතක වෙන්නත් කියලා මාත් බස් එකට නැගලා අරුට ජ්ලේ වෙළා දාගලන්න පටන් ගත්තා. බස් එක ඉස්සරහ හිටිය වැඩ ඇරිලා යන කෙල්ලෙක්ව බයට කරන්න ගත්තා. මින්ස්සු ඔක්කොම අපි දෙන්නා දිහා බලනවා. මට ගානකටත් තැවැ. නැතිවෙන්න කියලා දෙයක් තිබුනෙන් තැවැ. භැම්දෙයක්ම මොහොතාකට අමතක කරලා සුදේශ් එක්ක එකතු වෙළා මල් වියසේ ආතල් එක ගන්න පටන් ගත්තා. වික වෙළාවකින් අපිව තල්ලු වෙළා බස් එකේ මැද්දට ගියා. සුදේශ් අමාරුවෙන් පොල්ලක් අල්ලන් තතර වුතා. උව ඇහින් මට මොනවද පෙන්නනවා.

උව තද තිල් පාට ගවුමක් ඇදුප් සුදුම සුදු වුවි කෙල්ලක් හිටන් ඉන්නනවා. මාත් එනෙනට් පලග් වුතා. අපි දෙන්නා කෙල්ලෙගේ දෙපැත්තේ ඉදන් කන්න පටන් ගත්තා. බස් එකේ උතුත් බලනවා. කෙල්ලෙත් ගානක් තැවැ. අපිට නම් ලුජ්ජාවක් බයක් ඇත්තෙම තැවැ. ක්ලාස් හින් එන නාගියක්ද කොහොද? මං එයගේ බැග් එකට අත බාලා විභිඛුවට වගේ පොතක් එලියට ගන්න භැදුවා. කෙල්ලට භාරේ අඩුවුතා. ස්රුස් ගාලා මගේ අතින් පොත අරන් බැග් එක ඇදලා අරගත්තා. එයා එ ගමන්ම හිනාවෙම් මං දිහා බැලුවා.

දෙයියනේ ගාලිකා අක්කා. මට මගේ ඇස් දෙක අදහගන්න බැරිවුතා. ගාලිකා අක්කා සුදුම සුදු වෙළා. මේ භාල්මනකද? මට උන්හිටි තැන් පවා අමතක වෙළා තුෂ්මිම්හුත වෙළා ගියා. සුදේශ්දිගටම එක එක විකාර කියවනවා. මං ආයෙමත් පාත් වෙළා බැලුවා. එ සුදු මුණ්මයි. ගාලිකා වෙගම ලස්සන සුදු නාගියක්. එ උසමයි. එ හිනාවෙමයි. මට එ කෙල්ල එක්ක වවනයක් දෙකක් කතා කරන්න තියෙනවා නම්. එත් මොය හිනාවෙනවා විතරයින්. මං සුදේශ්ට අතින් සන් කරු දැන් බයට කිරිල්ල තතර කරමු කියලා.

රෝපස්සේ කෙලුලට වායි වෙන්න හමබ වුනා. උපන්තේකට මේ බස් රුවී එකේ මෙව්වර ලස්සන කෙලුලෙක් දැක්කමයි. සුදේශ්වර්ත් වික වෙළාවකින් එතතම් වායි වෙන්න හමබ වුනා. උග් කතාකරන්න කොට්ඨරු වුයි කරත් කෙලුල වචනයක්වත් කිවිවේ නැ. හිනාවෙටි බිම බලන් හිටියා විතරයි. පුදුම වාම බවක් , අහිංසක බවක් , පිරිසිදු බවක් . මේ තම් මිනිස් ආත්මයක් නෙමෙ කියලත් හිතුනා. මෙව්වර අහිංසක හිනාවක් තියෙන බයාද විදිහට අපි කියන ඒවා හිනාවෙන කෙලුල කවුද? කනේ කරාවු නැ. අත් වළලු මුදු නැ. බෙල්ලේ මාලයක් නැ. එත් ලස්සන හොඳවම ඇති. කෙලුල කොහොමහරි වචනයක්වත් කතා නොකරන්න වග බලා ගත්තා. අපි හිනා ගත්තා එය ගොඟ ඇති කියලා. මේ කෙලුත් අපි බහින අන්තිම හොඳව් එකට වෙනකල්ම ආවා. අන්තිමේදී අපි අපේ වෙළිගොන් නම්බර තියෙන බැහැර එකේ නෙම් කාඩ් දෙකක් දික් කර. පුදුම වැඩක් වුනේ. එය කිසිම පැකිලිමකින් තොරව ඒ දෙක අරන් පර්ස් එකට දාගත්තා.

කෙලුල බස් එකෙන් බැහැලා හෙම් හෙමිනිට ඇතට ඇවිදන් ගියා. පුගක් ඇතට ගිහින් එක පාරක් හැරිලා බැලුවා. අපි කන්න දෙයක් ඉල්ලනවා වගේ බලන් ඉන්න හැරී දැකළා එයාට හිනා ගියා. අර ලෙරි , කාර් , බස් මැද්දේ සෙනග කඩ් මුඩියේ ගෙවල්වල් දුවන හදිසියේ, ඉර කළබෙලන් වගේ බැහැලා යන්න හදන අස්සේ, අර අද්දාත සුදු කෙලුල තමන්ගේ පාඩුවේ හෙමින් ගමනින් ඇත ඇත නොපෙනි ගියා.

"කවුද බං ඒ කෙලුල?"

සුදේශ් මං දිජා විශ්මය දෙවන දෙනෙතින් බලාගෙන හිටියා.

"දිගු අපි ලබන සතියෙන් මේ ද්වසට මේ වෙළාවටම මේ බස් එකේම එමු. එදාටත් මෙකි ක්ලාස් එයිනේ."

"මට තම් වැඩක් නැ සුදේශ්. මගේ ඔහුවේ තියෙන ප්‍රශ්න හොඳවම ඇති."

මම ඒ කෙලුල ගැන මතකය බස් හොඳව් එකේම රඳවලා ගෙදර ආවා. එත් හරි හැරී නින්දකුත් නැ. ගාලිකාගේ මුහුණුවර මැවි මැවි පේනවා.

අත්තිමේදී මට හිතුනා සෙව්වන්දී අක්කට හැමදේම කියන්න. ඒත් මං ගාලිට පොරුන්දු වෙළාගෙන ඉන්නේ කිසිම දෙයක් එලි නොකරන්න. මං කළබෙල වෙළා කරන දේවල් නිසා ගාලිකා කටඩාහරි ආපහු ආප් ද්වසට අපි දෙන්නට ප්‍රශ්න ඇතිවෙයිද මන්දා. ඒත් වෙළා තියෙන දේ හරියට දන්නේ නැතුව හිතේ අමාරුවෙන් ජ්වන් වෙන්නේ කොහොමද? මට බැඳීම තැනා සෙව්වන්දී අක්කට කොළු කර. සමහර දේවල් වහෙන් ඔරෝ ඇහුවා. සෙව්වන්දීගෙන් මම ඇහුවා ඇත්තට ගාලිකා අක්කා ගියේ කොහොද , අර තටත කටටිය තාම ලංකාවේ ඉන්නවා නේද කියල. සෙව්වන්දී අක්කා කාටවත් කියන්නේ නැ කියලා මාව පොරුන්දු කරගෙන බරපතල කතාවකට මුල පිරුවා.

අසාර්ට ඇමරිකා ඉදලා ඉන්දියාවට එන්න වෙළා. පොර තමයි ගාලිකාට විකට් එවලා ගෙන්නගෙන තියෙන්නේ. අසාර් එහි ජොනි එකක් කරනවලු. ඉතින් ප්‍රශ්නයක් නැතිලු. මුළු අහසම මගේ ඔහුව උඩට කඩන් පාන් වුනා වගෙයි. ඒත් මම සෙව්වන්දී අක්කට මොනාත්ම වෙනසක් දැනෙන්න ඉඩක් තිබේ නැ.

"එයා ඔයාට කොළු එකක් දුන්නේ එහෙම නැදු අක්කි?"

"තාම නැ මල්ලේ. ඒ දෙන්නට ඉතින් කොළු කරන්නවත් වෙළාවක් නැතුව ඇති. දන්නේ නැදු ඉතින් දෙන්න හමබ වුනාම අපි හිටියද කියලවත් මතක නැතුව ඇති."

මාව හිතුල වෙළා ගියා.

"మె మాసే అనుత్తించి లభించాలి తేడి అక్కి?"

"మం తితనీనే నై మల్లె ఆయి కూలెకం లిడి కియలు. కవిధరి అనుభింబయెనీం లిడి. ఆవట గైలైది అపే గెఫర నామి లినా లికికే నై."

"లే మోకాడి?"

"లీయా యనీనా గియా మల్లె. కూవట కియనీనా లిహా. అసూర్ లిక్కి యనీనా ఓడిల వైచియ లెనా వీడియకు తిపివెచ్చి నైనే. రిక దుషణకు గియాప పసేసే అపే గెవల్ ల లలిత కియనులు. ఆడి మల్లె గియా పిలిం ఉహనీనే?"

మం షెవినిది అక్కికం కియనీనా డెయకు తిపివెచ్చి నై. గోనీ లిక తియలు గితినీ ఉస్సెరుగు భూర గావ లిల ఉధగించా. ఉలిల లిపీతియే గహగెనా గహగెనా యనీనా తితనులు ఔరెనాకమిం. మం లీవితయ గైన కవిధరతమి నొఱ్చును కలకిరిమికు, తనికిలమికు, బయకు తితప ద్వినొనీనా గాంచా. మం భూ పలవికారయెకు. లికినే మె విగె దేపల్ అహనీనా మం లీవిత వునే. ద్వినీ ఉతినీ ఉక్కెకామ ఉవరడి. మం మ్రుల లీవితెనిం పరుదు ఉన్నా కియలు తెర్కుణు. మం కోఖూమద్ లెతనినీ ఉస్సెరుగుల లీవితయ గొపునాగునీనే? మం లెతనినీ పసేసే కోఖూమద్ లెతిస్సు విశీలుసు కరనీనే?

ఆడి గాలికు అక్కికా మంగె అంజిసకు ఆదరయత లిక్కి షెల్లులో కిరె. తితప ఆలే కలకిరిమికు మం గైనా అన్నుకమిపువుకు వితరడి. మం ధనీనే నై ఆడి కియనీనా. గాలికు అక్కికా గైన నామ అబమల్ లేశ్చువుకు తయాలుత ధేషయకు లెవెరుయకు తితప ద్వినునే నై. లీవితపం మం గాలికు అక్కికం ఆదరే కరలడి?

లీనీ మం తరుకున్నాకులు తితలు బైల్రులు. షెవినిది అక్కికా కియనా గైల డెయకుం పిలిగినీనా ప్రశ్నలై. కవ్విదు షహనిక దెనునే లీయా కియనీనే ఆతీతమి కియలు. షెవినిదిల అపి గైన షూక తితలు తియెనా తినీధూ మంగె కిరినీం మోనావుగరి అల్లెగెనీనా తితనీ లొర్క కియనులు ఆతి. లెహెమ తిన్నునామ మంగె తితప లెల్కు షహనయకు ద్వినునూ. మంగె రత్నతరనీ గాలి మం కవిధరత ఓయ విగె వైచియకు కరనా లికికే నై. లెహెమ దేపల్ తితలు మం మంగె తిత రపిలు గాంచా. తప రిక దుషణకినీ లీయా లిడినే. లితకల్ లొర్కపం కలబిల లెనునే నైతివ ఉనీనా చినా.

పీట పసేసే మం విరు తితయకు లులులు. ఉనీనా తైనాకినీ మంగె ప్రాంలి షిఠినా కృమారి లికమ లిక షైరుయకులు తావ బలనీనా ఆలీనీ యనీనా కియలు. తితెనీ ద్విక తివిల తినీధూ మనీధూ తభ్యువుకులు వైవ్రునూ. మం షూడెంపులు అపిగహగెనా కవిలత బైనాచి లిక్కె గెఫర తితినీ షిఠినీ షిఠిన్ను రెకోచి కరు. షూడెంపు మంగె తితెనా గైలిల తెర్కు మంగె గైన తరమ బ్లూధియకు, సంలేచి లివుకు నై. ఉహె షాపు విగె ధెలనులు. ద్వా గాలికు గైన వైచియ ధనీనేనే నై. ఉతినీ మం లూపలు అపే బైనాచి లిక్కె లివున్నొలు వైచి డెయకు కియనీనా గియే నై. గాలికు గైన మంగె కిరినీ వైర్కి యిలుకు తితప లెతి కవిధరి గాలి ఆయెమత ఆప్రువుల మం లీయాగె మ్రుణ బలనీనే కోఖూమద్?

ఎధూ అపి కచివితినీ లిసే లికం నాగెడ్డి హయ వికికు పాగ్గులెలు. అనుత్తిం హోల్పె లికం లిసే లిక కిప్పు కారడ్డిలు షూడెంపు లికపూరమ క్కాగునీనా గాంచా.

"ఇల్లెత అర బలపునీ..."

మం ఉకుండం లీడ్సిహావ బైల్రులు. అర ష్టు కెల్లెలు, వైనునీ లిక్కె పతీతర కచియకు గావ ఉనీనులు. మాడి ఆర్కి ఉకుండం హోల్పె లికెను బైగైనా లీడ్సిహావ ఆలీనీను గియా. తామ ఉనీనులు పేనులు.

"మోకాడ షూడెంపు కరనీనే?"

"అతి లితన రూపసరణిను అనితు ప్రతింపి ఆవీధను యాగమి."

అతి దేహం కెల్ల టాబిను వికాకు రూపసరణి ఆవీధను గియా. అస్యార్థికాడి. కెల్ల పత్తరకారయను లికుకు బర లేకా. లేకియనునే మొయాద కతు కరనునా ప్రార్థనలు. లేకునాద అతింపు ద్వాకుకే నై.

"మంచం కెల్ల ద్వాకుకే నైనే అతి మె ప్రతింపి యనవా. అతి ఆయిటు లితనిను జివిప్ర ప్రతింపి యాగమి."

అతి తీరణయ క్షీయాతమక కరు. కెల్లలు మోనుఖరి చుండియిమ చనునివేదనాయ ఉన్నా. అతి లితనిను యనకొండి మంగే అతే తిపిల తచ్చి బోకసే గిలూరు లిక ద్శు లియాద బైల్చున్నా. కెల్ల లికపూరపి మె గిలూరు లిక అరను యనునే కువ్వు కియలు బలనునా మం ద్శు బైల్చున్నా. అతి మోగూతికి గల్ గైల్చున్నా. మం గ్యాలికువ లికు వ్యున్నా. లియా కర్కూవనుంచి జినూవకిను సంగ్రహ కరలు ఆయి పత్తర తోరను పాపను గతించా.

రీతి పస్సిసే అతింపు యనును బై. లితన తియెనా రంకప్ర కరనుతెను రంకప్ర గను మ్రువులెను ఆయిటు లేకైశాద ఆపా. కెల్ల పత్తర బలలు రూపర వెల్లా అతితు లికుకు జినూలెల్లా ఆపా యను పాపను గతించా. ఆపి మొయా గ్యాలివిగెం జినూలెనునే? కతు కరనకొండి లిక విగెండ ద్శనునే నై. మాడి ష్ట్రెడ్జ్యూడిటు మె కెల్ల కొఱెవ్వు యనునే కియలు బలనునా ద్శిగించి పస్సిసేను గియా. లేక వెనకొండి ష్ట్రెడ్జు మంగే అతే తిపిల గిలూరు లిక ఉగే అతింపు అరను రూపరడి. ఉం రూపసల్లు ద్వాకు అర కెల్లగెం అవిధానయ గిలూరు లికి వెయించి ఉన గ్యారి. అనే గోను నూమించా. కువ్వుర్చరి లేక గఱలు పెనునును కివిలోపు ఉంచి తండి విషకనును లెనునే.

కెల్ల ద్శిగించి జినీల్లు అనితు బస్ గోల్చు లికెను తల బస్ లికికి నైగలు వాచి వ్యున్నా. లేక లితనిను పాపను గను బస్ లికుకు. అతి దేహం జినీ కెల్లలు పేన గరియకిను లిలియే జివిగతించా. తల విక వెలలుకిను బస్ లిక తిపితు వెడడి. వ్యార్డులు వెగే లిలియ బలద్శు అతింపు ద్వాకలు బికపు గ్యాలు జినూ గియా. లితన రూఫలు బస్ లిక తిపితు వెనకల్లం అతింపు జినూ వెల్లి జియా. లేక జినూ అజించకిది. పియకర్డుడి. మిలకు వెగే. ష్ట్రెడ్జు బస్ లిక తిపితు వెనకల్లం మోబియెకు వెగే ద్వాగ్లువు. అనుత్తించి అతి దేహం అత వ్యాఖ్యానించి ఉన్నా. అనే గ్యాలికు రూపనువునే. ఉహామ జితాగెనా మం రీ నినుండి గియా.

అతి జియు వేడిహె కెల్లకు నెవెడి వెగే. లియా గ్యామధు అతనవా వెగే. క్లాషు యన కెల్లకు లెనును బై. కొఱె గరి త్యాగి లికుకు కరనవా వెగే. గెలుతు గుపుచు ఆవీధలు బలనును వీని. అనే మనుధు తలతు క్యాపు కతువుక ఆరమించి మె జనీలుచును యనునే. నై లెనును బై. మం నామి వ్యాచికు నైనే. మం గ్యాలికు రూపనువునే. ఉహామ జితాగెనా మం రీ నినుండి గియా.

రీ గావ ద్వాపు అతి ష్ట్రెడ్జు వేడియి కవివు బస్ గోల్చు లికి గియా. విక వెలలుకు రూపనుకొండి కెల్ల ఆపా రూధను లిని పాపను గతించా. లియా ద్శర్తియామ అతింపు అస్యానిగతించా. జినూలెల్లి ఆవీధ అతి గ్యాలినుంచి జివిగతించా. లేతు కతు కరనునా తరం మండి అర్థి పణ తిపినె నై. బస్ లికెను అతి ద్వాగ్లనునే నైతు వ్యాగెను వేడియి ఆపా. అనుత్తించి బస్ గోల్చు లికెను వైగ్యలు కెల్ల అధను పత్తరకారయు గ్యాలి గియా. మాడి అర్ధిడి రంకప్ర గనును గియా. మె పత్తరకారయను లికుకు తియెనా జమిలనుండికి మోకండ్డి? తాతించి వెనుడు? లెనును బై, ఉం పూతుల లెలుకు లికెను వెగే. మెలించ జిడ్చెవు కెల్లకు ఉగే ద్వాలెవుకు లెనును బై. కెల్ల పత్తరకారు అరను లెనుధు ద్శువు మె యను గతించా. అతితు పస్సిసేనుంచి జినీ రంకప్ర దీకికయా.

"ఎంపా. మం రంకప్ర కనునే నైనే."

"అతితు లెనుదు కనునే నై. అడ వితరడి కనునే. ఉయతు అనుత్తించి విషాది కనునే."

కెల్ల జినూలెల్లి రంకప్ర వికకు గతించా.. "మం ఆపా."

"මයා කොහොද වැඩ කරන්නේ?"

"එක වැඩක් නැතේ."

"මයා කොහොද ඉන්නේ?"

"කදාතේ"

"කොයි හරියෙද?"

"හෝ එවා කියන්නේ නැ."

අපි බස් පටන් ගන්න තුනටත් ආවා. එයා ර්‍යෝ වගේ හදිසියෙන් බස් එකක තැග්ගේ නැ. බස් දෙක තුනක් විතර යන්න ඇරලා අපිත් එකක කතා කර කර හිටියා. මායි සුදේශුයිත් පුද්ම වුතා. මේ කෙල්ල මාර හොඳයිනේ. අපි කතා කරනකලදී කොහොද ඉදලා තියෙන්නේ. හොඳට අදාන කෙනෙක් වගේ පුග වෙලාවක් කතා කර හිටියා. එයාගේ පුගක් විස්තර කිවිවා.

"මයා ඇය බය තැතුව අපිත් එකක කතා කරන්න හිතුවේ?"

"නැ ඉතින් මට මුල්ම දවසේ තේරුනානේ ඔයාලා සංගිතකාරයෝ කියලා. ඉතින් ඒ වගේ සංවේදී අයගෙන් කරදරයක් වෙන්නේ නැ කියල මට තේරුනා. ඔයාලා හොඳයි කියලා මට දැන් තේරෙනවා. ඇත්තටම ඔයාලා අදුරුගත්ත ලැබීම ලොකු සතුවක්."

"අපිටත් සතුවුයි. ඒ වුතාට ඔයා මුල්ම දවසේ ව්‍යනයක් වත් කතා තොකර හිටියම අපි හිතුවා ඔයා ගොඳවෙක් කියලා." ඔයාට හිනා ගියා.

"හරි දැන් මම කතා කරනවනේ. මීට පස්සේ හිනා තරම් කතා කරමුකෝ."

අපේ පවුල්වල විසතර , ඉගෙන ගන්න කාලේ විස්තර , පුගක් දේවල් ඒ කෙල්ලට කිවිවා. එයා ඒ උනාට වයස නම් කිවිවේ නැ.

"මම නම් හිතන්නේ ඔයා අධියා කෙනෙක්" කියලා මට කිවිවා.

"මයා නම් මල්ල." සුදේශ් ගේ මූණ පුළුවු වෙලා ගියා.

"එහෙනම් මම හින් එන්නම්."

කෙල්ල වෙලාට බැලුවා. මටත් ඒදිහා බැලුනා.

"මය ඔරලෝසුව පොඩිඩක් පෙන්නන්න."

ගාලිකා අක්කගේ වගේම ඔරලෝසුවක් හරියටම මේ කෙල්ලගේ අතට ආවේ කොහොමද?

"කොහන්ද ඔය ඔරලෝසුව?"

"මට තැග්ගක් හමබ වෙවා එකක්.... ඇය එහෙම ඇහුවේ?"

"නැ මම කුමති නැ ඔය ඔරලෝසුවට."

කෙල්ල පුද්මෙන් වගේ මං දිහා බැලුවා. ඒ ඇය කියලනම් ඇහුවේ නැ.

"ఉషఃసర ఉషఃకోటే యనా కూలే మగే పసంజెను ఆప్రు కోల్లేకుం జివియా. గ్రావైది మం క్రామతి వ్రినే త్వా."

"హరియం మె లాల్లి విగెం తమడి. మం శ్రీ మ్రుల్లం దుష్ణే జిత్వాలే మె శయావత్స్థి కియలు."

ష్రద్ధేం క్ర్యాధర లోస అర కెల్లేధ్యా బ్యాల్రువా.

"అనే గ్యాలికూట్ చియా విగెం తమడి." లిహెమ జిత్వాల మం కివిలెవ త్వా.

"ఉత్తిను లీకాల మోకాదు వ్రినే?"

"మం మె వినాత్మర్థత్ కూత్ లీకాకాలిత్ యాల్ వ్రినే త్వా. లీ డేవ్లు విల్లా జిత యెదెవిలెవ త్వా. పూబి వ్రిబి తమడి కారే."

కెల్లే బ్యాల్లా జియాల పసంజే లూడి ష్రద్ధేణ్యుడి కల్పనా లోక వల జిల్లా ఆపహ్ల ఆర్వెడిను ఆపా.

"డ్రైష లీ కెల్లులు భాగనును తియెనాలు నామి జిరు బం"

"పిస్స్యుడ బం ద్రుచిల వచా వ్రిబిల్లునే. మం కరప్ర గోనుకమి నామి ద్రుచిత్ కరనును లీపా. అనికా లీ కెల్లు గైన మోనావ్ అపి ధనునే. లియా కియనా కిషిమ దెయక్ లీకపార విష్టుస కరనును లీపా."

"లిహెమ కియనును లీపా బం. బ్యాల్రుమ పేనులునే లీ కెల్లులు హోద్ది కియలు. ఊవిర అంచించక కెల్లేలుకేగే అపేసచి లీకాక్ తియెనును విధిఖాన్ త్వా బం. లీకి బోర్క కియనునేన్ త్వా బం."

మంత్ లిహెమ జిత్వున్నా.మ్రునే లప క్ర్యాలుకుపుత్ త్వాతి హాక్ విగే జినాలెనా అంచించక్ వామ కెల్లేలుకేగే వ్రైధ్యాక్ తియెనును విధిఖాన్ త్వా.

"ద్రుచిల జినా దెయక్ కరగనిన్. మం నామి ధైన్ లీపా వ్రిబక్ త్వా." మం ష్రద్ధేం ఉపికపి ల్లా ధ్వనును.

మం హవిస గెదర ఆర్వెత్ ష్రరంగయం విస్తర కివిలు. ద్రు మం లనినును గట్టు.

"ద్రు మహ బ్రుర్ వెకునే. ష్రద్ధేం విగే ఆర్బిల్లయ్ లీకాక కెల్లేలుకుపు రోక్ కరనును యనవ్డ? ద్రు సను విగే. దికుకొమ వర్షపు కరచి. ద్రు జిత్వే అమార్ వెన్ ఉనును లీకుపు కరనును తియెనా హోద్ది వ్రిబి తమడి ఉయ కెల్లులుకుపు వ్రుజి కరనా లీక. లీతకొమ ఉయ హ్యమదెయకుమ అమతక వెల్లా యది. ధైన్ గ్యాలికూ ఆసుప్త లీకాక హోద్ది ష్టై గనునులు ఆచి. ద్రు జికం బోర్కుల మెహె వీదునును లీపా."

"మం మె కెల్లు గైన లిహెమ డేవ్లు జిత్వునేన్ త్వా బం. మగే జిత లీ విగెం దెంకాల తపమ ష్రధ్యానామి త్వా. అనికా ష్రద్ధేంగే జిత్వే లిహెమ దెయక్ తియెడ్ది మాత్ మ్రెధాత్ లెనా లీక క్ర్యాత వ్రిబకునే."

"ద్రుచిల పిస్స్యు.ద్రు జిత్వున్ ష్రద్ధేం ద్రు ఉనును కల్పనుపుత్ ద్రు గైన జితడి కియలు."

కొహొమ ద్రుత్ అర కెల్లు గైన మగే జిత్వే క్ర్యామైత్తాక్ నామి తిభునే త్వా. అపిత్ లీకాక కాతు బహ కరనా మార్చిమం ఆప్ర లీక గైన లోకు సత్తులక్ తిభును.

එත් ඇත්තටම මගේ හිතේ මොන සතුවකද? ගාලිකා නැති ලෝකයේ මට මොන ජීවිතයකද? ගාලිකා මාත් එක්ක හිටපු විදියටම දැන් අසාර් එක්ක ඉත්තවා ඇතදී? එහෙම හිතනකාට මාව පිටිවිලා යනවා. ඒ නිල්පාට ගුවම , ඒ රන්ව්න් පාට ගිරිය , මට හිමිවෙලා තිබුන භැමදෙයක්ම දැන් අසාර් භුක්ති විදිනවා ඇති. ඇස් දෙක පියාගත්තම මට මැවිලා පේනවා අසාර් ගාලිකාගේ තොල්පෙති සිපගන්න විදිය. මට ඔයට වැඩිය තම තව දුකක් නැ. මාත් එක්ක හිටපු විදිහට තව කෙහෙක් එක්ක ඉන්නවා කියන එක මට කොහොමවත් දා ගත්ත පුලුවන් වුනේ නැ. මම ඇඹුවා. භැමෝටම හොරෙන් කාමරයට වෙලා දොරවහගෙන සාගරය වගේ කදුල් සැලුවා. එත් ඇවිලුණ ගින්න නිවන්න ඒ කදුල් වලට පුලුවන්කමක් තිබුණි නැ. භැම්ඩම උදේ නැගිටිනකාට ගාලිකාට මතක් වෙලා ඇභෙනවා. රෝ නිඛාගන්න බැ. එක එක මනස්ගාත හිතේ වද දෙනවා. ඔය භැමදීම නැති කරගත්ත අමතක කරගත්ත මම කළේ සුදේශ් එක්ක එකතු වෙලා පිස්සු නටපු එක.

ඉතින් ඊ ලග දච්සෙන් මම සුදේශ් එක්ක භවස භය වෙනකාට කඩවතට ගියා. අර කෙල්ලත් බස් එකේ ආවා. සුදේශ් මාවත් පෙරලගෙන ඒ කෙල්ලගේ කරේම නගින්න හදනවා. පුදුම වැඩක්නේ වෙලා තිබුණේ. එදා අර කෙල්ල අගෙන ඇවිත් හිටයේ වෙන ඔරලෝසුවක් හරියට එයා මගේ හිත තෙරුම් අරගත්තා වගේ.

සුදේශ් ගෙන් නම විසුමක් නැහැ. දෙලන දැඟලිල්ලට බස් එකේ මිනිස්සුත් බලනවා. අර කෙල්ලටත් වාටර්. මං ශින දෙයක් කරගත්ත ඇරලා පැත්තකට වෙලා භවියා. සුදේශ් ඒ කෙල්ලට ඇහෙන්න සින්දු කියනවා. උං ඉස්සර ඉන්ම හිතන් ඉන්නේ විජ වෙන ලස්සන කට්ඨඩක් තියෙන පොරක් කියලා. අර නාගින් ආමාරුවෙන් අහගෙන ඉන්නවා. පස්සේ අපි එයත් එකකම ගිහින් ඊ ලග බස් එකටත් නැග්ගා. ඒ වෙලාවේ තමා බස් එක එතනට ආවේ. බස් එක හිස්. මේ නාගි ඉස්සල්ලම ගිහින් බස් එකටත් නැග්ගා. එයා පිටපස්ස වෙන දේවල් දැක්කේ නැ. සුදේශ් එක පාරම මාව තල්ලු කරලා දුම්මා. එත් මං බැලුවා මුට මොනවා වුනාද කියලා. උං මට කලින් ඉක්මණට බස් එකටත් නැග ගත්තා. ගිහින් අර නාගි ඉන්න තැනින් වාඩුවනා. ආ..... මේකය මේ. මු හිතන්න ඇති මම උංට කලින් ඉදාගනිසි කියලා. මොඩයා...

මං උන් දෙන්නට පිටපස්සේ සිටි එකෙන් වාඩු වෙලා බලන් ගිවියා. සුදේශ් කෙල්ල දිහාටම නැවිලා එක එක දේවල් කියනවා. කෙල්ලත් කිසිම ගානක් නැතිව හිනාවේලී අහන් ඉන්නවා. සැරෙන් සැරෙ උං පස්ස බලනවා මත් ඉන්නවද කියලා. තාම බස් එකට කටුරුවත්ම නැග්ලා නැ. මම මේ අලුත් ජොස්ට දිහා බලන් කල්පනා කරා. මට කටුවාවත් මේ වගේ කෙල්ලෙක්ගේ ආදරය හිමි නැ නේදී? මට කැමති වෙන්නේ ඉතින් ගාලිකා වගේ හොඳ කරන්න බැරි ලෙඩක් හරි මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක් හරි තියෙන කෙල්ලෙක් විතරයිමද? මට මේ වගේ හොඳ කෙල්ලෙක් හිමිකරගත්ත තරම් වාසනාවක් නැදීදී? මට මං ගැනම දුක හිතුනා.

අපි ඒ බස් එකෙනුන් අන්තිම හෝල්ව එකටම ගිහින් බැහැගන්තා. අරයට තව බස් එකකත් යන්න ඕනෑම. අපි එකට ඇරලුවන්නත් ගියා. ඉඩ තියෙන බස් එකක් එනකල් ඩුගක් වෙලා කතා කර කර හිටියා.

"මම හරිම දුප්පත්. අපේ ගෙදර භැරෙන්නත් ඉඩ මිදි." ඒ කෙල්ල හිස් අවකාශයේ කොටුවක් ඇදාලු ගෙදර ප්‍රමාණය පෙන්නුවා.

"ඔයාව මෙවිවර කල් ආග්‍රය කරලත් අපි විස්තර දන්නේ නැනේ."

"මගේ විස්තර මොකටද? අපි මෙහෙම ආග්‍රය කරමු. මම ඔයගොල්ලෙ ගැනත් කිසිම දෙයක් දන්නේ නැනේ. ඉතින් තව හොඳ අදුනගත්තම වැඩි විස්තර කියන්නම්."

"ඔයාගේ නම මොකදීදී?"

"රේණු"

"ඉතිරි වක?"

"එච් ඕන තැ. දැනට රේණු කියලා කියන්නකෝ."

"මම ඕ-ලෙවල් විතරය කළේ. එතනින් එහාට ඉගෙන ගත්තේ තැ."

මට පැවි කියලා හිතුනා. සමහරවිට දුප්පත් ඇති.

ර්ලග ද්‍රව්‍ය සුදෙශ් ආවේ තැ. මං සුරංගයත් එක්ක කඩවත පොඩි වැඩකට ගිය ගමන් හවස් වෙනකල් ඉදලා අර වෙළාවට බස් හෝල්ව එකට ආවා. රේණු වෙනදා වගේම ශිනා වෙවි ආවා. මං සුරංගයත් අදුන්නලා දුන්නා. එයා සුරංගත් එක්කත් හොඳට කතා කලා. හැමෝම මහස්ස වෙලා දැඩිය ඉගෙන, කජ්වෙලා යන වෙළාවේ රේණු විතරක් උදේ මල් පොහාටුවක් වගේ පිපුණ ගමන් වගේ ප්‍රබේදවත්ව ශියා.

බස් එකේ සේනාග අස්සේ සුරංගය මගේ කණට කරලා අර කෙල්ලගේ හොඳ කිවිවා.

"ගාලිකා අක්කා වගේමය නේද බං. ඒ කෙල්ල හොඳය වගේ. අහිංසක පාටයි. කිසි ආඩම්බරයකුත් තැ. අද සුදේශුත් නැති එකේ උඩ ර්ලග බස් එකෙන් තැගාලා පලයත්. මං අතනින් බැහැලා ගෙදර යන්නම්."

"ඕන තැ බං. මොකටදී? සුදේශ් දැනාගත්තොත් එහෙම"

"කමක් තැ බං. උඩ ලියලා දිලා තැනේ. ශිහින් බලපන්කො. මොනවාහරි වෙයි."

සුරංගය බැහැලා ගෙදර ශියා.

"මං ඔයත් එක්ක මහබාගේ යන්න එන්නදී?"

"මොකටද එදී?"

"එයා තනියමනේ."

"ඇ... එකදී? මං එන්න කියන්නොත් තැ. එපා කියන්නොත් තැ. ඕන නම් එන්න."

"එහෙනම් මම යන්නම්."

"ඇ... තැ... තැ... කමක් තැ එයා එන්න."

රේණු ශිනාවෙලා කිවිවම මගේ ශිතේ බය ඇරුනා. එයා මාව පත්තර අයියටත් අදුන්නලා දුන්නා.

"මේ මම අදුරන මල්ලි කෙනෙක්." එයා මාව අදුන්නලා දුන්නේ එහෙමයි. ඒත් මාව මල්ලි කෙනෙක් වගේ පේන්නේ තැනේ.

"එ ඔයාගේ කවුද?" මං යන ගමන් ඇගුවා.

"එයා මගේ දුරින් තැ කෙනෙක් වෙනවා. ඉස්සර ඔයාලා වගේම ගිවාර් උස්සන් එහේ මෙහේ ගිය සංගිතකාරයෙක් තමයි. පස්සේ අංගහාගේ හැදුනා. ගෙදර ශිවියොත් මිස්සු හැදෙන ශින්දා ඔය පත්තර කඩයක් දාලා දිලා තියෙන්නේ. මං ඉතින් හැමදාම හවසට ශිහිල්ලා සැප දුක් අහලා එනවා."

మం రేణు గైత హోద గైతింకు పశల వ్రిన్నా.

శియడి మాడి లస్ లికిత నైగలూ వుబి వ్రిన్నా. శియా బ్రూగస్ కతుకరు. ష్రుదేం లికుకు విగె నెమెడి. బ్రూగస్ వైధగస్ డెవల్ కతు కట్లే. మం నికిమం విగె శియా ఉపస్థిత అవ్విరైడ్ ఆచ్చువా. అఖే... బెద్దయకి! మొ నంగి ఆచ్చియా మం వబా అవ్విరైడ్ తునాకమ్ వైచిమల్నేస్.

"అపియో రేణు శియా ఆకుకు కెతెనాకసేస్."

రేణు ఆకుకు మం దిగు బల్లు అంచించకవి తిన్నా వ్రిన్నా.

"మాత్ తిచ్చువా శియా ఉస మహిత గపియద మల్లె కెతెనాకు వెనీస్ ఆతి కియలు. శియాగె మ్రుణు అంచెలు బల్పులించి పెంచువా పోబి పూచి. మం మగె నికిమి తిమ్మిన ఏవుల్లేకూచి అతగాలు బైప్పువా.

మగె యి తిన మం జర్మి కరనస్త పాపన్ గట్టు.

"ఇంక్లెష ... ఉచి ఆయె ఆకుకు కెతెనాకు లికుకు ఆచ్చిలెనీనాడి యనీనె. ప్రాల్వినస్తామి రీ వైప్పున విలే దుంపులైస్ వైపుయన్."

మం శితన ఉద్దలు రేణు ఆకుకు కియలు కతు కరు. శియన్ మం మల్లె కియలు బోహొమ ఆధిరెన్ షైల్కువా. మగె తబి బోన్ లీక ద్వికలూ శియా తిన్నా వ్రిన్నా. మం లీక తియన్ ఉనీనే ఆచ్చి కియలు శియా ఆచ్చువే త్వా.

"శియా మోకకు గరి లోకు ప్రశ్నయకు తించే తియన్ నేడ్ ఉనీనే. మం తేరెనువా మల్లె."

"తివి ఆకుకేస్. మం మౌరెనీనామ తితిలు తియెనీనే. లీస్ లీకవత్ తించే నిధిషపకు త్వా. తపి బ్రూగస్ ప్రశ్న విషధనస్త తియెనువా."

రేణు ఆకుకు వికకు వెలు కల్పనా కరు. మం బల్లాపెంచుచ్చు నొవెలివ వెద్దయద రేణు ఆకుకు మగె తిన హధనస్త ఉత్సహ కరు.

"మల్లె ఆపిపి మె వయసం జమహర ప్రశ్నా తినియెన్ విషధనస్త బ్యా. మె పోబి వయసం ఆపిపి తియెన ప్రశ్న ద్వాగస్త ఆమారైడి విగె. హోదమ విషయమ తమి మల్లె కూల్చి. బోర్డు నామి శియా బల్నస్త. గ్యామ ప్రశ్నయకుమ కూల్చి విషిస్ తమి విషధనస్త నే. శియా కిషిమ దెయకు గైన తినావి వైచియ తించే యనీన లిపు."

శియా తీవీతయ గైత ఆధరయ గైత మొ ధారుణిక తితుమా ప్రశ్నరనస్త పాపన్ గట్టు. మం ప్రస్తమ వెలు గ్యామదేం ఆహగెనా తియు. లీ డెవల్ మగె తిని తద్దినస్త ద్వాను.

"శియా కోహొమద ఉహొమ తినస్త ప్రశ్న వ్రిన్నా ఆకుకేస్?"

"మం మొవెడ్చువి గైత ఉగెనా గనీనువా మల్లె."

రేణు ఆకుకు మొవెడ్చువే మ్రుదిరమ మం జరలు పశడలు దెనీన పాపన్ గట్టు. మం జెవెలన్డి ఆకుకు రేణు ఆకుకు విగె నేడ్ కియలు తితకు వ్రిన్నా. రేణు ఆకుకు తీవీతయ గైత ఆధరయ గైత గ్యామదేయకు శెలి జంల్వెడి వరితయకు లు మం వైపును. శియన్ జెవెలన్డి ఆకుకు విగెమ మగె తిని విధినస్త కతు కరు. మం రేణు ఆకుకువత్ మగెమ ఆకుకు కెతెనాకు విగె ద్వానీన పాపన్ గట్టు.

"මල්ල , අපි ඩුගක් වෙලාවට හිතනවා ආදරය ඇතිම වුනාම ගැමදෙයක්ම ඉවරයි කියලා. ඩුගක් දුක් වෙනවා. ඒත් ඒ ගැම දෙයක්ම පෝඩාවක්. මේනිස් හිත කියන්නේ මහ වංචාකාරී ජරාම දෙයක්. ඒ හිතට තව අලුත් කෙනෙක් හමු වෙවි ගමන් පරණ දේවල් ඉක්මනට අමතක වෙනවා. එක තැනකින් ආදරයක් තැනි වුනාට තව තැනකින් ආදරය භෞයාගන්නවා. පාන් නැති වුනාම කේක් කනවා වගේ."

"මියා තම් එහෙම ඇැති අක්කේ. මම තම් එහෙම නැ."

"එම් ඔයාට දැන් හිතන ගැටි . කවුරුත් මෙහෙමයි මල්ල. ඒක මතොවිද්‍යාතමක සත්‍යතාවයක්."

මම මේ අක්කව ගෙදර ගිහින් කියාගෙන එයාගේ දේශන අභන් ඉන්න තියෙන්වා තම් කියලා හිතුනා. තව විකකින් බහින්නත් ලැයි.

"ඇයි අක්කේ ඔයා මාල කරුවු මොනාවත් දාන්නේ තැත්තේ?"

"මං කුමති නැ මල්ල එවට. උපකින්ම ලැබිලා තියෙන දේ එක්ක මම වාමට ජීවත් වෙන්න තමයි උත්සාහා කරන්නේ."

මහ පුදුම කෙල්ලෙක්. මේ වගේ හිතන කෙල්ලෙක් හමු වුනාමයි. එයා මගෙන් මගේ හිතේ තියෙන ප්‍රශ්න ගැන ඇතුවා. මං එයාට කිවිවා මං අක්කා කෙනෙකට් ආදරය කරා. එයා මාව දාලා රට ගියා. ඒ උනාට සිද්ධ වෙවි දේවල් පැහැදිලි නැ කියලා. "මය වයස් බාධකය තම් එවර ප්‍රශ්නයක් නොමේ මල්ල. අවබෝධය ආදරය තියෙනවා තම් එකට ජීවත් වෙන එක ප්‍රශ්නයක් නොමේ."

"මියා විකක් මගේ ග්‍රැල්ලෙනඩ් වගේ. ඒත් මම කුමති නැ ඔයාගෙන් එයාට දැකින්න."

"එශ්ක භෞදිය. මම කුමති නැ මාව සන්සංද්‍යය කරනවට."

රේණු අක්කා මගේ හිත හඳන්න ඩුගක් දේවල් කිවිවා. රේණු අක්කා බස් එකෙන් බැහැලා මට ස්ත්‍රි කරා.

"මල්ල ඔයය ඔයාගේ යාලුවයි හින්දු ගිය ද්‍රව්ස් විකේ ඩුගක් සැවුත් හිටියා. ඉස්සර අපි ඉස්ස්කොල් යන කාලෙන් ඔය වගේ තමයි. ඔයාලා එක්ක ඉන්නකාට ඒ කාලෙට ගියා වගේ දැනෙනවා."

එශ්ක ස්ත්‍රි කරන්න තරම් දෙයක් නොමේ කියලා මම කිවිවා. රේණු අක්කාගේ රුපය , ලස්සන , ගැමදෙයක්ම යට කරගෙන එයාගේ ගැවතේ තිබිබ කරුණාට, දාව ඉස්මුතු වෙන්න පටන් ගත්තා.

"අක්කේ.. මං කුමති ඔයාට යාලුවෙක් විදියට ආග්‍රාය කරන්න. ඒත් අපේ සෙවිවනදී අක්කා කියලා තියෙනවා කෙල්ලෝ නම් හරි වපලයි , ආත්මාරාජකාමයි , විශ්වාස කරන්න ප්‍රාථමික ජාතියක් නොමේ කියලා. ඉතින් මේ විදිහට මට ඔයාට යාලුවෙක් විදිහට ආග්‍රාය කරන්න ප්‍රාථමික වෙයිද? "

රේණු අක්කා හිනාවුනා.

"මියාගේ සෙවිවනදී අක්කා වැරුදිය මල්ල. ඔයාට කිසිම අයිතියක් නැ තව කෙනෙක් ගැන වෙන කෙනෙක්ගේ ප්‍රතිරුපයක් ඇැති කරන්න. මොකද ගැමෝම් එකවගේ කියලා හිතන එක වැරුදිය."

රේණු අක්කා ර්ලිග බස් එකට තැගින්නේ තැනිව මාත් එක්ක ඩුගක් වෙලා කතා කර කර හිටියා.

"අනේ මල්ල... තරහා වෙන්න එපා පොඩි දෙයක් කිවිවට. ඔයගොල්ලෝ මාව ගැමදාම හමුවෙන්න එන එක හරි නැනේ. ඇදනා අයන් දැකිනවනේ. ගෙදරට ආරංවි වුනොත් ඉවරයි. ඒ හින්දු ඉදාලා හිටා විතරක් එනවත්ම භෞදිය."

"අනේ රේණු අක්කේ... මාව නම කරදරයක් කියලා හිතන්තා එපා. ඔයා දන්නවනම ඔයන් එක්ක මේ කතා කර කර ඉත්ත වටන වික මට කොවිටර සැහසිමක්ද කියලා. මං ආසය අක්කේ ඔයා කියන එව් අහන් ඉන්න. මට එන්න එපා කියලනම් කියන්න එපා. මට ගෙයට හමුබ වුනාම ගැම දුකක්ම මොහොතකට අමතක කරන්න පුළුවන්."

රේණු අක්කා මං දිහා විකක් වෙලා බලන් ඉදලා බිම බලාගත්තා.

"මෙකය මල්ල. අපිට ඕන විදිහට අපිට ජීවත් වෙන්න බැ මල්ල. මෙනිස්සු අපි දිහා බලන් ඉන්නවා. අපි ඒ අය ගැනත් හිතන්න වෙනවතේ. කොවිටර කැමති වුනත් සමහර දෙවල් අපිට කරන්න අමාරුයිනේ."

රේණු අක්කා දිලිසෙන ඇස් වලින් මං දිහා බැලුවා.

"හරි මල්ල කමක් නැ. ගෙයට එන්න එපා කියන්නේ නැ. ඕනම දෙයක් , ඕනම් ප්‍රශ්නයක් මට කියන්න. ඒත් ගැමදාම එන්න ගත්තොත් ප්‍රශ්නයක්නේ. ඉදලා හිටලා විතරක් එන්න.

මට ජීවතේ ගොඩක් ප්‍රශ්න තියෙනවා මල්ල. ඉතින් තව ප්‍රශ්න ඇති කරගන්න කැමති නැ."

රේණු අක්කත් දුක් විදාලා තියෙනවා වගේ. හිතේ තියෙන දුක තිවන්න උද්ධි කරපු අක්කට ඕනම දුකකදී පිශිරටිම යුතුකමක්, ඕනම් උද්ධිවක් කළ යුතුය කියලා වගේ හිත කිවිවා.

මං රේණු අක්කට සම්දිලා ගෙදර ආවා. මගේ හිත ආයෝමන් සසල වෙලා. ඒ වුනාට තොලුබෙන දේකට අඩලා පලක් නැ කියලා රේණු අක්කට හිතෙන් අතුගාලා අලා ගෙදර ආවා.

ගෙදර ආවට මගේ ඔප්පෙ එක යුද්ධයයි.

රේණු අක්ක එක්ක ගත කරපු වික වෙලාවේ ගැමදෙයක්ම හිතේ භංගෙගෙන සන්තොසන් ඉන්න උත්සහ කරා. ගැමදෙයක්ම කාවහරි කියලා හිත සැහැලුලු කරගන්නයි ඕන වුනේ. ඒත් රේණු අක්කා මගේ දුක අහන් ඉදියිද? මගේ ප්‍රශ්නත් අනුන්ගේ ඔප්පෙලට බලෙන් අලා මූණ එල්ලෙගෙන ඉන්න එක හරි වැඩක්ද?

මගේ හිතේ රේණු අක්කා කිවිව වගේ පාන් නැත්තම කේක් වලට ගැරෙන ජාතියේ හිතක්ද? තැ එහෙම නැ. රේණු අක්කට මගේ හිත තේරුම්ගන්න තරම සංවේදී හිතක් තිබුනේ නැත්ද කොහද. මට ගාලිකාව මගේ හිතෙන් අයින් කරලා අන්න කොහොමවත් පුළුවන්කමක් තිබුනේ නැ. ගාලිකාව මතක් වෙත වාරයක් වාරයක් පාසා මං මැරි මැරි ජීවත් වුනා. මගේ මුළු ආත්මයම ඒ දුකින් පිවිවා අත් වෙලා ගියා. හරියටම මට මගේ අම්මා නැති වුනා නම් දුක දැනෙයිද අන්න ඒ වගේ. ගාලිකා නැතුව මගේ ජීවතේ මෙමුලා වෙන්න පටන් ගත්තා. මං ගෙදර තනියම ඉන්නකාට රහසින් අඩපු තරම කොවිටරක්ද? වෙලිගොස් කොළුස් රෙකොඩ් කරපු කැසට් , මට දිපු කට් , නිසදුස් , තැගි , මං භංගෙගෙන ඉන්න ගාලිකාගේ ගොටෝ එක විතරක් තෙමේ අපේ ආදරය නිසා වැඩි වෙවා වෙලිගොස් බිල් වික..... මේ ගැමදෙයක්ම මාව මානසිකම බිංදුවටම ඇදලා දැම්මා. කඩවත බස් ගොල්ටු එක , ගොල්ගොස් එක , දකිදි අද මම තනි වෙලා කියන ගැමම දැනුනා. ආයේ මට කවදාවත්ම ගාලිකා එකක් ගොල්ගොස් එකේ රල්ල පාගන්න , සාස්තර අහන්න , රු වෙන්න කලින් බස් එකට නග්ගන්න වෙන්නේ නැ නෙදා? ඒ ගැම දෙයක්ම ඉටරයි. ඒ ගැමදෙයක්ම මායාවක්ද?

ල් අතරම මට මගේ අම්මටය තාත්ත්වය මූණ දෙන්න හැකියාවක් තිබුනේ නෑ. මඟ කොට්ඨර ඒ මිනිස්සුන්ගේ හිත් තැබුවද? ගාලිකා වෙනුවෙන් ඒ හිත් වලට කොයිතරම් ගින්දක් දුන්නාද? ඒ පාපකරුමෙන් මට කටයුවත්ම ගැලුවෙන්නවත් කටයුවත් ජීවිතෙන් වනදී ගෙවන්නවත් බැරි වරදක් කියලා දැනෙන්න ගත්තා. ජීවිතේ දාලා යන එක සැහැසුමක් කියලා හිඹුනා. හැමදාකම උදේ ඇහැරුනාට ඇදෙන් නැගටින්න හිතෙන්නේ නෑ. ඇස් දෙකේ කදුෂ පිරෙනවා. හැමවෙලේම ගාලිකාවම මතක් වෙනවා. මෙහෙම මැරිලා වගේ ජීවත් වෙනවට වඩා භාදි ඇත්තටම මැරිලා යනවා නම්. ජීත් කොහොමද මැරෙන්නේ. ජීකටවත් හිතේ තිද්‍යු සකක් නෑ. ගාලිකා අක්කට එකපාරක් හරි දාක බලාගන්න ජීවත් වෙන්න එපැයි. ඇත්තටම මේ ප්‍රේගෙලිකාව විසඳුගෙන මිසක් මට මැරෙන්න බැං. ගාලිකා අක්කා එනවා කිවිව ද්‍රව්‍ය වෙනකළේ ජීවත් වීම ජීවිතයේ අරමුණ අහිසෝගය බවටත් පත් වුනා.

"සුරංග මඟ වැඩි කාලයක් ඉන්න එකක් නෑ බං."

"මෙ මේ.....මෝඩ වැඩි කරන්න හදන්න එපා බං"

"නෑ.... නෑ.... එහෙම තෙමේ. බැරි වෙළාවත් මට මොනවහරි වුනෙන් උඩී මට පොරොන්දු වෙන්න ඕන සිද්ධ වෙවා හැම දෙයකම් රහසක් හැවියට තියාගන්නවා කියලා. මේ ගැන දන්න හැම යාභවෙක්ගේම කටවල් වහලා තියාගන්න එක උඩී වගකීමක්. අපේ ගෙදරට මේ ගැන අඛමල් රේඛුවකටත් ආරංඩි වෙන්න දෙන්න එපා බං."

මඟ මැරුනෙන් රේඛුව පස්සේ වෙන දේවල් ගැන මට කළුපනා වුනා. මළගෙදර එන යාභවෝ සිද්ධිය සවිස්තරව අම්මලට කියයි. අම්මලට මේ දේවල් දා ගන්න බැරුව යයි. ගාලිකාගෙන් හැමොම පලිගනියි. අහක ඉන්න සෙවිවනදී අක්කටත් ගැලුවීමක් නැති වෙයි. පවුල් විරසක වෙයි. මගේ රහස් එලි වුනාම මිනිස්සු මට බැන බැන යයි. ආතම ගක්තියක් නැති දුර්වලයෙක් විදිහට හංඩු ගැහෙයි.

ල් උනාට තුවාලේ තියෙන මිනිහටනේ දැන්නේ ඒක කොට්ඨර වේදනා දෙනවද කියලා. සමහර එවුන් මගේ හිත හදන්න වෙන එවුන්ට සිද්ධ වෙවා දේවල් උදාහරණ පෙන්නනවා. අනේ දෙයියන්.... මට මොකටද අනිත් උන්ට සිද්ධ වෙවා එවා. මට උනේ මේ දේ විතරනේ. මට මොක දැනෙනවා. මට මොක මුලු හිතටම රිදෙන්න තරම් ව්‍යුත්තාවා. දවසෙන් දවසම මග හිත හදනාගන්න බැරි තරමටම මාව දුර්වල වෙන්න පටන් ගත්තා. කුවුරු මොනවා කිවිවත් මේ දුක වේදනාට දරන් ඉන්න එකේ තියෙන අමාරුව දන්නේ මේ විතරයිනේ.

ඉර බැහුගෙන යදි දම්පාට වෙන හැන්දුව , කොට්ඨර ජනේල් අද්දිරින් ජේන් මහ මුහුද , පරවෙලා බිමට වැටුන මල් , අත් නැති බිලුවුස් , කොට සායවල් ඇදන් යන ගැඹු ලමයි මේ හැම දෙයකම් මුහු වෙවා පරිසරය පවා මගේ ගාලිකා නැති දුකෙන් වේදනා විදින මළගෙයක් වගේ දැකින්න මගේ ඇස් දෙක පුරු වුනා. ඒ උනාට ඒ ඇස් දෙක ආය කටව්‍යහරි ගාලිකා දකින්න, එක මොහොතකට හරි ඒ සුදු මූණ දකින්න නොනිමෙන ආංශවකින් පෙරුම් පිරුවා. මගේ දුක කාටවත් කියන්නේ කොහොමද? මගේ හිතට දැනෙන වේදනාට කාටවත් රේරුම් කරන්නේ කොහොමද? හැමදෙනාටම රහසක් වුන පුළුක් දේවල් හිතේ තෙරපගෙන මම නොවිදිනා දුක් වින්දා.

මගේ මේ හැසිරීම ගැන සුරංගය තරම් කළබෙල වුන කෙතෙක් නැති තරමයි. උඩ හැමදාම අපේ ගෙදර ඇවිත් මගේ දුක සැප භායලා බැලුවා. උඩ එන හැම වෙළාවකම මාව කොහො හරි එක්ක යන්න හදනාවා. ඇත්තටම උඩගේ හිතේ බයක් තිබුනා මම මොනවහරි කරගනිය කියලා.

"උඩට තනියම ගෙදර ඉන්න දෙන්න බැං. උඩ එතකොට කළුපනා කරනවා වැඩිය. වරෙන් වරෙන් මාත් එක්ක රවුමක් දාලා එමු. හටසට රේඛු අක්කට හමුවෙන්න යන්න මාත් එන්නම්."

උ මගේ ලගට ඇවිත් කොයි තරම දේවල් කියෙවටත් මම හිටියේ කාවචත් තේරුම කරන්න බැරි මගේ මහෝ ලොකයක. නිතරම ගාලිකා අක්කව අපේ ගෙවුන අතිතය මතක් වෙන , අනාගත් ගැන බහුබූත හින ඇස් මානයේ ගොල්මන් කරන අමුණුම ලොකයක. ඒ කල්පනා වලදී භැමදෙයකටම තියෙන භෞදම විසුදුම විදියට ජේන්න් තිබිබ රරණය ගැන මම භැමවෙලේ හිතන්න පෙළඳුනා. මං හිතන් හිටියේ මම මැරුණුව පස්සේ මගේ ගිවාර , ඕගන් , සේටප්..... මගේ සංගිත ජීවිතයේ මගේ ලැඹින්ම තියාගෙන හිටපු , ආදර් කරපු භැම වස්තුවක්ම සුරංගට අයිති වෙන විදියට ලියුමක් ලියලා තියලා මැරෙන්නයි. භැබැම යාථවෙක් විදියට භැමදෙයකදීම මගේ ලැඹින්ම හෙවනැල්ලක් වගේ හිටපු උ මට දක්වපු සහෝදරකමට කලුගුණ සලකන්න ඊට වඩා විදිහක් මට කල්පනා වුනේ ගැ.

මං මේ වෙනකාට කිසිම කෙනෙක් ආගුය නොකර පුදකලාව , අදුර , මධුවිත ප්‍රියකරන්නෙක් බවට කුමකුමයෙන් පත් වෙමින් හිටියා. මට දැනුනේ හරියට හිනාවෙන්න සැවුට වෙන්න තිබිබ සෙසල මැරිලා ගිහින් කියලා. දවස් ගානකින් හිනා වුනේ නැති තරම්. හිනාවෙන ගැටු මට අමතක වෙලා ගිය ගානයි. කොණ්ඩේ , රැවුල ඔහේ වැවෙන්න ඇරියා.

මය අතරේ සෙව්වන්දිලාගේ අප්පවිටි අපේ ගෙදර ආවා. මං පණ ගැහි ගැහි හිටියේ මොත්වහරි අභුවෙලාවත්ද කියලා. එන් පුරුවේ පිනකට මං ගැලවිලා. මාමා අපේ අම්මට විතරයි මේ සිද්ධිය කියලා තිබුනේ. එහේ පහුගිය ද්‍රිස් වල වෙළිගොන් බිල්වල විවේෂ් ඇවිල්ලේ. ඔක්කොම කොළුස් අරන් තියෙන්නේ ශාලිකාලු.

"අපි කන්න අදින්න භම්බ කරන්නේ කොව්වර අමාරුවෙන්ද? මෙකි අපේ ගෙදරම ලැගගෙන අපෙන්ම කකා කරලා තියෙන අපරාදේ බලන්නකෝ. දාස් ගානක්. කාලද ඇදලද? සල්ලී තිකන් වතරේ ගියා. පැය ගනන් කතා කරලා."

මාමා බනින ගැවී මම එයාලට තොදුනෙන්න අහන් හිටියා.

"කාවද ඔව්වර කතා කරලා තියෙන්නේ?" අපේ අම්මා ඇහුවා.

"අනේ" මත්දා. මොඩිල් ගොන් නම්බර් එකක් තියෙන්නේ. කාගේ කියලා හොයලා වැඩක් තැනේ."

ඇති යන්තම.... දැන් තමයි මගේ ඇගට ලේවිකක් ඉතුවේ.

"එක්ව පොඩි කලෙදී අපේ ගෙදර තවත්ත ගත්තේ. ගැමදෙයක් ගැනම අවවාද කරලයි. එන් දැන් පෙන්වනේ මොකක් එකක් භරි තටලා කියලා. ආයෙනම් ඉතින් අපේ ගෙදර දූරවල් ඕකිට වහලා. එකපාරක් විශ්වාසය කැඩුවා කියන්නේ හොඳවම ඇති."

මාමා බනින ගැමදෙයක්ම මටත් වැශ්‍යනා. මටත් ඕනෑමත් වැඩිය රිදුනා.

"මං කොහොමහරි හොයාගන්නම්කෝ ඔය කොල් කරලා තියෙන්නෙ කාවද කියලා. හොද පාඨමක් උගන්නලයි පස්ස බලන්නේ."

මාමා කේත්තිය වැඩිකමට ආයෙමත් සුරයක් එහෙමත් කිවිවම මම හොඳවම බය වුනා.

දැන් ඉතින් මොකද කරන්නේ? මගේ නම්බර් එක කියලා හොයාගන්න කළින් මැරෙනවද තැන්නම් මුරි මුරි ඉපදෙනවද? ආය නම් ශාලිකා ලංකාවට ආවත් තුවර ගෙදර පස් පාගන්ත භම්බවෙන්නේ නෑ. මං ගැන මොනව භරි මාමට ඉව වැශ්‍යනාත් අනිවාර්යෙන්ම මාවත් ගහලා පන්නයි. අපේ ගෙදර අය නම් මට කන්නවත් දෙන එකක් නෑ. තුවර මාමලාගේ ගෙදර කටවිය ශාලිකාගේ අම්මටත් රේදි විකත් අරන් යන්න කියලා එලවලා දාලා. ඒ ඇත්තේ අඩ අඩා කොහොද ගියාලු.

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

වය අස්සේ අපේ තාත්ත්ව ඇවිස්ස්ලා. අපේ ගෙදර වෙළිගෙන්න බිල් වැඩි වුනේ කොහොමද කියලා බලන්න පැහැදිය මාස වල ඩිටෙල් බිල් ගෙන්නාන්න යනවා. ඒ ඩිටෙල් බිල් ආචා කියන්නේ මාව මරණ දූෂ්චරියට ලක් වුනා කියන එක තමයි. මැරෙන්න බලන් ඉන්න හරකෙක් වගේ තමයි මට අපේ ගෙදර ඩිටෙල් බිල් එක එනකල් බලන් ඉන්න වෙන්නේ. දෙපැත්තම වෙළිගෙන්න බිල් සමාන්තරව වැඩි වෙලා තිබාත් දෙපැත්තම කවරුවත් ගාලිකාවයි මාවයි සැක කරන්නේ නෑ. එව්වරටම විශ්වාසයි.

ඒත් ඒ විශ්වාසය නැමැති කාල බෝමබය පුපුරා යන මොහොත වෙත කාලය ආපසු ගනන් කිරීම ආරම්භ වෙළඳ තිබේ. ගාලිකා වෙනුවෙන් කරපු කිසිම දෙයක ඉතුරුවක් ප්‍රතිඵලයක් තිබෙන් නැ. එය වෙනුවෙන් කරපු ඩුම කුපකිරීමක්ම, එය වෙනුවෙන් හෙලපු ඩුම කදුළකම එය ගැන ආදරයෙන් හිත වෙළාගත්ත ඩුම ඩැඟීම මාත්‍රයක්ම අංගු මාත්‍රයක් තරමටත විවිධාකමක් නැති සිස් ගොඩක් බව මට විකින් වික තේරෙන්න ගත්තා. ඒත් තාම හරියටම එහෙම කියන්න බැහැනේ. ඕන දෙයක දෙපැත්තක් තියෙනවාතෙන්. මෙශ් රත්තරන් ගාලිකා අක්කා කවදහිර මාව බලන්න එයිනේ. එයාගේ දහසක් පොරුණ් සූ, සුනසිල් වදන් නිරායසයෙන්ම මෙශ් මතකය විතකයක් බවට පත් කර. මෙශ් ජීවිතයේ සොහොන් සලකුණ කෙමෙන් කෙමෙන් විද්‍යාමාන වෙන්න පටන් ගත්තා.

එළඹුව මම කොහොමඟරි ගාලිකා එනවා කිවිව ද්‍රව්‍ය වෙනකල් ජීවත් වුනා. අපේ බැංක් එකේ එවුන් මගේ යාච්වෝ භැංකෝම මාව ජීවත් කරවන්න මගේ වටේ හිටියා. භැංකුයි උන් කියන්නේ ආයේ ආවත් ආදරය කරන්න යන්න එපාලු. එළඹුව වෙන වෙන දේශීල් වලට කෙල්වා තියාගන්නායු. මට එපානම් අනිත් උන්ට අතින් අත යවන්නායු. මේවගේ අදහස් තියන උන් හිතන පතන විදිහ මට වෙනස් කරන්න බැංක්. එහින්දා ඩින දෙයක් කියන්න කියලා කට වහගෙන හිටියා.

හරියටම මාසයක් ගත වුනා. ආසාවට එක කොළු එකකටත් නැ.හැමදාම ගෙදර අයට කළින් ලිපු පෙවේය අරිනවා. අනේ එක ලිපුම්කරදහියකටත් කවඩාවත් තිබුනේ නැ. මාව මේ තරමට අමතක කරලා ඉන්නේ කොහොමද? මොකවත් කරදයකටත්ද? සේවනිදී අක්කා කියපු දේශ්වල් ඇත්තාවත්ද? මේ ගාලිකා ගැනත් අපේ අනාගතය ගැනත් හිතලා හැමදෙයකම් වසන් කරගෙන හිටියා තමයි. ඒත් මෙතන මේ විතරක් අවංක වෙලා හරියනවද? මේ කොහොමද තව දුරටත් මේ දැවන ප්‍රශ්න එක්ක ජීවත් වෙන්නේ. අන්තමේදී මේ ගාලිකාට වෙවා ජොරෙයන්ද්ව කඩ කරන්න තීරණය කළා. සේවනිදී අක්කට හැමදේම කියන්න මේ තීරණයකට එළඹිනා.

"තාම ගැලිකා කෝල් එකක්වත් දන්නේ නෑ, තේස් අක්කි?"

"හැ මල්ල . එගෙල්ලන්ට ඉතින් වැඩ ඇති."

"මේ මාසේ අන්තිමට එනවා කිවිවා නොද ඇක්කි?"

"අපෝ.... ගන්ම එන එකක් නැ. තව කාලයක් ගෙවා එයි."

"ඒ ගොල්ලෝ බදියිද ඇකිතෙකු?"

"రට యనును కలిగి బ్రైడ్ కోహెడ్ రిచిన్ తియెనునే. ఖరిషకమ భుంగునే నై. ఆడి లాల్ లి ఇయ ఔల్వర విస్తర ఐగునునే?"

"இயா வொரி நேர் செவினால் அக்கீக்கீ கியன்னே? இயா முன்னவுட் இயா மாற கோவிடர் ரிம்மனவுட் தியலு."

"මොනවද මල්ලේ ඔයා අහන්නේ. මං මොකටද බොරු කියන්නේ? එයා කොහො ගියත් කවුරු බැත්දත් ඔයාට අප්සට් යන්නේ මොකටද?"

මට තවදුරටත් වෙන ගළපගෙන කතා කරන්න බැරි වුනා. කොට්ඨාසී නම් හිතේ තෙරපිලා තිබා දුක කදුල වෙන්න ඒ හැටි වෙළාවක් ගියේ තැ. මං අඩනවා සෙව්වනදී අක්කා වික වෙළාවක් මොනවත් කියන්නේ තැතිව අහගෙන හිටියා.

"ඇය ඔයා අඩන්නේ? ඔයාට අඩන්න දෙයක් මෙතන සිද්ධ වෙළා තියෙනවද?"

මං සෙව්වනදී අක්කට හිතේ තද කරන් හිටපු හැම දෙයකම් කිව්වා. හිතේ තිබා කළකිරීම , කණ්ගාටුව උතුරුලා ගියා. සෙව්වනදී අක්කත් ජීවිතේට අහපු අදාළත තොහැකි විශ්මතම කතාව අහගෙන හිටියා.

"මොනවද මල්ලේ ඔයා කියන්නේ? ඇය මට ඔහාම දේවල් කලින් තොකිවෙ? මට මුල්දී පොඩි සැකයක් තිබුනා තමයි. ඒත් කවුද හිතුවේ ඔයගාල්ලෝ මෙව්වර දුර හිතින් කියලා."

මං සෙව්වනදීගෙන් ඇහුවා ඔයා බොරු තේද් කියන්නේ මගේ කට්ත් අල්ලගන්න කියලා.

"මල්ලේ ඔයා මෙක තේරුමිගන්න. මම නෙමෙයි ඔයාට බොරු කියන්නේ. ඔයයි මෙව්වර කල් බොරු කරලා මාවයි හැමෝවමයි රවව්වලා තියෙන්නේ."

එයා සැරෙන් එහෙම කිව්වම මගේ කට වැඹුනා.

"මට අපරාදේ කියලා හිතෙනවා ඕකිව ඔයාලගේ ගෙදර එක්කන් ආවේ. ඒ හින්දනේ මේ ඔක්කාම. ඒත් මල්ලේ මම වුනත් එයාට සුද්ධකර් ඔයාලගේ ගෙදර අය වැරදියට හිතපු හින්දයි. අනෙක එයා අපේ ගෙදර කොට්ටුව හිටියත් එයාට අපි වගේ වෙන්න බැරි වුනා මල්ලේ. මම එයා වගේ වුනත් තැ. ඔයාට වුනත් එයා භාද කෙනෙක් විදියට කියලා තිබා එයා ගැන වැරදියට මුක්ක් හිතයි කියලයි. ඔයා ඔහාම පැටලෙයි කියලා හිතුවා නම් මම ඔයාට හැමදේම කියලා. ඔයා මට මුලින් හරි ඇගෙව්වා නම් ඔයාට කට්තුවත් ඔහාම පැටලෙන්න දෙන්නේ තැ. මල්ලේ. ඔයාලගේ අම්මලා ඒක් ගැන හිතපු හැමදේම හරි මල්ලේ."

සෙව්වනදී අක්කා කතා කරේ හරිම ආවේගයකින්. මගේ එයාට කියන්න දිලා ඔහො අහගෙන හිටියා.

"එයා පොඩි කාලේ ඉදාන්ම කාටවත් තේරුමිගන්න බැරි අමුතුම වරිතයක්. එයාගේ අම්මා ඊටත් අන්තයි. අම්මා ගැන තියෙන තරහම තමයි දුවත් ඔහාම වෙළා තියෙන්නේ. අපේ ඩ්ප්ප්වේලා ඔය කිසිම දෙයක් දන්නේ තැ. මං ඔයාට හම්බවේට වෙළාවක කියන්නම්කා අම්මගේ හාර වැඩ ගැන. ඔයාට හිතාගන්නත් බැරි වෙයි.

මට හරිම තරහයි මල්ලේ මෙකට නම්, අපේ ගෙදර ඉදාන් මගේම මල්ලේ කෙනෙක් වගේ ඉන්න ඔයාට දැලේ ආගන්න තරම කොට්ටුව පහත් වැඩක්ද? අතිත් හැමදේම කමක් තැ කියමු. ඒත් මේ වැරදිද නම් ආයේ කිසිම සමාවක් දෙන්න බැ."

සෙව්වනදී අක්කාට මෙවා දැනගත්ම එයාගේ යාච්චා ගැන ලොකු කළකිරීමක් ඇති වුනා. එයා කියන විදියට ගාලිකා අක්කා මට කියලා තියෙන හැමදේම බොරු. ඒ විතරක් තොමේ. සෙව්වනදීලා කිසිම ද්වසක එයාට කිසිම අඩවික් කරලා තැතිලු.

"මිකිව පණුපිටින් ඉදි පත්‍රවෝ ගහත්ත ඕන. මේ කියලා තියෙන බොරු වලට." මෙහෙම බනිදි මම ගාලිකාට විරැද්ධිව එකම වටනයකටත් නොකියා ඔහෙන් අහගෙන හිටියා.

"එයා ඉස්සර ඉදන්ම ඔහොමයි මල්ල. එක එක බොරු කියලා අනෙක් අයගේ අනුකම්පාව දිනාගන්න ගදනවා. සමහරු ඉතින් අනුකම්පා කරන්න ගිහින් අහුවෙනවා. එයාට ඔය කිසිම කෙනෙක් ගැන අනුකම්පා නැ මල්ල. හැමදෙයක්ම ඉක්මණට අමතක කරලා දන්න පුළුවන්. ඔයාගේ ඔය තියෙන දුක තතිකරම එකපාර්ශවිකයි මල්ල. ඒකිට දැන් එයා හිටියද කියලුවත් මතක නැතුව් ඇති."

"මල්ල මං හැමඳුම අපේ ගෙදරටය යාලුවන්ටය බොරු කියලා එයා ගැන භාද ප්‍රතිරුපයක් පෙන්නලා එයාගේ වැඩ අහුවෙන්න දෙන්නේ නැතුව බෙරගත්තා. ඒක් දැන් තමයි තේරෙන්නේ මං කරපු ගොන්කම. එහෙන් මෙහෙන් ගෙදරට ආරවීවෙන දේවල් ඔක්කොම මම ඉතින් සේප් කරනවා. අප්පවිවිලා මං ගැන තියෙන විශ්වාසේ හින්දා ගාලිකාටත් විශ්වාස කරනවා. ඒ උතාට බලන්න ඉතින් මං එයාට පොඩි කාලේ ඉදන් සලකපු එවට කළගුණ සලකන ගැරිද මේ?"

සෙව්වනදී අක්කට ගාලිකා මුලින්ම කොල් කරපු දවසේ ඉදන් වෙව්ව හැමදෙයක්ම කිව්වා.

"ඇයි අක්කි, එයාට කොල්ලෙක් ඉන්නවනම මාත් එක්ක ඔය විදිහට පැබලවුනේ?"

"එයාට ඉතින් දෙන්නෙක් වැඩ නැතිව ඇති. ගැබැයි ඉස්සර ඉදන්ම එයාගේ ගතියක් තිබුනා කවුරුහරි මට ඩුගකම් සම්ප වෙනවනම එයා ඒ කෙනාට මගෙන් බැහැගත්තා බලනවා. මෙතතදින් සමහරවී ටවුනේ ඒක වෙන්න ඇති."

"ඔයා කොට්ටර කිව්වන් අක්කි, ගාලිකා මට ඇත්තටම ආදරේ කළා. මට ඒ බව දැනෙනවා අක්කි."

ගාලිකා මං වෙනුවෙන් අඩපු ගැටි, මාව බලන්න ආපු ගැටි, මට තැග ගේන ගැටි, කවි තිසැසුස් ලිව්ව එවා.... ආදරයක් නැත්තම ඒ හැමදේම කරන්නේ මොන හිතකින්ද? මගේ උණුහුමට තුරුළ වෙලා හිටපු ගැටි.... අපි කොට්ටර නම් අඩන්න ඇත්ද? කොට්ටර නම් සුසුම් හෙලන්න ඇත්ද? ඒ සියල්ල ප්‍රෝපාවක් කියලා මම මොන හිතකින් පිළිගන්නාද?

"සමහරවී මල්ල එයා ඔයාට ආදරේ කරන්නත් ඇති. ඒ ව්‍යුනාට එයා ඉක්මනටම වෙනස් වෙනවා. ආත්මාර්ථකාමයි. ඒ නිසා ඔයා තතියම දුක් වෙන්න එපා. ඉක්මනටම හිත හදාගන්න. තව කළු ගිහින් අමාරුවෙ වැටෙන්නේ නැතුව දැන්ම ගැලුවිව එක ගැන සන්නේස් වෙන්න."

සමහර විට ආයේ ඔයාට කොල් කරයි. මම මොවා කිව්ව බවක් අගවන්න එපා. ඉන්නකො ගැලු ලංකාට එනාකළු මම ලස්සනට කොටු කරන්නම්. මට පුදුම තරහක් එන්නේ ඔයාටත් රැවුටුවා කියලා හිතෙනකාට."

"අක්කි ඔයාට විශ්වාස කරන්න පුළුවන්ද, එයා ඔයාලා හැමොවම රටටලා මාව බලන්න කොළඹ ඇවිත් යත්තා කිව්වම්."

"ඒකෙන්ම තේරෙනවනේ එයා ඔයාගෙන් බලාපෙරාගේත්තු වුනේ මොනවද කියලා. මටත් වෙලාවකට සැක තිබුනා ගෙදර එන්න රු වෙනාකාට එහෙම. මං කොළඹ ක්ලූස් එන්න පටන් ගන්ත හින්දා තමයි මල්ල හැමදෙයක්ම වුනේ. එයා මාත් එක්ක එවිටර හිත හොඳින් තෙමේ හටයේ. මං එයාගේ දේවල් වලට වැඩිය ඇගිලි ගහන්න ගියෙන් නැත්තේ ඒ නිසා. ඉතින් මං ආවට පස්සේ එයාට හිත විදියට තටන්න හමබවා. අපේ අප්පවිවිලා මං ගැන හිටපු විදියටම තමයි ගාලිකාටත් විශ්වාස කළේ. එයා ඒ විශ්වාසන් ප්‍රයෝගන ගත්තා."

"අක්කිට මතකද මම ඉස්සල්ලාම ගාලිකාව දැක්කේ අම් කඩ්තර විෂ් එක ගිය ද්‍රිසෙන් ඉතින් එකාලෙන් ඔහොමද?"

"අනේ නැ මල්ල. එකාලේ හරිම ගොදයි. ඔය අසාර්ව හමුබවුනායින් පස්සේ තමයි ගැමදෙයක්ම. කොහොමත් මල්ල එයාගේ පවුල් ප්‍රශ්න හින්දා කවුරුත් එයාට කුමති වෙන එකක් නැතේ. අසාර්ව තමයි කටඳහරි බඳිත්ත වෙන්නේ. ඉතින් එසම්බන්දෙට විරුද්ධ වෙන්න මටත් පුලුවන් කමක් තිබුණේ නැ. එක අතකට මල්ල එයාට ලේස්සයෙන් හිත භදා ගන්න පුලුවන් බලන්න එයාට මොනවත්ම නැතිවෙලා නැ. ගැමදෙයක්ම තිකම්ම ලැබුන විතරය. එළුනාට අසාර්ව බලන්න. එයා මේ කිසි දෙයක් නොදැන ගාලිකාව විශ්වාස කරලා බැඳෙදාන් කොහොද?"

ඉස්සරම කාලේ මං දැකපු ගාලිකා කොට්ඨර ගොදයිද, කඩ්තර වෙතනය ගාව ඉදන් ගාලිකා අක්කා මලක් වගේ ශිනා වෙවි බලන් ඉන්නවා. ජීවිතේ වටිනාම දේවලුත් එකක් තිකලුල්, පරම පවිත්‍ර කෙල්ල. ඇය එවිතය මේ වගේ රඩ වුනේ. ජීවිතයේ වටිනාකම බාලුදු කරලා දුම්මේ ඇයි ගාලිකා. අනේ එස් ද්‍රව්‍ය වල එයාට මට අයිති වුනා තම්..... එහෙනම මෙහෙම එයාට වෙන්න දෙන්නේ නැ රත්තරත්... සත්තය මං එයාට මලක් වගේ බලාගත්තවායියි.

මං කප්පරකට බලාපොරොත්තු කරපින්නගෙන ආදරය කරපු වස්ත්‍රව වගේ සුරතින් ගිලිභි ගිය බව ඇත්තයි. ආයේ එකේ සැකක් ශිතන්න දෙයක් නැ කියලා මගේ හිත තේරුම් ගත්තා. එන්න එන්න ජීවිතේ තවත් දුෂ්කර වුනා. ආසාවෙන් වින්ද ආදරයම අනාදරයන් වින්න වුනා. ගාලිකාගේ ආදර වදන් තාමත් මගේ සවනත ඇෂෙන නැහෙන ගානයි. එකටහඩි තාමත් මට කතා කරනවා. එමතකය මාව හෙමිබන් කලා. එ ජීවාට මට ඔරෝත්තු දුන්නේ නැ. යථාර්ථය මූණ දෙන්න, ඇත්ත එලි වෙනකාට එ ඇත්ත දුරගත ඉත්ත තරම් මගේ හිත ප්‍රංශි වැඩියි කියලා මට තේරුනා. හිතේ ඇතිවුත වෙදනා වචන වලට එකකු කරන්න මට පුලුවන්කමක් තිබැබේ නැ. අන්තමේදී මටය සෙවින්දී අක්කටය ඉතුරු වුනේ පුද්මාකාර කළකිරීමක් විතරය.

ජීත් ඇය මට මෙහෙම කරේ. එකට උත්තරය දැනගන්න කටඳහරි ගාලිකා එනකල් මැරි මැරි හරි ජීවත් වෙන්න ඕන කියලා මම හිතාගත්තා. මං දිගටම ජීවත් වුනා. කුම බිම ගැන කිසිම උතන්දුවක් තිබුණේ නැ. සමහරක් දාට තුන්වේලම බත් තොකා හිටියා. බලන් ඉදි මග ඇග පත ඇදිලා ගිය. කම්මල වල ගැහිලා. ගකු බැහැලා. ඇස් දෙක යට ගිහිල්ලා. දකින දකින මිනිස්සු අහනවා ලෙඛ වෙලා හිටියද කියලා. කොහොම කටක් ඇරලා උත්තර දෙන්නද? හිතේ අමාරුව තමා ඉතින් තියෙන අසනීපේ. එකට බෙහෙත් තියෙන එකක්යි. අන්තමේදී මම ගොදවම යුත්වල වුනා.

අම්මා වෙලාවකට අඩනවා. මොකක්ද වෙලා තියෙන්නේ කියලා. ඕනම ප්‍රශ්නයක් තියෙනව තම් කියන්නාලු. මගේ යාව්චන්ගෙනුත් ගොරෙන්ම අහල තියෙනව මට තියෙන ප්‍රශ්නේ මොකක්ද කියලා. අම්මා අඩනවා මම කුම කන්නේ නැතිව ඉන්නවා කියලා. එ වෙලාවට අම්මග හිත භදාන්න ඕන කමට අමාරුවෙන් බත් කටවල් දෙක තුනක් කනවා. අම්මා හිතන්නේ මම අර බුබාය ගිය කෙල්ල ගැන දුක් වෙනවා කියලා.

අනෙක් පැත්තෙන් මග අලුතෙන් පටන් ගත්ත කම්පියුටර ක්ලාස් එකේ වැඩ කටයුතු ඔක්කොම අඩපණ වුනා. ලස්සන කෙල්ලෝ කොල්ලෝ විජිල් තහඡි කරලා සන්නේසෙන් ඉන්න ක්ලාස් එක ඇතුළු මම විතරක් තනි වුනා. ඔහේ වැඩහැල්ලක් එල්ලෙගෙන බාවා සෙරප්පු දෙකත් දාගෙන පන්තියට ඇවිල්ලා මට කාවවත්ම ආගුය කරන්න තරම් ආගක්ත බවක් තිබැබේ නැ. ගැණු ප්‍රමාද වහ කදුරු වගේ ජේත්ත ගත්තා. උතන්ගෙන් කිදෙනෙක් මෙහෙම සරුවපිත්තල පෙරවගෙන හිටියට හිත් ඇතුළෙන් ගාලිකා අක්කා වගේද?

කිසිම දෙයක් කරන්න හිත භදාගන්න බැ. කිද්වසක් තම් ක්ලාස් එක ලගෙ ශින් ගැරිලා එන්න ඇත්ද?

ఒంగే ఓలు బ్యారెనా అతి పిస్టిసెక్ లిగె సెరెప్పు దెక గెవెనాకల్ మమ ఆర్విద్ధా. ఉర తిలెన కల్చ ముఖ్య లోరెలు లోర ల్యాబిట లోలా ద్వారా గత లోలా కీడుషక్ నమి మమ కల్ గత కల్చ? మొ ద్విష్ లెనాకాం మమ బ్యామోగెనమ్ ఆర్తు లోలా ద్వారిషయత్ లిక్కి తని లోలా తీవుత్ లెనహిడ్ ల్యాస్హా కారే.

క్లూస్ లిక్కె అతిప్పు వ్రున డెబ్లు కుప్పాలు ఆయమ అల్లగనమ్ లైరి లెడి. అమిలు లెనషి లోలా గమిల కార్పు సల్లు మమ నూసెతి కరు నేడ్? డెడియనో మం కొహామద్ మొ సహశన అపరద్ లిలో గ్లోవెనునే. మైరెన్సువత్ మమ నీధిషస్క్ తియెనా లిక్కిన్ న్నె మొ ప్రపణున్నా పలి కాప్స్ట్రూలె ర్యాల్చియార్.

అమిలడి అక్కిడి లిహెమ లోలావకాల గెఫరాల లినా ఆయి లిక్కి మాల విరుణునా కరనాలు.

"అపే ల్లో సంగ్రితె కరుం ఓయ ఆరక్కు , సిగరి లిహెమ కాపె తియనునే న్నె."

మమ మం గైనమ ల్యేషు తియునా. ఉస్సర అనిత్ లునుపు అపుపు అన్నాసునా ద్విపు మమ ఆద ఆరక్కు జిగరాల ల్యాలు లోలా. వియోన్ అయ్యిలత్ లునె మొ వికమ నేడ్? ఉస్సర వీయర వీయర్లు కిన్ సత్తుల సమరన మమ ఆద గల్ లొయాల మంగె ద్వాక పాలర్లు. భుగక్ లున్ ధనునే న్నె మమ లొనునే ఆడి కియలులత్. లొనునే తియెనా బ్యామ త్వానకద్దిమ మమ వ్యాపెనాకల్చ వీలు. లైన్చి లిక్క కొహె గరి తియత్ గొపార లిక్కె కాపిని మార్క లెనాకల్ కాన్ దెక సూక్షులు వ్యాపెనాకల్ వీలు తమడి సుపోర్ లిక్కాల న్నుగెంగె. మంగె ప్రతిపత్తి , మహుషు గ్రూషద్దమ , విపునాకమి , తపులు, వీడెగత్కమ బ్యామ దెయకమ మంగెన్ పల్చ యనునా పలనున్ గాను.

తితిన్ వితరక్ నెమె మమ గతిక్కుత్ హోదాల ద్వారాల వ్యాపుల లోలా కియలు వ్యాపి ద్విషక్ నొగెపిన్ తిప్పు వ్రునా. లేసిద్దియ తిక్కక్ లెన కొపత్ ఆప్పు ఆస్సె దెక నీలంకూర లెనాలు లెగె.

లే ద్విష్ ల్లోడ్ అపే లైన్చి లిక్కె గెఫర ఆన్హరీ కొప్లె కరలు పణెలిచియక్ కివిలు. గ్రెష వ్యాచిక్ ఆర్విత్ వికిక్ ద్వార తినుధు ధవల్ లిహెన్ కాపిరెయ తిపెన్ లెనునా తిని నీసు మొ ఉకుమనాల లినునా కియలు కివిలు. ఆర్తమమ మొ ద్విష్ లెనాకాం మమ మొ డెబ్లు లోలా కిషిమ ఆసూలక్ తినిరె న్నె. లేత్ కొల్లోల్ విక అమార్జెల ధునున లైన్చి తినుధు మం తియ. ధుల్లు ఆన్హరీ కినున్ దెనున్ గ్రెపున్ మమ క్యాలె న్నె. గపజ గయ వితర లెప్పె సువునచి తిక్కకొమత్ ఆరగెనా అపే వాహనె మఱల్ గెఫర తియెనా త్వానాల లం వ్రునా. తప సెనగ ఆర్విల్లోన్ న్నె. ఆన్హర లెనాకల్చ గహనున లెన ఆలడి. లైన్చి లిక్కాల కియలు లెన్ కరలు తినున్ తపిల్ దెకక్ తినిల గెఫర లైల్కానియక్. లితనాల న్నుగెంగె గతర దిగుబాయమ లొలు గనునా ప్రాల్విన్. సంగ్రిత హాణ్చి వికది లొల్ వికది ల్యాబిట ల్యాస్హాన్ తినిన్ తినిల మంగె హోద పతు తియ.

లే గెఫర లెనిస్ట్ వికక్ అత లిర సిఱల వ్యాచియ కతు కరనునే న్నుతి కాపిరెయక్. లే గొల్లోలు తినానున్ సంగ్రిత కణుబాయమక్ కియనున్ సల్లు ల్యాబిట అప్పు మెహెకర్లులొ తిరిషక్ కియలు. క్విర్లు అపిల కతు కరనునెన్ న్నె. లొర వీయర్లు క్విర్లు అప్పు మెహెకర్లు లొలు వ్యాచి పెరుగెనా తియ కాపిరెయ మెయల్ తినిల ప్పుత్ లిక్కిన్ అతపయ గెప్పున్ ఆర్విల్లు ఆప్ట్రో మెహెకర్లు లొలు వ్యాచి పలనున్ గాను. ఆయ దెక త్వాక్ లిక్క ద్విగాల వ్యాచి కరు. బ్యామోమ సంగ్రితయ రస వినుధు. లేత్ అపిల రసల్చినున్ తియ తోలకాల తెంమా గనును తిపుత్ సిషిల్ లెప్ వీయర్లు క్విర్లు అప్పు న్నె.

లిక్కాల పుతు వియయక ఆన్హరీ కెనెక్ ఆర్విత్ తిపుతుయక్ ధునునా పలనున్ గాను.

"మోకద్దు ప్రతు ఓయ సెపుతు నాతర కరలు ధునునాక్."

అపిల కతు కరనునువత్ ఆశెనున్ న్నెనే. మిల్లు సంగ్రితె కియనున్?"

ఇన్నాపీ ఇంగం బైనాగెన బైనాగెన గియ. సంగ్రిత గ్రూవర్జున్ పలు రూపాలు ఇన్నా అపేసంగిత కణ్ణచూయమి లేఇంతా సంగితే ఉగానీనానీ పలనీ గట్టు. ఈమె వెరగనీనా ఇని తిన్చి అపి సద్గౌర్వ తపి వికక్ అఖి కరు. మెనీన రీతి పస్సే కారి కైబెనీన గటలు తిప్ప లెహార్జు సెపి లికక్ ఇంవిల్లు అపే సిన్డ్ కియన శేమనీంయి గటనీన గధనవి. రూంగ్రెసియెన్ కృష్ణార్జు కియలు కై గటనవి. శేమనీంయి తేరెనీనే నైతి తిన్చిం హోది. అపి దెన్నునీ డెనొక్ పైనాలు శేమనీంయి వెరగనీ.

"మోనవది ఓషి తమిషెల్లాగే బైనాచి లిక. తింల్లె బలనవి వింతే అర కెలవిరి తమిషెల్లాగే ఖెలొక్ సిన్డ్ వి ఇంతాలిది కియలు. మి లోకువి తింప లిల్లాగెన గటనవి. కూపది ఓషి ఇంతానీనే డెనవి అపిత సిన్డ్ కియనీన. అపి సిన్డ్ కియలు పెనీనామి తమిషెల్లాపి సిన్డ్ కియన గైరి."

అఖి కరల తింబి సెపశే లిక ఆయమిన వ్యాచి కరు. శేమనీంతిన ఇంతాగెన లికెకప్ప లికిన లిక దిలు పైతికప్ప వ్యాచి. ఉం సిన్డ్ కియనవి కియలు తింపగెన వెరిహనీ డెనీన పలనీ గట్టు. లికక్ ఇలర వెనకొప తపి లికక్. గియ ఆంతమె మూర్చిలు తియెనీనే లికిన లికక్ ఇంగరే తిరవెల్లాద కొహెది. ప్యాయక్ వితర హరిమ ఇంగ్రేలునీ ఉంగే కాతాల్డి సిన్డ్ వ్యాచి మోకప్ప లిక ఇంతిన తింబి.

ఉంగ యాలీలో విక ఖెలొప్ప వీర క్రియాలక్ కరప్ప లికెకప్ విగే ఉంవ కర ఇచ్చిన ఉస్సగెన ఇంత తింబి మెషయకప్ తించిన వ్యాచి వ్యాచి.

లే లికెకమ అర నాకి గైతే ఆయమిన ఆపు.

" మోనవది ఉయ కియన సిన్డ్. అపరుదే అపే సనీ ఇంత లోప కిపిలు నమి హోద బైనాచి లికక్ శోయాగెనీన తింబి. చయగొల్లో సిన్డ్ ఇనీనే నైండ్?"

మొ గైతే ఇంగం అపిత భూష్మ కియనీన గట్టు. అర లికిన వెల్లేస్టప్పగే పపిత అపే కరపిరిన తెండిలు గియ. బ్రూమిష్ గటన తిలంకయి లికుపారమ నైతిలిలు. బ్రూమి స్టేక్ డెక పోలొవె గైల్లువి. కవ్వుర్ విత దిహా బలనీనె నైతిలు పల్లెలొప బైన్లు పూరి తింప. అపి తికెకామిన తింప గలవలు తియలు పల్లెలొప బైన్లు పూరి తింప ఉపిలు సెపి వ్యాచి. నిలంకయి లికిషి గునిత తిదెలొలు తపి వ్యాచిత తిదెలొలు.

"మోకండ బం మునీ తినిష్ట్స్? సల్లె తింబిల కాచిల తింబిల కిషి లొన్సెసుకమక్ నై. అపి కిపిలుత ఓంహామ కుతూ అఖప్త బైనాచి లికక్? లెపనీ వెనిలి అపిత లినిష్ట్స్ కొవిలిర సలకనువది? కనీన్డ, బోనీన్డ గైండేం. లేకప్ప మునీ ప్పేల్లేన్ వెచ్చినీనే నై. ప్యా డెక ఇంతక్ తిస్సే గటలన్. విరెల్లు బం యనీన. వెల్లులుల నికం పూరి వెనీనే మోకండ? విరెనీ సల్లెత లిపు కియలు స్వినాచి గలవగెన తిన దెయక్ గటనీన కియలు యిల్లు."

నిలంకయి లిపు వెలు. ఇంతితపి సంగ్రితయ కియనీనే సంవేధి మనస వెహెసవలు కరనీన తిన దెయక్. అపే తినులిన ఉపిని సంగ్రితయ పడిన గటలు లుండ్ కరనకొప మోనవెగే గైండేంక్ ఇంతిలొనువది? అపిత మానిషికపి వ్యాచిత పస్సే కొహొమ్డ లే సంగితే కరనీనే. అచిక మహనిషి. లిక ఇంగం కొవిలిర వెలులక్ ప్పేల్లే కరుడ.

"ఇడ బం మోన మెల్లసయమక్ డి మెక. లికియక్ ఇంవిల్లు కియనవి సద్గౌర్వ తపి కరనీనల్ల, తపి లికెక్ కియనవి సద్గౌర్వ వ్యాచి కరనీనల్ల. వింతే గైం తినికపి లిక గునిత ఇంతానీన తినీనేనే అపి బైనీష్ కరలు తియెనీనే. మొ నాకి గైత్తునీ లేవి తేరెనవిగై. సిన్డ్ అఖనువనమి సిన్డ్ అఖనీన తిన.

శేమనీంయి నిలంకపి ఇల్లు గట్టు.

" අපි ආපු වැඩි හරියට කරලා මසක් ආපහු යන එක හරි නැතේ. තව විකක් ඉවසම්. "

මෙ සිද්ධිය දිහා භොද් බලන් හිටපු ගොටෝ ගන්න ආපු පොරත් අපිට සෙටි වුනා. උටත් වතුර විදුරුවක්වත් දිලා නැ. අපේද් ක බෙදාගන්න උත් එකතු වුනා. ඊට පස්සේ මූ මාත් එකක් ප්ලේ වුනා.

"මව් උඩ බේස් ගිවාර් එක ගහන්න අරන් ඩුන් අවුරුදු හතරක් විතර ඇති."

"ඉස්සේල්ලම ලිඛි ගැහුවා. බේස් ගහන්න අරන් ඩුන් අවුරුදු හතරක් විතර ඇති."

ඊට පස්සේ මූට බේස් වල උපත විපත අග මූල භුම දෙයක්ම විස්තර කරන්න වුනා. උට ගිවාර් එකක් අල්ලන්වත් දන්නේ නැඳු. ඒ වුනාට පුදුම බේස් උණක් තියෙන්නේ. ජීවිතේ ආසාවන්.

එක පාරටම අර නාකිවි බැල්කනියේ ඉදන් අපිට අඩංගන්න ගත්තා.

"අනේ බැංක් එක අපි එකක් තරහදු? ඇයි පල්ලේහට වෙලා ඉන්නේ. නන්ස්ටොප් ප්ලේ කරන්නකෝ. අපි ඕගොල්ලන්ට සතපහක්වත් අඩුවෙන් ගෙවන්නේ නැ."

නිලංකයා කට්ටියගේ මූණු දිහා බැලුවා.

"මොකද කියන්නේ සේල්ලම් කරනවදු? ගැබැයි ආය එක වචනයක්වත් හරි කිවිවොත් මම නම් බැජැලා යනවා. උඩලට ඕන බම්බුවක් කරගන්න කියලා."

කට්ටිය ආයමත් උඩට නැග්ගා. ඒත් කුවරුවත් හිටියේ භොද් හිතින් නම් නෙමේ. ගොටෝකාරයා ගොටෝ අරන් ඉවර වෙලා ඇවිත් මං ගාවින් පුවුවක් තියාගෙන වාස් වෙලා ගිවාර් එකේ මගේ ඇගිල් දුවන දිහා බලන් ඉන්නවා. උට හරි ආසයි බේස් ගිවාර් එකට. මං ප්ලේ තරන දිහා බේස් එකක් ගිල්ලා වගේ බලන් හිටියා.

මය අස්සේ මෙනිස්සු ඉවරයක් නැතිව නටනවා. හති වැටුනම ගිහින් කුම බෙදාගෙන කනවා. ආයෙන් නටනවා. අපි ඉස්සරහා රජ බොජුන් කුම පිගන් එහෙට මෙහෙට යනවා පේනවා. සුවදත් දැනෙනවා. ඒ උනාට අපිට බඩිනි වතුර තිබා දැනෙන්නේ නැඳු. අපි ඔවුවෝ වගේ සත්ව විශේෂයක් කියල තමයි මෙහේ මෙනිස්සු හිතාගෙන හිටියේ.

රු දෙළඟත් පහුවෙලා දුන්නම් බේස් ගිවාර් එකේ දුවලම ඇගිලත් රිදෙනවා. කුවරුවත් අපිට තවත්තන්න දෙන්නෙත් නැ. කන්න දෙන්නෙත් නැ. මගේ ඉහින් කනින් කට්ටිවත් නැති තරම් දාඩිය වැක්කෙරන්න පටන් ගත්තා. කට්ටිවත් දැනුනේ නැති තෙහෙටුවක් මුල ගිරිය පුරාම ඔබු දුවන්න පටන් ගත්තා. මං අනිත් උන්ගේ මූණ දිහා බැලුවා. මක්කාම මූණවල් එල්ලෙගෙන ඔහේ බ්ලාගෙන වාදනය කරනවා. අපේ මේ මල කරදරේ ඉවර වෙන්නේ නැදුදු. මෙනිස්සු සිජිවිකල් වෙලා වගේ නටනවා.

"රු දෙළඟට ලයිට ගියා මල බැංධි හෙවිව ඔයා

අපි හිටියේ නාන කාමරේ

හරි මායම් කෙල්ල ඔයා තොල් සායම් මැකෙයි කියා

හාදු දෙකයි දුන්නේ කලුවටේ

---- අනේ එන්න සුදා එකට බදා බානස්ස් කරන්න අයා ----- සොංඩා විකක් විස්කි එකට -----"

හේතුන්තයා ගිරිය කඩන් කැඟහනවා.දැන් දැන් සින්දු වල සත්‍යතාවය , සඳාවාරය ඉක්මවා ගිහින් වොකා බිජා වලට බැහැලා ගහන්න සින්දුත් ඉවර වෙලා. හටස අපිට සංඝිතෙ උගන්නන්න ආප්‍ර ඇත්තේ වැදගත් කට්ටියයි ඔක්කොම වොකා බිජා වෙලට මඩ තලනවා වගේ මස් උඩ දඟලනවා.

විකෙන් වික මට හිතාගන්න බැරි විදිහේ අමාරුවක් දැනෙන්න පටන් ගත්තා. දවලට කැවෙත් නැති තිස්සාද මන්දා. මුළු ඇම අධියෙන් තෙත් වෙලා. ගොටෝකාරයත් මඩ දිහාට අමුතු විදියට බැලන් ඉන්නවා. ගිවාර එක ගහන්න බැඳු වගේ අත් දෙක ගැහෙන්න පටන් ගත්තා. විකෙන් වික ඇස් දෙක පේන්නේ තැතිව යන්න පටන් ගත්තා. මඩ නිලංක දිහාට හැරිලා කැ ගැහුවා.

"නිලංක දැන් නවත්තමුද? මහන්සිය බං!"

නිලංකයා ප්‍රම්ඛ වාදනය කරන ගමන්ම හොට දික් කරලා තටන එවුන්ට පෙන්තුවා. ඒ කියන්නේ නවත්තන්න බැං කියන එකද තොහේද. මට හේතුන්තයා දිහා බැලුවා.

"පස්ස පස්ස පස්ස ... සුරංගනීගේ පස්ස ... සුරංගනීගේ ගේ පිටිපස්ස....."

වික වෙලාවක් යනකොට හේතුන්තයගේ රුපය බොද්ධෙලා ගිහින් ණයාවක් බ්වට පත් වෙන්න පටන් ගත්තා. ඇස් දෙක නිලංකාර වෙලා තටන මිනිස්සු ගොටෝ කාරය නිලංක, හේතුන් මේ හැමදෙයක්ම මගේ ඔවුන් වට්ටෝ කැරකෙන්න ගත්තා. ගෝල්ලේස් ගිය ද්වසේ , මාතලේ පාක් ගිය ද්වසේ වෙවිව දේවල් සිඹියට තැගුනා.

බේස් එකේ ස්වර අවුල් වෙලා වැරදියට විදින්න පටන් ගත්තා. මගේ පිටිපස්සෙන් බැල්කනිය වැට තිබුනා කියලා ලාවට වගේ මතකයක් තිබුනා. බිම ඇදගෙන වැටෙන්න කළුන් මඩ ගිහින් වැට භේත්තු වුනා.

"සූරාග" සංගිත කණ්ඩායමේ ගැඹුරුම ගිවාරය වගේම බරම ගිවාරය වාදනය කරන දිලුප ගිවාරයේ බර දාරාගත නොහැකිව බැල්කනියෙන් එකියපැත්තට ඇලුවුනා.

තව විකකින් මාව තටුව දෙකකින් පළ්ලේහාට ඇද වැටෙනවා කියලා ක්ෂේරයකින් මට වැටුහුනා. මටනම් මොනවහරි වුනත් කමක් නැ. බේස් එකට මොනවහරි වුනොත්. මඩ බේස් ගිවාර එක තදින් බුරුල් කරගෙන ඇස් දෙක පියාගත්තා. මේ හැමදෙයකටම තත්පරයක් වත් ගත වුනේ නැ. යන්මට ඇලෙවනවා විතරයි මට මතක තිබුනේ. ප්‍රම්ඛ වාදනය එකජාරටම තතර වෙනවා වගේ තෙරුණා.

" ඕකව අල්ලගනින්" නිලංකයා කැ ගහනවා.

"ල්ද බේසා...." ගොටෝකාරයා ලුතොනී තියෙනවා ඇහුනා.

හැඩි දැඩි අත් භතරකින් මාව වැටෙන්න නොදි අල්ලගෙන ආපහු බැල්කනිය උඩම ඇදාලා දැමීමා. තාහයෙන් කටෙන් සෙම බේරෙනවා. භාත්සස දියුතම ඇදුරේ ගිලෙනවා විතරයි මට මතක.

මට සිඹිය එනකොට බැන්ධි එකේ උන් මාව වට කරගෙන පටන් ගහනවා. තටපු සෙනග එහෙන් මෙහෙන් කසු කසු ගානවා. මට ලුණ්නාට දාරාගන්න බැරුව අත් දෙකකින් ඔවුන් වැඩෙන දණහිසේ ඔබාගත්තා. ඒ අස්සේ බඩර පදන් වෙලා හිටිය උන් කැ ගහන්න පටන් ගත්තා. එකෙක් ඇවිල්ලා හේතුන්තයට කතා කලා.

"මල්ලී... තව පැයක් සෙල්ලම් කරන්න.. අර කට්ටිය බැලන් ඉන්නවා. ජ්ලිස් දැන්ම නවත්තන් එහා."

"දිගුප උඩ ඔහොම වාඩි වෙලා ඉදෑත්. තව විකයිනේ."

එත් මං නැතුව කොහොමද මුන් වැඩි ගෙනියන්නේ. අපේ කොල්ලෝ වික මරු වැඩි තමයි කලේ. නිලංකයටත් මට වගේම බෙස් ගහන්න පූලවත්. උඩ බෙස් එක ගත්තා. උඩ ගහපු හසින පුමිස් ගහන්න පටන් ගත්තා. බල්ලන්ගේ වැඩි බුරුවේ භාර ගත්තා. කොහොමහරි ගුට් නොකා බැරෙන්න වාදනය කරා. ගොට්ටාරයා මගේ මුණට ඉහපු වතුර උගේ ලේන්සුවෙන්ම පිහැදුම්මා.

"මොකද බෙසේ වුනේ? උඩ දත්තවද තව සිංගෙන් උඩට බැඳ්කනියෙන් පහලට ඇදත් වැටෙනවා. මායි පුමිස තව තත්පරයක් පරක්කු වුනා නම් මෙතත මගුල් ගෙයක් නොමේ මුළුගෙයක්."

"අපරාදේ... එහෙමවත් වෙලා මැරිලා ගියා නම් ගොදයි." ගොට්ටාරයා විපරිත වෙලා බැඳුවා.

"ඇය මැරෙන්න හදන්නේ? මොකක් හරි අපසට එකක්ද?"

මං උත්තර දෙන්නේ නැතිව හසිනය පුමි එක ගහන්න දගෙන දිහා බලාගෙන හිටියා.

"උඩට මොකක් හරි අපසට එකක් ඇති. උඩ දිහා බලපුවම පේනවා ලෙඩ පාට. ගිහින් වෙක් අප් එකක් දාගනින්."

එදා වැඩි ඉවර වෙලාරි එකට විතර අපිට කත්ත දෙන්න ලැස්කියි. අපි කැමත් එපා කියලා ආවා. ගොට්ලයකින් ගොදට ඇඟිරුවා.

බැනක් එකේ උන් මට බනිනවා. මං විද්‍යාත්මක වැඩියිලු. පිස්සෙක් වෙන්න හදන්න එපාලු. ගෙදර අයට උවමනාවක් නැත්තම් උන් හරි මාව බොක්ටා කෙනෙක් ගාවට එකක්න් යන්නම්ලු.

"උඩට මේට කළුනුත් ඔහොම වෙලා තියෙනවද?"

ගොල්ලේස් ගිය ද්‍රව්‍ය මාතලේ ගිය ද්‍රව්‍යේ වෙවිව දේවල් මට මතක් වුනත් එව් උන්ට නොකියන්න මම පරෙස්සම් වුනා.

"අද උදේ කැවට පස්සේ තාම මුකුත් කැවේ නැත්තේ. එහින්ද වෙන්න ඇති." මං ජේප් කරා.

"එහෙම නෙවේ බං. උඩ ලෙඩෙක් කියලා කියනවා නොමේ. එත් උඩ දිහා බලපුවහම පේනවා ලෙඩ පාට. කොකටත් කියල ගිහින් වෙක් කරගනින්කො."

මය සිද්ධිය ඔත්තින් ඉවර වුනේ නැ. මං හිතන් හිටියෙ මම ගොද සිහියෙන් සටිපෙන් ඉන්නවා කියලා. ඒ වුනාට මට මිනිස්සු අදුරගන්න බැරුව ගියා. කරන්න හිතන් හිටපු දේවල් අමතක වෙන්න පටන් ගත්තා. හිනොන් කැ ගහන්න පටන් ගත්තා. ප්‍රග ඉන්න කෙනෙක් වුනත් අහන ප්‍රශ්න ඇහෙන්නේ නැතිව ගියා. කල්පනා ලෙඩෙක්න් මිදෙන්න බැරි වුනා. අතිතයේ ගිලිලා තතියම අඩන්න හිනාවෙන්න පටන් ගත්තා. කීප සැරයක්ම කළන්නේ හැඳුනා. සමරතාවය නැතිවෙන්න පටන් ගත්තා.

"මට ඇති පිස්සුවක් නැ. මට මගේ පාඩුවේ ඉන්න දෙන්න."

මං එහෙම කැගැහුවට අපේ අම්මය තාත්ත්වය ඇඟිරුව නැ. තාත්තා මාව දොස්තර කෙනෙක් ගාවට එකක්න් ගියා. තාත්තාට එහෙන් මෙහෙන් ආරංචි වෙලා තිබිතා මට අසනීප වෙලා අනුනමයෙන් මැරෙන්න ගිහින් බෙරුන බව.

చొకు లంగే ప్రెషర్ లిక , నూబి, డీవి, ఆస్ యిది గైమ దెయకం బలలు నల్లల రిలై కరను కల్పను కరనును పఠను టట్టు.

"బొయి మోనావిశరి మానషిక ప్రణేత తియెనావడి?"

మం తాత్తు డీహా బైల్రూపా. తాత్తు మం వెన్నువిత ఉత్సవ ధనును.

"న్నె చొకుపర్. ఇప్పి మోయి కిషి దెయకిను అభ్యువకు కరలు న్నె. లిఖెమ కిషిమ ప్రణేయకు న్నె."

"ఒయి ఓినావిత వ్యాచియ కల్పను కరనావి తెండ్? మోకికు హరి ప్రణేయకు తియెనావి నామి కియనును. జిత లెబి వ్రును కియనునెను మ్రులి ఉరియమ లెబివ్రును కియని లిక తమడి."

"లిఖెమ ప్రణేయకు న్నె చొకుపర్." మం విమ బల్మగెనా కిమివిత చొకుపర్ లే గైనా ప్రణేత అహన లిక న్నెవైతుంచు.

"ఇంపికాల షిగరాల కొవిలరకు బోనావడి?"

మంగే ఆగే రోమ కెలిను వ్రును. మోనావడి మె యకు మె అహనునె. మం క్రమించి తాత్తు డీహా బైల్రూపా. తాత్తు ప్రమ్మిత వెల్లు బల్మను క్రమించు.

"నితరమ వంగే ప్రీనుకుసే గనునావి తెండ్?"

"న్నె చొకుపర్." మం తాత్తు డీహా బల్మలు హోర ప్రస్తుత వంగే కిమివిత. చొకు మంగే మ్రుణ డీహా కనుపు వంగే బైల్రూపా.

"బోర్క తెండ్ కియనునె?"

"న్నె న్నె ఆటేత."

చొకుపర్ తాత్తు డీహా బల్మలు ఆయే మం డీహా బైల్రూపా.

"జినీ అర ఆడెను ఖానషి వెనును."

లించెనాల తాత్తువ పేంచెను న్నె. చొకు మంగే లిబి హరియే ఆగ్గిలి తియలు భినును పఠను టట్టు. లించెకొల మం క్రమిను బ్రె. మోనావడి వెల్లు కిరివ్యువెనావి. చొకు లిక తైనాకు క్రమిక కరగెనా లే వీడిభాల కీపలూరయకం కరు.

"డైను తాత్తువ ఆశెనునెను న్నెతెనే. ఆటేత కియనును నితరమ షిగరాల , అరకు బోనావి తెండ్?"

మం చొకుపర్ ఎ సేరమి విషేటర కిమివిత.

"హైబై అది క్రమిలు అయి గైమదెయకం నాతర కరనును తీని. మం తాత్తువ కియనునెను న్నె. గెంచెత దెనావి మాయయకం. రెం పస్సేసే లినును పెస్సే వంగేక్కుత కరనును తీని. లీవంగే రిపోవ్స్ లిబినా షిటియే అరను లినును. గైబై మతక తియాగనును లిక షిగరాల లికకు హరి ఆయే లిబిలు తిపిబోత బోర్కవిత గెంచెత కరన లించెను పల్కు న్నె."

බොකටර් තාත්ත්ව අවබාද කරු. මගේ හිත සතුවෙන් තියන්නායු. තනිවෙන්න කළුපනා කරන්න දෙන්න එපායු. හිත කළබල වෙන්න දෙන්න එපා කියලත් කිවිවා. සන්නේසෙන් ඉන්න කියලා මටත් කිවිවා. රිපෝට්ස් ගෙනකල් මොනවත් කියන්න බැං කියලා තමයි බොකටර් කිවිවේ. මහන්සී වෙන්න නිදිමරන්න එපා කියලත් කිවිවා.

තාත්තා ගෙදර එනකල් මාත් එක්ක එක වචනයක් වත් කතා කරේනෑ. මෝ හිතුවා ගෙදර ආපු ගමන් ගුට් කන්න වෙයි කියලා. ඒත් ගෙදර කිසිකෙනෙක් මට වචනයකින්න් බැංනේනෑ. ඒකමයි මට හිතට පුළුක් දුක හිතුනේ.

එම් උතාට රැකැම කන වෙලාවේ අම්මා මාව කොටු කරගත්තා.

"අපි ඔයාට රු තිස්සේ නිදිමරාගෙන සංඝිතේ කරන්න , කොල්ලේ එක්ක තටන්න නිදහස දුන්නේ ඔයා මෝඩෝයේක් තෙවෙ කියලා හිතපු හින්දියි."

මේ මොනවද කියන්න හඳුන්නේ මම අම්මා දිඟා බැඳුවා.

"අපි හිතුවේ අසනීප වෙන්නේ නිදිමරන තෙහෙවුව නිසා කියලයි. බලන් යනකොට වෙන දෙයක්තේ. කව්දා ඉන්ද අරක්කු , සිගරට බොන්න පටන් ගත්තේ. මොනව විසදගත්ත බැරුවද බොන්නේ. අපි කන්න අදින්න දෙන්නේ නැදීද. ඉගෙන ගන්න කිඛාහක් වියදුම් කරනවද?" වෙන දෙම්වියෝ ඔහාම කරනවද?"

මෝ කටට ගත්ත බත් කට ගිලුගන්න බැරුව වගේ අහක බලා ගත්තා.

"හොඳව තේරුම් ගන්න. ආය ඔය සංඝිත වලට යත්ත තහතම්. කවුරුහරි ආයේ ඕවට කතා කලාත් මම ඒගොල්නට බනිනවා තරහ වෙන්න එපා. දැන්ම නාස්ති වෙන්න හඳුනවා. තාම වයස කියද් අවුරුදු විස්සයි. තව කොට්ටර දේවල් තියෙනවද ඉස්සරහට කරන්න. අපි ගැමඳාම ඉන්නවා කියලද හිතේ?"

මට පිස්සු ගැදෙයිද මන්දා. ඇයි මම මෙව්ටර දුර්වලයෙක් වුනේ.පොඩි ලුමයෙක් වෙන්න හඳුන්නේ ඇයි? ගාලිකා මට කරපු අපරාදේ දැන් වෙලා ඉටරයිනේ.

රේණු අක්කටත් සුදේශ් කියලා තිබා මට කළන්නේ ආපු ගුට්. එය මට විභිඥ කරු, මාත් එක්ක බස් එකේ යන්නත් බයය මට අසනීප වුනොත් කියලා. මට වෙලාට කන්නායු. මේ අතරේ සුදේශ් මාත් එක්ක තරගයකට එලඩිලයි හිටියෙ. උං හිතන්නේ මම රේණු අක්කට බැංගනියි කියලා.මගේ හිතේ තිබුන ගින්දර ගැන උංට වගතුවක් තිබැං නැ. උං අස්ථාහාවික විදියට ගැසිරෙන්න පටන් ගත්තා. බස් වලදී ප්‍රමාණය ඉක්මවලා දශලන්න පටන් ගත්තා. ගැමඳාම මාව පෙරලුගෙන ගිහින් රේණු අක්කා එක්ක කතාව.වාඩි වෙන්න හම්බවුනක් එහෙයි. රේණු අක්කගේ ඇගේ ඇලෙන්නේ නැති වික විතරයි. මුල් ද්‍රව්‍යවල රේණු අක්කා සුදේශ් ගැන හරිම ආදරන් කතා කරේ.

"සුදේශ් මල්ල ලුස්සනය තේද දිලුම. හරි පුරතල් පාටයි. තාම පොඩි එකා වගේ." රේණු අක්කා උගේ කරදර ගොන්හාට ඉවසුවේ එහෙයි. මාත් සුදේශ්ගේ සැබු තත්ත්‍ය එලිකරන්න ගියේ නැ.

සුරංගයා එක ද්‍රව්‍යක් අපි එක්ක බස් එකේ එනකොට සුදේශ් දශලන ගැටු දැකලා පුදුම වෙලා.

"ఉచిత పిష్టుష్ట బం అర పిష్టుస్త లక్షుక బస్ లికే యనునే. అర కెల్లలుతు లైప్పు నైండ్ మనధు. బలపునుకుఁ ఉ పిష్టుస్త విగె దులున గ్రావి. సతుకు విగెను. ఉచి ధనుత్తు బస్ లికేమ తెనిష్టు బలును రునునే ఉబిలు ద్వితిలు. లైప్పు నైంతు ద్వితిలు పలుయల్లుకు కలిపి ఆడగెన."

మంత తేర్వునూ లే బలి. ష్టుదేణుగె క్రియాకలాపయ వెనస్ కరనును కొఱుమితు బైనె. హౌదం వైచి తమడి మం అదిను వెలు ఆశ్వత్తకుల వెని లకు. అకుకులడి లిల్లులడి తీని దెయకు కరగనును ఆరులు మం అధ్యనునునే నైతి గానుల బస్ లికే లినున పాపను గతు. లే ఉన్నారి తితిల ద్వాకాడి. ష్టుదేణుతు ష్టుద్ది. రేణు అకుకుతు ష్టుద్ది. గరియి అకుకుడి లిల్లుడి విగె. మం తిత్తునే రేణు అకుకుల తిను పస్సు మిగెన వైబికు నై కియలడి. మిగెన లికుకు వినయకు దెకుకు కుతు కరగనులు ఆరెనును ఉతు లికుకు తయిత ద్వాబి సెనాహసకు తివిబెను నై. లేత మం తిత్తు వైడ్చి వైర్డిడి.

లకు దుషపకు ష్టుపుర్చ్చ వైడ్చిల ష్టుదేణు మావుతు పెరలగెనా బస్ లికుల నైగలు రేణు అకుకుతు లికుకు వాబి వైను. మం పరుశయ బార అరును పెరి పస్సు ద్విగు జిల్లి లికే వాబి వెలు. మిగె కల్పును ష్టుపుర్చ్చ తెలెనును పాపను గతు. లికుపూరమ రేణు అకుకు ష్టుదేణులు ధులు ఆల్విత మం గాలిను వాబి వైను. మం బయవెలు ష్టుదేణు ద్వితు బైల్రువు.

"లినున ష్టుదేణు లిల్లుల మెతెను. మెతన అపి తునుడెనుమ వాబి వెనును ప్రలువునునే. నైతునిమి ద్విలుత లిల్లు పాపనే తనియిమ. ఓయాలు దెనునుమ మిగె యాల్రులువునే. తీపి పస్సుసె తునుడెనుమ మెతన వాబి వెలు యమ్."

ష్టుదేణు ల్రు దెకు కరగు ఆల్విత ఉదిగతు. రేణు అకుకు గ్రైండ్. అపి దెనును దెప్పుతు. తీపి పస్సుసె తెయె బిహోమడి. జిను సూగరయడి. బస్ లికే యన ల్రున్నుతు అపి కియన లీపిల జినువెల్లి యనులు. గ్రామధుమ బయ బస్ లికే యనునే లికుల కాపిలు. ధును గ్రామధుమ అపిల ధునులువు. మొకక్కుడు కియలు కియనును కూపితుమ గరియి తెరిలు తివునే నై.

"అనె లిల్లులు కియనునుమడి తివియే. ఓయాలు గైత బైనలు మం కొఁలు లికుకు ఆపినే."

"అపిల బైనలు. కవ్విదు?"

"నై మెంగెలడి... మె బస్ లికే గ్రామధుమ యన కెనెక్కులు. ఓయాలు మం తితన వైడ్చెను హౌ అయ నెమెలు. పరెసుసుమ వెనున్నలు. మం ఖుగకు ఆదరెడిలు. లేక్కలు కియనునే."

"ఉత్తిను ఓయా మొకవిడ అధ్యరునునే నైతి అయగె కొఁల్సు వలు ఉత్తర దెనును యనునే. గోను లికు తియల నీకం రునునునే తివిబె."

రేణు అకుకు మం ద్వితు బయవెలు విగె బైల్రువు.

"నై లిల్లు. మం లియాల బైనును. మం కివిలు కియన దెయకు ల్రుల కియనును కియలు. లీతకొల లియా కియనులు లగ్గిమ మం ల్రు దెనును లినవల్లు. "

లియాగె సువ్రుపయ విర్జి తినుధు లియాల బయడిలు మం ఖ్యానపులు దెనును. అవిఱుయ ఉతోను ఉర్ధీయి లిను తిను వెలువిక లైసెన్సిడిలు."

అపిల రేణు అకుకుగె మె పిష్టు కుతు తరిత లిధు ధుపుసె వెని విజిల తివిబె నై. మాడి ఆర్డరి రేణు అకుకు కియన కుతు పస్సుసె పస్సుసె తికు కరలు బచవలు కోర వెనాకలు జిను వెనులు.

"බලමුකෝ... සිකා එලියට ආපු දාට අපිටත් අදුන්නලා දෙයිතේ. රේණු අක්ක කියන කෙනා ලාදුරු කාරයෙක්ද දන්නේ නැ. ඒ සැගවුතු අමුත්තග කතාව වික ද්‍රිසක් ගියාට පස්සේ යට ගියා. ඔය අතරේ සුදේශ් ලොකු හපන්කමක් කරලා තිබිලා. උං මං නැති ද්‍රිසක රේණු අක්කට පුද්ගලිකට හමුවෙලා උගේ හිතේ තිබිඟ දේ ප්‍රකාශ කරලා තිබිලා.

ල් වගේ දෙයක් කියගන්න තරම උගේ භාජාවේ වවත ගැන දැනුමක් තිබිඇද කියලත් සැකයි. රේණු අක්ක මූගේ යෝජනාව එකපයින්ම ප්‍රතික්ෂේප කරලා තිබිලා. වයස ප්‍රශ්නය ඇතුළු හේතු රිසක් ඒ සඳහා ඉදිරිපත් කරලා තිබුනා. උං ඒ මදිවට තව බුරු වැඩක් කරලා තිබිලා. මෙත් ලගැම ද්‍රිසක රේණු අක්කගෙන් ඔය දේ අහන්නයි ඉන්නේ කියලා මු කියලා. මගේ තත්ත්වයත් නැති කරලා අන්න තමයි මුට ඕන වුතේ. රේණු අක්කා කිවිවලු එහෙම දෙයක් වුතෙන් දිලුපෑට ඒ වෙළාවට උත්තර දෙන්නම කියලා. ඔන්න ඉතින් පොර නොණ්ඩී වෙලා ඇවිත් ඉන්නවා. ඒ විතරක් තම් බැරියැ උං හිතාගන්තවත් බැරි තරම් වෙනස් වෙලා.

රේණු අක්කා ගැන පුදුම කේත්තියකින් කතා කරේ. මරන්න තරම් කේත්ති ගිහින්. මං පුලුවන් වෛද්‍යයට උගේ හිත ගදන්න උත්සහ කරා. උං පැය තුන හතරක් යන්න කළින් රේණු අක්කට සහමුලින්ම හිතේන් අතුරාලා දැමීමා.

"ඔය බැල්ලිගේ තමවත් ආය මට ඇහෙන්න කියන්න එපා."

මහ පුදුම කොල්ලා තමයි. මට එහෙම ඔය දේ වුනා තම් මම කොවිචර විද්‍රිවනවද? අහස උසට බලාපූරුත්තු තියන් පැතුව ආදරයක් නොලැබුම තිමේෂයකින් ඒ ආදරය අමතක කරලා අන්න පුලුවන්ද? රේණු අක්කට මම ආදරේ කරනවා තම් ඒ ආදරේ දිනාගන්න මම ඕන දෙයක් කරයි. ඒත් සුදේශ් ඉක්මනට රේණු අක්කට හිතෙන් විසි කරලා දැමීමා. උං රේණු නැති උනාට රට වට්ටීම කෙල්ලනට් වුයි තම හත අටක් තිබුනා. ගැමෝම උට කැමතියි. ඒත් සම්බන්ධයක් ඇති කරගන්නේ නැ. උං උගේ ජනම ගතිය පෙන්නුවට පස්සේ එක කෙල්ලෙක්වත් උං ගාට රැදෙන්න නැතුව අලා යනවා.

ඔය අතරේ ද්‍රිසක සුදේශ් ටටුන් එකැදි රේණු අක්කා උගේ වෙවල් ගාට අක්ක කෙනෙක් එක්ක කතා කර කර ඉන්නව හමුව වෙලා තිබිලා. පස්සේ සුදේශ් මටත් භාරෙන් ඒ අක්කාලාගේ ගෙදර ගිහින් රේණු අක්කා ගැන විස්තර අහගෙන. උං තකහනියකම ගතිදාගෙන මාව භායන්දුවගෙන ආවා.

"දිලුප.... උං කිවිව දේවල් ඔක්කොම ඇත්ත බං. කිසිම කෙල්ලෙක් විශ්වාස කරන්න භාද නැ. මම මෙය්ක් වුනා. රේණු අක්කා මහා ජරා කෙල්ලෙක් බං. මහ බොරු ගුහාවක්. බලපෘ අපිට කියලා තියෙන ඔක්කොම බොරුනේ. ඕකිට ආය අපි යන පාරකවත් පස් පාගන්න බැරි වෙන්න භාද පාඩමක් උගන්නන්න ඕනින්."

සුදේශ්ගේ කටින් ලංකාවේ තියෙන භාදම කුණුහරුප වික කියලා රේණු අක්කට කළයුතු දේවල් යෝජනා කරා. එනපෙට භාද නැ වගේ.

"සුදේශ් උං ගොන් වැඩ කරන්න හදන්න එපා. ඉස්සේල්ලා වැදගත් විදිහට අහලා බලමු අපිට බොරු කිවිවේ ඇය කියලා. බොරු කියලානම් ජේප් එකේ අයින් කරලා අමු. ගැණු ගතිය ගැමී බං. අපිට ඕව වෙනස් කරන්න බැ."

මාත් දැන් දැනුම තේරුම ඇති කෙනෙක්නේ. ගැණුන් ජරා පාතිය කියන්න තරම අත්දැකීම බහුල කෙනෙක්නේ. ගැබැයි මේ සිදියත් මගේ මනසට සැහෙන බලපුවා. ගාලිකා වගේ නොමේ ගැමෝම. එහම හිතුවට බලන් යනකොට ගැමෝම එහෙමනේ. ගැමෝම කෙල්ලෙකම බොරුවෙන්නේ ජ්විතේ ගෙනියන්නේ. මට මගේ අම්මය මගේ අක්කට ඇරෙන්න වෙන ගැණියක් මේ මිහිටුව විශ්වාස කරන්න බැරිද? රේණු

අක්කත් ගාලිකා වගේම වරිතයක් නේදී? ඒ උනාට රේඛු අක්ක නේද කිවිවේ ගැම කෙනෙක්ම අවිශ්චාස කරන්න එපා කියලා. මගේ හිත හදන්න මගේ ජීවීන් ගොඩනගාගන්න අව්‍යුවක් කරගන්න හිතන් හිටි ඒ වරිතය බොරුවෙන් මායාවෙන් ජීවත් වෙන බව දැනගත්තම හිතේ තිබුන ගොරවය හක්තිය වාශ්ප වෙලා ගියා. අපි ර්ලැග ද්‍රව්‍යෙෂ රේඛු අක්කගේ කර මුළුන්ම අල්ල ගත්තා.

"ඇය ඔය වගේ බොරු කියන්නේ?"

"එම මගේ ගැටු. මං ඕනෑම කෙනෙකට කියන්නේ බොරු තමයි."

"රේඛු අක්කා ඔය හිතන්නේ බොරු කියනවා මදිවට කට ගහන්න එන එක ගරී හපන්කමක් කියලද. ඔයා තෙරුම් ගන්න ඔයා ගැන ගැම දෙයක්ම ඇත්ත කියල තිබුනා නම් සමහරවිට ඔයා ගැන ලෙන්ගතුකමක්, හොඳ ප්‍රතිරුපයක් අපේ හිත්වල ඇති තොවෙන්න තිබුනා. ඒ උනාට ඔයා බොරු කියලා ඉවර වෙලා ඒ බොරු පස්සේ කාලෙක අහුවුනාම ඔයා ගැන තිබු තත්ත්‍ය සේරම බෝදුවට බහිනව නේදී? ඔය ඕනෑට වඩා භොඳයි කියලා පෙන්නන්න හදන අය තමයි ඕනෑට වඩා නරක."

රේඛු අක්කා මම කියන දේවල් නිසොල්මන් අහගෙන හිටියා.

"මං ඔයාලට සමහර දේවල් ගැන බොරු කිවිව බව ඇත්ත. ඔයාලා තාම පොඩි ලුමයිනේ. ඔයාලා කාගේ කුවුරුද කියලවත් තාම ගරියට දන්නේ නැතුව මම කොහොමද ගැම දෙයක්ම ඔයාලට කියන්නේ? ගැණු ප්‍රමාදයක් වුනාම ගැම පැත්තෙන්ම ආරක්ෂා වෙන්න එපැයි."

"ඔයාට අපිට ඔව්වටම විශ්චාස නැදුදී? අපි ගැන ඕන දෙයක් අහෙන්න තිබුනේ."

"එහෙම ඔයාලා ගැන ඔයාලම කියන දේවල් වැඩක් නැ. වෙතෙන් පිටතෙන් තමයි අහලා දැනගත්ත හිතා." මට ඒ කාතාවට ඕනෑටියා.

"රේඛු අක්කේ ඔයාට අපි ගැන ඕන දෙයක් අපෙන් අහල දැනගත්ත, අපෙන් අහලා දැනගත්ත් වෙතෙන් පිටතෙන් අහලා දැනගත්ත් එකම දේ තමයි දැනගත්ත වෙන්නේ. මොකද අපි ඔයා වගේ බොරු ගොතාලා කියන්නේ නැනේ."

"රේඛු අක්කා හිතාලා තියෙන්නේ අපි ඉගෙන ගන්නේ නැති රස්සුවක් නැති අණ්ඩුව්වාවේ කියලා. එයා ඒකය බි-ලෙවල් විතරක් ප්‍රාස් කියලා බොරු කියලා තියෙන්නේ."

"මට ඕන වුනේ මල්ල ඔයාලගේ තත්ත්‍යට බැඟැලා ඔයාලට ආග්‍රය කරන්නයි. ඒකය මං මගේ ගැන ඒ විදිහට බොරු කිවිවේ."

"ඔයාට මොනවහරි ප්‍රශ්නයක් තියෙනවද අක්කක්?"

"නැ..... මට කිසි ප්‍රශ්නයක් නැ."

සුදේශ් බස් එක ගමනාත්තයට යතකම්ම රේඛු අක්කා එකකා කතා කරේ නැ. රේඛු අක්කා අන්තමට සුදේශ්ට බයිත එකට ගත්තා.

"තාම රුවලට හරියට වැවිලා නැ. මුණ ගැඹු ප්‍රමායක් වගේ. ඒ වුනාට ලොකු ලොකු දේවල් හිතේ තියෙන්නේ. ඉස්සෙල්ලා හොඳට ඉගෙනගෙන ලොකු මහත්තයෙක් වෙලා රට පස්සේ කසාදයක් ගැන හිතන්න."

සුදේශ් අහක බලාගෙන හිටියා. රේඛු අක්කා උට රිද්දන්න හිතාගෙන වෙනද්ව වැඩිය මාත් එකක් හිතවත් වෙන්න උත්සාහ කරා. ඒ වුනාට මෙශ් යාථට රිද්දන්න මාවම ආයුධයක් කරගන්න මම ඉඩ දුන්නේ නැ. රේඛු අක්කට සිහාවට වඩා සම්ප වෙන එක මිතු දුෂ්චිකමක් කියලා මට තෝරුනා.

ආපහු ගෙදර එන අතරේ සුදේශ් රේඛු අක්කා අපිට කත්ත අරන් දිපු රටකපු එක කේත්තියෙන් උදුරුලා විසි කරලා දුම්මා. රටකපු ඇට පාර පුරා විසිරිලා ගියා. මට රේඛු අක්කගේ මුණ මතක් වෙලා දැක හිතුනා.

"මය ගැඹීගේ රටකපු ඇටයක්වත් මට නම් එපා."

"යකෝ රටකපු අරන්දුන්නේ තොට විතරක් නොමෙන්. මටත් එකක්හෙ."

"ආය නම් මට ඔය රේඛු අක්කට බලන්න යන්න කතා කරත්ත එපා. ඔය වෙලාවට මම ආයම බස් එකේ එන්නෙන් නැ. උඩට සින නම් ඉදලා වරෙන්. මට වද දෙන්න එපා. සිකිව..... බැරි වෙවිව එකයි මට දුක."

"එහෙම කියන්න එපා බං. රේඛු අක්කට මොකක් හරි ලොකු ප්‍රශ්නයක් හියෙනවා කියලා මට නම් හිතෙනවා. බලපා හැමදාම උදේ හවස වැඩ ඇරිලා මහනසි වෙලා යන හැරි. වැඩ කරන තැනකටත් අපිට කියන්නේ නැ. සමහරවිට පුළුක් දුප්පත් ඇති. මොනවහරි උද්ධිවක් බලාපොරොත්තුවෙන් තමයි අපිට හිටි වෙන්න ඇත්තේ. ඇත්තටම රේඛු අක්කා අපෙන් මොනවහරි බලාපොරොත්තු වෙනවා බං. තැන්නම් අපිට මේ වගේ යාථ කරගන්නේ නැනේ."

"උමේ ඔය මනස්ගාත මට වැඩක් නැ. ආය නම් සිකිගේ තමක්වත් මට ඇහෙන්න කියන්න එපා."

ඔය අතරේ බලාපොරොත්තු නොවේව මොගොනක ගාලිකා අක්කගෙන් කොළු එකක් ආවා. ඒ වුනත් කොළු එක මෙග් හිතේ ලොකු සතුවත් දාවන්න සමත් වුවෙන් නැ. එයා කතා කරත් මම ඉන්නවද මැරිලද බලන්න විතරය. වැඩිවෙලා කතා කරත්ත හමබ වුවෙන් නැ. විනාඩියක්වත්. මට කිසිම දෙයක් ගැන රණ්ඩු කරන්නවත් ගියේ නැ. මම කිසිම දෙයක් කිවෙත් නැ. තව මාස තුන හතරකින් විතරලු එන්න වෙන්නේ. ඉනදියාවෙන් තව තව රටවල් වලට සන්දර්ජන පවත්වන්න යන්න වෙලාලු. එනකම් මට සන්නොසෙන් ඉන්නලු. එයාගේ එකම පැතුම මෙග් සතුවලු. මං එයා කියන හැම දෙයක්ම අහගෙන ඉදල ගොන් එක තිබිබා.

හවස් වෙදි ගෙදර ඉන්න බැ. කොළු එකයි පරණ දේවලුයි මට මතක් වෙනවා. මං සුදේශ් නැතුව් තත්ත්ව කඩවත බස් හොඳවා එකට හිටෙන හිටියා. රේඛු අක්කා හිතාවේගෙන ඇත්ත එනවා පෙළෙනවා.

මෙතනින් පස්සේ හැමදාම වුනේ ඔය විදිහට තමයි. මෙග් ජීවත් විමෙ බලාපොරොත්තුව්, හිතට දැනෙන එකම සුනසිම රේඛු අක්කා බවට පත් වුනා. රේඛු අක්කා ගැන තිබු විශ්වාසය සුදේශ්ට මටයි බිඳ වැටුන බව ඇත්තයි. ඒ උනාට දියේ ගිලෙන්න යන මිනිහ තුත්තිරි ගහෙත් එල්ලෙන්න බලනවා වගේ මං හැමදාම රේඛු අක්කා බලන්න යන්න පටන් ගත්තා. හැමදාම හවසට හොඳට ඇදගෙන රේඛු අක්කා

වැඩ ඇරෙන වෙළාවට ගිහින් එයත් එක්ක අනිත් බස් දෙකේම ගිජිල්ලා රු හතට අටට විතර තමයි ගෙදර එන්නේ. ගෙදර අය මං ගැන සැක හිතුවේ නැ.

මෙව්ර කල් ආගුය කරලත් මං රේණු අක්ක ගැන කිසිම විස්තරයක් දන්නේ නැ. මට එයාගේ දේවල් දැනගන්න වුවමනාවක් තිබෙන් නැ. මාත් එක්ක තිබෙන මුත්වයේ නාමයෙන් මට අනිත් කිසිම දෙයක් දැනගන්න වුවමනා කරේ නැ. එයත් මේගේ පොදුගැලික ජීවිතයට ඇඟිල ගහන්න උත්සාහ කරේ නැ. එනිසාම , එම්තු ස්නේහයට පුළුගක් ඇලුම් කරා.

රේණු අක්කා කිසිම පැකිලිමකින් තොරව මාත් එක්ක බස් එකේ එකට වාසි වෙළා යන්න , මාත් එක්ක කතාකර කර ඉන්න ඉදිරිපත් වුනා. මට එයත් එක්ක ඉන්නකාට සාමාන්‍ය කෙල්ලෙක් එක්ක ඉන්නවා වගේ දැනුවෙන් නැ. රේණු අක්කා අපේ අම්මා වගේ. අම්මගේ තරුණ කාලේ පින්තුරවල හිටියෙ රේණු අක්කම තමයි. අනික මට වඩා පුළුගක් වැඩිමල් කියන හැඳිම මට හැමතිස්සේම දැනුනා. අක්ක කෙනෙක්ගෙන් අම්මා කෙනෙක්ගෙන් බලාපාරොත්තු වෙන ආදරයක් කරුණාවක් තමයි මම එයාගෙන් බලාපාරොත්තු වුනේ. ඇත්තටම මට ඒ දේ ලැබුනා කිවිවාත් නිවරදිය. මිනිස්සු අපි දිහා බලනවා.

ජොබි එකක් කරලා වැඩ ඇරිලා යන කෙල්ලෙක් එක්ක බෙනිමකුයි වී ජ්‍රේ එකකුයි ඇදලා හැමදාම එකට යන කොල්ල ක්වුද කියලා බලනවා ඇති.

මට හිතුනා රේණු අක්ක මාත් එක්ක ගිහින් කර ගන්නේ මෝඩකමක් කියලා. එයා ලස්සනා හින්දා හැමොගේම අවධානය එයාට යොමු වෙනවා. එයාට ඒ ගැන එව්වර තේරුමක් නැ. ඉතින් හැමදාම මාත් එක්ක යන එකෙන් එයාට කැළුලක් නරක නාමයක් වෙන්න ඉඩ තියෙනවා කියලා මට හිතුනා. එයාට ඒ ගැන ගානක් නැ. කවදාවත් මගේ හිත රිදුන්න ව්‍යවහාරයක් වත් කිවිවේ නැ. මං අත්තිමේදි තෙරුම්ගෙන්නා රේණු අක්කට කාටවත් ව්‍යවහාරක්වත් කියන්න බැරි විදිහට මම හැසිරෙන්න සින කියලා. කවදාවත් එයාත් එක්ක එකට වාසි වෙළා ගියාට ඕනාවට වැඩිය ලං වෙන්න හැදුවේ නැ. පෙමවතුන් වගේ රහස් මුමුණුන්න් ගියේ නැ. භාදට කට පුරවලා හැමොටම ඇහෙන්න අක්කේ කියලා කතා කලා. බස් එකේ යනකල්ම විභිඛු කර කර හිනාවේවී තමයි ගියේ. ඉතින් ඔහොම කාලයක් යනකාට අපිට වෙනදට රවන අයත් අපිත් එක්ක හිනාවෙන , අපිට ඉඩ දෙන , අපිට කතා කරන තක්වයක්ව පත් වුනා. රේණු අක්කා එයාගේ යාථවේ හැමොටම කියලා තිබෙන් මම නැදු වෙන මෝල්ලි කෙනෙක් , එයාට එක්කන් යන්න හැමදාම එනවා කියලයි.

රේණු අක්කා කාටවත් බය නැ. එයාට ඕනෑම වයස් තරාතිරමක ඕනෑම මානසික මට්ටමක ඉදාන් ඕනෑම කෙනෙක්ව ආගුය කරන්න පුළුවන්. බස් එකේදී , පාරතොටේදී හම්බවෙන පුළු දෙනෙක් රේණු අක්කව දිනපතා දැකලා අදුනාතාත්වා. එයා හැම කෙනෙක් එක්කම අහිංසකව හිනාවුනා. මටත් රේණු අක්කා එක්ක යන එන එක ලෙඛා ආඩමලරයක් වුනා.

එකද්වසක් රේණු අක්කගේ බැග් එකේ කැසට් දෙකක් තියෙනවා දැකලා මං ගන්න හැදුවම එය බයවලා ආපහු උශ්‍රිතගත්වා.

"මොනවද ඔය කැසට් වල තියෙන්නේ?"

"එම්ගේ තියෙන්නේ මම වෙළිගොන් කොළුස් රෙකොඩ් කරපුවා වගයක්."

ଶ୍ରୀମିତ୍ର କୁଳାବ୍ୟ

මෙම ඒක අභ්‍යන්තර හිතාව තවත්තගන්න බැරි වුනා. මෙක් මහ පුදුමයක්නේ. මමත් අතාදීමත් කාලයක් ඉදන් කරපු පිසේසු වැයේම් රෙණු අක්කත් කරනවලු.

"ମୋକ୍ଷ ମଳ୍ଲି ହିନ୍ଦୁରେ?"

"ଓয়া মাৰ বল্লুক'নে' অক'কেৱ. মা'ন' কেৱ'লস' রেকেব' কৰণাব'নে'. ওয়া কেৱ'লোম'দ' রেকেব' কৰণ'নে'?"

ఎంతు అక్కమిల్న ప్రమాది లంగే గైన. ఆపి దెఱిన కోసిసే రెకోవీ కిరిమెన్ లైబెన అణించక షట్లల గైన అంధుక్కిమి భువంట కరగనొన్నా. లీయా లె వైచియ వైచిమల్ వైనూరు తలిల పోవి ల్లంయెక్ లిగె. గెడర ర్హనొనొ లియడి అక్కమిల్న వితరల్. అమిల్లా తూతొల్లా గైన వైచియ విసెంటరయక్ కియనొన్ న్నా లియె న్నా. వైచి కరనొ త్వైన అయడి గెడర అయడి యాటలొపి గ్లోమోమ లీయాల భుగాక్ ఆధరెడిల్. మాత లే అణించక గతిగ్రూష లల్ల భుగాక్ ఆధరే కల్లా.

එක ද්‍රව්‍යක් රේඛු අක්ක සුදේශ් ගැන මාත් එක්ක හොඳම දෙඟ කපන්න ගත්තා. සුදේශ්ගේ ගතිගුණ තේරුම් අරන් උඟ ගැන කළකිරීමෙන් කතා කලේ. මං එවට පෝර දාන්න ගියේ නැ. ඒ උඟ හැරී කියලා ජේස් කරන්නයි හැඳුවේ. ඒ උනාට මට කරන්න දෙයක් තිබුණි නැ. රේඛු අක්ක ඇත්ත ඇති සැට්ටෙන් වටහෙතා.

"ଓয়া নমি জড়েঁক'ও বিং খুত্তেসিন'ম লেনস' মেল্লি।"

"ඇත්තද?... මාත් ඒවගේ වෙන්න පලුවන්... බූගෙන...." රේණු අක්කා හිතාවනා.

"හැ මල්ල.. ඇත්තටම ඔයා ගොදයි. අපි මිනිස්සුන්ගේ වැරදීම කියවන එක් ගොදක් තියෙනවනම එක කියන්න එපැයි."

៩០. ភីអ៊ូ លិឡាទេងនា ពិភាក្សា

"ମୁଣ୍ଡ... ମିଳା ଶେଷପଦ ମମ ମିଳା ରେନ ଶିକନ୍ତି ହନ୍ତା ଲେଲେ..."

"କେବୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା?"

මින් තුනුගැනීමේදී සාමාන්‍ය ප්‍රතිඵලියක් නොවූ.

"ඔයා හරි අභිජනකයි මල්ල. ඔයාට මේ ලෝකේ ඕනෑම කෙනෙක් එක්ක ඕනෑම තැනක ගිහිල්ල ඉන්න පූරුවන්. ඔයාට ඕනෑම කෙනෙක්ගේ නිත දිනාගත්තා භාද භැකියාටක් තියෙනවා. ඔයාට කටයුවත් කටුරුවත් තරකක් කියන එකක් නැ. ඒ හිතදීම කටයුවත් ඔයාට දුකක් වෙන එකක් නැ. ඔයාට භැමෙමා ආදරේ කරයි. උඩු කරයි. මූදා භෞද්‍ය තියුලා තෙරු තු භිජ්‍ය තමයි මූත් යුතුව මෙහෙම ප්‍රයා කරන්නේ."

මට රේණු අක්කා ඔහොම දේවල් කියනකොට ලෙසු ආචම්බරයක්, සතුවක් වගේම ලැංඡ්පාවකුත් දැනුතා. මම ආදරේ කරන ගෞරව කරන කෙනෙක්ගෙන් මේ වගේ වර්ණනාවක් අන්ත ලැබෙන එක කොසි තරම් පිහික්ද.... මට රේණු අක්ක ගැන හිතෙන දේවලත් කියන්න හිතුතා. ඒන් එය ගැන මොනවත්ම දන්නේ නැතිව මම මොනවා කියන්නද. ඇත්තටම මට ඩින කෙනෙක් එක්ක ඉන්න පුළුවන්ද? ඇය රේණු අක්කට එහොම හිතනේ.

එක ද්‍රව්‍යක් මෙහෙම වැඩක් වුනා. සුදෙශය මායි රේණු අක්කයි තුන් දෙනාම යන ද්‍රව්‍යක රේණු අක්කගේ ගෙවල්ගාට ඉන්න අයියා කෙනෙක් හමු වුනා. රේණු අක්ක ඇත්ත තියාම අපිට බය කරන්න උත්ස්හා කරා.

"මය අපේ ගෙවල්ගාට අයියා කෙනෙක් හරි සැරයි. ඔයාලා වැඩිය ජේන්න ඉන්න එපා."

ල් වුනාට අයියා අපිට දැක්කා. රේණු අක්ක කරන්න දෙයක් නැති කමට අපිට අදාළ දුන්නල දුන්නා. අන්තිමෙදී මම ඒ මත්ස්සයා එක්ක බර කතාට. උත් කොල්ලෙක්නේ. සුදේශ් පැත්තකට වෙලා රට රට හිටියා. රේණු අක්කා කැලේම ගිනින්. පස්සේ එයට පුදුම හිතිලද කොහොද. රේණු අක්ක කීයවත් බලාපාරෝත්තු උනේ නැහු මම ඒ අයිව හිටි කර ගනී කියල

එදා හටස රේණු අක්කට සම්දිලා යන වෙලාවේ එයා අප්පුඩ් ගහලා ආයෙමත් ලගට කතාකලා.

"මල්ල ඔයාට ප්‍රශ්නයක් තියෙනවා කියලා මම දන්නවා. ඒක ආර්ථික ප්‍රශ්නයක්ද නැත්තම වෙන මොනවහරි ප්‍රශ්නයක්ද කියලා මම දන්නේ නැහැනේ. ඉතින් ඔයාට ශිනෙම උද්ධිවක් තියෙනවනම් ශිනෙම වෙළාවක මගෙන් ඉල්ලන්න. ඉගෙන ගන්න දෙයකට හරි වෙන මොන දෙයකට හරි සල්ල ශිනා නම් ඉල්ලන්න. ලැජ්ජා වෙන්න එපා. මෝ ගාට සල්ල තියෙනවා. දැන් ඔය ඉතිරි වික පයින්ද යන්නේ. ආ.... මේ සල්ල වලින් බස් එක් යන්නා.." රේණු අක්කා සල්ලිවගයක්දික් කරා.

"නැ අක්කේ. අපේ ගෙවල් පාරේ බස් නැ. අතෙක මට එහෙම ප්‍රශ්නයක් නැ. බොහෝම ස්තූතිය හිහොම ඇහුවට."

වෙළාවකට පවි කියලත් ගිතෙනවා. මගේ බරත් බේ එක ද්‍රව්‍යටත් අපේ ගෙදර එක්කන් ගිනින් කැම වෙළක් දෙන්න විනා. අපේ අම්මලත් මොකුන් කියන එකක් නැ. අක්කා කෙනෙක්නේ. ගැබැඳී සුරංග එහෙමත් කිවිවේ මට වැඩිය වයසය කියලා ජේන්නේ නැතිලු. දකින වින කෙනෙක් වැරදියටලු ශිනන්නේ. වින දෙයක් හිතපුදෙන් අපි ගොදානම් එවිටරයින්.

එක ද්‍රව්‍යක් රේණු අක්කයි මායි සෙනාග නැති බස් එහෙක වාඩි වෙලා ඉදිදි එයාගේ පොදුගලික විස්තර බුගක් මට කියන්න ගත්තා. මෝ අහලත් නොමේ. එයාටම හිතිලා තමයි කිවිවේ.

එයා ඉස්කොලේ යන ද්‍රව්‍යවල බුගක් අය යාලවෙන්න අහල තියෙනවැලු. ඒත් ගෙදර තාත්තලා එහෙම බුගක් සැර ශින්දිය එයාගේ අධ්‍යාපන කටයුතු ශින්දිය ඒ දේවලට යොමු වුනේ නැඳු.

"මයා මට කියන එවා විශ්වාස කරන්නේ නැ. තේද මල්ල." රේණු අක්කා උත්තදුවෙන් ඇහුවා.

ඇත්තටම බුගක් ගැණු ලුමයි මේ වගේ බොරු කියනවා තේද? ඒත් රේණු අක්කා අද තාම මට මොනවහරි වැදගත් දෙයක් කියන්න වගේ ගන්නේ. මෝ අහන්නොවත් නැතුව එයාමනේ කියන්න පටන් ගන්නේ.

"මයා ඉස්සර බොරු කියලා තියෙන නිසා විකක් සැකයි. ඒත් ඔයා ඇත්ත කියලා කියනවනම් මම පිළිගන්නම්."

රේණු අක්කා ජන්ලයෙන් එලිය බලාගෙන කළුපනා කරා.

"මයා විශ්වාස කරන්න මල්ල. ඇත්තමයි කියන්නේ. කුවුරුවත් විශ්වාස කරන්නේ නැ. මල්ල මෙහෙම කිවිවට. ඒත් ඔයා විශ්වාස කරන්න. ඔයාට බොරු කියන එක තේරුමක් නැනේ."

శియాగెను పసేసు కూలోకు మెచికల్ స్వర్వపనాల కెనెకు యాంలెనును అఱలు తియెనవల్ర. మాస గయకం పసేసును ఆవల్ర. రేణు అకుకుల తేర్వును ఆతుతం ఆడరే షిన్ధు వండి మెవివర కూలుకు పసేసును లనును కియలు. రీత పసేసు రేణు అకుకు కివివల్ర తుతుతు హమిబెలు అఱనును కియలు. లేకొల్లాల తుతుతుగెనును అన్నమైతి హమిబెలు. హ్యాడి హీతియకు ద్వామిల్ల పారెంటారేడి హమిబెలునును తఖనమి, వితెనమి గెదరం ఆవిల్లా హమిబెలునును కియలు కవిధరి బ్లినుకమి.

లేకతువి నామి రేణు అకుకు లయ గైన హోద ప్రతిర్వపయకు ఆతి కరనును లొర్విల కివిల మం షిచును. లేతు మం అఱగెన గిరియా.

ఉహోమి విక కూలుకు గత వునుమి రేణు అకుకును హమిబెలు గ్లూర్లమి త్వావిను ఆడరే స్ఫున్నాల్ర. ఎంచ కూరు లికుకును తిప్పున్నాల్ర. లస్సుసుడి జ్యుడిల్ర. రుస్సుర గాలికు మావ లగ తియాగెన అసురు గైన కియవినువి విగెం రేణు అకుకును కియెవిలు.

పసేసు కూలోక రేణు అకుకుల లేకొల్లా గైన నరకు డెవీల్ ఆరాంపి వెనును పంచు అరను. లేకొల్లా కలిను యాంలెనులు షిప్పు కెల్లల రేణు అకుకువి హమిబెలునును ఆవితు. లేకెల్లల అంచురువు వీరీలు లేషిన్ధు లేకొల్లా సమిబెనుదె నాచర కరల్ర. రీత పసేసు రేణు అకుకు హోదులు హమిబెలి జిను సమిబెనుదె నాచర కరలు ధులు. లేకొల్లా ఆప్ము ఆప్ము పసేసునుమి ఆవల్ర సంమి ర్మునునే త్వాత్రిల్ర.

మె విస్తర కియల ఉవిర వెద్ది రేణు అకుకుగె ఆసు తెను వెలు. మం షిచువు అబడి కియలు. లేతు లయ అచునును న్నై. మం లే డెవీల్ కియన లకెను లయాల సహాయకు ల్యాచును నామి లే ఆతి.

" మం హ్యామదెయకం లపు వును మల్లీ. హోదులు లనిష్టు గైన కలుకిర్వును. ఉవివర ఆడరే కరప్ప , ఉవివర విశ్వాస కంప్ప ప్రంగంలుయగె మె తరం లెంకు లొర్వికు వంపువకు కరు కివివిల్ర "

మం లే వివి నామి తద్వినుమి వ్యును. మావు సంమాండెను అఱనునునే షయ ప్రంహాయి నేడు? రేణు అకుకుడి మాడి దెనునుమి బలుగెన యాకొల లికమి రుస్సువిలును నేడు ప్రార్థిలు తియెనును.

"అయి కొహోమద అకుకుకే షిత హధుగునుతో?"

"మం ఆతివెనాకల్ అబలు తియెనవు మల్లీ. కూమరెల జిను ల్రుణ హంగను స్కుల ఉవిరవెనాకమిమ అచువువు."

రేణు అకుకు రీత పసేసు కియప్ప డెవీల్ విలును మావ ఆయెత పూరకు పరుద వున కియలు తేర్వును.

"రీత పసేసు మం కూమరు ఆడరు కరనునునే న్నై కియలు తీరుణు కలు. లేతు మం గైను ల్రమియెకును. మం హ్యామామ మెశెమ రునును బైహును. మగె క్షణు కెనెకువి లే జిన్ధు బ్లినును రునును. లయ న్నువక రునును. గరిమ హోది. లే ఉనువ మం కవిధువత అరవిగె ఆడరే కరనునునే న్నై."

"అయి ఉనువ కియనును తియెనును మెవివరడి. ఆడరే కరనువ నామి లేకు ఖ్రుగకు ఆతిను తియాగెన కరనును షినా దెయకు. షినావు వబు ల్రం కరగునును హోద న్నై. కవిధరి న్నుతివెలు జియోత షిత హధుగును ప్రార్థివను మెవిలెన తమి తియాగును షినా.తేర్వుణు?"

రేణు అకుకు మం ద్యుమా బైభువు. మం బున డెంగువావకు అఱను రునునువు విగె అఱను రునును హ్యా ద్వాకలు లయాల షినా గియా.

"మోకాడ కల్పనావ బు షిచున్ద మం కియప్పువిల్ర?"

"నై అక్కే.. ఉత్తినీ ఓయా ఆడి ఓయ కతు సేరం మం కిలులే? మం అహనేతా నైత్తులు?"

"ఓయా మాలి ఆగ్రాయ కరనలు నామి మం గైన గైమ దెయకం దైనగెన ఉన్న లిక హౌడినేం లోలి."

"లీ వ్రునూప ఓయా వైచి కరనేనే కొశెద ఉన్న నేనే కొశెద కియలు మం ధనేనే నైనే."

రేణు అక్కు జినావెలి మం దైఖా బలాగెన జిరియా.

"లీవా లుగ్గిమ దైనగన్న ను గమిలివెడి. తల విక దుషస్కిన్ గైమదెయకం కియన్నామి."

మం లిధు గెడర ఆర్టినీ ష్టుడెం ఓయ దెపుల్ కిలులి ఈ మం ఎనిన్న పానీ గత్తు.

"తీకి లొర్క కతు బం కియనేనే. లీకి బైధ్రు గైణియక్క కొశెద. లిక్కు తినిఖా ఫలు తిల్లలు, నైతనామి తినిఖా మైరిలు. పేనేనే నైధ్య కల ఆధ్యమది ఆధ్యన్ ఉన్న నేనే. మాలయకుపు ధానేనే నై."

లీ ఉనాప ష్టుడెం కెన్నితిగ తిన్నిధు కియన దెపుల్ మం లీవిర గత్తన గత్తేనే నై. రేణు అక్కు గైన పానీ కియలు తిత్తును. లిధు రీ తిన్నిగతనేనే తియగమత్త లుయాగె కతువు మనక్ వెల్లా గరీయల ద్విక తిత్తును. లుయా కొవిలిర ఆధిరే కరనేన ఆచ్చిధ్? లుయా రివును కియలు ద్వానుమ కొవిలిర ద్విక వెనేన ఆచ్చిధ్? మం విగెం.

"ఓయా కెల్లోనాప అన్నకమిపు కరనలు నేడ్ లోలి. కెల్లో పశలిడి. ఆపుమారుపుకుమిడి, ఓయ అన్నకమిపు కరన ఆయ ఃమహరవిప లీ తరమమ అన్నకమిపువ లైనేనే ష్టుడ్యుషు ఆయ నెమెడి."

షెవివన్నే అక్కుగె ఉషసర ద్విప్ర ఆలవుధు కూమత్త తినే భ్యంకార దైనలు. మం లీ ఆలవుధువు తినే తియనే నిన్నిధి డియ. ప్పులుధుత రేణు అక్కువ గమిలును.

"అక్కే ఓయా కిలుల కతు అహల మం రీయే గెడర తిల్లిల్తే ఓయావ మనక్ వ్రును. ఓయా పానీ కియల ద్విక తిత్తును." రేణు అక్కు మం దైఖా తిస్ బైల్లిక్క హెల్లువు.

"మం ఖుగక్ ద్విక తిత్తును అక్కే. గైబైడి ఓయా లొర్క కియల తిత్తును నామి లీ ద్వికత ఓయామది పావ."

"అనే నై లోలి. మం ఓయాలు ఉషసర లొర్క కియల తియెనలు తమడి. లీ ఉనాప రీయే కియప్పులు సేరం ఆచ్చిధ్."

"ఆచ్చిధ్ మె ఓయా బైల్లిడి కియనేనే?"

రేణు అక్కు ఉచి విమ బైల్లువు.

"అమిలోప కువ్వు కియనేనే? మం గైన మెలత్త ధనేనే నైతి దెపులేనే ఓయాల కియనేనే." లుయా తిను.

"ఓయా బైధ్రు కెను మైరిల్లు. లీకల్ల ఓయా కల గరీ తద తిల్ల గరీ ఆధ్యమ ఆధినేన్నెల్లు."

"పిస్టుడ్ మం బ్లుధుగమె. లీ పూపిల ఆధినేనే కైమైతి తిన్నిధు. ఆడి మం బైధ్లు విగెం పేనేనే?"

"లీక ఉత్తినీ పివినీ లెల్లు కియనేన బై. ఆచ్చులెనే పరికుషుయక్ పాతపులు తమడి తిరణు కరనేన వెనేనే."

రేణు అక్కుగె లుణ రమ్మువెల్లా ల్యైషువెన విమ గైర్కును.

"అమిలోప ఓయా కియన లీవా మం విహ లొపులుక్ హౌయగెన లొనేన తమడి వెనేనే."

"මල්ලී , ඔයා උතාත් සහිතෙක කරා කියලා ලේකට පෙන්න කොංචේ වවාගෙන , කරාඩු දාගෙන ඉන්නේ නැතේ. මාත් ඒවාගේ තමයි. වාමෝට ඉත්තාකාට හිතටත් සහනයක් දැනෙනවා. ඔය සමහරු බර්ත්ඩේ එකට එහෙම කොට්ඨර සල්ලී වියදම් කරනවද පාටි වලට එහෙම.

මම කවඩූවත් එහෙම ප්‍රහු දේවල් වලට සල්ලී නාස්ති කරන්නේ නැ. ගැම සැරේම බර්ත්ඩේ එකට අනාථ තිබාසෙකට දානයක් දෙනවා."

අනාථ තිබාසෙ ලමයි එක්ක අවුරුද්දට ද්‍රිසක් හරි ගත කරන එකෙන් ලැබෙන මේල කරන්න බැරි සතුව ගැන එය විස්තර කළා.

"මාත් ආසය අක්කේ ඔය වගේ වැඩ වලට. මේ සැරේ බර්ත්ඩේ එකට මාත් එන්නද බැනේ දෙනකාට?"

"මේ සැරේ තම් එපා. ගෙදරට ඔයාට අදුන්තලා දෙන්න බැනේ. රේග සැරේ එක්කන් යන්තම්. එතකාට මං බදින්න ඉන්න අයියත් ඇවිත් ඉදියිනේ."

"ඔයා ඇත්තටම එයාට බදිනවද අක්කේ?" රේණු අක්කා අමුණු විදියට තිනාවුනා.

"ඇය එහෙම අහන්නේ? බොහෝදුරට මට එයාටම බදින්ත වෙයි."

"සමහරවිට බදින එකක් නැ නේද?"

"ඇය ඔයාට එක ප්‍රශ්නයක්ද? රේණු අක්කා ඇහැවෙලි තිනා වෙවි.

"මට මට එක ප්‍රශ්නයක්." මං විභිජ්වන් වගේ කිවිටෙ බරපතල දෙයක් නේද? රේණු අක්කා වික වෙලාවක් සද්ද නැතිව තිවියා.

"මං ඔයාට කියලා තියෙනවතේ මල්ලී. අපට ඕන දේවල්ම කරන්න මේ සමාජයේ නිධ්‍යසක් නැ කියලා. සමාජයට ඕන විදිහට තමයි අපි ජීවත් වෙන්න ඕන."

එදා ගෙදර එන ගමනුත් මම කළුපනා කරේ මට මේ මොනවද වෙන්න යන්නේ කියලා. ඒ වැට්ටිව වලේ ද්‍රාලෙත් වැට්ටෙන්න ප්‍රාථමික්ද? වැරද්දක් වෙන්න කළින් ඒ දේ වලක්වගන්න උත්සහ කරන්න ඕන.

මං මගේ හිත පාලනය කර ගත්තා. මහ පුදුම කෙල්ලෙක්. බොරු සෝබන නැ. ඇය මෙව්වරටම අහිංසක? ඇය මට මෙව්වරම ලං වුනේ?

"ଆଜିମେତ୍ର କିଗରାର ଅରକୁଙ୍କ ଲିଖିବା ହେଁଦି?"

මම ඒ පාරනම් කේත්ති ආවා. මූ පිස්සක්ද , වෙදෙක්ද?

"ବୋକର୍ ଲିପା କିମିତ ଦିଲେସେ ରୁଦ୍ଧନ୍ ଗନ୍ତନେ ତାଙ୍କ ରୁଷ୍ଚିରତ୍ତ ରୁଦ୍ଧଲା ହିଲା ତମିଙ୍କ."

"බොරු තම් කියන්න හදන්න එපා. එහෙන් මෙහෙන් බෙහෙත් කරලා තේරුමක් තැ."

"କେ କେ... ଏତିମଣି କିଯନ୍ତିରେ?"

මට හිතෙන විද්‍යාට ඇග ඇතුලේ ඉස්සර ඉදත්ත මොකක් හරි ලෙඩක් තිබිලා කියෙනවා. තවදුරටත් මෙහෙම නොකා නොනි ජීවත් වෙන එක් තේරුමක් තැ. මිට පස්සේ මධ්‍යම ප්‍රතිප්‍රභාව අනුගමනය කරන්න සිත්. රෝ පස්සේ ගිරිරයට දූෂි ලෙස දැක් දෙන එක මම නාතර කළා.

තාත්ත්ව ඉල්පු වෙළිගොන් බිල් වල ඩිටෝල්ස් තාම ලැබුණේ නෑ. ඒක කටයුහරි ආප්‍රවහම ගංගන්න යිනා. තුවර මාමත් ගාලිකාට කොළු කරේ, ගාලිකා කාවද කොළුස් ගත්තේ කියලා භොයන ඒකත් අත ඇරුලා දැමීමා. ගාලිකා එහාවත් කොළු කරලා කියලා තියෙනවා දැන්ම එන්නේ නෑ තව මාස දෙක තුනකටත් යයි කියලා. මට ගාලිකා අක්කා ගැන ඇතිවෙන කළකිරීම මෙතකුයි කිය්ලා කියන්න බැඳී තරම්. මේ කොළුස් රෙකෙත් කරපු කැසට්, කට්, උපුම් භැම දෙයකම් යාජ්වන්ගේ ගෙවල් වල ගැංගුවා. ඇපේ අම්මිලාට එහෙම අභ්‍ය වුනොත් විනාසයි. මගේ මොබයිල් එකෙත් බිල ගෙවලා තැති නිසා කපලා දැමීමා. ඒක පුර තියන් කොට්ඨර නම් බලාන හිටියද ගාලිකා කතා කරයි කියලා. ඒත් එයාට මට කතා කරන්න තවදුරටත් වුවමනා තැති පාටයි. සෙව්වනදී අක්කට නම් ඉදලා හිටලා කතා කරා. එයා මගේ හිත තදන්න ගැමුමාම මොනවහරි කියනවා. ඒත් දැන් දැන් එයත් මාව මග අරින ගැඩයි. එයාගේ පෙන්ගැලික දේශුලුන් මේ දැන් දන්නාවනේ. මේ ඒ දේශුල් මත්තේ එයාට බලපූමක් කරයි කියලා හිතනවා ඇති. සමහර වෙළාවට මාත් එක්ක වාද කරනවා.

"මොලු, මං ඔයාට මගේ දේවල් කවදාහරි කියන්තා හිටියේ. ඇත්තටම ඒවා හංගපු එක ගැන සමාවෙන්න. ඉතින් ඔයන් ඒවාගේම මට කරේ බොරුවක්නේ."

"අක්කි මං ඔයාට බොරු කලේ ගාලිකා කියපු හිත්දය. ඒ මගේ ආදරේ වෙනුවෙන් ඒක ඔයාගෙන් රැකගන්නාය. ඔයා මට බොරු කරේ ඔයාගේ බෝධිලෞන්ච්ච මගෙන් රැකගන්නාද?"

"හරි මැල්ල එතන මං සුදියි. මෙතනින් පස්සේ මාව විශ්වාස කරන්න. ඔයාට මේ වෙළාවේ මං ඇරෙන්න කාවචත් විශ්වාස කරන්න බැහෙ. කවඳාහරි ගාලිකා එනකම මේ දේවල් කාවචත් කියන්න එහා. ආපු ගමන් අපි අල්ලගමු. මං ඔයා වෙනුවෙන් කොහොමඟරි සාඛාරණයක් කරන්න පොරුන්ද වෙනවා. අනික මැල්ල ඔයා ගාව අර කවි, ලියම්, කුසට තියාගන්න එහා. ඔයාලගේ අම්මලට අනු වුතෙනාත්. එව සේරම මට දෙන්න. මං හංගලා තියාගන්නම්."

සෙව්වන්ද හදන්නේ මං ගාව තියෙන අත්තිම සිභ්‍රවන විකත් බැහුගන්නාද? මට කවඳාහරි ඔප්පු කරන්න තියෙන එකම සාක්ෂි සේරමත් මකා දමන්නාද? තව දුරටත් මම සෙව්වන්දී අක්කාව තඩ සතේකටවත් විශ්වාස නොකරන බව එයා දැන්නේ නැදුද?

"තරභා වෙන්න එහා අක්කේ, එවා ගැන මං බලාගන්නම්. කාව දුන්නත් ඔයාට තම දෙන්නේ තැ."

මං මේ වෙනකාට සෙව්වන්දී ගැනත් කළකිරිලා හිටියේ. මුන් අක්කොම ලෝකයා රටටටන භැට්. කවඳාහරි රටටෙන්නේ අපිවද ඒගාල්ලේන්වමද? ඉස්සර සෙව්වන්දී අක්කත් ගාලිකා වගේම බොරුවට දිවුරපු භැට් එයාට කොල්ලෙක් නැ කියලා. මේ ලගක් වෙනුරුම පුද්ම රගපුමක්නේ කරේ. ගාලිකාගෙන් භැමදෙයක්ම දැනගත්තේ නැත්තාම තාමත් බොරුවේ කඩුරාවෙන් සෙව්වන්දී අක්කගේ රුපය වැහිලා. මුන් කොහොමද මෙව්වර ලස්සනට බොරු කරන්නේ? දිවුරන්තේ? කොට්ටුවක්නම විශ්වාස කරාද? ඒ ගොරවය, ආදරය, භැමදෙයක්ම දැන් ඉටරය. ඒ බිඳුවුවන විශ්වාසය ආයේ කිසිම ද්වසක ගොඩනැගෙන්නේ නැ. මට දැන් කවුරු නැතත් රේඛු අක්කා ඉන්නවනේ.

හැඳුයි මේ ලගදී ද්වසක මෙහෙම වැඩක් වුනා. සුදේශ්ලගේ වාටර වෙව්ව අක්ක කෙනෙක් ඉන්නවා. කජ වෙව්ව බිත්තර ආප්පයක් වගේ. සුදේශ්ල ඒ තාර බැරල් එකට රේඛු අක්කව ද්වසක් පෙන්නුවා. එදා මාත් ඒ බස් එකේ හිටියා. අන්තිමේදී අපි බැහුලා යන වෙළාවේ අර තාර පිප්පේ මට පැත්තකට අඛගහලා රේඛු අක්ක ගැන දෙළ කිවිවා.

"දිලුම අයියේ... ඔයාට ලැංජා නැදුද ඒ කෙල්ල එක්ක යන්ත? ඒ කෙල්ල දිභා බලපු ගමන්ම පෙන්නවා හොඳ නැ කියලා. බල්ලනෙත් මහ හොර බැලුමක්. ඔයාට හොරෙන් එය තව කිදෙනෙක් එක්ක හිනා වෙනවද කියලා ඔයා දැක්කද? නැත්තේ.."

එකිට ඕනෑම මාව රේඛුගෙන් ගලවාගන්නාලු. මොකද දැන්නේ නැ මෙව්වර කරුණාව. සුදේශ්ල තමයි මේ භැමදෙයක්ම පිටපස්සේ ඉන්තේ.

ර්ලග ද්වසේ රේඛු අක්කා එව්වර සන්නේසෙන් ඉන්න බවක් පෙන්නුවේ නැ. වෙනදා වගේ දුර තියාම හිනාවේ ආවේ නැ. බිම බලාගෙන ඇවින් මං ලුගින් හිට ගත්තා.

"මොකද අද රවාගෙන?"

"හරි වැඩක්නේ හිනාවේ එදි මිනිස්සු හිතය මට පිස්සු කියලා."

රේඛු අක්කා කෙන්තියෙන් වගේ.

"අද මුකුත් ප්‍රග්නයක්ද? කවඳාවත් දැකලා නැ මෙව්වර කෙන්ති හිහින් ඉන්නවා."

"නැ මල්ල මෙකයි. මං වැඩ කරන තුන අය දෙනුන් දෙනෙක් දැකලා තියෙනවා ඔයත් එක්ක යනවා. මං වැඩට ආපු නැති ද්‍රව්‍යක් එශේෂලේල් භෞරෙන් බස් භෝල්ට් එකට ඇවිත් බලන් ඉදලා ඔයා මං එය කියලා රස්තියාද වෙන හැටි. මට ඇවිල්ලා එක එක එවා කියනවා. ඔයාටත් එක එක එවා කිවවා. ගෙදර යන්න සල්ලා නැතුව මං එනකල් බලන් ඉත්තවලු. දැන් ඔයාට ප්‍රශ්නයක් වෙන්නය යන්නේ."

රේණු අක්කගේ මූණේ හිතාවත්ත් නැ . පවි.

"ඇයි ඔයාගේ පොදුගලික දේවල්ලට අනුන්ට අත එන්න දෙන්නේ? ඔයා යන එන හැටි , බස් භෝල්ට් වලට ඇවිල්ලා වෙක් කරන්න තරම් එතන ඇට තියෙන අමාරුව මොකද්ද? මට බහින්නේ නැතුව එශේෂල්ල්න්ට බන්නින්නේන් තිබිබේ. වැඩ කරන තුන උතාත් ඔයාට වැඩිය තත්ත්‍යක් තියාගෙන ඉත්තා එපැයි. ඔයාට විශිෂ්ටවකට අරගෙන වගෙයි මට පේන්නේ."

මං ඕවා කිවවේ අක්කව අව්‍යුස්සන්න. හිතුවා වගේම වුනා.

"ඔයාට තේරෙන්නේ නැ. තාම පොඩි ප්‍රමුඛයක්නේ. හිතලා බලන්න. මෙව්වර දුර මට රස්සාවකට එන්න ගෙදරින් උතාත් ඉඩ දිලා තියෙන්නේ මාව විශ්වාස කරලදී. ඔයත් එක්ක ඉදලා සිස් බස් වල වාඩි වෙලා යන හින්දා ගෙදර යදි හැමදාම පරක්කු වෙනවා. බැරි වෙලාවත් අපේ ගෙදරින් වැඩ කරන තුනට කොළේ කරුත් , ඒ මිනිස්සු මොනවහරි තාත්ත්ව කිවවාත්. ඔයාට මොවා හිතන්න ඕන නැනේ. අනික මොකටද මාව බලන්න හැමදාම එන්නේ? අපරාදෙන් ඔයාගේ වටිනා කාලය. ගෙදරට වෙලා සින්දුවක් හරි හදන්න. එක ප්‍රයෝග්‍යනවත් වෙයි."

"ඔයාට තේරෙන්නේ නැ මල්ල. ඔයාට පොඩි ප්‍රමුඛයක් වගේ පේන්නේ නැ. දකින හැමෝම වැරදියට හිතන්නේ."

"අනිත් අය ඕන දෙයක් හිතපුදෙන්. අපි හරිනම් එව්වරයිනේ."

"ඔයා ඒවුනාට හැමදාමේ එන්න එපා. සතියකට ද්‍රව්‍යක් විතර එන්න උත්ස්හ කරන්න."

"බලමුකොයා."

"ඔයා ඔහොම නිකම්ම ඉන්නත් එපා මල්ල. මොකක් හරි රස්සාවක් භෞයාගන්න. තත්වේ ගැන හිත ඉන්න එපා. මොකක් හරි ලැබෙන දෙයක් කරන්න. එතකොට ඔයාට එක එක විදිහේ මිනිස්සු ආග්‍රාය කරන්න ලැබෙනවනේ. එතකොට ඔයාට මේ හැමදෙයක්ම තෙරුම් යයි. මාත් ප්‍රූත්වන්නම් මොනාහරි භෞයලා දෙන්න බලන්නම්."

රේණු අක්කා මාව දිරිමත් කලා. මොනවහරි දෙයක් කරන එකෙන් එවිතයට ආලෝකයක් ලැබෙන හැටි වටහලා දුන්නා.

"ආ... මල්ල තව දෙයක් කියන්න බැරි වුනානේ. අර ඔයාල ගැන නිර්ණාමික කොළු එක ර්‍යෝ රෝත් ආවා. ඒ මිනිහා කියනවා ඔයාලගෙන් පරෙස්සම් වෙන්නලු. මං කිවිවා කියන දෙයක් මුණුට හම්බවෙලා කියන්න කොන්ද පණ නැදුද් කියලා. එතකොට උං කිවිවා ලබන සතියේ ද්‍රව්‍යක මට ඇවිත් කතා කරනවා කියලා."

"හරි ඩොක්නේ. එතකොට මටත් අදුන්නලා දෙන්න."

"බලමුකෝ මං නම් හිතන්නේ නැ උපට අපි ඉස්සරහට එන්න තරම් කොන්දක් ඇති කියලා."

රේණු අක්කටත් ඉන්නේ අදුනුත යාච්චෝට් තමයි. කවුද මේ සැගවුණු අමුත්තා? බලමුකෝ ලබන සතියේ. එතකොට අද මේ රේණු අක්කට මොනවද වෙලා තියෙන්නේ? කවදාවත් නැති විදියට කේන්ති ගිහින්. කවුරුහරි මොනවහරි අපි ගැන කියලා වගේ.

රේලග ද්‍රව්‍යෙක් මම ගියේ නැ. භැංකි සුරංග කොහො හරි ගිහින් එදීදී බස් එකෙදී රේණු අක්කට හම්බවෙලා. උං රේණු අක්කට ගාලිකා මට කරලා ගිය හරිය තේරුම් කරලා. රේණු අක්කා මං ගැන ඩුගාක් දුක්වෙලා. ඊට පස්සේ මාර කතා කියලා තියෙන්නේ.

මං එයාට කිසිම දෙයක් කියන්නේ නැතිලු. කියනවතම ඕනෑම ප්‍රශ්නයකට උද්‍යුත කරන්න ලැස්තියිලු. මම හරි අභිජනකයිලු. භෞද කෙනෙකළු. මග මුණුට එයාට කිසිම දෙයක් හිත රිදෙන්න කියන්න හිතන්නේ නැතිලු. මං පොඩි දෙයකටත් හිත රිදුගන්නවලු. සුරංගයට කිවිවලු මාව භෞදට බලාගන්න කියලා. මං භැමුදම එන එක එයාට ප්‍රශ්නයක් වෙලාලු. මට ඒ බව තේරුම් කරලා දෙන්න කියලුත් කිවිවලු. එක තමයි හායානකම දෙය. එතකොට සුරංග කිවිවලු මං රේණු අකාට මගේම අක්කෙකුට වගේ ආදරේයි, ඒකය ආසාවටනේ බලන්න එන්නේ කියලා.

රේණු අක්කා තව අලුත් මතවාදයක් බිජි කරලා. එයා සුරංගට කිවිවලු මගේ ගර්ල්පොනක් ඉන්දියාවේ යනවා කියලා කිවිවට ලංකාවේ කොහොහරි ඇති කියලා. මායි සුරංගයයි ඔය මතවාදය ඔස්සේ දැනීන් දිගටම කල්පනා කරා. ඇත්ත්වම එහෙම දෙයක් වෙන්න පුළුවන් නොදු? එයා යනවා කියලා පිටත් වෙලා ගියාට පස්සේ කවුරුවත් ජ්ලේන් එකට තැගිනවා බලන්න ගියේ නැතෙන්. ඉතින් එහෙනම් එයා කොහොද ඉන්නේ? ලංකාවේ කොහොහරි භැංගිලා ඉන්නවද? මොකටද එහෙම භැංගිලා ඉන්නේ? අන්තිමේදි සුරංගය ටොප් අදහසක් ඉදිරිපත් කළ.

"උඩිට ගාලිකාව මීට මාසයකට විතර කලින් කොළු එකක් දුන්නා නොදු?"

"මට"

"අනිවාර්යෙන්ම ආයෙමත් කොළු එකක් ලුණුම එයි. උඩි ගොන් එක වාර්ත් කරලා තියාගනින්. නියම වැඩික් තියෙනවා ඊට පස්සේ කරන්න."

සුරංගයාගේ යොළනාව අනුව මම ඒ ජංගම දුරකතන සේවාව සපයන ආයතනයට කතා කරා. මට කොයි වෙළාවක හරි පිටරටකින් කොලු එකක් එයි, ඒක දෙන්නේ කොහො ඉදාන්ද කියලා තම්බර් එක භායල දෙන්න පුළුවන්ද කියලා මම ඇහුවා. මගේ ඉල්ලීම උන් ප්‍රතික්ෂේප කළා. එහෙම කරන්නනම් මගේ ගොන් එකට එන කොළුස් වැජ් කරන්න වෙනවලු. ඒකට ඒගාල්ලනට බලය නැලු. එහෙම කරන්න ඕන නම් පොලිස් රිපෝප්ට එකක් ගෙන්නලු. ඉතින් පලයල්ලකෝ පොලිස් ගානේ.

අපි ඒ අදහස අතුරලා දැමීමා.

ଶ୍ରୀମିତ୍ର କୁଳାବ୍ୟ

මහන්සේ වෙලා සංගිතය කරලා භම්බ වුන සල්ලි වලින් මේ ආයෝත් ගිවාර එකක් හදන්න දිලනේ තිබුණි. ඉතින් එක හදා ඉවරයිලු. මායි සුරංගයයි ගිහින් අරන් ආවා. නිල් පාටට පොලීම් කරා.

කා ගාවචත් තැකි විදිහේ අලුත් මෝස්තරයකට නිල් පාටට තමයි ඒක හැදෙවූවේ. අපි දෙනෑන් අලුත් ගිවාර එක ආසාව හින්දම අතින් අතට මාරු කර කර ගෙනාවා විතරයි. මෙනෑන් ගොන් එක විදිනාවා. ම ගිවාර එක පරෙස්සමට ඇදු උඩින් භාන්සී කරලා ගොන් එක ගාවච දිවාවා.

"හෙලෝ මල්ල. මම ශාලිකා"

ගිවාර් එක ගෙනාවට පස්සේ හිතට දැනුන සතුට එහෙමම තැකි වෙලා ගියා.

"අයි මල්ල ඔයා කතා කරන්නේ? නැත්තේ? මේ නැතුව ඔයාට පාඨමිද? ඉක්මනටම මේ එනවනේ දෙයියා. එතකත් හිත පාලනය කරගෙන ඉන්න."

ମେ ମେଲିଲା କଲ୍ପନାର ହିତେ କରଗେନା ଚିତ୍ରପ୍ରଦଳ ଖଂଗନ୍ତିରେଣୁ ତଥା ଶରୀର ଉପରେ ପାଇଲା.

"මොකද්ද ගාලිකා අක්කේ මේ කරල ගියේ? මං ඔයාට මොත වරද කරල තියෙනවටද මෙහෙම කරේ? ඔයා කොහොද ඉන්නේ? ඇය මට කොළේ එකකටත් දෙන්නේ නැත්තේ? මං මේ විකේ ජීවත් වුනේ කොහමද කියලා ඔයා දත්තවද? මට මූරෙන්නමයි තිබෙන්නේ. කො ඔයාමට සිපු පොරොත්ත්? ඔයාමොනවටද මේ වගේ මාව ණලා ගියේ? කාවද රවවින්න ගදන්නේ?"

මම විනඩ් දෙක තුනක් ඕය වේදීහට මගේදුක් අසුළුනාව එයාට කිවිවා.

"මොනවද දෙධිය ඔය ඔය කියත්තේ? ඔය හිතත්තේ මං මෙහේ සත්තෝසන් ඉන්නවා කියලුද්? මට භැම නිස්සේම ඔයාට මකක් වෙනවා රත්තරන්. ඔය දන්නේ තැ , මේ වැට්ලා ඉන්න තත්වේ. මට උද්ධි කරන්න දියුම. ඔයාට විතරයි මාට ගලුවගන්න ප්‍රලුවත්."

ଲେମୋକଣ୍ଡି ଲେକତୁଳ?

"අුදි ඔයාට මොනවද වෙලා තියෙන්නේ?"

"ଭୟାବ ଶୀର୍ଷ ମେଘେମ କିଯନ୍ତିର ବ୍ୟା ଲାଲ୍ଲି. ମଂ ମେ କଥା କରନ୍ତିରେତ୍ତ ହରିମ ଧରୁଳେବନ୍. ଅନ୍ତିର ଅସରଣ ତତ୍ତ୍ଵାବ୍ୟକର ପ୍ରତିଲିଙ୍ଗ ଦୁଇନ୍ତିରେ. ସଲ୍ଲି ବିକିନ୍ଦୀର ଦୁଇର ଲେଲା. ଶୈଳିଙ୍ଗ କଥା କରନ୍ତିରାବନ୍ତ ବିଦ୍ଵାଙ୍କ ନ୍ତରିବ ତିବିବୀ. ମତ ଦୁଇ ତେରେବାବୁ ଲାଲ୍ଲି. ମଂ କରଣ୍ତିର ମୋବକମ. ଭୟାଲା ଷେବିବନ୍ଦୀଲା ଉଗେ ମେନିଷ୍ଟ୍ ଲୋକେଙ୍କ କୋଖେବନ୍ତ ମତ ହମିଲେବନ୍ତିରେ ନ୍ତର. ଦୁଇ ମତ ତେରେବାବୁ ମେନିଷ୍ଟ୍ କବ୍ରିଦ କିଯିଲା. ମଂ ଆଯ କବିଧିବନ୍ତ ଡିଯାଗୋଲେଲାହୁବ ଧାରୁ ଯନ୍ତିରେ ନ୍ତର."

"ඇය මිය මහලේකුවට එක්කන් ගිය ඇය සලකන්නේ නැදීද?"

"අනේ ඔයට මෙවා මෙහෙම කියන්න බැංල්ල. මං හැමදාම ඔයා වෙතුවෙන් ඕනෑම දෙයක් කරනවා. අනේ මැල්ල ඔයට පූජ්‍යන්නම් මෙගේ එකවුත්තේ තම්බර එක දෙන්නම් එකට ගැපියල් පත්දාහක් යන්න."

මට සිංහැතිවෙන්න වගේ ආවා. දුහේ කොල පහක් එකට තියෙනවා දැකුපු කාලයකටත් මතක තැ.

"මං ගාව සල්ලි කොහොන්ද ගාලිකා? ඔයා දන්නාවතේ. මම රස්සාවක් කරන්නේ තැහනෙ තවම, මොකද්ද ඔයාටු වෙලා තියෙන්නේ? ආය ලංකාවට එන්නේ කොහොමද?"

සේව්‍යන්දිගෙන් මම මොනවා දැනගෙන සිටියත් මං ඒ බව ගාලිකාට ඇගෙවෙම් නෑ. මට ඕනෑම වූනේ එයාම කොයි වෙළාවට හරි ඇත්ත කියනකල් ඉන්නයි. කටයුහරි මට හම්බවෙනවතේ. මට මුණ නොදි ඉත්ත බැනේ. එත් මේ දුප්පත් මගේ සල්ලි ඉල්ලන්න තරම් එයට වෙව්ව තස්පුත්තිය මොකද්ද?

මං දිගින්දිගටම ගාලිකාට කැ ගහන්න පටන් ගත්තා. මගේ වේදනාව තිවෙනකල් මගේදුක කියලා මං කැ ගැහුවා.

"මියාට කරපු කිසිම දේක ප්‍රතිපලයක් නෑ ගාලිකා. මගේ ආදරේ ඔයා සෙල්ලමකට අරන්. ඇයි මගේන් උදව බලාපෙරාරාත්තු වෙන්නේ? මං ඔයාට උදව් කරා කියලා කටයුවත් කෙලෙහිරුණියක් තියෙයිද?"

"අත්ත දිශ්‍රුත්.., ඔයාට මොනවා වෙළාද මන්දා. ඔය සේව්‍යන්දී තමයි ඔයට අව්‍යුස්සනවා ඇත්තේ. ඇය මොඩ වෙන්නේ? මතක නැද්ද ඉස්සර ඉන්නම් එය කියපු බොරු. මං ඔයාට කිසිම බොරුවක් කරන්නේ නෑ දෙයියා. ඔයා දන්නේ නෑ. මං මගේ ජීවිතේ කැප කරනවා ඔයා වෙනුවෙන්. මං දිවුරන්නම්. බලන්නකෝ මං ආප්‍රවම පස්සේ ඔයා වෙනුවෙන් මොනවද නොකරන්නේ කියලා. අත්ත ඒ ශින්දා මාව විශ්වාස කරන්න. කොහොමඟරි ඉකමණට සල්ලි භෞයලා දත්ත මල්ල. මම ආපු ගමන්ම තාත්තාගන්න හරි ඉල්ලා ඔයාට දෙන්නම්. මට වෙන කරන්න දෙයක් නෑ මල්ල. ඒකයි ඔයාට මෙහෙම කරදර කරන්නේ."

"එත් මං කොහමද ගාලිකා සල්ලි භෞයන්නේ? භෞරකම් කරන්නද කියන්නේ?" ගාලිකා විත වෙළාවක් සද්ධ නැතිව තියා.

"මල්ල ඔයාට ඔයාගේ ගිවාර එක විකුණුන්න බැරිද? මං ආපු ගමන් එකක් අරන් දෙන්නම්"

මේ මගේ ආදරණීය ගාලිකා අක්තමද කතා කරන්නේ? මට අදහගන්නත් බැරිව ගියා.

"ඔය ඉස්සර නම් ඔහොම කතා කරේ නෑ ගාලිකා. අනික ඔයාට මතක නැද්ද අපිට කතා කර කර ඉන්න මං ගොන්න එක ගත්තේ ගිවාර එක සුරුවට විකුණුපු සල්ලි විලින් කියලා."

ගාලිකා සද්ධ නැතිව අහගෙන තියා.

"මට සමාවෙන්න මල්ල. හැම වරදක්ම මගේ අත්ත කියලා මම දන්නව. ඔයාට පුළුවන් දෙයක් කරන්න. මට බයයි. එහෙම නොවුනොත් අපිට ආයේ කටයුවත් හම්බවෙන්න බැරි වෙයිද කියලා."

ගාලිකා අක්කා එයාගේ එකවුත් නම්බර එකයි , තවදිල්ලයේ එයා නතරවෙලා ඉන්න තැන ඇශ්‍රුස් එකයි කිවා. මට එකට ලිපුම එවන්න කියලා කිවා. එයා ආපහු කොල් කරනවා කියලා පෙළරාන්දු වූනා. අන්තමේදී මම තිරණයක් ගත්තා. ගාලිකා වෙනුවෙන් මොන ක්‍රමයකින් හරි උදවුවක් කරනවා කියලා. ඒ එයාට ආපහු මගේ ලෙළුකයට ලුං කරගැනීමේ පරමාර්ථකයින් නොවේ. මං එතරම් ආදරය කළ කෙනාට මගෙන් විය යුතු යුතුකමක් ලෙස පමණක්. එතකාට කටයුහරි ද්‍රව්‍යක මට මගේ හඳු ගත හැකිය මගේ යුතුකම මම ඉශ්‍රුස් කළා මගේ වැරද්දක් නෑ කියලා. තනිකරම මුළුස්සකම විතරමය මෙතන පදනම වූනේ.

ගාලිකා ආයමත් මාව අවුල් කළා. මං සාලෙට ගිහින් දාර ගාව බිම වැතිරුනා. ගාලිකා මගෙන් උද්විතක් ඉල්ලනවා. දැන් මොකද කරන්නේ? සුරංගත් මං කතා කරපු හැම දෙයකම් අහගෙන හිටියේ. උං අලුත් ගිවාර එකත් උස්සන් මං ගාවට ආවා.

"උඩ මෙක විකුණුපත්"

මම උං දිහා බැලුවා.

"උඩට වෙන කරන්න දෙයක් නැ. මෙක විකුණුපත්. ඒ කෙල්ල මෙව්වර කාලෙකට උඩට හැම දෙයකම් දුන්නා මිසක් උඩෙන් කිසිම දෙයක් අරන් තැනේ. ඔය උඩෙන් උද්විතක් ඉල්ලනවමනේ. මම නම් හින්න්නේ උඩ ඒ උද්විත කරන එක යුතුකමක්."

අැත්ත තමයි. රුපියල් පන්දාහක් කියන්නේ මොකද්ද? ඒ වගේද මට මේ වනතුරු ලබලා දීපු ආදරය. එකට මිලක් තියම කරන්න පුලුවන්ද? ඒ ආදරය තියෙනකම් හරිම සුන්දරය ඒ ආදරය තැති වෙලා ගියාම උහුගෙන්න වෙන දුක් කන්දාරට කොට්ඨරු කෙටිවර කටුක වුතාත්.

එත් මම කොහොමද ඒ ආදරය තැති වෙලා කියල කියන්නේ? ගාලිකා ආයමත් මගේ වෙලා එන්න ලැයිතියිනේ. සෙව්වන්දී අක්කා කියපු කිසිම දෙයක් ඔප්පු වෙලා නැනේ. අනිකා එහෙම දෙයක් තියෙනවානම් ගාලිකා ආයමත් මං ගාවට එනවා කියලා පොරොන්ද වෙන්නේ නැනේ. ඒක ගොරු පොරොන්දුවකදී? වෙන්ත බැ. මේ ප්‍රංශ්‍රී රටේ කොතනකදී හෝ මතු කවදා හෝ යලි අප හමු වේවි.

මං එව්වර ආසාවෙන් අරන් බුපු තිල්පාට පුරතලා ගැන තිබා තණ්ඩාව අත ඇරගන්තා. දත්ත දත්ත හැමෝට්ම ගිවාර එක ගැන කිවිවා. ගැඳීම කවුරුහරි ගතිවි. සෙව්වන්දී අක්කා මට බැන්නා. එයා කියනවා මෝස්කම් කරන්න එපාලු. ගාලිකා එක්ක ආයේ ආගුයක් තියාගන්න එපාලු. සතපහක්වත් දෙන්න එපාලු. මෙව්වර හොර වැඩ කරපු එකේ ඉතිරි විකත් එහෙමම කරගනියිලු. මං මගේ තිරණය ගැන කිව්වම සෙව්වන්දී අක්ක තරජින් ගොන් එක තිබා.

"ඡයාට ඕන දෙයක් කරගන්න මල්ල. මෙව්වර කල් හැමදේම කරලා තියෙන්නේ මගෙන් අහලා නොමෙයිනේ. ආය නම් මම වවනයක්වත් කියන්නේ නැ."

මං අසරණ වුතා. සුරංග ඇර මගේ යාථ්‍යෝ ඔක්කොම මට මොඩ්යා කියලා බනින්න පටන් ගත්තා. මං ගිවාර එක විකුණුලා කෙල්ලෙකට සල්ලි දෙන්න යනවා කියල හැමතැනම පතල වුතා. දත්ත දත්ත ඔක්කොම උන් කතා කරලා අවවාද කළා. එත් එකොක්වත් සතපහක්වත් හොයලා දෙන්න උද්වි කරේ නැ. අපේ බැන්ත් එකේ උනට හරි තරහයි

"යොක්... උඩ මහ මැන්වලයක්. වෙන එවුන් සංගිත භාණ්ඩ වලට සලකන්නේ දෙයියන්නට වගේ. ගිවාර ගහන එවුන් ගිවාර එකට කොට්ඨරු ආදරයිද? සංගිත භාණ්ඩ කොට්ඨරු ආරක්ෂා කරනවද?

උඩ ඔය තිල්පාට ගිවාර එකේ වැඩ ඉවර වෙනකල් කොට්ඨරු ආසාවෙන්ද බලන් හිටියේ? මොන හිතකින්ද ඔක විකුණුන්නේ? උඩට ආය නම් කවදාවත් ගිවාර එකක් ගෙදින් නම් අරන් දෙන එකක් නැ. පුවරු එකටම උඩට ගිවාර එකත් තැති වෙයි. සල්ලින් තැති වෙයි. කෙල්ලත් තැති වෙයි."

මං දහ අතේ කළුපනා කරු. ඇත්තටම මගේ කොපාග්‍රනිය නිසා මං ගාලිකාට උදව් තොකර ඉදීම හරිද? එයා ඇත්තටම නිර්දේශීය නම්? එයා අභිජකයි නම්? ඒ අසරණ ඉල්ලීමට කන් තොදුන් නිසාම මට කටවදහරි කණාගාටු වෙන්න වෙයි තේදී? මං මේ වෙලාවේ ගාලිකාට උදව් තොකරෝත් ආයි ඒ මූණ දිහා බලන්නේ කොහොමද? ඒ ආදරය වෙනුවෙන් මට ජියිතය වුනත් දෙන්න පුළුවන් තේදී? ඔව මට ඒ බව අමතක වුනා. මැරෙන්නට හිතිව මට ගිවාර එක දිල දාන එක මහලොකු දෙයක්ද?

සුරංගයා මං පත් වෙලා ඉත්තා තත්ත්ව තේරුම් ගත්තා.

"උඩි බය වෙන්නේ නැතුව ගිවාර එක විකුණුපන්. උඩි පරණ ගිවාර එක තියෙන්නේ මං ගාවනේ. ඒක් මේ පස්සේ ඇම් දෙන්නගෙම කියලා සිතාගතින්. ඕන වෙලාවක ඇවින් ඒක ඇරන් පලයන්. මට උඩිට තරම් ගිවාර පිස්සුවක් නැතේන්."

"ඒත් මට වෙලාවකට හිතෙනවට සුරංග ගිවාර එක විකුණුන්නේ නැතිව කාගෙන් හරි සල්ලි ඉල්ලා දෙන්නත් කියලා."

"පිස්සුද උඩිට ගාලිකා ආපහු සල්ලි දුන්නේ නැත්තම්?"

"එව්වරටම වංචාවක් කරන එකක් නැ බං."

ඒත් කවුද මට සල්ලි දෙන්න ඉත්තේ? ඇය රේණු අක්කා.. ඇත්තමයි. රේණු අක්කා කියලා කියනවා තේදී ඕන වෙලාවක උදව්වක් ඉල්ලන්න කියලා. ඡ්‍රවර එකටම එයාගෙන් උදව්වක් ලැබේයි කියලා සුරංගත් අනුමත කළා.

මං ර්ගාට ද්වසේ රේණු අක්කා භම්බවෙන්න ගිය. ඒත් එදා පුගක් දරුණු දේවල් වගයක් සිද්ධ වෙලා කිතිබා. රේණු අක්කා භාද්‍රම අව්‍යුල් වෙලා. මාත් එක්ක භාද්‍රම තරහ ගිහින්. එයාලගේ ගෙදරට ආරංඩී වෙලා මං ගැන. කවුදා කේළමක් කියලු භැම්දාම උස මහත කොල්ලේක් එක්ක රවුම්ගහනවා කියලා. ගෙදර ඇය බැනාලා. රස්සාවෙනුත් ඇයින් කරන්න භද්‍රවලු.

"එයා කළබල වෙන්න එපා අක්කේ."

"එයා නම් කියයි. ඊයේ තාත්තා බැනපු විදිය විදියට ඔයා ඒ වෙලාවේ එතන හිටියා නම් තේරේයි. මට වහ බොන්නත් හිතුනා."

කතාව වෙන පැත්තකට ගරවන්න හිතාගෙන මං ගාලිකා සල්ලි ඉල්ලු බව කිවිවා.

"එයා ඔව්වර පරිත්‍යාගිලියෙක්ද? අතේ අපේ එකකුත් වලටත් කිය කිය හරි දාන්නකෝ. අපිත් හරි දුප්පත්තේන්."

එයා මගේ අවංක අරමුණ තොන්ඩ් කරලා දැමීමා.

"ඇය දිලුම ... මට වදයක් වෙන්න භද්‍රන්නේ? වැඩ කරන තැන අයටයි , අදුනන අයටයි , ගෙදර අයටයි භැම්මම ඔයා ගැන අගනවා. මං එක එක බොරු කිවිවට කුවුරුවත් විශ්වාස කරන්නේ නැ. මට ජිවිතේ ඕන තරම් ප්‍රශ්න තියෙනවා. ආයි අනවශ්‍ය ප්‍රශ්නයක් ඇති කරගන්න මං කැමති නැ මල්ල. ඇත්තටම ඇය ඔයා මාව භැම්දාම බලන්න එන්නේ? මොකද්ද ඔයා මගේ බලාපොරෝත්තු වෙන්නේ? කියන්න බලන්න. ඇය මෙහෙම එන්නේ? ඇත්තම කියන්න."

యేశు అక్కు ద్శుగు మం తపసు నిషపత్తి బలను రును వైరి వ్రును.

"మం ఉయావ ధకినునే న్నాచ్చి లిక ధిషకులు రును వై. మం ఉయావ ఖుగుకు ఆదరించి. లేకపె గ్గమథుమ లినునే."

యేశు అక్కు కరుతపా వ్వీడ్లు వగే గ్గస్సుకు. మావ ధువు అలి కరువు యని కృపిర్ష బ్బీలుంక హాలు. మ్లె ఆశ్చర్య తలయిం ఖుమికమిపువుకిను కమిపును వెనువు వగే ద్శున్నును. మం మోకఢ్డ మె కరుతపు? తొలుకపా వెలిలు తిఱిను కమ్ములు దెక గ్గమెనును పాపును గతు. హోరువ కలిను కెహెలు కైన వ్వీప ప్పునును నేడు? మగే తిత ఆడి మెపువర రుకుమను వ్రునే?"

"ప్పుల నాతర వ్రును వగే మెల్లి.... ఆర ఉంవిల్లు....."

రుషసు గులుకు అక్కుకపా ఆదరి కిపి వెలువెలి ల్లోవివి ప్రతివురుయ ఆయెమతు మగే తితె డ్పుంకుప దెనువు. మం బయెను యేశు అక్కుగె మ్లుకు ద్శుగు వైర్లు.

యేశు అక్కు పతెనులుయెను లిక వెలువుకు ల్లియ బలుగెనా తివియా. లిక పూరుమ మం ద్శుగు రవులు వైర్లు. లేతరమి నప్పర్ష మ్లుకుమ మం కుపువుతు ద్శుకులు తివివె న్నా. మం హోదిమి బయ వ్రును. యేశు అక్కు ద్శును గణి కియలుతు తితును.

"ఉయా విపు తితె తియాగెనాదు మెపువర కలు మావ ఆఫ్య కటే? హోది తెర్పుమి గనును. ఉయా తితన డ్పులు కుపువుతు, కొడివ్విడియకినువుతు వెనునొను న్నాతివిలు."

యేశు అక్కు లికపూరుమ జిపి లికును న్నాతివిలు. తెనిష్టుతు భకుకొమ బలునువు. లీయా లికపూరుమ బిసు లిక నపినుపు గమనమ వైశుగుతు. మాతు సెనుగ మ్లేదెను అమార్ష వెను వైశుగును పసుషెనుమ తియా. యేశు అక్కు మావ మగ ఆర్లు ధ్వలు ధ్వలు తిఱిను ర్లగ బిసు లికువ న్నాగు. మం తిఱిను ల్లియెను తివిగెనా లీయా ద్శుగు బలుగెనా తివియా. యేశు అక్కుగె తిత ఆశ్చర్యలు లెక్క కులుగోవీయకు జింద వెని లివి సుకుతు లీయాగె మ్లుజె ఆడ్డిలు తివును. వైర్లైడి బిసు లిక ఆద్దుకొమి లీయా మం ప్పుల వైబికు కరె. లిక పూరుమ మం ద్శుగు బలులు తినావెలు అత వ్వీచువు. మావ నికం కరుకులు అత ఆర్చియా వగే. మెకివ ప్పిష్టుడు?

మం కొహూమదు ఆపులు యేశు అక్కుగె మ్లుకు బలునునే? వైర్లేడ్డుక్కు వ్రునే? ఆతుతమ మమ యేశు అక్కుకపా ఆదరిద్ది? లేక వైర్లేడ్డుక్కు? లితకొప గులుకు. అను మనధు యేశు అక్కుగెను జిల్లు గనునొను ఆలీల్లు అనుతుమెద్డి రుల్లులే ఆదరెనే.

ర్లగ ధుసు మమ నొగితిను ష్టురంగు ఆర్చియా. యేశు అక్కు ర్లగ లికు వెపువ డ్పులు కియలు. మం తెర్పుమి కరులు దెనునొ కిపిల్లు. కుపువుతు నొకెరెని డ్పుకుల్లు మం ర్లతుషు కరుతునే. మం గ్గమ లీయా ధ్వకుడ్లు. ష్టురంగ యేశు అక్కుకపా కిపిల్లు నొగితి వెల్లు తిపురు లిక విక్షునును యనువు కియలు. లేపుర యేశు అక్కు కియలు తియెనువు ర్లగ ధుసు దెవెని బిసు లికువ నగిన తైనప మం ఆలీతు లీయా గమిబువెనునొ కియలు. షమగుర విప జిల్లు దెనునుదు ధునునే న్నా. లేతు అపి తుమ లీయాగెను రుల్లులే న్నానే. మం ఆదరించి కిపిల్లు పసుషె తివివి తరువి రువరువెలుదు మన్డ. మం ర్లగ ధుసు గమి యేశు అక్కు లినునొ కియప్ప తైనప ష్టురంగు లికుక తియా. దుకిను ల్లోవెనే హోమ అమెనిరి ద్శునాకు. యేశు అక్కు కులుభు కల మహి కొల్లుకు లికుక మార కతువుకు. లీయా అపిల ధుకులు మద జినావుకు ప్పులు. ర్లి పసుషె అతిను జను కయ పొచిచికు మహిమ రునునొ కియలు.

මාස සුරංගය පැත්තකට වෙලා බැලන් හිටියා. රේණු අක්ක උත් එක්ක හිනාවේවේ බර කතාවක්. ඒ කොල්ලට මට පෙනුනේ කාර්ඩ් කුට්ටමේ ඉන්න බුරුව වගේ. අපි ඉන්නවද කියල වගේ වගක් නෑ. මාත් එක්ක යදි ගෙදරට ආරංචි වෙනවා කියලා තහයෙන් අඩන කෙල්ල අද මේ කඹටර වැවෙන වෙලාවේ තන්තාදුනන එකෙක් එක්ක මෙව්වර වෙලා මොනවද කියවන්නේ? මට භුගක් දුක හිතුනා. මාව ලග කියගෙන මට පේන්න ඔය වගේ වැඩක් කරය කියලා ۳۰ කටඩවත් හිතුවේ නෑ. මොකදා රී වෙනවා කියලා ගෙදර යන්න දැඟලන රේණු අක්කා. අරුත් එක්ක විනඩ් හතලිස් පහක් විතර කතා කර හිටියා. සුරංගයට මල පැනලා. උං මට බහිනවා.

එ් එක්කම අර කොල්ල යන්න ගියා. රේණු අක්ක අපි ගාවට ආවා. මට භාද පාඩමක් ඉගැන්තාවා කියන හැඟීම් එ් මුණේ සටහන් වෙලා තිබා.

"මං පරක්කු වුනාද? අනේ සොරි... එ් මගේ යාථවෙක්."

"කමක් නෑ. එහෙනම් අපි යන්නද?" මං ඇත්තටම යන්නයි හැඳුවේ.

"එ් මොකද? ඔයා අද මාත් එක්ක පොඩි ගමනක් යන්න එන්න ඕන. දැන් රී වුන හින්දා මට තනියම යන්නත් බයයි. ඔයා එනවා නොදා?"

මං සුරංගයා දිහා බැලුවා. උං තාම රවාගෙන ඉන්නවා. රේණු අක්ක පායෙමත් මං දිහාට හැරුනා. පෙරේදා වෙව්ව දේශ්වල් අමතක වෙලා වගෙයි.

"ඇත්තද මේ කොට්ටි වලට පතින්න ගදනවය කියන්නේ?"

මේ සුරංගයත් මොනවා කියලද මන්දා.

"හරි තිර්භිතයිනේ. ඔය දක්ෂතාවය වෙන භාද වැඩකට යොදවන්න බැරිදී? අනේ සුරංග මල්ලි... ඔයාවත් මෙයාව භාදට බලාගන්න... මෙයා හරි බොලදයි."

"ඇයි මං? ඔයා ඉන්නේ මෙයාව බලාගන්න." සුරංග එහෙම කිව්වම රේණු අක්කා හිනාවනා.

සුරංග රේට පස්සේ ගෙදර ගියා. රේණු අක්කා මාවත් ඇදගෙන ර්ලග බස් එකට නැගලා පිටිපස්සේ වාඩි වුනා. මට කතා කරන්නවත් ප්‍රූලවන්කමක් තිබුනේ නෑ. ඔහේ අහක බැලන් හිටියා.

"මයාට අප්සටිද මල්ලි මං වෙන කෙනෙක් එක්ක කතා කර හිටපු එකට?"

"මට රිද්දන්න නම් එකෙන් බලාපොරෝත්තු වුනේ, ඔයාගේ බලාපොරෝත්තුව සිනාවටත් වඩා සඡලවුනා කියලා හිතාගන්න."

රේණු අක්කා මොහොතක් කළුපනා කරා.

"මයාට රිද්දන්න නෙමේ හැඳුවේ. එ් මගේ යාලුවෙක්ගේ බොයෝන්ඩ් කෙනෙක්. පොඩි ප්‍රශ්නයක් විසඳුන්නයි මාව හමුවෙන්න ආවේ."

"මයා දැන් පවුල් ප්‍රශ්නත් විසඳා දෙනවද?"

"ඔව්. ඔයා ඉතින් ඔයාගේ ප්‍රශ්න මුකුත් මට කියන්නේ නෑනේ. කිව්වනම එවත් විසඳා දෙන්න තිබා. මට නම් ප්‍රශ්නයක් තියෙනවා නම් කාට හරි කිව්වම හිත සැහැල්ලු වෙනවා. ඔයන් හැමදෙයක්ම මට කියන්න මං අහගෙන ඉන්නම්."

"මං වෙන ද්‍රව්‍යක කියන්නම්."

"මිය අකමැති නම් කියන්න එපා. එත් මෙව්වර කල් ආගුර කරපු එකේ මට ඕන දෙයක් කියන්න ලැඡ්ජ වෙන්න එපා."

"මට ඕව කියන්න බැ අක්කො. ඕව මතක් කර කර ඔයාට කියන්න ගියෙත් මට මෙතන අඩහන්ත තමයි වෙන්නේ."

දේශු අක්කා අයෙමත් මං දිභාවට හැරුනා. ආපහු පරන විදිහටම ආදරෙන් කතා කරනව.

"මියාට පොඩි අවවාදයක් දෙන්න තියෙනව මල්ලි. ඔයා කාගෙන්වත් සල්ලි යෙට ගන්නවත් කාටවත් සල්ලි දෙන්නවත් යන්න එපා. ඔයා තවම පොඩි ලමයෙක්. ඔයාට ආදායම මාර්ගයක් තැහැනේ. ඔයාගෙන් කවුරු හරි සල්ලි ඉල්ලනවනම්, ඔයාට කවුරු හරි සල්ලි දෙනවනම්, ඒ හැමෝෂම වැරදි. ඔයා ඒ වැරද්ද නම් කරන්න එපා මල්ලි.."

මම හිතාගෙන ආවේ රේඛු අක්කගෙන් යම්කිසි සහනයක් ලැබේයි කියල. එත් මෙහෙම කියද්දී මම කොහොමද මෙයාගෙන් සල්ලි ඉල්ලන්නේ.

"අපේ නාගි කෙනෙක් ඉන්නව බන්ඩාරවෙල. ඔයාට සෙටි කරල දෙන්නද?.."

"මට ඕනි තැහැ.."

"අයි ඒ?.. බොරුවට නෙවේ.. අපිට වැඩිය ඒ ගොල්ලො ලස්සනයි. මම දන්නවනේ ඔයා හොඳයි කියල.. ඔයා කැමතිනම් මම ඇත්තටම කරල දෙන්නම්.."

"මට එපා... මම කැමති ඔයාට විතරයි.."

මම බිම බලගෙනම කිවිවම රේඛු අක්කට හිනා ගියා

"අනෙ අම්මෝ මල්ලිලත් දැකළ තියෙනව මෙහෙම මල්ලි කෙනෙක් ජීවිතේට දැකළ තැ.."

"මාත් ඔයා වගේ පිස්සු අක්ක කෙනෙක් දැකළ තැ.."

අපි දෙන්නම මොහොතකට හිනා උනා

"බලන්න ඉතින්.. මට අයියල මල්ලිල කවුරුත් නැහැ. ඔයාට මට මගේම මල්ලි කෙනෙක් වගේ. ඇයි ඔයාට එහෙම ඉන්න බැරි? භොදු ලමය වගේ මම කියන දේ අහන්න. වික ද්‍රව්‍යක් යනකන් මාව හමු වෙන්න එන්න එපා. දෙන්නටම ඒක භොදු නැහැනේ.."

මම රේනු අක්ක දිහා බලල හිනා උතා.

"සෞර රේනු අක්කේ මම මෙව්වර කල් ඔයාට කරදර කළාට. ඔයා භොදු යාලුවෙක්.. මම ආපහු ඔයාට කරදර කරන්නේ නැහැ.."

මට මගේ ජීවිතයේ සිද්ධ වුන කිසිම දෙයක් වත් ඉදිරියට සිද්ධ වෙන්න තියෙන කිසිම දෙයකටත් තේරුම ගන්න බැහැ. මේ සිද්ධ වුන හැමදෙයකම වෙන්නේ ගිය ආත්මේ කරපු පව් පින් අනුවද? ඒ කියන්නේ මම මේ තරම් පව් කන්දරාවක් ගිය ආත්මේ කරලා තියෙනවද? රේලගට මොනවද තවත් මට වෙන්න තියෙන්නේ. අද වෙනකල් සිද්ධ වුන හැම දෙයකම කවදාවත් තොහිතපු පුදුමාකාර දේවල්. ජීවිතය ගරීම පුදුමයි. කිසිම තේරුමක් නැහැ. බලාපොරොත්තුවක් නැහැ.

ඇත්තමම ජීවත් වෙන්න හැම මනුස්සයෙකුටම බලාපොරොත්තුවක්, අරමුණක්, ඉලක්කයක් තිබිය යුතුමද? ඔව.... ඇත්තමම බලාපොරොත්තුවක් තැනිව ජීවිතයක් කොහොද? මට වුනත් බලාපොරොත්තුවක් නැහැ කියලා කියන්නේ කොහොමද. කවදාමහරි ගාල එනතුරු මග බලාගෙන නේද මමත් ජීවත් වෙන්නේ. ගාල ආපහු මගේම වෙය නේද? සෙවනදිලා, සුරංගලා, සුදේශ්ලා මගේ ගාල ගැන හිතපු හැමදෙයකම බොරුවක් වෙලා කවදාහරි මගේ හිත හැබැ වෙලා මේ ලේකේ සහ්තෝසන්ම ඉත්ත කොල්ලා බවට මේ දිගු පත් වෙන ද්‍රව්‍ය වැඩි ඇත්තක නෙමේ වෙන්තුයි.

එත් මගේ සෙබඳ තත්ත්ව එන්නම සිරිහුණා. මට කිසිම දෙයක උච්චනාවක් අසාවක් තිබුනේම නැ. බෙහෙත් ගත්තෙත් නැ. කම්පියුටර ක්ලැස් එකේ අපිට කලින් බැවි එකක උපාධි ප්‍රදානෝත්සවය ද්‍රව්‍යේ සංරිත වැඩසටහනකට අයක වෙන්න මටත් අවස්ථාවක් ලැබුනා. මම මගේ අභ්‍යන්තර තිල්පාට ගිවාර එකත් අරන් ප්‍රහුණු විම වෙළට ගිය. ඒ අවස්ථාව මට අරන් දුන්නේ මගේම ගුරුවරයෙක්. එත් මට කිසිම උනන්දුවක් තිබුනේ නැ.

"උඩිගේ අලුත් ගිවාර එකෙක් වැඩිහිටි පෙන්තාන්න තියෙන වාත්ස් එක මිස් කරගන්න එපා බං. යමන් මාත් එන්නම්."

හැම ප්‍රශ්නයකදී වගේම සුරංග මාව ධෙරුයමත් කරන්න මගේ ලැගින් ගිවියා.

එක ද්‍රව්‍යක් ප්‍රහුණුවීම් ඉවර කරලා මමයි අනිත් කොල්ලෝ කෙල්ලෝ විකයි කැනවින් එකට ගිය. උන් අපිට කලින් බැවි එකේ උනාට ඒ වෙනකාට මාත් එක්ක භොදුම නිව වෙලා හිටියේ.

"ගහමුකොදිගු තත්ස්වොප් එකක්."

සිසිල් බිම එකක් හිස් කරන ගන්න එකෙක් ගිවිවා. ඉර බැහැගෙන යන බම්බලපිටියේ අහස දිහා බලාගෙන මමත් සිනදු වැළකට මුළ පිරුවා.

"රු තාරකාවෝ දිලුණා....."

කොල්ලෝ කෙල්ලෝ වික තාලට අත්ප්‍රඩී ගහනවා. වික වෙළුවක් ගියාම මම විකක් වෙනස් රිද්ම්යක සින්දු කියන්න පටන් ගත්තා.

"පියඩා යනවා මා අකාසයේ.....

අවසානය ප්‍රෝමාදරේ....."

සින්දුව කියාගෙන යද්දි මට ඔහුව කැරකෙනව වගේ දැනෙන්න ගත්ත. ඒත් මම ඒක වැඩිය ගනන් නොගෙන ඉන්න උත්සාහ කළත්,

ඉහින් කණින් අඩිය..., කොල්ලෝ කෙල්ලෝ වික පේන්නේ නෑ.... කොහොද මම මේ ඉන්නේ.... මොනවද මේ..... මාව ආපහු සුරයක් ඇදගෙන වැශෙන්න ගියා.... ගිවාර් එකත් අල්ලගෙන මම පුටුවක ඉන්දුවෙන් තිරායාසයයෙත්.

"මව්... මොකෝ උනො? උඩට සනීප නැදුදු?"

එකේ මගේ මුණට එබුනා. ගැමෝම මාව වටකරගෙන. ඒත් මට කිසිම කෙනෙකට හරියට පේන්නේ නෑ. ණායාවක් විතරක් පේනවා. එකේක් උගේ ලේත්සුවෙන් මගේ මුණ පිහැදුම්මා. මම මුණ දණහිස් දෙකට පාත් කරගත්තේ ඔවුන් උස්සගෙන ඉන්න බැරි තරමට අමාරුවක් දැනුන තිසා. කුවුරුවත් මොනවත් කියන්නේ නෑ. උන් වික කසු කසු ගානවා මට හිනෙකින් වගේ ඇශෙනවා.

"මව් මේක බිජන්."

සිසිල් බිම එක බිව්වට පස්සේ මට ලොකු සනීපයක් දැනුනා.

"අනේ සෞරි මව්. මට පොඩිඩක් සනීප නෑ. මිට කලිනුත් මෙහෙම වුනා. සෞරි කරදරයක් නෑ නොදු මම තිසා."

මම උන්ට සේරම විස්තර කිවිවා.

"මව් උඩ හොඳ බොකෙක් අල්ලලා ඕන හොඳ කරගතිත්. අපේ වැඩිට කොහොමහරි උඩට ඕන. ලේඛ නොවී ඉදුන්."

අැත්තටම මට මොකදුදු මේ වෙන්නේ? ආයෝමත් බොක්ටර ගාවට යන්න ඕන. මහ හිසරදයක් මේක. අනිත් මෙනිස්සු මම ලේඛෙක් කියලා හිතන්න පටන් ගතියිද?

කොහොමහරි අපි උපාධි ප්‍රදානෙන් ස්සවය දුවසේ සාර්ථකව සංඛිත අංශය ඉදිරිපත් කළා. මම කරපු උඩට විලට කොල්ලන්ට කෙල්ලන්ට මාර සතුවුයි. ඒ බැවි එකේ කටටිය එකතු වෙළා මට ප්‍රංශ තැග්ගක් දුන්නා. ඇත්තෙන්ම ගැමදේම එපා වෙළා ජීවිතේ ගොවාගන්න බැරිව ලතුවන මට ජීවිතේ ගත කරන්න ද්‍රව්‍යකට දෙකකට හරි ප්‍රාථි බලාපොරාත්තුවක් දුන්න මේ කොල්ලන්ට කෙල්ලන්ට මම තැගි දෙන්න ඕන.

"මව් වැඩි තියෙමටම කළා. ඇත රන් විමන් තුලින් සින්දුවේ ලිඛි ගිවාර් පාටි එක ඇශෙන්න වැදුනා."

උත්ස්වයෙන් පස්සේ ලැගට ආපු කොල්ලක් මට කිවිවා.

"තැන්කස් මවං"

"මටත් හරි ආසයි බං ගිවාර ගහන්න ඉගෙන ගන්න. උමේ ගිවාර එක හරි ලස්සනයි බං. නිල් පාට නිසා හරිම අමුතුයි."

මට එක පාරටම දෙයක් සංවේදනය වුනා. මේ ගාලිකාට උද්ධි කරන්න මගෙන් ඉල්පු එකම උද්ධිව ඉටු කරන්න දෙවියා එවුපු කෙනෙක් වෙත්න ඕනෑ.

"මවං.., උමේ කුමෙනීම් මේ ගිවාර එක උමේ ගනින්. මම උමෙට අඩුවට දෙන්නම්. මට පොඩි භදිසියක්."

උඟ එක පාරටම මගේදිහා බැලුවා.

"ඇය මෙක විකුණ්න්නේ.....? අවුලක් තියෙනවද?"

"අනේ මවං මට ලොකු භදිසියක්. මට ගරල් පෙන්සිට සල්ලි වගයක් දෙන්න මෙක විකුණ්න්නේ. ලොකු උද්ධිවක් මවං මෙක අරන් මට සල්ලි දීපන්. මට ගෙදීන් දෙන්නේත් තැ. ලොකු අවුලක මම ඉන්නේ."

උඟ මාව ජ්‍රුවර් නැ වගේ. මියගේ ඕඟව විතරක් කටට් ඔබාගත්ත හොර ප්‍රසෙක් වගේ මු බලන් ඉන්නවා.

"මවං... උමෙට විශ්වාස නැද්ද වරෙන්..."

මම උඟව පැත්තකට එක්කගෙන ගියා.

"මෙක අහගනින්. හොඳට අහගෙන ඉදපන්. අවුලක් තියෙන ගිවාර එකක්ද කියලා උඩටම තෙරෙයි."

මම දිල්හානි දුවනි... සින්දුව වාදනය කළා. දන්න සෙල්ලම් ඔක්කොම ණලා උපරිමයෙන්ම වාදනය කලේ මේ ගිවාර එක මුට විකුණුවාත් මගේ ගාලිට ඉල්පු සල්ලි ටික දෙන්න පුලුවන් නිසා. මේ අපතයා බලාගෙන ඉන්නවා ඇස් දෙක නාලලේ තියාගෙන.

"අනේ දිලුප.., මට මෙක දීපන්. හෝම ගෙනත් දීපන් බම්බලපිටියට. මම සල්ලිත් අරගෙන හෝ එන්නම්."

"ලොකු පිනක් මවං"

"හැබැයි දිලුප, මට උඩ ගහනවා වගේ ගහන්නත් පුරුදු කරන්න ඕනෑ."

මළා ජෝත් කොත්ලාවල....

"අනිවාර්යයෙන් මවං."

මම උඟ පොරෝන්දු වුනේ බොරුවට. ඇත්තටම අවුරුදු ගානක් තිස්සේම ගිවාර එකත් එකක් පවත්වන සුහද ඇසුර, සංවාදය නිසා ලැබෙන තෘප්තිය හැකියාව එක සැරේටම කෙනෙක්ව පොවන්න අපහසුයි.

පහුවද මට සල්ලි ගම්බවුනා. එත් සල්ලි බැංකුවට දාන්න විදියක් තැහැ සති අන්තේ නිසා. ඔයාට තව ද්‍රව්‍ය දෙකක් ඉවසන් ඉන්න වෙනවා ගාලි..... මගේ අතිජාත මිශ්‍රයා සුරාගත් සතුවු වුනා සල්ලි ගම්බවුන එකට. ගිවාර එක තැනි වුනා එකට මට වගේම උඟත් දුකක් තියෙන්න ඇති.

එත් මගේ හාලි වෙනුවෙන් මට මොනවද කරන්න බැරි. හින මවලා හඳු ගත්ත ආදරෙන් ලග තියාගෙන උත්තා ගිවාර් එකත් මම විකුණුවා අත්තිමේදී එයා වෙනුවෙන්. අන් ඉක්මණාව මගේ ලගට ඇවිත් මේ ප්‍රශ්න විසඳු දෙන්න හාලි.

"උඩිට හාලි ආපහු උඩියෙයි බං. උඩ කරන්න පුලුවන් දෙයක් එයා වෙනුවෙන් කරපන්."

අල්ත් ඇවුරුදු සංගිත සංදර්ජනයක් මේ සැරෙත් අපේ සංගිත කණ්ඩායමට ලැබිලා තිබුනා. එක විකක් මහා පරිමාණයෙන් පවත්වන ගායක ගායිකාවන් එහෙම විශාල වශයෙන් සහභාගි වෙන එකක්. සෙනසුරාදා උදේ ඉදන් රෝ දෙක විතර වෙනකළේ අපි පැකටිස් කළා. පහුවදා මේ එක. මහ ලොකු බලපාරුයන්ත් විවෙත් තිබුනේ නැතැත් මේ මේ එක හරියට කරන්න වින කියන මානසිකත්වයකින් මම හිටියා. ඉරිදා උදේ පාන්දරම නැගිටින්න හිතාගෙන තිදියගත්තා.

එත් ඊ ලග දවසේ උදේ මට නැගිට ගන්න බැහැ. කලන්තේ වගේ එනවා. කුරකෙනවා. මේ මොන සිස්සුවක්ද මට ඇති ලෙඛක් නැ. මට මොන විකාර හිතෙනවද මන්දා. මට අමාරුවක් නැ. අද මේ එක. තව කොට්ඨර වැඩ තියෙනවද. මම මුණ සෞද්‍ය ගන්න ගියා.

කකුල් දෙකෙන් ඇවිදගන්නත් බැ. මුලු ඇගම රිදෙන තෙහෙටුවක් දැනෙනවා. මම භැමදේම හිතෙන් අයින් කරලා බැනක් පැකටිස් කරන ඇන්ත්‍රිලාගේ ගෙදර ද්‍රව්‍යවා.

"මොකෝ දිලුම පරක්කු?"

මම ඉක්මණාට ගිවාර් එක එල්ලගෙන පැකටිස් එකට බැස්සා. ඊට පස්සේ හටස හතර වෙදි අපි පැකටිස් නැවැත්තුවා. කටවියම විසිරිලා ගෙවල් වලට ගියේ ආයමත් රෝ හත වෙදි බැනක් ගෙදරට එකක්හා වෙත්තා. රෝ නමයට තමයි ප්‍රසාගය ආරම්භ වෙන්නේ. කටවියම කඩුලුධියේ වැඩ. අපේ ඇඹුම් විකත් ඔක්කොම ලැස්තියි. මම බස් එකක් ගෙදර එනකොට දැක්කා පාරේ ලොකු ස්වේර් එක ගහලා. දැනටම සවුනක්ස් උපකරණ, බඟල් එහෙම ගෙනල්ලා. ඉක්මණාට ගෙදර දුවලා ගිහින් ඇග භෞද්‍රා ආපහු එන්න විනා.

"එයා බත් කාලා නැ තේද්"

මම ඇග සෞද්‍යන් එනකොට අම්මා මතක් කරපු නිසාම මම බත් කටවල් දෙක තුනක් කුවා. රිදුම් ගිවාර් ගහන කොල්ලට සින්දු වශයක් කොඩිස් ප්‍රස්ථාර ණගෙන එන්න කිවිවා මට මතකයි. තව තියෙන්නෙත් වික වෙළාවයි. මම ඉක්මණාට කොල විකත් ගිවාර් එකත් අතේ තියන් කොඩිස් ලියන්න පටන් ගත්තා.

එත් මට ලියා ගන්න බැහැ ඇය බැරි.... බැහැ... ඇය මේ මට ලියන්න බැරිද..... ඇය ලියන්න බැරි.... මට අකුරු බැරිද..... කොලේ.... අකුරු.... පැන.... කාමරේ ගිවාර් එක භැමදේම බොද්ධෙන්න ගත්තා.... ආයමත් මට කලන්තේ වගේ එනවා..... මම ගිවාර් එක අත් දෙකෙන් ගිලිහෙන්ත කැලින් ඇද උඩ විසික් කළා.

"අම්මේ..... අම්මේ....."

මරණ මංවකයේදී උතාත් මතක් වෙන්නේ ඕනෑම කෙනෙකට අම්මවලු.... අනේ දෙයියනේ මට මොනවද මේ වෙන්නේ..... මාව සාලේ මැද්දට යැවුනේ කොහොමද මන්දා....

"ඇයි පුතෙක්....."

අම්මා කැ ගහගෙන මාව වැටෙන්න තොදී අල්ලාගත්තා.

"අනේ මොකද?"

කටින් සේම වගේ එනාකාට අම්මා අතින්ම පිහුණාවා වගේ මට යන්තමට මතකයි. තාත්ත්සි අක්කයින් දුවගෙන ආවා.

"අනේ අම්මේ..... මට .. මොනවත්ම.. පේන්නේ නැතේ."

"ඔයා ඔහොමම භානසී කරන්න සේටි එකෙන්."

තාත්තා මාව අල්ලගෙන ගිහින් භානසී කරලා මගේ අත් දෙකෙන් පිරිමින්න ගත්තා.

"ඔයාට මුකුත් වෙන්නේ නැ බය වෙන්න එපා. දැන් හරියයි."

තාත්තාගේ වවන වල මොකද්දේ බලයක් තියෙනවා වගේ මට දැනුතේ. ඒ කටහඩ මට ශක්තියක් වුනා. වික වෙළාවකින් මට ආපහු පේන්න ගත්තා.

"අනේ අම්මේ මට මොනවා වුනාද දත්තේ නැ."

මගේ කටහඩේ බයක් තැවරිලා තියෙන්න ඇති.

"අපි යමු බොක්ටර් ගාවට ඔයා බයවෙන්න එපා. එන්න අපි යමු මූණ සේදාගන්න. අම්මා මාව වත්තන් කරගෙන මූණ සේදන්න ගියා."

මට එවෙළෙන් හරියට හිටගත්ත ඇගට පණක් තිබුතේ නැ.

"අනේ අම්මේ... ඒත් එක්කො ඕන නැ. මම දැන් යන්න ඕන ඉක්මණට."

"ඔයාට පිස්සුද්? කොහොවන් යන්නේ නැ."

මම අම්මෙගේ අත ගසලා දාලා තනියම මගේ කාමරයට දිවිවා. තාත්තා කැ ගහගෙන එනවා ඇහෙනවා. වහන්න ඕන දාර. ඇදගත්තා බෙනිම, දැම්මා බෙලුව් එක තද කරා විතරයි..... දෙයිගෙන් ආපහු මම ඇදේ පෙරලුණා.

"ඔයාට පිස්සුද් ඔයාට ඔහොම පුළුවන්ද හෝ එකට යන්න?.... යන් ඔහොමම ලැස්ති වෙන්න බොක්ටර් ලැබේ යන්න. මේක හරි පුදුම හිතුවක්කාරකමක්නේ."

අපේ අම්මා බැන්ධි එකේ ඇන්ටිට කොද්ලේ එකක් අරන් විස්තරේ කිවා. මාව එවත්ත වෙන්නේ නැ අද රු තියෙන හෝ එකට කියලා. මට තේරුණ විදියට නම් විකක් උණුසුම් වවන ප්‍රචාරක් වුනේ.

"ඇයි අම්මේ මොකද වුනේ."

"මහ පුදුම මිනිස්සු, ඒ ගැනී විශ්වාස කරන්නේ නැ. ඔයා බැන්ධි එකේ වැඩ කඩා කප්පල් කරන්නලු ගදන්නේ. ඕන දෙයක් හිතපුදෙනු. ආපහු යන්නේ එහෙම නැ ඔය බැන්ධි එකට."

අපේ අම්මට කෙත්ති යන එක සාධාරණය. එත් මමනේ දන්නේ එතන තත්ත්වය, ඇත්තටම මම තැබුව රෝ එක කරන්නේ කොහොමද? අපේ සින්දු ලිසට් එක පුෂ්‍රවිස් වෙවිට බේස් ගිවාරිස්ට් කෙනෙක් මේ හදිසියෙන් කොහොත් ගොයන්නාද? අයියෝ මට මොකද මේ වුනේ. මට දැනුනේ කතාකරගන්නවත් ඇගට පණක් තැ කියන එක විතරයි. බෙහෙත් ගන්න ගෙදින් එලියට බහින කොටම බැනක් එකේ රජී කොළු කරා.

"දිලුප.. උඩ වෙන බැනක් එහෙකට සේට වෙන්න ගදන්නේ කියලා අපි දන්නවා. උඩට ඕන මේ රෝ එක කඩාප්පල් කරන්න. මේ පස්සේ උඩ මේ පැත්තේ නාවට කමක් තැ. අපි වෙන බේස් ගිවාරිස්ට් කෙනෙක් සිදුවෙන් ගොයා ගත්තා.

අපි කොහොමහරි මේ රෝ එක කරනවා. උඩ වගේ බල්ලෙකට යාච්චෙක් විදිහට සලකපු එකගැන අපි කණාවු වෙනවා. උඩ සේල්ලම් කලේ උඩ වගේම කොල්ලෝ සේට එකක් එකක්. කොල්ලෙක් කොල්ලන්ට ඔහාම කරය කියලා....."

රජී මට බැනගෙන බැනගෙන යනවා. මමනේ දන්නේ මගේ ඇගේ තියෙන අමාරුව වේදනාව මොනවගේද කියලා. මූ මෙහෙම කියවනකාට මට ඉවුසුම් තැතිව ගියා.

"නවත්තපන් රජීය නවත්තපන්.... මම එනවා..."

"තැ එහා."

"මම එනවා."

"තැ තැ උඩ එන්න ඕන තැ."

"මම එනවා යකෝ..... මම තොපි හිතන විදිහේ බල්ලෙක් නොමෙමි."

මම තාත්තා එකක් බොක්ටර් ගාටට යදි අම්මත් ආවා. මම දැනටමත් බෙහෙත් ගන්න විස්තර මේ බොක්ටරටත් කිවිවා.

"බොක්ටර මට මේ රෝ එක කොහොමහරි සේල්ලම් කරන්නම ඕන."

"හරි එක ඔයාගේ කුමැත්ත. ඔයාට අමාරුවක් තැත්තම කමක් තැ."

බොක්ටර මට ඉන්ජේෂන් එකක් ගහලා බෙහෙත් වගයක් දුන්නා බොන්න කියලා. මම බෙහෙත් ගන්න විශේෂඥ දෙස්තරගෙන් වැඩිදුර ප්‍රතිකාර ගත්ත කියලත් කිවිවා.

බොක්ටර ලැඹින් එලියට ආපු ගමන් මම රෝ එකට යන්නම ඕනෙමය කියලා අම්මය තාත්ත්වය කිවිවා. මොනවා වුනත් මේ වෙලාවේ රෝ එකට මම ගියේ තැත්තම උන් අමාරුවේ වැවෙනවා. මට කෙලින් හිටගෙන සේල්ලම් කරන්න පුළුවන් කම තිබුනොත් ඒ ඇති. කොහොමත් ද්වස් ගානක් තිස්සේ පුෂ්‍රවිස් කරලත් තියෙන එක. අනිත් එක උන් මං ගැන හිතාගෙන ඉන්න කැත විදිය ගැනත් මට වවතෙන් කියන්න බැරි තරම කළකිරීමක් තිබෙ.

"හරි... එයාට ඕන රෝ එකට යන්නනේ. අපි ගිහින් බස්සවමු එතනට. එයාට ලෙඛක් අමාරුවක් තියෙනවා කියලා එය තේරුම් ගන්න ඕන." එයාට ඕන දෙයක් කරගන්න අරින්න."

තාත්තා එහෙම කිවිවේ අම්මගේ බලවත් විරෝධතාවය මැද්දේ.

නිජින දුබාසය

අම්මයි තාත්ත්වය මාවත් ව්‍යාහනේ අශේගනම මෝ එක තියෙන තැනට ගියා. විදුලි ආලෝක පුරු, ගැඩ පරිපාලන උපකරණ සංගිත හාණ්ඩ සේරම අවවලා ඉවරයි. අම්මයි තාත්ත්වය එක්කම මම ස්වේච්ච එකේ පිටිපස්සට ගියා. බැංක් එකේ එවුන් මාව වට කරගත්තා.

"මවං උඩ හොඳ වෙලාවට ආවේ. මොකෝ බං වුනේ?"

මම උත් පත්වෙලා තිබුන අපහසුතාවය මොනවගේ කියලා තේරුතා.

"අනේ මවං මම බොරු කාරයෙක් නොමෙ..."

මම මම සිද්ධ වුන හැමදේම කිව්වා.හැඟී උත් විශ්වාස කරාද නැදුද කියලා මම දන්නේ නැ.

"හරි දැන් උඩ කොහොමහරි ආවනේ. එල කොල්ලෙක්. අපි ඉන්නවනේ බය වෙන්තා එපා. උඩට මහන්සී වගේ දැනුනොත් පොඩිඛක් පස්සේ ගිහින් වාඩි වෙලා ප්ලේකරන්න පුළුවන්."

ස්වේච්ච එකේ උඩ ලස්සන යමහා බේස් ගිවාර් එකක් ගින්දර වගේ දිලිසේනවා. මේ වගේ හාණ්ඩයක් සෙල්ලම් කරන්න ලුබෙන අද වගේ ද්වීස කොවිටර සූන්දරද. නිලංක පුම් සේට එකේ දැනටම වාඩි වෙලාන් ඉවරයි. හැමෝගේම හිත් වල සතුවක් තිබුන බව මූණවල් වලින්ම පෙනුනා. මම පල්ලෙහා ඉදන් උඩට අත වැනුවා. උඩ සන්තොසන් ඉපිල ගිහිල්ලා මට අත වැනුවා.

"මවං දිලු..... වරෙන් වරෙන්.... බේස් එක බලපන්."

මම අම්මලට ආපහු යන්තා කියලා ස්වේච්ච එකට නගින්න වික දුරක් යනකොටම මාව ඇදුගන වැටුනා.

"ඇනටි..... මේදිලු වැටුනා....."

රෝ කැ ගහනවා මට යන්තාමට වගේ ඇහුනා

"మయిగే ఆగే లేవుల వెనసకు తియెనాలు. లేక లవివరంల బయ వెనును దెయకు నొమో. ఇతి బెహచును లీలు బల్లమ్మ. కొఱు పూరు పల్లు వరగ, యకబి అచంగు ఆహార, రఘు మసు కనును లిఖెం లిపు విక ధుషకు. కొఱుమతు మయిగే షిగరం ఆరకున్న లీమ లమ కివివ ధుషె ర్భద్రు నవతులును తియెనుతు?"

"ఇవి బొకపీరు."

"ఆపణు నీడి మరనును, మహనుషు వెనును లిపు. సంగీత వ్యాపి కపట్టు విక ధుషకం నాతర కరనును. ఖిడు కరనుపుడు?"

"ఇవి బొకపీరు."

"ఉయ తతులెను వూహన ఖిడు కరనును యనును లిపు."

మె సుక్కును లీక హొస్టిలె లికెను కరను లినును. మె షెస్టు విక కరగెను లినును. మె లీక రిపోవీ లికుకు లీలచి సూమిశ్వరులు యవలు కమడి గెనునునును. పోవిచికు లీల అదిక లెడి."

మె తుటు డ్యూ బైల్రు.

"బొకపీరు మె గైన బయ వెనును దెయకు నైఱ్ తెండ్?" తుటు ఆప్పులు.

"నై నై పరసెసు లెలు బెహచు విక గనునుకో. రిపోవిసు వికతు ఆరగెను ఆపణు లినును."

గేదర ఆవిత పసుషే లమ జిహిను ఆడే హునుషు లును.

శీపును వెనాలు కియనును ప్రయుమాకూర విపాలికు. తెహెవిల్లు ద్రుగునును ఐరి తరండి. మె మగె శీపును గైన బయకు ద్వానెనును పాను గతు.

ఇనో మె ర్భసుర హెమిరిష్టువుకు హ్యునాతు ద్రుకు వెనా గాలి అకుకు.... ఇనో ఉయ ఆద తియి నామి మగె లెదెచి గైన విస్తర ఆహనును.... ధనునుపుడ గాలి అకుకు.... ద్వను ఉయాల విగెం మంతు రిపోవిసు గొబూకు తియెనలు. ఆడి గాలి అకుకు ఉయా మగెను ఆచు లెలు ర్భనునే.... మె ద్రుకు వ్యాపారు కియలును ఉయాల ద్వానెనును నైడ్డు.....

ఇనో ఉయా తియి నామి మగె రిపోవిసు పెనునును.... బల్నును గాలి అకుకు కో ఉయిగే ఆధరే.... ఉయా మె ఆధరే నామి ఉహూమ మగెను ఆచు లెలు ర్భనును కొఱుమద కియనును....

గాలి అకుకు.... మె ఆపణు వూహన లీలునును నై.... మె తిలార లీలుగెన రు నీడి మరుగెన మహనుషు వెనునును నై. మె ఆయమతు బోగునును నై.... షిగరం లికుకు పతున్న కరనును నై.

మె లెవు లెలు ర్భనుడ్డు ఉయాల హొడిను ర్భనును ఐరి తరండ తిప్పునా ఆధరే కో గాలి అకుకు.... బల్నును ఉయిగే డైల్రుషెప జనీప నై....

ఉయా లినున కలిను మాల మైరెడి గాలి అకుకు.... మె బయడి.... మె ఉయాల బల్నును విని.... ఆడి మె కథా కరనును నైతుతే.... ఆడి మాల బల్నును లినును నైతుతే.... మె ఉయాల విని గాలి అకుకు.... మె ఉయాల ఆధరెడి గాలి అకుకు క్వర్చ మోనాలు కివివతు మె ఉయాల మహ భృతుకు ఆధరెడి.

මම පුගක් අසරණ වෙලා. ඇය මාව මේ විදියට තනි කරලා ඇත් වුනේ? ඔයාගේ අසනීප ගැන මම කොඩිරම් දුක් වුනාද? අනෝ මම අද අසනීප වෙලා ඒත් ඔයා මං ලැබුවත් නෑ. අඩු තරමන් මම අසනීප වෙලා කියලුවත් දන්නේ නැති තරමට ඔයා ඇත් වෙලා...

ඇය කියන්නේ මෙහෙම වුනේ..... ඉස්සර මට අසනීප වෙලා කන්න බැරි වුනාම ඔයත් නොකා තිවිය නේදී?..... දැන් මට කන්නවත් බැඟියකට ඇදෙන් නැගිටගත්වත් පණක් නෑ..... අනෝ ඔයා කොහොමද ඉන්නේ..... ඔයා කොහොමද ගාලි අක්කේ ඉන්නේ.... මං ගැන භෞයලා බලන්නේවත් නැතිව.... ඇය ගාලි අක්කේ මට ඒතරමටම ආදර් කරලා මගේන් ඇත් වුනේ?

තනි වෙලා ඉන්න ඉන්න ගාලි අක්කගේ මකක මගේ හිතේ භෞල්න් කරන්න ගත්තා... මට ඒ ආදර් නැති අඩුව උච්චමනාවත් වැඩිය භාදටම දැනෙන්න ගත්තා. තනිවෙන භැම මොහොතුකම ගාලුව මකක වෙනවා.... මම ගිය ආත්මේ මොන පවක් කරලා ඇත්ද කියලා මට තේරෙන්නේ නෑ. මේ විදින දුක් කත්දරුවට අඩුවක් කවදාවත්ම නැති වෙයි.

ගිවාර එක විකුණුලා සල්ලි ගත්තට තාම එක ඩිපොසිට් කරන්නත් බැරි වුනා. ගාලිකා අක්කගේ එකවුන්ට එකට හේට උදේම් ගිහිල්ලා ඩිපොසිට් කරන්න ඕන. අද බෙහෙත් එහෙම බ්ලිලා විවේකිව ද්‍රව්‍ය ගත කරන්න මම හිතා ගත්තා. මෝ එක ගැනක් එක ගැනවත් මම කිසි දෙයක් හෙවලේ නෑ. මට උච්චමනා කලේ භැම දෙයකින්ම ඇත් වෙන්න. ආපහු සංගිත කණ්ඩායමේ කවුරුවත් එක්ක සම්බන්ධයක් නෑ. මම වගේ පොලුකාරයෙක් තිසා කවුරුවත් අමාරුවේ වැවෙන්න ඕනෑම නැති.

එත් එදා බැඳුන්වා එකේ ඇන්වී හදිසියෙම කතා කලා. හේට වෙඩින් එකකට සෙල්ලම් කරන්න හදිසියෙම සෙට් වෙලාලු.

"අනෝ පුතෙන්... අපිට තේරෙනවා පුතාගේ අසනීප තන්වේ. එදා මෝ එක ගැන වුනත් අපි කවුරුත් අතින් පුතාගේ හිත රිදෙන දෙයක් කියවුනානම් ඒ නොදැනුවත් කමින්."

"හර ඇන්වී.... මම කොහොමහරි එන්නම්."

කොට්ඨාස මේ දේවල් වලින් මිදෙන්න උත්සාහ කලත් මට ගැලුවීමක් ඇත්තෙම නෑ. මටත් හිතාගත්ත් බැභැ සංගිත ජීවිතයට නැවතිමේ තිත තියන විදිහක්. ඒතරමටම සංගිතය ගිවාරය මගේ ජීවිතය වෙලාගෙන තිබුනා.

මගේ ජීවිතේ අවුල් කරන හෝ ඉරණම විසදෙන හෝ ජීවිතය ගලවාගන්නා දුරකථන ඇමතුම මට ලැබුනෙන් එදාමයි.

මට කතා කලේ සෙවිතන්දී අක්කා. ඒ කියපු දේවල් මම කොහොම ලියන්නද.... අනෝ දෙයිගතේ මගේ ගාලි..... මගේ ජීවිතේ.... මගේ ආදර්..... මම කොහොමද මේ දේවල් දරාගන්නේ.....

"අක්කි..... ඔයා බොරු නේද කියන්නේ...."

"මල්ලි... ඔයාට මාව විශ්වාස නැභැනේ. ඔයාම පේරාදෙණියේ භෞස්පිටල් එකට ගිහින් ඇස් දෙකෙන්ම බලාගන්න."

"අක්කිත් එන්නකෝ... ඔයා බොරුනේ කියන්නේ..."

"අනේ මල්ලී මේ... මට ඔය ගැඹිගේ මල කදවත් දකින්න ඕන නෑ. ඔයා මාව විශ්වාස තොකරන තිසයි මම සාක්ෂිත් එකකම බලාගන්න කිවිවේ. ඕන නම් යන්න... තැන්තම් තිකත් ඉන්න..."

"අනේ අක්කේ මට බනින්න එපා.... මම සල්ලින් ලැස්ති කරන් හිටියේ ගාලිට දෙන්න."

"දැන් ඉතින් කරපු මොඩකම් ගැන පසුතැවිලි වෙන්න එපා මල්ලී... ඔයා හෝම යන්න. ගිහින් ඇස් දෙකෙන්ම බලා ගන්න..."

"මම කොහොමද අක්කේ තනියෙන් යන්නේ.."

"ඇයි මෙව්වර කල් තනියෙන් තුවර ඇවිල්ල ගාලි එක්ක රවුන් ගහල තියෙන්නේ අපිට කියල නෙවේ නේ... ඒ ආපු විදිහටම මේ සැරෙන් තනියෙන්ම යන්න.."

සෙව්වනදී අක්කා මට කියපු හැම විස්තරයකම් තුවර මාමලාට දැනුම දිලා තියෙන්නේ පේරාදෙණි භාස්පිටල් එක් වැඩ කරන එයාලෝගේ ගමෙම කෙනෙක්. මම ගොන් එක කියලා ඇවිල්ල මිදුලට බැස්සා. තවත් නම් මට ජීවත් වෙන්න උච්චනාවක් නෑ. මොකක්ද මම දැන් කරන්නේ. මම මිදුලේ තණකොල බිස්සේ කටට අවවේ වැතිරුනා. ඇස් දෙකෙන් සට සට ගාලා කදුලු වැක් කෙරෙනවා. මට නම් මේ දේවල් ඉවසගෙන ඉන්න බැ.... හරියට මගේ ලෝකයම තැවතුනා වගේ... මේ ගැමදේම ඇත්තමද....

මොනවද ගාලි මේ කරගත්තේ.....

ගේවුව ඇරියා... මේ වෙලාවේ කවුද? සුදේගේ ඇවිල්ලා. මම අඛනවා දැකලා සුදේගේත් අප්සට්.

"මව් අපි දෙන්නා හෝ පේරාදෙණි ගිහින් එක ඇත්තද කියලා බලමු."

"හෝ බැනක් එක් වැඩිහිටෙන්."

"එහෙනම් අනිද්දා යමන්."

"උඩ එනවද?"

"ඔව්... ප්‍රවර්ත මම එන්නම්. ගෙදරට බොරුවක් කියපන් තුවර වෙඩින් එකක් කියලා. පාන්දර කොට්ටියේ යම්."

"සුදේගේ... ඇත්තටම එහෙනම් යමුද?"

මට තවමත් හිතෙන්නේ සෙව්වනදී අක්කා බොරු කියනවා කියලා."

"එක තමයි මව් අපි කොහොමහරි ගිහින් බලමු. එතකොට උණේ හිතටත් භාදිගෙන්."

සුරංගයන් ගමේ ගිහිල්ලා. සුදේගේ මේ වෙලාවේ කරන්නේ කියන්න බැරි තරම උද්ධිවක්.

"තැන්ක්ස් කොල්ලෝ." මම උගේ කරට අතක් දැමීමා.

ගෙදරින් බැංශම අහගෙනම පහුවදා කැලැණීයේ තිබුන වෙඩින් එකට ජ්‍යෙල් කරන්න ගියා. ඒත් මගේ හිත දැනගෙන හිටියා භැංධේදී තිරණය වෙන්න , අවසාන වෙන්න තව බොහෝම සූචි කාලයයි තියෙන්නේ කියලා. මෝ එක දවසේ පොල්ල තියන්න සිදුවීම ගැන කිසිකෙනෙක් කතා කළේවත් නැ. බුදෙකම් මගේ උවමනාව තිබුනේ හේට ජේරාදෙණි යන්න කියක් හරි භායා ගැනීමේ පමණයි. ඒ නිසා මෙන් කිසි කෙනෙක් එකක් අනන්තනන් කතා කරන්න ගියේ නැ.

වෙඩින් එකක් ඉදත් ගිවාර එක ජ්‍යෙල් කරන අතරතුරෙත් මගේ හිත තිබුනේ වෙන කොහොවත්. මගේ අවසාන අවස්ථාවද මේ. සෙවවන්දී අක්කා කියපු දේවල් ඇත්ත වෙලා තිබුනෙන්ත්, මට තවත් මේ මිහිපා රැදෙන්න තරම් දෙරෙයක් තියෙයිද? බැන්ඩ් එකක් අයට අලුත් බොස් ගිවාරස්ව කෙනෙක් භායාගත්න සිද්ධ වෙයි. මම භැංධ කෙනෙක්දිහාම අනුකම්පාවෙන් බැලුවා. මගේ යටි හිතේ තිබුනේ පුද්ගලිකාර භැංධක්. එක හරියට අර මැරෙනන් ඉන්න ලෙබෙක් තමන්ගේ අවසානය හේට හෝ අනිද්දා බව දැනි දැනි තමන්ගේ සම්පත්‍යන් ගැන දක්වන ආයක්ත බව හෝ අනුකම්පාව වගේ. ඇත්තටම මට එකක් පිස්සු භැංධයි. එකක්ම මාව මැරෙයි.

එදා වැඩි ඉවර වෙලා මම බැන්ඩ් එකක් අයට සමු දුන්නේ සඳහටම. මම ඒ බව නොකිවත් ඇගවෙන්න ඇරියා.

"මවං නිලංක, හේට සුදේශ් එකක මම යනවා ගමනක්. සුදේශ් ඊට පස්සේ ඇවිල්ලා උඩලට සින් එක කියයි. මට ටික ද්‍රිසක් එන එක ප්‍රවර්තනැත් නැ."

කටටිය මම කියන දේවල් අහන් හිටියා මිසක් හරස් කැපුවෙට නැ.

"දිලුම, උඩ ඉන්නේ ප්‍රශ්නයක කියලා අපි දන්නවා. උඩ කැමති දෙයක් කරපන්. අපි ඕන උද්‍යවක් කරන්නම්."

මම උත්ත් ස්තූති කරලා සුදේශ් එකක් ගෙදර ආවා.

"සුදේශ් එහෙනම් හේට උදේ හරියට භයට ස්වේෂන් එකට වරෙන්. මං ලුග තියෙන සල්ලි ඇති මවං."

"සල්ලි අවුලක් නැ බං.මට හම්බ වුන සල්ලිත් අරන් එන්නේ. කොහොමටත් දුර ගමනක් යදි වැඩිපුර සල්ලි අත් තියෙන්න ඕනා. මවං උඩ කළුපනා නොකර සැනසීමෙන් ඉදුපත්. හේට අපි ගිහින් බලමු මොකොශ් සින් එක කියලා."

"හරි මවං එහෙනම් සුදේශ් හේට උදේ භයට."

මට එදා රු තින්ද ගියේ නැ. නිදාගත්න කලින් අම්මලා භාද්‍රවම දෙපස් කිවිවා ආපහු සංගිනිට ගිහින් කියලා. මම එයාලට පොරෝන්දු වුනා මේ හාරගත්ත වැඩින් පස්සේ ආපහු කිසිම දෙයක් කරන්නේ නැ කියලා. එදා රු භාද්‍රවම වැස්ස. මගේ හිතේ ගාලි අක්කාගේ අදුරු රුප ගාලුමන් කරන්න පටන් ගත්තා. ගාලි නැති ගොකයෙන් මාස කිහිපයක් ගත කළේ කට්ඨාහරි ගාලුව දකිනා එක ජීවිතේ අරමුණ කරගනිමින්. ඒත් හේට ගාලුව ආපහු දකින්න තරම් මගේ හිතට ගක්කියක් තියේද?

මට දාරාගත්න පුලුවන් වෙයිද මගේ ගාලි අක්කා මියාව ඒ කියපු විදිහට ඉන්නවා දැක්කම.

మం రో కశ్చిత లెడ్డి తితత ప్రస్తుత బయకు తనికిలమకు దైనోను పాపను గట్టు. ఖేద ధీజెస్ మరణయి తియిం లెవీల షిరకర్గాలెవుకు తిత లీక త్వాకాల గట్టు కారనా అరగలయకు మంత కారే. క్ర్యాలీ పిర్గునత క్ర్యాగలు అపహర్న అపసర న్నీ గ్యాలి అక్కెకు మం. పాల్గొ వికె మం తిత పాల్గొ కారను తివీయా తమడి.

లీను ద్వానుమి మంగె త్వాల అమ్రుతు లెవులు. గ్యాలి మం బైహీ గ్యాలి మె డెంల్ ద్వాగనును. మం తితనునువు బైహీ. మాప తివీలు, అపులెవులు మైరెనువు గ్యాలి....

పాల్గొ లుడే ఆన్ధుర మం ఆచెను త్వాగిలెపె మల తెనియకు ఆచెనువు లెవె. అమితా గధలు ద్విప్ర తెంకటు వీలు రుక్మిను కెంచెను తెం వ్యును. తొం లీక విక్కులు గట్టు సల్లే పరసు లీకాల ధుగనును మం అమితక కాలే త్వా.

ఆచె అహజె తపిత రుర పాయగెన లీనువు. రుషుసు లుడేమ మె కోవీలెయె గ్యాలి బలనును త్వాల యద్ది మె లెవెం రుర పాయగెన లీన హ్యాలి బల బల మం తియె మోన తయి హ్య పిరి సమ్మానిను? లీ తినా తిరివి ష్టున్ధుర ముణ ... , ఆధురతీయ ఆచ్చు డెక... తినువెనా కాకు కారనా భూరతల్ లెవెన ష్టువెడెనా లీ ఆచ్చు డెక బలనును ఆచుయ గమన ఆపాలు షిజివెనువు. దెడియనె... తీచితె హరి ప్రస్తుతి. మం ఆద ఆర ష్టుర్యా నామసుకూరయ తేనునె శుయానక మ్రుసల విచిల్లుకు లెవెడ.

ష్టుడేం మంగె షెపి వ్యును. డెనునుమ వికారి ఆరను యనకొబి పోబి మైకెకె షిష్టుగామ ద్విమిరియ ద్విమిరియ పల్లు షేంస్ట్రు వ్యును. రుషుసు ధుషుకు ప్రత్యుత్తమ పోద్ది బైధగెన పోతియన షితిను గమన ఆరభన మం ఆదను ద్విమిరియ పల గొబ్బువ్యును. తిస్ అహస తపం ష్టును వ్యున, బలాపోరోత్తు రతిన తితిను ష్టుచ్చువు.

"ద్విల్లు, లుచి అపసు లీకె రునున లీపు మంం."

ష్టుడేం మం గమన అతరవురయె కితిప వితావకం కివువు. మం లుం లీకుక కాకు కారనును డెయకు కివివె త్వా. లుం ఔధలు తివులు మోనాపిరి కియవువు. లీను లీ కిసిమ దెయకు మంగె కను డెకాల తియె త్వా. అనుతిమెద్డి లుం తిపి వ్యును.

లెవొద్దత ఆసువెన బలను రునున రమ్ముకును రుధను కమ్మిగెను రునున లెవొద్దత వెనాకను పేన ల్యాసున క్ర్యు పశుతి లు కిషిమ ష్టున్ధురతపియకు ఆద మం పెన్నునె త్వా. లీ క్ర్యు ధుకునా కోబి మం తపాకు లెవొనును రుషుసు మం. మం లీ గట కారప్ర షుప్పుయకు లెవె ష్టుగెయెది మె పరిసరయ, మె క్ర్యు వ్యాలి, మంగె ధుగు బలాగెన రునును ఆచె. ఆద గ్యాలి మంగె లుగ త్వా. మె క్ర్యువ్యాలి షిద్దు లెవీల షుమ్ముద్ద దైనగెన. హ్యమదేమ తిలగెన. రషస విషను కారగెన ట్యుపు లెస మంగె ధుగు బలాగెన రునునువు.

అతి గావమ తివెగెన తియ నాంగిలు త్వానుడెనెకు ష్టుడేం లీకుక తిపి వ్యును. ష్టుడేం రుతిను తిపి షిపిల్లు వ్యాబి. మం లీ డెంల్ ముకుత ఆపునె పెన్నునె త్వాతి గ్యానది. లీ నాంగిలు పేరుడెక్కి క్ర్యుమిష్ట్లు.

"మె అదియా నమి హరిమ ఆపిమిలరడ లెవె. తినువికపునె త్వా."

"మె అదియగె గ్యానె మైలు నాంగి. మె అదియా యనునె లుయాల బలనును రుషుప్రెరితులెల్లు."

ష్టుడేం తినువెల్లి కివివి లీ లీక నాంగియెకపునె తినువునె త్వా. మం నమి కోహూమివు తినువెనును ప్రాల్వును కమకు కివివె త్వా.

"నాంగి, పేరుడెక్కియెన బైహీలు కోహూమి రుషుప్రెరితులెల్లు గావమ యనునె?" మం ఆపువు.

"అదియె ఆచెతుమద?"

"తిపి"

එය නැංගලා අපිට යන්ත සිත විදිහ කියලා දුන්නා. හොස්පේට්ල් එක ගාවට එනකොට වෙලාව උදේ දහයයි. වැස්ස පායලා. ඉස්පේරිතාලේ ලෙඩ්බූ බලන්න දෙන්නේ දවල් ගොලහට. මම සුදේශ්වර් ඇදගෙන ගැටමේ පන්සල් ගිය. දවල් ගොලහා වෙනකල් හොස්පේට්ල් එක ගාව බලන් හිටියෙන් මට පිස්සු හැදෙයි. ගැටමේ පන්සලට වෙලා ගත කරපු ඒ පැයක හමාරක කාලය හිතේ ප්‍රාථි සැනසීමක් ඇති කරන්න සමත් වුනා.

අත්තිමේදී හිතේ දෙර්සය අරගෙන සුදේශ් එකක් මම ගොලහ වෙනකොට හොස්පේට්ල් එක ලග ලෙඩ්බූ බලන්න යන සෙනග අතරට එකතු වුනා.

එත් කොහොත් කියලා ගාලුව හොයන්නාද? අපි අනුමානේට වගේ එකත්රා වාචුවකට ගියා. සුදේශ් තමයි ඒ වාචුව තියෙන තැන හොයා ගත්තේ. එතන හිටිය හැමෝම ගාලු ඉන්නවයි කියපු තත්වෙන් හිටපු අය. වාචුවේ එහා කෙලවරේ ඉදන් මේ කෙලවර වෙනකල් බැලුවා. ගාලු තැහැ.

"සුදේශ් මට බැහැ මව්. මට බයය ගාලුව බලන්න.... එකකොයම්."

"පිස්සුද උඩිට..... අපි අද කොහොමහට එයාව හොයාගමු."

"ගාලිකා හේරත් කියලා ලෙඩ්බූ හිටියෙනැද්ද මේ වාචුවේවි?"

සුදේශ් වාචුවේ හිටපු තර්ස් කෙනෙක්ගෙන් ඇහුවා.

"අර පෙරේදා හොස්පේට්ල් එකෙන් පැනලා යන්න ගිහින් අල්ල ගත්ත ලෙඩා."

මම උණ පුර්ණයක් එකතු කළා.

"ආ.... පැනලා යන්න ගිය ගැනීද? තමන් කවුද එයගේ?"

එච්චර වෙලා තැලෙ රැලි කරන් කළුපනා කරපු තර්ස් නොනා සමව්වලයෙන් වගේ ඇහුවා. මම සුදේශ්දිහා බැලුවා. උණ බිම බලා ගත්තා.

"යාත්‍යෙන් එනවෙන් ඒ ගැනීව බලන්න."

"එය දැන් මේ වාචුවේවි තැ. අලුත් වාචුවක ඉන්නේ."

එ තර්ස් කිවිට ගමන් විස්තරේ අනුව මධ්‍ය සුදේශ්ය අතරම් නොවී වාචුව හොයා ගත්තා. මගේ පහුව ගැහෙනවා. ඩුස්ම ගත්තට කතා කරගන්නත් බැ.

"සුදේශ් උඩිට බැරිද ඇතුළට ගිහින් බලන්න?"

මම වතන ගලපෙන්නේ අමාරුවෙන්. තොලකට වෙලිලා. සුදේශ් මගේදිහා අනුකම්පාවෙන් බැලුවා.

"දිලුම උඩ බයවෙන්න එපා. ඕන දෙයක් වෙද්දෙන් කියලා අපි යම්."

අපි දෙන්නා වාචුවේවන් ඇතුළු වුනා. භාත් පසම ජේත්තේ ප්‍රාථි කිරිස්ථ්‍යාන් පුරුතල් කරන අම්මලා. තරුණ අම්මලා.... ඩුගක් වයස අම්මලා.... සමහරු දරු පැටවුන්ට කිරී පොවනවා. අලුත් උපන් කිරී ස්ථ්‍යාන් බලන්න ආපු ඒ අයගේ ආදරණීය ස්වාම්ප්‍රරුෂ්‍යන්..... මගේ ඔවුන් කැරකෙවෙන්න පටන් ගත්තා.

වාචුවේ කෙලවරක් වෙනකන් මම කොහොම යැවුනුද මන්ද..

"සුදේශ්....."

මම එක සැරේම නතර උනා.

"එයා ඉන්නව"

මම මොහොත්කට නතර වෙලා සුදේශ්ගේ අතින් අල්ල ගන්ත.අවට ලොකයේ හැම දෙයක්ම මොහොත්කට නතර වෙනව වගේ දැනුනේ.වාචුවෙව ඇත කොනක ඇදක වාචි වෙලා මගේ රත්තරන් ගාලී ඉන්නව.තනියම නෙවේ.දෙයනේ මම කොහොම එතෙන්ට යන්නද කියල තේරෙන්නේ නැ.

සුදේශ්ගේ අත අතඇරල ආල මම ගාලිකා අක්ක ඉන්න තැනට ඇදිල ගියා.මගේ රත්තරන් කෙල්ල,මගේ හිත හොරා ගත්තු පුන්වී සුරන්ගනාවී,වාචි වෙලා ඉන්නව පූ.වී දරු පැටියෙක්වත් තුරුලු කරගෙන....

"ගාලී....." මම හැඩුම්බරව කතා කලා.ලුගුරෙන් හඩ පිට වෙන්නේ නැහැ වගේ.

ගාලී එක පාරටම මම දිහා බැලුව.විදුලි සරයක් වැදුන වගේ කෙල්ලට.විශ්මයෙන් පිරුණ ඒ තාරුකා ඇස් දෙක මගේ ඇස් දෙක ලහ මොන තරම වෙලාවක් නතර වෙලා තිබුනද කියන්න අපහසුයි.

මුළු ජීවිතෙන්ම උනත් වන්දි ගෙවන්නම,අනේ මට සමා වෙන්න , අනේ මම අසරණයි..... ගාලී එහෙම නොකිවට ඒ හැමදේම ඒ බැල්මේ සතිවුහන් වෙලා තිබුනා.

"අනේ දිලුෂ..." ගාලී එක පාරටම ඉකි ගහන්න පටන් ගත්තා.

"දිලුෂ පුතේ....." ඒ ගාලී අක්කගේ අම්මා.එයා පුදුම වෙලා මම දිහා බලන් ඉන්නව.ගාලිගේ අම්ම ගාලිගේ අතින් දරු පටියව එයාගේ අතට ගත්ත.ගාලී හැංගෙන්න තැනක් නැතුව වගේ වට පිට බල බලා ඉකි ගහනව

මම මෙ දරුගනය දිහා බලාන තිටිය සිභි එලව ගත්ත බැරුව.අනේ ගාලී මට ඔයගේ අතින් අල්ලන්න හිතයි.එීත් දැන් ඕයයි මමයි එහෙම කරන්න සුදුසු ද?මම කොවිට කල් පෙරුම පිරුවද ඕයාව ආපහු දකින්න.මම එයාගේ දරුව දිහා බැලුවා.පූ.වීම පූ.වී සුදු පාට පුළුන් කැටියක් වගේ.මම මට කවදාවත් දෙන්න බැහැ කියල කිවිව සම්පත නේද ගාලී?...කවදහර ගාලිගේ දරු පැටියෙක් මගේ අත් දෙකෙන් වඩා ගත්ත මම මොන තරම සිහින මැවිවද..අනේ ඒත්

ගාලී බිම බලාගෙනම ඉකි ගහනව

"ප්‍රතාට කවිද මෙහේ එන්න කිවිවේ?..නුවර මහ ගෙදරින්ද ප්‍රතාට එවිවේ?"ගාලිගේ අම්මට හරි පුදුමයි මගේ ආගමනය ගැන

"මව ඇන්ටි"මමත් එයාට එහෙමම දැනෙන්න ඇරියා.

පූ.වී එකා ඇස් දෙක පියාගෙන නිඩි.ගාලිගේ වගේ තරු කැට ඇස් දෙකක් වෙන්න ඕන.

అనే గాలి మం తియనీ లికుక కతు కరనీన తెర్వం కర గనీన కోవివర దేవల్ నియెనవది...

"అకుకె తియ కవిడ్డ ఉన్డియా ఉధల ఆవే?...."

మం అహనీన చిన దెవల్ నెపే ఆఘ్రువె, లేతీ మగె కలినీ నిరూపయెనీ షిట ఉనే ఉనీన తియ వివన రిక వితరమడి.

ముఖ ఆసుమయం వినూస కర గనీ, తీవితయం నీనీధా సహగత ఆఖిల్ శుల్యకు బిలం పనీ కర గనీ, కిషిమ వివినకమకు నైతి తిచ్ గైహనియకు వంగే గాలి మం దిఖా బెట్ర్లు. లే బెల్లేమ మం కిషిమ దుషక అమితక లెనీనే నైహి. సంమావ అయిదినా బెల్లేమకు.. విరా తమనీగె అనే కియల నొకియా కియలెన బెల్లేమకు.

రంసుతరనీ గుల్చి తిహామ బలనీన చిన నై. మగే తినే వెవరయకు నైహి. రంసుతరనీ తియ మావ మైర్విన్, మం మగే ఖైమ దేమ అభిమి కలనీ తియావ నొదెనా సంమావకు కోహిద్ మం లు?

మం తవనీ లే ఆచే దెక దిఖా బలనీ ఉనీన బైర్వ విమ బలు గనీనా. గాలి మం గచినీ ఉకి గఱ గఱా అచినవ. అహల పహల ఉనీన తినిచేష్టనీ బలనువా. అపరుదె మం కతు నొకర ఉనీన నీమ్మనె. స్ట్రేం హయ వెలులా బలనీ ఉనీనవ. మం ఉతె ఆచే దెక దిఖా రికకు వెల బలనీ తిరియా. గాలి ఆచ్చువ కియల మం కిషిమ హైమికు పహల ఉనే నైహి. మగె ఖదవత, హైమి దైనిమి నతర వెల నీమ్మన కిచిలొనీ నివైరది. గాలిగె అమిమ ద్రువిల గాలిగె అతప ద్వునీనా. గాలి తవమ ఉకి గఱనువా. లే అంతర గాలిగె అమిమ మావ వెన నైనకప లికుకనీ తియ పొచివికు ఆచుకప.

"ప్రతెనీ మెవివర దేవల్ కరగెనానీ అద వెన త్వర్ మెకిగె ఆహక కడ్డులకు ద్వికుకె నైహి. లేతీ ప్రతావ ద్వికుక గమనీ మె అచినీన గనీత మోనావ వెలూద్?"

"మం దునీనె నైహి ఆనీవి" గాలిగె అమిమ తవమనీ విషమయ పిర్వన దెనెనీనీ ప్రతువ మం దిఖా బలనీ ఉనీనవ

"ప్రతావ ఆరంబి ఆనీ నేండ్ మావనీ మహగెడరీనీ లిలెవివనె ప్రతాగె మామల"

"ఓవ ఆరంబి"

"కోహెద్ మె పాపి బెల్లేలి కర గనీత దేవల్ నిసూ అపిప ఆపభ్ర లే అపియలగె మునకువనీ బలనీన బైహి. మెకిప బైరి ఉనా నె ముల్లడిమ...."

గాలిగె అమిమ గాలివ హొఢుమ డోస్ కిచివి.

මට මේ හැමදේම ඇහෙන්නේ හිතෙන් වගේ

ශාල අන්තිමට අපි දකින කොටත් තුවර ගෙදර ඉදුල තියෙන්නේ මාස පහක හයක බැඩික්ත් එක්ක.එයාගේ ලෙඩි හොඳ වෙලා තිබුල තියෙන්නේ ඔපරේෂන් වලින් පස්සේ.එම් තිස්සි එයාට මෙහෙම වෙන්න ඇත්තේ.දරුව තැනි කර ගන්න අමාරු තරම කල් ගියාට පස්සේ තමයි ගාලී මේ ගැන ඇතැගෙන තියෙන්නේ.අන්තිමේදී ගාලී තිරණය කරල තුවර ගෙදරින් යන්න තව බඩි ලොකු වෙන්න කළින්.එයා හිතල තියෙන්නේ දරුව හමු වෙනකන් කොහො හරි ඉදුල දරුව ලැබුනට පස්සේ දරුවට ආල ආපහු ඇවිත් අපේ මාමලගේ ගෙදර පරන විදිහටම ඉන්න

අන්තිම ද්‍රව්‍ය වල ඉදුල තියෙන්නේ තුවර එලියේ.එහෙදි බඩා හමු වෙන්න කිවුවට අමාරු වෙලා.පස්සේ තුවරට මාරු කරල එවලා.එහෙන් ජේරාදෙනියට මාරු කරල එවල තියෙන්නේ.දරුව ලැබෙද්දී ගාලිට අමාරු වෙලා.එත් දරුව ලැබුනට පස්සේ එයා දරුවට ආල පැනල යන්න තදු.රෝහල් පොලිසියෙන් තමයි ගාලිට අල්ලගෙන තියෙන්නේ. දැනටත් ගාලී ඉන්න වාචුවෙව රෝහල් පොලිසියෙන් මුර ආල ඉන්නේ.මට මේ හැම දේම විතුපටියක ජවනිකා වගේ.ගාලිගේ අමුම මේ හැම දෙයක්ම මට කියාගෙන ගිය මෙය ගාලී ගැනයි කිසිම දෙයක් නොදැන.

"ඉතින් දැන් ගාලිගේ දරුවගේ තාත්ත කවුද..?"

කොහොමද මේ දේවල් විසදෙන්නේ? දරුවෙක්ගේ තාත්ත කවිද කියල හරියටම දන්නේ අමුම විතරයි ද?

කළු කෙටුව කොල්ලෙක් දුවගෙන දුවගෙන අපි ලහට ආවේ ඒ වෙලාවෙමයි.එම රුවුලක් වවපු කොන්ඩ් වින්ට් කරපු පොරක්.ලා අහින්සක හිනාවකින් අපි හැමෝටම සංග්‍රහ කරල කෙලින්ම ගාලී ලහට ගියා.ගාලී ලහින් වාඩි වෙලා දරුවට අතට ගත්ත.

"අන්ටි මේ අසාර් දී..?"

"හුව.. ඊය මෙහෙදි දෙන්නව කසාද බැන්දුව. උප්පූන්නොට එයාගේ නම දුන්නේ. එයාගේ ගෙදර අය ඊය ඇවිත් රන්ඩු කරල ගියා. අනේ මන්ද ප්‍රතේ ඒ මිනිස්සු කුමති නෑ. ඒ මිනිස්සුන්ට හොරෙන් තමයි ඔය බලන්න එන්නේ. අනේ මන්ද මෙව කොහොන් කෙලවර වෙයිද කියල.."

" මේ තමයි අර සෙවිවන්දිලගේ කොළඹ ඉන්න මල්ල"

අන්ටි මාව අසාරට හඳුන්වල දුන්න. අසාර මද සිනහවකින් මට සංග්‍රහ කලේ මම කවුද කින්ද මන්ද හරියටම නොදැනයි. ගාලී බ්‍රිම බලාගෙනම ඉන්නව. මා කුමකට පැමිනියදැයි කිසිත් නොදත් අසාර ප්‍රාවී පැටියට සුරතල් කරන්න උත්සාහ කරනව. කොඥ පැටිය දැන් ඇහැරලා. අසාරගේ මූනෙ සුන්දර ජයග්‍රාහී සිනහවක් තිබු. ගාලී, අසාර දරු පැටියට සුරතල් කරන දිහා හැඟීම විරහිතව බලාගෙන ඉන්නව.

හැමදේම හැම රහසක්ම කාලයේ වැළි තලාවෙන් වැසි ගියාදෙන්.ගාලී අක්කෙ..., කිසිම දෙයක් කිසිම කෙනෙක් දැන ගන්නේ නෑ.

රත්තරන් ඔයා අන්තිම මොහොතේ උනත් හිතුවේ දරුව අත ඇරල ඩල ආපහු මගේ ලහට එන හැටියක් නේද?..අනේ රත්තරන් ඔයා එහෙම හිතුවේ මොන හිතකින්ද?.. ආපහු කවඳාවත් ඒ ප්‍රච් වැබේ කරන්න එපා.මියාගේ ලෙයින් මසින් බිහි වෙවිව දරු පැටියට ඔයා මට වඩා, අසාරට වඩා, මේ ලෝකේ හැමදේටම වඩා ආදරේ කරන්න.මියා ඔයාගේ අම්මට දොස් කිවිව වගේ ඔයාගේ දරුවට කවද හරි ඔයාට දොස් තියන්න ඉඩ තියන්න එපා ගාලී අක්කෙ

ඒ දරුවට කවඳාවත් , ඔයාට, මට , මූන දෙන්න සිද්ධ උන දේවල්, දුක කලකිරීම විදින්න ඉඩක් දෙන්න එපා.ගාලී අක්කෙ ඔයා පුහක් අසරන වෙන්න ඇති.. මට තේරෙනව..මම දුක් වෙනව වගේම ඔයත් දුක් වෙන්න ඇති.මියා මාවත් බේරල හැම රහසක්ම රැකගතෙ මෙහම යන්නම ගියේ ඔයාගේ හිත ගලක් නිසාද ගාලී?

මියා ප්‍රංශි අමුත්තෙක් එක්ක මගේ ලොකයෙන් සඳහටම යන්න ගියා එහෙනම.....මියාට මේ ගින්දර උහුලන්න පුළුවන්ද රත්තරන්? අනේ මට නම කොහොත්ම බැහැ.මම විතකයේ පන පිටින් දැවෙනව ගාලී. දන්නව තේද මට මේ වගේ දුකක් දරා ගන්න ඔයාට තරම ගක්තියක් නැති බව

රත්තරන් ගාලී.....මගේ ජීවිතේ තියෙන තුරාවටවත් මගේ හින්ෂේ ඔයා ගැන අබමල් රේනුවක වෙරයක් නෑ සත්තයි...මියා එහෙනම මගෙන් යන්නම ගියා..කමක් තැහැ ගාලී..ඒත් ඔයාගෙන් මට ඒ ලැබුණු ආදරය සෙනෙහස.....? ඒ අත්දැකීම්, ඒ ජීවිතය, ඒ සිහින මගෙන් උදුර ගන්න ...

මට මේ මතකයත් එක්ක ජීවත් වෙන්න බැරි වෙසි.... දැනටමත් හරිම වෙහෙසයි ගාලී.. ඔයා නැති ඒ දුකෙන් මම හෙමෙන්..හොඳටම හෙමෙන්...

අපි ආපු ගියපු තැන්, අපේ සිහිවටන , හමන සුලහ පවා මට ඔයාගේ සුන්දර ආදරේ මතක් කරල දෙයි මග ගාලී..

ඉතින් මම ඔයාගෙන් සඳහටම යන්නම.. මගේ මේ ප්‍රංශි වයසට මේ වගේ බර සාර දෙයක් දරා ගන්න බැහැ ආයෙ කවඳාවත් මම එන්නේ නැහැ නැහැමයි,අයි ගාලී අක්කෙ මට මෙහෙම කරන්න ඔයා මගේ ජීවිතේට ආවේ?

සුදේශ් එක්ක වාචුවෙල දොරෙන් එලියට එද්දී මම අවසාන වතාවට ඒ මූන දිහා බැලුව.. ඇත කොණක ඒ තරු ඇස් දෙක අවසාන වතාවට මම දිහා බලාගෙන ඉන්නව. මගේ ජීවිතේ..... මාව පිස්සු වට්ටපු ඒ ඇස් දෙක... මගේ සුරතල් ප්‍රංශි කෙලේල.. මම ඔයාට තවමත් ආදරයි.....

"අතරමගදී ඔයාට නතරවෙන්න වෙයි මල්ලි"

"එහෙම වෙන් නෑ අක්කි, ඔයා හැමදාම ඉන්නවා තම මමත් ඉන්නවා."

"ඉතින් අපි කොහොද ඉන්නේ?"

"ඇය මට ගෙයක් තියෙන්නේ."

"එවයින් යන්න උතාම හරි. ස්වේච්ඡන් එකේවත් ඉන්න බැරියැ

"ඉතින් අක්කි හිත ගිය තැනනේ මාලිගාව."

"මාලිගාව හදත්ත! ඒ කරලා වෙන තැනක තිබුගන්න වෙයිද දත්තේ නෑ."

.....ඇය දෙයියන්, මම අක්කා කෙනෙක්තේ. ඔයාගේ අම්මලා අහයි, පුතා ඔයාට එක ද්වසක් බාල කෙල්ලෙක් හොයාගන්න බැරි උතාද කියල."

లో లభిత ఉగ్ర
 తీసిచ్చుది కియలూ బినాన ప్రశ్న
 బయ బిన బయ నాల్చి అప్పుడి కియలూ
 ఆశాగునునావన్ ఎం ఇంది . . .
 బయ బిన ఆమిన్డక్కువన్
 జోర్డా ఉన్న లం లభిత బోటొన్డ్రు ప్రశ్న
 లం ఆశల్ కుల్ శీ నాలు . . .
 బయాల కపిల్చువన్ల అప్పిలోక లేన్న ..
 లల కపిల్చువన్ బయాగున్ దృష్ట చచ్చియక్ దైన్న నాల్చి,
 వుసునువన్ నా కిల్లిలు
 లల బయాల దూలూ దియ నా
 నల నావన్ ఆశల్ ప్రశ్న . . .
 బయ బిన ర్చుచున్న బయ ప్రశ్న . . .
 కియన్న ఇంది లాల ఆయిల్వి కోనోక్ జోకిల
 బయా అప్పిలోక ప్రశ్న కోగోల్డ కియలూ
 లోన బినాకిన్డ కియలూ . . .
 బయా లాల శీ నాలులు బౌచెప్పుల్ ఇంది
 లల తోటొన్న నా
 లల బినాగునునావన్ ఎం
 కియన్న లల . . .
 దృష్ట చచ్చియక్ కుశే కియగున
 లం ఴ్యుల శిన్న ..
 లో లోకిల ఆప్య దృష్టలూ అన్ ఆశలూ
 లం ఴ్యుల శిన్న బినాన్న నాల్చి ..
 బయ బిన దృష్టాన్ ప్రశ్న కోగోల్డ కియలూ . . .
 లల బయాగున్ లాలి ఆశల్
 బిక జెలో ఇంది . . .
 కియన్న లల . . .
 శికల శిక ఉన్నావన్ ఆయిల్న
 లోగెల కుల్ ఆడి కియలూ . .